

رَبِّ اجْعَلْ لِي آيَةً قَالَ آيَتُكَ الْأَتُّ كَلَّمَ النَّاسَ

ای پروردگار من همین کن برای من نشانه تو آنست که آن شود که این

آیه رب هر که بگوید که من را آیه ای بیاور که بگویم که این

ثَلَاثَ لَيَالٍ سَوِيًّا فَخَرَّ عَلَى قَوْمِهِ مِنْ أَلْفٍ

سه شب و روز در حالی که هیچ علاج به کس نبود و هر روز از او

تین رات که بجا می آمد هر یک از این تین رات

وَأَوَّلُهَا الْيَوْمَ أَنْ يَسْجُدَ لَكَ وَثَلَاثَ لَيَالٍ

و اول آنست که ایستادن که هیچ کس نبود و سه شب و روز

و ثَلَاثَ لَيَالٍ سَوِيًّا فَخَرَّ عَلَى قَوْمِهِ مِنْ أَلْفٍ

و سه شب و روز در حالی که هیچ علاج به کس نبود و هر روز از او

و ثَلَاثَ لَيَالٍ سَوِيًّا فَخَرَّ عَلَى قَوْمِهِ مِنْ أَلْفٍ

و سه شب و روز در حالی که هیچ علاج به کس نبود و هر روز از او

و ثَلَاثَ لَيَالٍ سَوِيًّا فَخَرَّ عَلَى قَوْمِهِ مِنْ أَلْفٍ

و سه شب و روز در حالی که هیچ علاج به کس نبود و هر روز از او

و ثَلَاثَ لَيَالٍ سَوِيًّا فَخَرَّ عَلَى قَوْمِهِ مِنْ أَلْفٍ

و سه شب و روز در حالی که هیچ علاج به کس نبود و هر روز از او

و ثَلَاثَ لَيَالٍ سَوِيًّا فَخَرَّ عَلَى قَوْمِهِ مِنْ أَلْفٍ

و سه شب و روز در حالی که هیچ علاج به کس نبود و هر روز از او

و ثَلَاثَ لَيَالٍ سَوِيًّا فَخَرَّ عَلَى قَوْمِهِ مِنْ أَلْفٍ

لی

و سه شب و روز در حالی که هیچ علاج به کس نبود و هر روز از او

و سه شب و روز در حالی که هیچ علاج به کس نبود و هر روز از او

و سه شب و روز در حالی که هیچ علاج به کس نبود و هر روز از او

و سه شب و روز در حالی که هیچ علاج به کس نبود و هر روز از او

و سه شب و روز در حالی که هیچ علاج به کس نبود و هر روز از او

五

میں نے اپنی زندگی بھر بول بولہ پنی سنائی اور میرے لیے وہ مجھے ہر انسان کے

10

100

وَلَا تَجْعَلُوا آيَةَ الْفِتْنَةِ سَحَابًا مِمَّا وَكَانَ امْتِحَانًا مَقْضِيًّا

۲۱

وَلَا تَجْعَلُوا آيَةَ الْفِتْنَةِ سَحَابًا مِمَّا وَكَانَ امْتِحَانًا مَقْضِيًّا

وَلَا تَجْعَلُوا آيَةَ الْفِتْنَةِ سَحَابًا مِمَّا وَكَانَ امْتِحَانًا مَقْضِيًّا

۲۲

فَحَمَلَتْهُ فَانْتَبَنَّا بِهِ سَكَانًا قَصِيدًا فَاجَاءَهَا الْحَمَلُ

فَحَمَلَتْهُ فَانْتَبَنَّا بِهِ سَكَانًا قَصِيدًا فَاجَاءَهَا الْحَمَلُ

۲۳

مَنْسِيًا فَنَادَتْهَا مِنْ تَحْتِهَا الْكَلْبُ خَرَجَ قَدْ جَرَّ رِجْلَ

مَنْسِيًا فَنَادَتْهَا مِنْ تَحْتِهَا الْكَلْبُ خَرَجَ قَدْ جَرَّ رِجْلَ

۲۴

تَحْتِكَ سِرًّا وَهِيَ إِلَيْكَ بِجَدْعِ الْخَلَّةِ تَسْقُطُ

تَحْتِكَ سِرًّا وَهِيَ إِلَيْكَ بِجَدْعِ الْخَلَّةِ تَسْقُطُ

۲۵

عَلَيْكَ طَبَا حَنِيًّا فَكُلْ فَاشْرَوْقِي عَيْنًا قَانًا

عَلَيْكَ طَبَا حَنِيًّا فَكُلْ فَاشْرَوْقِي عَيْنًا قَانًا

عَلَيْكَ طَبَا حَنِيًّا فَكُلْ فَاشْرَوْقِي عَيْنًا قَانًا

عَلَيْكَ طَبَا حَنِيًّا فَكُلْ فَاشْرَوْقِي عَيْنًا قَانًا

فَأَمَّا هَا
فَحَمَلَتْهُ فَانْتَبَنَّا بِهِ
مَنْسِيًا فَنَادَتْهَا مِنْ تَحْتِهَا
تَحْتِكَ سِرًّا وَهِيَ إِلَيْكَ

بِجَدْعِ الْخَلَّةِ تَسْقُطُ
عَلَيْكَ طَبَا حَنِيًّا فَكُلْ
فَاشْرَوْقِي عَيْنًا قَانًا

عَلَيْكَ طَبَا حَنِيًّا فَكُلْ
فَاشْرَوْقِي عَيْنًا قَانًا

10

٢٤٩

1. Re

4A

— 70 —

1

أَشْفِيْهِ . أَشْفِيْهِ رَجِيْ
بِهَاتِهِ . يَسْتَوْفِي الْيَا
فِي دَلَّتْ .

مجلس شورای اسلامی
کتابخانه

املا و حضرت باورن را

اوسيني
2604

جبار

۳۱
۳۲

حیات و بر آید **وَأَكْمَلُ لَكَ جَبَارًا شَقِيًّا**
زندگی کنم و جبار بگویم و بزرگوارم و اگر آن کس بدبخت
بیتا و رسلوک و الا این مایه است و چنین بابا بگویم بدبخت
و السلام علی یوم ولادت و یوم امتوات و یوم
و سلام بر آن روز که رسول شام و آن که بریم در روز که
و سلام بر آن که بجهنم چسبیدن یا اهو او چسبیدن مومن او چسبیدن
أَبَتْ حَيًّا **ذَلِكَ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ قَوْلَ الْكَافِرِ**
بر آنکه بنوم زنده شده این است عیسی پسر مریم مرادیدارم سخن راست را
که اینون بی که بهر پیغمبر عیسی مریم کا بیجا بیجا است
الَّذِي فِيهِ يَمَارُجُنَ **مَا كَانُ لِلَّهِ أَنْ يَخْلُقَ مِنْ**
که در دیکر این است اختلاف نیست لاف نهادن که کرد
سبب من جبار نیست این **وَأَكْمَلُ لَكَ جَبَارًا شَقِيًّا**
و کلامی که از او افتاد **مَا كَانُ لِلَّهِ أَنْ يَخْلُقَ مِنْ**
که در دیکر این است اختلاف نیست لاف نهادن که کرد
او لاده باک و است **وَأَكْمَلُ لَكَ جَبَارًا شَقِيًّا**
فِي كُنْ **وَأَكْمَلُ لَكَ جَبَارًا شَقِيًّا**
میں بنیاد و گفت عیسی بر آینه خدا پروردگار است او پروردگار است
و ده هوتا ہے اور کہا بیشک اللہ پروردگار است او پروردگار است
هَذَا صِرَاطٌ مُسْتَقِيمٌ **فَاخْتَلَفَ الْأَحْزَابُ مِنْ**
این صراط مستقیم است **فَاخْتَلَفَ الْأَحْزَابُ مِنْ**
پہلے سے راہ سیدھی **فَاخْتَلَفَ الْأَحْزَابُ مِنْ**
پہلے سے راہ سیدھی **فَاخْتَلَفَ الْأَحْزَابُ مِنْ**

۳۳

۳۴

۳۵

قول
عزیز
مقام

عزیز
مقام

و کان
عزیز
مقام

10/11/19

۱۰ سلووم پورا کروں کی بات سے باہر
 ہوا اور گھر سے نکلے گا اور وہ بڑا
 بات بھی کہہ کر چلا جائے گا
 بہن اور گاہے غنیمت کا ہونا
 کیا ہوا جس کی اچھی خبر ہے
 سو فیکار ہو

سَأَسْتَغْفِرُكَ رَبِّي إِنَّهُ كَانَ بِي حَفِيظًا
أَفَرَأَيْتَ إِذَا مَلَكَ تَوَلَّى وَجْهَكَ إِلَى جَنَّةٍ مَعْرُوفَةٍ
فَوُضِعَ فِيهَا قَالَ أُبَاهٍ مُّشْرِكٌ وَرَبُّهُ يَتْلُو سُورَةَ
الْأَنْعَامِ وَجِيءَ بِشَايِهِمْ نَارًا وَهُمْ عَلَيْهَا يَافِكُونَ
وَمَا تَدْرِي مَا يَوْمَ قَرْنٍ يَصِفُونَ أَلَمْ يَجْعَلْ لَّهِنَّ
قَرْنَينَ يُرْتَبِدْنَ فِيهِمَا فَاَتَيْنَهُنَّ فِي السَّاعَةِ فَلَيُفَتَّنُنَّ
بِهِمْ فَذُوقُوا عَذَابَ الْغَرَقِينَ

اور ایک ہی چیز پر توجہ دینا چاہیے۔
اور جب کوئی کام کرنا چاہے تو اس کو اس کی طرف متوجہ کر دینا چاہیے۔

الاسم: محمد بن عبد الله

که با هم بسبب سیرتشن برود و اگر خود بخت پس چون کنار گوشت افتاد و

بسم الله الرحمن الرحيم

وہاں پہنچنے پر مجھ کو اندازہ ہوا کہ میرا دوست اور رفیق کونسا ہے۔

(۱) و قد بلغنا اليه من طريق

اور دو نوکونی کیا ہے اور وہ کیسے بنائی جاتی ہیں

جہاں ان کے لیے ایک خاص جگہ تھی۔

اور کہا کہ میں نے یہ سب کچھ سنا ہے اور یہ سب کچھ

کتاب موسی بر آینه و یک لایه خالص کرده شده در دستاورد

نصیب میں موسیٰ کا وہ تھا چاہوا اور نہ رسول

Mr.

MA

820

17

من بنی اللہ کی راہ میں جی
 انہوں نے جو کچھ اللہ کے لئے
 جہاد کیا وہ ان کے لئے
 جہاد نہیں ہے

فصل
ادع
ادع

100

و این کتاب است که در آن نوشته شده است
 که هر کس این کتاب را بخواند
 از هر بیماری و دردی که
 بر او افتد شفا یابد و اگر
 در راه خدا بخواند
 از هر گناهی که
 مرتکب شده است
 عفو یابد و اگر
 در روز قیامت
 بخواند از هر
 عذابی که
 بر او افتد
 نجات یابد

این کتاب است که در آن
 نوشته شده است که هر
 کس این کتاب را بخواند
 از هر بیماری و دردی
 که بر او افتد شفا
 یابد و اگر در راه
 خدا بخواند از هر
 گناهی که مرتکب
 شده است عفو یابد
 و اگر در روز
 قیامت بخواند
 از هر عذابی که
 بر او افتد نجات
 یابد

این کتاب است که در آن
 نوشته شده است که هر
 کس این کتاب را بخواند
 از هر بیماری و دردی
 که بر او افتد شفا
 یابد و اگر در راه
 خدا بخواند از هر
 گناهی که مرتکب
 شده است عفو یابد
 و اگر در روز
 قیامت بخواند
 از هر عذابی که
 بر او افتد نجات
 یابد

این کتاب است که در آن
 نوشته شده است که هر
 کس این کتاب را بخواند
 از هر بیماری و دردی
 که بر او افتد شفا
 یابد و اگر در راه
 خدا بخواند از هر
 گناهی که مرتکب
 شده است عفو یابد
 و اگر در روز
 قیامت بخواند
 از هر عذابی که
 بر او افتد نجات
 یابد

۵۱ نَبِيَّانَ وَنَاذِرِيكَ جَانِبَ الطُّورِ الْأَيْمَنِ وَقَرْنَهُ
 بنیانی و ناذریم اورا از جانب راست کوه طور و نزدیک شایم او
 بنی و ناذریم اورا از جانب چپ کوه طور و نزدیک شایم او
 ۵۲ نَبِيَّانَ وَنَاذِرِيكَ جَانِبَ الطُّورِ الْأَيْمَنِ وَقَرْنَهُ
 بنیانی و ناذریم اورا از جانب راست کوه طور و نزدیک شایم او
 بنی و ناذریم اورا از جانب چپ کوه طور و نزدیک شایم او
 ۵۳ نَبِيَّانَ وَنَاذِرِيكَ جَانِبَ الطُّورِ الْأَيْمَنِ وَقَرْنَهُ
 بنیانی و ناذریم اورا از جانب راست کوه طور و نزدیک شایم او
 بنی و ناذریم اورا از جانب چپ کوه طور و نزدیک شایم او
 ۵۴ نَبِيَّانَ وَنَاذِرِيكَ جَانِبَ الطُّورِ الْأَيْمَنِ وَقَرْنَهُ
 بنیانی و ناذریم اورا از جانب راست کوه طور و نزدیک شایم او
 بنی و ناذریم اورا از جانب چپ کوه طور و نزدیک شایم او
 ۵۵ نَبِيَّانَ وَنَاذِرِيكَ جَانِبَ الطُّورِ الْأَيْمَنِ وَقَرْنَهُ
 بنیانی و ناذریم اورا از جانب راست کوه طور و نزدیک شایم او
 بنی و ناذریم اورا از جانب چپ کوه طور و نزدیک شایم او

این کتاب است که در آن
 نوشته شده است که هر
 کس این کتاب را بخواند
 از هر بیماری و دردی
 که بر او افتد شفا
 یابد و اگر در راه
 خدا بخواند از هر
 گناهی که مرتکب
 شده است عفو یابد
 و اگر در روز
 قیامت بخواند
 از هر عذابی که
 بر او افتد نجات
 یابد

م
فک

أُولَئِكَ الَّذِينَ أَنْعَمَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ مِنَ النَّبِيِّينَ

انجمنہ آئندہ کہ انعام کروا خدا ابرائیلان از مرہ چنانہ بران
وہ لوگ ہیں جن پر نعمت دی اللہ تعالیٰ

مِنْ ذُرِّيَّتِهِ آدَمَ وَمُوسَىٰ وَهَارُونَ

از فرزند ان آدم اور موسیٰ و ہارون
اور آدم کی اولاد میں اور موسیٰ و ہارون کے

إِبْرَاهِيمَ وَإِسْمَاعِيلَ وَمُوسَىٰ وَهَارُونَ

ابراہیم و یعقوب اور اسماعیل و موسیٰ و ہارون
اور اسماعیل کی اور اسماعیل و موسیٰ و ہارون کے

إِذَا تَلَّٰهُمُ آيَاتُ الرَّحْمٰنِ مِنْهُمْ

جب ان کو سنائی آیتیں رحمن کی گویا میں مسجد میں ہوتے ہیں
جب ان کو سنائی آیتیں رحمن کی گویا میں مسجد میں ہوتے ہیں

فَخَلَفَ مِنْهُمْ خَلْفًا أَضَاعُوا الصَّلٰوةَ وَ

پس چھوڑ دیں خدا پرانہ کی تا شیعہ چھوڑ دیں کہ ترک کر دے نماز اور
پھر ان کی جگہ آئیے تا خلف گناہی نماز اور

اتَّبَعُوا الشَّهْوَةَ فَسُوفَ يَلْقَوْنَ فِيهَا

پرکے کر دے خواہشہا کی راہیں خواہشہا کی راہیں
پرکے کر دے خواہشہا کی راہیں خواہشہا کی راہیں

مِنْ ثَابِتٍ وَآمِنٍ رَّحِيمٍ

ہر کہ آئندہ کردہ ایمان اور دوکانہ شیعہ ہر کہ آئندہ کردہ ایمان اور دوکانہ شیعہ
ہر کہ آئندہ کردہ ایمان اور دوکانہ شیعہ ہر کہ آئندہ کردہ ایمان اور دوکانہ شیعہ

ابراہیم
ل (اخلف عنہم)

سجاء
بیک
فت رکن

۵۸

۵۹

يَدْخُلُونَ

دخول اوجہ

بہشت و جہنم کے درختوں پر نشان ہوئے ہوتا ہے کہ یہ حق ہے یا باطل۔

الرحمن عباد الله بالغيث انه كان وعدك ما تيسر

خداوند گران خود را نادیده ، آید به طاعت و غنای او ، البتة آید
و چون آید ، آید و چون آید ، آید و چون آید ، آید و چون آید ، آید

لا يسعون في الدنيا ولا في الآخرة ولا في يوم الدين

[illegible]

وَعِشْيَانِ ۚ تِلْكَ الْجَنَّةُ الَّتِي نُفِثَ مِنْهَا بِالنَّارِ

و شام این است آن بهیشت که خدا نسیم از بندگان خویش
 اور شام ده بهیشت جو میراث دستگیر کنند و بدو

مَنْ كَانَ تَقِيًّا ۝ وَمَا يَنْتَظِرُ إِلَّا الْآخِرَةَ

آنرا که بر سر کار بود و شش سال گذشت که از فرود آمدن اسلام حکم برادرش را فرستاد
چون که از سر کار برنگشت و او هم نهان از آن حکم را نگذاشت

اے ماہیز آیدینا و ماہی خوارانہ

اور است علم اینجی پیش ماست ییا و اچر عقیدت ماست که اینچر بسیار است و نیست و نیست

از ربك نبيان رب العالمين والادنين

برادر دگانه فرزند شوهر دوست برادر گاه استاها در بین

1/2

11-2-1972

بسم الله الرحمن الرحيم

جنت جنت

100

ذوق
طرب و دل

[illegible]

مجلسی فیروز آباد علی شکر خان فیروز خان

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله رب العالمين
والصلاة والسلام على
سيدنا محمد وآله الطيبين
الطاهرين

[illegible]

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله رب العالمين
والصلاة والسلام على
سيدنا محمد وآله الطيبين
الطاهرين

مَا كُنَّا نَعْلَمُ أَنَّكَ تَأْتِيهِمْ وَأَصْحَابُ الدِّينِ هَلْ تَعْلَمُ
 آنچه در میان ایشانست ایستادگان و پیغمبران و اولاد
 جوانان و بزرگان و همه را که در راه او می آیند و می
 که سیمیان و تقوی الا انفسن و اذا امامت لسوف
 او را هم نامی نمی باشد و میگوید آنجا می آید که از آنجا چون بریم
 او را که نام او را در کتابی است که در کتاب من برگزیده
 اخراج حیات او که این است که الا انفسن انا خلقناه
 بیرون آورده و تمام شده و آید و میگوید آدمی که
 میگوید که ای که با او چنین رفتار کردی که سیمیان و سیمیان
 مرقب و کم یک سیمیان فودیک که سیمیان
 پیش ازین و بعد ازین و در هر دو کار تو که سیمیان و سیمیان
 و الا سیمیان و الا سیمیان و الا سیمیان و الا سیمیان
 اشیا بلین باز حاضر کنیم این را و ای دروغ برافراشته
 او را و سیمیان و الا سیمیان و الا سیمیان و الا سیمیان
 ثم لنز عن مرقب شیعۃ ایهم اشد علی
 باز برکتیم از راسته و سیمیان و الا سیمیان و الا سیمیان
 و الا سیمیان و الا سیمیان و الا سیمیان و الا سیمیان
 الرحمن عتیا ثم لیکن اعلم یا اذین هم اویل
 خدا از روی انرا که باز او را از من که سیمیان و الا سیمیان
 رحمت است اگر چه هر یک خوب معلوم من جوهر است قابل من

ع ۴۵

ع ۴۶

ع ۴۷

ع ۴۸

ع ۴۹

ع اذا
 از آنجا که با خود
 از آنجا که با خود
 از آنجا که با خود
 از آنجا که با خود
 از آنجا که با خود
 از آنجا که با خود

ع حیات
 غیر ع ۴۸

ع حیات
 از آنجا که با خود
 از آنجا که با خود
 از آنجا که با خود
 از آنجا که با خود
 از آنجا که با خود
 از آنجا که با خود

کہیں نہ تھا وہ مسلمان
 وہن کے کہہ کر تو سر اور چہرہ تو ہنس
 پہنچاؤں کے کہا اگر نہیں لگا بھی لال روڑا لڑاؤں
 کہہ کر سب سے زور دے رہا تھا اسی کہہ کر
 پہنچا کر اس کے دہان کے دیکھا اسی کہہ کر
 اجماع کا فریاد کیا کہ یہاں کی دو
 وہاں کے پہنچا کر اس کے

۲۳

وَقُلْ إِنَّمَا أَدَّبْتُ الْقُرْآنَ بِمَا هُوَ حَقُّهُ وَأَنَا مِنَ الْمُنذِرِينَ
وَقُلْ إِنَّمَا أَدَّبْتُ الْقُرْآنَ بِمَا هُوَ حَقُّهُ وَأَنَا مِنَ الْمُنذِرِينَ

۷۴
۸۰
الْعَذَابِ مَلَا ۝ وَنَزَّلْنَا مَا يَفُوقَ ۝ وَيَا تَشِينَا فَرْدًا ۝

عقوبت افزون دادی و باریتانی پس آرد آنچه یگانه و بیادین است نهانند و
عذاب من گشتا و درم سبیل گشتی او سبک کریم بر جنتا، او و کام این الیک

۸۱
اتَّخَذُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ آلِهَةً لَّيَكُونُوا لَهُمْ عِزًّا ۝

حذا بیان گرفتند بحسنه الله تا باشند ایشانرا سبب عزت
پیرا ہے لوگون نے اللہ کے سوا اور دغا بوجھا کہ وہ ہوں ان کی مدد

۸۲
كَلَّا سَيَكْفُرُونَ بِعِبَادَتِهِمْ وَيَكُونُوا عَلَيْهِمْ عِزًّا ۝

نہ چنان بود مگر خواهند برستش بمعبودان خود را و خواهند برایشان
یون نہیں وہ مگر ہونگے الکی بندگی سے اور ہو جاوینگے ان کے

۸۳
ضَلَّالًا ۝ أَلَمْ تَرَأْنَا أَرْسَلْنَا الشَّيَاطِينَ عَلَى الْكَافِرِينَ ۝

ستیزند آیدید کہ شیطان بر کافران
مخالف تو نے نہیں دیکھا کہ اپنے جہول رسکے ہیں شیطان شکردن

۸۴
تَقْذِفُهُمْ أَارَ ۝ فَلَا تَحْجِلْ عَلَيْهِمْ شَيْئًا مِنْهُ ۝

می جنبانند ایشانرا جہان برستگان برایشان آستند این نیست کہ شیطان
اچھا بتے ہیں او کو ابھار سو تو جلدی نہ کر اوں پر ہم تو پوری کریم ان کی

۸۵
عَذَابِ يَوْمِ يُنْفَخُ الشُّجْرُ ۝

شمار کردی روز کہ برانگیزم شجر را بسو رحمن مہمان آید
گشتی جسدن ہم اکھا لادینگے بر شجر گار و نور رحمن کی بیاں مہمان بلاست

۸۶
وَلَسَوْفَ يَكُونُ مِنَ الْإِبْرَةِ ۝

و دران کشیم گنا بکار از بسو و درخ زنده گشتند و نخواہد
اور مانک بجاوینگے کہ گار زکو و درخ کی تریا ہے نہیں اعتبار برآید

يُخْشَرُ الْمُتَّقُونَ

يَسَاقُ الْإِيمَانُ

۱۸
 ط م ی ب س ل ک ا ن م د و ر ع د
 ط م ی ب س ل ک ا ن م د و ر ع د
 ط م ی ب س ل ک ا ن م د و ر ع د

ط م ی ب س ل ک ا ن م د و ر ع د

ط م ی ب س ل ک ا ن م د و ر ع د

الشَّفْعَةُ الْأَمْنُ أَخْنَأَ عِنْدَ الرَّحْمَنِ عَمَّا أَنْ وَقَالَ
 شفاعت کردن الا کسی که گرفته است نزدیک جدا بعد از آن گفتند
 سفارش کا مگر نبینے بے لیاقت من است در این اور لوگ کہیں
 أَخْنَأَ الرَّحْمَنُ وَلَكِنْ لَقَدْ جِئْتُمْ شَيْئًا إِذْ لَا تَكُنَا
 فرزند گر نیست خدا خدا امر خود ایشان را بر آئینہ آورید پیر شیعہ نزدیک
 رحمن رکنا ہے اولاد تم آگے ہو بہاری چیت میں رکنا ابھی
 السَّمَوَاتُ يَنْقُضُونَ مِنْهَا وَيَنْشِقُّ الْأَرْضُ وَتَخْتَلِفُ
 آسمان کسے بٹکانے زمین کسے زمین اور زمین
 آسمان چیت میں بٹکانے اور کر کے زمین اور زمین
 أَنْجِبَالٌ هَذَا أَنْ دَعَا الرَّحْمَنُ وَلَكِنْ وَمَا
 کو بار بارہ بارہ شدہ بے لیاقت انکے اثبات کردند خدا امر خود
 بہار و شہر کہ سپر کہ بکار کے رحمن کے نام پر اولاد اور زمین
 الرَّحْمَنُ أَنْ يَنْقُضَ وَلَكِنْ إِنَّ كُلَّ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ
 خدا امر کر کے زمین کرد نیست ہی یک از انکے درستی سمایا
 رحمن کو کہ کر کے اولاد کوئی نہیں آسمان و
 وَالْأَرْضُ إِلَّا أَنْتَ الرَّحْمَنُ عَبْدًا لَقَدْ أَحْصَيْنَا
 زمین اند مگر آئینہ پیش رحمان بندہ شدہ ہر آئینہ علم در گزشتہ
 و زمین میں جو نہ آویسے رحمن کا بندہ ہو کہ اس پس و گناہ
 وَعَدْنَاهُمْ عَمَّا وَكَلَّمَهُمْ أَيْتَهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ
 و شمار کردہ انکے را شمار کوئی و ہر یک از ان آئینہ ہست میں در روز قیامت
 اور ہر کوئی آئینہ ہستی اور ہر کوئی آئینہ ہستی اور ہر کوئی آئینہ ہستی

۸۷

۸۸
 ۸۹

یگانہ

یَنْقُضُونَ
 عراده ر
 الف ت

۹۰

۹۱

۹۲

۹۳

۹۴

۱۹۲

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله رب العالمين

للتبرع
و...

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله رب العالمين
والصلاة والسلام على سيدنا محمد وآله

۴۵
فَرَدَاۤ اِنَّ الَّذِيۤنَ اٰمَنُوْا وَعَمِلُوا الصَّٰلِحٰتِ سَيَجْعَلُ
تنباشد بر آئینه آماکد ایمان آورده اند و کارهای نیکو کرده اند و پادشاه
ایکله البته جویندگان این امر کی بین یکنان از کور و بیگ
لَهُمُ الرِّحْمٰنُ وَدَّ اَنْ فَاَنۡمَآ یَسۡرَۤهٗ یَلۡسَنُکَ لَیۡسَیۡرَ
برای ایشان خداوند است و دوست دارد که آسان باشد بر زبان آورده
رحمن محبت و دوستی آسان گویا شدن بر زبان آورده
۴۶
یَۤاۤ اَیُّهَا الَّذِیۡنَ اٰمَنُوْا وَتَذٰبُوْهُ قُلُوۡۤا لَکُمۡ اَسۡبَاطُکُمۡ
ای کسانی که ایمان آورده و سبب نگارید و سبب پاک گردید
برادران و برادران و برادران و برادران و برادران و برادران
قُلُوۡۤا لَکُمۡ مِّنۡ قَرۡنٍ هَلۡ یَخۡشَیۡهِمۡ مِّنۡ اَسۡبَاطٍ وَّلَیۡسَ
پیش از ایشان طاعت مردم آید یعنی بچسبند از ایشان یا می شنوید
آن بچسبند بچسبند آید یا نه بچسبند بچسبند بچسبند بچسبند
لَهُمۡ رُکۡ
از ایشان
از ایشان
از ایشان

ع

سُوۡرَةُ طٰهٖ تَرٰکَتۡ بِمَکَّةَ ثُمَّ اَلۡوَاۤقِیۡةَ
از ایشان
از ایشان
از ایشان

اینها ۱۵ آیه است و ۱۳۴ سوره و ۵۲۲ آیه است و ۱۵ آیه است

بسم الله الرحمن الرحيم

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

طه ۱ مَا أَنْزَلْنَا عَلَيْكَ الْقُرْآنَ لِتَشْقَى ۝

فروغستادیم بر تو بدان را تا هیچ کسے لیکن
اسو ایسے نہیں انرا سببے تجھے پرستد کہ تو سخت میں پرے کر

تَذَكَّرَ ۝ لَنْ يَخْتَنِيَ ۝ تَذَكَّرَ ۝ لَنْ يَخْتَنِيَ ۝

فروغستادیم بر آئینہ دادوں کسے را کہ برسد فروغستادوں از جا کسی نزدیک از جا
نفسی کی گوار میں جسکو ڈر ہے اوزار ہے اوس شخص کا جسے باقی مراد

السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ عَلَى الْعَرْشِ الْمَشْهُودِ ۝

آسمانہا بلند را دوی بسیار بخندند ہر عرش سے در گرفت
آسمان ادسے وہ بڑی مہ دات توشیکے او پر نام ہوا

لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا وَمَا

اورست آنچه در آسمانہاست و آنچه در زمین است و آنچه در میان است و آنچه

اوسکا ہے جو کچھ ہے آسمان و زمین میں اور اون دونوں کے بیچ اور

تَحْتَ الثَّرَى ۝ وَإِنْ تَجْهَرُوا لَهُ بِالْقَوْلِ فَإِنَّهُ يَعْلَمُ

زیر خاک ناک است و اگر آشکار کنی سخن را پس وہ بیدار
چنے سبلی زمین کے اور اگر زبان کچھ بکار کرنا و مگوئیست

السِّرِّ وَآخَفَى ۝ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ لَهُ الْأَسْمَاءُ

سخن پنهان و پنهان تر از حد ایچ معبود نیست مگر وہ ہر اسم نام ہوا
چھپے کی اور کس چھپے کی خدا ہے کسے پندگی ہر کس کی اور کس کی

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله رب العالمين
والصلاة والسلام على سيدنا محمد
الطيب الطاهر

الحَسَنُ ۝ وَفِيكَ حَدِيثٌ مُّوَسَّى ۝ اِذْ رَاٰ اٰرَافًا

بنو دایا آمد و بہت خوشہ موسے چونکہ آئے تھے
خامسے فنا اور سبھی ہے نیکو بات موسیٰ کی جب دوسرے پہنچے

فَقَالَ لَهُ أَهْلَهُ أَفَلَا تَأْتِيَنِي أَنْتَ تَارَ الْعِلِّ أَيْتِيَنِي

پس گفت اہل خوارا درنگ کن، ہر آئینہ دیدہ ۱۰ ام آئینہ اندازم کہ یاد آید
نویسا اپنے گہر والو کو ہر نوین دیکھی ہے اک آگ شایہ آون تم یاس

فَلَا يَنْفَعُ أَحَدًا عَلَى الشَّارِهُدِ ۝ فَلَا يَنْفَعُ أَحَدًا

وہ جس نے گھر پر آگ لگا دی ہے وہ گناہگار ہے۔

فَوَيْلٌ لِلْمُصَلِّينَ إِذَا دُخِلَ عَلَيْهِمْ خُبْرٌ
فَوَيْلٌ لِلْمُصَلِّينَ إِذَا دُخِلَ عَلَيْهِمْ خُبْرٌ

از داد و ستد که ایمو - جسے ہر آئینہ منور - درکار نوام اہل راہ پرین ہر آئینہ منور
و از انسی ایسیے سوئی من ہون من ہر ایسا سو انسی ہر آئینہ منور

الْعَادِ الْمُقَدِّسِينَ أَنَا اخْتَرْتُكَ فَاسْتَمِعْ لِي

میدان پاکی کو کے نام و من برگزیدم ترا پس گوسن بر بستی ایچ
ل میدان توئی میں **ت** اور میں سے جنگو بسند کیا سو تو ستارہ جو

وَحْيِي ۝ إِنِّي أَنَا اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنَا فَاعْبُدْنِي وَأَقِمِ

من جو ہوں میں اور ہوں کہ کی جلد کی نہیں سوا سیر سوئی کی اور

صَلَاةَ الْوُجُوهِ ۝ إِنَّ السَّاعَةَ آتِيَةٌ أَصْحَابُ

برآینه قیامت آینه ناست میخوام
قیامت مقبره آینه می

5. *Handwritten signature*

بسم الله الرحمن الرحيم

(۱) ...

دقت کی بنا پر اس کو پھانسی دینا چاہیے
 لیکن نذر کا حکم ہے اور پھر پھر
 دوسری بار اس کو پھانسی

قال المجدل

۱۵ اَنْحَصِرْهَا لِحُجَّتِي كُلِّ نَفْسٍ لَهَا تَسْعَى فَلَا يَصُدُّكَ عَنْهَا
 کہیں ہمارے ہمارے وقت اس کا جواب دے اور وہ خود ہر شخص کے لئے لڑے گی جس کو کہہ کر اس کو
 ۱۶ مِنْ لَاقٍ مِنْهَا وَاتَّبِعْهُوَ فَرَدَى وَمَا تِلْكَ
 آنکھی کہ ایمان نہ دارو بران و پیر و بے کرد ہست خواہش نفس خود را نکالے خود و ہست
 ۱۷ بِيَمِينِكَ يَمْوِي ۝ قَالَ هِيَ عَصَايَ أَتَوَكَّأُ
 ہست راست تو ایسوی گفت این عصا ہے من ہست بکہہ یکنم
 ۱۸ دَلِيلًا وَأَهْمُنُّ بِهَا عَلَى غَنِيٍّ وَلِي فِيهَا مَارِبٌ خَرِ
 بران و برگ بریزم بآن بر گو سفندان خود درم ازین عصا کار و دیگر بزن
 ۱۹ قَالَ الْفُتَا يَمْوِي ۝ فَالْقَهْرُ إِذَا هِيَ حِيَّةٌ تَسْعَى
 گفت بکن از اسے بویسے پس با گدازن پسین گمان کی اسے نزد دل
 ۲۰ قَالَ خُذْهَا وَلَا تَخَفْ سَنُعِيدُهَا سِيرَتَهَا
 گفت بگر این را دسترس باز خواہیم گردانید اور انہیں
 ۲۱ الْأُولَى ۝ وَاضْمِمْ يَدَكَ إِلَى جَنَاحِكَ تَخْرُجُ بَيْضَاءَ
 نخستین او دہم آرد دست خود را بسوی بغل خود تا بیرون آید سفید شدہ
 پہلے حال پرست اور گناہ ہے ہاتھ اسے از ویسے کہ نیلے چٹا ہو کر

۱۵ اَنْحَصِرْهَا لِحُجَّتِي كُلِّ نَفْسٍ لَهَا تَسْعَى فَلَا يَصُدُّكَ عَنْهَا
 ۱۶ مِنْ لَاقٍ مِنْهَا وَاتَّبِعْهُوَ فَرَدَى وَمَا تِلْكَ
 ۱۷ بِيَمِينِكَ يَمْوِي ۝ قَالَ هِيَ عَصَايَ أَتَوَكَّأُ
 ۱۸ دَلِيلًا وَأَهْمُنُّ بِهَا عَلَى غَنِيٍّ وَلِي فِيهَا مَارِبٌ خَرِ
 ۱۹ قَالَ الْفُتَا يَمْوِي ۝ فَالْقَهْرُ إِذَا هِيَ حِيَّةٌ تَسْعَى
 ۲۰ قَالَ خُذْهَا وَلَا تَخَفْ سَنُعِيدُهَا سِيرَتَهَا
 ۲۱ الْأُولَى ۝ وَاضْمِمْ يَدَكَ إِلَى جَنَاحِكَ تَخْرُجُ بَيْضَاءَ

آہستہ
 ولی
 غیجہ

خبر کی بنا پر اس کو پھانسی دینا چاہیے

من غلب رسول الله
من غلب رسول الله

من غلب رسول الله

از غیر من غلبه نشانه دیگر آمده بخوانم که نام مرا بر زبان بیاورند

از غلبه بر من غلبه نشانه دیگر آمده بخوانم که نام مرا بر زبان بیاورند

از غلبه بر من غلبه نشانه دیگر آمده بخوانم که نام مرا بر زبان بیاورند

از غلبه بر من غلبه نشانه دیگر آمده بخوانم که نام مرا بر زبان بیاورند

از غلبه بر من غلبه نشانه دیگر آمده بخوانم که نام مرا بر زبان بیاورند

از غلبه بر من غلبه نشانه دیگر آمده بخوانم که نام مرا بر زبان بیاورند

از غلبه بر من غلبه نشانه دیگر آمده بخوانم که نام مرا بر زبان بیاورند

از غلبه بر من غلبه نشانه دیگر آمده بخوانم که نام مرا بر زبان بیاورند

از غلبه بر من غلبه نشانه دیگر آمده بخوانم که نام مرا بر زبان بیاورند

از غلبه بر من غلبه نشانه دیگر آمده بخوانم که نام مرا بر زبان بیاورند

از غلبه بر من غلبه نشانه دیگر آمده بخوانم که نام مرا بر زبان بیاورند

از غلبه بر من غلبه نشانه دیگر آمده بخوانم که نام مرا بر زبان بیاورند

از غلبه بر من غلبه نشانه دیگر آمده بخوانم که نام مرا بر زبان بیاورند

از غلبه بر من غلبه نشانه دیگر آمده بخوانم که نام مرا بر زبان بیاورند

من غلب رسول الله

من غلب رسول الله

من غلب رسول الله

من غلب رسول الله

۱۲۴
 ان کی ایک ہزار ہزار
 کی اس سے پہلے ہزار ہزار

قال

قَالَ قَدْ أُوتِيتَ سُؤْلَكَ يَا مُوسَى ۚ وَلَقَدْ مَنَّا عَلَىٰ
 كُنت پر آئینہ دو اور سند بھی درجواست خود آجوسی اور آئینہ نصرت فرماؤ اور ہم تو
 فرمایا بلکہ تجھ کو تیرا سوال ایسے موسیٰ اور احسان کیا ہے جسے تجھے
 مَرَّةً أُخْرَىٰ ۚ اِذَا وَجِئْنَا اِلٰی اُمِّكَ مَا يُوْحٰی
 کبار دیگر چون الہام فرستادیم بسو ماورنو انجی الہام کر دئی بود
 ایک بار اور جب حکم پہنچا جسے تیری ماکو جو آگے سے تیرے
 اِنْ اَقْذِفْهِ فِي التَّابُوتِ فَاَقْذِفْهُ فِي الْيَمِّ فَلْيُلْقِهِ
 کہ با کفن این طفل را در صندوق پس اگن صندوق را دریا تا آنگذ اور پھر
 کہ ڈال اسکو صندوق میں پھر اسکو دریا کے پانی میں بہرائی اور کونے
 اَلْيَمِّ بِالسَّاحِلِ لِيَاْخُذَهُ عَدُوٌّ قَائِمٌ يُّصَلِّي
 دریا کنارہ گنزد و دشمن دشمن من دشمن کے دبا گنزد
 کہ اس پر آدھارے اسکو ایک دشمن ہر اور اسکا اور ڈال دئی
 عَلَيْكَ مَحَبَّةً مِّنِّي ۖ وَلِتُصْنَعَ عَلٰی عَيْنِي ۖ اِذَا بَلَغْتَ
 بر روی تو قبول از جانب من و خواستم کہ بروہ شویا جتو من چون بگنزد
 تجھے پر محبت اپنی طرف سے اور اظہار ہو تو میری آنکھ کے سے بگنزد
 اَخْتِكَ فَقَوْلْ هَلْ اَدْلٰكُمْ عَلٰی مَرْبِّكُمْ فَلَمَّا
 خواہر تو پس گنفت آباد لالت کم شمارا ہر کہے کہ گاہے اس طفل کند
 تیری ہن اور کہنے لگی من بتاؤں تم کو ایک شخص کہ اسکو پاسیے
 فَوَجَّعْنَا اِلٰی اُمِّكَ كَيْ تَقَرَّ عَيْنُهَا وَلَا تَحْزَنَ ۚ
 پس باز اور ہم تیرا بسو ماورنو تا جگہ خود پسیم و اندر گنزد
 پھر پہنچا پاسے تجھ کو تیری مایاں کہ گنزد ہی رہے اسکی آنکھ اور غم گنزد

۳۴

۳۵
 ۳۸

۳۶

منی
 ایت شای

لِتُصْنَعَ عَلٰی عَيْنِي
 کہ اس پر آدھارے اسکو ایک دشمن ہر اور اسکا اور ڈال دئی

وَلَا تَحْزَنَ
 ایت شای

منی
 کہ اس پر آدھارے اسکو ایک دشمن ہر اور اسکا اور ڈال دئی
 کہ اس پر آدھارے اسکو ایک دشمن ہر اور اسکا اور ڈال دئی
 کہ اس پر آدھارے اسکو ایک دشمن ہر اور اسکا اور ڈال دئی
 کہ اس پر آدھارے اسکو ایک دشمن ہر اور اسکا اور ڈال دئی

منی
 کہ اس پر آدھارے اسکو ایک دشمن ہر اور اسکا اور ڈال دئی
 کہ اس پر آدھارے اسکو ایک دشمن ہر اور اسکا اور ڈال دئی
 کہ اس پر آدھارے اسکو ایک دشمن ہر اور اسکا اور ڈال دئی
 کہ اس پر آدھارے اسکو ایک دشمن ہر اور اسکا اور ڈال دئی

آنکه بفرمایند
چهار انگشت خود را بر او

لنفسی
ادج او

ذکر
ادج او

یفرط

وَقُلْتُ نَفْسًا فَنَجَّيْتُكَ مِنَ الْغَمِّ وَفَعَلْتُ لَكَ قَوْلًا
 و گفتم نفس را پس خلاص من از اندوه کرد و بگفتم این که تو را بگویم
 و در تو به نازد آری ایک جان پر نکالاست بگو اوس غم سیر او جانها بگو بگو بگو
 فَلَمَّكَتَ نَسِيتُكَ أَهْلَ مَدْيَنَ لَوْ كُنْتَ عَلَيَّ قَدِيرًا
 پس درنگ کردی من را بچند در اهل مدین باز بر آید به موافق تو بر آید
 پس بر تو فرستادم بر من و اهل مدین بهر آنکه تو گفتی بر من
 يَمْحُوسِي وَأَصْرُكَ مَنَّا لِنَقْصِي ۚ إِذْ هَبْ أَفْتًا
 ای محسوس و صاف نام ترا بر آید خوشتر بر آید
 یا محسوس او را بنام سینه بگو خاص آید و ایضا
 وَأَخْرُوكَ بِأَيْتِي وَلَا تَنِيَا فِي ذِكْرِي ۚ إِذْ هَبْنَا
 و بر آور تو با نشانه های من که اوستی کنسید در یاد کردن من
 او را بر اینها ای بگو میری نشانیان اوستی کرد میری یاد من
 إِلَىٰ فِرْعَوْنَ أَنَّهُ ظَلَمَ ۖ فَقُولَا لَهُ قَوْلًا لَّيْسَ لَهُ
 به فرعون بر آید و بگو که ظلمت است پس بگو بگو بگو بگو بگو بگو
 فَرَفَعْنَاهُ لَكَ لِيُقْشَرَّ عَنْكَ ۖ لَئِيْلَ الْكَافِرِينَ ۚ
 پس بر آور تو را بگو بگو بگو بگو بگو بگو بگو بگو بگو بگو بگو
 يَتْلُو كَرَامًا وَيُخَفِّفُنِي ۚ قَالَ لَا تَنْتَظِرْ
 که بخواند بر تو با بگو بگو بگو بگو بگو بگو بگو بگو بگو بگو بگو
 بگو بگو بگو بگو بگو بگو بگو بگو بگو بگو بگو بگو بگو
 أَن يَفْرُطَ عَلَيْكَ وَأَوْ آتِيكَ ۚ قَالَ لَا تَنْتَظِرْ
 آنکه تو را بگو بگو بگو بگو بگو بگو بگو بگو بگو بگو بگو بگو
 که بگو بگو بگو بگو بگو بگو بگو بگو بگو بگو بگو بگو
 که بگو بگو بگو بگو بگو بگو بگو بگو بگو بگو بگو بگو

قال لهم قلوا

انني معكم اسمع واري قاتيا فقولوا اننا نسبحك
برايه ما انما هم في شوق وديهم پس برويش دي پس بگويد برآيه انست ودي
من سانه چون بيايد بگفتن سواو اوس پس او كه هم و نوبت پس
فاكريل معناني اسرائيل ولا تغرب قد جئت
پس بگفت با مني اسرائيل را و عذاب كن انرا بر آيه او روم نشو
بمايك سانه بني اسرائيل اورنستا او كو او كو هم آيدين بگفتن
بايه من ربك والسلام على من اتبع الهدى لا تغرب
نشان بگويد و در دگر فوسلاني كسي ك باشد كه بروي راه هدایت كن بر بروي راه
نشان بگويد كه بر كسي او رسلاني بود كسي جو بگفت راه كی است كه گویم خواهی
انما از العذاب الى العذاب و قل قال
كسويك كه عذاب كسي است كه در دغ سترده و در دغ سترده و در دغ سترده
كه عذاب و سترده و در دغ سترده و در دغ سترده و در دغ سترده
يحيى قال ربنا الله اعطني كل شئ خلقه فهدك
ايحيى گفت كه پروردگار ما است كه او هر چه بخواهد بر او امرت خاص او از راه نهد
ايحيى كه صاحب چهار او به حسن دي بر چو كوا او كسي صورت پيراه سوجهای
قال فما بال القرون الاولى قال عليها عندك بي
گفت پس چيست حال قرون نخستين گفت علم آن نزدك پروردگار است
بولا پيراه حقيقت هم او ن بگفتن كی كه او كی خست بگفتن
فان لا يضل بي ولا يفسد الذي جعل الله
در كافي كه خدا كني پروردگار من افسد ايحيى سازد او است و كني بگفتن
انما ربنا الله اعطني كل شئ خلقه فهدك

هذا الفصل في بيان ما كان عليه
القوم من العلم والدين

من سانه بگفتن
كه عذاب و سترده و در دغ سترده و در دغ سترده و در دغ سترده

انما ربنا الله اعطني كل شئ خلقه فهدك

انما ربنا الله اعطني كل شئ خلقه فهدك

الارض مهذا جوسلك لکم فیہا سبلات و انکم من

زمین دانستہ در وان کروہر ایک شہادہ را ہمارا ہر دہشتہ تبار

السماء ماء فاخرجناہ ازوجا من نبات

آسمان آب پس برون آوردیم آن آب انواع مختلف از نبات

کلوا و ارعوا انفسکم ان فی ذلک لایکون

گفتیم بخورید و چسبید چہا را بماند خود را بر آئینہ در عقیدہ نشانی خداوندان

النہی فیہا خلقناکم و فیہا نعیدکم و فیہا نعذبکم

خداوندان از زمین از نشہ ہم شمارا و در زمین از کار ہم شمارا و از زمین بر نشہ شمارا

تارۃ اخی و لقد ارینہ آیتنا کلھا فکذب

بار دیگر و ہر آئینہ نمودیم فرعون را نشہ ہا خویش تمام آن پس در نشہ

و ابی قال اجئتنا لیموت من ارضنا لیسیرک

دوبل کرد گفت آیا آمدہ تا برون کنی مارا از زمین ما بجادوی خود

یموتی فلناتینک لیسیر خشاہ فاجعل لیسیرنا و

ایموتی ہر آئینہ نمودیم فرعون را نشہ ہا خویش تمام آن پس در نشہ

ایموتی ہر آئینہ نمودیم فرعون را نشہ ہا خویش تمام آن پس در نشہ

مہکا

ادح

اور

فصل چہارم از کتاب
تفسیر سورہ اعراف
در بیان آیت
الارض مهذا جوسلك لکم فیہا سبلات

نصف القرآن بعد الرکع
الحکم علیہ

6/11/66

١٠

بعضیوں نے کہا کہ یہ ایک نیا
مکتبہ ہے

بازار و من و من خفاک

۱۰

مكتبة

10

ان

مَدِينِ مَكِّيٍّ

12

44-38861-1000

100

100

100

10

وَيَذُفُّ بِأَيْدِيهِمْ كَمَا يُفْتَكِرُ الْمَثَلُ ۝ فَاجْعَلُوا كَيْدَكُمْ

وَنَجْهًا لَكُمْ وَوَرَكُنْزِ دِينَ شَالِسَةً تَمَارًا ۝ بَيْنَ نَمِ آوِي سَبَابِ سَحِي خُورَا
اَو رَاوِثَاوِ بِنِ تَمَارِ رَاهِ خَاسِ ۝ سَوَسْتِ كَرَوَانِ بِنِ تَمَارِ

ثَوْدًا ۝ وَفَدَا فَنَكْرُ الْيَوْمَ كَمَنْ اسْتَعْلَى ۝

بِزِيَادَةِ نَفْسِ كَشِيدِهِ ۝ وَهَرِ آئِنْدَ رَسْمِ شَدَامُوزِ ۝ بَرِ كَرِ غَالِبِ آئِنْدَ

بِزِيَادَةِ رَاهِ كَرِ اَوِ رَسْمِ شَدَامُوزِ ۝ آجِ جَوِ اَوِ رَسْمِ شَدَامُوزِ ۝

فَالْأَوَّلُ ۝ اَوِ رَسْمِ شَدَامُوزِ ۝ اَوِ رَسْمِ شَدَامُوزِ ۝ اَوِ رَسْمِ شَدَامُوزِ ۝

قَالَ تَبِ لَكَ الْفَقْرُ ۝ اَوِ رَسْمِ شَدَامُوزِ ۝ اَوِ رَسْمِ شَدَامُوزِ ۝ اَوِ رَسْمِ شَدَامُوزِ ۝

اَوِ رَسْمِ شَدَامُوزِ ۝ اَوِ رَسْمِ شَدَامُوزِ ۝ اَوِ رَسْمِ شَدَامُوزِ ۝ اَوِ رَسْمِ شَدَامُوزِ ۝

اَوِ رَسْمِ شَدَامُوزِ ۝ اَوِ رَسْمِ شَدَامُوزِ ۝ اَوِ رَسْمِ شَدَامُوزِ ۝ اَوِ رَسْمِ شَدَامُوزِ ۝

اَوِ رَسْمِ شَدَامُوزِ ۝ اَوِ رَسْمِ شَدَامُوزِ ۝ اَوِ رَسْمِ شَدَامُوزِ ۝ اَوِ رَسْمِ شَدَامُوزِ ۝

اَوِ رَسْمِ شَدَامُوزِ ۝ اَوِ رَسْمِ شَدَامُوزِ ۝ اَوِ رَسْمِ شَدَامُوزِ ۝ اَوِ رَسْمِ شَدَامُوزِ ۝

اَوِ رَسْمِ شَدَامُوزِ ۝ اَوِ رَسْمِ شَدَامُوزِ ۝ اَوِ رَسْمِ شَدَامُوزِ ۝ اَوِ رَسْمِ شَدَامُوزِ ۝

اَوِ رَسْمِ شَدَامُوزِ ۝ اَوِ رَسْمِ شَدَامُوزِ ۝ اَوِ رَسْمِ شَدَامُوزِ ۝ اَوِ رَسْمِ شَدَامُوزِ ۝

اَوِ رَسْمِ شَدَامُوزِ ۝ اَوِ رَسْمِ شَدَامُوزِ ۝ اَوِ رَسْمِ شَدَامُوزِ ۝ اَوِ رَسْمِ شَدَامُوزِ ۝

فاجعلوا كيدكم

عصيم خيل

تلقيف
لا خفاء
بجنتها لافان
والعاقرون

1966

مجلس الشورى

جیٹا میٹھی
وفا
سکین

استقام

بلا خوار و ط اول اسم
عمر ح و ر مختلف الباقون
بالاستفهام فقهيل الدين
من طريق الازدق ح و ر
بالمختلف ح و ر والباقون

کہنے لگا: اوصی
و سکھایا یہ شاہد رب کو
ف تمہارا برا ہے

ثالث

مروا او صلوا علیکم

[illegible]

44

141

فصل اول در بیان کلیات و اصول
در بیان کلیات و اصول
در بیان کلیات و اصول

قال المثل

مَنْ تَرَكْنِي ۝ وَلَقَدْ أَوْحَيْنَا إِلَىٰ مُوسَىٰ أَنْ أَسْرِ

ہر کہ پاک شدہ است در پرتو وحی فرستادیم بسو موسی کہ رفت شب پر
اوجو پاک ہوا اور ہے حکم پہنچا موسی کو کہ بے نکل

بِعِبَادِي فَاصْرَبْ لَهُمْ طَرِيقًا فِي الْبَحْرِ يَلَسَ ۝

ہندگان مرا پس در ایک ارثان در را ایک خشک در دیا
بریک ہندو گورات یہ ہر ڈال دیا دکنو راہ سمندر میں سو ہے

لَا تَخَفْ دَرَكًا وَلَا تَخَفْ فَاتَّبِعْهُمْ

ترسے از دریا قن دشمنی دوسو اس گئی از قن وینا از قن (در قنوں
نہ نظرہ بجو ایکریے گانا دے ہر پیچھے لگا او ان سے فرعون

يَخْلُفُ ۝ فَاخْلُفْهُمْ مِّنَ الْيَمِينِ مَأْمُومِينَ ۝

بانشک ایک خوش پس جو ہند از دریا کہ انجہ پشت بند بنوا اور گراہ
اے شکریے کر پیہر گہریا او کو پانی پیہر گہریا اور پکا

فِرْعَوْنَ قَوْمَهُ وَمَاهِدْ ۝ يٰٰبَنِي إِسْرَٰئِيلَ قَدْ

فرعون قوم خود را و راہ نمود گنستیم ای بنی اسرائیل
نہ عن بنی قوم کو اور نہ سوہا یا ایک اولاد بنی اسرائیل

أَنْجَيْنَاكُمْ مِّنْ عَدُوِّكُمْ ۝ وَعَدْنَاكُمْ جَانِبَ الطُّورِ

جات داویم شمارا از دشمنان شما و وعدہ دادیم شمارا بجانب طور
پہر ایاسے نکو تہا کہ دشمن ہے اور وعدہ کہہاں سے کہہی از پہر

الْأَيْمَنِ وَزَلَّنا عَلَيْكُمُ الْمَنَ وَالسَّلَٰوِي ۝ كُلُوا

دفر و سنہا دیم بر شما من و سلوی
اور تبار اسے تم بر من و سلوی

کُلُوا

بہ ہندو گورات یہ ہر ڈال دیا دکنو راہ سمندر میں سو ہے

از اسد

اد

لا تخف

یلسا

لا تخف

ن کہ

فقتلهم

عشاهم

و وعدناکم

ج اح رو و دخفا

انجیتکم وعدتکم ز قتلہم
ف رکن

تفصیل

طیبت ما روز قتلکم ولا تغفایه فجل علیکم
 لایق روزی که دادیم شمارا و از حد گذرید و با بآن روزی که با شما بودیم
 سندی بزرگ بود روزی دی که می نمودند کرد او بین زبانی بر او می نمود
 غصبتی من فجل علیکم فجل علیکم فجل علیکم فجل علیکم فجل علیکم
 غشم من هر که با شما بود و چشم من از شما لال شد و بر آینه من از زنده ام کسی را که بود
 بر اعضا و ریس بر اثر امیران غده که با شما بود و بر سر من شمشیر او بر جو تو بود
 فجل علیکم فجل علیکم فجل علیکم فجل علیکم فجل علیکم فجل علیکم
 فجل علیکم فجل علیکم فجل علیکم فجل علیکم فجل علیکم فجل علیکم

طیبت ما روز قتلکم ولا تغفایه فجل علیکم

لایق روزی که دادیم شمارا و از حد گذرید و با بآن روزی که با شما بودیم
سندی بزرگ بود روزی دی که می نمودند کرد او بین زبانی بر او می نمود
غصبتی من فجل علیکم فجل علیکم فجل علیکم فجل علیکم فجل علیکم فجل علیکم
غشم من هر که با شما بود و چشم من از شما لال شد و بر آینه من از زنده ام کسی را که بود
بر اعضا و ریس بر اثر امیران غده که با شما بود و بر سر من شمشیر او بر جو تو بود

فجل علیکم فجل علیکم فجل علیکم فجل علیکم فجل علیکم فجل علیکم

فجل علیکم فجل علیکم فجل علیکم فجل علیکم فجل علیکم فجل علیکم

فجل علیکم فجل علیکم فجل علیکم فجل علیکم فجل علیکم فجل علیکم

فجل علیکم فجل علیکم فجل علیکم فجل علیکم فجل علیکم فجل علیکم

فجل علیکم فجل علیکم فجل علیکم فجل علیکم فجل علیکم فجل علیکم

فجل علیکم فجل علیکم فجل علیکم فجل علیکم فجل علیکم فجل علیکم

فجل علیکم فجل علیکم فجل علیکم فجل علیکم فجل علیکم فجل علیکم

فجل علیکم فجل علیکم فجل علیکم فجل علیکم فجل علیکم فجل علیکم

فجل علیکم فجل علیکم فجل علیکم فجل علیکم فجل علیکم فجل علیکم

فجل علیکم فجل علیکم فجل علیکم فجل علیکم فجل علیکم فجل علیکم

فجل علیکم فجل علیکم فجل علیکم فجل علیکم فجل علیکم فجل علیکم

اثری

لَهُمْ ضُرٌّ وَلَا نَفْعٌ وَلَقَدْ قَالَ لَهُمْ هَارُونُ مِنْ

برای اینان هیچ زیاده و نه سود و هر آینه گفته بود ایشانرا هارون
ایکے برے کا نہ ہونے کا اور کہتا اور کہتا ہارون نے

قُلْ يَقَوْمِ إِنَّمَا فُتِنْتُمْ بِهِ وَإِنَّ رَبَّكُمُ الرَّحْمَنُ

بشر ازین آگے قوم من ہزارین شبت کہ مبتلا شدہ آید باین گوسالہ و ہر آینه بود گوسالہ
ہلے سے آگے قوم اور کچھ نہیں تم کو بھکا دیا اس پر اور ہمارا رب رحمن ہے

فَاتَّبِعُوا وَأَطِيعُوا أَمْرِي قَالُوا الرَّسُولُ سَمِعْنَا وَعَبَدْنَا

بس پرستے من کیند و انقیاد حکم من نمایند گفتند ہمیشہ مجاور خواہیم بود و باین
سو بری راہ ہو اور انوبات بری ہو لے ہم میں گے اس پر

عَلَيْكُمْ حَتَّىٰ يَجْعَلَ بَيْنَنَا وَبَيْنَهُ سَبِيلًا قَالُوا يَهُدُوسُ

نارینکہ باز آید ما و سی موسی گفت اسے ہارون
گے یہے بت کہ ہر آگے ہم اس موسی کہا موسی نے آگے ہارون

مَا مَنَعَكَ إِذْ رَأَيْتَهُمْ ضَلُّوا أَلا تَتَّبِعُهُمْ تَافَهُوا

چہ چیز باز داشت ترا چون دیدی انرا کہ گمراہ شدند از انکہ پیرو من گئی انرا
نچو گیا انکا و نہا جب دیکھا تو یہے کہ وہ بھکے تو بھکے سے نہ آیا انکا تو نے

أَهْمًا قَالُوا يَبْنَؤُكُمْ لَأَخَذْتُمْ لِحْيَتِي قَالُوا أَلَيْسَ أَسَىٰ

حکم من کردی گفت آگے ہارون من گمراہ ہوا و موسی سر مرا ہر آئین
برا حکم وہ بولا آگے ہر کے جسے نہ بگمراہی نہ ہر

خَشِيتُ أَنْ تَقُولَ فَرَّقْتَ بَيْنَ بَنِي إِسْرَءِيلَ وَكَمْ

ترسیدم از انکہ گوی جد آگے انکے یہ در میان فرزندان یعقوب و
من دُرا کہ تو کہے گا بہوت و ان می تو نے بنی اسرائیل میں اور

بَنِي إِسْرَءِيلَ وَكَمْ بَيْنَهُمُ الْفِتْنَةُ فَرَّقْتُ بَيْنَهُمْ

بنی اسرائیل و کھم میں انکے فتنہ فرقت میں انکے
فرقت میں انکے فتنہ فرقت میں انکے

آن

تَقْبِلُ عَلَيْهِمْ قُلُوبُكَ
اَنْفِخِ الْبُوقَ
وَاَسْكَنْهُمْ
اَمْ دَح
اَمْ دَح
يَا اِسْرَءِيلَ
كُتِبَ عَلَيْكُمُ
اِتِّفَاعُ الْكُفْرِ

گاہ: اسے سنا کر اگت موسیٰ پس خلپیت حال تو ای سام گفت

1952

بیاستم با کجہ سائر مردم بیایند ندان پس از غم سے مال از زمین پای

① 22 7 1 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24 25 26 27 28 29 30 31 32 33 34 35 36 37 38 39 40 41 42 43 44 45 46 47 48 49 50 51 52 53 54 55 56 57 58 59 60 61 62 63 64 65 66 67 68 69 70 71 72 73 74 75 76 77 78 79 80 81 82 83 84 85 86 87 88 89 90 91 92 93 94 95 96 97 98 99 100 101 102 103 104 105 106 107 108 109 110 111 112 113 114 115 116 117 118 119 120 121 122 123 124 125 126 127 128 129 130 131 132 133 134 135 136 137 138 139 140 141 142 143 144 145 146 147 148 149 150 151 152 153 154 155 156 157 158 159 160 161 162 163 164 165 166 167 168 169 170 171 172 173 174 175 176 177 178 179 180 181 182 183 184 185 186 187 188 189 190 191 192 193 194 195 196 197 198 199 200 201 202 203 204 205 206 207 208 209 210 211 212 213 214 215 216 217 218 219 220 221 222 223 224 225 226 227 228 229 230 231 232 233 234 235 236 237 238 239 240 241 242 243 244 245 246 247 248 249 250 251 252 253 254 255 256 257 258 259 260 261 262 263 264 265 266 267 268 269 270 271 272 273 274 275 276 277 278 279 280 281 282 283 284 285 286 287 288 289 290 291 292 293 294 295 296 297 298 299 300 301 302 303 304 305 306 307 308 309 310 311 312 313 314 315 316 317 318 319 320 321 322 323 324 325 326 327 328 329 330 331 332 333 334 335 336 337 338 339 340 341 342 343 344 345 346 347 348 349 350 351 352 353 354 355 356 357 358 359 360 361 362 363 364 365 366 367 368 369 370 371 372 373 374 375 376 377 378 379 380 381 382 383 384 385 386 387 388 389 390 391 392 393 394 395 396 397 398 399 400 401 402 403 404 405 406 407 408 409 410 411 412 413 414 415 416 417 418 419 420 421 422 423 424 425 426 427 428 429 430 431 432 433 434 435 436 437 438 439 440 441 442 443 444 445 446 447 448 449 450 451 452 453 454 455 456 457 458 459 460 461 462 463 464 465 466 467 468 469 470 471 472 473 474 475 476 477 478 479 480 481 482 483 484 485 486 487 488 489 490 491 492 493 494 495 496 497 498 499 500 501 502 503 504 505 506 507 508 509 510 511 512 513 514 515 516 517 518 519 520 521 522 523 524 525 526 527 528 529 530 531 532 533 534 535 536 537 538 539 540 541 542 543 544 545 546 547 548 549 550 551 552 553 554 555 556 557 558 559 560 561 562 563 564 565 566 567 568 569 570 571 572 573 574 575 576 577 578 579 580 581 582 583 584 585 586 587 588 589 590 591 592 593 594 595 596 597 598 599 600 601 602 603 604 605 606 607 608 609 610 611 612 613 614 615 616 617 618 619 620 621 622 623 624 625 626 627 628 629 630 631 632 633 634 635 636 637 638 639 640 641 642 643 644 645 646 647 648 649 650 651 652 653 654 655 656 657 658 659 660 661 662 663 664 665 666 667 668 669 670 671 672 673 674 675 676 677 678 679 680 681 682 683 684 685 686 687 688 689 690 691 692 693 694 695 696 697 698 699 700 701 702 703 704 705 706 707 708 709 710 711 712 713 714 715 716 717 718 719 720 721 722 723 724 725 726 727 728 729 730 731 732 733 734 735 736 737 738 739 740 741 742 743 744 745 746 747 748 749 750 751 752 753 754 755 756 757 758 759 760 761 762 763 764 765 766 767 768 769 770 771 772 773 774 775 776 777 778 779 780 781 782 783 784 785 786 787 788 789 790 791 792 793 794 795 796 797 798 799 800 801 802 803 804 805 806 807 808 809 810 811 812 813 814 815 816 817 818 819 820 821 822 823 824 825 826 827 828 829 830 831 832 833 834 835 836 837 838 839 840 841 842 843 844 845 846 847 848 849 850 851 852 853 854 855 856 857 858 859 860 861 862 863 864 865 866 867 868 869 870 871 872 873 874 875 876 877 878 879 880 881 882 883 884 885 886 887 888 889 890 891 892 893 894 895 896 897 898 899 900 901 902 903 904 905 906 907 908 909 910 911 912 913 914 915 916 917 918 919 920 921 922 923 924 925 926 927 928 929 930 931 932 933 934 935 936 937 938 939 940 941 942 943 944 945 946 947 948 949 950 951 952 953 954 955 956 957 958 959 960 961 962 963 964 965 966 967 968 969 970 971 972 973 974 975 976 977 978 979 980 981 982 983 984 985 986 987 988 989 990 991 992 993 994 995 996 997 998 999 1000 1001 1002 1003 1004 1005 1006 1007 1008 1009 1010 1011 1012 1013 1014 1015 1016 1017 1018 1019 1020 1021 1022 1023 1024 1025 1026 1027 1028 1029 1030 1031 1032 1033 1034 1035 1036 1037 1038 1039

و سید و معنی خبر تل لیل افکندم انرا الله و بهمن صفت بیدار است پیش من نفس من ۱۱۹

✓ 1292 1293 1294 1295 1296 1297 1298 1299 1300 1301 1302 1303 1304 1305 1306 1307 1308 1309 1310 1311 1312 1313 1314 1315 1316 1317 1318 1319 1320 1321 1322 1323 1324 1325 1326 1327 1328 1329 1330 1331 1332 1333 1334 1335 1336 1337 1338 1339 1340 1341 1342 1343 1344 1345 1346 1347 1348 1349 1350 1351 1352 1353 1354 1355 1356 1357 1358 1359 1360 1361 1362 1363 1364 1365 1366 1367 1368 1369 1370 1371 1372 1373 1374 1375 1376 1377 1378 1379 1380 1381 1382 1383 1384 1385 1386 1387 1388 1389 1390 1391 1392 1393 1394 1395 1396 1397 1398 1399 1400 1401 1402 1403 1404 1405 1406 1407 1408 1409 1410 1411 1412 1413 1414 1415 1416 1417 1418 1419 1420 1421 1422 1423 1424 1425 1426 1427 1428 1429 1430 1431 1432 1433 1434 1435 1436 1437 1438 1439 1440 1441 1442 1443 1444 1445 1446 1447 1448 1449 1450 1451 1452 1453 1454 1455 1456 1457 1458 1459 1460 1461 1462 1463 1464 1465 1466 1467 1468 1469 1470 1471 1472 1473 1474 1475 1476 1477 1478 1479 1480 1481 1482 1483 1484 1485 1486 1487 1488 1489 1490 1491 1492 1493 1494 1495 1496 1497 1498 1499 1500 1501 1502 1503 1504 1505 1506 1507 1508 1509 1510 1511 1512 1513 1514 1515 1516 1517 1518 1519 1520 1521 1522 1523 1524 1525 1526 1527 1528 1529 1530 1531 1532 1533 1534 1535 1536 1537 1538 1539 1540 1541 1542 1543 1544 1545 1546 1547 1548 1549 1550 1551 1552 1553 1554 1555 1556 1557 1558 1559 1560 1561 1562 1563 1564 1565 1566 1567 1568 1569 1570 1571 1572 1573 1574 1575 1576 1577 1578 1579 1580 1581 1582 1583 1584 1585 1586 1587 1588 1589 1590 1591 1592 1593 1594 1595 1596 1597 1598 1599 1600 1601 1602 1603 1604 1605 1606 1607 1608 1609 1610 1611 1612 1613 1614 1615 1616 1617 1618 1619 1620 1621 1622 1623 1624 1625 1626 1627 1628 1629 1630 1631 1632 1633 1634 1635 1636 1637 1638 1639 1640 1641 1642 1643 1644 1645 1646 1647 1648 1649 1650 1651 1652 1653 1654 1655 1656 1657 1658 1659 1660 1661 1662 1663 1664 1665 1666 1667 1668 1669 1670 1671 1672 1673 1674 1675 1676 1677 1678 1679 1680 1681 1682 1683 1684 1685 1686 1687 1688 1689 1690 1691 1692 1693 1694 1695 1696 1697 1698 1699 1700 1701 1702 1703 1704 1705 1706 1707 1708 1709 1710 1711 1712 1713 1714 1715 1716 1717 1718 1719 1720 1721 1722 1723 1724 1725 1726 1727 1728 1729 1730 1731 1732 1733 1734 1735 1736 1737 1738 1739 1740 1741 1742 1743 1744 1745 1746 1747 1748 1749 1750 1751 1752 1753 1754 1755 1756 1757 1758 1759 1760 1761 1762 1763 1764 1765 1766 1767 1768 1769 1770 1771 1772 1773 1774 1775 1776 1777 1778 1779 1780 1781 1782 1783 1784 1785 1786 1787 1788 1789 1790 1791 1792 1793 1794 1795 1796 1797 1798 1799 1800 1801 1802 1803 1804 1805 1806 1807 1808 1809 1810 1811 1812 1813 1814 1815 1816 1817 1818 1819 1820 1821 1822 1823 1824 1825 1826 1827 1828 1829 1830 1831 1832 1833 1834 1835 1836 1837 1838 1839 1840 1841 1842 1843 1844 1845 1846 1847 1848 1849 1850 1851 1852 1853 1854 1855 1856 1857 1858 1859 1860 1861 1862 1863 1864 1865 1866 1867 1868 1869 1870 1871 1872 1873 1874 1875 1876 1877 1878 1879 1880 1881 1882 1883 1884 1885 1886 1887 1888 1889 1890 1891 1892 1893 1894 1895 1896 1897 1898 1899 1900 1901 1902 1903 1904 1905 1906 1907 1908 1909 1910 1911 1912 1913 1914 1915 1916 1917 1918 1919 1920 1921 1922 1923 1924 1925 1926 1927 1928 1929 1930 1931 1932 1933 1934 1935 1936 1937 1938 1939 1940 1941 1942 1943 1944 1945 1946 1947 1948 1949 1950 1951 1952 1953 1954 1955 1956 1957 1958 1959 1960 1961 1962 1963 1964 1965 1966 1967 1968 1969 1970 1971 1972 1973 1974 1975 1976 1977 1978 1979 1980 1981 1982 1983 1984 1985 1986 1987 1988 1989 1990 1991 1992 1993 1994 1995 1996 1997 1998 1999 2000 2001 2002 2003 2004 2005 2006 2007 2008 2009 2010 2011 2012 2013 2014 2015 2016 2017 2018 2019 2020 2021 2022 2023 2024 2025 2026 2027 2028 2029 2030 2031 2032 2033 2034 2035 2036 2037 2038 2039 2040 2041 2042 2043 2044 2045 2046 2047 2048 2049 2050 2051 2052 2053 2054 2055 2056 2057 2058 2059 2060 2061 2062 2063 2064 2065 2066 2067 2068 2069 2070 2071 2072 2073 2074 2075 2076 2077 2078 2079 2080 2081 2082 2083 2084 2085 2086 2087 2088 2089 2090 2091 2092 2093 2094 2095 2096 2097 2098 2099 2100 2101 2102 2103 2104 2105 2106 2107 2108 2109 21

هفت چن برود برآید ترا در زندگالی سزاوارین است که کوئی

سورة التوبة

منتهای بدین ممکن نیست و بر آینه ترا و عده دیگر است که حلال کرده بشود و حق تعالی

وَأَمَّا الْفُلُ فَأَنزَلْنَاهُ ذِكْرًا لِّعِبَادِنَا

بمقدور خود که مجاور شده بود بران
البنه لیسوزایم آخر

1941

س پر الگہ سازیم آنرا در دریا پر الگہ سازیم چنانچہ نیست که مینوشما الگہ سازیم

1-10-1944

1947

17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100. 101. 102. 103. 104. 105. 106. 107. 108. 109. 110. 111. 112. 113. 114. 115. 116. 117. 118. 119. 120. 121. 122. 123. 124. 125. 126. 127. 128. 129. 130. 131. 132. 133. 134. 135. 136. 137. 138. 139. 140. 141. 142. 143. 144. 145. 146. 147. 148. 149. 150. 151. 152. 153. 154. 155. 156. 157. 158. 159. 160. 161. 162. 163. 164. 165. 166. 167. 168. 169. 170. 171. 172. 173. 174. 175. 176. 177. 178. 179. 180. 181. 182. 183. 184. 185. 186. 187. 188. 189. 190. 191. 192. 193. 194. 195. 196. 197. 198. 199. 200. 201. 202. 203. 204. 205. 206. 207. 208. 209. 210. 211. 212. 213. 214. 215. 216. 217. 218. 219. 220. 221. 222. 223. 224. 225. 226. 227. 228. 229. 230. 231. 232. 233. 234. 235. 236. 237. 238. 239. 240. 241. 242. 243. 244. 245. 246. 247. 248. 249. 250. 251. 252. 253. 254. 255. 256. 257. 258. 259. 260. 261. 262. 263. 264. 265. 266. 267. 268. 269. 270. 271. 272. 273. 274. 275. 276. 277. 278. 279. 280. 281. 282. 283. 284. 285. 286. 287. 288. 289. 290. 291. 292. 293. 294. 295. 296. 297. 298. 299. 300. 301. 302. 303. 304. 305. 306. 307. 308. 309. 310. 311. 312. 313. 314. 315. 316. 317. 318. 319. 320. 321. 322. 323. 324. 325. 326. 327. 328. 329. 330. 331. 332. 333. 334. 335. 336. 337. 338. 339. 340. 341. 342. 343. 344. 345. 346. 347. 348. 349. 350. 351. 352. 353. 354. 355. 356. 357. 358. 359. 360. 361. 362. 363. 364. 365. 366. 367. 368. 369. 370. 371. 372. 373. 374. 375. 376. 377. 378. 379. 380. 381. 382. 383. 384. 385. 386. 387. 388. 389. 390. 391. 392. 393. 394. 395. 396. 397. 398. 399. 400. 401. 402. 403. 404. 405. 406. 407. 408. 409. 410. 411. 412. 413. 414. 415. 416. 417. 418. 419. 420. 421. 422. 423. 424. 425. 426. 427. 428. 429. 430. 431. 432. 433. 434. 435. 436. 437. 438. 439. 440. 441. 442. 443. 444. 445. 446. 447. 448. 449. 450. 451. 452. 453. 454. 455. 456. 457. 458. 459. 460. 461. 462. 463. 464. 465. 466. 467. 468. 469. 470. 471. 472. 473. 474. 475. 476. 477. 478. 479. 480. 481. 482. 483. 484. 485. 486. 487. 488. 489. 490. 491. 492. 493. 494. 495. 496. 497. 498. 499. 500. 501. 502. 503. 504. 505. 506. 507. 508. 509. 510. 511. 512. 513. 514. 515. 516. 517. 518. 519. 520. 521. 522. 523. 524. 525. 526. 527. 528. 529. 530. 531. 532. 533. 534. 535. 536. 537. 538. 539. 540. 541. 542. 543. 544. 545. 546. 547. 548. 549. 550. 551. 552. 553. 554. 555. 556. 557. 558. 559. 560. 561. 562. 563. 564. 565. 566. 567. 568. 569. 570. 571. 572. 573. 574. 575. 576. 577. 578. 579. 580. 581. 582. 583. 584. 585. 586. 587. 588. 589. 590. 591. 592. 593. 594. 595. 596. 597. 598. 599. 600. 601. 602. 603. 604. 605. 606. 607. 608. 609. 610. 611. 612. 613. 614. 615. 616. 617. 618. 619. 620. 621. 622. 623. 624. 625. 626. 627. 628. 629. 630. 631. 632. 633. 634. 635. 636. 637. 638. 639. 640. 641. 642. 643. 644. 645. 646. 647. 648. 649. 650. 651. 652. 653. 654. 655. 656. 657. 658. 659. 660. 661. 662. 663. 664. 665. 666. 667. 668. 669. 670. 671. 672. 673. 674. 675. 676. 677. 678. 679. 680. 681. 682. 683. 684. 685. 686. 687. 688. 689. 690. 691. 692. 693. 694. 695. 696. 697. 698. 699. 700. 701. 702. 703. 704. 705. 706. 707. 708. 709. 710. 711. 712. 713. 714. 715. 716. 717. 718. 719. 720. 721. 722. 723. 724. 725. 726. 727. 728. 729. 730. 731. 732. 733. 734. 735. 736. 737. 738. 739. 740. 741. 742. 743. 744. 745. 746. 747. 748. 749. 750. 751. 752. 753. 754. 755. 756. 757. 758. 759. 760. 761. 762. 763. 764. 765. 766. 767. 768. 769. 770. 771. 772. 773. 774. 775. 776. 777. 778. 779. 780. 781. 782. 783. 784. 785. 786. 787. 788. 789. 790. 791. 792. 793. 794. 795. 796. 797. 798. 799. 800. 801. 802. 803. 804. 805. 806. 807. 808. 809. 810. 811. 812. 813. 814. 815. 816. 817. 818. 819. 820. 821. 822. 823. 824. 825. 826. 827. 828. 829. 830. 831. 832. 833. 834. 835. 836. 837. 838. 839. 840. 841. 842. 843. 844. 845. 846. 847. 848. 849. 850. 851.

مجلس

فندق

وہ مختلف

19.

سید احمد علی

2

دعوت به حق

1

100-443887-100

100

1

1

100

نیست تا چون جگر او فرسیده است بهر جزای از او ایامی بچین قصه خوانیم
 بیک سوای بندگان نهی بیک سبب چنانکه او سگی خرمین بون سنانی بیک
 علیک من انباء ما قد مضی وقد اتينا من

لَا تَأْخُذْكَ أَشْيَاءٌ مِنْ أَعْمَارِهِمْ فَنَّاهُ يَوْمَ يَمُوتُ

نزدیک خوشین بنیے ہر کہ رو بگرداند ازان پس دیگر دارد روز
بے ناس ہے ایک بزرگا جو کوی موندہ پیہرے اور سے سوا دوا ہے بگا دن

لَقِيْنِي وَزِدْنِي ۞ سَلَامٌ عَلَيْكَ وَسَلَامٌ عَلَيْكُمْ

ثبات بار سے راتینی گناہی جاویدان دران اکسین سے بدہر کسین دران
ثبات کے لئے بہہ پڑے، رمن گئے اوس میں اور جسے بدہر دران پر

قِيَّةً خَلَا ۝ يَوْمَ يَنْفَعُ فِي الصُّورِ وَنَحْسِرُ

روزی که دلایه نمود در مورد و بر ایگریم

عن ابن عباس عن النبي صلى الله عليه وآله وسلم قال: **مَنْ يَمِيزْ زَوْجَانِ يَخْضِبْ بِلِينِهِمْ** **أَنْ يَنْتَبِذَ**

دانشگاه را از آن روز که دشمن گشته پنهان حرفه زنند و میان آن که در آن روز که

عشر. نحن اعلم بما يقولون اذ يقول

دوشنبه روز مادامامیر
تجیفت از میگویند چون گوید

مفتی محمد رفیع الدین صاحب دہلی
باب قرین رہنما اصول

پیشکش کنندہ: محمد رفیع الرحمن

10/10/10

امثلهم طريقه ازلتم الايوكما ويسلونك

بهترین ایشان در روشنی و رنگ کرده این گویا یک روز و می برسد زیرا
آن من از پی راه والا گوید و بنین لگی گویا یک روز و می برسد زیرا

عَنِ الْجِبَالِ فَقُلْ يَنْسِفُهَا رَبِّي نَسْفًا فَيَذَرُهَا حِجَابًا

انگو پہا انگو ہاگند آتہا پروردگار سن پرانگندہ کارون بس گنہار دین
بیاڑو کا حال سونو کہہ کہ اوکو بکیر دیا گایرا رب اور اگر بہر کہ ہو گنہار

فَاعَا صَفْصَفًا ۝ لَا تَرَى فِيهَا عِوَجًا وَلَا أَمْتًا ۝

بیدار ہو جاؤ۔ نہ بنی در آن جا ایچ کجی و نہ ایچ کبدے
بے چارے میدان نہ و کیسے تو اوزمین موڑ نہ بیٹلا

يَوْمَئِذٍ يَتَّبِعُونَ الدَّاعِيَ الْأَعْوَجَ لَهُ وَخَشَعَتِ

انہوں نے کہا کہ وہ روزانہ اپنے کسی باشندے کے ساتھ رہا کرتے تھے۔

الأصوات للرحمن فلا تسهم الأهمسا

آواز ابراہیم خدا - پس شوقِ ملک آوازِ نرم از دُر
آوازِ نر - رحمن کے در سے پہر نونہ سے مگر کہیں کسلی وار اوسن

لا ترفع الشفعة إلا من أذن له الرحمن ورضي
رفع من شفاعتی اگر هر کسی که دستور داده است خدا را پسندد است

لازم آید کی سفارش گرجا کو حکم دیا رعن بنی ادریس کی

اور اس کے گھار میں اندر اچھے پین روکے آدھان است و اچھے پس لٹا است

اوسکی بات سنا دے جانے لگا جو اس کی باتیں اور جو بیچے

اسرار فیض الہی

پیشو یمنی سلطان باغداد

مجلس شورای اسلامی

۱۱۰ وَلَا يُحِيطُونَ بِهِ عِلْمًا ۖ وَعَسَىٰ أَنْ يَأْتِيَهُمُ

و آدمیان درگیرند خدا را از خود نشن و نباشن کنند و آدمیان بر آئینه هرگز
اوریدند تا بومین نہیں لایے او کو دریا کر اور گشتے میں ہونے کے آؤں جتنے ہرگز

۱۱۱ وَقَدْ خَابَ مَنْ حَمَلَ ظُلْمًا ۚ وَمَنْ يَعْمَلْ مِنَ الصَّالِحَاتِ

وہ آئینہ بھستہ نہیں ہر کہ راستہ ستم را وہ کہ بجارو کار کا ہے ایسے را
اور خستہ آہوا ہے بوجہ او تھا ظلم کا اور جو کوئی کرے بیکہ نیکو انسان

۱۱۲ وَهُوَ مِنْهُمْ فَلَا يَخْشَىٰ ظُلْمًا وَلَا مَضْمَنًا ۚ وَكَذَٰلِكَ

و آدمین باشد پس وہ نہیں از ستمی و نہ از مضمنی
اور وہ یقین رکھتا ہو سو او کو ڈر نہیں ہے انصافی کا اور نہ دبا کا اور اسطرح

انزل کتہ قرآن عربی و صرنا فیہ من الوعد لعلہم

فرود نہاد کہ کتاب را قرآن عربی و گوناگون بیان کردم اندر ان سائید را تا بود
ترا راستے بچند ہر ان عربی زبان کا اور ہمیں ہر سنا یا اس میں در کا شاید وہ

۱۱۳ يَتَّقُونَ أَوْ يُحِثُّ لَهُمْ ذِكْرًا ۚ فَعَلَىٰ اللَّهِ الْمَلِكُ

کہ ہر ہر گارشونہ یا پیدا کنند در حق ان بنابر ان پس بلند قدرت خدا یا بادشاہ
بج چلیں یا دے ان کے دل میں سچی سولہد ارتقہ کا اور سچی پادشاہ

الحق ۚ وَلَا تَقْلُبْ الْقُرْآنَ مِنْ قَبْلِ أَنْ يَقْضَىٰ إِلَيْكَ

نابت و شتاب کن بخواندن قرآن پیش از آنکہ انجام رسانند شود بہر تو
اور تو جلدی نہ کرتے ان لے میں جب تک نہ پورا ہو چکے

۱۱۴ وَحِجَّهُ وَقُلْ رَبِّ زِدْنِي عِلْمًا ۚ وَلَقَدْ عَهِدْنَا

و حی او و گو ایہ پروردگار میں بفرمائی مراد ہے وہ آئینہ حکم نہاد ہم
نہد کا افزا اور کہہ ایہ ب مجھ پرستی و بوجہ ف اور ستمی نقد کرد یا تھا

يَخْشَىٰ

فلا يَخْشَىٰ ظُلْمًا وَلَا مَضْمَنًا

تَقْضَىٰ إِلَيْكَ وَحِيَّهٖ

ح کات

فلا يَخْشَىٰ ظُلْمًا وَلَا مَضْمَنًا
تَقْضَىٰ إِلَيْكَ وَحِيَّهٖ
ح کات
فلا يَخْشَىٰ ظُلْمًا وَلَا مَضْمَنًا
تَقْضَىٰ إِلَيْكَ وَحِيَّهٖ
ح کات

فلما رأى آدم انه قد اكل من الشجرة
لجأ فقام في سجدة لله

۱۱۵ لَآ اِلٰهَ اِلاَّ اَدَمُ مِنْ قَبْلِ فَنَسِي وَكَمْ نَجِدُ لَهُ عِزًّا ۝ ۱۱۵

تسو آدم کہ بین ازین پس فراموش کرد و بنا تقسیم اورا قصد حکم
آدم کو اس سے پہلے پہر پہول گیا اور نہ بائی سے اور بین تقسیم
اِذْ قُلْنَا لِلْمَلٰٓئِكَةِ اسْجُدُوْا لِاٰدَمَ فَسَجَدُوْۤا
یاد کن چون گفتیم لشکر کبریا کہ سجدہ کنند بسوی آدم کہ بین سجدہ کردند
بسبب کہ اس نے نشہ تو کو سجدہ کرد آدم کو تو سجدہ کر رہی ہے

۱۱۶ اِلَّا ابْلٰیْسَ ۝ فَقُلْنَا يٰۤاَدَمُ اِرْهٰۤا عَدُوَّكَ

مگر ابلیس نہ کرد پس تقسیم آدم پر آئینہ این دشمن است ترا
مگر ابلیس نے نہ مانا پر کہہ دیا میں اسے آدم بہ دشمن ہے ترا
وَلِيْزِيْجِكَ فَلَا يَخْرُجُ مِنْ اَجْنٰةٍ قَتَلْتَنِيْ
وزن ترا پس باید کہ بیرون نکلے شمار از ہشت کہ آگاہ رخ کشے
اور زری جو رک سو مخلوق کہ ہم کو ہشت ہے بہر تو تکلیف من پر ہے

۱۱۸ اِنَّكَ لَا تَجْعَلُ فِيْهَا سُوْرًا وَلَا تَقْرٰۤى ۝ وَاَنَّكَ لَا

ہر آئینہ ترا ہست در ہشت ابکہ کہند نشوے در ہشت بنایے واکہ تو
نچکو بہر ملا کہ نہ ہو کا ہواوس من نہ نکلا اور بہر

۱۱۹ تَنْظُرُ فِيْهَا وَلَا تَضْحٰی ۝ فَوَسْوَسَ اِلَيْهِ الشَّيْطٰنُ

نشہ نشوے اینجا و کہ سے آنا بیا کہ پس وسوسہ انداخت بسوی آدم کہ
کہ نہ باس کہنے تو اس میں نہ دہوپ پہر جی من ڈالا اور سبک شیطاں
قَالَ يٰۤاَدَمُ هٰذَا اَدَمُ عَلٰۤى شَجَرَةِ الْجَنَّةِ وَمَلٰٓئِكَةُ
گفت کہ آدم ابا دلات کہ ترا بر درخت ہمیشہ بودن و برادرش
کہا کہ آدم میں بناؤں تجکو درخت سد اسبیلے کا اور شاہی

اِنَّكَ لَا تَجْعَلُ فِيْهَا سُوْرًا وَلَا تَقْرٰۤى ۝ وَاَنَّكَ لَا تَنْظُرُ فِيْهَا وَلَا تَضْحٰی ۝

لا يبي. فاكلامنا فبدت لها سوا تقوما

کہ گھنٹہ گزرتی ہے اور وہ نذران درخت پس ظاہر ہوتا ہے اور شکر و الثانی
جو پیرانی ہو یہ دو دو کہا گئے اور میں سے ہر کھل گئیں اور وہ ایک ہی ہو گیا
طیفاً یخضفین علیہما من ورق الجنة وعصی
یہاں کہ میں پہنچا ہوں اور میں درختان بہشت و ان کے گرو
کے کہ گھنٹہ گزرتی ہے اور وہ نذران درخت پس ظاہر ہوتا ہے اور شکر و الثانی

ادمر به فقو ۱۰ ثم اجتب به ربه فتاب عليه

پرو و دکا نوں ایس گم کرد راہ اباز رنگین پر و دکا نوں جسٹ گنہگار

وہذا قال اے طائفا میں جیسا کہ تم نے کہا

۱۱۔ راہ بر لایا و نالایا اور تو یہاں سے دو ٹوکے ہو، ایک دوسرے کے

عَدُوٌّ فَاِذَا يَأْتِيَكُمُ مِنَ الْهُدَىٰ فَخُذْهَا بِلِيٍّ

دشمن ہندوستان میں اگر ہایدستما از جانب میں ہے اس لیے پس اگر کہ پروہت میں کند
دشمن ہندوستان میں اگر ہایدستما از جانب میں ہے اس لیے پس اگر کہ پروہت میں کند

فَلَا يَصِلُ وَلَا يَشْفِي ۝ وَمِنْ أَعْرَافٍ عَزُذُكُمْ

گمراہ نشود و رنج نکند و هر که روگردان شود از اید کردن
نه وہ بکے گاہے تکلف میں طے گاہے اور جس نے سوہنہ پیرامیری پیرامیری

فَأَزَلَهُ مَعِيشَةُ ضُنْكَ وَخُشْرَةٍ لَا يَوْمُ الْقَبْرِ الْعَمَلِ

پس اورا بود زندگانی تنگ و نا مینا برا گزیم اوزا روز قیامت
نوا سکھ متی ہے گزراں تنگی کی اور لا وینے ہم اوسکو دین قیامت کے اندر

1

مردای
است

مجلس
شهری
کابل

قال الم

اور یقین نہ لایا اور پھر سب سے بڑی
 اس کی سزا کی کہ جو اس کی سزا سے بڑی
 نہ کیا کہ وہ ان کی آیت حق کو یاد دلائی
 پھر اس سے پہلا دی ۱۲

حشر تہی

۱۲۵
 قال رب لم حشرتني اعمى وقد كنت بصيرا
 گوئیے کہ پروردگار میں چرا کر دیکھا کر رہی تھی
 وہ کہنے لگا ہے کہ میں نے تو کو بین کر دیا اور میں تو بینا تھا
 ۱۲۶
 قال كذلك ايتنا نفسيهما وكذلك
 گفتے ہیں کہ ہم نے انہیں آپس میں
 فسد کیا اور انہیں آپس میں ٹکڑے کر دیے ہیں پھر خود آپس میں
 الیوم نفسی ۱۰ وكذلك نجزي من اسرف
 اور روزِ قیامت میں خود خود دوزخ میں ڈال دیں گے ہم ان کے
 آج بھگوان کو دیکھئے کہ وہ اسے سیدھا کر دے گا اور اس کو
 وکم یق من یأیت ربہم ولعذاب الافرغ اشہا
 وایمان نہ لایا اور وہ ان کی آیت پر غور کرے اور ان کے
 اور یقین نہ لایا اور سب کی باتیں اور بھگوان کا عذاب سخت ہے
 ۱۲۷
 وابقی ۱۰ اقلکم یهدیہم کم اهلکم کنا قبلہم
 واپس نہ رہا آج راہِ حق کو دیکھو کہ ان کے اہل سے ہم
 اور ہم سے اور یہ سب کو سزا دینا ہے اور ان کے اہل سے ہم
 من القرون یحشون فی مسکنهم ان یبکیہم
 طہقات مردانہ میروند در منزل آن ہلاک شدگان پرانہ و تحفہ
 سنگین یہ پہرے ہیں اور ان کے گھر دن میں اس میں
 ۱۲۸
 لا یت لا ولی الشہی ۱۰ وکولہ کلمۃ سبقت
 نہ ہوا خداوندانِ خدا و اگر خود سب سے پہلے کہ ساقی صاف شدہ از
 خوب سے بہتر عقل رکھنے والے کو اور کہیں نہ ہوتی ایک ساقی گئی

فمن یحشر بہ عذاب الافرغ
 حشر تہی اور دوزخ میں
 زیادہ دوسرا

وَمَا تَزِدْهُمْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ شَيْئًا وَهُمْ أَكْثَرُ مُجْرِمِينَ
وَمَا تَزِدْهُمْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ شَيْئًا وَهُمْ أَكْثَرُ مُجْرِمِينَ

۱۲۹

رَبِّكَ لَكَانَ لِزَامًا وَاجِلٌ مَسْمُوعٌ

پروردگار تو دوست و دوستی بر آینه دارد لازم شدی
بیشتر کسی تو گفت بر آینه داشت اور جو زبوا وعدہ تہرا اواف

وَاصْبِرْ عَلَى مَا يَقُولُونَ وَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ نَهَارًا

بس صبر کن بر آنچه میگویند و تسبیح کو با حمد پروردگار خویش بین
سو تو ستاره جو کہین اور ستاره خوبان بجز رب کی

طُلُوعِ الشَّمْسِ وَقَبْلَ الْغُرُوبِ وَمِنْ آنَاءِ

از بر آمدن آفتاب و پیش از غروب آن و بعضی ساعتہا
سورج اٹکنے سے اور ڈوبنے سے پہلے اور کچھ گھنٹوں میں

اللَّيْلِ فَسَبِّحْهُ وَأَطْرَافَ النَّهَارِ لَعَلَّكَ

شب و طہار اور در تسبیح گو
رات کے چٹا کر اور دن کی حدوں پر شاید

تَرْضَى وَلَا تَمُدَّنَّ عَيْنَيْكَ إِلَى مَا مَتَّعْتَهُمْ

کہ خوش چشتی دکھنا کہ جو چشم خود را تسو کہ انجہ ہم ہند سا خیم
تو راضی ہوگا اور نہ پیرا ہی کہ ہمیں اوس چیز پر توڑ پھوڑ دیتی ہے

بِهِ أَرْزَوْا وَجَاءَ مِنْهُمْ زُهْنٌ كَالْيَدِ الَّتِي يُفْتَلَتُ

آن بجاعتہ از ایشان ارشتم آرایش زندگانی دنیا تا مقبلہ امتحان
اون بہانت بہانت لوگوں کو رون دنیا کی جیتے اوس کے جاسنے کو

فِيهِ وَرِزْقُ رَبِّكَ خَيْرٌ وَأَبْقَى وَأَمَّا هَٰذَا

دران و رزق پروردگار تو بہتر است و پایندہ تر است و بجزا کہ ان ہند
اور پر رب کی دیا روزی بہتر ہے اور دیرتر دالی اور حکم کرانہ

أَطْرَافِ

مَرْضَى
حدود

وَمَا تَزِدْهُمْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ شَيْئًا وَهُمْ أَكْثَرُ مُجْرِمِينَ
وَمَا تَزِدْهُمْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ شَيْئًا وَهُمْ أَكْثَرُ مُجْرِمِينَ

کو اسے بے یمن و غافل بنادے
 روزی آپ و ناسیب اسو

بِالصَّلٰوةِ وَاصْبِرْ عَلَيْهَا لَنْكَرِزِقًا

نماز و صبر کیا ہے کہ برادری آن نمی طبعیم از نور و زینت
 نماز کا اور آپ قائم رہا اور ہر ہم نہیں مانگتے جسے روزی
 کھن نزقک والعقبة للتقى وقولوا

یا نبینا یا ایہ مزینہ او کہ تا تہم بینہ ما فی

الصحف الاولی و لو اننا اهلکناہم بعذاب

قبلہ لقالوا ربنا لولا ارسلت الینا رسولاً فذبح

اٰتیک من قبل ان تذکر و نحن یقول کل مترص

آیات تو میگردیم بین از آنکہ خوار شویم و رسوا گردیم گوهر یک منتظر است

فمن استعلمون من اصحاب السوء و من استعلمون

بہن شہانہ منتظر باشید و امید داشت کہ تہ اہل راہ راست و کہ راہ باغست

منہم زانکہ و کہو آسبہ جان لوسبہ کون سبہ من سبہ می راہ و اہل راہ کون سبہ من

آیت
 یا نبینا
 یا ایہ مزینہ
 او کہ تا تہم بینہ
 ما فی

فمن استعلمون من اصحاب السوء و من استعلمون
 بہن شہانہ منتظر باشید و امید داشت کہ تہ اہل راہ راست و کہ راہ باغست
 منہم زانکہ و کہو آسبہ جان لوسبہ کون سبہ من سبہ می راہ و اہل راہ کون سبہ من

سورة الانبياء نزلت عليك ثم قد افك

اياتها ۱۱۲ كلماتها ۱۱۶۱ حروفها ۲۸۹۰ وكونها

بسم الله الرحمن الرحيم

اقترب للناس حسابهم وهم في غفلة معرضون

نزدیک شد بمرمان حساب ایشان و ایشان در غفلت در گذر اند
نزدیک آنگاه که گویند او سبک حساب کا وقت آورده سینه خیز می آیند
ما یأتیهم من ذکری من ربه فیه فیض الا وهم معرضون
منی آید ایشان را که بندگان از جانب پروردگار ایشان می آید آورده گردانند
کوئی نصیحت نہیں پہنچی از کوئی او سبک حساب کا وقت آورده سینه خیز می آیند
و هم یلعبون
و ہنر بازیکنان غافل شدہ دل ایشان و بہانہ را گفتند
کسیل میں سیلگی کسیل میں بڑھیں ل اوں کے اور سبک حساب کا وقت کی
الذین ظنوا انہم لن ملنا الا بشر مثلنا
ایشان این ظالمان کہ نیست این شخص گوارہ اندیشا
سینے انصاف نہیں پہنچن کوئی ایک آدمی ایک آدمی سا

الحق الباق

۱۰۰

قل
ع
ف
س

اَفَتَأْتُونَ السِّمْرَ وَاَنْتُمْ تَبْصُرُونَ ۝ قُلْ كَيْفَ يَعْلَمُ

3

M

ہر سخیے را کہ در پستان دزمین باشد و او شوق را دست
انت کی باستان من ہوا زمین من اور وہ پیوستا جاتا ہے

بَلْ قَالُوا اضْعُفْ اَحْلَمِ بِلِ افْتِكَه بَلْ هُوَ

بلکہ گفتند میں خواہاں ہوں کہ ان سے کہہ دو کہ اگر وہ کسی اور کو دے گا تو اس کو مار دیا جائے گا۔

فَلْيَأْتِنَا بَيِّنَاتٍ كَمَا أَرْسَلْنَا الْأَوَّلِينَ ۝ مَا

پس باید که یار و پیش نامت را بنمایم و فرستاده شدند بآن کتابخانه

امنت قبلهم قرية اهلكتها افسوس

ایمان نیاروه بود پیش از نشان پنج و چو که ملاک کردیم تا آبا ایستاد ایمان خواهر
 بنهر مانا از دست مصلح کس رسیدنی که ایستادنی است که چو برادر مصلح

وَمَا أَرْسَلْنَا قَبْلَكَ إِلَّا رِجَالًا نَفِخُ فِيهِمُ الرُّوحَ

و انچه بنام من پیش از تو مقرر شد از آنکه دست من بر سر این کاران

فصل اولہم از کتاب التلویح

پس پر سید ازل کتاب اگر شنایب ایند

سوچو یہ یاد رکھو اور سوچ اگر تم نہیں جانتے

میدانستند و چون بان قدم نهد
چو فرو نهاد و الله اعلم بالصواب

۱۷۷
سید علی
نور

وَمَا جَعَلْنَاهُمْ جَسَداً لَّا يَكُونُ لَهُمُ الطَّعَامُ

وہ جسم بنایا کہ جس کے لیے نہ ہو کھانا نہ پانی نہ کھانا

وَمَا كُنَّا نُوَخِّدُهُمْ ۖ ثُمَّ صَدَقْنَاهُمُ الْوَعْدَ

اور نہ ہی ہم ان کو بخشنا کرتے تھے پھر ہم نے ان کو اپنے وعدہ کا پورا کیا

فَأَنجَيْنَاهُمْ وَمَنْ نَشَاءُ وَأَهْلُكَ أَهْلُكَ الْأَنْبِيَاءُ

پس ہم نے ان کو بچا دیا اور جو ہم چاہیں اور تمہاری قوم تمہاری قوم ہے

لَقَدْ أَنزَلْنَا إِلَيْكِ كِتَابًا فِيهِ ذِكْرٌ

یقیناً ہم نے تم پر اتنا کتاب بھیجا ہے جس میں تم کو یاد دلائی ہو

أَفَلَا تَتَذَكَّرُونَ ۚ وَكَفَّضْنَا مِنْ قُرْبَىٰ كَانَتْ

تو یاد نہیں کرتے؟ اور ہم نے تم سے قریبی سے تم کو بچا دیا

ظَالِمَةً ۚ وَأَنشَأْنَا بَعْدَهَا قَوْمًا آخَرِينَ ۖ فَلَمَّا

ظالم بنائی اور ہم نے اس کے بعد ایک اور قوم بنائی پھر جب

أَحْسَنُ بَابٍ إِذَا هُمْ فِيهَا يَدْعُونَ ۖ فَكُنْ

اچھا دروازہ بنو اگر وہ اس میں سے کہتے ہیں تو تم کہو کہ تم

فَلَمَّا جَعَلْنَاهُمْ جَسَداً لَّا يَكُونُ لَهُمُ الطَّعَامُ

بسم الله الرحمن الرحيم

عَلَى الْبَاطِلِ فَيَدْمَغُهُ فَإِذَا هُوَ زَاهِقٌ وَلَكِنَّ

بر باطل پس بر سرش میسازند پس ناگهان باطل نابود شود و زایل گردد
و اولی مما تصفون ۱۸ و له من فی السموات

از آنچه بیان میکنید و اوراست هر که در سماء نهاد
خدا بی هیچی و ان بانوی که جویند و او را کسی که سبب جوئی است
الارض و من عندک لا یتکبرون ۱۹

زمین است و آنکه نزدیک او یعنی ملا علی سرگشتی نمیکند از مبادت او
زمین بن او و او را یکی نزدیک زمین برای زمین کسی که عبادت
و لا یتکبرون ۱۹ یسبحون الیک والنهار لا

و مانده نمیشوند تسبیح بگویند شب و روز
اور زمین که سبب کاملی یاد گرفته بن رات و دران
یفترون ۲۰ اما اتخذوا الهة من الارض

سبب نمی نمایند آید زمین خدا را که گرفته اند از آتش زمین یعنی از زمین که زمین
نهی نمیکند که با هر آنچه انهن بنی اور صاحب زمین بنی که ده
یفترون ۲۱ لو کان فیهم االهة الا الله لفسدوا

بعد موت باز بر آید و اگر بود که در آسمانها زمین خدا را که گرفته اند از آتش زمین
او با هر آنچه که اگر بود که در آسمانها زمین خدا را که گرفته اند از آتش زمین
فیسکن الله رب الارض عما یصفون ۲۲ لا یتکبرون

باکی خدا ابراست خداوند عز و جل از آنچه صفت میکنند بر سر مبادت
سوی پاک سبب انداخته که صاحب ان بانوی که جویند و او را کسی که سبب جوئی است

و من عندک لا یتکبرون
اور زمین که سبب کاملی یاد گرفته بن رات و دران

۲۰ اما اتخذوا الهة من الارض
۲۱ لو کان فیهم االهة الا الله لفسدوا
۲۲ فیسکن الله رب الارض عما یصفون

عَمَّا يَفْعَلُ وَهُمْ يُسَلُّونَ ۝ لَمَّا أَخَذُوا الْمِيثَاقَ
 از آنچه میکنند و ایشان را پرسیده میشوند آنکه بود این کردند و میگویند
 جوده کریه و این را بپایان رسانیدند که اگر کسی از این انبیا را در راه
 الهه قتل هاتوا برهنه که هاتوا از گمراهی
 بگویند دلیل خود را اینست کتاب آنکه با من است
 او صاحب آنکه لا اله الا الله است و اینست که هر که را این
 وَذِكْرُ مَرْجِلَيْ بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ
 و اینست کتاب آنکه پیش ازین بودند بلکه اکثر ایشان
 او را کسی بداند که کوئی چنین پرده نیست و گویانند
 الْحَقُّ فَمَعْرِضُونَ ۝ وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ
 حق را ایشان را رد گردانند و فرستادیم
 هیچ بابت پرستش را و اینست که او را چنین پرستش را
 مِنْ رَسُولٍ إِلَّا نُوْحٍ إِلَيْكَ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنَا
 هیچ بابت پرستش را الا و فرستادیم بسوی او که نیست هیچ بخود حق غیر من
 کوئی رسول مگر او و سگویند که بابت بون که بیکدیگر زندگی نیستند و اینست
 فَأَعْبُدُونَهُ ۝ وَقَالُوا اتَّخَذَ الرَّحْمَنُ وَلَدًا سُبْحَانَ
 پس پرستش من کنید و گفتند زنده گرفته است خدا پاک را و راست
 سو میزی ندگی کرد و او را که این رحمن را که بپایان رسانیدند و اینست
 بَلْ عِبَادٌ مُّكْرَمُونَ ۝ لَا يَسْبِقُهَا شَيْءٌ إِلَّا بِإِذْنِهِ
 بلکه آنکه در حق ایشان این عمل دارندندگان گرانند پیش دست نمیکند و اینست
 نیان و نه بدست من چگونگی است و او را که بپایان رسانیدند و اینست

۳۳

۳۴

۳۵

۳۶

معنی

الحق

یوحنا الیه
خروج در حیث جاه
کن

و اینست که او را بپایان رسانیدند و اینست
 خدا که کوئی است که او را بپایان رسانیدند و اینست
 و اینست که او را بپایان رسانیدند و اینست
 و اینست که او را بپایان رسانیدند و اینست
 و اینست که او را بپایان رسانیدند و اینست

۲۷

وَهُمْ يَأْمُرُ بِعَمَلِهِمْ ۝ يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمِنْ خَلْفِهِمْ

اور ان سے کہہ دیتا ہے کہ وہ اپنے آپ کو اور اپنے پیچھے کی باتیں
اور وہ اسی کے حکم پر کام کرتے ہیں اور اس کو معلوم ہے جو اس کے آگے اور

خَلْفَهُمْ وَلَا يَشْفَعُونَ إِلَّا لِمَنْ ارْتَضَىٰ وَهُوَ مِنَ الْغَافِلِينَ ۝

پس ان کی شفاعت نہیں کی جاتی الا براہے کسیہ کہ خدا خوشنودہ ہے
یعنی اور وہ سفارش نہیں کرتے مگر اس کی جس سے وہ راضی ہو اور وہ

۲۸

خَشِيئَةً مِّنْهُ يَتَّقُونَ ۝ وَمَنْ يَقُلْ مِنْهُمْ لِيَخَشِيَ ۝

ترس خدا مضطرب نہ ہو کہ ہر کہ بگوئے از ایشان کہ من
اور اس کی ہیبت سے ڈرتے ہیں اور جو کوئی آون میں کہے کہ میری

اللَّهُ مُرْدُودُهُ فَبِئْسَ مَا يَكْسِبُ ۝ فَذَلِكَ بِمَا كَفَرُوا بِهِ فَهُمْ عَلَىٰ آلِهَتِهِمْ كَالْغَنِيِّ عَلَىٰ ظِلِّهِ ۝

خدا ایم بخشنے والا پس سزا دہم اور روزخ بچھین سزا دہم
بندگی ہے اس سے اور یہ سوا اس کے کہ بدلا دین دوزخ ہی ہم بدلا دیتے ہیں

۲۹

الظَّالِمِينَ ۝ أَوَلَمْ يَرَوْا أَنَّا خَلَقْنَا لَهُمْ مِن لَّدُنَّا جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ ۝

سنگار انرا آئندہ بدکاران کہ آسمان
نے ان کے لئے ان کے لئے اور کیا نہیں دیکھا ان کے لئے کہ آسمان

وَالْأَرْضُ كَانَتْ رَتْقًا فَفُتَّتْ ۝ وَأَجْعَلْنَا

وزمین بستہ بودند پس را کریم انہارا
اور زمین موہنہ بند ہے پھر ہے او کو کھولا اور بنائی ہے

۳۰

مِنَ الْمَاءِ كُلَّ شَيْءٍ حَيٍّ أَفَلَا يُعْقِلُونَ ۝ وَجَعَلْنَا

از آب ہر چیز زندہ را آیا ایمان کی آئندہ
پانی سے جس چیز میں جی ہے پھر کیا یقین نہیں کرتے اور کہے ہوتے

آلہ
بودن انہا

مترجم گوید
والا ان آسمان را از زمین
مقطعت و در کار زمین رویدان
گاہ از و گاہ بزم

فان موہنہ بند ہے بستہ
بنی زمین سے زمین سے
سبزی نباتات نباتات
اور جانداران را
یہ لفظ نیست

وَالْيَنَابِرُجُونَ ۝ وَإِذَا رَأَوْاكَ الذِّكْرَ كُفُّوا

و سب کو با باز گردانید و شوی چون بدین بند ترا کافان
اور ساری طرف پیر او گے اور جهان خجگو و یکپا مشکون کے

وَيُخَذُّ نَفْسُكَ الْأَمْرُ وَأَمَّا الَّذِي يَدْعُكَ الْيَوْمَ

عنی گزرتا مگر ہمتوں کی گونجیں ہیں یہ شخص یاد دیکھتا ہے کہ میں نے اپنے ہاتھ سے کیا کیا اور کام نہیں کرتے مگر یہ بڑا کیا ہے یہی شخص ہے کہ نام لیتا تھا کہ

وهم يدركه كرا التورم كفرن

وایشان باد
ادردہ رحمٰن کے نام سے منکرین

الْإِنْسَانُ مِنْ عَجَلٍ سَأَلِيكُمْ آيَاتِي فَكَذَّبَ

آدمی: ارشاد فرمائیے: ^۱خواتین نمود شمار انت نہائی خولین ہیں
آدمی: شہابی کا اب دکھاتا ہوں تم کو اپنے نمونے سے

تَسْتَعِجِلُونَ ۝ وَيَقُولُونَ مَتَى هَذَا الْوَعْدُ إِنْ كُنْتُمْ

رہنما طلب کنندہ ان میں سے کسی ایک کو چاہے وہ کب ہو گا یہ وعدہ اگر تم مجھے جلدی مت کرو اور کہتے ہیں کب ہو گا یہ وعدہ اگر تم

صِدِّيقِينَ ۝ لَوْ يَسْأَلُ الَّذِينَ كَفَرُوا أَجْرَ اللَّهِ فَكُلَّمَا نَزَّلَتْ سَافِرَةٌ مِنْهُمْ لَمَنْعُوهُنَّ أَنْ يَخْبُرْنَ أُولَئِكَ لَمْ يَكُنْ لَهُمْ لِقَاءُ اللَّهِ فَانقَضَتْ عَنْهُمْ آلَاتُ اللَّهِ الَّتِي وَعَدَ الْمُؤْمِنِينَ لَنْبَاهِهِمْ فَبُخِّلُوا بِهَا فَلَمْ كُفِّرُوا بَعْدَ ذَلِكَ مِنْهُمْ وَالضُّلَّالُ كَثِيرٌ ۝

اگر بداند که کسی جانم به شکر او سوخت کو که نه روک سبکتر

عَنْ وَجْهِهِمُ النَّارُ وَلَا عَنْ ظُهُورِهِمْ وَلَا

اور یہ خوش آتش راوند از پشت خوش وند ایشان
اسنے موند سے آگ اور اپنی پیٹھ سے اور نہ آگ کو

100

بنیادہ اسلام

سید و این کنیستار عقلمند و ابرار
والله اعلم بالصواب

يَنْصُرُونَ ۝ بَلْ تَأْتِيهِمْ بَغْتَةً فَتَبْهَتُهُمْ فَلَا يَنْصُرُونَ

نصرت داده نشود بفرستاده که بگوید ای ای که ایمان آورده ای اگر از ایشان که
داده پیغمبر کی کوئی چنین راه آید که این بر خیزد بر آن سینه ها که گوییم

يَسْتَعْطِفُونَ رُسُلَهُمْ وَلَا يَسْمَعُونَ وَلَقَدْ

نخواستند و نخواستند که آن و نه ایشان مهلت داده شوند و نه آید
این سینه ها که او سینه ها که اگر نصرت بدهد

اَسْتَنْزِي رُسُلِهِمْ فَيُتْلَىٰ عَلَيْهِمْ آيَاتُ الْكِتَابِ

نخواستند که پیغمبران را نخواند پس در گرفت بآنکه

يَسْمَعُونَ اَمْ لَهُمْ اِلٰهٌ غَيْرُ اللَّهِ لَا يَسْمَعُونَ ۝ قُلْ

نخواستند که پیغمبران را نخواند پس در گرفت بآنکه

مَنْ يَرْفَعُ كَلِمَةً يَّكْفُرُ بِالْإِسْلَامِ وَالنَّهْيِ وَالْإِيمَانِ

کسانی که بگویند که کفر است با اسلام و نهی و ایمان

بَلْ هُمْ عَنْ ذِكْرِ اللَّهِ مُعْرِضُونَ ۝ اَمْ

بلکه ایشان را از یاد بردگار خویش دور گردان اند

لَهُمْ اِلٰهٌ غَيْرُ اللَّهِ لَا يَسْمَعُونَ ۝ قُلْ

ایشان را معبود اند غیر از نگاه که دارند ایشان را از حق نمی توانند

اِنْ سَأَلْتَهُمْ مَنْ خَلَقَ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضَ لَيَقُولُنَّ لَا عِلْمَ لَنَا

استغفر
بیاورد

۳۹

۴۰

۴۱

۴۲

الحمد لله

نصراً لنفسيهم ولا هم منا يصحبون ﴿٢٢﴾ بل نعتنا
 نصرت دادن خویش را و نه ایشان از عقوبت باجمیع خود محفوظ ماند مگر بهره مندی
 آورند او کو تباری طرف گرفت کوی این چنین است
 هؤلاء وآباءهم حتى طال عليهم العمر ﴿٢٣﴾
 ایشان را و پدر ایشان را تا آنکه دراز شد برایشان مدت آبا
 انکو اوران کی باب داد و کو بهان تک که بره بر این بر سینا پیر کی
 يرون انما اتى الارض تنقصها من اطرافها
 می بینند که مادر گرفت یکسهم زمین را حریف می گاهم انرا از جوانان
 زمین دیکته که هم جلی می آید زمین کو کشته او سکه کنار دین
 أفهم الضالون ﴿٢٤﴾ قل إنما أنذركم بالحق
 آیات این خدا کنند گانند که بگویند این نیست که می فرسام بهمنون و نوح
 است که این چنین است و ای این وقت تو که بینم کو در سنا او کو
 ولا يسمع الضم الدعاء إذا أمّا ينذرون ﴿٢٥﴾
 و نمیشنوند کران آواز خواندن را چون ترسانند می شنوند اگر
 اورستند این هر یک بکار کو جب کوی او کو در سنا او کو
 مستهم نفحة من عذاب ربك ليقولن يويلنا
 رسد ایشان را اندکی از عقوبت بروردگار تو بر آینه گویند ای کوی ما
 پیچ او کو ایک باب بزرگ رب کی آفت کی تو فرستد گنجهن افرای
 اننا كنا ظالمين ﴿٢٦﴾ ونضع الموازين القسط ليوم
 بر آینه ما بودیم سگوار و در میان هم ترازی عدل را روز
 بیشک هم پی گنه کار اور کهن یک هم ترازی و انصاف کی

الحمد لله
 نصرت دادن خویش را و نه ایشان از عقوبت باجمیع خود محفوظ ماند مگر بهره مندی
 آورند او کو تباری طرف گرفت کوی این چنین است
 هؤلاء وآباءهم حتى طال عليهم العمر ﴿٢٣﴾
 ایشان را و پدر ایشان را تا آنکه دراز شد برایشان مدت آبا
 انکو اوران کی باب داد و کو بهان تک که بره بر این بر سینا پیر کی
 يرون انما اتى الارض تنقصها من اطرافها
 می بینند که مادر گرفت یکسهم زمین را حریف می گاهم انرا از جوانان
 زمین دیکته که هم جلی می آید زمین کو کشته او سکه کنار دین
 أفهم الضالون ﴿٢٤﴾ قل إنما أنذركم بالحق
 آیات این خدا کنند گانند که بگویند این نیست که می فرسام بهمنون و نوح
 است که این چنین است و ای این وقت تو که بینم کو در سنا او کو
 ولا يسمع الضم الدعاء إذا أمّا ينذرون ﴿٢٥﴾
 و نمیشنوند کران آواز خواندن را چون ترسانند می شنوند اگر
 اورستند این هر یک بکار کو جب کوی او کو در سنا او کو
 مستهم نفحة من عذاب ربك ليقولن يويلنا
 رسد ایشان را اندکی از عقوبت بروردگار تو بر آینه گویند ای کوی ما
 پیچ او کو ایک باب بزرگ رب کی آفت کی تو فرستد گنجهن افرای
 اننا كنا ظالمين ﴿٢٦﴾ ونضع الموازين القسط ليوم
 بر آینه ما بودیم سگوار و در میان هم ترازی عدل را روز
 بیشک هم پی گنه کار اور کهن یک هم ترازی و انصاف کی

ولا يسمع الضم

مِثْقَالُ

۱۱

الْقِيَمَةُ فَلَا تَقْلَمُ نَفْسُ شَيْءٍ وَإِنْ كَانَ مِثْقَالَ

نمات پس ستم کرده نشود بر پنجس بج ستمی و اگر باشد مثل سنگ

قیامت کے دن ہر ظلم ہوگا کسی جی پر ایک ذرہ اور اگر ہوگا برابر

حَبَّةٍ مِنْ خَرْدَلٍ أَتَيْنَا بِهَا وَكَفَى بِنَا حَاسِبِينَ ۝

وہ سب سے ان حاشر کیم آنرا و احصا کنندہ بسم

راہی ہے دینے کے وہ ہم بے آویگے اور ہم میں ہیں کس کر نیکی

وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى الْفُرْقَانَ وَضَيْيَاءَ

وہ آئینہ دادیم موسی و بارون را کتاب فضل کنندہ و روشنی

اور بچنے دی تھی موسی اور بارون کو چھوٹی اور روشنی

وَذِكْرًا لِلْمُتَّقِينَ ۝ الَّذِينَ يَخْشَوْنَ رَبَّهُم بِالْغَيْبِ

و تذکرہ پر ہر گوارا آنکہ بے ترسند از پروردگار خویش (غائبانہ

اور غیبت ڈر والوں کو جو ڈرتے ہیں اپنے رب سے بے دیکھے

وَهُمْ مِنَ السَّامِعَةِ مُشْفِقُونَ ۝ وَهَذَا ذِكْرُ

و ایشان از نیابت ترسند گشتہ و این سہ آن بدست

اور وہ نیابت کا خطرہ رکھتے ہیں اور یہ ایک نصیحت ہے

مَبْرُكٍ أَنْزَلْنَاهُ أَفَأَنْتُمْ لَهُ مُنْكَرُونَ ۝ وَلَقَدْ

بابرکت فرمایا ہم ان را آیتا بآن مکرید و ہر آئینہ

برکت کی جو سنے ان کی سو کیا تم اس کو نہیں مانتے اور

أَتَيْنَا إِبْرَاهِيمَ رُشْدًا مِنْ قَبْلِهِ وَكُنَّا بِهِ عَالِمِينَ ۝

داویم ابراہیم را راہ باری او پیش ازین و بودیم باحوال او دانای

آگے دی تھی ابراہیم کو اسی نیک راہ اور ہم رکھتے ہیں اس کی خبر

۴۷

۴۸

۴۹

۵۰

۵۱

ربیع

اِذْ قَالَ لَاقِيَهُ وَقَوْمِهِ مَا هِيَ التَّمِيلُ الَّتِي اَنْتُمْ

چون گفت پدر خود را و قوم خود را چیست این صورتها که شما

لَمَّا عَكُفُونَ ۝ قَالُوا وَجَدْنَا ابَاءَنَا لَهَا

پدران محاورت دارند گفتند با نسیم پدران خود را

عَبْدًا ۝ قَالَ لَقَدْ كُنْتُمْ اَنْتُمْ وَاَبَاؤُكُمْ

پرستنده گفت بر آئین بودید و پدران شما در

ضَلَالٍ مُّبِينٍ ۝ قَالُوا اَحَسِبْنَا بِالْحَقِّ اَمْرًا نَسْتَمِينُ

گمراہی میں گشتند آیا اور کجی ماسخن راست را یا تو از

الْعَبِيدِ ۝ قَالَ بَلْ رَّبُّكُمْ رَبُّ السَّمٰوٰتِ

پرستندگان گفت بلکہ پروردگار شما خداوند آسمانهاست

وَالْاَرْضِ الَّذِي فَطَرْنٰهُ وَاَنَا عَلٰى ذٰلِكُمْ

زمین است آنکہ بیانشہ اینبار زمین برین سخن

مِنَ الشُّعْرِ ۝ وَتَاٰلِهٖ اَكْبَرُ كَيْدٍ اَنْ تَصْنَعُوْكُمْ

از گمان نام و تاجہ کما ابتہ برنگالی کنم تمان شما

قَالَ بَلْ اَوْفَقْتُكُمْ لِيْ ۝ قَالُوا اَمْ لَمْ يَكُنْ

گفت بلکہ او رستم الله کی میں علاج کرد گمان شما بر تو گمان

فصل در علاج کزانه و سینه
 بهر چه در سینه و کزانه باشد
 بهر چه در سینه و کزانه باشد

بَعْدَ أَنْ تَوَلَّوْا مَدْيَنَ ۖ فَعَلِمَهُمْ جَدَّاهُ الْأَعْمَى
 بعد از آنکه روگردانیدند از مدین و پدر و مادر ایشان را که در مدینه بودند
 خبر دادند که با کوهی به پیش روی مدین است و در آن کوهی که
 کَبِيرًا لَهُمْ لَعَلَّهُمْ إِلَيْهِ يَرْجِعُونَ ۖ قَالُوا أَأَمِنَ قَعْلُ
 بزرگ را از ایشان تا بود که بسوی او باز گردند گفتند که کرده است
 ای که بزرگ را از ایشان تا بود که بسوی او باز گردند گفتند که کرده است
 هَذَا بِالْهَيْتِ إِنَّهُ لَمِنَ الظَّالِمِينَ ۖ قَالُوا سَمِعْنَا
 اینکار بخدا جان ما را آید وی از ستمکاران است ما را گفتند شنیدیم
 فَيَذَرُكُمْ قَوْمٌ يَبْكُونَ ۖ يَبْكُونَ مِنْكُمْ وَيَتَنَزَّلُ مِنَ السَّمَاءِ مَنَادٌ
 از شما را بگذرانند و شما را گریه کنید و از آسمان ندا آید
 بِهٖ عَلَىٰ عِزِّ الشَّرَافِ ۖ لَعَلَّهُمْ يَضْحَكُونَ ۖ قَالُوا أَمْ لَمْ نَكُنْ مِنْكُمْ
 و از آن بزرگواران که از شما را گریه کنید و از آسمان ندا آید
 بِالْهَيْتِ يَا بَرِّهٖمْ قَالُوا لَعَلَّهُمْ يَضْحَكُونَ ۖ قَالُوا أَمْ لَمْ نَكُنْ مِنْكُمْ
 بخدا جان ما را آید اینکار بخدا جان ما را آید
 يَنْطِقُونَ ۖ وَجِئُوا إِلَىٰ أَنْفُسِهِمْ فَقَالُوا إِنَّكُمْ أَنْتُمُ الظَّالِمُونَ
 سخن میگویند پس رجوع کردند بخودشان گفتند که بزرگواران ما را گریه کنید
 وَهِيَ تَكُونُ لَكُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ ۖ فَمَنْ كَفَرَ بَعْدَ مَا يَبْذُرُهُنَّ عَلَىٰ أَرْضِهِنَّ
 و آن روز برای شماست و هر که بعد از آنکه بر زمین بپاشد

جداد
 جداد
 جداد

۵۸

۵۹

۶۰

۶۱

۶۲

۶۳

فصل در علاج کزانه و سینه

در این کتاب

در این کتاب

اف اف اف
دک
دک
دک

در این کتاب

ثُمَّ نَكُونُ عَلَىٰ قُلُوبِكُمْ لَقَدْ عَلِمْتُمَا هَٰؤُلَاءِ

پس از آنکه شما را بر سر قلوبتان قرار دهم تا بدانید که اینها همانها هستند که شما را

يَنْخَلِقُونَ ۖ قَالَ أَأَتَقْبِدُونَ مِرْدُودِينَ ۖ

ساخته می‌کنند؟ گفت: آری عبادت بنمایید بخشنده خدا بجزیرا

لَا يَنْفَعُكُمْ شَيْئًا وَلَا يَضُرُّكُمْ ۖ إِنَّ لَكُمْ وِلَايَةً

اینکه هیچ چیز از شما سود ندارد و هیچ چیز از شما زیان نمی‌رساند. شما را فرمانی است بشما و باینکه

تَقْبِدُونَ مِرْدُودِينَ ۖ أَفَلَا تَعْقِلُونَ ۚ قَالُوا

ما پسندیدیم بخشنده خدا آری ما پسندیدیم باینکه برگردانند

حُرُوقًا ۖ وَأَنْصَرُوا إِلَهُتَكُمْ ۖ إِنَّكُمْ فَعِلِينَ

که بسوزانید و در وقت درمید خدايان خود را اگر كنند و ايد

قُلْنَا يٰۤاَيُّهَا رُكَّاعُ بَرَدٍ اَوْسَلًا عَلٰى اَبْرَاهِيْمَ ۖ وَارَادَ

گفتم اى ايستاده بر سر برادرم ابراهيم و خواستند که

بِهَٰ كَيْدًا فَعَلْنَاهُمْ ۖ اَلَا خُسْرًا ۚ وَبِجَنَّةٍ وَلَوْ

با دغای ما کردیم این کار را باینکه اگر در این دنیا

اَوْسَلًا عَلٰى اَبْرَاهِيْمَ ۖ وَارَادَ

إِلَى الْأَرْضِ الَّتِي بَعَثْنَا فِيهَا الْمَعْلَمِينَ

سید کریم نے سر برکت نثار دیا اور ہم دوران عالمہ راہی زمین و مہارکرم

لَهُ اسْحَوْ وَيَعْقُوبُ نَافِلَةً وَكَانَ اجْعَلْنَا

اور اسحق و یعقوب کو نیرہ اسماء اور ہر کی با سیم

صَلِحِينَ وَجَعَلْنَاهُمْ أُمَّةً يَهْدُونَ بِأَمْرِنَا

صلوہ و دینو اگر ایدیم البشار راہ ہی نمودہ بندگان

وَأَوْحَيْنَا إِلَيْهِمْ فَعَلِ الْخَيْرَاتِ وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ

دوبے نشانی و استوائی کون بنوینا و برادرین نماز

وَأَيَّاتُ الرَّحْمَنِ وَكَانُوا كَالْمُتَعَذِّبِينَ وَلَوْ طَائِفَةٌ

دوران زکوة بودند را عبادت کنند کمان و لو طائفہ

مُحْكَمًا وَعَلَّمَا وَتَجْمِئُهُ مِنَ الْقُرَى الَّتِي نَأْتِي

مکت و علم و برانیم اور از دین و کبر

تَعْمَلُ الْخَيْرَاتِ أَنْهُمْ كَانُوا أَقْبَادًا

کارهای نیکو ہر آئینہ ایشان بودند قوم

فصل دوم در بیان زمین و مہارکرم

فصل دہم در بیان احوال و عبادت

۱۰

۱۱

۱۲

۱۳

100

طه صفت البهائم

Handwritten text in Urdu script, likely a signature or title, including the word "مفت" (Mift) and "مفت" (Mift).

لا يثبت الاصل الا بالاصحاح
 لا يثبت الاصل الا بالاصحاح
 لا يثبت الاصل الا بالاصحاح

۱۰۰
 ۱۰۱
 ۱۰۲
 ۱۰۳
 ۱۰۴
 ۱۰۵
 ۱۰۶
 ۱۰۷
 ۱۰۸
 ۱۰۹
 ۱۱۰
 ۱۱۱
 ۱۱۲
 ۱۱۳
 ۱۱۴
 ۱۱۵
 ۱۱۶
 ۱۱۷
 ۱۱۸
 ۱۱۹
 ۱۲۰
 ۱۲۱
 ۱۲۲
 ۱۲۳
 ۱۲۴
 ۱۲۵
 ۱۲۶
 ۱۲۷
 ۱۲۸
 ۱۲۹
 ۱۳۰
 ۱۳۱
 ۱۳۲
 ۱۳۳
 ۱۳۴
 ۱۳۵
 ۱۳۶
 ۱۳۷
 ۱۳۸
 ۱۳۹
 ۱۴۰
 ۱۴۱
 ۱۴۲
 ۱۴۳
 ۱۴۴
 ۱۴۵
 ۱۴۶
 ۱۴۷
 ۱۴۸
 ۱۴۹
 ۱۵۰
 ۱۵۱
 ۱۵۲
 ۱۵۳
 ۱۵۴
 ۱۵۵
 ۱۵۶
 ۱۵۷
 ۱۵۸
 ۱۵۹
 ۱۶۰
 ۱۶۱
 ۱۶۲
 ۱۶۳
 ۱۶۴
 ۱۶۵
 ۱۶۶
 ۱۶۷
 ۱۶۸
 ۱۶۹
 ۱۷۰
 ۱۷۱
 ۱۷۲
 ۱۷۳
 ۱۷۴
 ۱۷۵
 ۱۷۶
 ۱۷۷
 ۱۷۸
 ۱۷۹
 ۱۸۰
 ۱۸۱
 ۱۸۲
 ۱۸۳
 ۱۸۴
 ۱۸۵
 ۱۸۶
 ۱۸۷
 ۱۸۸
 ۱۸۹
 ۱۹۰
 ۱۹۱
 ۱۹۲
 ۱۹۳
 ۱۹۴
 ۱۹۵
 ۱۹۶
 ۱۹۷
 ۱۹۸
 ۱۹۹
 ۲۰۰
 ۲۰۱
 ۲۰۲
 ۲۰۳
 ۲۰۴
 ۲۰۵
 ۲۰۶
 ۲۰۷
 ۲۰۸
 ۲۰۹
 ۲۱۰
 ۲۱۱
 ۲۱۲
 ۲۱۳
 ۲۱۴
 ۲۱۵
 ۲۱۶
 ۲۱۷
 ۲۱۸
 ۲۱۹
 ۲۲۰
 ۲۲۱
 ۲۲۲
 ۲۲۳
 ۲۲۴
 ۲۲۵
 ۲۲۶
 ۲۲۷
 ۲۲۸
 ۲۲۹
 ۲۳۰
 ۲۳۱
 ۲۳۲
 ۲۳۳
 ۲۳۴
 ۲۳۵
 ۲۳۶
 ۲۳۷
 ۲۳۸
 ۲۳۹
 ۲۴۰
 ۲۴۱
 ۲۴۲
 ۲۴۳
 ۲۴۴
 ۲۴۵
 ۲۴۶
 ۲۴۷
 ۲۴۸
 ۲۴۹
 ۲۵۰
 ۲۵۱
 ۲۵۲
 ۲۵۳
 ۲۵۴
 ۲۵۵
 ۲۵۶
 ۲۵۷
 ۲۵۸
 ۲۵۹
 ۲۶۰
 ۲۶۱
 ۲۶۲
 ۲۶۳
 ۲۶۴
 ۲۶۵
 ۲۶۶
 ۲۶۷
 ۲۶۸
 ۲۶۹
 ۲۷۰
 ۲۷۱
 ۲۷۲
 ۲۷۳
 ۲۷۴
 ۲۷۵
 ۲۷۶
 ۲۷۷
 ۲۷۸
 ۲۷۹
 ۲۸۰
 ۲۸۱
 ۲۸۲
 ۲۸۳
 ۲۸۴
 ۲۸۵
 ۲۸۶
 ۲۸۷
 ۲۸۸
 ۲۸۹
 ۲۹۰
 ۲۹۱
 ۲۹۲
 ۲۹۳
 ۲۹۴
 ۲۹۵
 ۲۹۶
 ۲۹۷
 ۲۹۸
 ۲۹۹
 ۳۰۰
 ۳۰۱
 ۳۰۲
 ۳۰۳
 ۳۰۴
 ۳۰۵
 ۳۰۶
 ۳۰۷
 ۳۰۸
 ۳۰۹
 ۳۱۰
 ۳۱۱
 ۳۱۲
 ۳۱۳
 ۳۱۴
 ۳۱۵
 ۳۱۶
 ۳۱۷
 ۳۱۸
 ۳۱۹
 ۳۲۰
 ۳۲۱
 ۳۲۲
 ۳۲۳
 ۳۲۴
 ۳۲۵
 ۳۲۶
 ۳۲۷
 ۳۲۸
 ۳۲۹
 ۳۳۰
 ۳۳۱
 ۳۳۲
 ۳۳۳
 ۳۳۴
 ۳۳۵
 ۳۳۶
 ۳۳۷
 ۳۳۸
 ۳۳۹
 ۳۴۰
 ۳۴۱
 ۳۴۲
 ۳۴۳
 ۳۴۴
 ۳۴۵
 ۳۴۶
 ۳۴۷
 ۳۴۸
 ۳۴۹
 ۳۵۰
 ۳۵۱
 ۳۵۲
 ۳۵۳
 ۳۵۴
 ۳۵۵
 ۳۵۶
 ۳۵۷
 ۳۵۸
 ۳۵۹
 ۳۶۰
 ۳۶۱
 ۳۶۲
 ۳۶۳
 ۳۶۴
 ۳۶۵
 ۳۶۶
 ۳۶۷
 ۳۶۸
 ۳۶۹
 ۳۷۰
 ۳۷۱
 ۳۷۲
 ۳۷۳
 ۳۷۴
 ۳۷۵
 ۳۷۶
 ۳۷۷
 ۳۷۸
 ۳۷۹
 ۳۸۰
 ۳۸۱
 ۳۸۲
 ۳۸۳
 ۳۸۴
 ۳۸۵
 ۳۸۶
 ۳۸۷
 ۳۸۸
 ۳۸۹
 ۳۹۰
 ۳۹۱
 ۳۹۲
 ۳۹۳
 ۳۹۴
 ۳۹۵
 ۳۹۶
 ۳۹۷
 ۳۹۸
 ۳۹۹
 ۴۰۰
 ۴۰۱
 ۴۰۲
 ۴۰۳
 ۴۰۴
 ۴۰۵
 ۴۰۶
 ۴۰۷
 ۴۰۸
 ۴۰۹
 ۴۱۰
 ۴۱۱
 ۴۱۲
 ۴۱۳
 ۴۱۴
 ۴۱۵
 ۴۱۶
 ۴۱۷
 ۴۱۸
 ۴۱۹
 ۴۲۰
 ۴۲۱
 ۴۲۲
 ۴۲۳
 ۴۲۴
 ۴۲۵
 ۴۲۶
 ۴۲۷
 ۴۲۸
 ۴۲۹
 ۴۳۰
 ۴۳۱
 ۴۳۲
 ۴۳۳
 ۴۳۴
 ۴۳۵
 ۴۳۶
 ۴۳۷
 ۴۳۸
 ۴۳۹
 ۴۴۰
 ۴۴۱
 ۴۴۲
 ۴۴۳
 ۴۴۴
 ۴۴۵
 ۴۴۶
 ۴۴۷
 ۴۴۸
 ۴۴۹
 ۴۵۰
 ۴۵۱
 ۴۵۲
 ۴۵۳
 ۴۵۴
 ۴۵۵
 ۴۵۶
 ۴۵۷
 ۴۵۸
 ۴۵۹
 ۴۶۰
 ۴۶۱
 ۴۶۲
 ۴۶۳
 ۴۶۴
 ۴۶۵
 ۴۶۶
 ۴۶۷
 ۴۶۸
 ۴۶۹
 ۴۷۰
 ۴۷۱

۱۰۰
 ۱۰۱
 ۱۰۲
 ۱۰۳
 ۱۰۴
 ۱۰۵
 ۱۰۶
 ۱۰۷
 ۱۰۸
 ۱۰۹
 ۱۱۰
 ۱۱۱
 ۱۱۲
 ۱۱۳
 ۱۱۴
 ۱۱۵
 ۱۱۶
 ۱۱۷
 ۱۱۸
 ۱۱۹
 ۱۲۰
 ۱۲۱
 ۱۲۲
 ۱۲۳
 ۱۲۴
 ۱۲۵
 ۱۲۶
 ۱۲۷
 ۱۲۸
 ۱۲۹
 ۱۳۰
 ۱۳۱
 ۱۳۲
 ۱۳۳
 ۱۳۴
 ۱۳۵
 ۱۳۶
 ۱۳۷
 ۱۳۸
 ۱۳۹
 ۱۴۰
 ۱۴۱
 ۱۴۲
 ۱۴۳
 ۱۴۴
 ۱۴۵
 ۱۴۶
 ۱۴۷
 ۱۴۸
 ۱۴۹
 ۱۵۰
 ۱۵۱
 ۱۵۲
 ۱۵۳
 ۱۵۴
 ۱۵۵
 ۱۵۶
 ۱۵۷
 ۱۵۸
 ۱۵۹
 ۱۶۰
 ۱۶۱
 ۱۶۲
 ۱۶۳
 ۱۶۴
 ۱۶۵
 ۱۶۶
 ۱۶۷
 ۱۶۸
 ۱۶۹
 ۱۷۰
 ۱۷۱
 ۱۷۲
 ۱۷۳
 ۱۷۴
 ۱۷۵
 ۱۷۶
 ۱۷۷
 ۱۷۸
 ۱۷۹
 ۱۸۰
 ۱۸۱
 ۱۸۲
 ۱۸۳
 ۱۸۴
 ۱۸۵
 ۱۸۶
 ۱۸۷
 ۱۸۸
 ۱۸۹
 ۱۹۰
 ۱۹۱
 ۱۹۲
 ۱۹۳
 ۱۹۴
 ۱۹۵
 ۱۹۶
 ۱۹۷
 ۱۹۸
 ۱۹۹
 ۲۰۰
 ۲۰۱
 ۲۰۲
 ۲۰۳
 ۲۰۴
 ۲۰۵
 ۲۰۶
 ۲۰۷
 ۲۰۸
 ۲۰۹
 ۲۱۰
 ۲۱۱
 ۲۱۲
 ۲۱۳
 ۲۱۴
 ۲۱۵
 ۲۱۶
 ۲۱۷
 ۲۱۸
 ۲۱۹
 ۲۲۰
 ۲۲۱
 ۲۲۲
 ۲۲۳
 ۲۲۴
 ۲۲۵
 ۲۲۶
 ۲۲۷
 ۲۲۸
 ۲۲۹
 ۲۳۰
 ۲۳۱
 ۲۳۲
 ۲۳۳
 ۲۳۴
 ۲۳۵
 ۲۳۶
 ۲۳۷
 ۲۳۸
 ۲۳۹
 ۲۴۰
 ۲۴۱
 ۲۴۲
 ۲۴۳
 ۲۴۴
 ۲۴۵
 ۲۴۶
 ۲۴۷
 ۲۴۸
 ۲۴۹
 ۲۵۰
 ۲۵۱
 ۲۵۲
 ۲۵۳
 ۲۵۴
 ۲۵۵
 ۲۵۶
 ۲۵۷
 ۲۵۸
 ۲۵۹
 ۲۶۰
 ۲۶۱
 ۲۶۲
 ۲۶۳
 ۲۶۴
 ۲۶۵
 ۲۶۶
 ۲۶۷
 ۲۶۸
 ۲۶۹
 ۲۷۰
 ۲۷۱
 ۲۷۲
 ۲۷۳
 ۲۷۴
 ۲۷۵
 ۲۷۶
 ۲۷۷
 ۲۷۸
 ۲۷۹
 ۲۸۰
 ۲۸۱
 ۲۸۲
 ۲۸۳
 ۲۸۴
 ۲۸۵
 ۲۸۶
 ۲۸۷
 ۲۸۸
 ۲۸۹
 ۲۹۰
 ۲۹۱
 ۲۹۲
 ۲۹۳
 ۲۹۴
 ۲۹۵
 ۲۹۶
 ۲۹۷
 ۲۹۸
 ۲۹۹
 ۳۰۰
 ۳۰۱
 ۳۰۲
 ۳۰۳
 ۳۰۴
 ۳۰۵
 ۳۰۶
 ۳۰۷
 ۳۰۸
 ۳۰۹
 ۳۱۰
 ۳۱۱
 ۳۱۲
 ۳۱۳
 ۳۱۴
 ۳۱۵
 ۳۱۶
 ۳۱۷
 ۳۱۸
 ۳۱۹
 ۳۲۰
 ۳۲۱
 ۳۲۲
 ۳۲۳
 ۳۲۴
 ۳۲۵
 ۳۲۶
 ۳۲۷
 ۳۲۸
 ۳۲۹
 ۳۳۰
 ۳۳۱
 ۳۳۲
 ۳۳۳
 ۳۳۴
 ۳۳۵
 ۳۳۶
 ۳۳۷
 ۳۳۸
 ۳۳۹
 ۳۴۰
 ۳۴۱
 ۳۴۲
 ۳۴۳
 ۳۴۴
 ۳۴۵
 ۳۴۶
 ۳۴۷
 ۳۴۸
 ۳۴۹
 ۳۵۰
 ۳۵۱
 ۳۵۲
 ۳۵۳
 ۳۵۴
 ۳۵۵
 ۳۵۶
 ۳۵۷
 ۳۵۸
 ۳۵۹
 ۳۶۰
 ۳۶۱
 ۳۶۲
 ۳۶۳
 ۳۶۴
 ۳۶۵
 ۳۶۶
 ۳۶۷
 ۳۶۸
 ۳۶۹
 ۳۷۰
 ۳۷۱
 ۳۷۲
 ۳۷۳
 ۳۷۴
 ۳۷۵
 ۳۷۶
 ۳۷۷
 ۳۷۸
 ۳۷۹
 ۳۸۰
 ۳۸۱
 ۳۸۲
 ۳۸۳
 ۳۸۴
 ۳۸۵
 ۳۸۶
 ۳۸۷
 ۳۸۸
 ۳۸۹
 ۳۹۰
 ۳۹۱
 ۳۹۲
 ۳۹۳
 ۳۹۴
 ۳۹۵
 ۳۹۶
 ۳۹۷
 ۳۹۸
 ۳۹۹
 ۴۰۰
 ۴۰۱
 ۴۰۲
 ۴۰۳
 ۴۰۴
 ۴۰۵
 ۴۰۶
 ۴۰۷
 ۴۰۸
 ۴۰۹
 ۴۱۰
 ۴۱۱
 ۴۱۲
 ۴۱۳
 ۴۱۴
 ۴۱۵
 ۴۱۶
 ۴۱۷
 ۴۱۸
 ۴۱۹
 ۴۲۰
 ۴۲۱
 ۴۲۲
 ۴۲۳
 ۴۲۴
 ۴۲۵
 ۴۲۶
 ۴۲۷
 ۴۲۸
 ۴۲۹
 ۴۳۰
 ۴۳۱
 ۴۳۲
 ۴۳۳
 ۴۳۴
 ۴۳۵
 ۴۳۶
 ۴۳۷
 ۴۳۸
 ۴۳۹
 ۴۴۰
 ۴۴۱
 ۴۴۲
 ۴۴۳
 ۴۴۴
 ۴۴۵
 ۴۴۶
 ۴۴۷
 ۴۴۸
 ۴۴۹
 ۴۵۰
 ۴۵۱
 ۴۵۲
 ۴۵۳
 ۴۵۴
 ۴۵۵
 ۴۵۶
 ۴۵۷
 ۴۵۸
 ۴۵۹
 ۴۶۰
 ۴۶۱
 ۴۶۲
 ۴۶۳
 ۴۶۴
 ۴۶۵
 ۴۶۶
 ۴۶۷
 ۴۶۸
 ۴۶۹
 ۴۷۰
 ۴۷۱

[illegible]

ادب و ادبیات

یقلی

یہاں
میں نے جو کچھ لکھا ہے وہ سب
وہاں لکھا ہے

5. *Handwritten scribbles and marks.*

24

أَذِي كَيْبَهُ أَيْ مَسْنَى الضَّرْوَانَتْ أَحْمَدُ الْحَرِينِ

نہ اگر دجنجاب پروردگار خوش باک ہوا رسیدہ آریخ و توہن ترین نہا ہے
 بکارا ہے رب کو کہ بھگو پڑی ہے تخلیف اور تو سب تم دالون ہے علم والا

فانتبهنا له فكشفنا ما به من ضرر واتينا

پس قبول کر دیم دعا اور ایسے وسیعیم اچھے بابو جو دینے پر عطا کر دیم
ہر سب سے سن لی اوسکی بھلا اور اوٹھادی جو اوسپر ہی تخلیف اور دے اوسکو

اهله ومثلهم معهم رحمة من عندنا وادبر
الارض والسموات والجنات والجنات والجنات

اوس کے گھر دے دیے اور ان کے برابر ساتھ ان کے اپنے پاس کی مہر سے نصیحت

۸۴

الْمُحْسِنِينَ ۝ وَاسْمِعِيلَ إِدْرِيسَ وَذَا الْكِفْلِ

بندگی والوں کو اور اسماعیل کو اور ادریس کو اور زکریا کو

^ 8

كل من الصديقين ۞ وادخلهم رحمتنا انهم

بہارِ بہار کے ہوائے فنا اور فیاضی کے گلابیں ہر مہر میں ہیں

^

من الصَّالِحِينَ ۝ وَذَ النُّورِ اِذْ هَبَّ مَضْجِبًا

نیک شتون میں اور پھٹلی واسی کے کو جٹ چلا گیا غصہ سے لڑکر

فَإِنْ كَانَ لَمْ يُقَدِّ عَلَيْهِ فَنَادَى فِي الظُّلُمَاتِ

پس ماں کو دیکھ کر میری ہر دلی خواہش یہ ہو گئی تھی کہ میں اپنے والدین کے پاس چلا جاؤں اور ان سے یہ سب سناؤں۔

فصل دوم در بیان

یہاں سے لے کر پورے ملک میں

١٠

۱۸
 ۱۹
 ۲۰
 ۲۱
 ۲۲
 ۲۳
 ۲۴
 ۲۵
 ۲۶
 ۲۷
 ۲۸
 ۲۹
 ۳۰
 ۳۱
 ۳۲
 ۳۳
 ۳۴
 ۳۵
 ۳۶
 ۳۷
 ۳۸
 ۳۹
 ۴۰
 ۴۱
 ۴۲
 ۴۳
 ۴۴
 ۴۵
 ۴۶
 ۴۷
 ۴۸
 ۴۹
 ۵۰
 ۵۱
 ۵۲
 ۵۳
 ۵۴
 ۵۵
 ۵۶
 ۵۷
 ۵۸
 ۵۹
 ۶۰
 ۶۱
 ۶۲
 ۶۳
 ۶۴
 ۶۵
 ۶۶
 ۶۷
 ۶۸
 ۶۹
 ۷۰
 ۷۱
 ۷۲
 ۷۳
 ۷۴
 ۷۵
 ۷۶
 ۷۷
 ۷۸
 ۷۹
 ۸۰
 ۸۱
 ۸۲
 ۸۳
 ۸۴
 ۸۵
 ۸۶
 ۸۷
 ۸۸
 ۸۹
 ۹۰
 ۹۱
 ۹۲
 ۹۳
 ۹۴
 ۹۵
 ۹۶
 ۹۷
 ۹۸
 ۹۹
 ۱۰۰

فَتَقْنَاهُمْ مِنْ رُوحِنَا وَجَعَلْنَاهُمْ آيَةً

پس ہمیں ان روح خود را و جانشین اورا و پسر اورا نشانہ
پہر ہوئی تھی۔ یعنی اوس عورت میں اپنی روح اور کیا اوسکو اور اوسکے بیٹے کو

لِّلْعَالَمِينَ ۝ اِنَّ هَذِهِ اُمَّتُكُمْ اُمَّةً وَاحِدَةً وَاَنَا

برای عالمیہا کہتے ہیں ہر آیت میں امت نشانہ بنا دین
جہان والوں کو یہ لوگ میں تمہاری امت ہیں کے سب ایک ہیں پر اور میں ہوں

رَبُّكُمْ فَاعْبُدُونِ ۝ وَتَقَطُّواْ اَمْرَهُمْ بَيْنَهُمْ

پروردگار شما ام پس عبادت میں کیجئے اور متفرق نہ ہونے
رہو تمہارا سو میری بندگی کرو اور کتبے لکھو بابت کیا لوگوں کے ہیں

كُلِّ الْيَنَّا رَاجِعُونَ ۝ فَمَنْ يَعْمَلْ مِنَ الصَّالٰتِ

ہر ایک سے کیا راجع گناہ نہ پس ہر کہ کیجئے از حدیثیں کار نیکو بنائے
سب تمہارے پاس پر آویسے سو جو کوئی کرے ایک کام

وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَلَا يَكْفُرْ لِسَعِيْدَةٍ وَاِنَّا لَكَنُورٌ

و اوسو میں باشد پس نا قبولے ہو دسی اورا و ہر آیت تمہارا اوی تویم
اور وہ یقین رکھتا ہو سو اکارت کرے اوسکی دورا ہم اوسکو لکھتے ہیں

وَحَرَّمَ عَلٰی قَرْيَةٍ اَهْلُكَهَا اَنَّهُمْ لَا يَرْجِعُوْنَ

و حال آہنا ہر ہر دہے کہ ہلاک کردہ ایم اورا آگہ باز گردن یعنی دنیا
اور فرما ہوا ہے ہر بسنی چسکو نے کہا دیا کہ وہ نہیں ہرے فنا

حَتّٰى اِذَا فُجِّعَتْ يَابُجُوجُ وَمَا جُوجُ وَهَمُّ مِنْ

تا دیکھ کہ اوسو بند یا جوج و ما جوج و ایشان از
پہان تک کہ جب کیرل دیوین یا جوج و ما جوج کو اور وہ

امہ
نہ
کلی بنی در اصل میں
واحد و شش
در اصل میں

ہر دسی در اصل میں

وہ

ہنا سب کے کہنے میں
پہان میں

وہ

یا جوج
ما جوج

كُلِّ حَذِيبٍ يَنْسِلُونَ ۝ وَاقْتَرَبَ الْوَعْدُ الْحَقُّ

ہر جگہ کے باشندے ہجرت کر رہے ہیں اور وعدہ راست

فَإِذَا نَفَخَ الْفُخَارُ عَمَّ الْفُجَارُ ۝

پھر جب کہ ہوا کی پھونکیاں ہر طرف سے ہونگے

قَدْ كُنَّا غَفْلَةً مِنْ هَذَا بَلِّغْنَا ظِلْمَ

ہم نے غفلت میں اس سے پہلے کہ ہم نے ظلم کیا

أَنكُرُوا مَا تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ حَسْبُ

اگر تم اپنے خداؤں کو انکار کرو گے تو تم کو ہر

مَا وَرَدَ وَهَاءُ كُلِّ فِتْنٍ خَالِدٌ ۝

وہاؤں سے جو آئے گا ہر فتنہ میں رہا رہے گا

زَفِيرٌ وَهُمْ فِيهَا لَا يَسْمَعُونَ ۝ إِنَّ الَّذِينَ سَبَقَتْ

سزا ہوئی ہے ان کے لئے وہ سننے سے محروم ہیں

۹۶

۹۷

۹۸

۹۹

۱۰۰

وَمَا تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ إِلَّا أَنْفُسُكُمْ أَنْتُمْ تَدْعُونَهُمْ لِتَكُونَ مِنْكُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ سَيُجْزَىٰ كُلُّ نَفْسٍ مَبْرُورٍ

وَمَا تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ إِلَّا أَنْفُسُكُمْ أَنْتُمْ تَدْعُونَهُمْ لِتَكُونَ مِنْكُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ سَيُجْزَىٰ كُلُّ نَفْسٍ مَبْرُورٍ

الانبياء

۱۰۱ لَهْم مَنَا الْحَسَنَىٰ أَوْلَٰئِكَ عَنْهَا مُبْعَدَانِ

برائے انسان از جہانیکوی آنجا آمد از دوزخ دور کرده شوند ہماری طرف سے بکلی وہ اس سے دور رہیں گے

لَا يَسْمَعُونَ حَسِيسَتَهَا وَهِيَ فِي مَا أَسْتَهْتِمْ

نہیں سہنتے اور وہ اپنے جی کے فزون میں

۱۰۲ خِلْدَانِ لَا يَخْرُجُ مِنْهُمُ الْفَرَقُ الْأَكْبَرُ وَتَتَكَلَّفُهُمْ

جاویدانہ اندوگین ناز و ایشانرا آن ترس بزرگ و پیش آئند ایشانرا سدا رہیں نہ علم ہوگا او کو اس بڑی گہراست میں اور لے آئیں کو

۱۰۳ الْمَلِكُ هَذَا يَوْمَ مَكْمَلِ الَّذِي كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ

زشتہ گان گویند ایست آنروز کہ شمارا وعدہ داوہی شد فشتی آج دن نہار آجے جسکا تم سے وعدہ تھا

يَوْمَ نَطْوِي السَّمَاءَ كَطَيِّ السِّجِلِّ الْمَكْتُوبِ

روز کہ در پیم آسمانرا مانند پیچیدن طومار وقت نوشتن نامہا جانیما آفاییم جس دن ہم لپیٹ لیں آسمان کو جیسے لپیٹتے ہیں طومار میں کاغذ سے سرشتیں بنا کر

۱۰۴ أَوَّلَ خَلْقٍ نَعْيَكُمْ وَعَلَا عَلَيْنَا أَنْكَا فَعَالِينَ

اول آفرینش را دیگر بارہ کنیم آفرینش وعدہ لازم بر آئند کنندہ ایم پہلی بار بہر اوسکو و دہراو بنگے وعدہ ضرور ہو چکا ہے ہم بیکو کرنا

وَلَقَدْ كَتَبْنَا فِي الزَّبُورِ مِنْ قَبْلُ لِلذَّكَرَانِ

دہر آئند نوشتیم در زبور پہلے زبور میں نصیحت کے لیے

فَإِنْ يَسْأَلُكَ النَّاسُ عَنْهُ فَقُلْ

لَا يَخْرُجُ مِنْهُمُ

تَطْوِي السَّمَاءَ
السِّجِلِّ الْمَكْتُوبِ

زبور
دہر آئند نوشتیم

میں نے اس کو دیکھا ہے کہ وہ اپنے
 اور اپنے والدین کے لئے دعا کرتا ہے

از قلم

الارض برشہا عباد الصلوات ان هذا البلد
 کہ زمین وراثت میں آئے ہوں یہ لوگ ان کے لئے ہیں
 کہ اگر زمین پر مالک ہوئے ہیں یہ ملک میں
 لقولہ عینہ وما امرسلک الا حجة للعالمین قل
 گروہ عبادانرا وفتنہ دیم تراگر از دیکھو ہر عالم
 ایک لوگ ہندگی وای اور ہنگو جو ہے ہجیا سوہر کر کر ہجیا کو گون ہر نوکہ
 انما یوحی الی انما الہکم الہ واحد قل انتم مسلمون
 ہر نوکہ کہ ہے ہندگی وای اور ہنگو جو ہے ہجیا سوہر کر کر ہجیا کو گون ہر نوکہ
 فان تولوا فقل انتم کفر علی سواء وان اذہبہ ان
 پس اگر اعران کہ ہے ہندگی وای اور ہنگو جو ہے ہجیا سوہر کر کر ہجیا کو گون ہر نوکہ
 ادبید ما تو ان انه یعلم الخیر الحق واما کما
 اور دیکھو کہ ہے ہندگی وای اور ہنگو جو ہے ہجیا سوہر کر کر ہجیا کو گون ہر نوکہ
 وان اذہبہ لعلہ فتنہ لکم ومنتع الی حین قل رب
 دیکھو کہ ہے ہندگی وای اور ہنگو جو ہے ہجیا سوہر کر کر ہجیا کو گون ہر نوکہ
 استکم بالحق و ربنا الرحمن المستعان علی ما یضیعون
 تم کو کہ ہے ہندگی وای اور ہنگو جو ہے ہجیا سوہر کر کر ہجیا کو گون ہر نوکہ
 فیصلہ کہ انصاف کا اور رب ہمارا رحمن ہے اوسے یہ دعا ہے میں ان کو ہر وقت

۱۰۵

۱۰۶

۱۰۸

۱۰۹

۱۱۱

۱۱۲

عباد
 ف

فان تولوا فقل انتم کفر علی سواء وان اذہبہ ان

قل رب

نصف

یصفون
 ہر مختلف

سَوَاحِلُ بَرٍّ مَجْمُوعَةٍ ثَلَاثِ يَاتٍ لَمْ يَفْقَهُ

ایاتھا ۱۲۹۱ حرفھا ۱۵ و رکعتھا ۹

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

يَا أَيُّهَا النَّاسُ اتَّقُوا رَبَّ كُنْتُمْ لِرَبِّكُمْ ذُلًّا

ای مردمان بترسید از پروردگار خود را که هر آینه زلزلہ از پروردگار

عَظِيمٍ یَوْمَ تَرْوُفُهُمْ أَتُكْفَرُونَ

بزرگ است روزی که بپیشیند از افاضل شود بر شیر دهنده لی

عَمَّا رَضَعْتُمْ وَتَضَعُ كُلُّ ذَاتٍ حَمْلَهَا وَتَرَى

از طفلے کہ شیر مبد بدن و بندہ ہر زن باردار شکم خود را و بدینے

النَّاسُ سَعْدًا أَوْ نَادًا

مردانرا است شدہ و نیستند ست و لیکن

سکری بسکر
فقدان

لوگوں پر نثار اور اون پر نثار انہیں

ضعیف

عَذَابُ اللَّهِ شَدِيدٌ ۝ وَمِنَ النَّاسِ مَرْجُؤٌ

عذاب خدا سخت است و از مردمان کسی است که گفتگو میکند
آفت الله کی سخت ہے اور بعضا شخص ہے جو پہنچتا ہے

فِي اللَّهِ يَغْيِرُ عِلْمٌ وَيَتَّبِعُ كُلَّ شَيْطَانٍ مَّرِيدٍ ۝

در شان خدا بغیر دانش را پیروی کے مانع ہر شیطان سرور را
اللہ کی بات میں بغیر دانش کرنا ہے ہر شیطان بے حکم کہ

كُتِبَ عَلَيْكَ أَنَّهُ مَرْتُوَةٌ ۝ فَإِنَّهُ يُصْلَهُ وَيَهْدِيهِ

کہ در تقاضا الہی نوشتہ شدہ است ہر کہ دوستدار او کند پس اگر کہ گمراہ کنش و راہ مانع
ہر کی نسبت میں لکھا ہے کہ جو کوئی او سے پیروی ہو سودہ او سے بگاڑ اور گمراہی

إِلَى الْعَذَابِ لَسَعِيرٌ ۝ يَا أَيُّهَا النَّاسُ ارْجِعُوا

تسوی عذاب آتش اسی مردمان اگر
عذاب میں روئخ کے لوگوں اگر نکو

فِي رَبِّكَ مِنَ الْبَعْثِ ۝ فَاِنَّا خَلَقْنَاكُمْ مِنْ نَارٍ ۝

در شک اب از رستخیز پس ہر آئینہ آئند ہم شمار از خاک باز
دو ہو کہا ہے ہی او سے میں نوسنے نکو بنا یا ایسی ہے بہر

مِنْ نَظْفٍ ۝ ثُمَّ مِنْ عَلَقَةٍ ۝ ثُمَّ مِنْ مُضْغَةٍ ۝

از نظف باز از خون بستہ باز از گوشت بارہ صورت را
نوسنے بہر پہنکی سے بہر بول سے نفث سے

وغير مخلقة لنبيل ككرو نقر في الارض

و غیر صورت داده میگوئیم تا دهن سازیم بر آئینہ قرار دیم در زمین
اور بن نفث سے اسوا سے کہ تم کہ قبول سنا دین اور ہر ارادت میں ہم

ان الله فانه

البعث

نفس

مَا نَشَاءُ إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى ثُمَّ يُخَرِّجُكُمْ مِنْكُمْ فَلَا تَعْلَمُونَ

چیز را کہ خواہیم تا میعاد یک معین باز بیرون بیاوریم شمار کردہ بے شمارند
نہ چہ جاہل ایک ٹکڑے ہوئے وعدہ تک پہنچ کر نکالتے ہیں تو کجا بہر
تَبْلُغُوا أَشْدَّكُمْ وَمِنْكُمْ مَنْ يُؤْمِنُ وَمِنْكُمْ
تہ تک پہنچیں اشد بہتر ہو جائے خود را دار شما کسی بود کہ فیض روح اولادہ کند
جب تک کہ پہنچو اپنی جوانی کے دور کو اور کوئی تم میں نہ رہا اور کوئی تم میں

مَنْ يَرْجِعْ إِلَىٰ أَرْضِ الْعُمْرِ لَا يَعْلَمُ مِنْ نَّبَأِ

کسے ہو کہ باز گرد آئے شود بہترین عمر تا نہ اند
پہر چلایا کئی عمر کے

عَلَمَ شَيْءًا وَتَرَىٰ الْأَرْضَ هَامِيَةً فَإِنَّ الْأَرْضَ

بے گراست و بے پنے زمین را خشک شدہ پس و قییکہ زمین را
کچھ نہ سمجھنے لگے اور تو کہتا ہے زمین دلی بڑی پہر جہاں ہے ابرا

عَلَيْهَا الْمَاءُ أَهْمَتْ وَتَرَىٰ أَنْبَتٌ مُّزْكًى

بر آن آب را جنبش کند و با فراید و برواند از
او اس پر پانی تارسیک ہوئے اور اُنہرے اور اُگائیں ہر

رَوْحٌ يُّوحِي ۚ ذَٰلِكَ يَأْتِيكَ اللَّهُ هُوَ الْحَقُّ وَأَنَّهُ يُخَبِّرُ

نہم روحی وار اینہہ سبب آست کہ اللہ ہونست ثابت و ائمہ و زندہ
بہات بہات ہون کی چیزیں یہ اسوا سبط کہ اللہ ہی ہا تحقیق اور جلا ہا

مُوَافِقٌ وَأَنَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ۚ وَأَنَّ الْمَلَائِکَۃَ

مردگانہ و ائمہ دیکہ ہر ہم چہ نہ توانا است و ائمہ ثابت
مردی اور وہ ہر چیز کر سکتا ہے اور یہ کہ توانا است

گیلا
باوضنا الزمر

ربات

نکاح

اِنَّهُ لَا رَيْبَ فِيْهَا وَاَنَّ اللّٰهَ سَمِيْعٌ عَلِيْمٌ

اِنَّکے ہست نیستی شہد و رآن و انکہ خدا را کبریا آواز
آئی ہے اور سچ و سچ کا بین اور کہ اللہ

الْقُبُوْرُ وَ مِنَ النَّاسِ مَنْ يَّجْحَدُ بِاللّٰهِ عَمَلًا

کہ وہ گور خندہ و از مردمان کہے ہست اگر کفر کند و در شان اللہ
قرین ہر دن کو اور بعض شخص ہے جو چھڑتا ہے اللہ کی بات بن بن

عَلِمٌ وَلَا هُدًى وَلَا كِتَابٌ مُّبِيْنٌ لِّاُولٰٓئِكَ عَظِيْمُ

دانش و بغیر ہدایت و بغیر کتاب روشن
خبرہ اور بن سوچ اور بن کتاب حکمتی

لِيُضِلَّ عَنْ سَبِيْلِ اللّٰهِ اِنَّ الدّٰنِيَةَ اَشَدُّ

تا گمراہ کند از راہ خدا اور است و دنیا پرستی
کہ بیکار دیک اللہ کی راہ سے اوکو و دنیا میں ہوئی چاہے

يَوْمَ الْقِيٰمَةِ عَذَابٌ اَلِيْمٌ

روز کی قیامت عذاب سوزن گوشت و سبب از اللہ
قیامت کے دن جن کی مایہ پستی و چاہے

يَذٰکَ وَاَنَّ اللّٰهَ لَيْسَ بِظَلَمٍ لِّلْعٰبِدِ وَاَنَّ النَّاسَ

دوست تو ذلّت کہند کہ خدا نیست ظلم کنندہ ہر گز و از مردمان
بیزک و دمانندہ اور یہ کہ اللہ ظلم نہیں کرتا بندوں پر اور بن شخص

مَنْ يَّعْبُدُ اللّٰهَ عَلٰٓی اَحَدٍ فَازْصَابُهُ نَحْمٌ

کہے ہست کہ عبادت بیکند خدا بر گناہ پس اگر پر بندہ اور انعتی آرام کرد
کہ بندگی کرتا ہے اللہ کی کتاب پر پیر اگر مل گئی ہو کو ہدایتی بین بگرا

عظیفہ

عظیفہ کی کتاب

یضیل

دع

اطمان

بانتہیل جہ بطریق

وَأَرْصَلْنَاهُ فَنَقَّبَهُ لِنُفُوسٍ خَلْقَةٍ
 بانی بگذاشت و اگر پسند او را بگذاشت بر گرد بر روی خود

وَأَرْصَلْنَاهُ لِنُفُوسٍ خَلْقَةٍ
 او سپرد او را رول گشتی او کو بپای پیوسته او گشت این سوئید

خَيْرَ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ ذَلِكَ هُوَ الْخُسْرَانُ
 زیاده دنیای و آخرت این است زیان

الْمُبِينُ ۱۱
 گواهی دنیا و آخرت این است

وَالَّذِينَ هُمْ عَنْ آلِهَتِهِمْ تَبَتُّوا
 ظاهر دنیا این است خوانند بحسن خدا جسته بر اکر زبان بگذاشت

يُنْفِقُونَ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا طُغْيَانًا
 صرفه دنیای بگذاشتند الله کے سوا کسی چیز کو کفر و کبر و کبر

يُنْفِقُونَ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا طُغْيَانًا
 این نفقہ دنیای است اگر کسی دور پیغمبر بگذاشت

وَالَّذِينَ هُمْ عَنْ آلِهَتِهِمْ تَبَتُّوا
 این نفقہ دنیای است اگر کسی دور پیغمبر بگذاشت

وَالَّذِينَ هُمْ عَنْ آلِهَتِهِمْ تَبَتُّوا
 این نفقہ دنیای است اگر کسی دور پیغمبر بگذاشت

وَالَّذِينَ هُمْ عَنْ آلِهَتِهِمْ تَبَتُّوا
 این نفقہ دنیای است اگر کسی دور پیغمبر بگذاشت

وَالَّذِينَ هُمْ عَنْ آلِهَتِهِمْ تَبَتُّوا
 این نفقہ دنیای است اگر کسی دور پیغمبر بگذاشت

وَالَّذِينَ هُمْ عَنْ آلِهَتِهِمْ تَبَتُّوا
 این نفقہ دنیای است اگر کسی دور پیغمبر بگذاشت

فَنَقَّبَهُ لِنُفُوسٍ خَلْقَةٍ
 بانی بگذاشت و اگر پسند او را بگذاشت بر گرد بر روی خود

وَأَرْصَلْنَاهُ لِنُفُوسٍ خَلْقَةٍ
 او سپرد او را رول گشتی او کو بپای پیوسته او گشت این سوئید

الْمُرْتَانِ اللَّهُ يَسْجُدُ لَهُ مِنْ فِي السَّمَوَاتِ وَمَنْ فِي
 دُنْيَا يَسْجُدُ لَهُ سِوَا اللَّهِ كَمَا أَنَّكَ دَرَسْتَ مَا نَهَى عَنْهُ
 فَوَيْلٌ لِلَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ عَذَابِ اللَّهِ كَمَا أَنَّكَ دَرَسْتَ مَا نَهَى عَنْهُ
 الْأَرْضِ وَالشَّمْسِ وَالْقَمَرِ وَالْجِبَالِ

زمین اند و آفتاب و ماه و ستارہ و کوہا

وَالشَّجَرِ وَالْأَنْبَاءِ وَكَثِيرٌ مِنَ النَّاسِ كَثِيرٌ
 وَدُرِّ زَمَانٍ وَجِبَارِ بِلَادٍ وَبَسِيطِ

اور درخت اور جانور اور بہت آدمی اور بہت
 حَقِّ عَلَيْهِ الْعَذَابُ وَمَنْ يُهِنِ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِنْ

کرامت شدہ بہت برحق عذاب و ہر کس کو خدا ایسے نہیں اور
 مَكْرَمٍ إِنْ اللَّهُ يَفْعَلُ مَا يَشَاءُ هَذَا

مَكْرَمٍ إِنْ اللَّهُ يَفْعَلُ مَا يَشَاءُ هَذَا
 عَنِ رَجُلٍ أَلَا اللَّهُ كَرَامَتُهُ

خَصْمٍ اخْتَصَمُوا فِي رَيْبِهِمْ فَالَّذِينَ كَفَرُوا قُطِعَتْ
 رِجْلَانِ يَوْمَ يُكْرَفُ الَّذِينَ كَفَرُوا أَمْ كَانُوا لَمْ يَكُنُوا

لَهُمْ نَارٌ مِّنْ نَّارٍ يُصَبُّ مِنْ فَوْقِ رُءُوسِهِمْ
 سَائِلَانِ

کے دوسرے ہیں اور ان کے دوسرے ہیں
 اَوْ سَائِلَانِ

سَائِلَانِ

سجده

ہاں ایک سجدہ ہے اور ایک سجدہ
 اور ایک سجدہ ہے اور ایک سجدہ
 اور ایک سجدہ ہے اور ایک سجدہ
 اور ایک سجدہ ہے اور ایک سجدہ

الحمد لله الذي جعل في بطونكم وابلجكم

وَلَهُمْ مَقْعٌ مِنْ هَٰذَا ۖ كُلَّمَا أَرَادُوا أَنْ

دیر کے کوفتن اینان ہوا جیستہ نگر نادرین ہر گاہ کہ خوانند کہ
از رادینے واسطے موگر مان من کوسہج کی جس بار میاں کہ

بِحُجَّتِهَا مِنْ عَمَلِ عَمِيدٍ أَفِيئَةٍ وَدَوْخِهَا

بر آید از روزگار فصلی شعله از آلوده باز گردانیده شود آنجا که گفتم می کشید
نظر بر این است که اگر چه هرگز از این راه نرسد اما در این راه

عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ قَالَ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ

عذاب سوزن
بر آینه
الحد و اخلال
مطین کی مار
خدا در سبزه آید
سست کا
او بکنی نو نقشه

عَلُوا الصَّلَاتِ بِحَقِّهَا

دکار است بسته کردند در پوستها بر روزی آن بر جویها
در کعبه پهلوانان با غولان و زین ستمگر

وین پیدایان با خونین بی

پوشانده شوند آنجا و ستونها از زمین پوشانده شوند و در آنجا

الحمد لله الذي جعل القرآن الكريم من أجل ما فيه من النعمان والبركات
والتي لا تحصى ولا تعد ولا يمكن أن يصفها ولا يحيط بها ولا يدرجها
ولا يحصى ولا تعد ولا يمكن أن يصفها ولا يحيط بها ولا يدرجها

و راه نمودن و بنا نهادن اما کینه از عین

ان پشاور کی وادی اور راجا پانی اور سہوڑہ پانی

14
P.

41

Y

1

100

100

قدیر قولہ ہجرت
الرضی عنہ الاول بحسب
الکلمتہ و قولہ ولہم
مستطاع منہ فہا
اشانی

الحمد لله الذي جعلنا من عباده
الذين هم خير من عباده

[Faint, illegible handwritten text]

وَهْدُ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ إِنَّ الَّذِي كَفَرْنَا
 وولایت کرد و شد این را برای خداست و هر آنکه کافر شد
 اورا راه بائی اوس خوبون سر ای کی راهت جووگن شکر مجتبی
 وَيَصِدُّونَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ وَالْمَسْجِدِ الْحَرَامِ الَّذِي
 و باز بدارند از راه خدا و از مسجد حرام که
 اورو کیسے این را کی راه سیت اورا اب دانی بحدیث جو
 جَعَلْنَاهُ لِلنَّاسِ سَبْعًا أَلْفًا مِائَةً فِيهِ وَالْبَاءُ
 پیدا کرده ایم آنرا از برای انسان اچھا شوقین و سحر الشیون
 سبے بنائی سب کو گون کے واسطے برابر آدھین لکھ رہے دال اورا ہر کا
 وَمَنْ يَرِدْ فِيهِ بِالْكَافِرِ يَظْلَمْ نَفْسَهُ مِنْ عَذَابِ
 و ہر کہ خواہ آج کفر سے کہوں بھگا کہ بچش ایم اورا عذاب
 اور جو اوتھین بنی بھگا بھگا رہا شرارت سے اور سبے ہم بھگا این ایک بھگا
 الَّذِينَ وَإِنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ مَكَانَ الْبَيْتِ أَن لَّا
 در دہندہ و بادرین چون میں سبقتیم سر ای ہر سبقتیم خوشی خاں کعبہ را این میں
 تھا اور جب تک کہ دیا سبے ہر ایک ہم کو بھگا اس لکھ
 تُشِيرُ إِلَيْهِ شَيْئًا وَطِيعِينَ لِلَّهِ الْمُتَّقِينَ وَالَّذِينَ
 کہ شریک ہوتے کہ میں اچھا ہر اداک کہ نہ تیرا سبے ہر ایک کہ نہ تیرا سبے ہر ایک
 کہ شریک نہ تیرا سبے ہر ایک کہ نہ تیرا سبے ہر ایک کہ نہ تیرا سبے ہر ایک
 وَالَّذِينَ كَفَرُوا سَوَاءٌ أَعْلَمُوا بِمَا كَانُوا يَفْعَلُونَ
 و کہ کفر کنندگان جو کفر نہ تیرا سبے ہر ایک کہ نہ تیرا سبے ہر ایک کہ نہ تیرا سبے ہر ایک
 اور راجع و سب کو دالوں کے ہوتا اور کفر سے لوگوں میں جمع کے واسطے کہ اچھا ہر ایک

۲۸

۲۵

۲۱

۲۶

وہدو الی صراط مستقیم
 وولایت کرد و شد این را برای خداست
 اورا اب دانی بحدیث جو
 جَعَلْنَاهُ لِلنَّاسِ سَبْعًا أَلْفًا مِائَةً
 پیدا کرده ایم آنرا از برای انسان اچھا شوقین
 سبے بنائی سب کو گون کے واسطے برابر
 وَمَنْ يَرِدْ فِيهِ بِالْكَافِرِ يَظْلَمْ نَفْسَهُ
 و ہر کہ خواہ آج کفر سے کہوں بھگا کہ بچش ایم
 اور جو اوتھین بنی بھگا بھگا رہا شرارت سے
 الَّذِينَ وَإِنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ مَكَانَ الْبَيْتِ
 در دہندہ و بادرین چون میں سبقتیم سر ای ہر سبقتیم
 تھا اور جب تک کہ دیا سبے ہر ایک ہم کو بھگا اس لکھ
 تُشِيرُ إِلَيْهِ شَيْئًا وَطِيعِينَ لِلَّهِ الْمُتَّقِينَ
 کہ شریک ہوتے کہ میں اچھا ہر اداک کہ نہ تیرا سبے ہر ایک کہ نہ تیرا سبے ہر ایک
 کہ شریک نہ تیرا سبے ہر ایک کہ نہ تیرا سبے ہر ایک کہ نہ تیرا سبے ہر ایک
 وَالَّذِينَ كَفَرُوا سَوَاءٌ أَعْلَمُوا بِمَا كَانُوا يَفْعَلُونَ
 و کہ کفر کنندگان جو کفر نہ تیرا سبے ہر ایک کہ نہ تیرا سبے ہر ایک کہ نہ تیرا سبے ہر ایک
 اور راجع و سب کو دالوں کے ہوتا اور کفر سے لوگوں میں جمع کے واسطے کہ اچھا ہر ایک

وَالْبَاءُ
 پیداکردہ ایم
 ۲۸

وَالْبَاءُ
 پیداکردہ ایم
 ۲۸

وَالْبَاءُ
 پیداکردہ ایم
 ۲۸

وَالْبَاءُ
 پیداکردہ ایم
 ۲۸

وہدو الی صراط مستقیم
 وولایت کرد و شد این را برای خداست
 اورا اب دانی بحدیث جو
 جَعَلْنَاهُ لِلنَّاسِ سَبْعًا أَلْفًا مِائَةً
 پیدا کرده ایم آنرا از برای انسان اچھا شوقین
 سبے بنائی سب کو گون کے واسطے برابر
 وَمَنْ يَرِدْ فِيهِ بِالْكَافِرِ يَظْلَمْ نَفْسَهُ
 و ہر کہ خواہ آج کفر سے کہوں بھگا کہ بچش ایم
 اور جو اوتھین بنی بھگا بھگا رہا شرارت سے
 الَّذِينَ وَإِنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ مَكَانَ الْبَيْتِ
 در دہندہ و بادرین چون میں سبقتیم سر ای ہر سبقتیم
 تھا اور جب تک کہ دیا سبے ہر ایک ہم کو بھگا اس لکھ
 تُشِيرُ إِلَيْهِ شَيْئًا وَطِيعِينَ لِلَّهِ الْمُتَّقِينَ
 کہ شریک ہوتے کہ میں اچھا ہر اداک کہ نہ تیرا سبے ہر ایک کہ نہ تیرا سبے ہر ایک
 کہ شریک نہ تیرا سبے ہر ایک کہ نہ تیرا سبے ہر ایک کہ نہ تیرا سبے ہر ایک
 وَالَّذِينَ كَفَرُوا سَوَاءٌ أَعْلَمُوا بِمَا كَانُوا يَفْعَلُونَ
 و کہ کفر کنندگان جو کفر نہ تیرا سبے ہر ایک کہ نہ تیرا سبے ہر ایک کہ نہ تیرا سبے ہر ایک
 اور راجع و سب کو دالوں کے ہوتا اور کفر سے لوگوں میں جمع کے واسطے کہ اچھا ہر ایک

بسم الله الرحمن الرحيم

الحمد لله الذي جعل في بطونهم والجلود

آب گرم بخورده گردان هر چه در شکر ایشان باشد و پست

چنانچه بخیل و بمانا سپید او من بخت جو او کسک پست من سپید او بمانا

و لهم مقیم من حلال کما اراد و ان

در هر کونین ایشان بها باشد گردان هر گاه که خوانند که

اوراد که واسطه مگر بان بن بوسیله کی جس به با

بخیر جوامعها من غم اعیان و اقیان و قوا

بر آید از دوزخ خلاص شوند از اندوه باز گردانند شانه آقا کفایت

عذاب الی قی ان الله یدخل الذین امنوا

عذاب سوزن بر آید عذاب سوزن آید عذاب سوزن آید

و عملوا الصالحات یحییٰ بن محمد بن محمد بن محمد

و کار بکشت بسته کردند در بوستانها بیدار بیدار

یجکون فیها من اسود کمره و لو لو اولی

پیراب پوشانده شوند آقا دستور با اندر پوشانده شوند

فیها عرب ید و صد الی الی الی الی الی

آقا عربید و صد الی الی الی الی الی

۱۴

۲۱

۲۱

۴۹

۲۲

بسم الله الرحمن الرحيم

قیل قوله بکرم
الصفحة الاول حسب
الحکات و قوا و لهم
مقام من حلال
اشانی

بسم الله الرحمن الرحيم

بسم الله الرحمن الرحيم

وَهُدُوا إِلَى صِرَاطٍ مُبِينٍ إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا

وولان کرده شد ایشان را بر راه صراط مستقیم هر آنکه کفر کند

ویراه بائی اوس خوبون سرچ کی راهت بود و گشت

وَيَصْدُونَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ وَالْمَسْجِدِ الْحَرَامِ الَّذِي

و باز بگردانند از راه خدا و از مسجد حرام که

اورو کی بنیاده کی راه سبب اورا دین و الی

جَعَلْنَاهُ لِلنَّاسِ سَبْعًا مَسَاجِدَ فِيهِ وَابْنَادُ

پیدا کرده ایم آنرا برای مردمان یکسان آنجا منور و صحرانشین

منه بنای سب کو گون کی و سب بر ابرج او من نگار سب دالا و بار کا

وَمَنْ يَرِدْ فِيهِ يَكْفِرْ يَكْفِرْ بِمَا كَفَرَ

و هر که خواهد آنجا بگردد و کفر کند بآنچه کفر کرده

وَيَكْفُرْ بِمَا كَفَرَ وَهُوَ يَكْفُرُ

و کفر کند بآنچه کفر کرده و او کفر کند

وَالَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ

و آنکه کفر کردند از اهل کتاب

وَالَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ

و آنکه کفر کردند از اهل کتاب

وَالَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ

و آنکه کفر کردند از اهل کتاب

فصل در بیان سبب کفر و ایمان

و سبب کفر و ایمان

و سبب کفر و ایمان

و سبب کفر و ایمان

و سبب کفر و ایمان

و سبب کفر و ایمان

و سبب کفر و ایمان

۲۵

۲۶

فصل در بیان سبب کفر و ایمان

1882. 11. 10. 1882. 11. 10. 1882. 11. 10.

نہایت سے

[illegible]

رَبِّهِ وَأَحَلَّتْ لَكُمْ لَا تَقْرَأُوا مَا يَتْلَىٰ عَلَيْكُمْ

پروا کرادو حلال کردہ شدہ ہر کتاب سے شکر اچھ خواندہ خواہ شدہ ہر کتاب سے

فَاَجْتَنِبُوا الرِّجْسَ مِنَ الْأَوْثَانِ وَاجْتَنِبُوا قَوْلَ

پس اجتناب کرو از پلید کے بتان و اجتناب کرو از سخن

الرُّجْسِ ۚ حَتَّىٰ تَخْرُجُوا مِنْهَا لَكُمْ عَذَابٌ

دروغ یعنی گواہی و غوغا یعنی ہر خدا غیر شکر کہ مکر کنند ہر گز ہر گز

بِاللَّهِ فَكُلُوا مِنْ خَيْرِ مَا خَرَجَ مِنَ السَّمَاءِ فَخَطَفَهُ الطَّيْرُ

اخذ پس گویا کہ در افتاد از آسمان پس بردند اورا مرغان و او را

تَهْوَاهُ الرِّيحُ فَيُفِي مَكَانٍ سَجِيحٍ ۚ ذَٰلِكَ وَمَنْ

زود افکند اور باد بکائیے دور کہے دور کہے نیست حکم و ہر کہ

يَعِظُمُ شَعْرًا لِلَّهِ فَإِنَّهَا مِنْ تَقْوَىٰ الْقُلُوبِ

تقویم کہ شعائر خدا را پس این تقویم از تقویے دلہاست

لَا تُفِيهِمْ مَا صَنَعُوا إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى ثُمَّ يَحْمِلُ

شمارہ دران ہوا شدہ ہر کتاب تا مباد کہ میں باز فرود آئیں آن

مَنْ كُنْ يَوْمَئِذٍ يَوْمَئِذٍ فَتَذَكَّرُ مِنْهُ فَاَعْبُدْ

پس کہ تو جو باد پڑھن فادہ سے میں ایک ہر گز دعدہ کہ پرا و کو ہر گز

بسم اللہ الرحمن الرحیم
الحمد لله رب العالمین
والصلاة والسلام على
سيدنا محمد وآله الطيبين
الطاهرين

بسم اللہ الرحمن الرحیم
الحمد لله رب العالمین
والصلاة والسلام على
سيدنا محمد وآله الطيبين
الطاهرين

بسم اللہ الرحمن الرحیم
الحمد لله رب العالمین
والصلاة والسلام على
سيدنا محمد وآله الطيبين
الطاهرين

بسم اللہ الرحمن الرحیم
الحمد لله رب العالمین
والصلاة والسلام على
سيدنا محمد وآله الطيبين
الطاهرين

بسم اللہ الرحمن الرحیم
الحمد لله رب العالمین
والصلاة والسلام على
سيدنا محمد وآله الطيبين
الطاهرين

بسم اللہ الرحمن الرحیم
الحمد لله رب العالمین
والصلاة والسلام على
سيدنا محمد وآله الطيبين
الطاهرين

بسم اللہ الرحمن الرحیم
الحمد لله رب العالمین
والصلاة والسلام على
سيدنا محمد وآله الطيبين
الطاهرين

اور جو باد پڑھن فادہ سے میں ایک ہر گز دعدہ کہ پرا و کو ہر گز
بسم اللہ الرحمن الرحیم
الحمد لله رب العالمین
والصلاة والسلام على
سيدنا محمد وآله الطيبين
الطاهرين

کلمہ شریف
 ہر روز پڑھو
 اللہ تعالیٰ سے دعا ہے کہ
 یہ کلمہ ہر شخص پر
 عمل ہو اور وہ
 جنت میں داخل ہو

منسکا
 فارسی

الْبَيْتِ الْحَقِيقِ وَكُلِّ أُمَّةٍ جَعَلْنَا مَنْسَكًا

بخواند ہم ہر روز اسے پڑھیں ہر قوم پر
 اس قوم پر ایک مناسک اور ہر قوم پر ایک مناسک
 لیتے ہیں اور اسم اللہ علی مارزوقی ہر قوم پر

تیار کرتے ہیں اسم خدا را ہر قوم پر تیار کرتے ہیں

اَللّٰهُمَّ قَالِكُمْ كَرَّ اِلٰهٍ وَاحِدٌ فَلَهُ اسْمُكُمْ

اے اللہ ہم قائل ہیں کہ تم ایک الہ واحد ہو اس لیے تمہارا اسم

الْخَبِيرِ الَّذِينَ اِذَا ذَكَرَ اللّٰهُ وَجِلَّتْ قُلُوبُهُمْ

خفا کرتے ہیں جب کہ اللہ کا ذکر کرتے ہیں تو ان کے دل

وَالصَّابِرِينَ عَلَى مَا اَصَابَهُمْ وَالْمُتَّقِينَ الصَّالِحِينَ

اور صابرین اور متقین اور صالِحین

وَمِمَّا ارْتَفَعْتُمْ يَنْفِقُونَ اَنْتَ وَالْبَسْمَلَةُ

اور اُن میں سے جو بڑھ کر خرچ کرتے ہیں اور بسم اللہ

تَكْمِلُ شَعْرًا لِلّٰهِ كَمُفِيهِ اَجْمَعُ فَادْعُ اِلَيْهِ

اور اُن سے جو اللہ کے لیے تمام کلمہ پڑھیں اور اُن سے

تَعَارُفًا اِسْمُكَ اَللّٰهُمَّ اَنْتَ اَللّٰهُمَّ

الْمُقِيمِينَ الصَّلَاةَ

الْمَدِينِ

کلمہ شریف
 ہر روز پڑھو
 اللہ تعالیٰ سے دعا ہے کہ
 یہ کلمہ ہر شخص پر
 عمل ہو اور وہ
 جنت میں داخل ہو

10/10/10

اللَّهُ عَلَيْهِ صَلَواتُكَ فَإِذَا وَجَّهْتَهُ يَمِينًا وَجَّهْتَهُ الْقِبْلَةَ

خداوند بخیر آن بر چهره پاک آید و پس چون بزمی افتد بگو آن
 الله که قطره مانده که بهر کس چرخه ادنی که در دستش

مِنْهَا وَأَطَاعُوا أَمْرًا نَعَاهُ الْمَعْتَدُ لِلَّذِينَ كَفَرُوا

از ان دو بخورانیہ درویشین نے سوال را سوال کنندہ ہنجیر نام کر دیا۔
 اور میں نے اور کہا اوس میں سے جسے کو اور مفاد یہ کہ کہ اس کو طرح شہر کہ میں نے

[illegible]

شاید محترم احسان مانوف اندک کلامین بفرستند اویکی گزشت

ولا د ما فها ولين يناله الشوق

نہ ہو لیکن اوسکو پہنچتا ہے یہاں تک کہ ادب اس طرح

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

[illegible]

برای این که از این سینه از سلطان

و در حق سنانیکی را انکه الله دشمنو کند بشما و بگما ایمان داران

برایینه نداد و دست نمیدارد هر خیانت کننده را ناسخ و سحر و جادو را

اسد بخوش بین آقا گوی دعا باز ناشکر و حکم بخوا

0

بِسْمِ اللَّهِ
بِالْأَنْبِيَاءِ
ع

تذکرہ ادیبانہ

آفون
میرزا محمد علی

پیشانی فرزند اعلیٰ حضرت

[illegible]

لِلَّذِينَ يُشْكُونَ بِأَنَّهُمْ ظَلَمُوا ۖ وَأَوَّلَ آيَاتِ اللَّهِ نَصْرُهُ

دن سومن سیسے لوگ لڑتے ہیں سو پہلے کہ اوں پر ظلم ہو اور اس لوگ کہ دیکھو

لَقَدْ نَزَّلْنَا الذِّكْرَ بِالْغُرُوبِ ۚ إِنَّهُ مِنْ دُونِ غَيْبٍ عَمِيٍّ

آنکه بیرون آورده شد این نامه از خانه آیت الله العظمی
و به جنگل نکالا و آنکه گریه می کرد و می گفت ای پسر

لَا اَنْ يَقُولُوا رَبَّنَا اللهُ وَلَكِنْ لَدَعُوا اللهَ الشَّاهِدَ

لیکن سبب آنکه میگفتند برادر گاه است و اگر نه بدفع کردن خدا را

بعض بعض حکایت صومع و بیع و صلوات

انہی راہیں ہیں ایران کو جسے شہنشاہی کہتے ہیں اور انہی راہیں ہیں
جو ان کے لیے ہیں اور ان کے لیے ہیں اور ان کے لیے ہیں

مسجد کسریا اسم الله کبیر اولین

و مبادی و خاتمہ کے مسلمانان باد کردہ میشود در آن نواسع نام خدا بسیار و البتہ البتہ خواہد
اور مسیحی من جن من نام بڑا باتا ہے اللہ کا بہت اور شکر ہے کہ اگر کیا

الله من ينصره ان الله لقوي عزم الدين ان

۱۰۰ کجا اگر کم

مَكْنَهُمْ فِي الْأَرْضِ أَقَامُوا الصَّلَاةَ وَآتَوُا الزَّكَاةَ

دستور و حکیم ایشان را در زمین بر پا دارند و ناز را و میهند و گویند:

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله رب العالمين
والصلاة والسلام على سيدنا محمد
الذي جاء به الهدى والرحمة
الكرامة

يَقْتُلُونَ
غَيْرَ آدَمِيٍّ

۱۰۰
دیف
احف

ادام

ثلاثه اربع

۹۰

وَمَنْ يَكْفُرْ بِاللَّهِ فَإِنَّهُ فِي سَعْيِهِ لَمُحْتَضِرٌ
وَمَنْ يَكْفُرْ بِاللَّهِ فَإِنَّهُ فِي سَعْيِهِ لَمُحْتَضِرٌ

وَأَمَّا بِالْمَعْرُوفِ فَهُوَ عَزِيزٌ مُنْكَرٌ وَلِلَّهِ

وَمَا يَنْبَغِي لَكَ بِمَنْ يَكْفُرُ بِاللَّهِ وَنَدَّاهُ
وَمَنْ يَكْفُرْ بِاللَّهِ فَإِنَّهُ فِي سَعْيِهِ لَمُحْتَضِرٌ

عِصْيَةِ الْإِمَامِ وَأَزِيزٌ كَذِبُكَ فَقَدْ كَذَبْتَ

بِأَيْتِ تَهْ كَارِثَا اِگَر دُرُوغی شَر مَتَرَا اِیْس بَرَا اِیْس دُرُوغی شَر مَتَرَا

قُلْ هُمْ قَوْمٌ نَوحٌ وَعَادٌ وَثَمُودٌ وَقَوْمٌ آدَمُ

نُوحُ كِی قَوْمِ اَوْرَعَادُ اَوْرَعَامُودُ اَوْرَعَادُ اَوْرَعَامُودُ اَوْرَعَامُودُ

وَقَوْمٌ لُوطٌ وَأَصْحَابُ مَدْيَنَ وَكَذِبْتَ

دَقَوْمِ لُوطِ دَاوِلِ مَدِیْنِ دُرُوغی شَر مَتَرَا

فَأَمِلْتَ لِلْكَافِرِينَ تَمَّ اخَذَتْهُمْ فَكَيْفَ كَانَ

اِیْس اِیْلَتِ دَاوَمِ اِیْنِ كَا فَرَا اِیْنِ بَا اِیْنِ بَا اِیْنِ بَا اِیْنِ بَا اِیْنِ بَا

نَكِيرًا فَكَانَ مِنْ قَرْيَةٍ أَهْلُهَا وَهِيَ ظَالِمَةٌ

نَقُوتِیْنِ اِیْس اِیْلَتِ اِیْنِ كَا فَرَا اِیْنِ بَا اِیْنِ بَا اِیْنِ بَا اِیْنِ بَا

فِي خَاوِيَةٍ عَلَى عَرْشٍ مُرْتَمِلَةٍ وَفِي هَيْدَرٍ

اِیْس اِیْلَتِ اِیْنِ كَا فَرَا اِیْنِ بَا اِیْنِ بَا اِیْنِ بَا اِیْنِ بَا اِیْنِ بَا

أَمْرًا دَرُوسًا مِّنْ أَمْرِ الْأَوَّلِينَ

نَكِيرًا فَكَانَ

بِأَيْتِ تَهْ كَارِثَا

أَهْلُهَا وَهِيَ ظَالِمَةٌ

بِأَيْتِ تَهْ كَارِثَا

أَهْلُهَا وَهِيَ ظَالِمَةٌ

مَشِيدَةً أَفَلَمْ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَتَكُونُوا أَهْمًا

خواب شده آیا سیر کرده اند در زمین تا بود ایشان
قلب یقین زبها و اذان لیس من زبها

دل هوسته بجنبه بوجته ایمان هوسته بجنبه سینه
فَاتَّهَا لَاتَعْمَ الْأَبْصَارُ وَلَكِنْ تَهَى الْقُلُوبُ

بر آینه حال این است که نمایان میشود چشمها و لیکن نمایان میشود آن دنیا
التي في القلوب والى وليه تنبهاوا انك باللسان

وَلَنُخْلِفَ اللَّهُ وَعْدًا وَإِيَّاهُ عِنْدَ رَبِّكَ
و در هر خلاف خواهد کرد که در راه خدا هم آینه بگوید که در راه خدا

كَانَتْ سَنَابِلُهُمُ الْقَدْ وَاللَّهِ وَكَانُوا مِنْ قَرَابَةٍ

آمَلْتُمْ مَا وَهَبَ اللَّهُ تَبَرُّكًا تَرْجُوهُمُ وَأُولَئِكَ

که هفت دادم آنرا و آن سنگها بود باز گردانم آنرا و اینها هستند
که برین آید که در میلای او دره گاهار همین بهر او که بگرا و در بطون

کائن کائن

کائن کائن

کائن کائن

کائن کائن

کائن کائن

المصير قل يا أيها الناس إنما أنا لكم نذير

بارگشت
پیرانا ہے

گویی مردمان حبذا این نیست که من برای شما شرافت
تو که لوگون مین تو در دستار دینی و الامون تم کو

مَبِينٌ ۖ فَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَهُمْ

انکارِ ام پس آنما کہ ایمان آوردند و کار باشت لیستہ کردند انان خرا
 کہو لہر سو مو یفتن ایسے اور کیوں ہلا مان اوون کے

مَغْفِرٍ وَرِزْقٍ كَرِيمٍ وَالَّذِينَ سَعَوْا فِي

آئرش روز یک
گناه بخشش من اور روزی غت

یٰۤاَیُّهَا الَّذِیْنَ اٰمَنُوْا اِذَا قُلْتُمْ لِلّٰهِ عِلٰی شَیْءٍ فَاذْكُرُوْهُ ۚ اِنْ تَنْسَوْنَهَا فَاِنَّکُمْ تُکٰفِرُوْنَ ۚ

روایات معاجز کسان بر علم خودایت ننده اهل دوزخ و گنہگاریم
 ہماری آبتونگہر ایسے وہ ہن لوگ دوزخ کے اور حوسلوں کے

فَقِيلَ مَنْ سَئِئًا وَلَا نَبِيَّ إِلَّا إِذَا أَمَّنَا مِنَ الشَّيْطَانِ

میش از تو ایچ و ستاده و نه بیج صا - وحی الی چون آرزو بخاطر ما گنبد مشیط
ما بنی سوحب لگا خیا را بانه سزشت ملاک است

فَيَنْفِثُ فِيهِمُ اللَّهُ مَا يُلْفِي الشَّيْطَانَ ثُمَّ يُمْكِرُ

روزی که پس در میگردیدند اینچنین شیطانان انداخته است باز محکم میکند

وہی ہے جس نے ان کو پیدا کیا اور جو ان کے لئے مقرر ہے کہ وہ اس میں رہیں۔

خدا را بت خود را و خدا را با بگفت است که تا بگوید اند خدا را بت خود را و خدا را با بگفت است که تا بگوید اند خدا را بت خود را و خدا را با بگفت است که تا بگوید اند

پی بامین اور اللہ رب مجھے کہتا ہے جنت میں الا اسوایہ کے کہ اس میں ہیں ملا

[illegible]

معین
آج
امینہ
تحفہ ایار

اپنی باتیں اور اللہ بے خبر کہتا ہے حکمتیں والا اسوے کے کہوش میں کلا۔

فنا فی کو ایک علم کا سب سے انتہا
 اور میں ہر گز غافلت اور ایک اپنے دل کا
 خیال اور میں جسے اور دلی خیال
 ہنسک برا کی بیخوشی سے
 خواب میں دیکھ کر ایک دنیا کے
 کئے کو کی خیال میں ایک دنیا کے
 ہنسک برا اس کے برس یا دھرم ہوا کا
 با علم ہوا کا خیال ایک ایک کی دلی
 اس میں ہر ایک اور دنیا کے
 دلی کا ایک اور دنیا کے
 ایک اور دنیا کے

الشَّيْطَانُ فِتْنَةٌ لِلَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَرَجٌ وَ

بلائی در حق ایمان که در دل ایشان بیمار است و
جاسی در کونینگی دل بین روگ بین اور

الْقَاسِيَةِ قُلُوبُهُمْ وَإِنَّ الظَّالِمِينَ فِي شِقَاقِ

آنکه سخت است دل ایشان و بر آینه مستحکام ران در مخالفت
سختی دل سخت بین از کونینگی فکر نوبین مخالفت بین

بَعِيدٍ وَلِيَعْلَمَ الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ أَنَّهُ الْحَقُّ

دور و درازند و با آنکه آئینه در آینه و سبب آنکه آئینه است
دور و بر او را سوا سبب که دور کردن بین و سبب آنکه آئینه است

مِنْ رَبِّكَ فَيُؤْمِنُ بِهِ وَبِهِ نَجَتْ لَهُ قُلُوبُهُمْ وَإِنَّ

از جانب پروردگار تو پس ایمان آید بآن برین بین که بر آخر اول ایشان
شیر سبب که طرف پیراوس بر این بین مادیان اور بین در سبب که اول بین

اللَّهُ هُوَ الَّذِي أَمَّا إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ

خدا راه غایت است مسلمانرا بسوی راه راست
است و سبب آنکه آئینه است و سبب آنکه آئینه است

وَلَا يَزَالُ الَّذِينَ كَفَرُوا فِي مِرْيَةٍ مِنْهُ حَتَّى تَأْتِيَهُمُ

و همیشه باشند که در میان در میان و سبب آنکه آئینه است
و سبب آنکه آئینه است و سبب آنکه آئینه است

السَّاعَةُ بَعَثْنَا أَوْيَاتِهِمْ مُغْلَبَ يَوْمٍ عُقِيمٍ

نیاست تا همان با یاید ایشان عفویت روزی که نهایت بخش
نیاست سبب آنکه آئینه است و سبب آنکه آئینه است

وَلَا يَزَالُ الَّذِينَ كَفَرُوا فِي مِرْيَةٍ مِنْهُ حَتَّى تَأْتِيَهُمُ

و همیشه باشند که در میان در میان و سبب آنکه آئینه است
و سبب آنکه آئینه است و سبب آنکه آئینه است

مِرْيَةٍ

و سبب آنکه آئینه است و سبب آنکه آئینه است
و سبب آنکه آئینه است و سبب آنکه آئینه است
و سبب آنکه آئینه است و سبب آنکه آئینه است

الْمَلِكِ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ لِيُكْرِمَ بَيْنَهُمُ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ

پوستہ آنروز خدا عز است حکم کند میان ایشان پس آنکے ایمان آورنے و کارهای

الصَّالِحَاتِ فِي جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ وَالَّذِينَ كَفَرُوا

نشانہ کردند در بوستانها که تحت بہند و آنکے کافر شدنہ

وَالَّذِينَ كَفَرُوا وَلَئِنْ لَا يَأْتِيَانَا فَاُولَٰئِكَ لَمْ يُعَذِّبْ مُهِينٌ

و دروغ نہند آیات مارا انجاء ان نہ آئند عذاب کنندہ

وَالَّذِينَ كَفَرُوا لَيُجْزَوْنَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ لَمْ يُقَاتِلُوا

و آنکے کفر نہند در راہ خدا پس کشتہ شدنہ

مَا تَوَلَّوْا لَكُمْ قَوْمٌ وَاللَّهُ رِزْقًا حَسَنًا وَارِثًا لَهُمْ

بروند ہر آئینہ روزی کہ انرا خدا روزی یکہ در بہشت ہر آئینہ خدا

خَيْرَ الرَّاغِبِينَ لِيُدْخِلَهُمْ فِي رَحْمَتِهِ خَالِدِينَ فِيهَا

بہترین روزی دہندگان البتہ در آرد انرا بہو ضعی کہ خوشنودان

وَاللَّهُ لَكُمُ حَكِيمٌ ذَٰلِكَ وَمَنْ يَتَّقِ اللَّهَ

و ہر آئینہ دانابر بارست حکم این است و ہر کہ در پی اندکسی افتاد

اور اللہ سب جانتا ہے کمال

قَاتِلُوا

مَدَنِي

۱۸
 پیر کی راوی بن مسلمان بن
 کو دین میں کرنا اگر جہد الایمان میں
 قلیبہ دلاو اسی بنے دینا
 دینا کا ہر کام سے زیادتی کرے گا
 میں اور احباب میں ہر لمحہ دوری ہو
 کی احو

ما عوفي به ثم كبر عليه ليتصرنه الله ان الله

انکہ ایذا و دہشت اور العذاب ان تقدیر کردہ سبب برویہ آئندہ نصرت و توفیق اور فیض و رحمت
اور سبب کی کتابا پیرا و سیر کوئی زبانی کر سبب توفیق و اسکی مدد و کما سبب و شکر

لَعَنُوا عَفْوَ ۖ ذٰلِكَ يَآتِي اللّٰهَ يَوْمَ الْيَكْلِ

بخشایند و فرنگ است این نصرت بسبب آنست که خداوند بآدم و شهاب و
در گذر کتابی بخشش یافته بود اسود ^{صلی} که در میان آنهاست رات که

النَّهَارِ وَيُخْرِجُ النَّهَارَ فِي الْبَيْتِ وَأَنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ

روز و در یک آرد روز را در شب و صبح است که انداخته
 و در روز و در شب است

بَصِيرٌ ۚ ذَٰلِكَ يَٰأَيُّهَا اللَّهُ هُوَ الْحَقُّ ۖ وَأَنْ مَا يُدْعَىٰ

میانست این لغت بسبب آنست که در انگوشت ثابت و آنچه بنام آن
و گویا **د** همه اسم اسطر که الله دومی است صحیح از سبک کلمات

مَرْدُونِهِ هُوَ الْبَاطِلُ وَأَنَّ اللَّهَ هُوَ الْمَلِكُ

بجست و بملولت باطل
و بسبب آنست که خدا را نیست بلند

ارے کے سوا کسی سے غلط اور ان کو ہے اوست اوئے

الكبير المتران الله أنزل من السماء ماء عذبة

مرتبہ بزرگ قدر دیا تا یہ کہ خدا فرمود آورد از سندان شب اسیر

لا أرض مخضرة إلا أن الله لطيف خبير والله اعلم

بر این سبب بر نشود هر آینه خدا الطیف کند و او است او را است

پیشتر قبایلی سپہ سالار عبدالغنی خان نے جہلم میں ایک جلسہ منعقد کیا اور اس موقع پر انھوں نے کہا کہ:

تبدیل عن
غیر حرف
حرف ن
نسخه غالب
طبع
و ان
بالقطع
بالنسخ

السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَإِنَّ اللَّهَ لَهُ الْغَنِيُّ

آسمانهاست و آنچه در زمین است بر آینه خدا بگشت بنی نیاز
آسمان و زمین این است اورا سدای است بنی پروا

الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي أَنْشَأَكُمْ مِنْ تَحْتِ الْأَرْضِ

سندو کار آید بیک که خدا سحر کرد بر آسمانها آنچه در زمین است و در
سب خویون سران نوشتن بیکها که الله بس من دایمها بیکه زمین

الْفَلَكَ جَعَلِي فِي الْبَحْرِ رَاكِبًا وَيُصِطُّ السَّمَاءَ

سفر ساخت کشتیها بر دریا و دریا بیکه او و کلاه میداد آسمان
کشتی جلی دریا من او سیک حکم است اورنهام رکبها آسمان

أَنْ تَقَعَّ عَلَى الْأَرْضِ إِلَّا بِإِذْنِهِ إِنَّ اللَّهَ بِالسَّيْرِ

از آنکه بیفتد بر زمین مگر بیکه او بر آینه خدا و درین زمان
ار سیک که گر بیک زمین بر کرا و سیک حکمیت مقرر الله و کون

لَكُمْ رَحِيمٌ وَهُوَ الَّذِي أَحْيَاكُمْ ثُمَّ يُمِيتُكُمْ

بخت آینه مهربانست و دوست آنکه زنده کرد شمارا باز برانستار
نری کتاب مهربان اورا دسی بیکم کو جلا یا بپرتا است

ثُمَّ يُمْيِتُكُمْ إِنَّ الْإِنْسَانَ لَكَفُورٌ لِكُلِّ أُمَّةٍ

باز زنده کن شمارا بر آینه او بیکه ناسپاس است بر هر گروه
بهر جلا ویک گامیشک انسان است کفر است فل بر سیک

جَعَلْنَا مَثَلًا لِمَنْ كَفَرَ أَنْ يَرْكَبَ فُلًا يَكُونُ فِي الْأَمْرِ

نماین کرده ایم شیکه یا کدان ان فل کینه اند بر فلین یک نزع کینه با نوزین
سینه پرا دسی بیکه بیکه که او بر این کون بیکه بیکه بیکه بیکه

۴۸
ع ۱۵

وَالْفُلْكَ

۴۵

۴۶

مَدِينَة
بَنِي

فل بیکه او سیک فل بیکه او سیک

د اسطی کوں پوچھو کہ میں نے اس کو کون سا حکم دیا ہے
اور اس حکم پر اس نے کیا جواب دیا ہے
اس لیے اس میں سے بہت کچھ سیکھ سکتے ہیں

وَادْعُ إِلَىٰ رَبِّكَ إِنَّكَ كَعَلَىٰ هَدًى مُّسْتَقِيمٍ

وہو جانے کہ تو اپنے رب کی طرف بیشک توجہ سیدھی راہ میں جا رہا ہے

وَارْجُدْ لَوْ كَفُلْتَ اللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا تَعْمَلُونَ

اور اگر تیرا خدا تیرے لیے لگے تو تو کہہ دے کہ میں نے کیا کیا ہے خدا اس سے زیادہ جانتا ہے

يُحْكُمُ بَيْنَكُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ فِيمَا كُنْتُمْ فِيهِ تَخْتَلِفُونَ

اس دن وہ تم میں فیصلہ کرے گا جس چیز میں تم نے اختلاف کیا تھا

أَلَمْ تَقْلَمِ أَنَّ اللَّهَ يَحْكُمُ مَا فِي السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ

کیا تجھے معلوم نہیں کہ اللہ جانتا ہے جو کچھ آسمان و زمین میں ہے

إِنَّ ذَلِكَ فِي كِتَابٍ أُنْزِلَ عَلَىٰ لَدُنِّي

یہ سب کچھ ایک کتاب میں ہے جو میرے پاس اتاری گئی ہے

وَلِيُعْلَمَ مَنْ مِّنْكُمْ يَرْفَعُ يَدَهُ إِلَى اللَّهِ

تو معلوم ہو سکے کہ میں سے کون سا شخص اپنے ہاتھ اٹھاتا ہے

وَمَا لَيْسَ لَهُمْ بِهِ عِلْمٌ وَمَا لِلظَّالِمِينَ مِنْ نِّصْرَةٍ

اور ان کے اس بارے میں کوئی علم نہیں ہے اور ظالموں کو بھی مدد نہیں ملے گی

یہ سب کچھ قرآن مجید میں ہے
اور اس میں سے بہت کچھ سیکھ سکتے ہیں
اس لیے اس میں سے بہت کچھ سیکھ سکتے ہیں
اور اس میں سے بہت کچھ سیکھ سکتے ہیں

وَإِذْ أَتَىٰ عَلَىٰ آلِ يَسْرَافِ

و چون خوانده شود بر این آیت ما را رخ آمده می شناسی در روایت
از جیب سنگی از کوه همدانی آتشی صاف و تیره می شود که می گویند

الَّذِينَ كَفَرُوا وَالَّذِينَ كَانُوا يَسْطُفُونَ

کافران و فاسقین را نزدیک میشوند از آتش عذاب کنند
بری شکل نزدیک هونی بین که دورترین

يَا الَّذِينَ يَسْتُلُونَ عَلَيْكُمْ آيَاتِنَا قُلْ إِنَّا نَسِيْنَاكُمْ

بر آنکه بی خوانند بر این آیت ما بگو آیت خدا را
اون پر جوهر است بین این که پاس همدانی آتشی تیره می شود که می گویند

بَشِيرًا مِّنْ ذِكْرِ الْوَعْدِ ۚ إِنَّ اللَّهَ لَشَدِيدُ

بشارت ازین آن دو رخ است وعده داده است خدا را
ای که بیست و نه بری ده آتش است او سکا وعده دیا آتش

كَفَرُوا وَابْتُلِيَ الصِّبْرُ ۚ يَا أَيُّهَا النَّاسُ ضَرْبُ

کافران و بیکبار است ای ایها الناس ضرب
شکوه کن و در بیت بری به پیر جایی جگه گویند

مَثَلُ فَاذْ تَعْمَلُ ۚ إِنَّ الَّذِينَ تَدْعُونَ مَزِيدٌ

و سبب پس بشنوید آنرا بر آینه آنکه بی خوانند بجهت
کماوت کبی به او سکوکان رکبو چکو تم پو جیت هو الله سبک سوا

اللَّهُ يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ وَيَخْتَارُ ۚ إِنَّ إِلَهَنَا لَاحَدٌ ۚ

خدا بنا می خند کسی را و اگر چه جمع شود بر این و اگر بر این
هرگز نه بنا میکنی کسی را و اگر چه سبک جمع هون در اگر چه جمع

ع ۷۲

یادعون
بالغیب
ج

نہیں

۹۲
فہم چاہتے ہیں کہ اللہ کا ذکر اور اللہ کی یاد میں رہیں
اور اللہ کی رضا سے کام لیں اور اللہ کی رضا سے کام لیں

الذیاب شکیلاً لا یستغفر لمنہ ضعف
 گس جزی خلاص نوا تذکرہ آنرا از گس نالوان شد
 الطالب و المطلب و ما قدر واللہ حقاً
 طالب و مطلب یعنی طالب و مطلب و ما قدر واللہ حقاً
 از اللہ لقی عن اللہ یصطفی من الملائکہ
 ہر آئینہ خدا را از انجانب است خدا برین ازین آئینہ را ازین آئینہ
 رسولاً و من الناس از اللہ سہمیہ بقیہ
 ہر آدمی مردمان ہر آئینہ خدا را ازین آئینہ
 یعلم ما بین ایدیہم و ما خلفہم و الی اللہ
 ہر آدمی ہر آدمی ہر آدمی ہر آدمی ہر آدمی
 یا ایہا الذین امنوا رکعوا
 ہر آدمی ہر آدمی ہر آدمی ہر آدمی ہر آدمی
 واسجدوا واعبدوا ربکم وافعلوا الخیر
 ہر آدمی ہر آدمی ہر آدمی ہر آدمی ہر آدمی

فہم چاہتے ہیں کہ اللہ کی رضا سے کام لیں
اور اللہ کی رضا سے کام لیں اور اللہ کی رضا سے کام لیں

فہم چاہتے ہیں کہ اللہ کی رضا سے کام لیں
اور اللہ کی رضا سے کام لیں اور اللہ کی رضا سے کام لیں

سَجْدَةُ الشَّامِ

لَعَلَّكُمْ تَقْلِقُونَ ۝ وَجَاهِدُوا فِي اللَّهِ حَقَّ

ایندہست کہ رستگار شوید جہاد کنید در راہ خدا حق

جہاد ۱۰ ہوا جہاد ۱۰ ہوا جہاد ۱۰ ہوا جہاد ۱۰ ہوا

جہاد ۱۰ ہوا جہاد ۱۰ ہوا جہاد ۱۰ ہوا جہاد ۱۰ ہوا

الَّذِينَ مِنْ حَرْبٍ مَلَأَ آبِئَكُمْ أَرْهَمِيكُمْ هُوَ يَكُونُ

وہ جو جنگ سے مملو ہے آپ کے آب سے آرمی ہے وہ ہے جو

المسلمين من قبل وفي هذا اليك

مسلمانوں سے پہلے ان میں سے یہ ہے کہ ان میں سے یہ ہے

شهِدًا عَلَيْكُمْ وَتَكُونُ شَهَادَةً لِّكُلِّ

گواہ ہو گا آپ کے لئے اور ہو گا شہادت ہو گا ہر ایک کے لئے

فَاقِيمُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ وَاصْتَصِمُوا بِاللَّهِ

پس برپا دارید نماز را و بدین زکوۃ را و چنگ زبند بخدا

هُوَ مَوْلَاكُمْ فَنِعْمَ الْمَوْلَى وَنِعْمَ النَّصِيرُ

اوست خدا وند شما پس نیکی خدا وند است و نیکی مددگار است

وہ تمہارا صاحب ہے سو خوب صاحب ہے اور خوب مددگار ہے

آیت حدیثی

حدیثی در کتب بیانیہ

فہمہ سے شہادۃ الہیہ
بے شک ہے تا ابراہیم علیہ السلام
کہ ان مسلمان پیدا کر اور اس کے لئے
نہادہ و بی بی کے پاس
ملا رسول بنا دیا ہوا ہے
کہ تم اور ان کو کیا کیا
اور ہر اس جو سب سے
ظلمی ہے ہر کسی کے لئے
نیکو ہے ہر کسی کے لئے

سُورَةُ الْمُؤْمِنُونَ نَزِلَتْ بِمَكَّةَ ثُمَّ أَلْتَنَزِيلُ

آيَاتُهَا ١٨ وَكُلُّهَا تَمَامٌ ٨٨ وَحُرُوفُهَا ٢٠٠٢ رُكُوعَاتُهَا ١

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

قَدْ أَشْرَكَ الْمُؤْمِنُونَ ۝ الَّذِينَ هُمْ فِي صَلَاتِهِمْ

ہر آئینہ شکر شدہ مسلمانان اٹلا ایشان در نماز نویسن
کام نکال گئے ایمان تو ایچہ جو اپنی نماز میں

خَاشِعُونَ ۝ وَالَّذِينَ هُمْ عَنِ اللَّغْوِ مُعَصِّمُونَ

نیایش کنندگانہ و انانکہ ایشان را از بیہودہ روئے گردانند
نویسے ہیں اور جو ایچی بات پر وہ بیان نہیں کرتے

وَالَّذِينَ هُمْ لِلزَّكَاةِ فَاعِلُونَ ۝ وَالَّذِينَ

و انانکہ ایشان زکوۃ را ادا کنندگانہ و انانکہ
اور جو نہ کات دیا کرتے ہیں اور جو

هُمْ لِفَرَاغِهِمْ حَفِظُونَ ۝ إِلَّا عَلَىٰ أَزْوَاجِهِمْ

ایشان شریکاء خود را نگہ دارندگانہ مگر بر زنان خویش
اپنی شہوت کی جگہ تھاسیتے ہیں مگر اپنی عورتوں پر

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

نہی

۴ اَوْ مَا مَلَكَتْ اَيْمَانُهُمْ فَاتَّخِذُوهُمْ عَزِيزًا ^۱
 پر کینہ رکھو گے۔ ہر ایک کے دست ایشان آراہینہ انبان کو بہدہ بستہ
 یا اپنے ہاتھ کے مال پر سواون پر ہین اُلا ہنا
 ۶ فَمِنْ ابْتِغَىٰ وَرَاءَ ذَلِكَ فَاُولَٰئِكَ هُمُ الْعَدُوُّ ^۲
 نہیں ہر کہ طلب کند سوا این جماعہ از حد گذرند اگاندہ
 پھر جو کوئی دھونڈے اس کے سوا کسی وہی ہیں حد سے بڑھے ہوئے
 ۸ وَالَّذِينَ هُمْ لِامْتِنِهِمْ وَعَهْدِهِمْ رِعُونَ ^۳
 وہ ان کے ایشان آمانتہاد خود را وعہد خود را رعایت کنند گاندہ
 اور جو اپنی امانتوں سے اور اپنے عہد سے خبردار ہیں
 ۴ وَالَّذِينَ هُمْ عَلَىٰ صَلَواتِهِمْ يُحَافِظُونَ ^۴
 وہ ان کے ایشان ہر نماز کے خود صحی حفظ کنند گاندہ
 اور جو اپنی نمازیں سے خبردار ہیں
 ۱۰ اُولَٰئِكَ هُمُ الْوَارِثُونَ ^۵ ۱۱ الَّذِينَ يَرِثُونَ الْفِرْعَوْنَ ^۶
 ان جماعہ ایشان آوارثان کہ عاقبت کار بدست آئند بہشت را
 وہی ہیں میراث لینے والے جو میراث پاؤں گے باغ نبوی جہادوں
 ۱۱ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ^۷ ۱۲ وَلَقَدْ خَلَقْنَا الْاِنْسَانَ ^۸
 ایشان انجا جاوید ہند گاندہ و ہر آیت آفیم آدم آدیے را
 وہ آدمین رہ چلے اور بنے بنا ہے آدمی
 ۱۲ مِنْ سُلٰلَةٍ مَّرْطٰیۃٍ ^۹ ۱۳ ثُمَّ جَعَلْنٰہُ نَظْفًا ^{۱۰}
 از خللہ مریطیہ گل باز ساختیم آدمی را لطفہ در
 چن ل مری سے پھر کہہا او سکو بوند کر کر

لَا اَمْنِيَهُمْ
 بالترجید
 د

صَلَواتِهِمْ
 بالترجید
 فاسرہن

۵۶

قَارِ مَكِينٍ ۝ ثُمَّ خَلَقْنَا النُّطْفَةَ عَلَقَةً فَخَلَقْنَا

قار مکیں استوار باز ساختیم آن نطفہ را خون بستہ باز ساختیم آن

الْعَلَقَةَ مَضْغَةً فَخَلَقْنَا الْمُضْغَةَ عِظْمًا فَكَسْنَا

نون بستہ را گوشت باز ساختیم آن گوشت پاره را استخوان پدید ساختیم

الْعِظْمَ حِجَامًا ثُمَّ أَنشَأْنَاهُ خَلْقًا آخَرَ قَبْلَ ذَلِكَ اللَّهُ

بر آن استخوانها گوشت را باز آفریدیم اورا آن نشیمن کردہ پس بزرگست خدا

أَحْسَنُ الْخَالِقِينَ ۝ ثُمَّ رَأَيْنَاهُمْ بَعْدَ ذَلِكَ لَمَكِينٍ

نیکوترین بکارندگان باز برآیند شما بعد ازین مردہ خود

ثُمَّ لَكُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ تَبَعُونَ ۝ وَلَقَدْ خَلَقْنَا

باز برآیند شما روز قیامت را پیخیز گردید و ہر آئینہ آفریدیم

فَقُلْ كُلُّكُمْ سَابِقٌ إِلَىٰ مَا كُنْتُمْ عَنِ الْخَلْقِ عَظِيمٍ ۝

الا شما ہفت آسمان و بنودیم از آفرینش بنیے جنب

وَأَنزَلْنَا مِنَ السَّمَاءِ مَاءً بِقَدَرٍ فَأَسْكَنَتْهُ

و فرود ساختیم از آسمان آب را باندازہ پس جادادیم اورا در

اورا زار اسنے آسمان کے پانی تاب کر بہر او سکو ہر ادبا

۱۳

۱۴

۱۵

۱۶

۱۷

عظما
العظم
کس
کلی بنی را فرستاد در دیدن نافرمانی
نوی ۱۱۲

۱۸ **الْأَرْضِ قَدْ عَلَى ذَهَابٍ بِهَ أَقْدِمْ وَنَ فَاشْأَنَا**

زمین دہر آئینہ ماہر دور کردن آن توانایم پس میان فریدم
زمین میں اور ہم او کو لیجادیں تو سکتے ہیں پہر او کو بے
لکھو بہ جنت میں بچل و آغٹ لکھو فیہا فواکھ
ہر کشتیاں آب بوستانہا از درختان خدا و انگوشتاں در آن بوستانہا میوہا
نم کو اوس باغ سجور اور انگوڑی کے نم کو اون سے بویا ہیں

۱۹ **كَثِيرٍ وَمِنْهَا تَاكُلُونَ وَتَجْعَلُونَ خُجْرًا**

بسیار پیدا شود و بعض آنرا می خورید بطریق خود و آفریدیم درختی کہ برین
اور او ہنی میں سے کھاتے ہو اور وہ درخت جو کھانے سے

۲۰ **مِنْ طَرْدِ سَيِّئَاتِهِ تَنْبِتُ بِالذَّهْنِ وَصَبْغٍ لِلْأَكْلِ**

از طر سبب اتہی درخت نرین میرود بوجہی کہ حاصل شود درختی از جن طعم خوشگوار
سبب اتہا سے بے اگتا ہے تیل اور روئی ڈبونا کھانے والو کو
و از لکم فی الانف لم یبت لسفیکم ممما

دہر آئینہ شمار در چہار پایاں
اور نم کو چہا یوں میں دہیان کرنا سے بلا سبب میں نم کو

فِي بَطْنِهَا وَلَكِنْ فِيهَا مَنَعُ كَثِيرٍ وَمِنْهَا

در شکم ایشان است و شمارا در آن چہار پایاں منع فیہا بسیار است و بعض
او کے پیٹ کی چیزیں اور نم کو ان میں بہت فائیدہ ہیں اور بعض کو

تَاكُلُونَ وَعَلَيْكُمْ اَوْ عَلَى اُولَئِكَ تَعْمَلُونَ

بخورید و ہر چہا پایاں و ہر کشتیاں سوار کردہ میشتوں
کھاتے ہو اور اون پر اور کشتی پر کھاتے ہو

بسیار پیدا شود
بسیار زمین
ا د ح اور

تندلیست
من الاغصان
لما علی ح و د

بسیار پیدا شود
بسیار زمین
بسیار زمین
بسیار زمین

۲۱

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَىٰ قَوْمِهِ فِيهَا لَبِقَوْمٍ

وہر آئینہ نشاندیم نوحی را بسوی قوم او پس گفت ای قوم من
اور پیغمبرم نوح کہ او کی قوم با من نواوستن بہا کہ قوم
الحمد لله ما اكرمكم من الله غيركم افلا تتقون

مبارک کنی خداوند است و او را کی پیغمبرم آری ای قوم من
بندگی کردہ اند کہ نماز کنی عالم بین او کے سوا کیا اور زمین

فَقَالَ الْمَلَأُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ قَوْمِهِ مَا هَذَا

پس گفتند کہ ایہ کہہ منہا ہونہ از قوم او نیست این شخص
تیرے کے سوا جو منہا ہے او کی قوم کے یہ کیا ہے

إِلَّا بَشَرٌ مِثْلُكُمْ بَلْ أَنْتُمْ قَوْمٌ مُّكْذِبُونَ

کر کہ یہ ہے اتنا خدا و پیغمبر کہ راست پیغمبر منہا
آئینہ کی یہ نشاندیم نماز کنی عالم بین او کے سوا کیا اور زمین

وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَأَنزَلْنَا بِهِ مَاءً مِّنَ السَّمَاءِ

و اگر خواہے خدا ہر آئینہ نشاندیم نوحی را بسوی قوم او پس گفت ای قوم من
اور پیغمبرم نوح کہ او کی قوم با من نواوستن بہا کہ قوم

فَوَاللَّهِ الْآخِرِينَ أَزْهَقُوا لَاجِلٍ بِهِ بَشَرَةً

پس ان پیغمبرن نوحی را بسوی قوم او پس گفت ای قوم من
اور پیغمبرم نوح کہ او کی قوم با من نواوستن بہا کہ قوم

فَقَالَ رَبِّ انصُرْنِي

پس گفت ایہ کہہ منہا ہونہ از قوم او نیست این شخص
تیرے کے سوا جو منہا ہے او کی قوم کے یہ کیا ہے

غَيِّبَ غَيِّبَ
بِالضَّبِّ بِالضَّبِّ

۲۶

كَذَّبُونَا وَيَسْتَأْذِنُ الْيَهُودُ أَنْ يَصْنَعُوا الضَّلَاةَ

دروغی شروع فرمایا پس وہی فرستادیم کہ جو کچھ وہی کہتا ہے
جگو چھوٹا لایا پھر اپنے حکم پہنچا اور کہو کہ بنا سکتی

يَا عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ مَاذَا آجَأُكَ أَنْ تَقُولَ الْفُلُوكُ

یہ عیسیٰ بن مریم! کیا آجئے کہ تو کہے کہ فلوک
بجھوڑا دھنڈا ہے پس چون آمد فلان ماہ و شہر تو ہر قبیلہ

فَأَسْأَلُ فِيهَا مِنْ كُلِّ زَوْجٍ بَشِيرٍ وَنَذِيرٍ

پس در آؤ در کہتے از ہر جفتے دو عدد خبر وادارو
تو توڑال بے ایمین ہر جہتہ کا جوڑا و دہرا اور

أَمَّا الْآيَاتُ الْكُبْرَىٰ فَسَنُفَصِّلُهَا لِلَّذِينَ يَخْلَفُونَ

اور اگر کسٹن خود را الا آنکہ از ایشان سبقت کر دہا ہر وہی کہتے تھے
انے گھر کے لوگ مگر جسکی قسمت میں آئے ہر جہتہ بابت اور

تُخَلِّفُونَ فِي الْآيَاتِ الَّذِينَ ظَلَمُوا إِلَهُهُمْ فَرَأَى الَّذِينَ

سخن گو با من در آئے کہ ستم کر دہ ہر آئینہ ان بن غن کو گاتہ پس چون
کہہ مجھ سے ان ظالموں کے واسطے ان کو دونا ہے پھر جب

أَسْتَوِيَّتْ أَنْتَ وَمَنْ مَعَكَ عَلَى الْفُلَيْنِ

راست بنشینے تو و ہر کہ با تو چھند ہر کہتے
چرہ چکا تو اور جوڑیہ سہا پتہ ہے

فَقِيلَ لَهُمُ اتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي تَعْلَمُونَ أَنَّكُمْ

گو ہمہ ستائش خدا را کہ آنکہ بخاتہ را از اگر کہ سنگار ان
تو کہہ شکر ادا کا شستہ ہے ہر آئے ہر کہہ لوگوں سے

کَل
بیشتر
نوع لایا

ن
کھانہ

منزل
ص

وَقُلْ رَبِّ اَنْزِلْنِي مُنْزِلًا مُّبَارَكًا وَاَنْزِلْ خَيْرُ
 دیکو ای پروردگار من نزو دار مرا در منزل مبارک و تو بهترین
 اور که ای پروردگار من نزو دار مرا در منزل مبارک و تو بهترین
 الْمُنْزِلِينَ ۝ اِنَّ فِيْ ذٰلِكَ لَاٰيٰتٍ وَّاٰزْكُنَّا
 فرود آرنده گانی هر آینه درین آوازه ها نشانه است در آینه ما بودیم
 انزل کنه والا اس من ثن بان بن اوریم این
 الْمُبْتَلٰی ۝ ثُمَّ اَنْشَاْنَا مِنْ بَعْدِهِمْ قَوْمًا اٰخَرًا ۝
 امتحان کننده باز بنامیزیم بعد از ایشان و بنامیزیم
 بنامیزیم و ای پروردگار من نزو دار مرا در منزل مبارک و تو بهترین
 فَاسْأَلْنَا فِیْهِمْ سَوَءًا مِّنْهُمْ اَزْ اَعْبَادِ ۝ وَاللّٰهُ
 پس بپرسیم میان ایشان آینه بنامیزیم از بنیان ایشان که عبادت خدا کنند
 بنامیزیم و ای پروردگار من نزو دار مرا در منزل مبارک و تو بهترین
 مَا لَكُمْ مِّنَ الْغَیْبَةِ اَفَلَا تَتَّقُوْنَ ۝ وَقَالَ
 نیست شما را از غیبی که بگفته اند که آینه بنامیزیم و تو بهترین
 کوی بنامیزیم و ای پروردگار من نزو دار مرا در منزل مبارک و تو بهترین
 الْمَلٰٓئِکَةُ مِنْ قَوْمِهِ الَّذِیْنَ کَفَرُوْا وَكَذَّبُوْا بِالْحَقِّ
 فرشتگان از قوم وی و آنکه کافرانند و دروغ میگویند و حق را
 سر دار او کافرانند و ای پروردگار من نزو دار مرا در منزل مبارک و تو بهترین
 الْاٰخِرَةِ وَاَتَرَفَقْنٰهُمْ فِی الْحَیٰثَةِ الدُّنْیَا مَا هُمْ
 سر دار او کافرانند و ای پروردگار من نزو دار مرا در منزل مبارک و تو بهترین
 او آرام با آنها او کافرانند و ای پروردگار من نزو دار مرا در منزل مبارک و تو بهترین

۲۹۰

۳۱

۳۲

غیره
بالصوب
و باج
غیره
و باج
ر ال

الْبَشَرِ شَرًّا مِمَّا كُنْتُمْ تَكْفُرُونَ

مگر آدمی اللہ سے بڑھ کر شر ہے اور ان سے جو تم کو کفر سے روکتے تھے

ایک آدمی ہے جسے تم کہتا ہو جس قسم سے تم کہہ سکتے ہو اور تم جانتے ہو

مِمَّا تَشْرُونَ ۝ وَلَئِنْ أَطَعْتُمْ بَشَرًا مِثْلَكُمْ لَأَنذَرْتُكُمْ آثَارَ

ان سے جو تم سے پیچھے ہو اور ان سے جو تم سے پیچھے ہو اگر تم ان کے حکم سے پیچھے ہو

جِسْتُمْ تَسِيئُونَ ۝ آيَاتُكُمْ أَتَتْكُمْ إِذْ أَقَامْتُمْ مَوَاقِدَ الزَّكَاةِ

زاکاۃ کی آیتیں تم کو آتی تھیں جب تم نے زاکاۃ کی مہلتیں قائم کیں

فَرَأَيْتُمْ لَوَاقِحَ عَدُوِّكُمْ يُرْسِلُ عَلَيْكُمْ حِوَارَافَ دَانٍ

پھر تم نے دیکھا کہ تمہارے دشمنوں کے حواری (مسیحیوں) تم پر گھوڑوں سے

وَعِظَمَ آتَاكُمْ فَخَسِرَ جُنُودُهُمْ ۝ هَٰذَا هِيَ آيَاتُ الْبَاقِيَاتِ

اور تمہارے دشمنوں کے ہتھیاروں سے تم پر گراؤں گے اور تمہارے ہتھیاروں سے تم پر گراؤں گے

وَأَسْخَاوُكُمْ بِزُنُودِهِمْ وَأَوْدَحَ قُلُوبَهُمْ ۝ هَٰذَا هِيَ آيَاتُ الْبَاقِيَاتِ

اور تمہارے دشمنوں کے ہتھیاروں سے تم پر گراؤں گے اور تمہارے ہتھیاروں سے تم پر گراؤں گے

تَوَعَّدُونَ ۝ إِنَّ فِي هَٰذَا لَآيَاتٍ لِّأُولِي الْأَلْبَابِ ۝ وَاللَّهُ يَهْدِي مَن يَشَاءُ

وعدہ دادہ میشود شمار نیست زندگانے لہ زندگانی این چنانچہ ایمان و توحید

تم کو وعدہ ملا ہے اور کچھ نہیں مہی جیسا ہے ہمارا دنیا کا عربیہ میں اور جیسا کہ

وَمَا نَحْنُ بِمَبْعُوثِينَ ۝ إِنَّ هُوَ إِلَّا رَجُلٌ افْتَرَىٰ

وہ نہیں ہر گز نہیں ہے بلکہ ایک شخص ہے جو کفر سے تم کو روکتا ہے

وَنَبِيٍّ مِّمَّنْ بَرَأْنَاهُ فَتَشَاءُ ۝ إِنَّ هُوَ إِلَّا رَجُلٌ افْتَرَىٰ

اور جو تمہارے دشمنوں میں سے ہے اور تمہارے دشمنوں میں سے ہے اور تمہارے دشمنوں میں سے ہے

عَلَى اللَّهِ كَذِبًا وَمَا نَحْنُ بِمَبْعُوثِينَ ۝ قَالَ كَذِبًا

ہر خدا پر کذب اور تمہارے دشمنوں میں سے ہے اور تمہارے دشمنوں میں سے ہے اور تمہارے دشمنوں میں سے ہے

الَّذِينَ يَرْجُونَ ۝ وَاللَّهُ يَهْدِي مَن يَشَاءُ ۝ وَاللَّهُ يَهْدِي مَن يَشَاءُ

اللہ ہر چاہے اور تمہارے دشمنوں میں سے ہے اور تمہارے دشمنوں میں سے ہے اور تمہارے دشمنوں میں سے ہے

۳۳

۳۴

۳۵

۳۶

۳۷

۳۸

ایک آدمی ہے جسے تم کہتا ہو جس قسم سے تم کہہ سکتے ہو اور تم جانتے ہو

ہیو

انصرنا بما كذبون قال عما قيل لي صبح

نفرت وہ مرا بقاء کہ وہ تو مجھے نہ دیکھتا کہ بعد از کتبہ
پری مدد کر کہ انہوں نے مجھ کو جو ہلا فرمایا اب شور و غوغا
نہیں کیا۔ فاختہم الصبحۃ یا کتبہ فاختہم
پشمان خوانندہ ہیں کہ فاختہم صبحۃ یا کتبہ فاختہم
پشمانہ ہیں۔ بہرگز او کو چنگاڑیے تحقیق پر کر دیتے او کو کھڑا

فبعدا للقوم الظلمین ثم انشاناً من بعدہم

پس دور ہو جاؤ گے ظالم لوگوں کے پھر انہوں نے اپنے اوں سے
قرونا آخرین ما تسبق من امة اجلاھا
قرنہا در گہرا سبقت تمہارے آج کر رہی از انہا خود و

سکین اور نہ پہلے جاوے کوئی قوم اپنے وندہ سے
ما یستأخران ثم اسرسلنا رسلا انذارا

نہا برس مانند باز ستادیم پیامبر ان کو اور انہوں نے

کلیا جاء امة رسول کذب فاقبنا بعضہم

ہر گاہ کہ کوئی پیامبر او بدروع نسبت کر دے اور اس کے اور کسی

بعضا وجعلنا احادیث فبعدا للقوم

عقب بعضے کو ہلاک و ستیم انہا ان سے پس دور ہو جاؤ گے اور
دوسرے اور کر دے او کو گمانیان سو دور ہو جاؤ گے لوگ نہیں

۳۹

۴۰

۴۱

۴۲

۴۳

فان اس کے بعد
نقص ہے خود کے
سے دوسرے میں
ما

تتأخر بالالف ابتداء
دخار

کل باقطع الاول
خلاف
۱۲

۴۲ یٰمُؤْمِنُونَ ۝ قَدْ أَرْسَلْنَا مُوسَىٰ وَآخَاهُ هَارُونَ

کہ ایمان نہی آئند و ہارون موسیٰ و ہارون کا رکن را
ہائے پہر پہنچا ہے موسیٰ اور ہارون کا بہائی ہارون

۴۵ بِآيَاتِنَا وَسُلْطٰنٍ مُّبِيْنٍ ۝ اِلٰى فِرْعَوْنَ وَمَلَئِهٖ

بائت ہائے خوبین و دلیل ظاہر کہ فرعون و جماعت
اسے نشان دیکر اور سند کھلی فرعون اور اس کے سرداروں

۴۶ فَاسْتَكْبَرُوْا وَكَانُوْا قَوْمًا عَلِيْنَ ۝ فَتَالُوْا

پس سرکشے کردند و بودند گروہے تکبر کنندہ پس گفتند
پہر برای کھڑے گئے او پہنے وہ لوگ چڑھے سوچے

۴۷ اَنۡتُمْ مِّنۡ لِّبَرِيْٓئِيۡنَا وَاَقْوَمُ مَا لَنَا عِبَادٌ ۝

آیا ایمان آریم بدو آریے مانند باریش و قوم ایشان برا خدمت کنندگان
کیا ہم مایمن گئے ایک دو آن کو تو ہمارے برابر گئے اور ان کی قوم کرتے ہیں تم

۴۸ فَكَذَّبُوْهُمَا فَكَانُوْا مِنَ الْمُهْلٰكِيْنَ ۝ وَلَمَّا

پس ردو گئے گرفتہ ایشان را پس شدند از ہلاک کردگان وہ آئند
پہر چھوٹا ہارون و دو تو کو پہر ہوئے کہیں دالون میں اور

۴۹ اَتَيْنَا مُوسٰى الْكِتٰبَ لَعَلَّهُمْ يَحْتَدُوْنَ ۝

و ادیم موسیٰ را کتاب بود کہ ایشان را راہ یابند
ہے دی موسیٰ کو کتاب شاید وہ راہ یابین

وَجَعَلْنَا ابْنَ مَرْيَمَ وَاٰمَةً اٰیَةً وَاَوْثَقْنَا

و تثبیم پسہ مریم را و مادرش را نشانہ و جا کہ ادیم ایشان را
اور نشانہ مریم کا بیٹا اور ادھی ما ایک نشانی اور او کو سکا آریا

الکونون

کتاب التائید فی التائید
بسم الله الرحمن الرحیم

۵۷ بَلْ لَا يَشْعُرُونَ أَنَّ الَّذِينَ هُمْ مِنْ خَشْيَةِ رَبِّهِمْ
بلکہ نہیں سمجھتے کہ ان کے لئے ان کے لئے ان کے لئے
۵۸ مَشْفِقُونَ وَالَّذِينَ هُمْ يَأْتِيهِمْ تَوْبَتُهُمْ وَالَّذِينَ
مستغفرین اور جو لوگ اپنے رب کے خوف سے
۵۹ مَا اتُوا وَقُلُوبُهُمْ وَجَعَلَهُ اللَّهُ إِلَىٰ رَبِّهِمْ
ان کے لئے ان کے لئے ان کے لئے
۶۰ رَجَعُوا إِلَيْنَا فَأَنْتَ أَهْلُ عَرْشِ عَزْمٍ
اور جو لوگ اپنے رب کے خوف سے
۶۱ وَلَكِنَّ أَكْثَرَهُمْ يَنْطِقُونَ بِالْحَقِّ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ
اور جو لوگ اپنے رب کے خوف سے

تائید التائید
بسم الله الرحمن الرحیم

بَلْ قُلُوبُهُمْ فِي غَمَرٍ مُّضْتٍ ۚ وَكُفْرًا مِنْ آلِ إِبْرَاهِيمَ

بل که دل این کفر غفلت است ازین سخن و این را خداست
کوخی همین اوست که دل پیوسته این اسطر

وَوَيْلٌ لِّلَّذِينَ هُمْ عَنْ آلِهَتِهِمْ كَاذِبُونَ ۚ هَٰؤُلَاءِ الَّذِينَ كَذَبُوا

ویران یعنی غیر از آنکه این کفر کننده اند و غفلت خویش مانند توفیق گوشت
این سبک سوای کرده او گوشت است این همان است که جب بگویند که

مُتَرَفِّعِينَ بِالْعِزِّ ۚ هَٰؤُلَاءِ الَّذِينَ كَذَبُوا ۚ هَٰؤُلَاءِ الَّذِينَ كَذَبُوا

آسودگان این عذاب فکرها اینان فریاد میکردند گفتیم فریاد کنید
اوست آسوده او گوشت است این توفیق ده لکن که چنانچه

الْيَوْمَ أَنْتُمْ مُنَاقِلُونَ ۚ هَٰؤُلَاءِ الَّذِينَ كَذَبُوا ۚ هَٰؤُلَاءِ الَّذِينَ كَذَبُوا

امروز این آینه شما از این عذاب داده خوانید هر آینه خوانده میثاق است
آج که دن تم سبک بر این عذاب

ثُمَّ لِيَعْلَمَنَّ أَنتُمْ وَلِيَعْلَمَنَّ ۚ هَٰؤُلَاءِ الَّذِينَ كَذَبُوا ۚ هَٰؤُلَاءِ الَّذِينَ كَذَبُوا

پس شما بر این عذاب خوانید این عذاب خوانید
پس این عذاب خوانید

ثُمَّ لِيَعْلَمَنَّ أَنتُمْ وَلِيَعْلَمَنَّ ۚ هَٰؤُلَاءِ الَّذِينَ كَذَبُوا ۚ هَٰؤُلَاءِ الَّذِينَ كَذَبُوا

پس این عذاب خوانید این عذاب خوانید
پس این عذاب خوانید

ثُمَّ لِيَعْلَمَنَّ أَنتُمْ وَلِيَعْلَمَنَّ ۚ هَٰؤُلَاءِ الَّذِينَ كَذَبُوا ۚ هَٰؤُلَاءِ الَّذِينَ كَذَبُوا

پس این عذاب خوانید این عذاب خوانید
پس این عذاب خوانید

۴۳

۴۴

۴۵

۴۶

۴۷

۴۸

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله رب العالمين
والصلاة والسلام على
سيدنا محمد وآله الطيبين
الطاهرين

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله رب العالمين
والصلاة والسلام على
سيدنا محمد وآله الطيبين
الطاهرين

فی سبب تفسیر
 تفسیر قرآن مجید
 جلد اول

۴۵
 کہ اہم قوا را سوا ہوا کہ خداوند متعال

نشانند پیغام خود را پس ایشان باور داشتند
 بجا این آیت و این پیغام را سبب و علامت و پروردگار

یقولون بہ بیعتہ لابل جہا ہم باکین وانکدھم
 بگویند بویہ و یونگی است بلکہ آوردہ است پیش ایشان کہ ہم

الحق کہوں کہ و لکی اتبع الحق اھوا اھم انفسہا
 حق را پیروی نمایند و اگر پروردگار حق را پیروی کند

السماوات والارض ومن فیہن بل انہم یکنون
 آسمان و زمین و ہر کہ میان ایشان است بلکہ آوردیم پیش ایشان

فہم عریض کیر ہم معرضون ام تسلمہم
 پس ایشان از بد خویش روی گردانند گانہ آیا بچوای از ان نزد

فخر ریک خیر و هو خیر الریقین والک
 پس خود پروردگار تو بہتر است و او بہترین روزی کہ بد گانست و ہر آنکہ

لتدھو الی ہر الی مستقیم وان الذین لا
 بخورن ایشان را بسوی کہ راہ راست و ہر اینہ آمانکہ
 بلا تہیہ او کو سید ہی راہ پر اور جو لوگ

بر سوا
 فخر ریک
 خیر و هو خیر الریقین
 والک

۱۰۸

حضرت کی دعا کے ایک ایک باب کے
لوگوں پر غور فرمائیے اور حضرت کی دعا کے
شاید یہ اسی کو فرمائیے

يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ عَنِ الصَّاطِطِ لَنُكَلِّبَنَّكُمْ (١٠) وَلَوْ كُنْتُمْ

ایمان خیز آرمند آخستہ از ان راہ کیسہ نشوند گانستہ و اگر رحم میکردم از ان
نہنن مانتے بچھا گھر راہ سے ٹپڑے ہوئے میں اور اگر ہم اونکو رحم کران

وَكَشَفْنَا مَا بِهِمْ مِنْ ضُلَالٍ لَّهُمْ فِي طَعْنِهِمْ

اور کہ پول دین جو نہایت سب سے آون بر مقرر کے جاوے ایسی سہل بات بن

يَعْمَهُونَ ۚ وَلَقَدْ أَخَذْنَاهُ بِالْعُقَابِ فَمَا

کشف شده در آئینه گرفتار کردیم این تراب را بسا پس
 بیکدیگر دادیم و بهیچ کس ندادیم و اولی اینست

سَتَكُنَّا رِبِّهِمْ وَمَا يَتَذَكَّرُونَ

نہ دینے اپنے رب کے آگے اور نہیں گرا گاتے یہاں تک کہ جب

خُذْنَا عَلَيْكُمْ لَنَا إِذَا عَذَابٌ شَدِيدٌ إِذَا هُمْ فِيهِ

تو دلم برایشان آردی خداوند عذاب سخت تا نگمان ایشان در اینجا
 مهلین سبب هم دن پرور دانه ایک سخت آفت کاتب او زمین یکی

بَلِّغُوا ۚ وَمَا الَّذِي أُنشَأَكُمْ السَّمْعَ وَالْأَبْصَارَ

تس ٹوٹے گی فنا اور اوس سے بنے بنا دیتے نگوکان اور انکے

الْأَفْئِدَةَ قَلِيلًا مَّا تَشْكُرُونَ وَهُوَ الَّذِي

وہا اند کی شکر گزیرے میکیں
وہا دل عم بہت ہوا شکر ماسینے ہو

۱۳۱۲

٤٤

LA

Handwritten signature: *W. H. H. H.*

29

وَهُوَ الَّذِي يُخْرِجُ الْيَبْرُسَ مِنَ الْأَرْضِ وَرَبُّ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ ۚ لَهُ تُسَبِّحُ بِحَمْدِهِ الْمَلَائِكَةُ ۖ وَسُبحُودٌ لَّهُ السُّجُودُ ۚ

و دوست آنکه زند و بکشد و منی میراند و در است آمد شد

اور وہی ہے جلتا اور مارتا اور اس کا کام بھیننا ہے

^

منشیہ و روز

رات اور دن کا بسوگیا تم کو جو جہنم میں قالوا بل قالوا مثل ما قال الاولون قالوا

بلکہ گفتہ : مانند ایچہ گفتہ بودند شیخینان گفتند
کوی نہیں یہ وہی کہتے ہیں جیسا کہ ہے کہ یہ پہلے کہتے تھے

عَازِزًا مَشِيدًا وَكَثِيرًا رَاحًا وَعَظِيمًا إِنَّا

ایا چون بمیریم و شویم خدائے و استخوانی پیدا کیا
کسا ہم مرے اور ہو گئے مٹی اور پٹیاں کیا ہم کو

لَمَّا وَعَدْنَا لَكُمُ الْوَعْدَ الْأَكْبَرَ ثُمَّ إِذَا بَلَغَ الْهُدَودَ

بر آئینہ خواہم شد
وعدہ ۲ حکم کو اور سہارن پور کے دو حکم

فَمِنْ أَيْنَ يَأْتِيهِمُ الْبَالُ الْغَالِبُ ۖ إِنَّ مِنْ أَجْدَادِهِمْ

پیش ازین نیست
این مگر

ان انا
ان انا
ان انا

اَسْطُرُّوْا لَآوَكِيْنَ ۝ قُلْ لِّمَنِ الْاَرْضُ وَمَنْ فِيْهَا

ان بنار پشیمان گو کر است زمین و آنچه در آن است
نفسین من بدو نمی تو کہہ کر کی ہے زمین اور تو کوئی کیے نہ

اِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُوْنَ ۝ سَيَقُولُوْنَ لِلّٰهِ قُلْ اَفَلَا

گوئید اگر بدانید خواهند گفت خدا اُست گو آیا
بناؤ اگر تم جانتے ہو اُن کہیں گے اللہ کو تو کہہ

تَذَكَّرُوْنَ ۝ قُلْ مَنْ رَّبُّ السَّمٰوٰتِ السَّبْعِ

ہندہ بر غیشوید گو کہبت پروردگار آسمانہا ہنگامہ
تم سوچ نہیں کرتے تو کہہ کون ہے اہل سات آسمانوں کا

وَرَبِّ الْمَرْثِ الْعَظِيْمِ ۝ سَيَقُولُوْنَ لِلّٰهِ قُلْ

و پروردگار عرش بزرگ خواهند گفت ایہمہ خدا اُست گو
او مالک اوس پر بخت کا اُن بناوینگے اللہ کو تو کہہ

اَفَلَا يَتَّقُوْنَ ۝ قُلْ مَرْيَمُ مَلَكَتْ كُلَّ شَيْءٍ

ایمانی ترسید گو کہبت اکیہ است اوست اور ستا پر سید
پر تم و ظہین رہنے تو کہہ کیے ہاتھ ہے حکومت پر سید کی

وَهُوَ يَحْيِيْ وَيُمِيتُ ۝ اِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُوْنَ

اور زندہ کر دے و زہار دہدہ فیشو بڑھلا او گوئید اگر بدانید
اور دہ بجا لیتا ہے اور اوس سے کوئی بجا نہیں سکتا بناؤ اگر تم جانتے ہو

سَيَقُولُوْنَ لِلّٰهِ قُلْ فَاَنِيْ لَشَرُّوْنَ ۝ بَلْ اَتَيْنٰكُمْ

خواہند کہانہ ایہمہ خدا اُست گو پس از کجا نب دہدہ فیشو بڑھلا او گوئید اگر
اُن بناوینگے اللہ کو تو کہہ ہر کہان سے تم پر بار دہر جاتا کوئی نہیں اور کوئی

۸۳

۸۴

۸۵

۸۶

۸۷

۸۸

۸۹

اللہ
ح ۵۲

فی مصحف الانام و مصحف
اہل البصرہ سيقولون اللہ
بزادۃ الالف فی السین
الآخرین ۱۲ طبع

اللہ
ح ۵۲

۹۰ بِالْحَقِّ وَانْتَهُمُ الْكَذِبُونَ ۝ مَا اتَّخَذَ اللَّهُ مِثْرًا لِّشَيْءٍ ۝

سچن است او ہر آئینہ ایشان دروغ گوئند سچ فرزند نکرند بہت خدا سچ اور وہ البتہ جھوٹے ہیں اللہ نے کوئی بیابین کیا

وَمَا كَانَ مَعَهُ مِنَ الْمَالِ ۝ اِذَا الْذَّهَبُ كُلُّهُ لِلَّهِ ۝

دینت ہمراہ او سچ خدا کو دیگر انگاہ بروی ہر خدا کے چنری اور نہ او کے ساتھ کہ کلم چلے بون ہوتا تو لجا تا ہر حکم والا اپنے

خَلَقَ وَلَعَلَّ بَعْضُهُمْ عَلَىٰ بَعْضٍ يَسْتَكْبِرُ ۝ سُبْحَانَ اللَّهِ عَمَّا

کہ آفریدہ بود و ہر آئینہ غالب آئی بفضل ایشان بر بعض بیایکی صفت میکنیم خدا را از آنکہ سچا کہو اور چہ چاہا ایک پر ایک اللہ بڑا لایہ اس کے

يَصِفُونَ ۝ عِلْمُ الْغَيْبِ فِي السَّمَاوَاتِ فَتَقَالِ عَمَّا

نقیر میکنند دانند کہ نہان دانکار است برتر است از انجہ بتائے ہے جائے والا چہے اور کہنے کا وہ بہت اور سچا ہے

۹۱ يَشْرِكُونَ ۝ قُلْ رَبِّ اِمَّا يَرِيْنِي مَا يَدْعُونَ ۝

شرک ہی آئند بگوئی پروردگار میں اگر تم میرا انجہ ترسائیدہ خونہ جو یہ شرک بتائے ہیں تو کہہ اسے کہ میں تو کہتا ہوں کہ جو انکو دعوہ کرتا ہے

رَبِّ فَلَا تَجْعَلْنِي فِي الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ ۝ وَاِنَّا عَلٰی

ای پروردگار میں پس داخل کن مرا در گروہ کسنگاران ہر آئینہ نابہ تو ایک بجو نہ کہو ان گنہ گار لوگوں میں و اور ہم کو قدرت ہے

۹۲ اَزْ يَرْبِكَ مَا نَعِدُهُمْ لَقَدْ وُنْ ۝ اِذْ فَعَلْنَا لَكَ

انکہ بنام ترا انجہ وعدہ میدہم ایشان تو انہم و مقابلہ کن بڑی را کہ تجھ کو دکھا دین جو ان کو وعدہ دیتے ہیں بڑی بات کے جواب میں کہ

لعل
بالا لفت
لے الرحم
۱۲

علم
اصف
ال ن
و لا بکلف

فلسفہ دنیا کی آفت میں نکل
نیکو دہو

۲۲۰
 در این سال دو ایدین غفران می باشد
 و در این سال دو ایدین غفران می باشد
 و در این سال دو ایدین غفران می باشد

۴۴ هِيَ احْسَنُ الشَّيْئَةِ لَمَّا عِلِمَ بِمَا يَصِفُونَ
 ۴۶ وَقُلْ رَبِّ اعُوْذُ بِكَ مِنْ هَمَزَاتِ الشَّيْطَانِ
 ۴۸ وَاعُوْذُ بِكَ رَبِّ اَنْ يَّحْضُرُونِ ۝ حَتَّىٰ اِذَا جَاءَ
 ۴۹ اَحَدَهُمْ الْمَوْتُ قَالَ رَبِّ ارْجِعُوْنِ ۝ لَعَلِّيْ
 ۱۰۰ وَمِنْ وَّرَآئِهِمْ يَوْمَ يُعْتَقُونَ ۝ فَاِذَا
 نَفَخَ فِي الصُّوْفِ فَلَا اَنسَابَ بَيْنَهُمْ يَوْمَئِذٍ وَلَا

لَعَلَّ
 اَدْحَك
 اور

انسَاب بَيْنَهُمْ
 بِلَا غَمَح

در این سال دو ایدین غفران می باشد
 و در این سال دو ایدین غفران می باشد
 و در این سال دو ایدین غفران می باشد

ظَلَمُونَ قَالُوا اِنْ سَوَّاهُ لَاحْتِكَامًا

سنگار چشم خدا را باید و سوائی دور شود و اینها دشمن گوید با من

اِنَّهٗ كَانَ فَرِيقًا مِّنْ عِبَادِي يَقُولُوا تَارِكًا

بر آینه گزینی از ایشان من می گفتم ایستاد و ایستاد

اَمِنًا فَاعِظْنَا وَارْحَمْنَا وَانْتَ حَكِيمٌ

ایمان آوردیم پس ما را و بخشای برادر تو بهترین

الرَّحِيمِ فَاتَّخَذُوا هُمُ سِرًّا بَاخِي الشُّوْكَ

بخشایندگان پس سفره گرفتند از آنرا حاجت که فراموش گشت

ذِكْرِي وَكَنتُمْ مِنْهُمْ تَضَكُّونَ اَلَيْسَ

با دروا از دل شما و شما بر ایشان گریختید بر آینه من

جَزِيْقُهُمُ الْيَوْمَ بِمَا صَبَرُوا اِنَّهُمْ هُمُ الظَّالِمُونَ

بخا دوام این را امروز که بخالید بر ایشان تا که ایشان را در شکنج

وَالَّذِينَ كَفَرُوا فِي الْاَرْضِ سَلَامًا تَسْمِعُونَ

و ایستاد و ایستاد و ایستاد و ایستاد و ایستاد و ایستاد

و ایستاد و ایستاد و ایستاد و ایستاد و ایستاد و ایستاد

۱۰۸

۱۰۹

۱۰۹

۱۱۰

۱۱۱

۱۱۲

و در سنگ
سنگار چشم
افراد
از آن

انهم
بکسر الف و ک
ف

قل لکم
د ف ر
و ک

والمؤمنين من بين المؤمنين
 والمؤمنين من بين المؤمنين
 والمؤمنين من بين المؤمنين
 والمؤمنين من بين المؤمنين

العادين

قل

لا ترجعون

الحجج ذرا من قوتی او بری کا
 از این دنیا اگر دوسراون نه بیا
 کا تو بیک پس چنانچه

دعای

113 قالوا لئن لم یفعلوا بعض یوم فسیل العادین
 گفتند ورنه اگر ہم نہ کریں یا بعض روز پس میں انکار کریں
 114 قل ان لئن لم یفعلوا الا قلیلاً لکنکم تعلمون
 گفتند خدا تو قوت کر دہ آید گوانہ کے کاش خدا میدانشند
 115 افسسبتم انما خلقکم عبثاً وانکم الینکالا
 ابا بنداشند کہ آنہ ہم شمار بیہودہ و آنکہ شما بسوینا
 116 مرجعون فقل الله الملك الحق لا اله الا
 گردانیدہ نشوید پس برزست خدا یادش ثابت نیست بخ عبود غیر
 117 هودك العرش الکریم ومن یدع مع
 او بروردگار عرش گرامیقدر و هر که بخواند
 118 الله ایها اخر لا برهن که به فاما حسابہ عند
 خدا عبود دیگر را کہ بج مجھے نیست برستند را برخواستن نیست رستا
 119 ربه انه لا یسل الکریمون وقل رب
 پروردگار اوست بر آینه رسنگار نفیض کافران و گوای پروردگارین
 بشک پہلاند او بے فکر اور نو کہ آسیراب

اعْفُوا وَارْحَمُوا أَنتَ الْكَرِيمُ الرَّحِيمُ

بارز و بخشای و تو بهترین بخشایند گاهی

صاف کرد و هر که اور فرستد به هر سبب و هر و ان است

سُورَةُ النُّورِ نَزَّلَتْ بِالْمَكَّةِ ثَمَّ الْبَحْرُ

۱۲۳

ایاتها ۲۴ و کلماتها ۱۳۱ و حرفها ۵۳۰ و کلماتها

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

سُورَةُ أَنْزَلْنَاهَا وَفَرَضْنَاهَا وَأَنْزَلْنَا فِيهَا آيَاتٍ

این سوره است که فرود فرستادیم از او و من فرستادیم آن را و در آن آیت

یک سوره است به نوری و در آن به لازم کی اور آید این آیه بین

بَيَّنَّتْ لَكُمْ تَذَكُّرًا ۚ وَالْزَّانِيَةُ وَالزَّانِي

روشن بود که شما بید گریه : زن زانیه و مرد زانیه

صاف شاید باد که به کاری که بکنی و ای مومن اور مرد

فَأَجْلَدُ أَكُلَ وَحِيدٍ مِنْهَا مِائَةً جَلْدًا وَلَا تَأْكُلُ

بزیب هر یکی را از ایشان صد دره و باید که در تکرار

سوار و ایک ایک و نون بر سو جوئی بجی او نه آوی تلو

فَرَضْنَاهَا

یعنی در

فہمہ درجہ کی ہے اور اس کی تائید
 یس مسیحا اور اس کی تائید
 عیسیٰ مسیح کی ہے اور اس کی تائید

شہداء ابداً وأولئك هم الفسقون (۱) الا

جنگلہ دین جامعہ این تہ فاسق
 گوی گوی کہیں اور وہی لوگ ہیں یہ

الذین تابوا من بعد ذلك وأصلحو أفان

انما کہ توبہ کرنے بعد ازین
 جنہوں نے توبہ کی اس بجے اور سوا کسی

اللہ غفور رحیم (۲) والذین یرمون أنرجھم

خدا آمرزنده مہربان است
 انما کہ دشنام بدہندان خود را

وکرین لھم شہداء الا انفسہم فشداء

و باشد انشا گواہان
 اور شہاد نہ ہوں ان کے پاس سوا کہ اپنی جان ایسے کسی کی گواہی

احدھم ارجع شہادت باللہ انہ لیں الصلین

یکی انہ انست چہار بار کہ بخدا سر برآیند وی از راست گویان است
 کہ چار گواہی دیوے اللہ کے نام کی تفریق ہر شخص سے ہے

والخامسة ان لعنت اللہ علیہ اذ کان

و گواہی پنجم این صفت کہ لعنت خدا پر وہاں
 اور پانچویں یہ کہ اللہ کی پہکار ہوا اس شخص پر اگر وہ ہو

من الذین (۱) ویبدوا عنہا العدا

از دروغ گویان ہند
 و باز میگرداند از ان زن عقوبت را

جہو ہوا
 اور عورت کے شکنجے سے مار

آربع
 غیر عتہ
 کن
 ان لعنت
 بالتقصیف ۱ ح
 ورنہ لعنت

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله رب العالمين

الحمد لله رب العالمين
والصلاة والسلام على سيدنا محمد وآله الطاهرين

أَنْ تَشْهَدَ أَرْبَعُ شَهَادَاتٍ بِاللهِ إِنَّهُ
 ۱ آنکه گواهی دهی چهار بار باینکه خدا
 یون که گواهی دهی باینکه خدا
 لَنْ الْكَذِبِينَ ۵ وَالْخَامِسَةَ أَنْ
 از دروغ گو باشند دو گواهی دهی پنجم بار این صفت
 ۲ جودت است
 غَضِبَ اللهُ عَلَيْهِمَا إِنْ كَانَ مِنْ
 که خشم خدا بر این زن اگر شوهر از
 ۳ که الله کا غضب آید اس عورت پر اگر در شخص
 الصَّادِقِينَ ۵ وَلَوْ لَا فَضْلُ اللهِ عَلَيْكُمْ
 راست گویانند و اگر نمی بود فضل خدا بر شما
 ۴ سچا بی
 وَرَحْمَتُهُ وَأَنَّ اللهَ تَوَابٌ حَكِيمٌ ۵
 در رحمت او و آنکه خدا توبه پذیرنده است با حکمت به چیزها که گنیدند
 اورا و سکی مهر اور بهی که الله معاف کردی و اگر حکمت جاننا تو که با حق
 ۵ ان الذين جاءوا بالآفك عصية منكم
 بر آئینه آئینه آورنده نیست را جاسی اند از شما
 ۶ جوگ که آئینه
 لَا تَحْسَبُوا لَكُمْ بَلَاءًا هُوَ خَيْرٌ لَكُمْ لَكُمْ أَمْرٌ
 ۷ پندارید این نیست که در حق خویش بگو آن بهتر است بر آئینه
 ۸ تم اسکو به جودت آید حق من بگو به بهی بهی بهی حق من برادی کو

والخامسة
 ان
 غضب الله

فان
 حضرت سیدنا محمد و آله الطاهین
 علیهم السلام و صلوات الله علیهم
 و علی آله و صحبه اجمعین
 و علی من اتبع الهدی
 و علی من اتبع الهدی
 و علی من اتبع الهدی

الحمد لله رب العالمين
والصلاة والسلام على سيدنا محمد وآله الطاهرين

فِيهِ عَذَابٌ عَظِيمٌ ۖ اِذْ تُلَقُّوْهُ بِالْحَسَنٰتِ ۖ

و آن عذاب بزرگ چون فرامی گرفتند آنرا برانها می خویش
کوهی آفت ببری **ف** جب لیے سیکے تم او کو اپنی زبانوں پر

وَتَقُولُونَ يَا أَفْهَكُمْ مَنَا لَيْسَ لَكُمْ بِهِ عِلْمٌ

اور لوہے کے اپنے موٹے جس جیسے کی تم کو جسٹس اور

تَحْسِبُونَ أَنَا وَهُوَ عِنْدَ اللَّهِ عَظِيمٌ

می چند ہشتاد آہزار آسمان و اوز و فیکہ عدا بزرگ بود و در و چراند
مخمس میجوتہ ہوا سکو علی بات او بہر اندکے ان بہت بڑی ایے او کہ کن ہنر

وَلَا تَسْمَعُوا لِمَنْ يَقُولُ إِنَّمَا اتَّكَلْنَا عَلَى اللَّهِ

که چون شنیدند آفرامی گفتند غیر صد بار که زبان آرمی
بسیار میزدند و گوشتها را کباب میپختند و گوشتها را لایق کرده بودند و لا وین

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

ایں سخن را بیا کی یاد میکنیم ترا خدایا ایضا من انرا ایست بزرگ پند میدهم خدایا
پیرمات، الله تو پاک ای که بهر بڑا پستان ہے الله کو سبھا ہے

الله ان تعوذ والمثلله ابدا ان كنتم مؤمنين

خدا تا باز بعمل نیارید مانند این هرگز اگر مسلمان هستی
که پیوسته کرد این کام کجی اگر تم یقین رکبته ہو

يَسِّرُ اللَّهُ لَكُمْ الْأَيْتِ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ۝

و بیان میکند خدا بر این شواهد و آیات را و خدا را با حکمت است بر آید
 او را که تاسیے الله متعالی را که تاسیے او را و تاسیے او را که تاسیے او را

فان

ادب تلغویہ
لا خلافہ

١٢١

کتابخانه جامعہ اسلامیہ
بیت العلوم و تحقیق
بیت الفکر و تحقیق
بیت الفکر و تحقیق
بیت الفکر و تحقیق

الَّذِينَ يُحِبُّونَ أَنْ تَشِيعَ الْفِثْنَةُ فِي الدِّينِ

اُنکے دوست میدانند اُنکے فتنے شائع ہوتے ہوں گے

أَمْ نُلَبِّسُكَ بِالْعِلْمِ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ

مسلمانان این فرماست عقوبت و رزق دہندہ در دنیا و آخرت ایمان و الونہین او کو دیکھیں کہ مارے دنیا و آخرت میں

وَاللَّهُ يَعْلَمُ وَأَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ ۝ وَكَوَلَّا فَضْلُ

و خدا میداند و شما نمیدانید و اگر خود کفیل اور اللہ جانتا ہے اور تم نہیں جانتے اور کہی نہ ہوتا اللہ کا فضل

اللَّهُ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهُ وَأَنَّ اللَّهَ تَعَالَى

خدا بر شما و رحمت او و اُنکے او بخشنا ہے یہاں سے ہمیشہ تم پر اور او کی مہر اور ہم کہ اللہ ہی کہے والا مہر ہوگا

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّبِعُوا خُطُوَاتِ الشَّيْطَانِ

ای مسلمانان از بی مزید گامهای شیطانرا ایے ایمان و ان نہ بطور قدموں پر شیطان کے

وَمَنْ يَتَّبِعْ خُطُوَاتِ الشَّيْطَانِ فَإِنَّهُ يَأْمُرُ بِالْفَحْشَاءِ

وہ کہہ پر گامهای شیطان کند پس بر آید وہی میفرماید بیهوشی اور خونہ فی سبیل کا قدموں پر شیطان کے سوار ہو ہی بناؤ گا بھائی

وَالْمُنْكَرِ وَلَوْ أَنَّهُ فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهُ مَا

و اگر باندیدہ و اگر خود کفیل خدا بر شما و رحمت او اور بری بات اور کہی نہ ہوتا فضل اللہ کا تم پر اور او کی مہر

زَكَمِنْكُمْ مِنْ أَحَدٍ أَبَدًا وَلَكِنَّ اللَّهَ يُزَكِّي مَنِ ارْتَدَّ

پاک نشدہ کسی از شما هیچ کس هرگز و لیکن الله پاک میسازد هر که انواید

وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ وَلَا يَأْتِلُ أُولُو الْفَضْلِ مِنْكُمْ

و الله شنوا داناست و باید که سوگند نخورند خداوندان بزرگی

وَالسَّعَةِ أَنْ يُؤْتُوا أُولِي الْقُرْبَىٰ وَالْمَسْكِينِ

و سعیت از شما بر آنکه چیزی ندهند خویشاوندان را و نیز ایام را

وَالْمُهْرِينَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَلْيَعْفُوا وَلْيَصْفَحُوا

و اگر کنیز و بکس از سب که دین ناسی و الونکو اور مجامعون کو اور

وَالَّذِينَ آمَنُوا مِنْكُمْ وَالَّذِينَ آمَنُوا مِنْكُمْ وَالَّذِينَ آمَنُوا مِنْكُمْ

و آن که ایمان آورده اند از شما و آن که ایمان آورده اند از شما و آن که ایمان آورده اند از شما

وَالَّذِينَ آمَنُوا مِنْكُمْ وَالَّذِينَ آمَنُوا مِنْكُمْ وَالَّذِينَ آمَنُوا مِنْكُمْ

و آن که ایمان آورده اند از شما و آن که ایمان آورده اند از شما و آن که ایمان آورده اند از شما

وَالَّذِينَ آمَنُوا مِنْكُمْ وَالَّذِينَ آمَنُوا مِنْكُمْ وَالَّذِينَ آمَنُوا مِنْكُمْ

و آن که ایمان آورده اند از شما و آن که ایمان آورده اند از شما و آن که ایمان آورده اند از شما

وَالَّذِينَ آمَنُوا مِنْكُمْ وَالَّذِينَ آمَنُوا مِنْكُمْ وَالَّذِينَ آمَنُوا مِنْكُمْ

و آن که ایمان آورده اند از شما و آن که ایمان آورده اند از شما و آن که ایمان آورده اند از شما

بیت الو
بیت الو
بیت الو

لِيَعْفُوا لِيَصْفَحُوا
لِيَعْفُوا لِيَصْفَحُوا

و آن که ایمان آورده اند از شما و آن که ایمان آورده اند از شما و آن که ایمان آورده اند از شما

و آن که ایمان آورده اند از شما و آن که ایمان آورده اند از شما و آن که ایمان آورده اند از شما

و آن که ایمان آورده اند از شما و آن که ایمان آورده اند از شما و آن که ایمان آورده اند از شما

ایک شہل
شیراز

بسم الله الرحمن الرحيم

روزان و شبانه ای که در این کتاب است از زبان ایشان و دوستان ایشان و از زبان ایشان

اور ان کے لئے ان کی زبانیں اور ہاتھ اور پاؤں

يَوْمَئِذٍ يُرْفَعُونَ فِي الْأَفْقِ

آمر و تمام رساند ما شان خدا شاکر

لڑی ہے اوسدن پوری دنیا کو کھنکھاتا ہوا آواز آتا ہے

وَالْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي هَدَانَا لِهَذَا وَمَا كُنَّا لِنَكُونَنَّ مِنَ الْغَافِلِينَ

ويعلم ان الله هو الحق المبين

نموده اند که خدا همچون سپهسالار است ظاهر

اور ہمیں یہ کہنا ہے کہ یہ سچا ہو سکتا ہے

الحسين بن علي بن أبي طالب

نہیں آتا کہ یہ ہندو : یہاں سے مراد انہماک لافیلہ ہرمانا کی

کتابخانه ملی افغانستان

الطبيب للطبيب والطبيب للطبيب

فان ما كان لا يفتقر الى ما كان له و هو ان ما كان له لا يفتقر الى ما كان له

سستہ خان میں واسطے سے اس کے دو سستہ خانے اس کے سستہ خانے کے

م

اولئك هم الذين هم

این جامعه برمی آید از آنچه مردم بگویند ایشان است امرش

وہ لوگ جنہیں گناہ میں ان باتوں سے جو اپنے من اور خواہشات کے

وَرِزْقٍ كَرِيمٍ ﴿١٠﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَدْخُلُوا

و زور بنگو اسی مسلمانان در میانید

اور نہ ہی اسے غشت کی وفات اسے ایمان والا منت بہا با کرد

مجلس شورای اسلامی
کتابخانه مجلس شورای اسلامی
کتاب: تاریخچه و روش تحقیق
مؤلف: دکتر محمد علی...

جست کوئی گهر میں ہنوز زودانی
دیسار بھی ہو کہ خالی گهر میں
اور نہ دی ہو کوئی نہ بناؤ اور نہ
بے خبر نہ مانو اس میں ایسی میں ملائی
مستند ہی ہے ایک کاد در کپڑا پر وہ ہیں
پہنا ہوا صو

بخانہاد میر خانہاد خوش نام آنکہ دستورکے بلیدیہ اسلام کنیدیہ
 کسی گہروں میں اسے گہروں کے سوا جب تک نہ بول جائے کہ اور اسلام رکھو
 اہل ہادیہ کہ خدیو کہ لعل کہ تذکرہ
 اہل آن ابن بیترت شمارا بود کہ چند پیر شوبہ

پس اگر نیاید در آنجا بچکس را در میانید آنجا
پس اگر نیاید اوس میں کوئی تو اوس میں نہ جاؤ جب تک
یہاں لکھو کہ اُن قیل کہ اُن چلو
دستور داده شود شمارا و اگر بشنا گفته شود کہ باز گردید پس باید کہ باز
بر دانی بنویسند و اگر تم کو کہی کہ پھر جاؤ تو پھر جاؤ

آن پاک ترست شمارا و خدا با نچه میکند و اناست
اسی میں خوب سہرا می ہے تمہاری اور اللہ جو کرنے ہو جانا ہے
لیس علیکم جنات ان تدخلوا بیعتا غیب
میت بر شا گنا ہے در آئید بجا ہا کہ

ہنر گناہ تم پر ایمین کہ جاؤ اون گھروں میں
 مسکوتہ فیہا متع لکم واللہ یعلم ما تبدی
 مسکن کیسے نیست و رانجا شفیع باشند اے خداوند اچھے آشکار ایکس
 جہان کوئی ایسا ایمین کہہ چیز ہوتہاری اور اللہ کو معلوم ہو کہ کہو

۱۰۰

اَوَّلُ الْاَنْثَىٰ لَمْ يَكُنْ اَوْ اَبْنَاءُ نَهْن اَوْ اَبْنَاءُ لَمْ يَكُنْ

بایدان شوهران خویش یا پسران خواہن یا پسران شوهران خویش
یا اولاد کے باپ یا اپنے بیٹے کے یا خاوند کے بیٹے کے

اَوَّلُ اَخْوَانِهِنَّ اَوْ اَبْنَىٰ اَخْوَانِهِنَّ اَوْ اَبْنَىٰ

یا برادران خویش یا پسران برادران خویش یا پسران
یا اپنے بھائی کے یا اپنے بہنوئی کے یا اپنے

اَخْوَانَتِهِنَّ اَوْ نِسَائِهِنَّ اَوْ مَالِكَةٍ

خوهران خویش یا زنان خویش یا انجہ مالک اوشدہ است
بہانوں کے یا اپنی عورتوں کے یا اپنے اہل کے مال کے

اَيْمَنُھنَّ اَوَالِیُّہنَّ غَیْرُ اَوَالِیِّہنَّ

دست ایشان یعنی غلام یا غلامی کے صاحب شہوت نامہ شدہ
یا کیردن کے جو مرد کچھ غرض نہیں رکھتے

الرِّجَالِ اَوَالِیُّہنَّ اَوَالِیُّہنَّ اَوَالِیُّہنَّ

مردان یا غلامی کے غلام
یا لڑکوں کے جنہوں کے ہیں چاہے

عَوْنِ لِّلنِّسَاءِ وَلَا یَضْرِبْنَ بَأْسَہُنَّ

شرنگہ زنان و زنند زمین را بیا و خویش نادانستہ شود
عورتوں کے ہمید اور نہ دھکا دیں اپنے یا تو ہے کہ جاننا ہے

اَلَا یَحْجِبْنَ مِنْ رِّیْسَتِهِنَّ وَلَوْ اَوَالِیُّہنَّ

انچہ نہان کہ وہ انداز پر خویش و رجوع نمیدہند خدا ہمہ چاہے
جو حیا فی میں ایسا نہ کار اور تو نہ کرد اللہ کے جس کے سبب ہر

فرمانی غزال تیار ۱۲۸۰
عقبت
بالص
کے

بہت بڑے کلمے ہیں اور یہی کلمہ ہے جو کہ
 ہر کلمہ اور ہر کلمہ کے ساتھ ہے اور یہی کلمہ ہے
 جو کہ ہر کلمہ اور ہر کلمہ کے ساتھ ہے اور یہی کلمہ ہے
 جو کہ ہر کلمہ اور ہر کلمہ کے ساتھ ہے اور یہی کلمہ ہے

آیہ المؤمنین لعلکم تفلحون وائلکم

ایسے ایمان والو! تمہارا مقصد یہ ہے کہ تم
 ایمان لائے اور تمہارا مقصد یہ ہے کہ تم

الایمنی منکم والصلحین من عبادکم وائلکم

ان یکنوا فقراء یعنہم اللہ من فضلہ واللہ

وسیع علیم ولیستعفف الذین یحیدون

نیکو حاجتی یعنی ہم اللہ من فضلہ والذین

یتفون الکتب مما ملکت ايمانکم

فکا تبوہم ان علیکم فیہم حیرا وائلکم

نیکو کتاب کہیں انہاں اگر ہاں ان کے پاس

نیکو کتاب کہیں انہاں اگر ہاں ان کے پاس

نیکو کتاب کہیں انہاں اگر ہاں ان کے پاس

نیکو کتاب کہیں انہاں اگر ہاں ان کے پاس

نیکو کتاب کہیں انہاں اگر ہاں ان کے پاس

نیکو کتاب کہیں انہاں اگر ہاں ان کے پاس

۳۱

۳۲

۳۲

بہت بڑے کلمے ہیں اور یہی کلمہ ہے جو کہ
 ہر کلمہ اور ہر کلمہ کے ساتھ ہے اور یہی کلمہ ہے
 جو کہ ہر کلمہ اور ہر کلمہ کے ساتھ ہے اور یہی کلمہ ہے
 جو کہ ہر کلمہ اور ہر کلمہ کے ساتھ ہے اور یہی کلمہ ہے

بغضہ
 اخلف عن طایفہ ما
 دسہ

فمن یصلیٰ لکما یصلیٰ

فمن یصلیٰ لکما یصلیٰ

فمن یصلیٰ لکما یصلیٰ

فمن یصلیٰ لکما یصلیٰ

فمن یصلیٰ لکما یصلیٰ

مِنْ مَالِ اللَّهِ الَّذِي أَتَىكُمْ وَلَا تَكُنْ هَوَا

از مال خدا کہ بشما آئے و ہمت و جسہ کہتہ
اس کے مال سے جو تم کو دیا ہے اور نہ زور کر

فَتَكُنْ عَلَى الْبِغَاءِ إِنْ أَرَدْتُمْ تَحْصِنَ لَتَبْتَغُوا

کہنہ کان خود را ہرزنا اگر ایشان پر نیز گاریے خواہند تا بہت آید
اپنی چھو کر یوں پر بیکاری کے واسطے اگر وہ چاہن تو یہی بنا کہ کمالی

عَرْضَ الْحَقِيقَةِ الدُّنْيَا وَمِنْكُمْ مَن يَفْقَهُ أَنَّ اللَّهَ

متاع زندہ گاہے دنیا و ہر کہ جسہ کہند این تر ایں ہر آئینہ خدا متاعی
اسباب دنیا کی زندہ گاہی کا اوز جو کوئی اون پر زور کرے

أَكْرَاهِيهِمْ غَفُورٌ رَّحِيمٌ وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا إِلَيْكُمْ

جبر کردن بر ایشان آمرزندہ مہربانست و ہر آئینہ فرود آوردیم کہ کشتا
نواہد او کی بنے بسی چھپے کشتیے والا مہربان یکا اور ہم نے تارین تمہارا

آيَاتٍ مِّبْيَاتٍ وَمَثَلًا مِنَ الَّذِينَ خَلَوْا مِنْ قَبْلِكَ

آیتہا روشن را و فرود آوردیم و ستا پیرا از حال آنا کہ گشتہ پیش از شما
آیتیں کہلی اور ایک دستور اونکا جو ہو چکی ہیں تم سے آگے

وَمَوْعِظَةً لِّلْمُتَّقِينَ ۝ اللَّهُ نُورُ السَّمَوَاتِ وَٱلْأَرْضِ

بشما پر نیز گارا ترا خدا نور آسمانہا و زمین است
اور نصیحت و ڈرو الا کو فتی اندر روشنی ہے آسمان کی اور زمین کی

مَثَلُ نُورٍ ۝ كَمِثْلِ شَوْجَانٍ ۝ قُلْ إِنَّمَا مِثْلُ شَوْجَانٍ

مثال نور کی در قلب سلامان نیست مانند طائی کردن چراغ است مگر آن چراغ
کہاوت او کی روشنی کی جیسے ایک طان اور میں ایک چراغ ہے چراغ در

ک مشکوۃ
و بالیہ لائف

کیے کہ میں نے تیرا کلام و فرشتہ
و تیری آواز کہ فرشتہ کوئی آواز
میں جو دیکھن کی دیکھن کوئی دیکھن
کہ آواز ہو کر تیرا کلام و فرشتہ
مال سے و در کارزار ہون و خواہ
یہ خواہ اور فرشتہ کی آواز و فرشتہ

ع

ما خوشی پر اور زیادہ مال سب بپاکی ہے
اور نا خوشی میں لوندی سب بپاکی ہے
کلیے پہلی اسون بری پہلی ہے
کلیے پہلی اسون بری پہلی ہے
کلیے پہلی اسون بری پہلی ہے

در خندگی باشد و کجاست آستانه ان کون
سلمان حاصل می شود و در این
سبب یافت بر طاعت و عبادت
و حاصل این شایسته است

فی حاجة الزجاجة كانتها كوكب در خند است

در خند است این کواکب است در خند است
یوقد من شجرة مبركة زينة لا شجرة ولا

غریبه یکا در زینت یاقوت و کوه قفسه نار فو
بجانب غرت دیده نزدیکت کرینت و در و شب

علی نور یهدی الله لنور من لیساء و یضرب الله
بر روی است راه که نام خداوند خود را خواهد و بیان می نماید

الامثال للناس والله یسئل شیء علیهم
دستگاه برای مردم و خدا هر چه در دانت

بیوت اذ الله ان ترفع و یدکر فی اسماء
خانه که دستور داده است خدا که بگوید و یاد کرد و خود آنجا نام

یسئلها فیها بالغدو والاصال رجال لا
بیا که بادی کند خدا را بخواب و شام

او را بچین او کی و مانع و شام و ده مدر که

در خند است این کواکب است در خند است

در خند است این کواکب است در خند است

در خند است این کواکب است در خند است

در خند است این کواکب است در خند است

در خند است این کواکب است در خند است

در خند است این کواکب است در خند است

در خند است این کواکب است در خند است

در خند است این کواکب است در خند است

در خند است این کواکب است در خند است

در خند است این کواکب است در خند است

در خند است این کواکب است در خند است

در خند است این کواکب است در خند است

در خند است این کواکب است در خند است

در خند است این کواکب است در خند است

در خند است این کواکب است در خند است

در خند است این کواکب است در خند است

در خند است این کواکب است در خند است

در خند است این کواکب است در خند است

در خند است این کواکب است در خند است

در خند است این کواکب است در خند است

در خند است این کواکب است در خند است

در خند است این کواکب است در خند است

در خند است این کواکب است در خند است

در خند است این کواکب است در خند است

در خند است این کواکب است در خند است

کہ باریہ اردو ایشیا سوسائٹی کے ذریعہ دیکھو اور زیادہ کرو اور ہر آدمی
میں غافل ہوئے ہوئے کر کے منہ سے منہ کی بات اور غافل ہوئے ہوئے

نماز و دادن زکوٰۃ می ترسند از آن روز که منقلب شوند
 و از کائنات بگریزند و در رکعت نین اوست که حسرت می خورند

در آن ولها و دیده با تاج خدا و پادشاه خدا
دور که در دست او که در دست او که در دست او

بعض بہترین انجھ کر دے اور زیادہ وہاں شہزاد افضل خوں و خدا

روز بیدم ہرگز آواہی شمار بغیر شمار تھے بیمار
روز بیدم آواہی شمار بغیر شمار تھے بیمار

کافر شدند اعمال این دو مانند سر ایت بید اهانار هموار چیده اردن شد

آبی تا وقتیکه باید نزد یک آن نیاید شش میسری و یافت خدا را

پانی یہاں تک کہ جب پانی اوس پر اوسکو بچھہ نہایا اور اٹھ کر آیا

نقصات

فہرست اہلکاران کی کتاب کے تحت
کوئی ایک علی کا بیٹا ہے اور وہ علی کا بیٹا ہے
کی سہیلی ہے اور وہ علی کا بیٹا ہے
ایک بیٹی ہے اور وہ علی کا بیٹا ہے

تاریخ ۱۲۶۵

الکون

تفعلون

یولف بالو

ظله

ینزل من الافعال

یذهب من الافعال

۸۱ وَاللّٰهُ عَلِيمٌ بِمَا يَفْعَلُونَ ۝ وَلِلّٰهِ مُلْكُ السَّمٰوٰتِ
 و خدا داناست آنچه میکند و خدا راست باد و آسمانها
 اورا الله که معلوم ہے جو کرے زمین اور الله کی حکومت ہے آسمان
 ۸۲ وَالْاَرْضِ ۝ وَاللّٰهُ الْمَصِيْدُ ۝ اَلَمْ تَرَ اَنَّ اللّٰهَ كَرَّجَىٰ
 زمین و بسوی خداست بازگشت آیا ندیدے کہ خدا روان میکند
 زمین میں اور الله ہی تک پہنچا ہے تو نے نہ کیا کہ الله لایک
 سحابا ثم یولف بینه ثم یجعل له رجلا ما فتری
 ابرو باز جمع می نماید میان آن بار می سازد و دشمن تو بر تو پس می بینی
 بادل پر او گویا است پھر او گویا است تیرت پھر تو پس
 اَلْوَدَّیْ یُکْرَبُ مِنْ خِیَالِهِ ۝ وَیُنْزِلُ مِنْ
 قطره را که بر آن آید از میان آن و فرو می آرد از
 سحاب او سبک است و او را آید
 السَّمٰوٰتِ مِنْ جِبَالٍ فِیْهَا مِنْ بَرٍّ ۝ فِیْ صِیْبٍ ۝
 جانب بالا از کوه که آنجا است ترا که را پس بر سازه من هر که
 آسمان سے او سین جو باران او لون سبک پیرود و آید
 اِشْءَ ۝ وَیَصْرِفُهُ عَنْ مَّزِیْنٍ ۝ یُکَادُ سُنْبُقًا ۝
 خواهد و باز می آردش از هر که خواهد ترکست و خشتدگی
 جابے اور بجای آید جابے جابے اهی او سبک جابی کی کو
 ۸۳ یُکَادُ سُنْبُقًا ۝ یُقَلِّبُ اللّٰهُ السَّکْبَ ۝ وَالتَّوَارِثَ
 نزدیک آید سبک را و الله که میگرداند سبک را و توارث
 آنچه نزدیک آید سبک را و توارث

خَلَقَ كُلَّ
فَو
كَرَنَ

۴۴
إِنَّ فِي ذَلِكَ لَعِبْرَةً لِّأُولِي الْأَبْصَارِ وَاللَّهُ خَلَقَ

ہر آئینہ در عینہ پند ہے خداوندان چشم را
اس بن دہیان کی جگہ ہے آئینہ دلو کو

كُلِّ ذَاتِ أَلْبَانٍ مِنْهُمْ مَنْ يَمَسُّ عَلَى بَطْنِهِ

ہر جانور کے اڑان میں سے ان میں سے ہے جو اپنے پیٹ پر ہاتھ رکھتا ہے

وَمِنْهُمْ مَنْ يَمَسُّ عَلَى رِجْلَيْهِ وَمِنْهُمْ مَنْ يَمَسُّ

اور ان میں سے ہے جو اپنے پاؤں پر ہاتھ رکھتا ہے اور ان میں سے ہے جو اپنے پیٹ پر ہاتھ رکھتا ہے

عَلَى رِجْلَيْهِ وَاللَّهُ سَائِتٌ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ

ہر جانور کے پاؤں پر ہاتھ رکھتا ہے اور ان میں سے ہے جو اپنے پیٹ پر ہاتھ رکھتا ہے

شَيْءٍ قَدِيرٌ لَقَدْ أَنْزَلْنَا آيَاتٍ مُبِينَاتٍ وَاللَّهُ

جیسے توانا ہے ہر آئینہ فرود آوریم آیات روشن را
جیسے کہ کتاب ہے اپنے آئینہ میں کہول بنائے والی اور اللہ

يَهْدِي مَنِ شَاءَ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ وَيَقُولُوا

دلائل نکند ہر گرا خواہد بسوئے راست
لاویجہ کہ چاہے سید ہی راہ پر اور لوگ کہتے ہیں

أَمَّا بِاللَّهِ وَبِالرَّسُولِ أَطِيعُوا نَصْرًا مُبِينًا

ایمان آوریم بخدا و رسول و فرمان برداریم و بار و سنگداری را
جسے مانا اللہ کو اور رسول کو اور حکم میں آئینہ ہر جانور کے پاؤں پر ہاتھ رکھتا ہے

ثلاثة اربع

ليحكم

الى

قول

ليحكم

۱۲۰ **مَنْ يَشَاءُ فَلْيَنْصُرْ بَيْنَ يَدَيْهِ** **وَمَا أَوْلَىٰكَ بِالْمُؤْمِنِينَ** **وَإِذَا**
 ۱۲۱ **دُعِيَ إِلَى اللَّهِ وَرَسُولِهِ لِحُكْمٍ** **مِنْهُمْ** **إِذَا فَرَغْتَ**
 ۱۲۲ **مِنْهُمْ** **فَقُضُوا** **وَلَنْ يَكُنَ لَكَ حَقٌّ يَأْتِيكَ**
 ۱۲۳ **إِلَيْهِ مِنْ عَيْنٍ** **أَوْ فَوْقَ رَأْسٍ** **وَأَنْتَ** **بِأَعْيُنِنَا**
 ۱۲۴ **وَأُولَٰئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ** **إِنَّمَا كَانَ قَوْلَ الْمُؤْمِنِينَ**
 ۱۲۵ **إِذَا دُعِيَ إِلَى اللَّهِ وَرَسُولِهِ لِحُكْمٍ مِنْهُمْ** **أَنْ**
 ۱۲۶ **يَقُولُوا سَمِعْنَا وَأَطَعْنَا** **وَأُولَٰئِكَ هُمُ السَّامِعُونَ** **وَأُولَٰئِكَ**
 ۱۲۷ **هُمُ السَّامِعُونَ** **وَأُولَٰئِكَ هُمُ السَّامِعُونَ** **وَأُولَٰئِكَ**
 ۱۲۸ **هُمُ السَّامِعُونَ** **وَأُولَٰئِكَ هُمُ السَّامِعُونَ** **وَأُولَٰئِكَ**
 ۱۲۹ **هُمُ السَّامِعُونَ** **وَأُولَٰئِكَ هُمُ السَّامِعُونَ** **وَأُولَٰئِكَ**
 ۱۳۰ **هُمُ السَّامِعُونَ** **وَأُولَٰئِكَ هُمُ السَّامِعُونَ** **وَأُولَٰئِكَ**

دل میں ہو گئے کہ خدا رسول
 کو چاہے جسے چاہے
 پہلے اور پھر ان کے بعد
 پہلے اور پھر ان کے بعد

يَقُولُوا سَمِعْنَا وَأَطَعْنَا ۚ وَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ

گویند شنیدیم و فرمان برداریم و ایستادگان اینانند برندگان
که کین بنی سنا در کمال اورده لوگ او بنی کمال است
وَمَنْ يُطِيعِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ يَجْعَلِ اللَّهُ لَهُ مَخْرَجًا وَيَرْزُقْهُ
وہر کس کین برادر کند خدا و رسول اورا و نرسد از خدا و خدا کین ایستاد
اور جو کوئی حکم پر طیع الہی اوراد کے رسول کے اور از او بکلی طیع

فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْفَائِزُونَ ۝ وَأَقِمُوا لِلَّهِ

پس ایستادگان اینانند برادر سنا کمال و قسم خورند بخدا
سو وہی لوگ ہیں مراد کو پہنچے اور قہن کہائے ہیں الہی
بَشَرًا يَمِيزُ الْإِنسَانَ أَمَّا تَتَذَكَّرُ أَلَمْ يَكُنْ لَكُمْ رَسُولٌ
جو کہ تیرے شہادت کو کہ اگر بغیر انی این از الہی یرون اند ازین قسم بخور
ای تا کبھی نہیں کہ اگر تو حکم کرے تو سب کہیں ہو گئے ہیں کہ
فَالَّذِينَ هُمْ عَنْ آلِهَتِهِمْ تَبَتُّوا ۚ لَئِنْ لَمْ يَرْسُلْ إِلَيْنَا رَسُولٌ
انکہ معرفت از الہی خیر ما تملکون

وہر ان برادر کے پسندیدہ شارب بر آید خدا خبر داریست باجمہ سنیہ
حکم برداری جائے جو دستور الہی الہی کو سب سے جو کہ ہے ہو

قُلْ أَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ ۚ فَإِنْ تَوَلَّوْا

اور ان برادر کے کہیند و زمان مراد کے بیا نہ کہیں پس اگر تہا
تہا حکم الہی اور حکم انوار رسول کا ہر اگر تم نہ پہنچے

فَأَنصِرْ إِلَهُكُمَا ۚ إِنَّكُم مِّنْ عِندِهِ

برائے خدا کہ بیا بہت انجہ ہو کہ لازم کہ دینہ در کتا جو بجا الہی اور
نہ اوں کا دینہ ہو جو بجا ہو کہ الہی اور خدا و سب جو بجا ہو کہ الہی

۵۱

۵۲

۵۳

فَالَّذِينَ هُمْ عَنْ آلِهَتِهِمْ تَبَتُّوا ۚ لَئِنْ لَمْ يَرْسُلْ إِلَيْنَا رَسُولٌ

تو

تَطِيعُونَ تَهْتَلِفُ مَا عَلَى الرَّسُولِ إِلَّا الْبَلَاغُ

فرمان بردار که او کند راه یابید و نیست بر پیامبر مگر بنیام رسانیدن
او سکا که ما تو را راه یابد و در بنیام و ایسے کا ذمہ نہیں مگر پہنچا دینا

الْمُبِينِ ۝ وَعَدَ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا مِنْكُمْ وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَيَسْتَخْلِفَنَّهُمْ فِي الْأَرْضِ كَمَا اسْتَخْلَفَ

آمنکار وعدہ دادم است خدا آمانرا کہ ایمان آورند و نیکو عملیاد
کہول کر وعدہ دیا اللہ کے جو لوگ تم میں ایمان لائیں اور کچھ نیک

الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ وَلَيُمَكِّنَنَّ لَهُمْ دِينَهُمُ الَّذِي ارْتَضَى لَهُمْ وَلَيُبَدِّلَنَّهُمْ مِنْ بَعْدِ خَوْفِهِمْ

شاید نہ کردہ اند البتہ خلیفہ سازد الی انرا دوزمین چنانکہ خلیفہ ساختہ ہو
نیک کام البتہ پیچھے حاکم کرگا او کو ملک میں جیسا حاکم کیا تھا

سَنَدِينَهُمْ بِمَا ارْتَضَى لَهُمْ وَلَيُبَدِّلَنَّهُمْ مِنْ بَعْدِ خَوْفِهِمْ أَمْنًا يَعْبُدُونَنِي لَا يُشْرِكُونَ بِي شَيْئًا وَمَنْ

آمانرا کہ پیش ازین سازد دین خود و البتہ محکم کند بریک ایشان دین ایشانرا کہ
اون کے آگے کو اور جو کچھ گا او کو دین او کا جو

كُفِّرُوا عَنْكَ ذَلِكُمْ فَاعْلَمْ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَاعْلَمْ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ

پسندیدہ است بر ایشان و البتہ بدل کند در بارہ ایشان بعد از ترس ایشان
پسند دیا او کو اور دیکھا او کو اون کے دے دے کے

وَعَلَى الَّذِينَ كَفَرُوا أَزْوَاجُ الْفِئَةِ الَّذِينَ لَا أُفَصِّلُ لَكُمْ مِنْهُمْ لَعْنًا وَلَكِنْ وَلَكُمْ عَنْهُمْ صَوْلَةُ اللَّهِ وَالْمَلَائِكَةُ وَالْمُسْلِمُونَ

اشنہ را پرستش کنند مرا و بریک لفظ نہ تکلیف با من چیز را و ہر کہ
اس میں ہر بی بندگی کرن کے شرک نہ کر کے ہر کوئی اور جو کوئی

وَالْمَلَائِكَةُ وَالْمُسْلِمُونَ ۝ وَمَنْ يَشْكُرْ فَاتَّخِذْ لَكَ إِكْرَامًا كَمَا تَأْتِي السُّبْحَانَ تَرْجِعُهُ إِلَى اللَّهِ عِلْمًا بِمَا كَتَبَ

نما سب سے کہ بعد ازین سپر آنجا عتہ ایشانند فاسقان
ما شکر کی کرے گا اس پیچھے سو دہی لوگ میں سے علم

کلمہ بنیام بنیام
بہ جا خفا پست و است و افخم

اسْتَخْلَفَ
بالباء المفعول
ص ۳

لَيُبَدِّلَنَّهُمْ
من اللام
ص ۳

مگر بنیام بنیام
کلمہ بنیام بنیام
کلمہ بنیام بنیام
کلمہ بنیام بنیام

وہ خطاب فرمایا حضرت بنیام بنیام
وہ خطاب فرمایا حضرت بنیام بنیام
وہ خطاب فرمایا حضرت بنیام بنیام
وہ خطاب فرمایا حضرت بنیام بنیام

فلا

وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ وَاطِيعُوا

در یاد آید نماز را و بدهید زکوة را و نشسته بر ادای کنید
اورنگی را که نماز اور و بسته بود زکات اور حکم من جلوس
الرسول لعلکم ترحمون لا تحسن
پیامبر را بود که بر شمارم کرده میشود
رسول کی شایسته بر هم بود
نه خیال کرد

الَّذِينَ كَفَرُوا أَمْحَرْنَاهُمْ فِي الْأَرْضِ وَمَا لَهُمْ

که فراموش عابر کنند در زمین و جای ایشان
که چه جو منکرین بکارین گه بکار گزین اوراد و کار بکار
النار و ليس المصير يا أيها الذين آمنوا
آتش است و آن بهار گشت است ای مسلمانان
اگر است اور ای بگفته است بهر یک کی ای ایمان و ایمان

لَيْسَ تَأْخِذُكُمْ الَّذِينَ يَمُنُّونَ بِالْأَحْزَابِ

باید که دستور طلبند از شما آنکه مالک ایشان شده است دست شما و آنکه

لَمْ يَلْعَوْا الْحَمْلَ مِنْكُمْ ثَلَاثَ مَرَّاتٍ مِنْ قَبْلِ

نرسیده اند بعد حمل از شما سه نوبت پیش از

صَلَاةِ الْفَجْرِ وَحِينَ تَضَعُونَ ثِيَابَكُمْ مِنَ الظَّهِيرَةِ

نماز فجر و وقتی که می نهید جامه ها خود را از نیم روز

مَجْرَى نَارٍ يَوْمَ تَأْتِي سَائِرُكُمْ مِنْكُمْ مِنْ قَبْلِ

يَحْسَبَنَّ
بالنفس
حرف توفيق بالغلف
ن

الحكم
بكون الام
ل

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله رب العالمين
والصلاة والسلام على
سيدنا محمد وآله الطيبين
الطاهرين
والسلام

وَمِنْ رُجْعِ صَلَوةِ الْعِشَاءِ ثَلَاثُ عَشْرَةَ لَكُمْ
 و پس از نماز عشاء این سہ ساعت خلوت است برای شما
 اور عشا کی نماز سے بھی بہترین وقت کہلنے کے ہیں تمہارے
 لیس علیکم ولا علیکم جناح بعد ہر
 ثبوت بر شما و نیز ایشان پنج بار
 کچھ گناہ نہیں تم پر نہ اودن پر
 طوفون علیکم بعضکم علی بعض کذلک
 در آئند گانہ بر شما بعض ار شما بر بعض دیگر ہم چنین
 ہر اہی کرتے ہو ایک دوسرے پاس
 یسین اللہ لکم آیات واللہ علیہم حکیم
 بیان کند خدا بر کیا آیت را و خدا دانند با حکمت است
 ہوتا ہے اللہ تمہارے آگے باتیں اور اللہ سب جانتا ہے حکمت الہی
 وَاِذَا بَلَغَ الْأَطْفَالُ مِنْكُمْ الْحُلُمَ فَلْيَسْتَأْذِنُوا
 و چون رسیدن طفلان از شما بحد احتلام باید کہ و مستحضر طلبند
 در جہت بچہ ہوں اگر بچہ عزمین عقل کی حد کو تو و بوسی پروا می لین
 کما استأذن الذين من قبلهم کذلک
 چنانکہ دستوری طلبیدند آنکہ پیش ایشان بودند بچہ
 جسے لینے سے ہیں اودن کے آگے
 یسین اللہ لکم آیات واللہ علیہم حکیم
 بیان میکند خدا بر کیا آیت خود را و خدا داننا با حکمت است
 کہول سنا تا ہے اللہ تمکو اپنی باتیں اور اللہ سب جانتا ہے حکمت الہی

ثلث
 بالنصب
 غرض
 اور

و ان میں وقت بن کر تو نماز
 و ان میں کو بی پروا کی جیسی بچہ
 و فتون میں حاجت نہیں اچھا

الحلم
 بکون لازم

میں حاصل آیت کہ عاقل و طفل
 بچہ دین سامان پستید ان گنہیزان کہ
 مردمان بامداد در کمال عاقلان کی گنہ و عیاب
 بشود نہ محمول کن آیت کہ عاقل و طفل
 بیان دیدن در وقت پستید

و ایسی پروا
 اگر دانا و عاقل
 و ایسی پروا

الْقَوَاعِدُ مِنَ النِّسَاءِ الَّتِي لَا يَرْجُونَ نِكَاحًا

کسان سال از زمان آنکه توقع نکاح ندارند
جوشیده بی من تباری عورتون من جنکو توقع نہیں
فليس عليهن جناح ان يضعن ثيابهن

بست برایشان بزه در آنکه نه دهنند جامه های خود را
اون پر گناه نہیں کہ اونارہ کہیں سے کپڑے

غير متبرجات برينه وان يستغفرن

نه ظاهر کنان آرایش را و اگر پر ہیز گاری کنند
بہ نہیں کہ دکھا تی بہرین اپنا سنگار اور اس سے بچیں

جس لهن والله سمیع علیم علی

بہتر باشد ایشانرا خدا شنوا داناست
نویسنده ہے اور اللہ سب سنا ہے جانتا ہے

الانکي احب ولا اعلی الا حبر حبر ولا اعلی

اینا گناہی دہ برنگ گریہ بکلیف اور نہ
انہی کے پر کچھ بکلیف اور نہ

المريض حبر ولا اعلی انفسكم ان تاتوا

بیمار گناہی دہ بر ذات شما گناہی در آنکہ بخورید
بیمار پر بکلیف و اما اور نہیں بکلیف تم لوگوں پر کہ گناہ

من یویکم او یوایکم او یوایکم

از خانہ بے خویش یا خانہ ای پدر ان خویش یا ناہانی
ابے گھر دے یا ابے بابے گھر دے یا آپستدائے گھر

۴۰

فليس عليهن جناح ان يضعن ثيابهن
بست برایشان بزه در آنکه نه دهنند جامه های خود را
اون پر گناه نہیں کہ اونارہ کہیں سے کپڑے

فليس عليهن جناح ان يضعن ثيابهن
بست برایشان بزه در آنکه نه دهنند جامه های خود را
اون پر گناه نہیں کہ اونارہ کہیں سے کپڑے

أَمْسِكْهُ أَوْ يَمُوتْ أَخْبَارُكَ أَوْ يَمُوتْ أَخْبَارُكَ

مادران خویش باغانتابک برادران خویش
ایستند بجای کسی که نیست

أَوَيُّونَ أَغْلِبَكُمْ أَوْ يُونُسَ عَمَّا دُونِهِ

ایہیے حجاب کے گھرت یا ایسے پردہ ہی سے گزر کر جتنے چاہیں وہاں جا سکتے ہیں۔

طَبَقَةُ اَوْ مَا مَلَكْتُمْ

عالمیہ خلیفہ! خاتمہ کہ تصرف شہادت (کھید ہے) اور افہام اور وقت خلیفہ
ایسی خاتمہ کے کہ سے باجسکہ کہنے کے اگر

لیکن علیکم جاسم ان تاسم لو اجم

نیست بر شما هیچ گنا ہے در آئندہ بخورید
 ہنر گناہ تم پر کہ کہہ

شَتَاتًا فَإِذَا دَخَلْتُمْ بُيُوتًا فَسَلِّمُوا عَلَيْهَا ذَلِكَ خَيْرٌ لِّكُمْ وَلَئِنْ كُنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ

مستغرق شد پس چون در آید [بجایانها] پس سلسله گویند بر نام خویش
پیدا بهر چه حاشی گوییم گردان غزل ز سر آمدن است که گویند

حجة من عند الله مبني على كماله

پاکیزہ و مرفودۃ از نژاد خبیثہ ام حسین
نیک و عاشقہ الہیہ ہاں سب سے بزرگست کی

بَيْنَ اللَّهِ وَالْكَافِرِينَ كَذَلِكَ يُكَذِّبُ الْكَافِرِينَ ۝

بیان میکند خدا بر آیتها را بود که ^{فهمید}
که در آنجا که آیتها را آنگاه که این شایسته نموده رکعت اول

من کما یزید
المن
کما یزید
کما یزید

Handwritten signature or mark, possibly a date or name, located at the bottom of the page.

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله رب العالمين
والصلاة والسلام على
سيدنا محمد وآله الطيبين
الطاهرين

کتابت کی کند و ماتبت اذن صاحب

فصلی فی بیانیت یک عالم

۱۰۰
 ۱۰۱
 ۱۰۲
 ۱۰۳
 ۱۰۴
 ۱۰۵
 ۱۰۶
 ۱۰۷
 ۱۰۸
 ۱۰۹
 ۱۱۰
 ۱۱۱
 ۱۱۲
 ۱۱۳
 ۱۱۴
 ۱۱۵
 ۱۱۶
 ۱۱۷
 ۱۱۸
 ۱۱۹
 ۱۲۰
 ۱۲۱
 ۱۲۲
 ۱۲۳
 ۱۲۴
 ۱۲۵
 ۱۲۶
 ۱۲۷
 ۱۲۸
 ۱۲۹
 ۱۳۰
 ۱۳۱
 ۱۳۲
 ۱۳۳
 ۱۳۴
 ۱۳۵
 ۱۳۶
 ۱۳۷
 ۱۳۸
 ۱۳۹
 ۱۴۰
 ۱۴۱
 ۱۴۲
 ۱۴۳
 ۱۴۴
 ۱۴۵
 ۱۴۶
 ۱۴۷
 ۱۴۸
 ۱۴۹
 ۱۵۰
 ۱۵۱
 ۱۵۲
 ۱۵۳
 ۱۵۴
 ۱۵۵
 ۱۵۶
 ۱۵۷
 ۱۵۸
 ۱۵۹
 ۱۶۰
 ۱۶۱
 ۱۶۲
 ۱۶۳
 ۱۶۴
 ۱۶۵
 ۱۶۶
 ۱۶۷
 ۱۶۸
 ۱۶۹
 ۱۷۰
 ۱۷۱
 ۱۷۲
 ۱۷۳
 ۱۷۴
 ۱۷۵
 ۱۷۶
 ۱۷۷
 ۱۷۸
 ۱۷۹
 ۱۸۰
 ۱۸۱
 ۱۸۲
 ۱۸۳
 ۱۸۴
 ۱۸۵
 ۱۸۶
 ۱۸۷
 ۱۸۸
 ۱۸۹
 ۱۹۰
 ۱۹۱
 ۱۹۲
 ۱۹۳
 ۱۹۴
 ۱۹۵
 ۱۹۶
 ۱۹۷
 ۱۹۸
 ۱۹۹
 ۲۰۰
 ۲۰۱
 ۲۰۲
 ۲۰۳
 ۲۰۴
 ۲۰۵
 ۲۰۶
 ۲۰۷
 ۲۰۸
 ۲۰۹
 ۲۱۰
 ۲۱۱
 ۲۱۲
 ۲۱۳
 ۲۱۴
 ۲۱۵
 ۲۱۶
 ۲۱۷
 ۲۱۸
 ۲۱۹
 ۲۲۰
 ۲۲۱
 ۲۲۲
 ۲۲۳
 ۲۲۴
 ۲۲۵
 ۲۲۶
 ۲۲۷
 ۲۲۸
 ۲۲۹
 ۲۳۰
 ۲۳۱
 ۲۳۲
 ۲۳۳
 ۲۳۴
 ۲۳۵
 ۲۳۶
 ۲۳۷
 ۲۳۸
 ۲۳۹
 ۲۴۰
 ۲۴۱
 ۲۴۲
 ۲۴۳
 ۲۴۴
 ۲۴۵
 ۲۴۶
 ۲۴۷
 ۲۴۸
 ۲۴۹
 ۲۵۰
 ۲۵۱
 ۲۵۲
 ۲۵۳
 ۲۵۴
 ۲۵۵
 ۲۵۶
 ۲۵۷
 ۲۵۸
 ۲۵۹
 ۲۶۰
 ۲۶۱
 ۲۶۲
 ۲۶۳
 ۲۶۴
 ۲۶۵
 ۲۶۶
 ۲۶۷
 ۲۶۸
 ۲۶۹
 ۲۷۰
 ۲۷۱
 ۲۷۲
 ۲۷۳
 ۲۷۴
 ۲۷۵
 ۲۷۶
 ۲۷۷
 ۲۷۸
 ۲۷۹
 ۲۸۰
 ۲۸۱
 ۲۸۲
 ۲۸۳
 ۲۸۴
 ۲۸۵
 ۲۸۶
 ۲۸۷
 ۲۸۸
 ۲۸۹
 ۲۹۰
 ۲۹۱
 ۲۹۲
 ۲۹۳
 ۲۹۴
 ۲۹۵
 ۲۹۶
 ۲۹۷
 ۲۹۸
 ۲۹۹
 ۳۰۰
 ۳۰۱
 ۳۰۲
 ۳۰۳
 ۳۰۴
 ۳۰۵
 ۳۰۶
 ۳۰۷
 ۳۰۸
 ۳۰۹
 ۳۱۰
 ۳۱۱
 ۳۱۲
 ۳۱۳
 ۳۱۴
 ۳۱۵
 ۳۱۶
 ۳۱۷
 ۳۱۸
 ۳۱۹
 ۳۲۰
 ۳۲۱
 ۳۲۲
 ۳۲۳
 ۳۲۴
 ۳۲۵
 ۳۲۶
 ۳۲۷
 ۳۲۸
 ۳۲۹
 ۳۳۰
 ۳۳۱
 ۳۳۲
 ۳۳۳
 ۳۳۴
 ۳۳۵
 ۳۳۶
 ۳۳۷
 ۳۳۸
 ۳۳۹
 ۳۴۰
 ۳۴۱
 ۳۴۲
 ۳۴۳
 ۳۴۴
 ۳۴۵
 ۳۴۶
 ۳۴۷
 ۳۴۸
 ۳۴۹
 ۳۵۰
 ۳۵۱
 ۳۵۲
 ۳۵۳
 ۳۵۴
 ۳۵۵
 ۳۵۶
 ۳۵۷
 ۳۵۸
 ۳۵۹
 ۳۶۰
 ۳۶۱
 ۳۶۲
 ۳۶۳
 ۳۶۴
 ۳۶۵
 ۳۶۶
 ۳۶۷
 ۳۶۸
 ۳۶۹
 ۳۷۰
 ۳۷۱
 ۳۷۲
 ۳۷۳
 ۳۷۴
 ۳۷۵
 ۳۷۶
 ۳۷۷
 ۳۷۸
 ۳۷۹
 ۳۸۰
 ۳۸۱
 ۳۸۲
 ۳۸۳
 ۳۸۴
 ۳۸۵
 ۳۸۶
 ۳۸۷
 ۳۸۸
 ۳۸۹
 ۳۹۰
 ۳۹۱
 ۳۹۲
 ۳۹۳
 ۳۹۴
 ۳۹۵
 ۳۹۶
 ۳۹۷
 ۳۹۸
 ۳۹۹
 ۴۰۰
 ۴۰۱
 ۴۰۲
 ۴۰۳
 ۴۰۴
 ۴۰۵
 ۴۰۶
 ۴۰۷
 ۴۰۸
 ۴۰۹
 ۴۱۰
 ۴۱۱
 ۴۱۲
 ۴۱۳
 ۴۱۴
 ۴۱۵
 ۴۱۶
 ۴۱۷
 ۴۱۸
 ۴۱۹
 ۴۲۰
 ۴۲۱
 ۴۲۲
 ۴۲۳
 ۴۲۴
 ۴۲۵
 ۴۲۶
 ۴۲۷
 ۴۲۸
 ۴۲۹
 ۴۳۰
 ۴۳۱
 ۴۳۲
 ۴۳۳
 ۴۳۴
 ۴۳۵
 ۴۳۶
 ۴۳۷
 ۴۳۸
 ۴۳۹
 ۴۴۰
 ۴۴۱
 ۴۴۲
 ۴۴۳
 ۴۴۴
 ۴۴۵
 ۴۴۶
 ۴۴۷
 ۴۴۸
 ۴۴۹
 ۴۵۰
 ۴۵۱
 ۴۵۲
 ۴۵۳
 ۴۵۴
 ۴۵۵
 ۴۵۶
 ۴۵۷
 ۴۵۸
 ۴۵۹
 ۴۶۰
 ۴۶۱
 ۴۶۲
 ۴۶۳
 ۴۶۴
 ۴۶۵
 ۴۶۶
 ۴۶۷
 ۴۶۸
 ۴۶۹
 ۴۷۰
 ۴۷۱

إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ الَّذِينَ آمَنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَإِذَا

جز این نیست که مسلمانان آنانند که ایمان آورده اند بخدا و رسول او و چون ایمان دایه ده بین جوفیق لایک این الله برادر است و رسول او را

كَانُوا مَعَهُ عَلَىٰ أَمْرٍ جَامِعٍ لَّيْسَ لَهُ بِيَدِهِمَا شَيْءٌ يُسْتَأْذَنُ

باشند او یک بر کار یک که جمع کردن ایشان بطلبند نزد نا انکه دستور طلبیدن ایشان بر یک بن دیکه سانه کسی جمع بود یک که هم بین طلبیدن حاجت ایشان بر یک

أَنَّ الَّذِينَ يُسْتَأْذَنُونَكَ أُولَٰئِكَ الَّذِينَ يُؤْمِنُونَ

بر آینه انکه دستور بطلبند از این آنانند که ایمان آورده اند و چون یک بختی بر دانی سبب بین دمی بین جوامع بین

بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ فَإِذَا أَسْتَأْذَنُوكَ لِبَعْضِ شَأْنِهِمْ

بخدا و رسول او پس اگر دستور بطلبند از تو برای بعضی کار خود از الله کو اور او سیکه رسول که هر چه بردانی بکنن بختی که کسی بگو

فَإِذْ يُلَاحِظُكَ مِنْهُمْ وَاسْتَغْفِرُ لَهُمْ اللَّهُ

دستور که هر که خواهی از ایشان و امرش طلب کن بر ایشان توبه بردانی بگو او بین تو جاست او دعائی انکه درین سطر الله

إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ لَا تَجْعَلُوا دُعَاءَ الرَّسُولِ

بر آینه خدا از رنده مهربانست مشایید طلبیدن بنیابر را الله بخشنه و لایک مهربان مست هر او بلانار رسول کا

بَيْنَكُمْ دُعَاءُ بَعْضِكُمْ بِبَعْضٍ فَيَعْلَمَ اللَّهُ الَّذِينَ

در میان خویش مانند طلبیدن بعضی از شما بعضی دیگر بر آینه بیند خدا آنانرا

أَسَاءَ أَمْ يَسَاءَ أَمْ يَسَاءَ أَمْ يَسَاءَ أَمْ يَسَاءَ أَمْ يَسَاءَ أَمْ يَسَاءَ

لبعض شأنيهم
باللهم
خ

بينكم
باب

۴۲

يَتَسَلَّفُونَ مِنْكُمْ لَئِذَا افْلَحُوا لَأَنْ يَحْذَرُوا الَّذِينَ

کہ جسکی بیرون میروند از شما پناہ جو یان پس باید کہ پرسند انانکہ
تم میں جو سٹک جائے میں انکہ بجا کر سو دیتے رہیں جو لوگ

يَخْلِفُونَ عَنْ أَمْرِهِ أَنْ تُصِيبَهُمْ فِتْنَةٌ أَوْ

مخلاف حکم پیا میر سکنند از آنکه برسد بدین ان [بلایه] یا
مخلاف کر سیتے ہیں اونی کے حکم کا کہ سپرٹیک اوں پر کچھ خبری یا

يَصِيرُكُمْ عَذَابُ الْيَمِّ ۝ إِلَّا الَّذِينَ آمَنُوا فِي السَّمَوَاتِ

برسد بایشان خدا بی درد دهنده آگاه شو برآینه حذر است بر آینه
پهنی افکند که مار فستق است بر آینه کاسه جو که به آسمان

وَالْأَرْضِ قَدْ يَعْلَمُ مَا أَنْتُمْ عَلَيْهِ وَيَوْمَ يُحْشَرُونَ

وزمین است میداند روشی را که شما برانید در روشی که بداند اندیشه شوند
وزمین مین او سکون معلوم است پس حال پرتم هو اور جسدن پیر جسدن

إِلَيْهِ فَيَنْبِئُهُمْ بِمَا عَمِلُوا وَاللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ۝

کسیکے اور خرد پدائیشنا راں با کچھ کردہ اند و خدا بہر چیز داناست
او کی طرف تو خدا و گناہ کو جو انہوں نے کیا اور اللہ سب چیز جانتا ہے

سورة الفرقان نزلت بمكة غير المرتب اليك كيف الاية

نَزَلَتْ بِطَاوِقٍ غَيْرِ الذِّبْ لَا يَدْعُو مِنْ اللَّهِ النَّاسُ

ملک خلیفہ کے بلا کیے نہیں ہوئے
 حاضر خلیفہ کا کم کو باور میں نہ آئی
 کہ ملک کے حکم کے لیے نہ جاؤں گی
 یہی کیا ہے اسے نہ وارن کے کرار ہو

ایاتھا ۷۷ کلماتھا ۱۱۲ حروفھا ۳۷۸ رکوعا تھا ۱

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

تَبْرَكَ الَّذِي نَزَّلَ الْفُرْقَانَ عَلَى عَبْدِكَ لِيَكُونَ

سید پرکت بہت آئمہ فسد اور فرقان را بر بندہ خویش تا باشد
بسی برکت ہے اونکی نیسے تارا فیصلہ اسپت بندہ پر کہ رہے

لِلْعَالَمِينَ يَا أَيُّهَا الَّذِي لَهُ مَلَكُ السَّمَوَاتِ وَ

ترساند عالمہارا آئمہ اور است پادشا ہی آما ہمار
جہان والو کو ڈراؤ وہ ہسکی ہے سلطنت آسمان و

الْأَرْضِ وَلَمْ يَخْذْ وَلَدًا وَلَمْ يَكُنْ لَهُ شَرِيكٌ فِي

زمین وچ نہ نہ کوئت وچ شریک نیست اورا در
زمین کی اور نہیں پڑا او سے بیٹا اور نہیں گوی او کا سا ہی

الْمَلِكِ وَخَلَقَ كُلَّ شَيْءٍ فَقَدْ رُفِعَ تَقْدِيرُ

پادشا ہے دیا فرم ہر چیز برا پس اندازہ کرد اورا اندازہ
راجہ بن اور خانی پر پس ہر شے کیا اسکو اب کر

وَإِخْذُوا مِنْ دُونِهِ إِلَهًا لَّا يَخْلُقُ شَيْئًا وَهُمْ

وگرفتند کافران بخندند معبود انرا کہ نی از میند جنبہ ہی دشواری
اور لوگوں نے بگڑے ہیں اسے دریکے کئے حاکم بوجہ بن بنا کچھ چیز اور

دستجاوہ
حروفھا
۳۷۸
کلماتھا
۱۱۲
۸۹۲

يَخْلُقُونَ وَلَا يَمْلِكُونَ لَا نَفْسِهِمْ ضَرًا وَلَا نَفْعًا

آپد مینو ونبو اند برک فوسن از بان وند سو دین

وَلَا يَمْلِكُونَ مَوْتًا وَلَا حَيَاتًا وَلَا شَيْءًا وَقَالَ

ونبو اند مرگ را وند زندگانی وند برک فوسن وگفتند

الَّذِينَ كَفَرُوا الزُّلْفَةَ لَا أَفْئِدَتَهُ وَطَنَانَهُ

کافران نسبت این ستران گرد و سب که برافیت از اوری

عَلَيْهِمْ قَوْمٌ أَكْثَرُونَ فَقَدْ جَاءُوا ظُلْمًا وَزُورًا

برافراوی کرده دیگر پس امل آورند ستم و دروغ را

وَقَالُوا أَسَاطِيرُ الْأَوَّلِينَ اكْتَتَبْنَا فِيهِ

وگفتند فران ان اند پیشیناست که برک خود نوشت است از ایلان

عَلَىٰ عَلَيْهِ بَكَّةٌ وَأَصْبَلَاةٌ قُلْ أَنْزَلَهُ الَّذِي

خوانده میشو بروک صبح و شام یعنی تبار گرد گو فرد آورده است از

يَعْلَمُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ إِنَّهُ كَانَ

که میدان آن جهان که در آسمان و زمین است برآیند وی است

آخرین ندا

جاء
بلا الفتن اتها

۱۲ صوح
باز از کلام خداوند
که در آسمان و زمین است
برآیند وی است
و در روز قیامت
او را باز خواهد داد

۱۰ اِنْ شَاءَ جَعَلَ لَكَ خَيْرًا مِنْ ذَلِكَ جَنَّاتٍ

اگر خواہد بدید تیرا بہترین ازین بوستانہا کہ برود
اگر چاہے کردیے بجاو اس سے بہتر باغ سے بہتر

مِنْ خَيْرٍ اَلَا تَهْتَفُ بِمَا تُكْفِرُ بِالْكَافِرِينَ

زیراں جو ہمارے بدتر مچھلا بلند سے دنیا بلکہ
نہرین اور کردیے بجاو عمل کوئی نہیں قوت

كَذَّبُوا بِالْحَقِّ لَمَّا جَاءَهُمْ وَاعْتَدُوا لِلْحَبِطِ

دروغ مندرہ اند قیامت را و آمادہ ساختہ ایم ہر کسی کے کہ کذب قیامت
وہ جو ٹھکانے میں قیامت کو اور پہنچے طیار کی ہے جو کوئی جہو ہلکا و کھینک

سَعِيدٍ اِذَا رَأَوْهُمُ مِنْ مَّكَانٍ بَعِيدٍ

دروغ را چون بہ بینند دروغ انرا از مسافت دور
اوس کے واسطے کہ جب وہ دیکھے گی ان کو دور جگہ سے

مِنْ مَّكَانٍ بَعِيدٍ اِذَا رَأَوْهُمُ مِنْ مَّكَانٍ بَعِيدٍ

بشنوئے از دیکے آواز خشم خوردن و نرین و چون انداختہ شود از آن
سین سے دیکے اوسکا ہو بجاو اوجھلا نا اور جب دیکھے جادوین کے اوجھ

مَكَانٍ اَضْيَقَ اَمَقَرِّينَ دَعَا هُنَالِكَ ثُبُورًا

جگہں تنگ دست و پابستہ بد دعا کنند آنجا بر خویش بہلاک
کے گئے تنگ اکیس بر خویش کے بد دعا بکار بن گئے اوس جگہ موت کو

لَا تَدْعُ إِلَى شَيْءٍ اَوْحَدًا وَاَدْعُوا ثُبُورًا

وگوئی نہ دعا کہیں اور نہ ایک ہلاک وہ دعا کہیں بہلاک
موت بکار و ان اکیس نہ ہو اور بکار و بہت سے مرے خوف

يَجْعَلُ

دارغ
یواخ ع و ص را
اع ک ن ضر

ضيقًا

تخفيفًا

دن میں ہزار بار اسے پڑھا
یہ کتاب ۱۲ اسو
خوشی کے ایک بار میں پڑھو

کثیراً قل ذلک خیراً أم حنة الخلد التي

بسیار بگو آری این بهتر است یا بهشت جاوید آنکه

وعد المتقون کانت لهم جزاء ومصیر

وعدہ داده شدہ است تقیاً از ایشانرا پاداش و جایز گشت

لهم فیہا ما یشاؤن خلد یرکان علی ربک

ایشانرا است آنچه میخواهند جاویدان است بر پروردگار تو

وعدا مسوولاً و یوم یکشتر هم وما بعدی

وعدہ طلبیدہ شدہ و آنروز کہ جمع کند خدا ایشانرا با کدی برستد

من دوز اللہ فیقول انتم اصلکم عباد

بخشنه خدا پس گوید ای شما گمراه کردید این بندگان مرا

هو الامم هم ضلوا السبیل و لو اسئمت

یا ایشان خود غلط کرده اند راه را گوئی یا اسمی

ما کان یلغی لنا ان یخلف من ذلک من اولیائ

سزاوار نباشد ما را کہ آج دوست گیریم بخون

هم کوین نہ آتا کہ بگویند سبب بغیر کسی رفیق

۱۸

۱۵

۱۴

۱۷

یکشتر هم
پرد ع
ارحل

فقط
ک

نخند
ان

وَلَا يَكُنْ مِمَّنْ يَتَّبِعُكُمْ وَأَبَاءَهُمْ حَتَّىٰ تَسْأَلَ الدَّكَرَ

وَلٰكِنْ ہرہ مندستائے ایشانرا و پدران ایشانرا تا آنکہ فراموش گردند

لَكِنْ تَرَىٰ فِيَّ انْ كَوْرَتِي دَاوْرَانِ كَيْبَابِ دَاوْدِ كَوْبَانِ كَيْبَابِ

وكانوا قوم ما بوردان فقد كذبواكم بما

رشدند گروه هلاک شده گویم اسی گروه کافران پرستند دروغ را گفتند

تَقُولُونَ فَمَا تَسْتَطِيعُونَ صَرْفًا وَلَا نَصْرًا

میگفتید پس نمیتوانید دفع کردن عذاب و نه یاری دادن

وَمَنْ يَظْلِمْ مِثْلَ نَذِيرٍ عَذَابًا كَبِيرًا

وهر که ستم کرده باشد از شما بچند نفر عذاب بزرگ

وَمَا أَرْسَلْنَا قَبْلَكَ مِنَ الْمُرْسَلِينَ إِلَّا أَنْهَمُ

و نهستادیم پیش از تو پیغامبران

لِيَأْكُلُوا مِنْ الطَّعَامِ وَيَمْسُوكَ الْأَسْوَاجَ

ببخورند طعام و میفشدند در بازارها و ساختن

بَعْضُهُمْ لِبَعْضٍ فِتْنَةً أَنْ تُدْرِكَ وَكَانَ رِيكٌ بَصِيدًا

بعض شمارا در حق بعضی ابتلا یا صبر میکنند و هست پرواز گار و میانی

ما كَيْبَابِ دَاوْدِ كَوْبَانِ كَيْبَابِ
تَقُولُونَ
بِالْغَيْبِ غَايِبَاتٍ
يَسْتَطِيعُونَ
بِالْغَيْبِ غَيْرَ شَيْءٍ

کواد کافران پیروز گاه میباشند
کافران
کافران
کافران

عشر
الانبياء

عقود
بلا الف اساعا

ن حجرا
ن حجرا

وقال الذين لا يرجون لقاءنا لولا انزل علينا

الملائكة او نرى ربنا لقد استكبروا في

انفسهم وعتوا عتوا كبيرا يوم يرون

الملائكة لا بشرى يومئذ للمهممين

يقولون حجرا محجورا وقد منا الماء ولو امن

فجعلناه هباء منقرا احببنا الله

يومئذ جبر مستقرا واحسن مقبلا ويوم

الانبياء

الانبياء

۲۱

۲۲

۲۳

۲۴

نزل الملائكة

میں سے

کلمہ پڑھیں آسمان پر فرشتے نازل ہوں گے
ہر ایک کو اپنے گناہ کے حساب سے اور اللہ تعالیٰ

۲۵ تَسْقُطُ السَّمَاءُ بِالْغَمِّ وَأَنزِلُ الْمَلَائِكَةُ تَنْزِيلًا

کہ آسمان غم سے گرے اور فرشتے آسمان پر فرشتگان اور فرشتے

الْمَلِكُ يَوْمَئِذٍ الْخَبِيرُ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ وَكَانَ يَوْمَئِذٍ

بادشاہ ہے حق ہے آنروز خدا ہے اور یہ وہ دن

۲۶ عَلَى الْكَافِرِينَ عَسِيرًا وَيَوْمَئِذٍ يُعَذِّبُ الظَّالِمِينَ

روز دشواری کا ہے کافروں پر اور جس دن کاٹے کافروں کا

عَلَىٰ يَدَيْهِ يَقُولُ يَلَيْكُنَّ أَخَذْتُ مَعَ الرَّسُولِ

دوست خود را گویا میں نے گزرتے ہمراہ پیغمبر

۲۷ سَيِّدًا ۚ يَوْمَئِذٍ لَيْسَ لَكَ تُنْفِيزٌ وَلَا أَعَانَةٌ

راہ ہے ای وہی بر سر کا ہے دوست نہ کرے فلاں راہ

۲۸ خَلِيلًا ۚ لَقَدْ أَضَلَّنِي عَنِ الذِّكْرِ بَعْدَ

دوستی اوسنے بہکا دیا مجھ کو نصیحت سے

۲۹ إِذْ جَاءَنِي وَكَانَ الشَّيْطَانُ لِلْإِنْسَانِ خَذُولًا

اذا کہ آمدہ بود میں وہست شیطان آدمی کے را در سخت نہا گزاردہ

یلتین

وَقَالَ الرَّسُولُ يَا رَبِّ إِنَّ قَوْمِي اتَّخَذُوا هَذَا

وگفت پیغمبر ای پروردگار من برآئند قوم من

اور کہا رسول بنے ایسے رب پر یہ پیری قوم نے بھرا یا اس

الْقُرْآنَ مَجْهُوًّا ۚ وَكَذَلِكَ جَعَلْنَا الْكُرْآنَ

قرآن مڑوک ساختند و همچنین ساختیم برآئند پیغمبر

قرآن کو جھک جھک اور اسی طرح رکھتے ہیں پیغمبر کے

عَدُوِّمِنَ الْبَشَرِ مِثْلَ بَرِّكَ هَادِيًا وَ

دشمنان از گناہکاران و پس بہت پروردگار تو راہ نایب و

دشمن گناہکاروں میں ہے اور پس بے ترار بہ راہ دکھانیکو اور

نَصِيرًا ۚ وَقَالَ الَّذِي كَفَرُوا لَوْلَا نُزِّلَ

انصر دہندہ وگفتند یہ اسکا نشان جسے نہ فرود آورند

مذکر یوسف اور کہتے تھے وہ لوگ جو منکرین کیوں نہ آئیں

عَلَيْهِ الْقُرْآنَ جَمْلَةً وَاحِدَةً ۚ كَذَلِكَ

قرآن پر پیغمبر دفعتہ وچھن بدعات آوردیم

اس پر قرآن سارا ایک جگہ اس طرح اترانا تھا

لِنُنشِئَ بِهِ قَوْمًا كَذَوْرْتِكُمْ تَرْتَبِلًا ۚ

تا استوار سازیم ان دل نرا وخواندیم آئرا با ہنگی

نا ثابت کہیں ہم اس سے بزدل اور یہ سنایا ہے اسکو ہڑ ہڑ کر

وَلَا يَأْتُونَكَ بِمَثَلٍ إِلَّا جِئْنَاكَ بِالْحَقِّ وَحَسَنَ

و نبارند کا قرآن پیش تو آج دستا بگم یاریم میں تو جوابے راست و نیکو تر

اور نہیں لایے تجھ پاس کوئی کہادت کہ ہم نہیں پہنچے تجھ کو ہر ایک بات اور

قوی

آخ ای

۳۰

۳۱

۳۲

معانقہ

عند التقدیر

وحدة كذلك

وہاں ہے کافیکہ یارین جب کہو
جگہ گارادہ پلاوے گارادہ

وہاں ہے کافیکہ یارین جب کہو
جگہ گارادہ پلاوے گارادہ

تفسير الدين يحشرون على وجوههم

در بیان آنکه بر این گنجینه شوق افشان بر روی تو بن
جو تو گنج گهریست آویخته اند بر این گنجینه

إِلَى جَهَنَّمَ أُولَئِكَ شَرٌّ مَكَانًا وَأَضَلُّ سَبِيلًا

ایمانی کا درجہ ہے اور بہت سے ایسے ہیں جو کہ

وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ وَجَعَلْنَا مَعَهُ

اور ہمیں دی ہے مومی کو کتاب اور پڑھنا اور اسکے ساتھ

خاه هرمن وزیر مقتلنا اذ هبنا الى القوم
برادر او مادر من را
بسن گفتم برود بسوی آن قوم را

او کا یہاں سے باز رہ کر کام چلا کر

که در فسخ شمرند آیات ما

جنہوں نے جہو پہل میں ہماری باتیں پیر کر مارا ہے اور انکو اور ان کے

دوم و سوم چون در و بی ستر و دینیا بران را سخن می آید

اور روح کی قوم کو جبار رہو تاکہ جہنم لایا گیا ملامت والوں کو پہنچا دے اور ان کو
جہنم لایا گیا اے واعظانہ الظالمین

اور کہ انہوں نے جو کچھ میں نے کہا ہے وہ سب سچا ہے اور میں نے اس کو
میں نے اس کو

اور کیا اون کو سب سے کمینا نہ تھی اور رہتی ہے جس سے کہ نہ کاروانہ آئے۔

1. *Journal of the American Medical Association*, 1997; 277: 1001-1005.

وَقَالَ اللَّهُ

بسم الله الرحمن الرحيم
بسم الله الرحمن الرحيم
بسم الله الرحمن الرحيم
بسم الله الرحمن الرحيم

مصحف
عربی
کتاب
مطهر
نورانی

عَلَّا بَايَاتِهِمْ وَعَادَا وَتَوَدَّ وَأَوْحَىٰ الرَّسُولُ

عذاب در دینده و ملاک حشمت عاود شود و اهل رس را

وَقَرْنَ بَيْنَ ذَلِكَ كَثِيرًا ۝ وَكَلا ضَرْبًا لَهُ

وطلاقات بسیار را در میان ایشان و برای هر یکی بیان کردیم

الْأَمْثَالُ ۝ وَكَلا تَبَرُّنَا تَبَرُّنًا ۝ وَكَلا تَقُوا

وستانها و هر یکی را ملاک حشمت ملاک کردن و در آینه رسیدند

عَلَىٰ الْقُرَىٰ الَّتِي آمَطَتْ مَطَرُ السَّحَابِ أَفْهَمَ يَكُونُوا

پس بر روی باران و شد بر باران بپوشانند آسانی

يَرْوَنَّهُمْ لَكُمُ الْيَوْمَ ۝ وَكَلا تَقُوا لَكُمْ يَوْمَ الْيَوْمِ ۝

دیدن آنرا که توغ نمیدارند استند بر این سخن

وَإِذَا رَأَوْكَ أَنْ يَنْخَذُوكَ لِأَهْلِ الْأَنْدَالِ

و چون ببینند ترا که خنجر از آهلی اندلس

بِأَمْرِ اللَّهِ ۝ وَكَلا تَقُوا لَكُمْ يَوْمَ الْيَوْمِ ۝

بسم الله الرحمن الرحيم

بسم الله الرحمن الرحيم

الف

لَا أَنْصِبْ عَلَيْهَا وَسُوفَ يَعْلَمُونَ حِينَ يَرَوْنَ

اگر آن بود که شکایت کردیم بر آن و خواهند دانست چون ببینند

سپین هم نه ثابت رنجی او بر او است جانین که بسوخت و کین

عذاب من أضل سبيلا أرايت كمر الخ

عذاب را کبست غلط کننده ترا در راه آید که خدا خود بگردد

عذاب کون بهشت بگردد راه است بهر آنکه و نیست بر آن

اطمه هوام افانست نون عا که و کلا

خوابش نوزد را آیت می شود که بگردد آن نوزد

ا بیا تو که کین تو به کین او و کلا

ان که کثر هم یسعون او یسعون انهم

که بشیرین ایشان می شوند با می نهشت نشانیان الا

که نشانیان من هستی بهشتی من اور کینه من بر این

کلا انهم بل هم اضل سبيلا الذوق الربك

مانند جهان این بلکه ایشان غلط کننده و نوزد را آیت می شود که بگردد

بویا بون بهشتی من بهشتی من بهشتی من بهشتی من

كيف مد الظل وان شاء الله

چگونه دراز کرد سایه را که اگر خواست که بگردد آن سایه

کسی پس کی بر جانین اور اگر بگردد او سکون آید

تو جملنا الشفق سبيلا دایلا انهم

باز بزرگاشتم آفتاب را بر در راه ناسی که باز مرا که میساردا

پهرینه پهریا سورج او پس کار راه بنام دالا پهر کین لیا او سکون

۳۲

۳۳

۳۴

۳۵

باز در اول روز ۱۲۴۵
باز در اول روز ۱۲۴۵
باز در اول روز ۱۲۴۵

ملفوظات آقاخان
میرزا محمد باقر
میرزا محمد باقر
میرزا محمد باقر
میرزا محمد باقر

لَعَنَّا فِي كُلِّ قَرْيَةٍ نَذِيرًا ۚ فَلَا تُطِعُ الْكَافِرِينَ

سبغہ ستادیم در ہر دیہ نرساۃ
ادھائے ہر ہستے میں کوئی ڈبے بوالا سونو کہانہ مان سکر وٹکا

وَجِهْدُهُمْ فِي جِهَادٍ كَبِيرٍ ۝ وَهُوَ الَّذِي

و جہاد کن با این حکم قرآن جہاد بزرگی
اور حفاظت کہ او کا اس لیے بڑے ذریعہ ف اور وہی ما جسے

مَجْرُ الْبَحْرِ مِنْ هَذَا عَذَابٌ فَرَاتٌ وَهَذَا سِلْسِلَةٌ

در آستخت دو دریا آ این بک شیرین دن تشکی است دآن و گرنه
سے صلاے دو دریا یہ میٹھاپے یاں بھاتا اور یہ کھاراسے

الجار وجعل بينهما برزخا وحجرا مبيناً

بروزہ
کڑوا

وساخت میان پردہ و حجاب و سہیلے ملبوسات
اور رکھا اون دونوں کے بیچ پردہ اور اس روکی

وَهُوَ الَّذِي خَلَقَ مِنَ الْمَاءِ بَشَرًا فَجَعَلَهُ نَسَبًا وَصِهْرًا

دوست آگہ افرید از آب آدمی را پس ساختن از اوست
 اوروی است جسے بنایا بانی سے آدمی بہ نثر یا اوست کا جہ

وَمِنْهُمْ مَنْ كَانَ زَيْنًا مَقْدِيرًا ۝ وَلِيُعَذِّبَهُنَّ

و حذا و نقابت دانا دی و سب پرور دگانی توانا
اور سب پرور دگانی توانا اور سب پرور دگانی توانا

من دون الله ولا يفيضهم ولا يضرهم وكان

بجسٹ خدا چیز را کہ نفع نہ دے بلکہ ان و ضرر نہ دے بپیشان و
اللہ کو جو ہر کہ وہ چیز کہ نہ پہلے کرے انکا نہ ہوا اور یہ

بسم الله الرحمن الرحيم

۱۲۱۱
 ۱۲۱۲
 ۱۲۱۳
 ۱۲۱۴
 ۱۲۱۵
 ۱۲۱۶
 ۱۲۱۷
 ۱۲۱۸
 ۱۲۱۹
 ۱۲۲۰
 ۱۲۲۱
 ۱۲۲۲
 ۱۲۲۳
 ۱۲۲۴
 ۱۲۲۵
 ۱۲۲۶
 ۱۲۲۷
 ۱۲۲۸
 ۱۲۲۹
 ۱۲۳۰
 ۱۲۳۱
 ۱۲۳۲
 ۱۲۳۳
 ۱۲۳۴
 ۱۲۳۵
 ۱۲۳۶
 ۱۲۳۷
 ۱۲۳۸
 ۱۲۳۹
 ۱۲۴۰
 ۱۲۴۱
 ۱۲۴۲
 ۱۲۴۳
 ۱۲۴۴
 ۱۲۴۵
 ۱۲۴۶
 ۱۲۴۷
 ۱۲۴۸
 ۱۲۴۹
 ۱۲۵۰
 ۱۲۵۱
 ۱۲۵۲
 ۱۲۵۳
 ۱۲۵۴
 ۱۲۵۵
 ۱۲۵۶
 ۱۲۵۷
 ۱۲۵۸
 ۱۲۵۹
 ۱۲۶۰
 ۱۲۶۱
 ۱۲۶۲
 ۱۲۶۳
 ۱۲۶۴
 ۱۲۶۵
 ۱۲۶۶
 ۱۲۶۷
 ۱۲۶۸
 ۱۲۶۹
 ۱۲۷۰
 ۱۲۷۱
 ۱۲۷۲
 ۱۲۷۳
 ۱۲۷۴
 ۱۲۷۵
 ۱۲۷۶
 ۱۲۷۷
 ۱۲۷۸
 ۱۲۷۹
 ۱۲۸۰
 ۱۲۸۱
 ۱۲۸۲
 ۱۲۸۳
 ۱۲۸۴
 ۱۲۸۵
 ۱۲۸۶
 ۱۲۸۷
 ۱۲۸۸
 ۱۲۸۹
 ۱۲۹۰
 ۱۲۹۱
 ۱۲۹۲
 ۱۲۹۳
 ۱۲۹۴
 ۱۲۹۵
 ۱۲۹۶
 ۱۲۹۷
 ۱۲۹۸
 ۱۲۹۹
 ۱۳۰۰
 ۱۳۰۱
 ۱۳۰۲
 ۱۳۰۳
 ۱۳۰۴
 ۱۳۰۵
 ۱۳۰۶
 ۱۳۰۷
 ۱۳۰۸
 ۱۳۰۹
 ۱۳۱۰
 ۱۳۱۱
 ۱۳۱۲
 ۱۳۱۳
 ۱۳۱۴
 ۱۳۱۵
 ۱۳۱۶
 ۱۳۱۷
 ۱۳۱۸
 ۱۳۱۹
 ۱۳۲۰
 ۱۳۲۱
 ۱۳۲۲
 ۱۳۲۳
 ۱۳۲۴
 ۱۳۲۵
 ۱۳۲۶
 ۱۳۲۷
 ۱۳۲۸
 ۱۳۲۹
 ۱۳۳۰
 ۱۳۳۱
 ۱۳۳۲
 ۱۳۳۳
 ۱۳۳۴
 ۱۳۳۵
 ۱۳۳۶
 ۱۳۳۷
 ۱۳۳۸
 ۱۳۳۹
 ۱۳۴۰
 ۱۳۴۱
 ۱۳۴۲
 ۱۳۴۳
 ۱۳۴۴
 ۱۳۴۵
 ۱۳۴۶
 ۱۳۴۷
 ۱۳۴۸
 ۱۳۴۹
 ۱۳۵۰
 ۱۳۵۱
 ۱۳۵۲
 ۱۳۵۳
 ۱۳۵۴
 ۱۳۵۵
 ۱۳۵۶
 ۱۳۵۷
 ۱۳۵۸
 ۱۳۵۹
 ۱۳۶۰
 ۱۳۶۱
 ۱۳۶۲
 ۱۳۶۳
 ۱۳۶۴
 ۱۳۶۵
 ۱۳۶۶
 ۱۳۶۷
 ۱۳۶۸
 ۱۳۶۹
 ۱۳۷۰
 ۱۳۷۱
 ۱۳۷۲
 ۱۳۷۳
 ۱۳۷۴
 ۱۳۷۵
 ۱۳۷۶
 ۱۳۷۷
 ۱۳۷۸
 ۱۳۷۹
 ۱۳۸۰
 ۱۳۸۱
 ۱۳۸۲
 ۱۳۸۳
 ۱۳۸۴
 ۱۳۸۵
 ۱۳۸۶
 ۱۳۸۷
 ۱۳۸۸
 ۱۳۸۹
 ۱۳۹۰
 ۱۳۹۱
 ۱۳۹۲
 ۱۳۹۳
 ۱۳۹۴
 ۱۳۹۵
 ۱۳۹۶
 ۱۳۹۷
 ۱۳۹۸
 ۱۳۹۹
 ۱۴۰۰
 ۱۴۰۱
 ۱۴۰۲
 ۱۴۰۳
 ۱۴۰۴
 ۱۴۰۵
 ۱۴۰۶
 ۱۴۰۷
 ۱۴۰۸
 ۱۴۰۹
 ۱۴۱۰
 ۱۴۱۱
 ۱۴۱۲
 ۱۴۱۳
 ۱۴۱۴
 ۱۴۱۵
 ۱۴۱۶
 ۱۴۱۷
 ۱۴۱۸
 ۱۴۱۹
 ۱۴۲۰
 ۱۴۲۱
 ۱۴۲۲
 ۱۴۲۳
 ۱۴۲۴
 ۱۴۲۵
 ۱۴۲۶
 ۱۴۲۷
 ۱۴۲۸
 ۱۴۲۹
 ۱۴۳۰
 ۱۴۳۱
 ۱۴۳۲
 ۱۴۳۳
 ۱۴۳۴
 ۱۴۳۵
 ۱۴۳۶
 ۱۴۳۷
 ۱۴۳۸
 ۱۴۳۹
 ۱۴۴۰
 ۱۴۴۱
 ۱۴۴۲
 ۱۴۴۳
 ۱۴۴۴
 ۱۴۴۵
 ۱۴۴۶
 ۱۴۴۷
 ۱۴۴۸
 ۱۴۴۹
 ۱۴۵۰
 ۱۴۵۱
 ۱۴۵۲
 ۱۴۵۳
 ۱۴۵۴
 ۱۴۵۵
 ۱۴۵۶
 ۱۴۵۷
 ۱۴۵۸
 ۱۴۵۹
 ۱۴۶۰
 ۱۴۶۱
 ۱۴۶۲
 ۱۴۶۳
 ۱۴۶۴
 ۱۴۶۵
 ۱۴۶۶
 ۱۴۶۷
 ۱۴۶۸
 ۱۴۶۹
 ۱۴۷۰
 ۱۴۷۱
 ۱۴۷۲
 ۱۴۷۳
 ۱۴۷۴
 ۱۴۷۵
 ۱۴۷۶
 ۱۴۷۷
 ۱۴۷۸
 ۱۴۷۹
 ۱۴۸۰
 ۱۴۸۱
 ۱۴۸۲
 ۱۴۸۳
 ۱۴۸۴
 ۱۴۸۵
 ۱۴۸۶
 ۱۴۸۷
 ۱۴۸۸
 ۱۴۸۹
 ۱۴۹۰
 ۱۴۹۱
 ۱۴۹۲
 ۱۴۹۳
 ۱۴۹۴
 ۱۴۹۵
 ۱۴۹۶
 ۱۴۹۷
 ۱۴۹۸
 ۱۴۹۹
 ۱۵۰۰
 ۱۵۰۱
 ۱۵۰۲
 ۱۵۰۳
 ۱۵۰۴
 ۱۵۰۵
 ۱۵۰۶
 ۱۵۰۷
 ۱۵۰۸
 ۱۵۰۹
 ۱۵۱۰
 ۱۵۱۱
 ۱۵۱۲
 ۱۵۱۳
 ۱۵۱۴
 ۱۵۱۵
 ۱۵۱۶
 ۱۵۱۷
 ۱۵۱۸
 ۱۵۱۹
 ۱۵۲۰
 ۱۵۲۱
 ۱۵۲۲
 ۱۵۲۳
 ۱۵۲۴
 ۱۵۲۵

الْكَافِرِ عَلَى رَبِّهِ ظَهِيْرًا ۝ وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا

مُزَكَّيْنًا ۝ وَنَذِيْرًا ۝ قُلْ مَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ ۝

إِنْ يَشَاءِ اللَّهُ يُخَيِّرْ لِي رَبِّي سَبِيْلًا ۝ وَتَوَكَّلْ

عَلَى الْحَيِّ الَّذِي لَا يَمُوتُ ۝ وَبَشِّرِ الصَّالِحِينَ ۝ الَّذِينَ إِذَا

أُتُوا بِالْحَبْرِ فَقَالُوا هَذَا الْمَاءُ ۝ وَإِنْ هُوَ إِلَّا عَذَابٌ

أَلِيمٌ ۝ فَذَرْهُمْ ۝ إِنَّ اللَّهَ يُخَيِّرُ لِمَنْ يَشَاءُ سَبِيْلًا ۝

وَتَوَكَّلْ عَلَى الْحَيِّ الَّذِي لَا يَمُوتُ ۝ وَبَشِّرِ الصَّالِحِينَ ۝

الَّذِينَ إِذَا أَتَاهُمُ الْمَلَأُ مِنْ أَهْلِ الْكِفْرِ قَالُوا هَذَا

الْمَاءُ ۝ وَإِنْ هُوَ إِلَّا عَذَابٌ أَلِيمٌ ۝ فَذَرْهُمْ ۝ إِنَّ

اللَّهَ يُخَيِّرُ لِمَنْ يَشَاءُ سَبِيْلًا ۝ وَتَوَكَّلْ عَلَى الْحَيِّ

الَّذِي لَا يَمُوتُ ۝ وَبَشِّرِ الصَّالِحِينَ ۝ الَّذِينَ إِذَا أَتَاهُمُ

الْمَلَأُ مِنْ أَهْلِ الْكِفْرِ قَالُوا هَذَا الْمَاءُ ۝ وَإِنْ هُوَ إِلَّا

۵۵

۵۴

۵۳

۵۸

۵۹

سورة النمل
خَيْرًا عَلَى الْكَافِرِينَ

۱۵۹

612

25

میرزا
فادر
کهن

Handwritten signature: *John J. ...*

هذا استبان براهه
 بار یکبار استخوان کردن کمانه به صورت کین
 بین حق و کفر اندر دست
 چنگ یعنی نواضع بر این ان غالب است و فرقه
 مشبهه با تویر و تار گسیل با نا جانان
 باینکه که ایک در سیکلاید لادن کلام
 رفته گیران که کرات کاه و کوه
 ایستادن سیکلاید

محکمہ اعلیٰ ترین عدالت

نه اولين څه شيا به وړان نه اولين
په اولين څه شيا به وړان نه اولين

لَهُمْ اسْجُدُوا لِلرَّحْمَنِ قَالُوا وَمَا الرَّحْمَنُ أَنَسْجُدُ لِمَا تَأْمُرُنَا

کافران کہ سجدہ کیندہ رحمن را گویند چیست، رحمن ایام سجدہ کینم خبر از کہ نوشیدہ ایما
ادکو سجدہ کرد و رحمن کو کہنہ رحمر، کہ اسے کما سجدہ کہے لکند یہ خبر حسد کا پیکر

وَرَادَهُمْ نَفَقَاتُهُ الَّذِي جَعَلَ فِي السَّمَاءِ بُرُوجًا

نمودہ کردین سخن در حقیقت بیکه و از بزرگو است آنکه بساخت در آسمان برجها
اور بر پستیا و انکارش بڑی برکت ہے اوسکی جن سے بنائے آسمان میں برج

وَجَعَلَ فِيهَا سِرَاجًا وَقَمَرًا مُنِيرًا ۝ وَهُوَ الَّذِي

دست در آن چراغ را یعنی آفتاب را دست ماہ روشن را دوست آنکہ
اور رکبا اوسین چراغ اور چاند اوجالاکر بنوال اور دیکھتے ہیں

بَعَلَ الْيَكْلَ وَالنَّهَارَ خَلْفَةً لِمَنْ أَرَادَ أَنْ يَنْتَهِىَ

ساحت شب و روز را جاسکین یکدیگر سرک سپید که خواہد بود رنگین
بنامی رات اوردن بدیتے اویسے واسطے جو جاکہ دہان رنگینا

او اراد شكورا وعباد الرحمن الذين

باجا ہے شکر کرنا ہے اور شکر رحمن کے وہ ہیں جو

میشوند علی الارض و در آنجا از ایشانم سجدوا
که بودند زمین را بستر و چون بخواستند از آنجا برانند

جلتے ہیں زمین پر دینے لگے اور جب بات کرنے لگیں تو ان کے ہاتھوں

گویند سلام بر شما باد و آنانی که شب بیدارند مرا بیدار و روز بخوابند مرا بخوابان

کہیں صاحبِ مستحق اور وہ جو رات کا سیئے ہن اپنی سبکدوشی کے لئے بہترین

وہاں کی کچھ باتیں لکھیں گے
لیا ہیں روزنامہ ۱۱ ص ۱۱

وَقِيَمًا ۝ وَالَّذِينَ يَقُولُونَ رَبَّنَا اصْرِفْ عَنَّا

وَقِيَمًا کن وہاں کے جو کہتے ہیں اے پروردگار! ہمارے پاس سے

عَذَابَ جَهَنَّمَ اِنْ عَذَابُهَا كَانَ غَرَامًا ۝ وَالَّذِينَ

عذاب دوزخ کا عذاب جہنم کا عذاب اگر عذاب دوزخ کا عذاب ہے

سَاءَتْ مُسْتَقَرًّا وَمُقَامًا ۝ وَالَّذِينَ إِذَا انْقَضَىٰ

سوء آرائگی ہے بد مقامی ہے وہاں کے جو کہتے ہیں

لَمْ يَسْرِفُوا وَلَمْ يَقْتُرُوا وَكَانَ بَيْنَ ذَلِكَ قَوَامًا ۝

انہوں نے نہ اسراف نہ بخل نہ کیا اور نہ بچاؤ نہ کیا اور نہ بچاؤ نہ کیا

وَالَّذِينَ لَا يَدْعُونَ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ وَلَا يَقْتُلُونَ

وہاں کے جو کہتے ہیں اے خدا! مجھ سے مل کر دوسرے کو قتل نہ کر

النَّفْسَ الَّتِي حَرَّمَ اللَّهُ إِلَّا بِالْحَقِّ وَلَا يَزْنُونَ ۝ وَمَنْ

اپنی نفس کو جسے اللہ نے حرام کر دیا ہے اسے قتل نہ کر اور نہ زانیہ نہ ہو

يَفْعَلْ ذَلِكَ يَلْقَ أَثَامًا ۝ يُضَعَّفُ لَهُ عَذَابُ

اگر وہ ایسا کرے تو اس کا بدلہ دوگنا ہوگا اور اس کا عذاب

يَقْتُرُوا
اَكَا
يَقْتُرُوا
عَرَاكِي
اَكَا

يَضَعُفُ
يَضَعُفُ
يَضَعُفُ
يَضَعُفُ

من گنہگار بن جائے گا
سکھانے کی باتیں لکھیں گے
روزنامہ ۱۱ ص ۱۱

یَوْمَ الْقِيَامَةِ وَيَخْلُدُ فِيهِ مُهْلًا ۝ الْآمَنُ
روز قیامت و جاوید ماند آنجا خوار کرده شده اگر آنکه
دن نیامت کے اور پڑا ہے اور پھر خوار ہو کر گئے
تَابَ وَأَمِنَ وَعَمِلَ عَمَلًا صَالِحًا فَأُولَٰئِكَ
توبہ کرو ایمان آورد و عمل صالح نمود پس انھما
توبہ کی اور یمن لایا اور کیا کچھ کام نیک سو او کو
وَسَدَّلَ اللَّهُ سَيِّئَاتِهِمْ حَسَنَاتٍ وَكَانَ
بدل سارو خدا بد ہمارا ایشا بنیکھا و بہت
بدرجہ انیسون کی جگہ پہلا بیان اور ہے
اللَّهُ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ۝ وَمَنْ تَابَ وَعَمِلَ صَالِحًا
نذا فرزند مہربان و پرک توبہ کند و کارشایسته عمل آورد
اسد بخشنے والا مہربان و اور جو کوئی توبہ کرے اور کچھ کام نیک
فَإِنَّهُ يَتُوبُ إِلَى اللَّهِ مَتَابًا ۝ وَالَّذِينَ لَا يَشْعُرُوا
پس بر آئینہ ری رجوع بکنند بخدا رجوع کردن و آنکہ گو ای دروغ نمیدان
سودہ پہ آتاکے اسد کی طرف پرتا ہے کی جگہ آوردہ جو شامل نہیں ہوتے
النَّوْرَ وَإِذَا مَرُّوا بِاللَّغْوِ مَرَّ وَكِرَامًا
و چون گزرنند بر بہودہ گذرند بر دوش برزگان و پس
جہوئے کام میں اور جب ہونٹھیں کہیں کی با تو نکل جادین بڑی رکھیں
وَالَّذِينَ لَا يَشْعُرُوا ۝ وَآيَاتٍ بَعْضُهُمْ كِبْرًا
و آنکہ چون بندہ اوہ بنود این آیات پروردگار ایشان
اور وہ کہ جب او کو سمجھا ہے اوسے کرب کی باتیں نہ ہو پڑیں

يَخْلُدُ

فہم ہشت روز
دعوت والا تو انہما
اور شیعہ

فہم ہشت روز
دعوت والا تو انہما
اور شیعہ

و انہما
دعوت والا تو انہما
اور شیعہ

ایمان لایا ہے ذکر کیا کہ شیعہ کی باتوں کی طرف دھیان نہیں کر سکتے
ایمان لایا ہے ذکر کیا کہ شیعہ کی باتوں کی طرف دھیان نہیں کر سکتے
ایمان لایا ہے ذکر کیا کہ شیعہ کی باتوں کی طرف دھیان نہیں کر سکتے

وقال الله

نموده کنند و در این دنیا و آخرت
از این دنیا و آخرت

عَلَيْهَا صَاحِبُهَا وَعُمِّيَانُ وَالَّذِينَ يَقُولُونَ

ربنا هب لنا من اثارنا وذرنا فينا
ای پروردگار ما را از ثمرات ما و از فرزندان ما را در میان ما

اعین واجعلنا للمتقين اماما اولادنا
ای پروردگار ما را یاری و یار و امام و اولاد و اولاد

يُخْرِجُونَ الْفِرَّةَ بِمَا صَبَرُوا وَلْيَقُفُوا
ای پروردگار ما را از فتنه و فتنه و فتنه و فتنه

فِيهَا تَحْيَاةٌ وَسَلَامٌ خَلْدٌ فِيهَا حَسَنَةٌ
ای پروردگار ما را از حیات و حیات و حیات و حیات

مستقرا ومقاما قل ما يعبدون
ای پروردگار ما را از مقام و مقام و مقام و مقام

لو لا دعا وكره فقد كذا بقدره
ای پروردگار ما را از دعا و دعا و دعا و دعا

اگر باشد عبادت شما پس بر آینه دروغ داشتید پس از آن
اگر باشد عبادت شما پس بر آینه دروغ داشتید پس از آن

در این دنیا و آخرت
ای پروردگار ما را از ثمرات ما و از فرزندان ما را در میان ما
ای پروردگار ما را یاری و یار و امام و اولاد و اولاد
ای پروردگار ما را از فتنه و فتنه و فتنه و فتنه
ای پروردگار ما را از حیات و حیات و حیات و حیات
ای پروردگار ما را از مقام و مقام و مقام و مقام
ای پروردگار ما را از دعا و دعا و دعا و دعا

در این دنیا و آخرت
ای پروردگار ما را از ثمرات ما و از فرزندان ما را در میان ما
ای پروردگار ما را یاری و یار و امام و اولاد و اولاد
ای پروردگار ما را از فتنه و فتنه و فتنه و فتنه
ای پروردگار ما را از حیات و حیات و حیات و حیات
ای پروردگار ما را از مقام و مقام و مقام و مقام
ای پروردگار ما را از دعا و دعا و دعا و دعا

در این دنیا و آخرت
ای پروردگار ما را از ثمرات ما و از فرزندان ما را در میان ما
ای پروردگار ما را یاری و یار و امام و اولاد و اولاد
ای پروردگار ما را از فتنه و فتنه و فتنه و فتنه
ای پروردگار ما را از حیات و حیات و حیات و حیات
ای پروردگار ما را از مقام و مقام و مقام و مقام
ای پروردگار ما را از دعا و دعا و دعا و دعا

در این دنیا و آخرت
ای پروردگار ما را از ثمرات ما و از فرزندان ما را در میان ما
ای پروردگار ما را یاری و یار و امام و اولاد و اولاد
ای پروردگار ما را از فتنه و فتنه و فتنه و فتنه
ای پروردگار ما را از حیات و حیات و حیات و حیات
ای پروردگار ما را از مقام و مقام و مقام و مقام
ای پروردگار ما را از دعا و دعا و دعا و دعا

سواء الشجر اغتر كبتك غير الشجر اتبعهم ان شاء الله

اياتها ۲۲۷ وکلماتها ۱۲۹۶ و حروفها ۵۵۴۰ و عراها

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

طَسْمَةً تِلْكَ آيَاتُ الْكِتَابِ الْمُبِينِ لَعَلَّكَ

این آیات کتاب روشن است شاید تو
بهر آئین بن کمال شکی کتابی شاید تو

لَهُمْ نَفْسُكَ أَلَا يَكُونُوا مُؤْمِنِينَ أَرْسَلْنَا

بلای کشته خورشید را بسبب آنکه مسلمان نمیشوند اگر خوانم
کهونث ماریه اینی جان اسپر کرده یمن چنین کرستی اگر نام جانین

نَزَّلْنَا عَلَيْكَ مِنَ السَّمَاءِ آيَةً قُطِبَتْ لَهُمْ

فرد آریم برایشان از آسمان نازل پس شود گردن ایشان
نوازی از آن بر آسمان یک نوازی بهره بادین ازکی گردن

لَهَا خِضْعُونَ وَمَا يَأْتِيهِمْ مِنْ ذِكْرٍ

پیش آن نیایش کشته و نمی آید ایشان از یاد هیچ
او سکه آنگاه نمی آید از هیچی او را پس کوئی رحمت

بسم الله الرحمن الرحيم
فان الله
الرحمن الرحيم

نزل

و قریب

الرَّحْمَنُ حَدَّثَ الْاَكْثَرَ نَوَاعِدَهُ مِمَّنْ صَبَّحَ
 جانب پروردگار ایشان نوید آورده گری باشد از آن روی گرداننده
 زخمی است نمی جس سے موند نہیں موندی
 فَقَدْ كَذَّبُوا فَسَيَأْتِيهِمْ أَنْبَاءُ مَا كَانُوا يَكْفُرُونَ
 پس ثابت شد که ایشان دروغ شنوند پس خواهد آمد ایشان ماصدق و کذب
 سوید بهر حال که ابی نہیں کی ان پر حقیقت اور بات کی جیسے
 لَيْسَ مِنْكُمْ مَنْ أُولِيَ الْأَرْضِ وَالْأَرْضُ كُفْرًا
 نہیں ہے نہ کہ زمین ان کی ہے نہ کہ زمین کو کفر
 لَيْسَ مِنْكُمْ مَنْ أُولِيَ الْأَرْضِ وَالْأَرْضُ كُفْرًا
 نہیں ہے نہ کہ زمین ان کی ہے نہ کہ زمین کو کفر
 ذَٰلِكَ لَا يَهُودَ وَلَا نَصَارَىٰ وَلَا مُجْرِمِينَ
 اجماع ان شاء است و نسبت بہترین ایشان مسلمان
 وَأَنَّ رِبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ۝ وَكَذَٰلِكَ
 اور یہ کہ رب ہی ہے عزیز و رحیم و کذا
 رَبُّكَ مُوَيَّرَ أَنْتَ لِقَوْمِ الظَّالِمِينَ ۝ قَوْمٌ
 پروردگار تو موسیٰ را کہ یابین گروه استمکاران یابین قوم
 بر رب کے موسیٰ کو کہ جا اوس قوم گنہ گار یابین قوم

فما یستنبط منہ فی حقیقتہ

الشفاء

۱۱ فِرْعَوْنُ لَا يَتَّقُونَ ۝ قَالَ رَبِّ اِنِّيْ اَخَافُ اَنْ

فرعون اب پر ہنگامی نہ کھنکھتے گفت اس پروردگار من پر آئینہ منہ سے کہ

۱۲ يَكْذِبُونَ ۝ وَيَضْحِكُ صَدْرِيْ وَلَا يَنْتَابُ

درویش شترندہ را دنگ شود سینہ من و جاہ من نہ گورد

۱۳ لِسَانِيْ فَارِضٌ لِّاَلِهِيْ ۝ وَ اَمْرٌ عَلَيَّ ذِيْ

زبان من بہر ہنگامی نہ کھنکھتے ہارون و قوم فرعون را من نہ کھنکھتے

۱۴ فَ اَخَافُ اَنْ يَّقْتُلُوْنِ ۝ قَالَ كَلَّا فَاَنْتَ مَبْ

پس ہر گز نہ کہشتہ مرا گفت نہ چنین باشد پس ہر دو ہونہ

۱۵ يٰ اَيُّهَا اَنَا مَعَكُمْ مَسْتَعِيْنٌ ۝ فَاَيُّهَا فِرْعَوْنُ

ایستادہ مرا ہر آئینہ ناما شاخہ خواندہ ایم پس بیا ہنگامی نہ کھنکھتے

۱۶ قُلْ اِنَّ اَرْسُوْلًا رَّبِّيْ اَتٰكُمۡ ۝ اَنْ اَرْسِلَ

پس گوید ہر آئینہ ناما شاخہ خواندہ ہر دو ہونہ ہارون باین ہنگامی نہ کھنکھتے

۱۷ مَعْنَا بَنِيْ اِسْرٰٓئِيْلَ ۝ قَالَ اَلَمْ نَزِّلْكَ وَ اٰتٰكُمۡ

ہمراہ ما بنی اسرائیل را گفت آئینہ ناما شاخہ خواندہ ہر دو ہونہ ہارون

ہمراہ ما بنی اسرائیل کو ہنگامی نہ کھنکھتے ہارون

الشفاء
الشفاء
الشفاء

وہی ہر گز نہ کہشتہ مرا گفت نہ چنین باشد پس ہر دو ہونہ ہارون باین ہنگامی نہ کھنکھتے ہارون ہمراہ ما بنی اسرائیل کو ہنگامی نہ کھنکھتے ہارون

ف ایک فضیلاؤں پر ہوتا ہے
سورہ نعلین اور اس کا ماحول

وَلَقَدْ فَعَلْنَا مِنْ عَمَلِكَ سَيِّئًا ۚ وَفَعَلْتَ

دو بگ کردی در میان ما از عمر خود سالها

فَعَمَلُكَ الَّذِي فَعَلْتَ وَأَنْتَ مِنَ الْكَافِرِينَ ۚ

آن کردار خود را کہ از تو پہل آد وقت ازنا سبب از بندگان
ایجادہ کام جو کر گیا اور تو ہے ناشکرف

قَالَ فَعَلْنَا إِذَا وَانَا مِنَ الْضَالِّينَ ۚ فَفَعَلْ

گفت کردیم آن کردار را نگاہ من از گمراہان بودیم بس گونہم
کہا کیا تو ہے من بنے وہ اور میں نیلا جو کہے دالا بہرہا گاہیں

مِنْكُمْ لَمَّا خَفَّيْتُمْ فَوْهَكُم بِرَبِّكُمْ وَجَعَلْنِي مِنْ

اوتشما چون خفیدم از عقوبت شما پس عطا کرد مرا پروردگار من سخت فراز
تم سے جب ہمارا درد کیا پھر سخت ہو گئے رب سے تم اور میں اچھو

الْمُسَلِّينَ ۚ وَتِلْكَ نِعْمَةٌ تَمُنَّهَا عَلَيَّ أَنْ عَبَدْتُ

پناہبران وایا این نعتی است کہ مت یکنے برتن کہ بندہ گریختے
سے تم سے پناہ بنے دالا اور وہ احسان ہے جو تو مجھ پر کیے کہ غلام کر تے تھے

بَنِي إِسْرَءِيلَ ۚ قَالَ فِرْعَوْنُ وَمَا رَبُّ الْعَالَمِينَ ۚ

بنی اسرائیل را کہ گفت فرعون و چیست پروردگار عالمہا
بنی اسرائیل بولا فرعون کہا ہے جہان کا صاحب

قَالَ رَبُّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا إِنَّ

کہا رب آسمان و زمین و آنچه در میان اینہا است اگر
کہا رب آسمان و زمین کا اور جو اس کے نیچے ہے

لَمَّا خَفَّيْتُمْ

وہ بنی بنی گریختے بنی اسرائیل سے
شک کردن کہ ما بن صورت
بدون نعت نیانند ما

آن

۲۸ ۲۵
کُنْتُمْ مُوقِنِينَ ۝ قَالَ لِمَنْ حُكْمُهُ ۝ أَلَا تَسْتَعْمِلُونَ ۝

یقین آئندہ اید گفتم فرعون آئندہ کہ حوائجے کووندہ آئانی شنوید
تر یقین کرد بولا ایسے کرد و اولوں کے تم نہیں سمجھتے ہو

۲۶
قَالَ رَبُّكُمْ وَرَبُّ آبَائِكُمُ الْأَوَّلِينَ ۝ قَالَ ابْتَ

دگفت مویسے پروردگار شماست و پروردگار پدران پیشین گفتم فرعون
کہا صاحب تمہارا اور صاحب تمہارے آگے اب داد کا بولا

۲۷
رَسُولَكُمْ الَّذِي أَرْسَلَ إِلَيْكُمْ لِمَنْ حُكْمُهُ ۝ قَالَ رَبُّ

پیغامبر کے کہ فرستادہ بسوے شما دیوانہ است گفتم مویسے پروردگار
تمہارا پیغام دالا جو تمہاری طرف بھیجا ہے سو بولا کہ

۲۸
الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ مَا بَيْنَهُمَا إِنَّ رَبَّكُمْ تَعْقِلُونَ

مشرق و مغرب و آنچه در میان اینہما اگر در سبے باید
مشرق اور مغرب کا اور جو ان کے بیچ ہے اگر تم بوجہ رہے ہو

قَالَ لَنْ أَخَذْتُ الْمَالِ غَيْرِي لِأَجْعَلَكَ مِنَ

گفتم اگر خدا کے گریختے غیر مرا البتہ کہیں مرا
بولا اگر تو سبے لے لیا کوئی اور حاکم میرے سوا کہ تو کہنے دلاؤ گا تجھ کو

۲۹ ۳۰
الْمُسْحِقِينَ ۝ قَالَ أَوْ لَوْ أَنَّكَ تَعْلَمُ الْغَيْبُ

زندانیان گفتم آتا ہر غیب ان کہی اگر چہ ہمارے پیش تو پہنچ کر دیکھو
قدیم کہا اور جولا یا ہون تیرے پاس ایک چیز کہ اسے نہ دیکھو

قَالَ فَإِنَّكَ مِنَ الْمُنْظَرِينَ ۝

گفتم بیا آئندہ اگر
بولا تو وہ چیز لا کر

فان حضرت موسیٰ الکی کہتے ہیں
جانبے سے اشدان قدس نے کہا
اور فرعون نے کہا کہ اگر درون کو بچا
نہا کہ از تو یقین ہے کہ ایک دروہا

وفا

فَأَقْبَىٰ عَصَاهُ فَإِذَا هِيَ شَعِيبَانِ مُبِينٌ (۱) وَمَنْعَ

پس بلنداشت عصا خود را پس گمان یک از دو پای استغفار بود و بر آید

بِأَيِّ ذَا هِيَ بِأَيِّ ذَا هِيَ لِلنَّظِيرِ (۲) قَالَ لِلْمَلَأِ

دست خود را پس گمان یک بفرستاد و بر آید بندگان گفت فرعون کا

حَاكَ أَنْ هَذَا لَيْسَ عَلِيمٌ بِرِيْدَانِ يَسِيرُ جَلْمٌ

که جوابی او بود نه آینه این شخص جادوگر است و اما بخواهد که بدون کند غمرا

مِنْ أَرْضِكُمْ لَيْسَ بِهَذَا أَتَاكُمْ مِنْ هَاهُنَا

از زمین شما بفرستاد پس چه بیفتد بندگان گفتند

أَرْجِهْ وَأَخَاهُ وَأَبْنَىٰ فِي الْمَدَائِنِ خَشْرَىٰ

موقوف دار او را و برادرش را و بنشیند در شهرها

يَا تَفَكُّ بِسَلَامٍ عَلَيْهِ فَمَجْرَمٌ أَلِيمٌ

تا ببارد پیش تو بر جادوگر و از آزار پس جمع کرده شد ساجد از ابعاد

بِقَوْمٍ مَّعْلُومٍ (۳) وَقِيلَ لِلنَّاسِ هَذَا سَاحِرٌ كَذِبٌ

روزی پیشین گفتند برومان آیا شما

۳۲

۳۳

۳۴

۳۵

۳۶

۳۷

۳۸

وفا

۳۴ مَجْتَمِعُونَ ۚ لَعَلَّكُمْ تَتَّبِعُونَ السَّحَرَةَ إِن كَانُوا هُمْ

جمع شوند اید بود که با پیروی سحران کنیم اگر ایشان
آنچه بوسه می شود شایع راه بگوین جادو گردانی اگر جادوین

۳۵ الْفَلِیْنِ ۚ فَلَمَّا جَاءَ السَّحَرَةُ قَالُوا لِفِرْعَوْنَ

غالب شوند پس چون حاضر شدند سحران گفتند فرعون را
زیر پر جب است جادو گر کنی بگو فرعون

۳۶ أَتَنْتَ أَجْرًا لِّمَنْ تَنْتَهِی الْفَلِیْنِ ۚ

آیا مایه مزدی بودی اگر ما غالب شویم
بپایان بکار نیک بی کسی اگر جادوین هم زیر

۳۷ قَالُوا نَعَمْ وَأَنْتُمْ أَكْثَرُ الْأَمْنِ الْمُقَرَّبِينَ ۚ قَالُوا هُمْ

گفت آری و او را نزد شما آگاه از مقربان شهید گفت ایشان
بولا البته او را دوست نزدیک والون من بوسه و کلمات

۳۸ مِنْ الْقَوْمِ الْأَنْفَالِ ۚ قَالُوا هُمْ

موسی با کتب انجیل شما افکنده اید بر انداختند رسد او خود را
موسی بنی دالو جویم و آینه بود پیر و این او بنویسند

۳۹ وَعَصَاهُ ۚ قَالُوا لِمَنْ هِيَ تَلْقَفُ مَا يَأْفِكُونَ

و عصای خود را و گفتند ششم بزرگی فرعون
او را شهبان او بوسه فرعون سکه اقبال سیم می زیر سحر

۴۰ قَالُوا هِيَ عَصَاهُ فَإِذَا هِيَ تَلْقَفُ مَا يَأْفِكُونَ

پس انداخت موسی عصا خود را بر زمین و آنکه دغا بازی میکردند
پیر و الا موسی سینه بر زمین و سینه گنگ بر سر آنگاه و درون بنای

عصای موسی

تلقف

تلقف

والله

فَأَلْقَى السِّحْرَ سِحْرَيْنِ ۖ قَالُوا آمَنَّا بِرَبِّ الْعَالَمِينَ

پس انداخته شد سحران سحران گفتند ایمان آوردیم به پروردگار عالمها

رَبِّ مُوسَى وَهَارُونَ ۖ قَالَ آمَنَّا لَهُ قَبْلَ أَنْ

پروردگار موسی و هارون گفت فرعون آبا ایمان آوردید موسی و هارون

أَذِنَ لَكُمْ إِنَّهُ لَكَبِيرُكُمُ الَّذِي عَلَّمَ السِّحْرَ

و شما را که شما را آینه وی بهتر شماست آنکه یادداشت شما را جادو

فَلَسَوْفَ تَعْلَمُونَ لَا قِطْعَانَ أَيْدِيكُمْ وَأَنْجُلَكُمْ

پس خواهید دانست البته بر من دستهای شما را و پادشاه شما را

مِنْ خَلْفِي ۖ لَا وَصِيَّ لَكُمْ أَجْمَعِينَ ۖ قَالُوا

یکی از جانب راست و دیگر از جانب چپ البته بر من دستهای شما را همه یکجا گفتند

لَا ضَيْرَ إِنَّا إِلَىٰ رَبِّنَا مُنْقَلِبُونَ ۖ إِنَّا نَنْظُرُكَ

هیچ زیان نیست برای ما که به پروردگار خویش رجوع کنیم هر آینه آنچه واقع داریم

يَحْيِي بَنِي إِسْرَءِيلَ ۖ إِنَّا نَنْظُرُكَ

که با برادر اسرائیل را زنده کند ما را که نگاه داریم

و ما را که نگاه داریم

۷۴
۷۵

امنتم
ع و ط والا صباي عن ج و ع امنتم
تحقيق الثانية ص فنه مای فان
ول بالحنه و بتبيلها ب د ح م
والارزق عن ج

آیه بصری

بزيادة الواو بعد الا
لما وصلتم في
لبعض المصنفين
منهم من
الذين يسمونهم
الذين يسمونهم

۷۹

۵۰

۵۱

11

خالدون

ادج ول بالکلف
ادج ول

فانتم
من الافعال

قرارداد

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله الذي هدانا لهذا
ما كنا لنهتدي لولا أن هدانا الله
والحمد لله رب العالمين

وَأَوْحَيْنَا إِلَىٰ مُوسَىٰ أَنْ أَسْرِ بِعِيسَى ابْنِ مَرْيَمَ

دو جی قسمی ایم جسکو ہم دوسری کہ بوقت شب روانہ گان مرا پر آئیے تھا
اور حکم بھیج دینے کو کہ رات کو یہی نکلے نکلے بندو کو اپنے ہتھار
میں لے کر آئے۔ ۱۰ فَاَرْسَلْنَا فِي الْمَدَائِنِ غَزَاً

تغایب کرد و تنوید پس فرستاد فرعون و شهرها
پس فرستاد فرعون و شهرها

إِنْ شِئْتُمْ لَا نُكَلِّمُكُمْ فَكَلِمَةً قَلِيلًا ۝ وَإِنْ تَوَلَّوْا

کہ ہر آئینہ ہی اسرائیل کو دہی اندک
بہم آؤں گا جو بین سوا ایک جماعت میں ہو رہا ہے اور وہ مفہم ہے

لَنَا طُوبَى ۝ وَإِنَّا لَجَمِيعٌ خَالِدُونَ ۝ فَانْجِبْهُمْ

جی نیلے میں اور ہم ساریسے خطرہ سمیٹتے ہیں یہ نکال لایسے لوگوں پر ہون کریم دم

مِنْ جَنَّتِ وَعَيْنٌ ۝ وَلَوْ نَزَّ وَمَقَامٌ كَرِيمٌ ۝

از بوستانها و چشمه ها و جنگلها و
باغ جهور کر اور چشمه اور جنگل اور گهر خامیه

كذلك وأمر رثيها بني إسرائيل فاتبوهم

چنین کر دیم و میراث دادیم این استیلا ہی اسرائیل را پس لعافیت کے لئے
اسطرح اور ہاتھ لگاؤں میں خیرین بنی اسرائیل کو پہنچے اور ان کے

مَشَقَرِينَ ۝ فَيَا أَيُّهَا الْعَجَمِيُّ قَالَ لِمَ تَصْبِيحُ

بوقت افتران درانه پس چون یکدیگر را دیدند هر دو کرده تقویت از آن موقع
موسم شکفته (ت) بر فراز سوزن دو فوجین کشیده و کوهی

12

ایک ایک رات اندھ کا کام بہتر
میں وہ بڑا ہی گریہ کر رہی تھی کہ میں نے اس کو دیکھا اور
اس کے دل میں تو یہ خیال تھا کہ میں نے اس کو دیکھا ہے
جیسے کہ میں نے اس کو دیکھا ہے

4476

اِنَّا لَمَذْكُورُونَ ۚ قَالَ كَلَّا اِنَّ مَعِيَ بَنِي سَبِيحَةٍ
 ہر آئینہ ہمارے ہیں گفت موسیٰ نے چہنچہن بہ ہر آئینہ بانی پروردگار است از خود
 ہر نوکری کے لئے کہا کوئی نہیں میرے ساتھ ہے میرا رب بھگوارہ تبار بگا
 فَاَوْحَيْنَا اِلٰی مُوْسٰی اِنْ اَضْرَبَ بِعَصَاهُ اِلَیْكَ

پس وحی فرستادیم کہ موسیٰ کہ بزین عصا خود را در دریا
پہر حکم بہجائے موسیٰ کو کہ مارا ہے عصا سے دریا کو

فَانْفَلَقَ فَكَانَ كُلُّ فَرَقٍ كَالطُّورِ الْعَظِيمِ ۝

پس در آشپزخانه پختن برادر
 پختن برادر آشپزخانه پختن

اَزَلَمْنَا تَمَّ الْاٰخِرِيْنَ ۝ وَاَنْجَيْنَا مُوسٰى وَهٰنَ

نزدیک آوردیم آنجا کہ انرا دیکھا انرا دیکھا
 اس پیشوا یا پتے اس جگہ دوسروں کو اور سجاد باپ سے موسیٰ کو اور جو لوگ

معه اجهين ٥ ثم اعرفنا الآخرين ٦ انا في

کہ ہمراہ رکھو نہ ہم کچھ باز غرق ساختیم آن دیگرانرا ہر آئینہ درین
نہی او سکے ساتھ صدیک بہر دوا داما ان دوسر کو اس جزمین

ذَلِكَ لَآيَةٌ وَمَا كُنَّا أَكْثَرَهُمْ مُّؤْمِنِينَ

ماجرائشانہست و بودند بیشتر بر زمین مسلمانان
 ایک نشان فی سبب اور نہیں وہ بہت لوگ ماسینہ در اسبیلے

وَأَنَّ رَبَّكَ لَطِيفُ الْغَلَامِ وَأَنذَرْتُكُمْ نَارًا تَلَظَّى

و هر آینه پروردگارند که با ما است ^و غلبه می بران ^و بخوان بر ایشان

41
42

44

45

40

44

696

1-12

۱۰۰
 ۱۰۱
 ۱۰۲
 ۱۰۳
 ۱۰۴
 ۱۰۵
 ۱۰۶
 ۱۰۷
 ۱۰۸
 ۱۰۹
 ۱۱۰
 ۱۱۱
 ۱۱۲
 ۱۱۳
 ۱۱۴
 ۱۱۵
 ۱۱۶
 ۱۱۷
 ۱۱۸
 ۱۱۹
 ۱۲۰
 ۱۲۱
 ۱۲۲
 ۱۲۳
 ۱۲۴
 ۱۲۵
 ۱۲۶
 ۱۲۷
 ۱۲۸
 ۱۲۹
 ۱۳۰
 ۱۳۱
 ۱۳۲
 ۱۳۳
 ۱۳۴
 ۱۳۵
 ۱۳۶
 ۱۳۷
 ۱۳۸
 ۱۳۹
 ۱۴۰
 ۱۴۱
 ۱۴۲
 ۱۴۳
 ۱۴۴
 ۱۴۵
 ۱۴۶
 ۱۴۷
 ۱۴۸
 ۱۴۹
 ۱۵۰
 ۱۵۱
 ۱۵۲
 ۱۵۳
 ۱۵۴
 ۱۵۵
 ۱۵۶
 ۱۵۷
 ۱۵۸
 ۱۵۹
 ۱۶۰
 ۱۶۱
 ۱۶۲
 ۱۶۳
 ۱۶۴
 ۱۶۵
 ۱۶۶
 ۱۶۷
 ۱۶۸
 ۱۶۹
 ۱۷۰
 ۱۷۱
 ۱۷۲
 ۱۷۳
 ۱۷۴
 ۱۷۵
 ۱۷۶
 ۱۷۷
 ۱۷۸
 ۱۷۹
 ۱۸۰
 ۱۸۱
 ۱۸۲
 ۱۸۳
 ۱۸۴
 ۱۸۵
 ۱۸۶
 ۱۸۷
 ۱۸۸
 ۱۸۹
 ۱۹۰
 ۱۹۱
 ۱۹۲
 ۱۹۳
 ۱۹۴
 ۱۹۵
 ۱۹۶
 ۱۹۷
 ۱۹۸
 ۱۹۹
 ۲۰۰

[Faint, illegible handwritten notes]

40

2

4.

6

وفاقی

فہو کشفین والذی یستغنی عنی **والذی**
 پس ہوں شفا یہ ہو اُنکے پیرانہ بارزندہ گردانہ مرا دانکہ
 تو وہی جگہ کرنا ہے اور وہ جو جگہ لایا گیا ہے وہاں
 اطمع از یغفر لی خطیبتی یوم الدین **رب**
 تو مجھ کو درم کہ یا مژدہ سے کہ میں گناہوں میں روزِ حسد پروردگار
 جگہ تو ہے کہ بختیہ میری تغیر و انصاف ہے ایسے رب
 ہب حکما واخفی بالصلین واجعل لی **لک**
 عطا کن مرا حکمت دلائی کن مرا ایشاں لگان دہ دے آبرو آئین کر
 دے جگہ تو اور جگہ نیکوں میں اور کہ میرا دل
 صدق لک الاخرین **رب** واجعل لی من ورثہ
 نیک در پسینان و مکن مرا از دستان
 سچا بچہ نیکوں میں دل اور کہ جگہ وارثوں میں
 جنة النعیم **رب** واغفر لی انہ کان من
 بہشت انعم دیار من پر مرا پر آئینہ وی بود از
 نعمت کے باغ کا اور نعمت کرے ایسا کہ وہاں
 الضالین **رب** ولا تخزنی یوم یبعثون **رب**
 گمراہوں میں اور نہ ہو کہ مرا شرم کرے کہ میں ہوں گمراہ
 لایہ تم سال و لا یفوت **رب** الا انی ارجو انی
 کرنا ہوں سال و نہ یفوت **رب** الا انی ارجو انی
 نہ ہو کہ میں سال و نہ یفوت **رب** الا انی ارجو انی

خطایات

فہو کشفین والذی یستغنی عنی
 اطمع از یغفر لی خطیبتی یوم الدین
 ہب حکما واخفی بالصلین واجعل لی لک
 صدق لک الاخرین رب واجعل لی من ورثہ
 جنة النعیم رب واغفر لی انہ کان من
 الضالین رب ولا تخزنی یوم یبعثون رب
 لایہ تم سال و لا یفوت رب الا انی ارجو انی

۸۹
۹۰

سَلَامٌ ۝ وَارْتَقِبْ يَوْمَ تَأْتِي السَّمَاءُ دُخَانًا ۝

پس عیب بارانزدیک کرده شود بهشت برین و زمین و آسمان و

۹۱
۹۲

وَقِيلَ لَكُمُ إِنَّمَا إِلَهُكُمُ اللَّهُ ۝

وگویند شما را که تنها اله شماست خداوند یکتا

۹۳
۹۴

مِنْ دُونِ اللَّهِ ۝ هَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا سَاعَةَ لَا يَسْتَشْعِرُونَ ۝

از دین خداوندی جز آنکه آنرا ندانند و آنرا ندانند

۹۵
۹۶

فَيَكْبِتُونَ وَهِيَ الْغَوَاةُ ۝

پس بر سر او انداخته شوند در آنجا بتان و گمراهان

۹۷
۹۸

وَجَنُودُ إبْلِيسَ أجمعين ۝ قَالُوا وَهْمٌ قَدِيمٌ ۝

و لشکری شیطان همه یکجا گویند و ایشان بجا

۹۹
۱۰۰

يَتَخَفُونَ ۝ تَاللَّهِ إِنَّهُمْ لَكَاغِبٌ مِنْكُمْ ۝

آنها را میترسانند بخداوند آینه ما بودیم در گمراهی

۱۰۱
۱۰۲

وَقَالُوا لَوْ كُنَّا نَسْمَعُ أَوْ نَعْقِلُ مَا كُنَّا فِي أَصْحَابِ ۝

و گویند اگر ما شناسیم یا بفهمیم ما نبودیم در میان

کتابه ایوان
دعوی اروین

التوبة

نصف

وَاتَّبَعَكَ

صالحی سے پہلے جو کچھ کہتا تھا
ساتھ اولیٰ سے پہلے جو کچھ کہتا تھا
اور کا صحت قبول کی اور کب کا صحت
کیا غرض کہ اور کا پیشہ کیا ہے

۱۱۰ فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا قَوْلَ الْوَلِيِّ مِنْكُمْ وَ
 پس بترسید از خدا و فرمان بردار گشتند آیا ایمان آوریم بر تو
 سوژد و اللہ سے اور بر اکہا مانو بوسے کیا تم بخلو مانین اور
 ۱۱۱ اتَّبَعَكَ الْأَرْدَلُونَ ۖ قَالَ وَمَا عَلَيَّ بِمَا كَانُوا
 مال کنہ پرست تو کردہ اندر غلہ گان گفت نوح بچہ کارست در نشین من بچہ بیکرد
 بڑے ساتھ ہو رہا میں کہنے کہا بخلو کیا جانتا ہے جو کاہدہ
 ۱۱۲ يَكْمُلُونَ ۖ إِنْ حَسِبْتُمْ أَنَّكُمْ كُنْتُمْ رِيبًا لِّرَبِّكُمْ فَاعْلَمُوا
 ۱۱۳ نیست حساب نشان مگر پر در دگار من اگر بداند
 کہ یہ ہیں فل اور کا حساب پوچھنا میرے رب ہی کا کام اگر تم نہیں کہتے
 ۱۱۴ وَمَا أَنَا بِظَارِدِ الْمُؤْمِنِينَ ۖ إِنْ أَنَا إِلَّا نَذِيرٌ
 بنم من دور کنندہ سلمان بنم من گورنر شاندہ
 اور میں اپنے والا نہیں ایمان داروں کو میں تو ہی ڈرنا و خواہ
 ۱۱۵ صِبِينَ ۖ قَالُوا كَيْفَ نُكَلِّمُكَ بِتِلْكَ الْأَلْسِنَةِ
 آشکار گفتند اگر باز نہایت تو ایسے نوح البتہ شوی از
 کہوں کہ بوسے اگر تونہ ہو تو بچہ کا ایسے نوح تو
 ۱۱۶ مِنَ الْمَرْجُومِينَ ۖ قَالَ رَبِّ انْقُصْ مِنْ
 سنگساران گفت ایک پر در دگار من ہر آئند قوم من
 سنگسار ہوگا کہا ایسے رب میری قوم سینے بخلو
 ۱۱۷ كَذِبُونَ ۖ فَاقْتَرَبْتُمُوهُ فَاصْبِرْ لَهُمْ جَهَنَّمَ
 در و سبب شہود زہر ابر فیصل کن بیان من و میان ایشان فیصل کردن ختم و خلاص
 ہوا تو ہلا ہوا ہوا فیصلہ کر میرے اوسیکے ہم کسی طرح کا فیصلہ اور بچا میں نے

وفاقی

معنی
غیر جاس

وَمِنْ مَعِ الْمُؤْمِنِينَ فَالْحَيَاةُ وَمَرْمَعَةُ الْفُلَاةِ

و انکا کہ جہاں سے اہل اسلام آئے ہیں پس ثبات اہم اور انکا کہ جہاں سے اہل کفر آئے ہیں اور جو میرے ساتھ ہیں ان کا دایہ بھر چکا دیا ہے اور کو اور جو اس کے ساتھ ہیں ان کا دایہ

ثُمَّ اَعْرَفْنَا بَعْدَ الْبَقِيَّةِ اَنَّ ذٰلِكَ لَا يَلِيهِ وَهٰذَا

پھر کر دہ مشہور باز غور سے ہم بعد ازین قیامت کا کارا ہر آئندہ دین جرات نہایت و پھر دیا ہے اور ان سے ہر کون کہ البتہ اس میں نہ شکی ہے اور

كَانَ اَكْثَرُهُمْ مُّؤْمِنِينَ وَ اِنَّ رَبَّكَ لَهٗو

ہستہ اکثر ان مسلمانان اور بہت لوگ نہیں مانتے دایہ اور تبارک و تعالیٰ ہے

الْمُرْسِلُ بِالْحَيْلِ كَذَبَتْ عَادُ الْمُرْسَلِينَ

غالب مہربان دروغی و دشمنی قبیلہ عاد پیغامبر انرا زیر دست و قدم والا جہو ہلایا عاد نے پیغام لا سنے والوں کو

اِذْ قَالَ لَهُمْ اَخُوهُمْ هُوَ الْاَشْتَقُونَ

چون گفت با ایشان برادر ایشان ہوا ای اہل تہجد جب کہا اور کو اس کے بھائی ہو رہے تھے کیا مکر و فریب میں

لَكُمْ رَسُولٌ اٰمِنٌ فَاتَّقُوا اللّٰهَ وَاَطِيعُوا

برائے تم پیغامبر امانت پس نہ سب از خدا و فرمان بردار گشتے تھو کہ اس پیغام لا سنے والا جو میرے ساتھ ہے اور میرے کہنا مانو

وَمَا اَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ اَجْرٍ اِنْ اَجْرِي اِلَّا

و سوال نہیں کرتا ان پر نہایت بر بانی و حالت میں جو کہ نہایت نزد من مگر اور نہیں مانا میں تم سے اس پر کہ ایک ہر ایک سے اسے

اگر
برائے
اور

عَلَى رَبِّ الْعَالَمِينَ ۝ اتَّبِعُونِي يُحْبِبْكُمُ اللَّهُ وَيَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ ۚ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ

بر پروردگار عالمی
ایا تجارت میکنید به بلندی عیالین
جہان کے صاحبزادے
کیا نہیں دیتے ہوشیاری کی بات

تَقْبَلُونَ ۝ وَتُحَدِّثُونَ مُصَنِّعِيكُمْ أَلَمْ تَخْلُقُوا

کھیلنے کو اور سنا ہے کہ کاری گرانہ شاید تم سمجھ رہے ہو۔

و اذ ابطلتم بطشهم جبرین فاتقوا الله
و چون دست بکشاید دست بکشاید سنگا شده این بر سجد از غیور

اور جب مانتے دانتے ہو اور سچے ماری ہو مگر جسے یہ سب دیکھ کر نہ مانے

و فرمان بردارے میں کہیندہ و تبر سید از کسی کہ ادا کرد شمارا باخیز
اور میرا کہا مانو اور درو او را سے نیسینے نہ کہو ہر آفرین

تَسْلِيمًا ۛ اَمَّا بَايَعُكُمْ فَبَيْنَ ۛ وَبَيْنَ ۛ

جانتے ہو پہنچا ہے غلو جو ہے اور ہے اور ہے

و چشمه ها بر آینه می درخشانند از نور تابان

عَلَيْهِمْ سَلَامٌ فَاقُلُوا سُبْحَانَ اللَّهِ عَمَّا يُشْرِكُونَ

بزرگ گشتنند یکبار است بر آن که چند روزی
بود بی حکم و بار هیچ تو نصیحت کریم

14-00000

[Faint, illegible handwritten notes]

خلق
غیر اکناف
کن

لَمْ تَكُنْ مِنَ الْوَاعِظِينَ ۝ اِنْ هَذَا اِلَّا خُلُقٌ

باسیٹے از بندہ بندگان نیست این مگر عادت
نہے نصیحت کرینوالا اور چہ نہیں عادت ہے

الْاَوَّلِينَ ۝ وَمَا نَحْنُ بِمُعَذِّبِينَ ۝ فَكَذَّبُوهُ

پہلویان دشمن عذاب کردہ بندگان پس درود نہیں
اگلے لوگو کی اور ہم کو آفت نہیں ہے والی پہر اسکو چہ وہ بندگان

فَاَهْلَكَهُمْ اَنْ فِيْ ذٰلِكَ لَاٰيَةٌ وَمَا كَانُ

پس ہلاک بنائے کہ ہر آیت درین ماجرا آیت نہست و نبودن
نویسنے از کو ہلاک اس بات میں البتہ نانی ہے اور وہ لوگ

اَكْثَرُهُمْ مُّؤْمِنِينَ ۝ وَاَنْزَلْنَا لَهُمْ

بیشترین ایشان مسلمانان بر آیت پروردگار توہمان
بہت نہیں مانتے دایے اور برابر وہی ہے

الْفُرْقَانَ الرَّحِيمَ ۝ كَذَّبَتْ ثَمُودُ الْمُرْسَلِينَ

غالب مہربان دروغ بنزد قبیله ثمود بنی اسرائیل
نزد دست رحم والا جہوٹھلا یا ثمود نے بنیام لایہ لوگو

اِذْ قَالَ لَهُمْ أَخُوهُمْ صَالِحٌ اَلَا تَتَّقُوْنَ ۝ اِذْ

چون گفت ایشان برادر ایشان صالح آیا کی ترسید بر آیت
جب کہا از کو او کے بھائی صالح کیام کو در نہیں میں

اَلَمْ رَسُوْلًا اَمِيْنًا ۝ فَاتَّقُوا اللّٰهَ وَاَطِيعُوْا

آگاہ رسولا امین پس ترسید از خدا و فرمان بردارین
تم پارس بنام لایہ والی بھوٹھلا سو و خدا کی اور میرا کہا مانو

۱۳۷

۱۳۸

۱۳۹

۱۴۰

۱۴۱

۱۴۲

۱۴۳

۱۴۴

۱۴۵

وَمَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ إِنْ أَنْتُمْ تَعْلَمُونَ

رسوال نمکن از ستارہ تبلیغ رسالت حج مزدی نیست مزدی کر
اور میں نہیں مانگا تم سے اس پر بھینک میرا نیک ہے اسی حق

عَلَىٰ رَبِّ الْعَالَمِينَ ۝ أَنْتُمْ كُنْتُمْ فِي مَا هُمْ بِمُؤْمِنِينَ

بر پروردگار عالمیہ ایا میں کہ شہدہ خواہم شدہ در انجا نیاست
جہان کے صاحب پر کیا چہوڑ دینگے تم کو یہاں کی بیرون میں ہوں

فِي جَنَّاتٍ وَعُيُونٍ ۝ وَزُرُوعٍ وَنَخْلٍ طَلْعُهَا

در بوستانا چشمہا و گشتہا و خلدہ ستارہ کہ شکر فدان
باغون میں اور چشمون میں اور کہنتون میں اور کہوڑون کا گشتہا

هَاصِبَةٍ ۝ وَخَيْثُونٍ مِنْ الْجِبَالِ يَصْغَرُ عَنْ يَمِينٍ

انزلت دی تراشیدہ از کوہا خانہ استا کار شدہ
علامہ اور تراشیدہ ہو بہاڑون کے گھر گشتہا

فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا ۝ وَلَا تَطِيعُوا أَمْرًا

پس ترسیدہ از خدا و فرمان برداری کریں گنیدہ و انقیاد نہ مناسبت فرمان
سوڑ و استی اور میرا کہا مانو اور نہ مانو

الْمُسْرِفِينَ ۝ الَّذِينَ يَفْسِدُونَ فِي الْأَرْضِ وَلَا

از حد گشتہا گنرا انانکہ فاسدینند در زمین
نے ایک لوگوں کا جو کار کرتے ہیں ملک میں اور

يَصْلِحُونَ ۝ قَالُوا إِنَّمَا أَنْتَ مِنَ الْمُسْرِفِينَ

اصلاح نہیں گنیدہ گشتہا خرابینہ نیست کہ تو از حد دوز و گشتہا
سوار نہیں کرتے ہوئے بھیندہ پر کہتے جادو کیا ہے

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله رب العالمين

قرآن
اجل

مَا أَنْتَ إِلَّا بَشَرٌ مِثْلُنَا فَأْتِ بِآيَةٍ إِنْ كُنْتَ

میں تو اگر آدمی مانند ہم ہیں باریک نظر اگر تو

مِنَ الصَّادِقِينَ ۝ قَالَ هَذِهِ نَاقَةُ آلِكَ شَرِبَ

از راست گو یا سیتے گفت این مادہ شربست و بر الکتبت اب خود

وَلَمْ يَشْرَبْ يَوْمَ مَعْلُومٍ ۝ وَلَا تَمْسُوهُمَا بِسَوْءِ

و شمارا نوبت روزیکه امین دوست نرسایند اور بقوت

فَيَأْخُذْكُمْ عَذَابٌ يَوْمَ عَظِيمٍ ۝ فَقَرُّهَا

سے کہ آنگاه در گردن شارا عذاب بر روز بزرگ پس پکزدند آنرا

فَأَصْبَحُوا نَادِمِينَ ۝ فَأَخَذَهُمُ الْعَذَابُ إِنَّ

پس گشتند پشیمان پس در گرفت ایشانرا عذاب بر آینه

فِي ذَلِكَ لَآيَةٌ وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُؤْمِنِينَ ۝

درین ماجرا نشان است و بودند بیشتر بن ایشان مسلمانان

وَأَرْسَلْنَاكَ لَهَا وَلِيُّهَا لَوْ أَنَّهُمْ كَانُوا يَكْفُرُونَ ۝

و اور آینه پروردگار تو بمانست غالب مهربان در دلی شمرند قوم

و اور باریک نظر است و هم کرسی دالا جنم لایا

۱۵۳

۱۵۵

۱۵۶

۱۵۷

۱۵۸

۱۵۹

۱۶۰

و در دلی شمرند قوم و اور باریک نظر است و هم کرسی دالا جنم لایا

و اور باریک نظر است و هم کرسی دالا جنم لایا

۱۴۰ لوط المرسلين ۱۴۱ اذ قال لهم اخوه لوط اتقوا

قوم لوط پناہ برازا چون گفت بائن برا اور انان لوط ابائی سرید
لوط کی قوم سے پیغام لایا کہ اولوں کو جب کہا اذ کو اور ان کے یہاں لوط کی مگوئی

۱۴۲ ابي لكم رسول امين ۱۴۳ فاتقوا الله واطيعوا

ہر آئینہ میں ہر پناہ برا امانت پس بر سید از خدا فرمان من بر
مین مگو پیغام کا کہ اولوں کو جب کہ سو اور اللہ کے اور میرا کہا مالو

وما استلکم علیہ من اجر ان اجری الاعمال

و سوال نیکنم از شما و تبلیغ رسالت حق مرد نیست مرد من گر
اور مانگا نہیں من غم سے اس پر کچھ نیکنم میرا نیک ہے اسی

۱۴۴ رب العالمین ۱۴۵ اتا قون الذکر ان من

بر پروردگار عالمیا ایا بقصد فقار شہوت میرو یہ کہو کہ ان از
جہان کے صاحب پر کیا رویتے ہو جہان سے مردوں پر

۱۴۶ العالمین ۱۴۷ وتذون ما خلق ربکم من

اہل عالم و بیگزاید انچہ آئندہ بہ منت ہر پناہ برا و گناہ
اور چہوڑتے ہو جو تم کو بنا دین پناہ برا

۱۴۸ از وجکم بل انتم قوم عدون ۱۴۹ قالوا لن

زمانہ شما بلکہ شما گروہی از خدا گشتہ ابہ گفتند اگر
تمہاری جو زمین بلکہ تم لوگ حد سے ہو رہتے ہو اسے بوسے اگر

۱۵۰ لم تکنہ یلو لتکونن من الخسارین ۱۵۱ قال

باز نمائے تو ای لوط ہر ایندہ است از بیرون کردگان گفت
نہ چہوڑتے گا تو ایسے لوط تو تو نکالا جاوگا

اجری
عیراج کے
اور

إِنِّي لَعَمْرِي لَكُمْ مِنَ الضَّالِّينَ ۝ أَرَأَيْتُمْ أَهْلِي

هر آینه من بخدا قسم شما را از گمراهانم پروردگار انجاست ده مرا و کسان از ارباب

مما يعمون ۝ فحقيقه واهله اجمعين

آنچه میکنند پس نجات دارم مرا و کسان از اهل من این کامون چه بیکدیگر میکنند

الاعرجى ذاقى الغيرين ۝ ثم دبر الاكخرين

مگر بر رنجی که بود از باقی ماندگان باز بیا که ستمم آن دیگران مگر یک بزرگوار غنی

وامطرنا عليهم مطرا فساء مطر المنكبين

و بارانیدیم بر ایشان باران پس بدست باران ترسانیدگان اور برسانا و آن بر یک برسان سوگند برسان و مانا و آن در آن

ان في ذلك لآية وما كان لعلهم

هر آینه درین ماجرا نشانه است و نبودند بیشترین ایشان البته اس بات من نشانی است

مؤمنين ۝ و ان ربك لهما العزيز الرحيم

مسلمانان هر آینه پروردگار تو همانست غالب مهربان بنین ایستند و ای

كتاب حسب ليكم المرسلين ۝ اذ قال لهم

در این خورده باشندگان ای که پیامبران را چون گفت ایشان چه بگویند یا بنی که

همه بگویند یا بنی که

همه بگویند یا بنی که

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله رب العالمين
والصلاة والسلام
على سيدنا محمد
الطاهر الطيب
الطاهر الطيب
الطاهر الطيب

شعيب الاستغفون اني لكم رسول امين

شعيب ایتر سید بر آید من برای شما پیغمبر امانت

فأتقوا الله وأطيعوا وما أسألكم عليه

پس ترسید از خدا و فرمان من برید و سوال نمکنم از شما بربطت

من أجرا إن أجري إلا على رب العلمين

منج زدی من زمین نیست مگر بر پروردگار عالمها

أو فوالكيل ولا تكونوا من الخسرين

و تمام بیا بد بیا را و مباشید از زیان دهنده گان بسجده

بالقسطاس المستقيم ولا تجسوا الله

بترادوی راست و ناسره ندید بر دمان

أشياء هم ولا تقفوا في الأرض مفلسين

اشیاء اینها و بنی باک کردید در زمین فدا گمان

و اتقوا الذي خلقكم وأجعل لكم الأولين

و ترسید از خدا که آفرید شما را و خلایق نخستین را

اجری
غیر احکام
نقد و ان بعد
الایات

قسطاس
غیر عفا
کن

وَالَّذِينَ

قَالُوا إِنَّمَا أَنْتَ مِنَ الْمُسَحَّرِينَ ۖ وَمَا أَنْتَ إِلَّا

مُفْتَنٌ خَلِقُ نَسْتِ كَمْ تَوَازِجَادُ وَتَدَاكُنِي دَسْتِ وَتَمُرْ

بِوَسْطِ بَعْدُ نَزْ كِسِي سَبِي مَادُوكَا سَبِ اُورُوْ نَهِي

لَيْسَ شَيْءٌ مِثْلُنَا ۖ وَإِنْ تُظَنُّكَ مِنَ الْكَذِبِينَ ۖ فَاسْقُطْ

اُورِي سِي مَاتِدَا وِهر آئینہ سبے پندام تَرَا اُز دروِج گویان بِلَی مَن

اِکْ اُورِ مَی سَبِ جِسْمِ اُورِ مَی سَبِ خِیَالِ مَن تَوَازِجَادُ سَبِ سَوْدِ کَا

عَلَيْنَا كَيْفًا مِنْ السَّمَاءِ ۖ اِنْ كُنْتَ الصَّادِقُ

بِرَا بَارِد اُز آسْمَان اِکْرَا ز رَاسْت گویا سَبِ

مَی بَر کُوی پَر آسْمَان کَا اِکْرَا ز سَبِ سَبِ

قَالَ كَيْفَ اَعْلَمُ بِمَا تَعْمَلُونَ ۖ فَلَذَلِكَ فَخَذْنَا

گُفْتِ پَر وِرد گارِ مَن اِکْرَا ز سَبِ بَکْچِ مِکُنِد اِیْنِ دَرِ سَبِ پَر شِسْتِ اُورِ اِیْنِ دَرِ سَبِ

کَمَا مِی رَا بَ خُوب جَانِ سَبِ پَر مَ کَر سَبِ مَی پَر اُورِ سَبِ جَہِدِ مَی پَر اُورِ سَبِ

عَذَابُ يَوْمِ الظَّلَاةِ ۚ إِنَّهُ كَانَ عَذَابٌ يَوْمَ عَظِيمٍ

عَذَابِ رُوزِ کَسَا یَانِ قَدِ وِهر آئینہ دِی بُو د عَذَابِ رُوزِ بَرِ بَرِ

اِکْرَا ز سَبِ سَبِ مَن دَرِ بَکْچِ بَکْچِ دِه مَی عَذَابِ بَرِ بَرِ دَکَا ف

اِنَّ فِيْ ذٰلِكَ لَاٰيَةً وَمَا كَانَ اَكْثَرُهُمْ

وِهر آئینہ دَرِ مَن مَ بَسِ اِکْرَا ز سَبِ دَرِ بُو د بَشِیْرِ مَن اِشْتَان

اَلْبَنِي اِلٰهَاتِ مَن اِشْتَانِ سَبِ اُورِ وِهر بَکْچِ بَکْچِ

مُؤْمِنِينَ ۖ وَارِثُكَ هُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ

مَ سَلَامَان وِهر آئینہ پَر وِرد گارِ تُو مَ هَاسْت غَالِبِ مَهر بَان

نَهِيْن مَ سَبِ سَبِ اُورِ بَرِ اُورِ دِی سَبِ ز بَرِ مَ رَحْمِ دَال

۱۸۵

۱۸۴

۱۸۶

۱۸۸

۱۸۹

۱۹۰

۱۹۱

کَيْفًا
يَوْمَ

کَیْفِ اِشْتَانِ بَکْچِ بَکْچِ
سَبِ سَبِ

عَذَابِ اِشْتَانِ کَا
سَبِ سَبِ

النزل

نزل الروح الا

وہ صفا
نزل

فلننزل من انزل
نزل من انزل
نزل من انزل

لننزل اية

برو خذ الف
نزل

نزل من انزل
نزل من انزل
نزل من انزل

۱۹۲ **وَإِنَّهُ لَنَزَّلُ رُبِّ الْعَالَمِينَ ۝ نَزَلَ بِهِ الرُّوحُ**
 اور یہ ہے کہ قرآن فرود آورده پروردگار عالمیاست فرود آوردن روح
 اور یہ ہے کہ قرآن فرود آورده پروردگار عالمیاست فرود آوردن روح
 ۱۹۳ **الْأَمِينِ ۝ عَلَى قَلْبِكَ لَتَكُونَ مِنَ الْمُنْذِرِينَ ۝**
 الامین یعنی جبرئیل بر دل تو تا شوقی از ترسانندگان
 معتبر نبیے دل پر کہ تو ہو در سنا سنے والا
 ۱۹۵ **بِلِسَانٍ عَرَبِيٍّ مُبِينٍ ۝ وَإِنَّهُ لَفِي زُبُرِ الْأَوَّلِينَ ۝**
 بران عربی روشن اور یہ ہے کہ قرآن در پیشانی
 کبری عربی زبان ہے اور یہ ہے کہ قرآن در پیشانی
 ۱۹۶ **أَوَلَمْ يَكُنْ لَهُمُ آيَةٌ أَنْ يَأْتِيَ الْبُيُوتَ الْأَعْلَىٰ**
 آیا نیست برای ایشان نشانی آنکہ بداند حضرت قرآن را عالمان الاولی
 کیا ان کوئی نشانی نہیں ہو چکی ہے کہ اسکی خبر کہتے ہیں کہ انکی خبر
 ۱۹۸ **وَلَوْ نَزَّلْنَاهُ عَلَىٰ بَعْضِ الْأَعْجَمِينَ ۝ فَقَرَأَهُ عَلَيْهِمْ**
 و اگر فرود دے آوردیم قرآن را بر بعضی عجمیان پس چو انہیں از زبان
 اور اگر فرود دے ہم یہ کتاب کسی اور عربی زبان و اگر اور دے کو پڑھتا
 ۱۹۹ **مَا كَانُوا بِهِ مُؤْمِنِينَ ۝ كَذَلِكَ سَخَّرْنَاهُ**
 ہرگز نمیشدند از زبان او در اندگان بچنین در آوردیم انکار را
 و بتنی اسکو یقین لایستے فل اسی طرح پیشا بے اسکو
 ۱۰۰ **فِي قُلُوبِ الْأَعْجَمِينَ ۝ لَا يُؤْمِنُونَ بِهِ ۝**
 در دہا رگنا بگاران ایمان بے آردن قرآن تا آنکہ بچینند
 گنہ گار و سیکے دل میں وہ نمانیں گے جب کہ نہ دیکھتیں گے

فَاتَّبِعُوا
بِقَائِهِمْ
ن

الْعَذَابِ الْأَلِيمِ ۝ فَيَأْتِيهِمْ بَغْةٌ وَهُمْ لَا

عذاب درد دہندہ پس پاید بدیشان امان و ایشان

دیکھ کر مار پھر آویسے اودن پر اچانک اور اودکو

يَسْتَعْرِضُونَ ۝ فَيَقُولُوا هَلْ نَحْنُ مُنْظَرُونَ ۝

بیخراشند میں گوئند آیا ہمت دادہ شویم

خبر نہ پھر ہم نے گھنہ کیوں لی ہم کو نصیب ہے

أَفَعِدَّائُنَا يَسْتَعْجِلُونَ ۝ أَفَرَأَيْتَ إِنْ شِئْنَا

آیا عذاب مارا شتاب سے طلبند آیا دیکھو اگر ہرہ منہ سازیم انصار

کیا ہماری مار جلد آئے گی میں پہلا دیکھو تو اگر برتے رہا ہے تو کو

سَنِينَ ۝ ثُمَّ جَاءَهُمْ مَا كَانُوا يُوعَدُونَ

سالہا باز پاید بدیشان اچھ ترساندہ میشدہ

کئی برس پھر پہنچا اودن پر جبکہ اودن سے وعدہ تھا

مَا أَغْنَىٰ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَمْتَعُونَ ۝ وَمَا

جہ چیز ارفع کند از انصار ایشان ہرہ منہ بودن ایشان و

کے کام آدیکھا اودکے جتنا ہنسنے رہے اور یہ

أَهْلُكُمْ مَرْقُوبَةٌ إِلَّا لَالِهًا سَازِدُونَ ۝ ذِكْرُ

ہلاک کر دیم انج وہ را الا اور ایم کنندگان بودند بھتیدہ ان

کوئی بستی نہیں کیا ہے جسکو نہ ہے درستی کو اسے یاد دلا کر

وَمَا كُنَّا مُنْذِرِينَ ۝ وَمَا تَنْزِيلُ الْكِتَابِ

وہ ہر دہم نہ تھا اور نہ قرآن اسٹیلان

اور ہمارا کام نہیں فلک کرنا اور اس کو نہیں کے اور بے شیطان

۱۰۱

۱۰۲

۱۰۳

۱۰۴

۱۰۵

۱۰۶

۱۰۷

۱۰۸

۱۰۹

۱۱۰

ساقی تعریف
استغفار

منہ رن ذکر

وما ينبغي لهم وما ينبغي لغيرهم

و سرادار منصبیت ایشانرا و نمیتوانند

اور ان سے بن نہ آویسے اور نہ ستمگین اوکرم

عَنِ السَّحَابِ لَعْنَةُ وَلَوْ أَنَّ ۖ فَلَا تَدْعُ إِلَىٰ مَعَ اللَّهِ إِلَٰهًا

آرشیون یعنی آرشیدن کلام هلاکه دوزخ گردانند پس مخوان باطله ایست

سننے کی جگہ سے کناریے کر دیا ہے سو تو منت بکرا لکھ کر یہاں لکھا

أَخْرِقْكُمْ مِنَ الْمُعَذِّبِينَ وَأُولَئِكَ عَشِيرَتِي

دیگر اگاہ ہائے از عذاب گردگان

پھر تو پر یہ عذاب میں ہے اور دوستانہ سے فرمایا کہ

الْأَقْيَيْنِ ۝ وَانْخَفِضْ بِجَانِبِ الْجِبِّ الْمَكِينِ ۝

و بست کن باز و سپید خورانی تو امیغ کن بر آما که در

اور اسے بازو سپرے کر کے اون کے راس پر جوڑ کر مارتا ہے۔

من المؤمنين

پس از آنکه در آنجا رسیدند و هر یک را به جای خود نشاندند و هر یک را به جای خود نشاندند و هر یک را به جای خود نشاندند

ایمان و ایسے شخص پر اگر میری سیخ سے کسی کو ہتھیار ہو تو میں اس کو مار دوں گا

سَمَاعُكُمْ ۖ وَتَقُولُ عَلَىٰ الْإِسْلَامِ الْإِسْلَامِ

از آنچه شما میباید در این باره بدانید

اور یہ دوسرا اور پہلا دوسرا

لذی یرک چین نقوم و نقوم

۱۰ دیکھتا ہے لگا کر دیکھتا ہے

وادیها بی جنوب و او و بیها بی

۱۰۰
 ۱۰۱
 ۱۰۲
 ۱۰۳
 ۱۰۴
 ۱۰۵
 ۱۰۶
 ۱۰۷
 ۱۰۸
 ۱۰۹
 ۱۱۰
 ۱۱۱
 ۱۱۲
 ۱۱۳
 ۱۱۴
 ۱۱۵
 ۱۱۶
 ۱۱۷
 ۱۱۸
 ۱۱۹
 ۱۲۰
 ۱۲۱
 ۱۲۲
 ۱۲۳
 ۱۲۴
 ۱۲۵
 ۱۲۶
 ۱۲۷
 ۱۲۸
 ۱۲۹
 ۱۳۰
 ۱۳۱
 ۱۳۲
 ۱۳۳
 ۱۳۴
 ۱۳۵
 ۱۳۶
 ۱۳۷
 ۱۳۸
 ۱۳۹
 ۱۴۰
 ۱۴۱
 ۱۴۲
 ۱۴۳
 ۱۴۴
 ۱۴۵
 ۱۴۶
 ۱۴۷
 ۱۴۸
 ۱۴۹
 ۱۵۰
 ۱۵۱
 ۱۵۲
 ۱۵۳
 ۱۵۴
 ۱۵۵
 ۱۵۶
 ۱۵۷
 ۱۵۸
 ۱۵۹
 ۱۶۰
 ۱۶۱
 ۱۶۲
 ۱۶۳
 ۱۶۴
 ۱۶۵
 ۱۶۶
 ۱۶۷
 ۱۶۸
 ۱۶۹
 ۱۷۰
 ۱۷۱
 ۱۷۲
 ۱۷۳
 ۱۷۴
 ۱۷۵
 ۱۷۶
 ۱۷۷
 ۱۷۸
 ۱۷۹
 ۱۸۰
 ۱۸۱
 ۱۸۲
 ۱۸۳
 ۱۸۴
 ۱۸۵
 ۱۸۶
 ۱۸۷
 ۱۸۸
 ۱۸۹
 ۱۹۰
 ۱۹۱
 ۱۹۲
 ۱۹۳
 ۱۹۴
 ۱۹۵
 ۱۹۶
 ۱۹۷
 ۱۹۸
 ۱۹۹
 ۲۰۰

الحمل

مَنْ لَعَنَ مَا ظَلَمُوا وَسَيَعْلَمُ الَّذِينَ ظَلَمُوا

بعد از آنکه مظلوم شدند و خواهند دانست ظالمان
این بچه که او را بر ظلم هوا اورا با معلوم کرنگی ظلم کریمه ای
ای منقلب است

که گرام از خواهند گشت
کس که گشت او گشت
سورة النمل نزلت بمكة ثم القصص

ایاتها ۹۲ کلماتها ۱۱۴۹ و حروفها ۳۴۹۹ رکعاتها ۱

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

طس ق تِلْكَ آيَاتُ الْقُرْآنِ وَكِتَابٍ مُبِينٍ

اینها آیات قرآن و کتاب روشن است
بسم الله الرحمن الرحيم
هَذَا نَشْرُ الْمُسْلِمِينَ الَّذِينَ يَفْقَهُونَ
هم است و فرموده است بر مسلمانان آنکه بر یاد دارند
سوجه او و خوشتر می ایمان الکو جو که می رسیده بین

۷۲۴
۱۵
فلانک و کونک و غیره
بسم الله الرحمن الرحيم
کتاب روشن است
بسم الله الرحمن الرحيم
بسم الله الرحمن الرحيم

سازید

الصَّلَاةِ وَيُقِيمُونَ الزَّكَاةَ وَهُمْ بِالْآخِرَةِ هُمْ يُوقِنُونَ

نماز را و قیامند زکوة را را ایشان آخیرت یقین کے آئند
نماز اور دے ہیں زکوت اور وہ یقین جاسے ہیں

إِنَّ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ زِينَتُهُمْ عِندَ اللَّهِ

آنکہ ایمان کے آئند آخرت آراستہ ایم کے ایشان کے زینت
جو لوگ نہیں مانتے آخرت کے اور کو پہلے دکھائے ہیں ان کے

فَهُمْ يَفْهَمُونَ ۝ أُولَٰئِكَ الَّذِينَ لَهُمْ سُوءُ الْعَذَابِ

پہلے ان سرگردان مینوزد این جماعہ آناشد کہ ہر ایک ایشان سختی عذاب
سودہ پہلے پرستے ہیں وہی میں جنکو بڑی طرح کی مار ہے

وَهُمْ فِي الْآخِرَةِ هُمْ الْآخِرُونَ ۝ وَأَنكَ تَشْكُرُ

و این جماعہ در آخرت ایشانند زانکہ تر
اور آخرت میں وہی ہیں خستہ اور شکوہ فران و تائب

الْقُرْآنَ مِنْ لَدُنْكَ حَكِيمٌ عَلِيمٌ ۝ إِذْ قَالَ مُوسَىٰ لِهَٰذَا

قرآن از نزدیک خدا استوار کار دانا باد کن نگاہ کہ گفت موسیٰ ہل خود
ایک حکمت دایہ خود راست جب کہا موسیٰ نے اپنے کو

إِنِّي أَنَسْتُ نَارًا سَأَتِيكُمْ فِيهَا بَشِيرٌ أَوْ نَذِيرٌ

ہر آئینہ میں رہہ ام آتے خواہم آور و آئینا خبری
میں کے نے کہی ہے ایک آگ اب لانا ہوں تمہارے پاس ہے کہ خبر یا ڈانہوں

بَشِيرٌ أَوْ نَذِيرٌ ۝ فَلَمَّا جَاءَهَا

شعلہ کہ در پیچیدہ اگر فتنہ باشد کہ شمار کیے حاصل کنند پس چون پیش
انکار اسکا کر شاید تم تا ہو بہر جب پہنچا اوس میں

بَشِيرٌ أَوْ نَذِيرٌ
بَشِيرٌ أَوْ نَذِيرٌ
بَشِيرٌ أَوْ نَذِيرٌ
بَشِيرٌ أَوْ نَذِيرٌ

وَقَالَ

۱۲۹۸
 نشان بر روی این دیوار
 نشان بر روی این دیوار

يُخْلَعُ مِنْ غِيَرِ سَوْءٍ فِي تَسْعِ اَيَّامٍ قَرِيْبٍ

سفید شده از غییر سبب باین روز شنبه که داخل اندر در روز شنبه

وَقَوْمُهُ اِيْتَمُّوا قَوْمًا فِسْقِيْنَ فَلَمَّا

و قوم او بر آینه ایشان بودند گروه فاسق پس نگاه
 اورا و سبب قوم کی طرف برنگشته و سبب دگر بیکم بر حسب

جَاءَتْهُمْ اَيَّتَامُ مَبْصُرَةً قَالُوا هَذَا سَيْمِيْنٌ

که آمد ایشان نشان شنبه که آمدن شد گفتند این سیمین
 پنجمین اون پس باری نشان

وَجَدُوا اِيْتَامًا وَاسْتَبَقَتْهُمْ اَنْفُسُهُمْ طَمَعًا

و ایشان را دیدند از روی ستمکاری و بیکم و اورا در ستمکاری ایشان
 اورا اون ستمکاری و اورا کو بیکم و اورا کو بیکم

وَعَلَوْا قَانَطِرٌ كَيْفَ كَانَ عَقِبَةُ الْمُنْفِرِ

پس بیکم چگونه بود عاقبت کار منفران
 اورا و سبب ستمکاری کسما بود آینه بیکم و اورا کو

وَلَقَدْ اَتَيْنَا دَاوُدَ وَسُلَيْمَانَ عَلَمًا وَقَالَ اَلْحَمْدُ

و بر آینه داوود و سلیمان را علم و گفتند ستایش
 اورا و سبب داوود و سلیمان کو یک علم اورا و سبب

لِلّٰهِ الَّذِي فَضَّلَنَا عَلٰی كَثِيْرٍ مِّنْ عِبَادِهِ

آن خدا است که فضل را داد ما را بر کثیری از بندگان
 که ما را بر کثیری از بندگان

انکسار

فصل دوازدهم در بیان سبب بی جا آوردن
پادشاه و باب کی گنجینه او را چنانچه
ده اسب غلام بر او و او را چنانچه
ربانے جوینت و ربانین در کار خود

۱۵ المؤمنین و ورت سکیم داود و قال

مومن خویش و وارث شد سلیمان داود را و گفت

ایمان و الوان پر از وارث ایا سلیمان داود کا اور بلا
یا ایها الناس علمنا منطلق الطیر و اوتینا من

ایردمان آموخته شد مارا بقدر مرغان در آرد شد مارا از

کل شیء ان هذا هو الفضل المبین و حسرا
بر نیستی بر آئین نیست فضل ظاهر و بهم آورد شد

بر خبرین سے بیشک ہی ہے برای مرغان و جمع ہے

۱۶ سکیم جنودا من الجن و الانس و الطیر

بر سکیمان لشکرهای آواز جن و آدمیان و مرغان

۱۷ فصیحون دعوان حتی اذا اتوا لعل و لعل

پس ایجا بعد بعض آری سجد کرده میشدند و تکرار میشدند مومن

۱۸ قالت علة یا ایها النمل ادخلوا مسکنکم

گفت مورچه ای مورچگان در آئید بخانه های خود

۱۹ لا یحطمنکم سکیم و جنودا و لا یسعون

تا در هم نشکند شمار سلیمان و لشکرهای او را در آئند

لا یحطمنکم
طام را ملافه فالانصار

فصل دوازدهم در بیان سبب بی جا آوردن
پادشاه و باب کی گنجینه او را چنانچه
ده اسب غلام بر او و او را چنانچه
ربانے جوینت و ربانین در کار خود

اکوز غنی

" 47.

فَتَسَمَّ ضَا حَكَا مِنْ قَوْلِهَا وَقَالَ رَبِّ اَوْ رَيْعَنِي
پس خدا منم کرد از گفتار مورچه و گفت ای پروردگار من ایام من را
پیرسز اگر نه پس بپراور سبکیان می آید و بولا ای رب میری شمت کن
اِنْ شَكَرْ يَزِدَّكَ اَلْقِي اَنْعَمْتَ عَلٰى وَاَعْلٰى اَمَّا
که شکر این نعمت تو کنم آنکه انعام کرده بر من و بر پدر و بر من

وَأَنَّ أَعْمَالَ صَلَاحٍ تَرْضَاهُ وَأَدْخِلْنِي بِرَحْمَتِكَ

اور اہم کوں مرا کہ جہاں ہم کردار غالب کہ تو خوشنودستہ خان و آرم و خوش
 اند کہ کروں کام نیک جو نویسنده کیے اور طایع جگہ ابی انہی

فِي عِبَادَةِ الصَّالِحِينَ وَتَفْقِدَ الطَّرِيقَ فَقَالَ

اور زمرہ بندگان شاہیہ خوشین و با رغبت احوال معاشان بین گفت
اسے نیک بندوں میں فتنہ اور خبیثہ اور بیعت جان و ذمہ تو ہلے

مَا لِي لَا أَرَى الْهُدَى أَمْرًا كَانَ مِنَ السَّائِلِينَ

چوبست من که می بینم پیر را یا هست از غایت شده گان

کیا ہے جو میں نہیں دیکھتا ہوں کہ جو باہر دنیا وہ غائب

لَا تَعْلَبْنِيهِ عَذَابًا شَدِيدًا ۖ اُولَٰئِكَ لَهُمْ جُزَاءٌ ۖ وَلَهُمْ

ہر آئینہ عقوبت کسم من اور اعقوبت سخت یا زنج کسم اور ایسا این سست کہ بازن

۱۶۷۰ء کو مارو گانہ دور کی بائج کروٹوں کا ایلا دیجیے ہیں

سلطان مبین ۵۰ ملک غیر مہمہ فقال

حجبت ظاہر پس توقف کردند و رفتند و در پس گفت

61

عیردن سر
ال خلفا دوب با کلف یفت
لا دیکنه سزا دق الا

لِيَايَنِي

ف

عمر (ق)

١٥٥

100

100

(continued)

کتاب الفقه من علی بن ابی حمزہ
در رد المحتار بالکتاب
در تفسیر الوقت

فان حضرت سیدنا ابی حمزہ
مال مفصل پنجابا انبیا سیدنا
در تمام کتب اور کلام و کلام
در کلام و کلام و کلام

أَحْطَتْ بِمَا لَمْ يُحْطِ بِهِ وَجِئْتُكَ مِنْ سَبِيلٍ نَبِيًّا

در ترجمہ پیمبری کہ در کتب باقی در مردم پیش از نرسیده سیدنا
بن سیدنا ابی حمزہ یک چیز کی کہ بخواد کی خبر نہی اور ابی حمزہ بن سیدنا ابی حمزہ

يَقِينٌ ۚ إِنِّي وَجَدْتُ امْرَأَةً تَمْلِكُهُمْ وَأُوتِيَتْ

یقین را ہر آئندہ میں یافتہ تھیں پادشاہی مملکت ہر ایشان و دادہ شدہ
تحتیق و میں سیدنا ابی ایک عورت اور سیدنا ابی حمزہ

مِنْ كُلِّ شَيْءٍ وَلَهَا عَرْشٌ عَظِيمٌ ۚ وَجِئْتُكَ

از جنس ہر شے و اور آئینہ بہت بزرگ و یافتہ کہ او
سب چیز ملی ہے اور اسکا ایک تخت ہے بڑا میں بنے یا کردہ

وَقَوْمًا يُسْجِدُونَ لِلشَّمْسِ مِنْ دُونِ اللَّهِ وَزِينُ

و قوم او سجدہ میکنند آفتاب را بجہ خدا و آراستہ
اور اسکی قوم سجدہ کرتے ہیں سورج کو اللہ کے سوا اور کلمہ

لَهُمُ الشَّيْطَانُ أَعْمَارُهُمْ فَفَصَلِّ لَهُمْ عَنِ السَّبِيلِ

جسکے ایشان شیطان کردار مار ایشان را پس بازداشت ایشان را از راہ
از کو شیطان بنے او کے کام پر روکا ہے او کو راہ سے

فَهُمْ لَا يَهْتَدُونَ ۚ أَلَا يُسْجِدُ لِلَّهِ الَّذِينَ

پس ایشان را نہ بنے یا نہ راہ ہی یا نہ بسوی اللہ سجدہ کنند آن خدا را
سو وہ راہ نہیں پہنچتے کہوں نہ سجدہ کریں اللہ کو جو

يَخْرُجُ الْكُفْرُ فِي الشَّمْسِ وَالْأَرْضِ وَيَعْلَمُ

کہ بیرون می آرد کفر در آفتاب و زمین و میدان
نکات ہے چہ چیز آسمانوں میں اور زمین میں اور آفتاب

الایا اسجدوا
در کلام و کلام و کلام
در کلام و کلام و کلام

در کلام و کلام و کلام
در کلام و کلام و کلام
در کلام و کلام و کلام

اسی قدر ہے کہ اس کا ہر ایک
 ہر ایک کی طرف سے ہر ایک کی طرف سے
 ہر ایک کی طرف سے ہر ایک کی طرف سے

مَا تَخْفُونَ وَمَا تَكْلِفُونَ ۚ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ

انجہ بیان میدارے و آشکارا کی کہند خدا کی ہمت ایچ جو کئی اور
 جو چاہا ہے ہوا اور جو کہو ہے ہوا کہ کسی کی ہمت ایچ جو کئی اور

رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ ۚ قَالَ سَنَنْظُرُ أَصْدَقُ

پروردگار عرش بزرگ است گفت سلطانِ عرشم دید آیا راست گفتے
 صاحب تخت بزرگ کا کہا ہم دیکھیں گے تو نے سچ کہا

أَكُنْتُ مِنَ الْكَذِبِينَ ۚ إِذْ هَبْ بَكْتَبِي

یا ہے از دروغ گو یاں بہرین نامہ مرا
 یا تو جھوٹا ہے بے جا میرا یہ خط

هَذَا فَالْقُلُوبُ لَكُمْ ثُمَّ تَوَلَّاهُمْ فَأَنْظُرْ مَاذَا

پس مینار آواز ہو کر نشان باز رہے گردان ازالہ نشان پس بگر جو
 اور ڈال رہے اسی طرح پہر اون پاس سے آہر دیکھ رہے

يَرْجِعُونَ ۚ قَالَتْ يَا أَيُّهَا الْمَلَأَآءِ الْفُقَرَاءُ

باز بندہ بفسر گفت ای جماعہ مرعیان ہر آئندہ از خدمت من
 جواب دہین وقت کہنے لگی ایے دربارد الو ستمگر ہاں الی

كِتَابِكُمْ إِنَّهُ مِنْ سَيِّئِينَ ۚ وَإِنَّ إِلَهَكُمْ

نامہ گرا ہے ہر آئندہ ابن نامہ از جا سلیمان و ہر آئندہ نامہ
 ایک خط عرش کا وہ خط ہے سلما کی طرف سے اور وہ یہ شروع

اللَّهُ الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ ۚ أَتَقْلُوا عَلَيَّ وَأْتَقِلُّوهُ

خدا بخشنندہ رحیم است یا تمھوں کو بکر گنہگار بن بیاید میں
 تمھیں کہ نام سے جو بڑا بہتر نام دلا کہ دوزخ کو دیکھتے تھیں اور چلتے آ

يَخْفُونَ يَكْتُمُونَ

غریب

سجدا

سجدا

سجدا

سجدا

سجدا

سجدا

سجدا

سجدا

سجدا

سجدا

سجدا

سجدا

سجدا

سجدا

سجدا

سجدا

سجدا

سجدا

سجدا

سجدا

سجدا

سجدا

سجدا

سجدا

فصل اول در بیان کلیات و مقدمات

۳۹

تَقُومُ مِنْ مَقَامِكَ وَإِنِّي عَلَيْكَ لَقَوِيٍّ أَمِينٌ

برخیز از جای خود برآئید من بر آن عرصه توانا باشم
که تو از هیچ ایمنی جگه نیستی و درین ایام روزگار من بر تو

قَالَ الَّذِي عِنْدَهُ عِلْمٌ مِنَ الْكِتَابِ أَنَا آتِيكَ

گفت آن شخص که نزدیک او علم بود از کتاب ایمنی من بیاورم نزدیک تو
بولا ده شخص جسکه یاس تھا ایک علم کتاب کا میں لاؤں گا تو

بِقَبْلِكَ أَزِيدُكَ لِيَكُ طَرَفُكَ فَكُلَا رَاةً

پیش از آنکه باز گردد بسو تو چشم تو پس چون بگویند و باز آواز آید
وہ پہلے اس سے کہ پہلے ہی طرف تیری گاہ پر پہنچے دیکھ اور در

عِنْدَكَ قَالَ أَنَا مِنْ فَضْلِ رَبِّي لِيَبْلُوَنِي

نزدیک خود پیش گفت این عارف عادت از فضل پروردگار من است تا امتحان
کے پاس کہا یہ میرے فضل سے میرے جانچنے کے

أَشْكُرُ مَا كَفَرْتُ مِنْ شُكْرٍ فَإِنَّا لَنَشْكُرُ

آیا شکر گزاری میکنم یا نه شکر گزاری می نمایم و هر که شکر گزاری کرد در پیش من
کہ میں شکر کرتا ہوں یا نہ شکر کرتا ہوں اور جو کوئی شکر کرے میں شکر کرے

لِنَفْسِهِ وَمَنْ كَفَرَ فَإِنَّ غَنِيٍّ كَرِيمٍ

برای ذات خود و هر که کفر نماید پس پروردگار من بزرگوار کند
اپنے واسطے اور جو کوئی ناشکری کرے سو پروردگار من بزرگوار کند

قَالَ نَذَرَ وَأَلْهَمَ لَهَا تَنَظُّرًا أَتَتْ نَفْسًا ذَائِقَةً

گفت سبحان من بخت ساز پروردگار من این تخت را در اختیارم آید و شش ماهی برای خود
کہا و پابل و کہا و اس عورت کے لیے آئیے تخت کا جو چھ ماہ کے لیے خود کو

وَلَا تَجْعَلْ لِّغِيظِكَ بُرْجَانًا
وَلَا تَجْعَلْ لِّغِيظِكَ بُرْجَانًا
وَلَا تَجْعَلْ لِّغِيظِكَ بُرْجَانًا

وَلَا تَجْعَلْ لِّغِيظِكَ بُرْجَانًا

أَتَشْكُرُ

نہا او شخصیں بارگاہ
ضیاء کن
وہ جاننے

رَأَى

بالتجسس چہ در حق آید

لِيَسْمَعُ

دفعہ الیاء ۱۲

فَلْيَسْمَعْ ظَاهِرًا
فَلْيَسْمَعْ ظَاهِرًا
فَلْيَسْمَعْ ظَاهِرًا

فَلْيَسْمَعْ ظَاهِرًا
فَلْيَسْمَعْ ظَاهِرًا
فَلْيَسْمَعْ ظَاهِرًا

فَلْيَسْمَعْ ظَاهِرًا
فَلْيَسْمَعْ ظَاهِرًا
فَلْيَسْمَعْ ظَاهِرًا

فَلْيَسْمَعْ ظَاهِرًا
فَلْيَسْمَعْ ظَاهِرًا
فَلْيَسْمَعْ ظَاهِرًا

فَلْيَسْمَعْ ظَاهِرًا
فَلْيَسْمَعْ ظَاهِرًا
فَلْيَسْمَعْ ظَاهِرًا

فَلْيَسْمَعْ ظَاهِرًا
فَلْيَسْمَعْ ظَاهِرًا
فَلْيَسْمَعْ ظَاهِرًا

عقل آینه است و در آینه هر چه باشد
 در دنیا هم هست و در آخرت هم هست
 و در دنیا و آخرت هر چه باشد
 در آینه هم هست و در آخرت هم هست

و قال

مِنَ الَّذِينَ لَا يَهْتَدُونَ ۝ فَلَمَّا جَاءَتْ

از آنکه راه نمی باشد چون باید بپایان

قِيلَ أَهْلَكَ عَرَشُكَ قَالَتْ كَأَنَّهُ هُوَ ۝ وَأَن تَنبَأَ

گفته شد آیا همچین است گفت تو گفت گویا ویک همانست و داده شد را

الْعِلْمُ مَرْقُومًا ۝ وَكَامَسِلِينَ ۝ وَصَدَّهَا

دانش بخفایت سلیمان پیش از بنده و استم سلیمان و باز داشت سلیمان

مَا كَانَتْ تَعْبُدُ مِنْ دُونِ اللَّهِ إِنَّهَا كَانَتْ

از آنچه عبادت میکرد بخضر خدا از آنچه عبادت میکرد بخضر خدا

مِنْ قَوْمٍ كَافِرِينَ ۝ قِيلَ لَهَا ادْخُلِي الصَّحْ

از گروه کافران گفته شد بوی که در آید باین گوشه

فَلَمَّا رَأَتْهُ حَسِبَتْهُ لُجَّةً ۝ وَكَشَفَتْ عَنْ سَاقِهَا

پس چون دید آنرا پنداشتن حوض آب و جامه برداشت از دستان خود

قَالَ إِنَّهُ صَاحِبُ مِمْدٍ مِنْ قَوَارِيرٍ ۝ قَالَتْ

گفت سلیمان این کوشکی است بی نقش و زخرف ساخته شده از آئینه گفت بپایان

کها به نوا یک محل سبک جویست بود او سبک جویست بود او سبک جویست بود

و قال من هوذا كذا
 ای ۱۲ صوا

رأته
 بانتهن ج بطریق الاصب
 ساقها
 بالهرة الساكنة قبل الالفه
 قوارير
 آیه مدبره
 و شای ۱۲

۲۹۴
 قنبر کے لکھنے کی شہادت
 قنبر کے لکھنے کی شہادت
 قنبر کے لکھنے کی شہادت

قَوْمٌ يَفْقَهُونَ ۝ وَكَانَ فِي الْمَدِينَةِ تِسْعَةُ قُرُوفٍ

نویسندہ کہ امتحان کوہ مشہور و بودند در آن شهر
 لوگ چاہتے تھے ہر طرف اور تھے اس شہر میں
 رُفُوفٌ يَفْسُدُونَ فِي الْأَرْضِ وَلَا يَصِلُونَ
 کس کس دیکھتے تھے در زمین و اصلاح کی نمودند

قَالُوا اتَّقُوا اللَّهَ يَا آلِهَةَ كُنْبِتْنَهُ وَأَهْلَكَ

گفتند ایک گروہم خدا خوردہ کہ آئینہ شہر میں کس بر صباغ و اہل خانہ
 بوسیدے آئین میں شہر کو ہاؤ اہل کی سقریات کو شہر کے اہل و عیال
 ثُمَّ كُنْفُوزٌ لَوْ كُنْ لِيَا مَاشِيَةً نَامُولُكَ أَهْلَكَ
 باز آئینہ شہر گفت و داشت اور احاطہ نمودیم وقت ہلاک شدن اہل و عیال
 پر کہہ دیتے اسکو و عوا کر بوسیدے کو ہم نے آئینہ دیکھا جب تیار ہوا تو کاکہ

وَأَنَا الصِّدِّيقُ ۝ وَمَكَرُوا مَكْرًا وَمَكَرْنَا

وہ آئینہ مارا و کاکہ گویم وہ سگالی کردند بخوبی از حیلہ ویرنگالی کردیم
 اور ہم بیشک سچ کہے ہیں اور انہوں نے بنا با ایک ترازو سچے بنا
 مَكَرًا وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ ۝ فَاَنْظُرْ

ما فیہ از حیلہ و اہل ان شہر پس بگر
 ایک شہر اور او کو بوسیدہ ہوئی و ان
 كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ مَكْرِهِمْ ۝ أَنَا دَرَمَنُكُمْ

چگونہ بود سہ انجام بد سگالیے اہل ان کہ ہلاک کردیم البتہ ارا
 کہسا ہوا اخلاص کے نسب کا کہ اکھاڑ مارا ہے انکو

لَتَبَيِّنَنَّ لِقَوْمٍ
 فہ مہکن

مہک
 غیر

اگر
 اور
 کہ ہلاک ہو گئے
 قنبر کے لکھنے کی شہادت
 قنبر کے لکھنے کی شہادت
 قنبر کے لکھنے کی شہادت

مفتی محمد رفیع الرحمن

جہانگیر

و قوم ایشانرا کہ ہمہ یکجا
اور اوکی قوم کو سارے یکے

پس میں ہستیا نہائی ایشان خالی ماند
ہر طے بہن او کے گھر میں ہے

سبب الہیہ کہ فرمودہ آیت درین ماجرا اشارت گرومی را کرده اند
ازین انکار می آید البتہ اس میں نشان ہے ایک لوگو کو جو حقیقت

وہی تھا کہ وہ ہم آنا خواہاں تھا کہ ایمان آورائے۔ دہریہ ہنگامی سیکوندہ
اور بجا دیا جیسے انکو جو یقین لایا ہے۔ اور سچے رہے ہیں۔

ہوستانم لو طرا چون گفت بقوم خود
ایا بعل می آرید کار سنجارا
ایا بولوب جب کہا ابا بی قوم کو کیا
تم کرے ہو بے حاشی

دشنامی پسند
اور تم دستہ ہو

برادران برادران بهشت بخند زمان
عورتین جهنم کوی اینهم نم

فَمَا كَانَ جَوَابَ قَوْمِهِ

پس جو جواب دیا
چہ اور جواب نہ تھا اس کی قسم کا

وَقَالَ اللَّهُ

الْأَلْفُ
بِالْأَفْعَامِ
بِالْخَلْقِ حَرْفٍ

قَدْ كُنَّا
بِخَلْقِ الْإِنْسَانِ

الْآنَ قَالُوا أَخْرِجُوا آلَ لُوطٍ مِّنْ دِينِكُمْ

مگر انہے کہتے ہیں کہ آل لوط کو اپنے دین سے
نکال دو کہ وہ لوہے کے گھر کو اپنے گھر سے
انہم اناس یتطهرون فاجنبہ واهلہ

ہر آئندہ ان مردوں کی طلب نہ کیجئے اور ان کے
گھر سے بھی دور رہو کہ وہ اپنے گھر سے
الامراتہ قد نطھامن الفہرین

مگر انہیں کہ میں کرویم اور انہیں اپنے گھر سے
نکال دو کہ وہ اپنے گھر سے
امطرنا علیہم مطرا فساء مطر

باران ہم پر باران ہوا ہے پس بہت باران
باران ہوا ہے اور باران ہوا ہے
المنذرین قل الحمد لله وسلم

ترسانہ گان ہوں کہ تم نے الحمد لله وسلم
اور تم نے ہوں کہ تم نے الحمد لله وسلم
علی عبادہ الذین اصطفی اللہ خیرا

برائے بند گان اور کہہ کر یہ بہت ابن زبیر ابن ابیہر
اور کہہ کر یہ بہت ابن زبیر ابن ابیہر
اصالیہ

بہت شکر ہے
بہت شکر ہے

حضرت سلیمان کے فریضے میں فرمایا
ہم لا دین کے لئے خدا کا نام لے کر
وہی بات ہوئی رسول میں اور کہے
داؤد بن اور حضرت صالح پر تو ختم
جو کہہ کر ان کو زمین اللہ کے لئے
اور ان کو کہہ کر ان کو زمین
جو کہہ کر ان کو زمین اللہ کے لئے
حضرت سلیمان کے فریضے میں فرمایا

حضرت سلیمان کے فریضے میں فرمایا
حضرت سلیمان کے فریضے میں فرمایا
حضرت سلیمان کے فریضے میں فرمایا
حضرت سلیمان کے فریضے میں فرمایا

أَمَّنْ خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ أَنْزَلَ

نہ بلکہ ہی پریم کہ بیا فرید آسمانہا زمین و زمین و زمین

لَكُمْ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَنْبَتْنَا بِهِ حَدَائِقَ

برای شما از آسمان آسمانہا پس روایند ہم لبیبہا آن بوستانہا

ذَاتِ بَهْجَةٍ مَّا كَانَ لَكُمْ أَنْ تَبْتِغُوا فِيهَا

بازگی ممکن بود شما را کہ ہر ویانید کہ ہر ویانید ہر ویانید

عَالِهِ مَعَ اللَّهِ بَلْ هُمْ قَوْمٌ يَعِدُونَ

آسمانہا ہر ویانید ہر ویانید ہر ویانید

أَمَّنْ جَعَلَ الْأَرْضَ قَرَارًا وَجَعَلَ خِلَالَهَا

نہ بلکہ ہی پریم کہ ساخت زمین را قرار و جہاں

أَنْهَارًا وَجَعَلَ لَهَا رَوَاسِيًا وَجَعَلَ بَيْنَ

برایاں و بیا فرید ہر ویانید ہر ویانید

الْمَوْتِ رَحْمَةً خِزْيَا الْعَالِينَ هُمْ اللَّهُ بَلْ أَكْثَرُ

دور ہر ویانید ہر ویانید ہر ویانید

بسم الله الرحمن الرحيم

لا يعلمون ان من يسمي المذنب اذا دعا

و يكشف السوء ويحجبكم خلفاء الارض

عالمه مع الله قليلا ما تذكرون ان من يسمي

في ظلمت البر والبحر ومن يرسل الرجز كشرا

بين يد رحمة عالمه مع الله تعالى الذن

شركون ان من يبدو الكفر

ومن يرزقكم من السماء والارض

و من يرزقكم من السماء والارض

بسم الله الرحمن الرحيم
يا فتى تشيد لآل
حل ك

الرجح
دفار دكن

تشرا تشرا
ف ر ادح
ن دن

42

43

النور

وہ جس نے عقل و ادراک کے
خسٹے کی کیفیت نہ سمجھی
کے لیے یہی سب سے بڑا نقصان ہے

ادرك أدرك
تلا ركه

ہر ایسی نافرمانی سے گنتا ہے
عَاذُا اِنَّا اِذَا اِنَّا
عَاذُا اِنَّا

بدھرتہ
الباقون داخل صولہ فی اسبیل

۴۰۰ اللہ قل ما تروا ربكم ان كنتم صدقین
 خدا کو یاد رکھو جو تم کو دیکھتا ہے اگر تم سچے ہو
 ۴۰۱ قل لا يعلم من في السموات والارض الغيب
 جو سمجھتا ہے جو کہ درجہ انہا درجہ است غیب را
 ۴۰۲ الا الله وما يشعرون ايان يستنون برك
 مگر خدا اور انکو خبر نہیں کہ کب جلا جلا ہوئے گا بلکہ
 ۴۰۳ ادرك علمه في الاخرة قل هم في شك
 پہنچیں اور انکی دریافت آخرت میں بلکہ انکو وہو کا ہے
 ۴۰۴ انما بل هم فيها عمون وقال الذين
 ان آخرت بل انہ انراختہ نایمانہ گفتند
 ۴۰۵ عَاذُا اِنَّا اِذَا اِنَّا اِذَا اِنَّا اِذَا اِنَّا
 اے خدا ہم تو سے دعا کرتے ہیں کہ اگر ہم میں سے کوئی شخص
 ۴۰۶ لقد وعدناهم فخر وابلناهم قبل ان
 وہ ہم سے وعدہ دیا تھا کہ ہم کو اور ہماری بابت داد و نکر آئی ہے

هَذَا الْأَسْطُورُ الْأَوَّلُ قُلْ سِيرُوا فِي

این گرافیک پیشینان
اور کیمین بن افکوکی
نوکہ پر

الْأَرْضِ فَانظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُجْرِمِينَ

زمین میں بگڑے ہوئے بود انجام
ملک میں نزدیک ہوا آخر گئے گار

وَلَا تَحْزَنْ عَلَيْهِمْ وَلَا تَكُ فِي ضَيْقٍ مِّمَّا يَمْكُرُونَ

واحدہ محو برائت
اور غم نہ کیا
اور غم نہ کیا

وَيَقُولُونَ مَتَى هَذَا الْوَعْدُ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ

وہ کہتے ہیں کہ
اور کہتے ہیں کہ

قُلْ عَسَى أَنْ يَكُونَ رَدِفَ لَكُمْ بَعْضُ الْأَشْيَاءِ

گوشت پر نزدیک شدہ باشد
تو کہ شاید تھاری

تَسْتَعْجِلُونَ ۝ وَإِنَّ رَبَّكَ لَذُو فَضْلٍ عَلَى النَّاسِ

تو کہ شاید تھاری
تو کہ شاید تھاری

وَلَكِنْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَشْكُرُونَ ۝ وَإِنَّ رَبَّكَ

لیکن بیشتر ہیں انشان شکر نہیں
براہون میں بہت شکر نہیں کر سکتے

وَلَكِنْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَشْكُرُونَ ۝ وَإِنَّ رَبَّكَ

صاف
کلمہ
وہ

[illegible]

سید اندر انچہ پنهان میکند سینه ایشان را انچہ ظاهر می نماید
چنانچه هر چه در او است در آن بکسی نینون من در حقش گویم

و نیست هیچ مقدمه پوشیده در آستان و زمین

کتاب مبین ۵۸ ان هذا القرآن یخص علی بنی

کتابی کتاب میں یہ قرآن سنا ہے

اسرائیل بیشترین انجیہ ایشان در آن خلافت مگردند

Handwritten signature: *W. J. ...*

وہرانیہ وی ہتا و رحمت است مسلمانان

فمنهم من جاهدوه ومنهم الغزير الصليبي

اولین فیصلہ کریں | اپنی حکومت پر اور وہی سہاگہ زیر دست

پس فکل کن بر خدا بر آئینه تو بردن راست است

[illegible]

١٢

ولا يسمع الصم

مَدِينَةُ الْمَدِينَةِ

بطلانی الہی

والوقت مبين

اِنَّكَ لَا تَسْمِعُ الْمَوْتُ وَلَا تَسْمِعُ الْقَبْرُ الدُّعَاءَ

هرآنکه تو حقیرانی شستوایند مرد بکار و بیفتوا فی مشغول ایند که از او از خود
و نه اینست که مرد بکار و از اینست که مرد بکار و از اینست که مرد بکار

اِذَا وَلَّوْا مُدْبِرِينَ ﴿٦٠﴾ وَمَا أَنْتَ بِعِندِي

و فیکه روی برگردانند پشت راه بسته تو راه نمانده
جسایرین می بیند و بیکر اور پنه تو دگرماند

الهي عن فضلهم ان تسمع الامن يمين

کورآن تلامذہ آئندہ از گراہی خوشتر یعنی شنو! اگر کسی را کہ اجماع و اذیت ہو

بِأَيْتَانِهِمَا سَلَامٌ ۝ وَإِذَا وَقَعَ الْقَوْلُ

آیتها را پس این جامعه گردن بپوشد که
هماری آیتون بر سوده حکم بردارین
و چون تقوی شود و عده بند
در حبس بپوشد

عليكم اخرون هذا الهدية من الامم

برالشان بیرون آرم بر آیه الشان جانور از زمین
ازین برادران ششانی بیستم او بیست و یکم ازین

[Handwritten signature]

کہ سخن گو یا ایشان سبب آنکہ مردمان آیات ما
اوست بیاورن کہ نگار اسواست علی کہ لوگ ہمارے نشانہ لاشن کر تیسرا

و یوم الحشر کمال امتیاز

و آنروز که برانگیزیم از خواب میخیزیم طاقت نداریم از آنکه در فراموشی غرق

10

۱۰۰
 ۱۰۱
 ۱۰۲
 ۱۰۳
 ۱۰۴
 ۱۰۵
 ۱۰۶
 ۱۰۷
 ۱۰۸
 ۱۰۹
 ۱۱۰
 ۱۱۱
 ۱۱۲
 ۱۱۳
 ۱۱۴
 ۱۱۵
 ۱۱۶
 ۱۱۷
 ۱۱۸
 ۱۱۹
 ۱۲۰
 ۱۲۱
 ۱۲۲
 ۱۲۳
 ۱۲۴
 ۱۲۵
 ۱۲۶
 ۱۲۷
 ۱۲۸
 ۱۲۹
 ۱۳۰
 ۱۳۱
 ۱۳۲
 ۱۳۳
 ۱۳۴
 ۱۳۵
 ۱۳۶
 ۱۳۷
 ۱۳۸
 ۱۳۹
 ۱۴۰
 ۱۴۱
 ۱۴۲
 ۱۴۳
 ۱۴۴
 ۱۴۵
 ۱۴۶
 ۱۴۷
 ۱۴۸
 ۱۴۹
 ۱۵۰
 ۱۵۱
 ۱۵۲
 ۱۵۳
 ۱۵۴
 ۱۵۵
 ۱۵۶
 ۱۵۷
 ۱۵۸
 ۱۵۹
 ۱۶۰
 ۱۶۱
 ۱۶۲
 ۱۶۳
 ۱۶۴
 ۱۶۵
 ۱۶۶
 ۱۶۷
 ۱۶۸
 ۱۶۹
 ۱۷۰
 ۱۷۱
 ۱۷۲
 ۱۷۳
 ۱۷۴
 ۱۷۵
 ۱۷۶
 ۱۷۷
 ۱۷۸
 ۱۷۹
 ۱۸۰
 ۱۸۱
 ۱۸۲
 ۱۸۳
 ۱۸۴
 ۱۸۵
 ۱۸۶
 ۱۸۷
 ۱۸۸
 ۱۸۹
 ۱۹۰
 ۱۹۱
 ۱۹۲
 ۱۹۳
 ۱۹۴
 ۱۹۵
 ۱۹۶
 ۱۹۷
 ۱۹۸
 ۱۹۹
 ۲۰۰
 ۲۰۱
 ۲۰۲
 ۲۰۳
 ۲۰۴
 ۲۰۵
 ۲۰۶
 ۲۰۷
 ۲۰۸
 ۲۰۹
 ۲۱۰
 ۲۱۱
 ۲۱۲
 ۲۱۳
 ۲۱۴
 ۲۱۵
 ۲۱۶
 ۲۱۷
 ۲۱۸
 ۲۱۹
 ۲۲۰
 ۲۲۱
 ۲۲۲
 ۲۲۳
 ۲۲۴
 ۲۲۵
 ۲۲۶
 ۲۲۷
 ۲۲۸
 ۲۲۹
 ۲۳۰
 ۲۳۱
 ۲۳۲
 ۲۳۳
 ۲۳۴
 ۲۳۵
 ۲۳۶
 ۲۳۷
 ۲۳۸
 ۲۳۹
 ۲۴۰
 ۲۴۱
 ۲۴۲
 ۲۴۳
 ۲۴۴
 ۲۴۵
 ۲۴۶
 ۲۴۷
 ۲۴۸
 ۲۴۹
 ۲۵۰
 ۲۵۱
 ۲۵۲
 ۲۵۳
 ۲۵۴
 ۲۵۵
 ۲۵۶
 ۲۵۷
 ۲۵۸
 ۲۵۹
 ۲۶۰
 ۲۶۱
 ۲۶۲
 ۲۶۳
 ۲۶۴
 ۲۶۵
 ۲۶۶
 ۲۶۷
 ۲۶۸
 ۲۶۹
 ۲۷۰
 ۲۷۱
 ۲۷۲
 ۲۷۳
 ۲۷۴
 ۲۷۵
 ۲۷۶
 ۲۷۷
 ۲۷۸
 ۲۷۹
 ۲۸۰
 ۲۸۱
 ۲۸۲
 ۲۸۳
 ۲۸۴
 ۲۸۵
 ۲۸۶
 ۲۸۷
 ۲۸۸
 ۲۸۹
 ۲۹۰
 ۲۹۱
 ۲۹۲
 ۲۹۳
 ۲۹۴
 ۲۹۵
 ۲۹۶
 ۲۹۷
 ۲۹۸
 ۲۹۹
 ۳۰۰
 ۳۰۱
 ۳۰۲
 ۳۰۳
 ۳۰۴
 ۳۰۵
 ۳۰۶
 ۳۰۷
 ۳۰۸
 ۳۰۹
 ۳۱۰
 ۳۱۱
 ۳۱۲
 ۳۱۳
 ۳۱۴
 ۳۱۵
 ۳۱۶
 ۳۱۷
 ۳۱۸
 ۳۱۹
 ۳۲۰
 ۳۲۱
 ۳۲۲
 ۳۲۳
 ۳۲۴
 ۳۲۵
 ۳۲۶
 ۳۲۷
 ۳۲۸
 ۳۲۹
 ۳۳۰
 ۳۳۱
 ۳۳۲
 ۳۳۳
 ۳۳۴
 ۳۳۵
 ۳۳۶
 ۳۳۷
 ۳۳۸
 ۳۳۹
 ۳۴۰
 ۳۴۱
 ۳۴۲
 ۳۴۳
 ۳۴۴
 ۳۴۵
 ۳۴۶
 ۳۴۷
 ۳۴۸
 ۳۴۹
 ۳۵۰
 ۳۵۱
 ۳۵۲
 ۳۵۳
 ۳۵۴
 ۳۵۵
 ۳۵۶
 ۳۵۷
 ۳۵۸
 ۳۵۹
 ۳۶۰
 ۳۶۱
 ۳۶۲
 ۳۶۳
 ۳۶۴
 ۳۶۵
 ۳۶۶
 ۳۶۷
 ۳۶۸
 ۳۶۹
 ۳۷۰
 ۳۷۱
 ۳۷۲
 ۳۷۳
 ۳۷۴
 ۳۷۵
 ۳۷۶
 ۳۷۷
 ۳۷۸
 ۳۷۹
 ۳۸۰
 ۳۸۱
 ۳۸۲
 ۳۸۳
 ۳۸۴
 ۳۸۵
 ۳۸۶
 ۳۸۷
 ۳۸۸
 ۳۸۹
 ۳۹۰
 ۳۹۱
 ۳۹۲
 ۳۹۳
 ۳۹۴
 ۳۹۵
 ۳۹۶
 ۳۹۷
 ۳۹۸
 ۳۹۹
 ۴۰۰
 ۴۰۱
 ۴۰۲
 ۴۰۳
 ۴۰۴
 ۴۰۵
 ۴۰۶
 ۴۰۷
 ۴۰۸
 ۴۰۹
 ۴۱۰
 ۴۱۱
 ۴۱۲
 ۴۱۳
 ۴۱۴
 ۴۱۵
 ۴۱۶
 ۴۱۷
 ۴۱۸
 ۴۱۹
 ۴۲۰
 ۴۲۱
 ۴۲۲
 ۴۲۳
 ۴۲۴
 ۴۲۵
 ۴۲۶
 ۴۲۷
 ۴۲۸
 ۴۲۹
 ۴۳۰
 ۴۳۱
 ۴۳۲
 ۴۳۳
 ۴۳۴
 ۴۳۵
 ۴۳۶
 ۴۳۷
 ۴۳۸
 ۴۳۹
 ۴۴۰
 ۴۴۱
 ۴۴۲
 ۴۴۳
 ۴۴۴
 ۴۴۵
 ۴۴۶
 ۴۴۷
 ۴۴۸
 ۴۴۹
 ۴۵۰
 ۴۵۱
 ۴۵۲
 ۴۵۳
 ۴۵۴
 ۴۵۵
 ۴۵۶
 ۴۵۷
 ۴۵۸
 ۴۵۹
 ۴۶۰
 ۴۶۱
 ۴۶۲
 ۴۶۳
 ۴۶۴
 ۴۶۵
 ۴۶۶
 ۴۶۷
 ۴۶۸
 ۴۶۹
 ۴۷۰
 ۴۷۱

الحمد لله

سبحان الله العظيم

۸۱

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا دَعُوا إِلَى اللَّهِ وَرَحْمَتِهِ حَتَّىٰ إِذَا جَاءُوكُم مِّنْ قِبَلِهِ

آیات مارا پس ایشان بعض را برید بعض را بناده کرده مشیر تا و تمکله حاضر آمد گوید
جاری باین پیرا و می مثل شنی کی فک بهان تک که جب آیت فرمایا

أَكْثَرُ مِمَّا يَتَّبِعُونَ وَيَكْمُلُ لَكُمْ بِطَوَائِفِهَا

آباد و رخ شتر دید آیات مارا و در گرفتند بود بآن از و می دانش
نمون تمسبیه بهوش و می بری باین اور نه ایگی چنین مناری بجهنم

۸۲

أَمَّا إِذَا كُنْتُمْ تَهْتَكُونَ وَوَقَعَ الْقَوْلُ

ایم کار نکرد و ثابت شد و عده عدت
یا که می کرد و حکم ادن برایت

۸۳

عَلَيْكُمْ بِمَا ظَلَمْتُمْ أَفْهَمُوا لَيْسَ ظُفُوفٌ أَلَمْ

برایشان آب سبب هم کردن ایشان پس انجاء سخن نگونید یا
اواسطی که او نهون بی شراست کی سوده که بهین بوسینه کیا

يَوْمَ أَنَا جَعَلْنَا الْيَمْلَ لَكُمْ تَقِيَّةً وَجَعَلْنَا

ندیده اند که باید کرده ایم شب را آرام گیرند در آن دیدار کرده ام روز
نهن و یکینه که سینه بنای رات که او سیم چین بکین اور دن بنایا

۸۴

مُبَصَّرَاتٍ فِي ذَٰلِكَ لَيْسَ الْقَوْمُ بِمُؤْمِنِينَ

روشن شده بر آینه در مقدمه نشانی است قوی را که باور میدارند
دیگنه کالار سیم زن باین دن اون لوگو کو جو یقین کر بتهن

وَيَوْمَ يُنْفَخُ فِي الصُّورِ وَنُفِخَ فِي السُّمُورِ

و یاد کن آن روز که دیکه شود در صور سیم مسطرب شوند آنانکه در آسمانند
اور جسدن بهو کا جادیک زنگا تو که هر جادیک جو کو می این آسمان

المعبر
سبحان الله العظيم
عاشق سید علی حسینی
۱۲ ص

چند

اور ہوسنے کا اور ہوسنے کا
بھوجو ہوئے کافر ہوئے سن ہوئے سن
ہوسنے کا تو فی اوٹیں سیارے
جس سے غلطی نہ حاصل ہے
مکمل طور پر یوں کیا گیا

وَمَنْ فِي الْأَرْضِ الْأَمَرُ بِشَاءِ اللَّهِ وَكُلِّ

وَتَانَاكَ دَر زَمَنِ اَنْدَرِ مَرُگَرِ كَيْسِي كِه خُدا خُواسَنَدِهَسْت دِهَرِ كِي

از زمین میں گر جک اید جاے اور سب
 اتھ دھرتی و تری الجبال تحسبہا جماعہ

بیا بد پیش ضد اوار شد و به بینی کو بهارا بند کرد آزار مکاران
 طے آوین اوس کے آگے عاجزی ہے اور نوک پتا بہار شاد و غم
 وہی تم میرا سحاب صنع اللہ

و ان میر و بشارت من ابر دست کاویہ آن خدا کہ
 اور وہ چاہیں گے جیسے صلہ بدل کاری گری اللہ کی جس نے
 کہ شئی اِنَّہ حیدر بما تفعلون

استوار ساخت بر بیزرا بر ایندی خبردار است با کجی یکینید
سادی است بر چیز او کو نیکو جو هم راسته حقوق
من جاء بالحسنة فله خمر ميثها وهم من

ہر کہ تیار و سبکی پس اور بہتر باشد از ان و ایشان از
جو کوئی را با بہلائی از او سکو مناسب است پس بہتر از او کو
نَعْمَ قَوْلًا مِّنْهُ ۖ وَمَنْ حَاءَ بِاللَّهِ حَقَّ

انظر اب آفرین این شند
 و هر که بیارد بدست
 اور جو کوئی لایا برای
 این است اوس من جین است

پس نام نثار کردہ شود در کتابخانہ دانش جسد او وہ نمیشود دیگر
موا و نہایت دایمے بین او نے کو بخشہ آگ میں وہی بدایا و سیکے

افقہ
افقہ
فیخرج فیکہ

مجلس
مجلس
مجلس
مجلس

سورہ یحییٰ بن زبیر
عبداللہ بن زبیر
مکہ مکرمہ

فَقَعَ
بغير تنوين
من فاء
لن

يَوْمَئِذٍ
كلمة الميم غير
ان فاء
لن

الذکر

۹۰

مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ۚ إِنَّمَا أُمِرْتُ أَنْ أَعْبُدَ

برق انچه میکردید بگو یا محمد جز این نیست که فرموده شد مرا که عبادت

ربّ منی که میکنم بگو یا محمد جز این نیست که فرموده شد مرا که عبادت

رَبِّ هَذِهِ الْبَلَدِ الَّذِي حَرَّمَ مَا وَلَهُ كُلُّ

خد او و این شهر را یعنی مکه آنکه محترم ساخت از او و بشما و است

شئی و اُمِرْتُ أَنْ أَكُونَ مِنَ الْمُسْلِمِينَ ۝

چیز و فرموده شد مرا که باشم از مسلمانان

وَأَنْ أَتْلُو الْقُرْآنَ فَمِنْ أَهْتَدَىٰ فَمَا يَهْتَدَىٰ

و فرموده شد آنکه بخوانم قرآن را پس بر که راه یافت پس این نیست که راه می یابد

لِنَفْسِهِ وَمَنْ ضَلَّ فَلَا إِمَّا أَنَا مِنَ الْمُتَضِلِّ

برای نفس خویش و هر که گمراه شود بگو یا محمد جز این نیست که گمراه شوم

وَقُلِ الْحَمْدُ لِلَّهِ سِيرَ إِلَهُكُمْ أَيْتَهُ فَعَرَفْتُمُوهَا

و بگو ستایش خدا ایراست و او را نمود شمار آيات خود پس شناسید

وَمَا رَبُّكَ بِغَفِيلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ ۝

و نیست پروردگار تو بیهوش از آنچه میکنید

اوریز از رب سینے خبر نهی اون کا خون کیجی جو کرے ہو

۹۱

۹۲

۹۳

اتلوا
بقره آیت ۱۲۵ بعد الواد
ارتعالم سیم ۱۲

یَعْلَمُونَ
بقره آیت ۱۲۵
ان

سُورَةُ الْقَصَصِ نَزَلَتْ بِمَكَّةَ غَيْرَ أَنَّ الَّذِي

۴۲۸

فَرَضَ الْآيَةَ وَقِيلَ غَيْرَ الَّذِي أَتَيْنَاهُمُ الْكِتَابَ بِمَا فِيهِ الْإِسْلَامُ

آیاتها ۱۱ و کلماتها ۳۳۱ و حروفها ۱۰۰۰ و رکعاتها ۹

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

طَسْمَةً تِلْكَ آيَاتُ الْكِتَابِ الْمُبِينِ سَتَلُوا

ابن ابیہاء کتاب روشن است
بہ آیتین من کلمی کتاب کی
ہم سبتہین

عَلَيْكَ مِنْ نَبِيِّ مُوسَىٰ وَفِي عَمَلٍ بِالْحَقِّ لَقَوْمٍ

بر تو بعض خبر موسیٰ و منہ عمن
موسیٰ کے چہ حال موسیٰ اور فرعون کا نتیجہ اگر ان کو اس کے واسطے

يُنْفِئُ سِنُونَ ۚ إِنَّ فِي عَمَلِكُمْ لَعِلَافَةً فِي الْأَرْضِينَ فَ

کہا دور بیدارند ہر آیت سے کہ ان کے کرد و زمین
جو زمین کر سیتے ہیں ان کے عمل سے زمین پر عذاب ملے گا

با دعام بنون سین فی سیم
الاعند فک ال حال لک

نزلت
بما زاد قال
انما

الفصل

جَعَلَ أَهْلَهَا شَيْعًا يَسْتَضِعُّ طَائِفَةً

ساخت اہل آئرا گروہ گروہ زبون بگرفت جماعہ را کر کے بنے وہاں کے لوگ کہے جتنے کردار کر کہا ایک زبے کو
میںم یذبح ابنائہم کیستی نساءہم انہ
از ایشان می گشت پسران ایشانرا وزندہ میکرداشت دختران ایشانرا و انہ
او بنین فوج کرتا او بنے مییے اور جتنی کہتا او کی عورتیں وہ

كَانَ مِنَ الْمُسَدِّينَ وَنَزِيلًا نَّصْرًا عَلَى

بود از مسندان و نجاتیستم کہ نعت فرودان ہم بر
تہا خزانہ داری لے والا ملک اور ہم چاہنے ہیں کہ احسان کریں
الذین استضعفوا فی الارض و جعلہم

آئندہ زبون گرفتہ شدہ در زمین و پیشوا مسانیم ایشانرا
اون پر جو کمزور پہنچے ملک میں اور کردین او کو
ایمۃ و جعلہم الابرارین و نمکن لہم

دو ارش کنیم ایشانرا و دستہیں و ایم ایشانرا
سردار اور کردین او کو قائم مقام اور جاوین او کو
فی الارض و نری فرعون و ہممن و جنی دہما

در زمین و بنائیم فرعون و ہامانرا و لشکر ہامی ایشانرا
ملک میں اور دکھاوین فرعون اور ہامانکو اور اسی کے لشکر کو
میںم ما کانوا ایتسارون و او جینا الی

از ان زبون گرفتگان اپنے ہمراہ سیدند و اہام فرستادیم کہ سید
اون کے ہاتھ سے جو پیر کا خضرہ و سید سید تھے و اسی کے ہمراہ

طیبتی نسخہ از کار کہ بنو منیر و بنو جابر
کر و کرکین بنے بنی اسرائیل و مکی

یری فرعون
لشکر ہامی
لشکر ہام
کران و جن

بنو امیہ و بنو ہاشم
بنو امیہ و بنو ہاشم

فلان بھائی کے لیے
 ایک اور نسخہ
 دیکھو یہ نسخہ
 دیکھو یہ نسخہ

اِیْمُوْا اَنْ اَرْضِیْہِ فَاِذَا خِفتْ عَلَیْکُمْ

ماری موسیٰ کہ شہیدہ اورا پس چون ترے بروی
 موسیٰ کی ماگو کہ او سکود وده بلا پر جب بگو وده ہو اسکا

فَالْقِیْہِ فِی الْیَمِّ وَلَا تَخَافِی وَلَا تَحْزَنْ اِنَّا

باندازہ تر اور دیا و ترس و اندوہ مجھ پر ایسا
 تو ڈال دے او کو پانی میں اور نہ نظر کر نہ تم کا ہم

رَاٰدُۃً اِلَیْکَ وَجِیْعَۃً مِّنَ الْمَرْسَلِیْنَ

باز رسالہ او تم بسو نو گردانده او ہم از پناہ بران
 پہر پہنچا دنگے او کو نری طوف اور کہے او کو بسو نو

فَالْتَقَطَهُ اَلْفِرْعَوْنُ لَیْکُوْنُ لَہٗ مَعْدَا

پس برگرفتند از اہل خانہ فرعون تا او کا سر از آب ایشان
 پہر او پٹا یا او کو نہ عون کے گھر و او کو نہ گھر و او کو نہ

وَحَزَنًا اِنَّ فِرْعَوْنَ وَهَمُّنَ وَجَنُودَہٗ اَکَاوَا

و سب اندوہ و ہر اینہ فرعون و ہر مان و لشکر سب ایشان
 اور گرفتارے و ہر لاشک فرعون اور ہر مان اور او کے لشکر

خَطِیْنٌ ۝ وَ قَالَتِ امْرَاَتُ فِرْعَوْنَ قُرْ

خطا کنندہ بودند و گفت زن فرعون ابن طفل مشکلی ہے
 جو کہے و ابے نے ف اور بولی فرعون کی عورت ایک بچی ہے

عِیْنِیْ وَلَکَ لَا تَقْتُلُوْا عِیْسٰی اِنْ یَقْعِدْ اَوْ یَخْجَلْ

چشمہ مرا و مرا کشیدن بود کہ نفع دہ مارا با فرزند گریہ او
 بجگو اور بجگو او کو نہ مار و شاید ہمارے کام او با ہم او کو کر لین

و حزن
 و حزن

فلان بھائی کے لیے
 ایک اور نسخہ
 دیکھو یہ نسخہ
 دیکھو یہ نسخہ

۱۰
 فاسطیغی زنده و زنده و زنده
 تاجین بایست بایست
 بایست بایست بایست
 بایست بایست بایست

اَلَا اَمْرُهُ كِي تَقْرَعِيْنَهَا وَلَا تَحْزَنُ وَلِتَعْلَمِ اَنْ
 بوسی اورا و تاجین شویشم و دانه دانه و زنده اند که
 و سکی مای طرف که شند ای رسیه او سکی آگه و غم زنده و سکی
 و عهده الله حق و لکن اکثر هو لا یحیی

و عهده خدا راست است و لکن شیرین و زمان بند اند
 و عهده الله کاشک بایست بر بیت لوگ نین جانے و
 و لما بلغ اشد و استو ائینه حکما و علما
 و چون رسید نهایت جوای خود و درست اندام شد و ایم و حکمت و دانش

و کذاک بحری الحسین و دخل المدینه
 و بحسین جزا میدهم نیکو کاران را و در آمد در شهر
 و اورا سطر حرم و لاریت بنی و الوکو اورا بایست که از
 علی بن عقیله من اهل فافجد فیها رجلین

و در وقت یحزنی اهل آن پس یافت ابا و دشمن
 جسوت یحزنی بویست و ان کے لوگ پر بایست او سبب و در
 یحزنی من اهل فافجد فیها رجلین و هذا منزع
 با یکدیگر جنگ میکردند آن یک از قوم موسی بود و آن دیگر از دشمنان و

فاستعانه الذي من شيعته على الناس
 پس و طلب کرد شیعی که از قوم او بود و بران دیگر که بنا
 پر فرادی او سبب پاس او سبب جوینا و سبب نفونین و سبب

فاستعانه

القصص

مِنْ عَدُوٍّ فَوَيْكَزُ مَوَاسِي فَقَضَىٰ عَلَيْهِ

گزاره متعاش بود پس مشت زد او را موسی پس بختش

او بکے دشمنون میں ہر تھکا مارا او کو موسی سینے پر او کو غام کیا

قَالَ هَذَا مِنْ عَمَلِ الشَّيْطَانِ إِنَّهُ عَدُوٌّ مُّضِلٌ

گفت ایجنار از شیطان است بر این شیطان دشمن گمراہ کنده

بولا ہند ہوا شیطان کے کام سے بیشک وہ دشمن ہے بھکانے والا

مَبِينٌ ۝ قَالَ رَبِّ اِنِّیْ ظَلَمْتُ نَفْسِیْ فَاغْفِرْ لِیْ

اشعار است گفت ای پروردگار من پر این من گم کردم بخود من بامرز

مریج صاب بولا ای رب میں نے بر کیا اپنی جان کا سوچن جو

فَغْفَرَ لَهُ اِنَّهُ هُوَ الْغَفُوْرُ الرَّحِیْمُ ۝ قَالَ

پس بامرز بختش بر اینہ وی از زندہ ہر با است

پہر او شو بختش و یا بیشک وہی ہے بخشنے والا مہربان بولا

رَبِّ اِنِّیْ اَتَمَمْتُ عَلَیْكَ فُلْنًا مِّنْ خَلْقِیْ

ای پروردگار من بحق انجام کردن تو بر من ہرگز خوام بود مددگار

اے رب جیسا تو نے فضل کیا مجھ پر پر میں کہی ہوگا مددگار ہوں

لِلْمَجْمُوعِیْنَ ۝ فَاصْبِرْ فِی الْمَدِیْنَةِ خَائِفًا وَّیَقِیْنًا

گنہگاران پس باید ادا کرد در شہر ترسان انتظار کرمان

گنہ گار و گناہ پر صبر کوا دینا ادس شہر میں ڈرنا راہ دیکھا

فَاِذَا الَّذِیْ اَسْتَضَرُّکَ بِالْاَمْسِ یَسْتَصْرِحُ

پس ناگہان شخصے کہ مدد طلب کردہ بود ویروز باز بفریاد رے

پہر نہی سینے کل مدد مانگے ہتی اوں سے فریاد کرتا ہے

فَاِذَا الَّذِیْ اَسْتَضَرُّکَ بِالْاَمْسِ یَسْتَصْرِحُ
پس ناگہان شخصے کہ مدد طلب کردہ بود ویروز باز بفریاد رے
پہر نہی سینے کل مدد مانگے ہتی اوں سے فریاد کرتا ہے

فَاِذَا الَّذِیْ اَسْتَضَرُّکَ بِالْاَمْسِ یَسْتَصْرِحُ
پس ناگہان شخصے کہ مدد طلب کردہ بود ویروز باز بفریاد رے
پہر نہی سینے کل مدد مانگے ہتی اوں سے فریاد کرتا ہے

فون دے دے خون باس فرماوے سیکھن
 اور کھو (دانا کراہ دیکھتے تھیں)
 دیکھتے کس پرانیت ہوا اور سیکھن
 سولہ کین ۲۲ ہوں

۱۸

قَالَ لَهُ مُوسَى إِنَّكَ لَكَيْفِي مَبِينٌ فَلَمَّا ان

پس گفت کو بی موسی ہر آئند تو گراہ آشکارے پس چون
 او سکو کیا موسی بے تفرقہ و تیرا ہے صریح و پیر جب

أَرَادَ أَنْ يَبْطِشَ بِالَّذِي هُوَ عَدُوٌّ لَهُمَا قَالَ

خواست کہ دست دراز کند شخصی کہ دوسری دشمن موسی و ابرہہ کہندہ بود
 چاہا کہ مانند آبے او سپہر خود دشمن بنا و د و نو کا بون

يَمُوسَى أَتَرِيدُ أَنْ تَقْتُلَنِي كَمَا قَتَلْتَ نَفْسِي بِالْأ

فرما دکنندہ ای موسی آیا تجھ پر کہ کشتے مرا چاہا کہ کشتے
 او تھا ای موسی کیا چاہتا ہے کہ خون کرے میرا جسے خون کہ چاہا ہے ایک ہی کال کو

أَنْتَ تَرِيدُ أَنْ تَكُونَ رَجُلًا فِي الْأَرْضِ مَا يَرِيدُ أَنْ يَكُونَ

تجھ پر ہے مگر انا کہ بائیں سم گارے در زمین و بیخواب کہ بائیں
 تو بھی چاہتا ہے کہ زبردستی کرنا پر ہے ملک میں اور زمین چاہتا ہے کہ پورے

مِنَ الْمُصْلِحِينَ وَجَاءَ رَجُلٌ مِنْ أَقْصَا الْمَدِينَةِ

از نیکو کاران تھا و آمد شخصی از اقصا شہر
 طلب کرد سپہر والا تھا اور آیا شہر کے سیکھنے سے

يَسْعَى قَالَ يَمُوسَى إِنَّ الْمَلَائِكَةَ آمَتْنِي وَنَبِيَّكَ

شنا بان گفت ای موسی ہر آئند رہبان مشورت بکنند در حق تو
 ایک مرد و در تا کہا ای موسی در بار و اسے مشورہ کہ بے تفرقہ و تیرا

لِيَقُولَ لَكَ فَاحْشِرْ إِلَى اللَّهِ مِنَ الْمُصْلِحِينَ

نابہ شند ترا پس برون رد ہر آئند تو از نیکو کاران نام
 کہ بگو مار دالین سو گل جابن بزا بپلا یا سپہر والا بون

يَبْطِشُ
 ان

۱۹
 ۲۰
 ۲۱
 ۲۲
 ۲۳
 ۲۴
 ۲۵
 ۲۶
 ۲۷
 ۲۸
 ۲۹
 ۳۰
 ۳۱
 ۳۲
 ۳۳
 ۳۴
 ۳۵
 ۳۶
 ۳۷
 ۳۸
 ۳۹
 ۴۰
 ۴۱
 ۴۲
 ۴۳
 ۴۴
 ۴۵
 ۴۶
 ۴۷
 ۴۸
 ۴۹
 ۵۰
 ۵۱
 ۵۲
 ۵۳
 ۵۴
 ۵۵
 ۵۶
 ۵۷
 ۵۸
 ۵۹
 ۶۰
 ۶۱
 ۶۲
 ۶۳
 ۶۴
 ۶۵
 ۶۶
 ۶۷
 ۶۸
 ۶۹
 ۷۰
 ۷۱
 ۷۲
 ۷۳
 ۷۴
 ۷۵
 ۷۶
 ۷۷
 ۷۸
 ۷۹
 ۸۰
 ۸۱
 ۸۲
 ۸۳
 ۸۴
 ۸۵
 ۸۶
 ۸۷
 ۸۸
 ۸۹
 ۹۰
 ۹۱
 ۹۲
 ۹۳
 ۹۴
 ۹۵
 ۹۶
 ۹۷
 ۹۸
 ۹۹
 ۱۰۰

۱۰۱
 ۱۰۲
 ۱۰۳
 ۱۰۴
 ۱۰۵
 ۱۰۶
 ۱۰۷
 ۱۰۸
 ۱۰۹
 ۱۱۰
 ۱۱۱
 ۱۱۲
 ۱۱۳
 ۱۱۴
 ۱۱۵
 ۱۱۶
 ۱۱۷
 ۱۱۸
 ۱۱۹
 ۱۲۰
 ۱۲۱
 ۱۲۲
 ۱۲۳
 ۱۲۴
 ۱۲۵
 ۱۲۶
 ۱۲۷
 ۱۲۸
 ۱۲۹
 ۱۳۰
 ۱۳۱
 ۱۳۲
 ۱۳۳
 ۱۳۴
 ۱۳۵
 ۱۳۶
 ۱۳۷
 ۱۳۸
 ۱۳۹
 ۱۴۰
 ۱۴۱
 ۱۴۲
 ۱۴۳
 ۱۴۴
 ۱۴۵
 ۱۴۶
 ۱۴۷
 ۱۴۸
 ۱۴۹
 ۱۵۰

الفصل

فخرج منها خائفاً يترقب قال رب بيدي من

پس بردن آمد از آن شهر نرسان استغاثه گفتند آید بر در کار من خلاص کن مرا
هر نگار دامن بی تو را راه بی درکتا بولا اسے رب خلاص کر مجھ کو

القوم الظالمين ولما توجه تلقاء مديك

گرده استغاثان رفتند متوجه شد بسوی شهر یمن
اس قوم بیگانه الفاسد ہے اور جب متوجہ دیرا مدین سے پہنچا

قال عيسى بن مريم اني قد بينت لكم السبيل ولما

گفتند امجد ارم از پروردگار فریشت که دلالت کند بر ابراه راست و حقیکه
بولا امید ہے کہ میرا ہیچ اور سبب مجھ کو سبب ہیچ راہ اور سبب

ورد الماء مدينا وجه عليه امة من الناس

و رسید آب مدین یافت در آن آب طائفه را از مردمان
پیشین مدین سے پہلے پانی پر پائید و مان جمع ہوئے تھے

ليست مني ولا من بني اسرائيل ولا من آل فرعون

نہ میں نہ بنی اسرائیل نہ آل فرعون
ابھی تو ثابت نہ ہو کہ او اہل اللہ و اہل ایمان و زن کہ کیا ہوا تھا

قال ما خطبكم قالوا لا نسقي حتى يصير الربيع

گفت موسیٰ ان زن چیست حال تھا گفتند ابھی تو ثابت نہ ہو کہ او اہل ایمان و زن کہ کیا ہوا تھا
بولا کہو کیا کام ہے بویان ہم نہیں پہنچا پانی جب کہ پہنچا ہوا ہے چو کا

فقال لهم فمدا ترون فمدا ترون فمدا ترون

اور پھر راہ پر کلان سال است پس موسیٰ اب تو ثابت نہ ہو کہ او اہل ایمان و زن کہ کیا ہوا تھا
اور چار آب ہوئے ہیں بری عمر کا پہراو سننے لگا وہ ان کے چاروں پر کر آیا

فخرج منها خائفاً يترقب
پس بردن آمد از آن شهر نرسان استغاثه گفتند آید بر در کار من خلاص کن مرا

القوم الظالمين
اس قوم بیگانه الفاسد ہے اور جب متوجہ دیرا مدین سے پہنچا

فخرج منها خائفاً يترقب
پس بردن آمد از آن شهر نرسان استغاثه گفتند آید بر در کار من خلاص کن مرا

فخرج منها خائفاً يترقب
پس بردن آمد از آن شهر نرسان استغاثه گفتند آید بر در کار من خلاص کن مرا

سایه شمس گفت ای پروردگار من بر آینه من ایخده فرود آور و یکسوی من الفت
جهان کی طرف بولا ایسے رب تو چو الکریم می طرف اچھی چیز
قدیر **قضاء ته احمدهما عشتی علی استحياء**

مخالف پس اندھو سی بی ازمین دوزن راہ برست بقدر کہ
 نوز اوکھا محتاج ہوں پھر آیا اس پاس دو نوغین سے ایک سیلے خرچ سے
 اَللّٰہُ اِنِّیْ یَدْعُوکَ لِیْ بِکَ اَجْرًا سَقِیْمًا

ساقلاً جاءه وقص عليه القصص قال

راجا ابھیراں کو سیاندڑو تک شعیب دقتیر کر پیش کر دیا تو وہ راگفت
 راجا جانور پر جب پہنچا اوس پاس اور بیان کیا اوس سے احوال کیا
 مخف محوت من القوم الظلم

شش خلاص شدی از قلم ستمگران
ت درج آیا تو از من نیستی انصافیت بلور
او ایت استیلا

ازین دو دختر ای ورن فرزند و کثیر اورا ہر آئینہ تہرین سے
ن دو نوعین سے ایک شایان اسکو ذکر کر گئے البتہ بہتر

دورگیری شخصه و انا با امانت باشد گفت شیب هراشتن بخوام
که جو نو رکها چایه و و جوز در آره امانت دایم که این جاتا هون

نہیں چلا کر اس کے ساتھ ساتھ
 اس کے ساتھ ساتھ اس کے ساتھ ساتھ

القصص

أَنْ أَتُحَكِّمَ أَشْجَرَ ابْنِي هَتَيْنِ عَلَى أَنْ تَأْتِيَنِي

کریزی دهم ترا یکی ازین درختو شیر طراکه

کر یا نه دون بجو یک بی بی ان دو تن من سے اس پر تو میری کو کرگی

تَمِي فَإِنْ أَتَيْتَ عَشْرًا لَمْ يَخِفْ مِنْكَ عِندَهُ وَمَا

اگر تیر سال و اگر تمام کنی ده سال یا پس آن تر مراست از نزدیک

آه بر من پیر اگر تو پوری کرے دس تو میری طرف سے اور

أَرِيدُ أَنْ أَشُقَّ عَلَيْكَ سَجْدَتِي أَنْ شَاءَ اللَّهُ

من خواهم کہ مشقت آگم بر تو خواہے کافرا اگر خدا خواہے

الصَّالِحِينَ قَالَ ذَلِكَ بَيْنِي وَبَيْنَكَ أَيْمَانٌ

شالحوں گفت موسیٰ اینست عہد میان من و میان تو ہر کہ ام

الْأَجَلَيْنِ قَضَيْتُ فَلَا عُدْوَانَ عَلَيَّ وَاللَّهُ عَلَى

ازین دورت کہ ادا کنم تعہد نباشد بر من و خدا بر

مَا نَقُولُ وَكَيْلٌ فَمَا قَضَىٰ مَوْسَىٰ الْأَجَلَ

انچہ میگوئیم گواہ است پس چون کرد موسیٰ بسا در ا و

سَارَ بِأَهْلِهِ النَّسْرُ مِنْ جَانِبِ الطُّورِ نَارًا قَالُوا

روان شد باہل خود دید بجانب کوه طور آتش گفت

سَجْدَتِي
۱
۲
أَيْمَانٌ
بالتخفيف والتكثير
ن

فما نطقوا وکیل فلما قضی موسی الاجل و سار باہلہ النسر من جانب الطور ناراً قالوا
انچہ میگوئیم گواہ است پس چون کرد موسی بسا در ا و
سار باہلہ النسر من جانب الطور ناراً قالوا
روان شد باہل خود دید بجانب کوه طور آتش گفت
لیکھ چلا آہ گھر والوں کو دیکھی پہاڑ کی طرف سے ایک آگ
نام لکھو ان میں اور پہاڑ کی طرف سے
لیکھو ان میں اور پہاڑ کی طرف سے
لیکھو ان میں اور پہاڑ کی طرف سے
لیکھو ان میں اور پہاڑ کی طرف سے

سید

لعلی
ادح ک

جذوة
جذوة
غیر فن
شکر

لا هيله امكنا اني انت نار العلي
ایل خود خوف کنید هر آینه برده ام آتش را میروا هم که میروید
اسے گھرو انکو ہر د میں سے دیکھی ہے ایک اگ شام بے آواز
منها بخبر او جذوة من الشاركة لكم
از بخبر او جذوة من الشاركة لكم
و نامی کچھ خبر یا بایم شد از آتش بود که
تصطلون فلما اتها نوتی من شیط
تخصیل گری کنید پس چون آذر بیک آتش آوازه شد از کرانه
چو صیب پنجا ابرس باس آواز بوی
الواد الایمن فی البقعة المباركة من الشجرة
راست میدان در جاگاه بابرکت از میان درخت
میدان کے واسطے کریم سے بیک صیب پنجا آواز بوی
ان یومسی ای انا الله رب العالمین
کہ آموسی ہر آئین من خدایم پروردگار عالمیا
کہ آموسی مین ہون مین اللہ جہانکا
ان القى عصاك فلما راها تفتد كانها
آگہ با نکلن خدا خود را پس چون دید کہ عصا حرکت بیک گویادی
بہ کہ ڈال رہے اپنی لاٹھی پر جسبایا او کو تفتد کانہا
جان ول مذابرا ولعقب یومسی
مارسیت ہو گروا بند پشت داده باز گشت گفتیم اجموسیت
سائب کی شکست ہے اول گھیرا موخہ ٹوکر اور سے چپے دیکھا اجموسی

۲۹

بیم

راہا
بالتفصیل بطریق الای

دفعہ

۳۱
 اَقِيلْ وَلَا تَخَفْ اِنَّكَ مِنَ الْاٰمِنِيْنَ ۝ اَسْأَلُكَ
 بیش بہا ترس بر آئینہ از آئینہ کے دور آ
 آگے آ اور نہ ڈر تجھ کو خطہ نہیں پیش
 يَدَكَ فِي جَيْبِكَ تَخْرُجُ بَيْضًا مِنْ غَيْرِ سَوَاءٍ
 دست خود را دگر زبان خود تا بروں آید سفید شدہ از غیر علنی
 آینا آید اسے زبان میں نکل آویسے چٹا نہ کچھ بُرائی ہے
 وَاَضْمُ إِلَيْكَ جَنَاحَكَ مِنَ الرَّهْبِ ۖ فَذٰلِكَ
 وہم آں کہ بس تو بازو کو خود را از ترس کہ بسبب ہو خوار
 اور اپنی طرف آینا بازو دڑے
 بَرَهْنٍ مِنْ رَبِّكَ اِلَىٰ فِرْعَوْنَ وَمَلَئِهِ ۚ لَئِنْ
 برہن نہ اندھ خود آمدہ از چہ برودگار تو کہیو فرعون و جماعت اور آئینہ
 دو سبب ہیں ترس کی طرف سے فرعون اور اس کے سرداروں پر ہتھیار
 ۳۲
 كَانُوا قَوْمًا فَسِيقِيْنَ ۝ قَالَ رَبِّ اِنِّي قَتَلْتُ
 بودند گروہ بدکار مر گفت آید برودگار من بر آئینہ من گشتنم
 تھے لوگ نے حکم وں بولا اسے رب میں نے خون کیا ہے
 مِنْهُمْ نَفْسًا فَآخِفْ اَنْ يَّقْتُلُوْا ۖ وَآخِی
 زائین کہ شخصے را پس ترس کہ بگشتنم
 ۳۳
 وَنَیْ اَمِنْ اَیْکَ نَحْنُ کَا سُوْدُ تَا مَیْوَن کَر جَکُو مَارِطُ اَیْنِ گِے اور میرا یہی
 اَمِنْ هُوَ اَقْضَ مِنْیْ لِسَانَا فَارْسِلْهُ مَعِنَا
 باران فیج ترست ازین از بہت زبان پس بفرستہ اور ہمراہ من
 باران او سکی زبان چلتی ہے مجھے زیادہ سوا سکون ہی مانتہ ہے

الرَّهْبُ الرَّهْبُ الرَّهْبُ
 ترس ترس ترس
 م ن ن

فَاَنْزَلْنَا مِنْهُ لِقَاءَ بَنِي اِسْرٰءِیْلَ
 تو فرستادہ سے

اَمِنْ هُوَ اَقْضَ مِنْیْ لِسَانَا فَارْسِلْهُ مَعِنَا
 اَمِنْ اَیْکَ نَحْنُ کَا سُوْدُ تَا مَیْوَن کَر جَکُو مَارِطُ اَیْنِ گِے اور میرا یہی
 باران فیج ترست ازین از بہت زبان پس بفرستہ اور ہمراہ من
 باران او سکی زبان چلتی ہے مجھے زیادہ سوا سکون ہی مانتہ ہے

شما

رَدِّ اَصْدَقِي

اَصْدَقِي

غیر ف

یگن بونی

باشات کیا حردی الی

معاقت

الیکما بایتنا

رَدِّ اَصْدَقِي رَايِ اَخَافُ اَنْ يَكْتَبُوْنِ

در کتبه که دارد مرا بر آینه می رسم از آنکه در وی خنجر نهد

دو کو که بگو سجا کر سیه بن در نا چون که بگو چه بگوین

قَالَ سَنَسُدُّ عَضُدَكَ بِاَخِيكَ وَنَجْعَلُ

گوشت منم خوام کرد بازو تو برادر تو و خواهم داد

لَكَ سُلْطٰنًا فَلَا يَصِلُوْنَ اِلَيْكَ مَا بَايْتَنَا

شمارا علیه پس خواهند رسید بقصد ایضا ایستو شما بسند نهاد

انتمَا وَمِنْ اَتْبَعِكُمُ الْغٰلِبُوْنَ فَلَمَّا جَا هُم

شما و آنکه پیروی شما کرده اند غالب شوند پس چون آمد

مُوسٰى بِاٰیٰتِنَا بَيِّنٰتٍ قَالُوْا مَا هٰذَا اِلَّا سِحْرٌ

موسی با نشانه ما را واضح آمد گفتند نیست این مگر جادوی

مُفْتَرٰى وَمَا سَمِعْنَا بِهٰذَا فِیْ اٰیٰتِنَا الْاَوَّلٰی

بریده و نشیده ایم این را در بیان نخستین

وَقَالَ مُوسٰى رَبِّیْ اَعْلَمُ بِمَا یَعْمَلُ الْفٰسِقُوْنَ

و گفت موسی پروردگار من دانستار هر که آرزو هست بدایت

۳۲

۳۵

۳۴

قال موسی

پروردگار من

دانا تر است

از من

القصص

يَكُونُ
فنا کردن

مِنْ عِنْدِهِ وَمَنْ تَكُونُ لَهُ عِقَبَةُ الدَّارِ

از نزدیک او و پھر کہ اور است عاقبت پسندیدہ در آخرت

أَنَّهُ لَا يُفْلِحُ الظَّالِمُونَ ۝ وَقَالَ فِرْعَوْنُ يَا أَيُّهَا

بہر آنکہ ستمکاران نہ سہم ستمکاران گفت فرعون ای

الْمَلَأُ مَا كُنْتُ لَكُمْ مِنَ اللَّهِ غَيْرِي فَأَوْقِدْ

جامہ نہ اندام بد کہ نہا تیغ خنجر غیر من بد کہ تشبیر و افزون

لِي بِهَمِّنْ عَلَى الطِّينِ فَاجْعَلْ لِي صَرْحًا

برای من ای مان بر گل بقعہ خشت ساز پس بنا کن برای من کو شکر

لَعَلِّي أَطَّلِعُ إِلَى اللَّهِ مُوسًى وَإِنِّي لِأَخْتُنَا

بود کہ من بالا بر آیم ایسوی معبود موسی و بہر آنکہ من سبب پندام اورا

مِنَ الْكَذِبِينَ ۝ وَاسْتَكْبَرَ هُوَ وَجُنُودُهُ

از دروغ گو یان و تکبر کرد فرعون و لشکرهای او

فِي الْأَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ وَظَنُوا أَنَّهُمُ الْبَاقُونَ

در زمین بفریختن حق و گمان کردند کہ ایشان ہمیشہ

مُتَبَقِّينَ ۝

متوالیہ و پیوستہ و ہمیشہ

آلِی
اجمع
اور

فنا کردن
بہر آنکہ ستمکاران نہ سہم ستمکاران گفت فرعون ای
جامہ نہ اندام بد کہ نہا تیغ خنجر غیر من بد کہ تشبیر و افزون
برای من ای مان بر گل بقعہ خشت ساز پس بنا کن برای من کو شکر
بود کہ من بالا بر آیم ایسوی معبود موسی و بہر آنکہ من سبب پندام اورا
در زمین بفریختن حق و گمان کردند کہ ایشان ہمیشہ
متوالیہ و پیوستہ و ہمیشہ

برجوع
افراد
رجل

۳۴

لَا يَرْجِعُونَ ۝ فَأَخَذَهُ وَجُودُهُ فَنَبَذَهُ

باز گردانید نشوند پس گرفتیم او را و شکرمانی او پس ننداختیم

فِي السَّيْرِ فَانْظُرْ كَيْفَ كَانَ عَقِبَةُ الظَّالِمِينَ

در راه پس دنگ چگونه بود انجام سنگاران

وَجَعَلْنَاهُمْ آيَةً يَدْعُونَ إِلَى النَّارِ وَيُفَكِّمُونَ

و گردانیدیم ایشان را آیه ای که میخوانند بسوی آتش و روز

الْقِيَامَةِ لَا يَنْصُرُهُمْ ۝ وَلَشِعْنَهُمْ فِي هَذِهِ

آیاست نصرت داده نشوند و از پی ایشان لشکریم درین

الدُّنْيَا لَنَنصُرَهُمْ وَيَوْمَ الْقِيَامَةِ هُمْ مِنَ الْمَقْجُوحِينَ

دنیا نصرت را در روز آیاست ایشان از دوسا خفگان شد

وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ مِنْ بَعْدِ مَا أَهْلَكَ

و هر آینه دادیم موسی را کتاب بعد از آنکه هلاک شدیم

الْقُرْآنَ الْأَوَّلَ بَصِيرَةً لِلنَّاسِ هُدًى وَرَحْمَةً

قرآن نخستین را دلیل شده برای مردمان و هدایت و بخشایش

آنکه سبقت از سبقت گویند و راه آید و راه

۳۵

۳۶

۳۷

۴۲۳ لَمَّا هَمَّ يَتَذَكَّرُ ۖ وَمَا كُنْتَ بِجَانِبِهِ

تا بود که ایشان پند پذیرند و تو نبودی بطرف غیب
شاید یاد رکھیں **فَلَمَّا** اور توند تھا **وَمَا كُنْتَ** غیب کی طرف

۴۲۴ اِذْ قَضَيْنَا إِلَىٰ مُوسَى الْأَمْرَ وَمَا كُنْتَ مِنْ

چون انجام رسا بزم بسوی موسی وحی را و خود کے از
جانب ہونے بھیجی موسی کو حکم اور نہ تھا تو

۴۲۵ الشَّهِيدِينَ ۖ وَلَكِنَّا أَنشَأْنَا قُرُونًا فَتَوَلَّ

حاضران و لیکن ما آفریدیم قندار یعنی بعد موسی پس درازند
دیکھنا **وَلَكِنَّا** لیکن ہونے اور ٹھہرے کئی سنگین پھر بنی گزری

۴۲۶ عَلَيْهِمُ الْعَمَلُ ۖ وَمَا كُنْتَ تَأْوِي فِي أَهْلِ مَدْيَنَ

برائیان (عمر و تو نبودی باشندہ در اہل مدین
اون بر مدت اور توند تھا تا مدین والوں میں

۴۲۷ تَتْلُوا عَلَيْهِمْ آيَاتِنَا وَلَكِنَّا كُنَّا مُرْسِلِينَ

کہ سنو آیت کے برائیان آیات مارا و لیکن ما بودیم رستندہ
اونکو سنانا ہماری آیتیں پر ہم بھیجے ہیں رسول بھیجتے

۴۲۸ وَمَا كُنْتَ بِجَانِبِ الطُّورِ إِذْ نَادَيْنَا وَلَكِنْ

و نبودی بطرف طور چون آواز دایم و لیکن حی آمد
اور توند تھا طور کے کنارے جب آواز دی و لیکن

۴۲۹ رَحْمَةً مِن رَّبِّكَ لِتُنذِرَ قَوْمًا مَّا أَتَوْا مِنْ

از رو بختناش پروردگار تو نازر سے گرد ہی را کہ نیاہ و بود برائیان
یہم ہر سے ترسے رہی کہ تو دیر نہ تھا دیکھ کہ کوئی جن پاس نہ آئے

فَلَمَّا تَوَسَّوْا كَيْدَ آبِجَانِ فَارْتَابَ
غدا کہ تم آبجی نام میں کبکلو
بھیجے کہ تم کو نام سے کہ
موسی کی طرف طور کے جانب
موسی کی فرات نام سے

نصف

نصف

نَذِيرٌ مِنْ قَبْلِكَ لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ ۝ وَلَوْ لَا

بہج ترسانندہ پیش از نو بود کہ ایشان پند پذیرند
کوئی در سنای والا بخشے پہلے شاید وہ یاد رکھیں اور اگر کسی
از نصیبہم مصیبہ بما قدمت ایدیہم

کہ برسد بدیشان عفو ہی بسبب آنکہ پیش فرستادہ است وستانان
کہ کبھی پریشے اون پر آفت اپنے ہون کے
فَقُولُوا رَبَّنَا لَوْ لَا ارْسَلْتَ إِلَيْنَا رَسُولًا فَنَتَّبِعَ

پس گوئید کہ پروردگار بجز انفسہا کہ بسوئی ما بنیامہر کہ را پذیروی
نہ کہنے گئیں کہ ہمارے کون نہ ہیج وایم ہاں کہ پیغام وکرم ہاں
آیتک ونکون من المؤمنین ۝ فَلَمَّا جَاءَهُمْ

آیات تو کہنیم وباشیم از مسلمانان بنیامہر از انفسہا وایم ہاں کہ
تیری باتوں پر اور ہوسے یقین کہنے وپہلے پہر ہوتے ہی
الْحَقِّ مِنْ عِنْدِنَا قَالُوا لَوْ لَا آتَانِي مِثْلُ مَا أُوتِيَ

وحی راست از نزدیک ما گفتند چرا دادہ نشد این پیغامبر مانند آنچه دادہ
تھیک ان ہمارے پاس سے کہنے کے کون نہ ملا اسکو جب ملا تھا
مُوسَىٰ أَوْ لَمْ يَكْفُرُوا بِمَا آتَانِي مُوسَىٰ مِنْ قَبْلُ

موسی آیا کافہ نشدہ اند یا نہ دادہ شدہ موسی را
موسی کو کیا ہی شکر نہیں ہوتے موسی کے لیے یہ اس کے
قَالُوا سِحْرَانِ تَظْهَرُ ۚ وَقَالُوا إِنَّا بِكَ لَكِرْهُونَ

گفتند دو سحرانہ موافق یکہ گر شدہ ہاں وگفتند ہر آئینہ ماہر کہ ہاں ہم
کہنے کے دونو جادوین آپس میں موافق اور کہنے کے ہم دونو کو نہیں ہے

نصف

نصف

فَلَمَّا كَسَبَا قُلُوبَهُمَا ثَمَسُوا بِأَيْدِيهِمَا فِي صُحُفِهِمَا
وَنَزَحَا مِنْهَا حِجَابًا وَنُفِخَ فِي سُوفِهِمَا فَفُتِحَتْ
بَابُهَا فَخَرَجَا مِنْهَا خَائِبِينَ

الفصل

قُلْ فَأَتُوا بِكِتَابٍ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ هُوَ هَدًى

گو پس بیاورند کتابی از نزد خدا که دلی راه نماند و هر

کتابی که از خودی کتاب او در سبب پاس کی جوان دو نویسی هر سوره

مِنْهُمْ اتَّبِعْهُ أَنْتُمْ صَادِقِينَ فَإِنْ

ازین دو کتابی که اگر راست گویند پس اگر

مِنْهُمْ اتَّبِعْهُ أَنْتُمْ صَادِقِينَ فَإِنْ

نکر لادین ترا پس بدانکه جز این نیست پیروی میکند

أَهْلًا مِنْهُمْ وَمِنْ أَهْلِ بَيْتِهِ اتَّبِعْهُ هُوَ الْبَاقِي

خودش از خودی و کسیت گمراه تر از کسی که بر او پیشتر

هَدًى مِنَ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ

راهنمایی خدا را آینه خدا را که نماند که گمراه را

وَلَقَدْ وَصَّلْنَا لَهُمُ الْقَوْلَ لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ

پس آید و در پی او دریم بر آینه ایشان فراموش تا بود که ایشان

الَّذِينَ اتَّبَعُوا الْكُتُبَ مِنْ قَبْلِهِ هُمْ بِهِ

آنکه داده ایم ایشانرا کتاب پیش از قرآن ایشان بقرآن

جگو سنی دی سنی کتاب اسس پی پی سنی ده اسکو

۲۷۹

ع

۵

نصف

بسم الله الرحمن الرحيم

يُؤْمِنُونَ ۝ وَإِذْ أُنْزِلَ عَلَيْكُمْ قَالُوا أَمْثَلُ

ایمان می آرند چون فرستادیم بر ایشان گویند ایمان آوردیم

أَنَّهُ الْحَقُّ مِنْ رَبِّنَا إِنَّكَ كُنَّا مِنْ قَبْلِهِ مُسْلِمِينَ

آنکه حق است از جانب پروردگار ما و ما پیش از تو از او تسلیم بودیم

أُولَئِكَ يُوقِنُ أَجْرَهُمْ قَرِيبٌ ۝

این جماعت داده شود این را نزد ایشان دو بار باریست آنکه میسر کردند

وَيَذَرُونَ بِالْحَسَنَةِ السَّيِّئَةَ ۝

و رها میکنند بدی را و از آنکه روزگار داده اند

يُنْفِقُونَ ۝ وَإِذْ أَسْمَعُوا اللِّغْوَا عَرْضُوا عَنْهُ

سخن میکنند و چون بشنوند سخن بیگانه را روی گردانند از آن

وَقَالُوا إِنَّا أَعْلَمُ بِالْغَيْبِ ۝

و گویند ما را است کردار ما و شما را است کردار ما شما را است

لَا يَسْتَعْنِ الْجَاهِلِينَ ۝ إِنَّكَ لَا تَهْدِي مَنْ

نیخواهم بجهت جاهلان ۝ یا محمد بر آینه تورا نهی غای هر که را

يَهْدِي ۝

بهر کسی که خواهد

وَقَالُوا إِنَّا أَعْلَمُ بِالْغَيْبِ ۝

و گویند ما را است کردار ما و شما را است کردار ما شما را است

۵۲

۵۳

۵۴

۵۵

وَقَالُوا إِنَّا أَعْلَمُ بِالْغَيْبِ ۝
و گویند ما را است کردار ما و شما را است کردار ما شما را است
لَا يَسْتَعْنِ الْجَاهِلِينَ ۝
نیخواهم بجهت جاهلان ۝
يَهْدِي ۝
بهر کسی که خواهد
وَقَالُوا إِنَّا أَعْلَمُ بِالْغَيْبِ ۝
و گویند ما را است کردار ما و شما را است کردار ما شما را است

وَقَالُوا إِنَّا أَعْلَمُ بِالْغَيْبِ ۝
و گویند ما را است کردار ما و شما را است کردار ما شما را است
لَا يَسْتَعْنِ الْجَاهِلِينَ ۝
نیخواهم بجهت جاهلان ۝
يَهْدِي ۝
بهر کسی که خواهد
وَقَالُوا إِنَّا أَعْلَمُ بِالْغَيْبِ ۝
و گویند ما را است کردار ما و شما را است کردار ما شما را است

الْأَقْبِلْ لَوْ كُنَّا خُنَّ الْوَارِثِينَ ۝ وَمَا

مگر آندے وہ جو دیم ماہرست آئندہ میراث ایشان و ہرگز
مگر نہویں دوزن اور ہم میں آج سب سے دے دے اور
کازر دیکھ مہلت القریٰ حتیٰ یبعثوا

بہشت پروردگار تو ہلاک کنندہ دے تاکہ نصیب دے نصیب آن
تیرا رب نہیں کہہ سکتا والا بستی کو جب تک نہ پہنچے ایسے لوگ ہی
رسو گیتلو علیکم ایبتنا و ما کما مہلکی

پیشا بری کہ خواند برا نشان آ آیت ما و ہرگز نصیب ہلاک کنندہ نے
کہ کہ پیغام دے کہ جو ستاویں اولو بناری باتیں و ہرگز نہیں کہہ سکتا
القریٰ الا و اما ایا ظلمون ۝ و ما اولکم

وہا مگر در آن حال کہ اہل آن سنگار شدہ ہرگز دوادہ شدہ شمار
نہیں کہہ سکتا کہ وہاں کے لوگ گنہگار ہوں اور جو ہم کو گناہ
من ہے فتم الحق الدنیا و زینتہا و ما

از ہر نوع میں ہر ہند کی زندگانی دنیا و آرائش و بہت راہ
کوئی چیز سو بہت ناپے دنیا کے جتنے اور یہاں کی رون و آواز
عند اللہ خیر و ابقی ا فلا تعقلون ۝ ا

نزدیک خداست بہتر داندہ تر است آیا سنے نصیب آیا
اللہ کے پاس ہے سو بہتر ہے اور سب سے والا کہ ہو جو بہتر نہیں بھلا
فمن وعدناہ عدا حسنا فهو اخیہ کمن

کہے کہ وعدہ دواویش وعدہ نیک پس و دریا بندہ انست یا کسی
ایک شخص جو ہستے وعدہ دیا ہے اسکو اچھا وعدہ سوا اسکو اچھا

ایہا بنو آدم
الغیثہ و
فی خاک

ایہا بنو آدم
بالغیثہ طری یا کجالت
ولم تذکر انما لغیثی
و شاطیئہ ۱۲

مقصود

تم هوی
و اختصار
با این
کتاب

متعنه متع الحیوة الدنیا تم هویم القیمة

که بهره مند ساختنش بهشت زنده گانی دنیا بازوی روز قیامت است

برای او که جسکو می برتوای برتوای دنیا که جسته بهره نیاست کون

من المحضین ویومینا یم فیقول این

از حاضر کرد انگشت در روزی که آواز دهد ایشان را پس گوید بجا آن

بگرا آید در جسد او کو بکار یگا تو که گاهان بن

شركاء الذین كنتم ترعون

آن شرکان من که شما گمان میکردید

بشرکاء الذین كنتم ترعون

بشرکاء الذین كنتم ترعون

قال الذین حق علیهم القول سبأ هؤلاء

گفتند آنکه ثابت شد بر ایشان حکم عذاب مری پرو و گاهان

الذین اغوینا اغویهم کما غوینا سیرانا

که گمراه کردیم گمراه کردیم ایشان را چنانکه خود گمراه شدیم

الذین اغوینا اغویهم کما غوینا سیرانا

الذین اغوینا اغویهم کما غوینا سیرانا

الذین اغوینا اغویهم کما غوینا سیرانا

و لغی ربکم کفر
و لغی ربکم کفر

و لغی ربکم کفر
و لغی ربکم کفر

۴۹

مَا تَكُنْ صِدْقًا وَرَهْمًا مَا يَعْزِلُونَ ۝ وَهُوَ اللَّهُ

انجمنیان پیدا در سینه لاریان و نخی آشکاری کنند و اوست خدا
چند بار ایچ او سیکه بنوان زن اور و صاحب بنون اور می آید
لا اله الا الله الله صمد لا یلد لا یولد له لا یتوالد

نیکو بنود کنی برادر اور است سنا این در دنیا و آخرت
نیکو بنود کنی برادر اور است سنا این در دنیا و آخرت
و که انکم و الیه ترجعون ۝ قُلْ اَرَايْتُمْ

و اور است فرمانروائی و بنویک او باز گردانده شود بگو آید دید
اور او سیکه نماند حکم است اور او سی با سر بر سر است خاویجی تو که کیم
ان جعل الله علیکم الیما لکم الی یوم

که اگر گرداند خدای تعالی بر شما
اگر الله رکبه یکم بر رانده همیشه که قیامت یکم دن تک
القیمة من الله غیر الله یا ایتیکم رضیاء افلا

نیاست کست معبود غیر حق که بار و بیش شمار و بسته آید
کون حاکم است الله سوا آنکه لا ویکو کیم و دشمنی برک
تسعون ۝ قُلْ اَرَايْتُمْ اِنْ جَعَلَ اللَّهُ عَلَیْکُمْ

نمی شنود بگو آید دید
نمی شنود بگو آید دید
انها و سرمد الی یوم القیمة من الله غیر الله

روز را پاینده ناردن قیامت کست معبود غیر حق
دن همیشه کون قیامت یکم دن تک کون حاکم است الله سوا آنکه

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّبِعُوا فِي مَتَاعِكُمْ مَذَاجَ الَّذِينَ آمَنُوا وَلَٰكِن لَّيْسَ لَهُمْ شَأْنٌ مِّنَ الدُّنْيَا إِلَّا ذَلِيلًا

۴۲

وَمِنْ رَحْمَتِهِ جَعَلَ لَكُمُ الْيُسْلَ وَآلِهَتَكُمْ لَعَلَّكُمْ تُشْكُرُونَ

۴۳

وَلِتَبْتَغُوا مِنْ فَضْلِهِ لَعَلَّكُمْ تُشْكُرُونَ

۴۴

وَيَوْمَ يُنَادِيهِمْ فَيَقُولُ أَيُّكُمْ شَرٌّ وَأَيُّكُمْ أَعْلَىٰ

۴۵

وَنَزَعْنَا مِنْ كُلِّ أُمَّةٍ شَهِيدًا

فَقُلْنَا مَا تَوَعَّدْتُمُ فَفَعَلُوا ۚ إِنَّ الْحَقَّ لِلَّهِ

ضَلَّ عَنْهُمْ مَآكِلُهُمْ الَّتِي كَانُوا يُفْتَرُونَ

وَنَزَعْنَا مِنْ كُلِّ أُمَّةٍ شَهِيدًا

مَنْ يَعْنِي بِشَيْءٍ مِنْ فُرْقَةٍ كَوْنِي

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

شعب

۳۳۲
 کہ بہرہ الامام ہون کرنا سبب کلامی ہو تو گناہ کی سزا ہو
 نہیں سمجھنا احوال

عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مَسْعُودٍ
 رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ

قَالَ لَمَّا أُوتِيَتْهُ عَلَى عَهْدِي وَأَوْكَمَ لِي كَلِمَةً

گفت: جہاں میںیت کرادہ و شیعہ مال فراوانی بنا برداشتی کر دیکھتے آیتا نہت
 بولا یہ جو کو ملا ہے ایک ہرے جو ہرے پاس ہے کیانہ جانا

أَنَّ اللَّهَ قَدْ أَهْلَكَ مِنْ قَبْلِهِ مِنَ الْقُرُونِ

کہ خدا ہلاک کر دینے میں ازو سے ازو سے ہا
 کہ اللہ کیا جگا ہے اس سے پہلے کئی سنگین

مَنْ هُوَ أَشَدُّ مِنْهُ قُوَّةً وَأَكْثَرُ جَمْعًا وَلَا يَمْلِكُ

آقوم را کہ توانا ز بود ازو کہ بیشتر بود در جمعیت
 جو اس سے زیادہ رکھتے تھے زور اور زیادہ مال کی جمعیت

عَنْ نَوْفَلٍ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو

وہ سب سے پہلے کہ ان کے پاس تھے اور ان کے پاس تھے
 اور پہلے سے جانیں کہ گاروں سے اور ان کے پاس تھے

زَيْتِيَّةٌ قَالَ الَّذِينَ يَرِيدُونَ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا

آراشتر خوش گفتند آنکہ طلب میکردند زندگانی دنیا
 اپنی طاری سے کہنے لگے جو طالب ہتھ پائی زندگی سے

يَلْبِثُ كُنَّا مِثْلَ مَا أُوْتِيَتْهُ قُرُونٌ إِنَّهُ لَذِكْرٌ

ای کاش مارا باشد مانند آنچه دادہ شدہ است قارون را پر آئینہ دی خداوند
 اسے کہ طرح ہو کہ جیسا کہ وہ ہے قارون کو شیک و کجی کی قسمت آف

عَظِيمٌ وَقَالَ الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ وَيْلَكُمْ قُلْ

بزرگ است و گفتند آنکہ دادہ شدہ البتہ اعلم و ای بر شما تو بہ
 اور بویے جو کو بے تھے بوجہ ایے خرابی تمہاری اندک

عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مَسْعُودٍ

لَوْ أَنَّ بَابَ رَأْسِ جَالٍ فَذَرْنِي

وَاللَّهُ عَالِمُ الْغُيُوبِ

۷۱

۷۲

القصص

فمن سبب ذنوب است آفت کو برآورد
جاست که این ضعیف محتاج است
از سبب دیگر که در کسب سببها
از روی سبب دیگر که در کسب سببها
از روی سبب دیگر که در کسب سببها
از روی سبب دیگر که در کسب سببها
از روی سبب دیگر که در کسب سببها
از روی سبب دیگر که در کسب سببها
از روی سبب دیگر که در کسب سببها

اللَّهُ خَيْرٌ مِنْ أَمِنْ وَعَمِلَ صَالِحًا وَلَا يُلَاقِهَا إِلَّا

خدا بهتر است از آنکس را که ایمان آورد و کار نیکی کرد و درین کار که پیش ازین

الصَّابِرُونَ فَحَسْبُنَا بِهِ وَبِدَارِهِ الْأَرْضُ

صابران پس فرمودیم قدرش را و سر آن را و زمین

فَمَا كَانَ لَهُ مِنْ فِئَةٍ يَنْصُرُوهُ مِنْ دُونِ

پس نبود برای او هیچ گروهی که نصرت دهد او را غیر

اللَّهُ وَمَا كَانَ مِنَ الْمُتَصَرِّفِينَ وَاصْبِرْ

خدا و نبود خودش از انتقام کشندگان و باد او در

الَّذِينَ تَتَوَفَّوْا مَكَانَهُ بِالْأَمْسِ يَقُولُونَ وَيَسْأَلُ

آنکه از روی میگردند منزلت او را و روز می گفتند ای عجب

اللَّهُ يَكْسِرُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ

که خدا گشاده میکند رزق را برای هر که خواهد از بندگان خویش

وَيَقْدِرُ لَكَ أَنْ مِّنَ اللَّهِ عَلَيْكَ الْحَسَفُ

و تنگ می سازد و اگر نه آن بود که انعام کرد خدا بر ما بر آینه نزد بر

اور و کنایه است اگر نه احسان کرنا هم بر الله تو همکو دها دینا

الحسيف
غير عاف

ہمیں چاہیے تو اسی
جسے سودا اور کسب ہو دنیا کا
بڑی قسمت بدترین قسمت کا ملنا ہر
ماد اور نسیب کا ہر آدمی کو
وہ جسے نصیب ہوئی دولت کو

بِنَاوِيكَانَهُ لَا يُعْلِي الْكُفْرُونَ ۝ تِلْكَ النُّارُ

مارا اسی عجب کرم ہے کہ نہ پھینکے نہ کافران

آرام خرابی به تو بهای این است

الأخيرة بحمد الله تعالى

بابیستین میگویند آنرا برای آنان که غفلت دارند

یہ سب سے ہم دانگ و افیکو جو نہیں دیکھیں

الأرض والافساد أو العفة للمؤمنين

زمین و فضا و جسم و عاقبت پرہیز گاران

ملکین اور نہ بھگت ڈالنا اور نہ بھلا سہیتے ڈرو اور بھلا

منها الكحل والخلج والبرص والدمامل

ہر کہ بیارو یگی پس اور است بہتر از ان و ہر کہ بیارو

جوتوی لایا بهلائی اوستکو علماسیست

بِاسْمِهِ وَلَا يَجْزِي الَّذِينَ عَمِلُوا السَّيِّئَاتِ

بدی پس چرا داده همیشه بد آنکه و

برای سوزن بر اینان (سوزن و سوزن)

الإمامانو أعلمون فإن الذي وصر عليه

[Handwritten signature]

وہاں سے آکر اپنے گھر پہنچا۔

القرآن الكريم

وہاں پہنچ کر ان کے ساتھ بیٹھ کر ان کی باتیں سنیں۔

[Faint handwritten notes at the bottom of the page]

AYE

APW

W

کتابخانه

100

فصل اس کے علوم و احوال
 نامہ ایسی کی ہوا اور اس کا
 کوئی نہ رہا اب ۱۲ ہوا

ترجمہ
 ثلثہ اربعہ

لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَالْكَافِرُونَ

در اور است و انہی و بسوی او باز گردانیدہ شود
 و بسوی حکم است اور او بسوی طرف ہر جا رہے و
 سورۃ العنکبوت زاتِ مملکت و قیل مر او ہلا

الْوَالِدَيْنِ وَالْأَقْرَبِينَ مَا يَنْفَعُهُمْ شَيْئًا أُولَئِكَ فِي آثَانٍ

ایاتھا و حکما تھا ۱۰ و سورۃ فہما ۱۹ و سورۃ عاتھا ۷

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الْحَسْبُ الْكَافِرُونَ

آپا پندہ آئندہ مردمان کہ بگاہ آئندہ شوند
 کہ بہرہ و سبب میں لوگ کہ چہ پیشہ جاوید
 امان و ہمراہیست و ان کا و لفظ فتنۃ اللہ
 ایمان آوردیم و ایمان ایمان کردہ نشوند و ہر آئینہ ایمان کردیم تا ازا
 کہ ہم نصرت و اور او کو جانچ نہ لیں سبکی اور سبب جانچا ہے اور کو

نورنگہ ایمان آوردند و کار پادشاهی شد کردند البته محمود کبیر
اور جو لوگ یقین نہ کیے اور یہ کہ یہ پہلے کام تمام اتار دیے

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله رب العالمين
والصلاة والسلام على سيدنا محمد
النبی المبعوث فی احوسن الابدان

عَنْهُمْ سَيَاتُهُمْ وَلَكِنْ يَسْتَعْمِلُونَ أَحْسَنَ الَّتِي كَانُوا
 اِنْ تَنَازَلْتَ فَمَا تَدْرِي اِنْ تَدْرِي اَوْ لَيْسَ بِكَ اَوْ لَيْسَ بِكَ
 اَوْ نَحْنُ اَوْ نَحْنُ اَوْ نَحْنُ اَوْ نَحْنُ اَوْ نَحْنُ اَوْ نَحْنُ اَوْ نَحْنُ
 يَعْلَمُونَ ۝ وَوَصَّيْنَا الْاِنْسَانَ بِوَالِدَيْهِ حَسَبًا
 بَكْرِي ۝ وَاَمْرُكُمْ اَدْوَىٰ رَابِعًا نَسَبًا بِرُوْمَاوَرِوَسًا
 كَمَا مَوْحَا فَا ۝ اَوْ رَابِعًا نَسَبًا بِرُوْمَاوَرِوَسًا
 وَازْجِهَكَ لِكِتْمَانِ بَنِي مَا لَيْسَ لَكَ بِهِ عِلْمٌ
 وَاَرْكَشْ كُنْزًا اَوْ اَيُّ شَيْءٍ اَوْ اَيُّ شَيْءٍ اَوْ اَيُّ شَيْءٍ
 اَوْ اَرْكَشْ كُنْزًا اَوْ اَيُّ شَيْءٍ اَوْ اَيُّ شَيْءٍ
 فَلَا تَطْعَمُهُمَا اِلَّا مَرْجُوًّا فَاَنْتُمْ كَمَا كُنْتُمْ
 نَفْسًا اَوْ اَيُّ شَيْءٍ اَوْ اَيُّ شَيْءٍ اَوْ اَيُّ شَيْءٍ
 نَفْسًا اَوْ اَيُّ شَيْءٍ اَوْ اَيُّ شَيْءٍ اَوْ اَيُّ شَيْءٍ
 يَعْلَمُونَ ۝ وَالَّذِينَ اٰمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ
 بَكْرِي ۝ وَتَاكُنْ اَيُّ شَيْءٍ اَوْ اَيُّ شَيْءٍ اَوْ اَيُّ شَيْءٍ
 كَرِيْمًا ۝ اَوْ اَيُّ شَيْءٍ اَوْ اَيُّ شَيْءٍ اَوْ اَيُّ شَيْءٍ
 لَنَدْخُلَنَّهُمْ فِي الصَّالِحِينَ ۝ وَمِنَ النَّاسِ
 اَلْبَنِي وَارْتَمَوْا فِي النَّارِ ۝ اَوْ اَيُّ شَيْءٍ اَوْ اَيُّ شَيْءٍ
 اَوْ اَيُّ شَيْءٍ اَوْ اَيُّ شَيْءٍ اَوْ اَيُّ شَيْءٍ اَوْ اَيُّ شَيْءٍ
 مَنْ يَقُولُ اٰمَنَّا بِاللّٰهِ فَاِذَا اُوْدِيَ فِي الْجَنَّةِ
 كَيْسٌ ۝ اَوْ اَيُّ شَيْءٍ اَوْ اَيُّ شَيْءٍ اَوْ اَيُّ شَيْءٍ
 كَيْسٌ ۝ اَوْ اَيُّ شَيْءٍ اَوْ اَيُّ شَيْءٍ اَوْ اَيُّ شَيْءٍ

فَلَا تَطْعَمُهُمَا اِلَّا مَرْجُوًّا
 كَيْسٌ ۝ اَوْ اَيُّ شَيْءٍ اَوْ اَيُّ شَيْءٍ اَوْ اَيُّ شَيْءٍ

فَلَا تَطْعَمُهُمَا اِلَّا مَرْجُوًّا
 كَيْسٌ ۝ اَوْ اَيُّ شَيْءٍ اَوْ اَيُّ شَيْءٍ اَوْ اَيُّ شَيْءٍ

فِتْنَةُ النَّاسِ كَعَذَابِ اللَّهِ وَلَكِنْ جَاءَ نَصْرُ

پیچ و اون مردمان مانند عذاب خدا اگر بیاید پیچ

لوگوں کا ستانا برابر اللہ کی مار کے اور اگر آتی ہے مدد

مِنْ رَبِّكَ لِيَقُولَ اِنَّا كُنَّا مَعَكُمْ اَوْ لِكُلِّ

از پروردگار تو گویند ہر آئینہ ما بنما بودیم آیا نیست

شیر کی طرف سے کہنے لگیں ہم تو تمہاری سہارا تھے کیا یوں نہیں

اللَّهُ بِكُمْ لَعْنَةُ اللَّهِ اِنَّمَا فِي صُدُورِ الْعَالَمِينَ

خدا و انار ایچہ در سینه های عالمهاست و

کہ اللہ خوب خبردار ہے جو کچھ جہان میں ہے جہان والوں کے اور

لِيَعْلَمَنَّ اللَّهُ الَّذِينَ اٰمَنُوا وَلِيَعْلَمَنَّ الْمُنَافِقِينَ

البتہ ممتاز کند خدا و انار کہ ایمان آورند و البتہ ممتاز کند خدا و انار

البتہ معلوم کرے اللہ جو لوگ یقین لائے ہیں و البتہ معلوم کرے اللہ جو لوگ

وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لِلَّذِينَ اٰمَنُوا اتَّبِعُوا

دگشتہ کافران کہے کفر ایمان والوں کو تم چلو

سَبِيلَنَا وَلْنَحْمِلْ خَطِيئَتَكُمْ وَمَا هُمْ بِحَمِلِينَ

راہ مانگید و باید کہ ما بردارم گناہان شمار و سببتہ ایشان بردارند چہ را

ہماری راہ اور ہم اوہا لیں نہایت گناہ اور وہ کچھ نہ اوہا لیں

خَطِيئَتِهِمْ مِنْ رَبِّكَ اِنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ وَلَيَحْمِلُنَّ

گناہان انہا لے ہر آئینہ ایشان دروغ گویند و البتہ بردارند

اس کے گناہ وہ جو ہے ہیں اور البتہ بردارند

الحق

۱۶

اِنْ كُنْتُمْ تُحِبُّونَ ۖ اِنَّمَا تَقْبَلُوْنَ مِنْ

اگر میندا بنید
اگر تم تمنا کرتے ہو

وَزِلَّ اللهُ اَوْ تَنَالُوا تَخْلُقُوْنَ اَفَاِنْ اَللّٰهِ

بجز خدا بنارہا و برے بنید و سوخ را ہر آئینہ آنا کہ چھو
اللہ کے سوا کسی کی بنوں کے تھان اور بننا ہے ہر ہوشی بابت بنیک جنہ
تَقْبَلُوْنَ مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ لَا يَمْلِكُوْنَ لَكَ شَيْءٌ

پرستش کیکنند بجز خدا
پوچھتے ہو اللہ کے سوا کسی مالک نہیں
فَاَسْتَعِزَّزْ عِنْدَ اللّٰهِ الرِّزْقَ وَاعْبُدُوْهُ وَاشْكُرُوْا
پس طلب کیجئے از نزدیک خدا روزی کے را و پرستش او کیند و شکر او بجا آری
سو سوئے و پوچھو اللہ کے ہاں روزی اور اسکی زندگی کو اور اسکی

۱۷

لَهُ اَلَيْكُم مَّرْجِعُوْنَ ۚ وَازْكُرْ مَا كُنْتُمْ

کسوی او باز گردانیدہ خواہید شد و اگر در رخ شمرید پس آئینہ در رخ شمرید
او سیکل و ن پر جاوے اور اگر تم جہو پھلاوے نوجہو پھلاوے
اَمْرٌ مِّنْ قَبْلِكُمْ وَمَا عَلٰی الرَّسُوْلِ اِلَّا الْبَلٰغَةُ

استہا پیش از شما و نیست بر پیغام بر
بہت شے تم سے پہلے اور رسول کا ذمہ ہی ہے

۱۸

اَلْمُبِيْنِ ۚ اَوْ كُفِّرُوا كَيْفَ يَبْدِئُ اللّٰهُ الْخَلْقَ

آسکار آئندہ نہند چگونہ تو مینکند خدا از سرش
کہول کر فنا کیا دیکھتے نہیں کہو کہ شے رخ کر اسے اللہ بدین کہو

لَمْ تَقْدِرُوا

با کھلا سہ فہما
وصی با کھلف
مہم لم یذکر الخلق
فی الشاہد

وہاں روزی تو فرما اگر تم نہیں کہو
سب سے ایمان و سب سے سوجان کہو
کہ اللہ سے کوا سب سے روزی کوئی
بابت دینا دی دینا کوئی تو فرما
ہاں تو فرما

فان تفرقوا فليفرقوا
 واما ان كانوا على شئ
 فليفرقوا

ثم يبدل ان ذلك على الله يسير قل سيرا
 باز دیگر بار کند آفرینش بر آینه اینکار بر خدا آسان است بگو سیر کنید
 پیرا سکود و پیرا گاه پیرا آسمان است و فایده

في الارض فانظروا كيف بدأ الخلق ثم الله
 در زمین پس درنگ کنید چگونه نو کرد آفرینش را باز خدا
 ملک من بود پیرا دیگر گویید شروع کی به پیدایش بر الله
 يَلْسِئُ الْفِتْنَةَ الْآخِرَةَ اِنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ

قَدِيرٌ
 پیداکند آن پیدایش را از پسین بر آینه خدا بر هر چیز
 او توانا و گاه پیرا آسمان بشک الله بر چیز
 فَيَكْسِبُ الْعَذَابَ مَنْ لَّيْشَاءُ وَيَرْحَمُ مَنْ لَّيْشَاءُ
 تواناست عذاب کند هر که خواهد و رحم کند بر هر که خواهد
 کر سگای پیرا دیگوار جگوار است او را رحم کر گوار جگوار

وَالِيهِ تَقْلِبُونَ وَمَا آتُكُمْ مِنْهُ عَجَبٌ فِي الْأَرْضِ
 و بسوی او باز گردانیده خواهد شد و نپسند شما عاجز کننده و زمین
 او را و بسوی طرف پیرا جگوار است او را رحم پیرا جگوار است و ای زمین زمین
 وَلَا فِي السَّمَاءِ وَمَا لَكُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ مِنْ شَيْءٍ
 و نه در آسمان و نیست شما را بجز خدا هیچ دوست
 نه آسمان من او را کوئی نہیں تمہارا اللہ سے دوسرے حامی

وَلَا تُصِيرُ وَالَّذِينَ كَفَرُوا آيَاتِ اللَّهِ وَلِقَائِهِ
 و نہ پیرا کوئندہ و آنانکہ کافر شدند آیات خدا و ملاقات او
 نہ دوکار او را بولگ مسکو ہوئے اللہ کی باتوں او کو سگای

14

النشأة
 دح جیت جوار

۲۰

۲۱

۲۲

الحمد لله

جواب
۱۶

بسم الله الرحمن الرحيم

نسخه خطی کتابخانه

وہاں پہنچ کر اس نے اپنے دوستوں کو دیکھا تو ان کے ہاتھ پاؤں پر لکڑی کے ٹکڑے لگے ہوئے تھے۔ ان کے منہ پر پٹی لگا دی گئی تھی۔ ان کے ہاتھ پاؤں باندھے ہوئے تھے۔ ان کے منہ پر پٹی لگا دی گئی تھی۔ ان کے ہاتھ پاؤں باندھے ہوئے تھے۔ ان کے منہ پر پٹی لگا دی گئی تھی۔

100

39

1000

وَالْبَاقُونَ بِأَقْصَىٰ
الْبَيْتِ

مجلس شورای اسلامی
مجلس شورای عالی
مجلس شورای عالی
مجلس شورای عالی

أُولَئِكَ يَكْسِبُوا مِنْ رَحْمَتِي وَأُولَئِكَ لَهُمْ عِلْمٌ

[illegible]

درد دهنه پس بود جواب قوم ابراهیم مگر آنکه گفتند
مارے پھر کہہ جواب نہ تھا اوسکی قوم کا انکر یہی کہہ جو ہے

اقتلوا اوحسروا فاجزه الله من كل امة
 کشتہ اور یا بسوزانید اور اسے ہائیڈ خدا اور ارسنہ ہر اینہ

که او سکو مارڈا لو یا جلا و پهر او سکو بجاد یا اللہ کی آگ سیہ
ذٰلِكَ لَا يَتْلُوهُ اِلَّا قَوْمٌ يَعْلَمُونَ ۝ وَذٰلِكَ اِسْمُ

درین ماجرا انشا نهست برای گروهی که با و میسر آید و لغت ابراهیم چرامین
اسمین بر شے این اون لوگو کو جو بعین الامین

انکدامین دوزخ اللہ اوسا موعا لا بیہدہ
کہ بت گرفتہ را ند بخند خدا بکھت دوستی در بیان خوش
نہر اے من تم نے اللہ کے سوا بتوں کی کیا سجدہ کی کہ کس بت پر

فی الحقیقۃ الدنیا تمیزکم القیۃ یبصرکم
وزندگانی دنیا باز روز قیامت با یقین شود

دنیا کی زندگی میں یہ دین نجات کے شکر ہو گا اور یہ کہ کبھی یہ

بعض اور بعض کہتے ہیں تو بعض را اور جہاد شہا و فوج مسیحی
ایک اور پہلو سے روئے ایک کو ایک اور پہلو سے ناظر ایک ناظر

100

5

[illegible]

لَسَاتُونَ الرِّجَالَ وَتَقْطَعُونَ السَّيْلَ وَتَأْتُونَ

بقصد شہوتی آئید بردان و قطع طریق میکنید و بعمل می آید
و در جے این موم و دین پر اور راہ مارے ہو اور کرے ہو

فناديكم بالشكر فما كان جواب قومك

در مجلس خویش کار ناپسندید پس نبود جواب قوم

اسی مجلس میں برائے نام پر کچھ جواب نہ تھا اور کسی غور کا

مگر آنکہ کہتہ: بسیار پیش ما عذاب خدا را اگر جیتے

مگر یہی کہ ہوئے ہیں اہم پر آفت اللہ کی اگر تو ہے

من الصّديقين ۞ قال رب انصر على القوم

از راست گویان
لغت آید چه پروردگار من لغت ده مرا پروردگار
بولا ای که رب میر می داد گران شیرین گوگون پر
سجی

المفسدين ٥ ولما جاءت رسلنا ابراهيم

و وقتیکه آورو ز سناوگان پیش ابراهیم
او چون پیچید سناوگان پیش ابراهیم

اور جیتے ہمارے سب ابراہیم ہاں

بالبشرى قالوا انا مولى الله ورسوله
نزداه را گفتند بر آئینه ما ملاک کننده اهل این دایم

نوشته خبری است که در این کتاب آمده است و این کتاب به نام کتاب...

اَمْضِ كَمَا كُنَّا عَلَيْهِمْ قَوْلًا

مرا تیرہ اہل ایمان وہ سب ممتاز ہوئے
 جسکے لوگ پھر سے ہیں کہنگارِ دولا اور سین لوطیہ

[Handwritten signature]

جواب
از
مقام
معاونت
و
نمایندگی
اداره
امور
داخلی
وزارت
کشاورزی
و
ایران

100

ش

قَالُوا لَنْ نَعْلَمَ بِكُمْ فِيهَا نَجِيَّةً وَأَهْلًا

گفتند ما را نامیدیم آیه که انجاست البته خلاص کنیم اورا و اهل اورا

وَمَا نَكُونُ بِمَعْلُومٍ بِكُمْ كُنْزٍ مِّنْ لَّيْسَ بِيَدِنَا وَلَكِنَّكُمْ أَتَمَّ

الا امرأته كانت من العبدان واما انجاست

الان زن و بچه باشد از بانی ماندگان و در تیکه آمدند

مگر ادسکی عورت سپه ره جانبدار لون من اور جب کہ پہنچے

رُسُلَنَا لَوْ كَانُوا بِغَيْرِ مَوَاقِفٍ لَّيْسَ بِيَدِنَا وَلَكِنَّكُمْ أَتَمَّ

گفتند آن فرستادگان ترش اند و مخور بر آئینه نجات دهنده و اهل ایم

اور وہ بوسی نہ دینے علم کہا ہم بجای کے تھکوا اور نہ سب کچھ کو

الا امرأتك كانت من الغيبرين انا منزلون

مگر زن تو باشد از بانی ماندگان آئینه فرود آورنده ایم

مگر عورت تیری رہ گئی رہنے والون من فل ہم کو تازی تیا

عَلَىٰ هَذِهِ الْقَرْيَةِ زَجْرًا مِّنَ السَّمَاءِ مَا كَانُوا

بر اہل این رہ عفوستر از آسمان سبب آئند

اس بستی والون پڑا آت آسمان سے اسبر کہ یہ

يَفْسُقُونَ وَلَقَدْ تَرَكْنَاهَا آيَةً بَيِّنَةً لِّقَوْمٍ

بہ کار بیکرونہ وہ آئینہ گشتیم از ان نشانی واضح برای گروہ

نے حکم پہنچا ہے اور پہور رکھا ہے اسکا نشان نظرانا

لننجينه
فتراملن

سبی
باشم انکسر انضم
وہ

منقولہ
دین من

مزلون

فانجیہ سبب کہیں
سکریج جان کہ انجی تو سبب کی بی
سے در صفا

وَلَا يَخِيفُ شَيْءٌ مِنْهُمْ يَوْمَ يُنْفَخُ الصُّورُ

الْحَقُّ

يَقُولُونَ ۖ وَالْإِلَهِ الْمَدِينُ أَخَاهُمْ شَيْعِبًا فَخَالَا

کروری بابتند و ستادیم بسو یکین برادران ان شیب را پس گفت

يَقُومُ اعْبُدُوا اللَّهَ وَارْجُوا الْيَوْمَ الْآخِرَ وَلَا

ای قوم من عبادت خدا کنید و توقع دارید روز از پسین را و

تَعْتَمِدُوا عَلَى الْأَرْضِ فَاسِدِينَ فَلَا يَنْفَعُهُمْ

بر سر گردید در زمین فسادکنان پس دروغی داشتند و ایستادند و ایستادند

الرَّحْمَةُ فَاصْبِرُوا فِي دَارِهِمْ خَمِينَ وَعَادَا

زرند پس بماند و کردند در خانه خویش آمده افتاده و هلاک کردند

وَقَوْمًا وَقَدْ تَبَيَّنَ لَكُمْ مِنْ مَسْكِهُمْ وَزَيْنِ

و نمودند و بر آینه واضح شده است شمار بعضی مساکین ایشان و آتشها

لَهُمُ الشَّيْطَانُ أَعْمَلُ فَصَلِّهِمْ عَنِ السَّبِيلِ

بر ایشان شیطان کردار باد ایشان را پس از ایشان را از راه

وَكَاْنُوا مُسْتَبْصِرِينَ وَقَوْمًا وَفِرْعَوْنَ

و ایشان بیا بودند و هلاک کردیم قارون و فرعون

اورستہ ہوشیار و قارون اور فرعون

وَلَا يَنْفَعُهُمْ شَيْءٌ مِنْهُمْ يَوْمَ يُنْفَخُ الصُّورُ

مُحَمَّدٌ

وَلَا يَخِيفُ شَيْءٌ مِنْهُمْ يَوْمَ يُنْفَخُ الصُّورُ

وَالَّذِينَ هُمْ عَنْ آلِهِمْ وَنُسُلِهِمْ غَافِلُونَ

و اماں را و ہر آئینہ آمدہ بود اینان موسیٰ با نیکو و شیخ حسن بکر و
اور ایمان کو اور ادون پاس پہنچا موسیٰ کھانہ بنان لیکر ہر ایک
فی الارض ما کانوا السعیدین فکلا اخذنا

یہاں سے کہیں کہیں
دور زمین
مکین اور نہ پہنچے
بدینہ فہم من ارسلنا علیہ خاصہ

و من هر دو آنست که در این کتاب و من هر دو آنست که در این کتاب

و از اینان کسی بود که گفت ای امانت داران! کسی بود که فرمود
 او کوئی نه که او شکست بخورد او کوئی نه که او شکست بخورد
 به الارض ومنه من اعرفنا وما كان الله

بہ زمین اور آتشان کہ جسے بدو کہ غرق خستہ خیم و ہرگز ممکن نبود کہ
زمین میں اور کوئی تھا کہ ان کو ڈوبائی اور اللہ ایسا نہ تھا
لِيُظْلِمَهُمْ وَلَٰكِن كَانُوا أَنفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ

مَنْ لَمْ يَكُنْ مِنَ الْإِيمَانِ بَرَزَ مِنْهُنَّ
مَنْ لَمْ يَكُنْ مِنَ الْإِيمَانِ بَرَزَ مِنْهُنَّ
مَنْ لَمْ يَكُنْ مِنَ الْإِيمَانِ بَرَزَ مِنْهُنَّ

دستان آنا که دوستان گرفته اند این خدا
که اوست از یکی جنون سیسنگ بر شیشه است و جهود که جای

فصل فی نماز و کتب
 کہ ایک بار پڑھنا ہے اور اگر
 یاد کو اس سے زیادہ پڑھنا ہے
 گناہ نہیں اور اگر کوئی

نماز

الرحمن الرحیم
 الحمد لله رب العالمین

أَنْذَرُ مَا أَوْحَى إِلَيْكَ مِنَ الْكِتَابِ

پہلے جو کچھ وحی فرماتا ہے اس سے پہلے کتاب
 تو پڑھ جو آخری پڑھی طرف کتاب اور

أَقِمِ الصَّلَاةَ إِنَّ الصَّلَاةَ تَنْهَى عَنِ الْفَحْشَاءِ

پر بار اور نماز راہ راستہ نماز سے منع دیتا ہے
 کچھ ہی رکعت نماز بیشک نماز روکتی ہے بجائی سے

وَالْمُنْكَرِ وَلَذِكْرُ اللَّهِ أَكْبَرُ وَاللَّهُ يَعْلَمُ

و فعل ناپسندیدہ و برائے یاد کردن خدا بزرگتر است از همه و خدا میداند
 اور بڑی بات ہے اور اللہ کی یاد ہے سب سے بڑی اور اللہ

مَا تَصْنَعُونَ وَلَا تَجِدُوا أَهْلَ الْكِتَابِ

کچھ ہی کہتے دیکھا کہ کہتے یا اہل کتاب
 جو کرتے ہو اور جھگڑا نہ کرو کتاب والوں سے

إِلَّا بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ إِلَّا الَّذِينَ ظَلَمُوا مِنْهُمْ

الا اختلاف کہ وہی نیکیست مگر یا انانکہ ستم کردند ایشان
 مگر او ستم کرنے والے ہیں مگر جو ان میں سے انصاف ہیں

وَقَالُوا آمَنَّا بِالَّذِي نَزَّلَ الْكِتَابَ وَأَنْزَلَ الْكِتَابَ

وگویند ایمان آوریم با کچھ فرود آورده شد بسوی ما کچھ فرود آورده شد
 اور چون کہو کہ ہم ماننے ہیں تو انہیں ہکو اور انہیں

وَأَمَّا الْكِتَابُ فَالْحُكْمُ وَحْدًا خَيْرٌ لَّهِ سَلَامٌ

وہو و ما و یہود و مسلمان کیست و ما اورا متقادیم
 اور زندگی ہماری تمہاری ایک کو ہے اور ہم اویسے حکم دیتے ہیں

۴۵

۴۶

فصل فی نماز و کتب
 کہ ایک بار پڑھنا ہے اور اگر
 یاد کو اس سے زیادہ پڑھنا ہے
 گناہ نہیں اور اگر کوئی

المنبر

این کتاب در میان مسلمانان
بسیار مشهور است و از کتب
معتبره است

تتلاوا
بترتیب
و بعد از آن
تسبیح

این کتاب در میان مسلمانان
بسیار مشهور است و از کتب
معتبره است

این کتاب در میان مسلمانان
بسیار مشهور است و از کتب
معتبره است

وَكُلَّكَ أَنْزَلْنَا إِلَيْكَ الْكِتَابَ فَالَّذِينَ
 چنانکه کتاب را سابق فرود آورده بودیم بچنان فرود آوریم بسوختن پیش آنکه
 اورویسی می باشد از برای بختی که کتاب سوختن و
 آتیناهم الْكِتَابَ يُؤْمِنُونَ بِهِ وَمِنْ هَؤُلَاءِ
 وادیم این کتاب ایمان می آید بآن و از عجب است
 چنانکه کتاب دی است و اسکو می بیند و این را گویند
 مَرَكِي يُؤْمِنُ بِهِ وَمَا يَجْحَدُ بِآيَاتِنَا إِلَّا كَذِبٌ
 که ایمان می آورد بدان و انکار نمیکند آیات ما را که کافران
 می بگویند این که اسکو می بیند و انکار نمیکند آیات ما را که کافران
 وَمَا كُنْتُمْ تَتْلُوا مِنْ قَبْلِهِ فَزَكِّهِمْ
 و آنچه از پیش از نزول قرآن از کتب کاتبان
 وَلَا تَخْطُوهُ بِمِثْلِكِ إِذَا لَرْتَابَ لِبَطَانِ
 و نمی نویسند هیچ کتاب را بدست راست خود انگاه در شکلی از کتب
 اورده کلماتها را به دست راست خود انگاه در شکلی از کتب
 بَلْ هُوَ آيَاتٌ بَيِّنَاتٌ فِي صُدُورِ الَّذِينَ أُوتُوا
 بلکه قرآن آیات روشن است محفوظ در سینه ما را که داده شده است
 و بلکه در سینه این امتین بن صاف است و این را گویند
 الْعِلْمُ وَمَا يَجْحَدُ بِآيَاتِنَا إِلَّا الظَّالِمُونَ
 علم و انکار نمیکند آیات ما را که کافران
 سبجه اورم که نهی می باری با تو که گویی جویند انکار

فصل کا ذکر ہے جس کا ذکر ہے
 اگر آپ کے لئے ہے تو علم ہو اجماع کا یہی ہے
 دنیا کی کوئی دن کی دنیا کا یہاں نہیں
 کات دوہرے میں بائیں سے اویس
 ناو میں ہونا دل پر شکل نہیں
 اور نہ شیشی کا ہونا ہونا

کُلُّ نَفْسٍ ذَائِقَةُ الْمَوْتِ ثُمَّ لَسْنَا رُجْعُونَ
 ہر شخص چھینڈے مرگے ہے باز کسی ناگہ آئندہ نہیں
 جو کسی کے لئے ہے جس کے موت پر ہماری طرف سے ہے
 الذین آمنوا وعملوا الصالحات لَنُبَدِّلَنَّهُم مِّنْ مَّوْتِهِمْ أَمْثَلًا
 انہ کے ایمان اور نیکو کار ہونا ہے کہ زندہ البتہ ہو جائیں گے
 جو لوگ ایمان لائے اور نیکو کام اور نیکو عمل کیے
 أَلَمْ نَجْعَلْ لَّكَ فِتْنَةً فَمَنْ تَتَّبِعِ الْيَقِينَ
 کیا ہم نے تم کو فتنہ نہیں کیا ہے تو کس کے پیچھے چلو
 جہاد ہوا بلند ہو روز پران جو ہوا
 بہشت میں بہرے کے پیچھے بہتی نہریں سدا بہن اور بہن
 اَعْمَارُ الْمُحْسِنِينَ ۝ الَّذِينَ يَجْعَلُونَ أَمْوَالَهُمْ
 ایک بہت خردا بہن کل گنہ گار ان کے سبر کرنے و برپردگار چینی
 خوب نیک ملا کام والو کو جو بہرے کے پیچھے اور بہرے کے پیچھے
 يَتَّقُونَ ۝ وَكَأَيُّنْ مُّزِدَ اللَّهُ لِمَنْ يَشَاءُ
 توکل میکنے وہاں حافظ کہہ رہے ہیں دار
 بہرے کے کافے اور کتے جا تو بہن جو اٹھنا نہیں
 رَزَقْنَاهَا اللَّهُ يَرْزُقُهَا وَأَيَّاكُمْ وَهُوَ السَّمِيعُ
 روز کے خود را خدا تو کہید ہر اور اوستا نیز اوستا
 اپنی روزی اللہ روزی دینا کہ او کو اور کو اور ہی ہے ستا
 الْعَالَمِينَ ۝ وَلَنَسْأَلَنَّهُمْ مِّنْ خَلْقِ السَّمَوَاتِ
 دانا اگر سوال کیے انہ کے کہ گیت کہ آفرید آسمان
 جانتا ہے اور جو تو کو گویا ہے پوچھے کیسے بنایا آسمان

یٰٰ جَعُونَ
 بالیاں لختہ
 ص ۱

کشتیوں ہم
 فار
 کن

فصل کے اس دن کے لیے
 وہ دن کے لیے گار ہوا
 فصل کے روزی کی طرف سے
 روزی کے روزی کے لیے گار ہوا
 بہن کے بہن کے لیے گار ہوا

وہاں

المنجی

خبر روزی
فان الجنة حساب ذنوب اوتی
بسیار است که در دنیا
خداوند چنانچه غفار و رحیم است
سجده بارها

و ما یستغفر الله لکم ذنوبکم
که در دنیا

و ما یستغفر الله لکم ذنوبکم
بسیار است که در دنیا
خداوند چنانچه غفار و رحیم است
سجده بارها

وَالْأَرْضَ وَشَجَر الشَّمْسِ وَالْقَمَرِ لَقَوْلِهِ اللَّهُ

وزمین و درختان و آفتاب و ماه را البته گویند آن خدا

فَإِنِّي يَوْمَئِذٍ مَّكِينٌ ۝ اللَّهُ يَبْسُطُ الرِّزْقَ مَن يَشَاءُ

پس از چه جهت گردانیده میشود از راه توید خدا فراخ میکند هر کس را که خواهد

مَنْ عِبَادِهِ وَيَقْدِرُ لَهُ إِنْ اللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ

از بندگان خویش دنگ میسازد و بر هر که خواهد بر آینه خدا هر چیز

عَلِيمٌ ۝ وَلَكِنْ سَأَلْتُمْ مَنْ نَزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءٌ

دانات و اگر پرسید ایشا از کیست آنکه فرود آورد از آسمان آبی

فَأَحْيَا بِهِ الْأَرْضَ مِنْ بَعْدِ مَوْتِهَا لَقَوْلِهِ

پس زنده ساخت بستان زمین را بعد از مردن آن البته گویند

اللَّهُ قُلِ الْحَمْدُ لِلَّهِ بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْقِلُونَ

آن خداست بگوستان خداست بلکه بیشترین ایشان نیستند

وَمَا هِيَ إِلَّا حَيَاتُ الدُّنْيَا إِلَّا كَهَيْئَةِ سَحَابٍ مَرْكُومٍ

و نیست این زندگانی دنیا مگر بازی و بهوده و پراکنده

یا در بهیم دنیا کا جیبا تویم میسب می بهلانا اور کسینا اور

الحمد لله

عَلَى اللَّهِ كَذِبًا أَوْ كَذَّبَ بِمَا كَانَ عَدُوًّا

بر خدا دروغی را یا دروغ داشت سخن راست را چون با دشمن

الَّذِينَ فِي جَهَنَّمَ شَوْكًا لَّكَفَرِيٍّ ۝ وَالَّذِينَ

آبانیست در دوزخ چو کافرانرا

جَهَنَّمَ أَفِيْنَا كُنْهِدْنَاهُمْ حَسْبُكَ ۝ وَالَّذِينَ

جها در کردند در راه ما البته دلاکت کنیم ایشانرا بر آه خود را

مَحْتًا ۝ هَٰؤُلَاءِ سَوَّاهُكُمْ عَلَيْهِمْ كَفَرُوا وَكَانُوا مُشْرِكِينَ

اینان را هموار کردیم بر ایشان کفر و شرک

سَوَّاهُكُمْ عَلَيْهِمْ كَفَرُوا وَكَانُوا مُشْرِكِينَ

هموار کردیم بر ایشان کفر و شرک

وَكَلَّمَآتُهُآ ۝ ١٩ حُرُوفُهَا ٢٨ وَكَلَّمَآتُهُآ

و کلماتها ۱۹ حروفها ۲۸ و کلماتها

وَكَلَّمَآتُهُآ ۝ ١٩ حُرُوفُهَا ٢٨ وَكَلَّمَآتُهُآ

و کلماتها ۱۹ حروفها ۲۸ و کلماتها

وَكَلَّمَآتُهُآ ۝ ١٩ حُرُوفُهَا ٢٨ وَكَلَّمَآتُهُآ

و کلماتها ۱۹ حروفها ۲۸ و کلماتها

وَكَلَّمَآتُهُآ ۝ ١٩ حُرُوفُهَا ٢٨ وَكَلَّمَآتُهُآ

و کلماتها ۱۹ حروفها ۲۸ و کلماتها

فصل در بیان این سخن که در این

این کتاب در بیان این سخن که در این

۱۰۴

اَوَلَمْ يَتَفَكَّرُوا فِيْ اَنْفُسِهِمْ مَا خَلَقَ اللّٰهُ السَّمٰوٰتِ
 آسمانوں کو نہ کر کے اور زمین کو نہ کر کے کیا فریبہ ہے خدا اسماں
 کیا زمین نہیں کرے اپنے ہی میں اللہ نے جو آسمان
 وَالْاَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا الْاِلٰهَ الْحَقُّ وَاجَلُّ مَعْبٰدٍ
 زمین اور آسمان درمیان آن ہر دوسٹ کو تدریست و عین معبود
 زمین اور جو اس کے نیچے ہے سو ٹھیک سادہ کر اور ہر دمہ پر
 وَاِنَّكَ كَثِيْرٌ اٰمِنٌ النَّاسِ بِلِقَآئِ رَبِّهِمْ
 ہر آئند بہت لوگ از مردمان بلافات ہر دگر جو
 اَوَلَمْ يَسِيرُوْا فِي الْاَرْضِ فَيَنْظُرُوْا
 نہ مقلد اندہ پاسہ کر کے در زمین پس نہ کر کے
 كَيْفَ كَانَ عَقِبَةُ الَّذِيْنَ مِنْ قَبْلِهِمْ كَانُوْا
 نہیں اتنے فک کیا ہرے نہیں ملک میں جو کہیں وہ
 جگہ نہ عاقبت آئندہ پس از ایشان کہ بودند
 اَشَدَّ مِنْهُمْ قُوًى وَاَثَارُهُمْ فِي الْاَرْضِ وَهِيَ
 ان سے زیادہ قوت و اثر اور زمین اوٹھائی اور سبائی
 اَكْثَرُ مِمَّا سَمَوْا وَجَاءَهُمْ سُرُورٌ بِالْبَيِّنٰتِ
 بیشتر از آباد کردن ایشان ان زمین آمدند بر ایشان بایران ایشان بجز
 ان کے پس نیچے زیادہ اور شہرے ان یاس رسول ان کے کہیں

فہم نے ہر چہ کہ خدا کی
 آسمان پر انسان جہان کو نہ
 نظر آتا ہے آسمان میں اگر وہ
 ایک ملک کا ہے یا ایک رہا ہے
 ختم کیا ہے جو زمین
 جہان میں ایک وقت اس کا
 ہر چہ کہ آسمان میں نہیں
 وہی آسمان میں نظر آتا ہے

فہرست کتب
کتابخانہ
مکتبہ
مدرسہ
الہیہ

فصل فی بیان یک قوم که چون از آن

فہرست

[illegible]

ادع ادم

السَّوَاي
رسمت البقرة الفا
في جميع الصفات

١٠٠

۱۲ تَقُومُ السَّاعَةُ يُعْمِدُ تَقُومُ قَوْلُهُ فَاَمَّا

قام شود قیامت آنروز پراگنده شوند مردمان را
و ایستایگی قیامت اوسون لوگ بهانست بهانست
الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ

انکه ایمان آوردند و کرد ابرار شایسته گردانیدند

۱۵ يَجْمَعُونَ ۝ وَاَمَّا الَّذِينَ كَفَرُوا

جو یمن گردانند و آنکه کفر کردند و دروغ و دشمنی

يَايْتِنَا وَلِقَاءُ رَبِّكَ لَاخِرَةُ فَاُولَٰئِكَ

آیات ما و ملاقات آتش را پس ایشان در عذاب

۱۶ هُمْ فِيهَا يَكُونُونَ ۝ لَقَدْ كَانَ لَكُمْ فِي

همای باین اور غنائی که گهر کا سوستان باین

۱۷ هُمْ فِيهَا يَكُونُونَ ۝ وَلَكِنَّ أَكْثَرَهُمْ

حاضر کرده گانند پس باکی یاد کنند خدا را و فیکه شام میکنند

۱۸ هُمْ فِيهَا يَكُونُونَ ۝ وَلَكِنَّ أَكْثَرَهُمْ

بگریه آید باین سو باکی ایستایگی یاد باین شام کرد و اور

۱۹ هُمْ فِيهَا يَكُونُونَ ۝ وَلَكِنَّ أَكْثَرَهُمْ

بجای آنکه در آید و نور است ستاین در آستانها و

۲۰ هُمْ فِيهَا يَكُونُونَ ۝ وَلَكِنَّ أَكْثَرَهُمْ

در آستانها و نور است ستاین در آستانها و

مجلس اوقات که در هر روز
ازین اوقات و احوال ترید اور از
زنا و الفساف و کجایه و غیره
پس باورند نصیحت و اله اعظم

و فی بعضی احوال که در هر روز
ازین اوقات و احوال ترید اور از
زنا و الفساف و کجایه و غیره
پس باورند نصیحت و اله اعظم

در هر روز و احوال ترید اور از
زنا و الفساف و کجایه و غیره
پس باورند نصیحت و اله اعظم

فائدہ
۱۲ ص ۱۲

الْحَيِّ مِنَ الْمَيِّتِ وَيُخْرِجُ الْمَيِّتَ مِنَ الْحَيِّ وَيُحْيِي

زندہ را از مردہ در بے آرد مردہ را از زندہ و زندہ را از مردہ

الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا وَكَذَلِكَ تَخْرُجُونَ

زمین را بعد مردن آن و همچنین بر آردہ خواہد شد یعنی از زمین

وَمِنْ آيَاتِهِ أَنْ يَخْلُقَ لَكُمْ مِنْ تَرَابٍ لَوْ كُذِّبْتُمْ

و از آن آیتها خدا آنست کہ آفرید لستار از خاک باز ناگهان شما

بَشَرًا تَنْشُرُونَ وَمِنْ آيَاتِهِ أَنْ يَخْلُقَ لَكُمْ

مردم شدید جا بجای از آنست خدا آنست کہ بازید برای شما

مِنْ أَنْفُسِكُمْ أَزْوَاجًا لِتَسْكُنُوا إِلَيْهَا وَجَعَلَ

از جنس شما زنان را تا آرام گیرید و برای ایشان شوخه و بیاد کرد

بَيْنَكُمْ مَوَدَّةً وَرَحْمَةً إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ

میان شما دوستی و مهربانی بر آیتند درین کار آنست

لِقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ وَمِنْ آيَاتِهِ خَلْقَ السَّمَوَاتِ

برای قومی که تأمل میکنند و از آنست آفریدن آسمانها

ع ۱۴

تکون و حیات
نور و
مخلوقات

۲۰

و از آنست که آفرید لستار از خاک باز ناگهان شما
مردم شدید جا بجای از آنست خدا آنست که بازید برای شما
از جنس شما زنان را تا آرام گیرید و برای ایشان شوخه و بیاد کرد
میان شما دوستی و مهربانی بر آیتند درین کار آنست
برای قومی که تأمل میکنند و از آنست آفریدن آسمانها
و از آنست که آفرید لستار از خاک باز ناگهان شما
مردم شدید جا بجای از آنست خدا آنست که بازید برای شما
از جنس شما زنان را تا آرام گیرید و برای ایشان شوخه و بیاد کرد
میان شما دوستی و مهربانی بر آیتند درین کار آنست
برای قومی که تأمل میکنند و از آنست آفریدن آسمانها

۲۱

و از آنست که آفرید لستار از خاک باز ناگهان شما
مردم شدید جا بجای از آنست خدا آنست که بازید برای شما
از جنس شما زنان را تا آرام گیرید و برای ایشان شوخه و بیاد کرد
میان شما دوستی و مهربانی بر آیتند درین کار آنست
برای قومی که تأمل میکنند و از آنست آفریدن آسمانها
و از آنست که آفرید لستار از خاک باز ناگهان شما
مردم شدید جا بجای از آنست خدا آنست که بازید برای شما
از جنس شما زنان را تا آرام گیرید و برای ایشان شوخه و بیاد کرد
میان شما دوستی و مهربانی بر آیتند درین کار آنست
برای قومی که تأمل میکنند و از آنست آفریدن آسمانها

الملك
غير

یہاں

و زمین و گوناگون بودن زبانها و شما و زنگبار شما هر آینه
 زمین و آبها و دره ها و بیابان و دریا و تنگهای و دره ها و
 ذلک لآیات للعالمین و من آیت منامکم

در نیکوکاران آنها را بشمارند از آنجا که در لسان آنها دوستی و محبت است
 و در نیکوکاران این است که در او کوفت و در او اسکی و نیکوکاران
 الکمل والنهار و استغفار و کم من فضله ان
 در شب و روز و در رزق طلب کردن شما از فضل او هر آینه
 راتین آوردن بین او تلاش کردن او سکے فضل کی

فَذَلِكَ لَا يَتْلُوهُ إِلَّا قَوْمٌ يَمْلِكُونَ ۝ وَمِنْ آيَاتِهِ
دَرْجَاتٌ لَّهَا سِتْرَاتٌ لَّهَا كُمْرٌ وَآيَاتُهَا فِي الْكُتُبِ ۝ وَإِلَىٰ رَبِّكَ
الْعِصْيَانُ إِنَّكَ لَا تَعْلَمُ ۝ وَمِنْ آيَاتِهِ الْيَوْمُ الْحَاقُّ ۝ الَّذِي يَكُونُ
الْيَوْمُ الْحَاقُّ يَوْمَ تَكُونُ الْجِبَالُ كَالْعِهْدِ الْعَنِي ۝ وَأَسْفَلَ سَاقَتْهُنَّ
السُّجُودُ ۝ فَكَانَتْ هَبْطًا وَرُفَاتًا ۝ أَفَلَا يَتَذَكَّرُونَ ۝ أَلَمْ يَكُنْ لَهُ الْبَرَقُ
أَوَّلَ حَلَاكٍ ۝ وَلَمْ يَكُنْ لَهُ الْبَرَقُ قَبْلَ ذَلِكَ ۝ وَلَمْ يَكُنْ لَهُ الْبَرَقُ قَبْلَ ذَلِكَ ۝

پس زنده میکند بسبب آن زمین بعد از مرگ آن هر آینه در نیکوئی است
پس جلالتا ہے اور کسی زمین کو کسی جہنم کے لئے نہیں

تَقُوْا يٰۤاَيُّهَا النَّاسُ ۚ وَذُرِّيَّتَهُ اَنْ تَقُوْا السَّمٰوٰتِ
اور اے لوگو! تم کو جو ہو چاہیے ہیں اور ان کی نشانیوں سے پہلے کہ تم لوگ آسمان
اور ان کی نشانیوں سے پہلے کہ تم لوگ آسمان

۱۰۰
 ۱۰۱
 ۱۰۲
 ۱۰۳
 ۱۰۴
 ۱۰۵
 ۱۰۶
 ۱۰۷
 ۱۰۸
 ۱۰۹
 ۱۱۰
 ۱۱۱
 ۱۱۲
 ۱۱۳
 ۱۱۴
 ۱۱۵
 ۱۱۶
 ۱۱۷
 ۱۱۸
 ۱۱۹
 ۱۲۰
 ۱۲۱
 ۱۲۲
 ۱۲۳
 ۱۲۴
 ۱۲۵
 ۱۲۶
 ۱۲۷
 ۱۲۸
 ۱۲۹
 ۱۳۰
 ۱۳۱
 ۱۳۲
 ۱۳۳
 ۱۳۴
 ۱۳۵
 ۱۳۶
 ۱۳۷
 ۱۳۸
 ۱۳۹
 ۱۴۰
 ۱۴۱
 ۱۴۲
 ۱۴۳
 ۱۴۴
 ۱۴۵
 ۱۴۶
 ۱۴۷
 ۱۴۸
 ۱۴۹
 ۱۵۰
 ۱۵۱
 ۱۵۲
 ۱۵۳
 ۱۵۴
 ۱۵۵
 ۱۵۶
 ۱۵۷
 ۱۵۸
 ۱۵۹
 ۱۶۰
 ۱۶۱
 ۱۶۲
 ۱۶۳
 ۱۶۴
 ۱۶۵
 ۱۶۶
 ۱۶۷
 ۱۶۸
 ۱۶۹
 ۱۷۰
 ۱۷۱
 ۱۷۲
 ۱۷۳
 ۱۷۴
 ۱۷۵
 ۱۷۶
 ۱۷۷
 ۱۷۸
 ۱۷۹
 ۱۸۰
 ۱۸۱
 ۱۸۲
 ۱۸۳
 ۱۸۴
 ۱۸۵
 ۱۸۶
 ۱۸۷
 ۱۸۸
 ۱۸۹
 ۱۹۰
 ۱۹۱
 ۱۹۲
 ۱۹۳
 ۱۹۴
 ۱۹۵
 ۱۹۶
 ۱۹۷
 ۱۹۸
 ۱۹۹
 ۲۰۰

زمین بکرم او باز چون بخواند شتارا یکبار خواندن
 زمین از بکرم سے بہرہ یکبار گنم کو ایک بار
 الْأَرْضِ لَكَ الْفَتْحُ جَوْنٌ ۝ وَلَهُ مُبَارَكٌ فِي

نالہاں شما از زمین برآید
زمین میں سے نہیں
دوم اور است اخیر در
نخل بڑے گے اور اسی کے من جو کوی

السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ كُلٌّ لَهُ قِسْمٌ ۝

آسمان وزمین است ہر یکی بر اس کے اوفران بردارند
آسمان وزمین میں سب اس کے حکم کے تابع ہیں

وهو الذي يبدئ الخلق ثم يعيده وهو
واسع الحكمة

اور وہی ہے جو پہلی بار بنا ہے پھر اس کو دوبارہ لکھا اور وہ

هو عليه وله المثل الاعلى في السموات
آسان ترست بزي و مر اور است صفت بلند تر در آسمانها

اسان ہے اوسپر اور اوسکی کہاوت ہے کہ اوپر آسمان
الارض وهو الغرور والکفر

وزمین دوست غالب با حکمت بیان کرد یک شا

ثُمَّ لَكُمْ مِنْهَا مَلَائِكَةٌ يَخُفُّونَ مِنْكُمْ وَيَكْفُرُونَ

سنان از جالی شتا ایام است بر آید شتا از بندگانی که ملک است نیست
 ایک کهادت متداریک اندر یک متداریک و دانه که مال برین

[illegible]

مجلس شورای ملی

1. The first part of the document is a list of names and titles, including "The Hon. Mr. Justice" and "The Hon. Mr. Justice".

۲۰

٤

۳۴۵
 اینک از مکتوبات ملک بر خستین دستخط
 مملکت صدارت ملک و توفیق
 در روزی که بزرگوار است
 اینک از مکتوبات ملک بر خستین دستخط
 مملکت صدارت ملک و توفیق
 در روزی که بزرگوار است

ایکام من شرکاء فیما رزقکم فانتم فیہ سو

اَمَّا كُمْ مَرْشِدًا فِيمَا رَزَقَكُمُ فَانْتَفِعُوا
دست شما از این شریک در آنچه عطا کردیم شما را تا شما در آن یک
اولین بن کونی ساجی مهربان دی روزی بن کونی ساجی
تخافونهم خفیفه انفسکم كذلك

فطره رکبو از کله چست فطره رکبو اپون کا یلان همچنین

فَصَلِّ الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يُعْقِلُونَ ﴿٢٠﴾ يَا أَيُّهَا

بیان میکنم تا ہمارے قوی کر کے نصرت کاملہ بلکہ بیرونی کردار
کے لیے ہوتے ہیں، غرض کہ ان لوگوں کو جو بوسنیہ میں تھے بلکہ پہلے میں

الَّذِينَ ظَلَمُوا أَسَاءَ هُمْ يَغْيِرُ عِلْمُ مَنْ يَكُونُ مِنْكُمْ

استمگران جو آتش نفس خود را بفر علم گزین پس کہ راہ ناپید گئے
 یہ ہے انصاف اسے جاؤ پیرین سے سونوں سو جہاں و جہانوں

صَلَّى اللَّهُ وَمَا لَكُمْ مِنْ نَصِيبٍ فَأَوْجِهْكُمْ

گر گمراہ کرو خدا دوست ایسا مرا مچ بارسید کندہ بس است کن رو خود
الدین بھگیا اور کوئی نہیں ادنی کے مددگار سوخسید ہا کر کیا

الَّذِي خَلَقَ فَطَرْتُ اللَّهُ الَّتِي فَطَرَ النَّاسَ عَلَيْهَا

دین بر ایک طرف و کاهن بر دیگر طرف و هر دو تراشیدن و بعد از آن هر یک تراشیدند و در میان آن دو یک خنجر بود که در میان آن دو تراشیدند و در میان آن دو یک خنجر بود که در میان آن دو تراشیدند

لَا تَبْدِيلَ لِمَنْعَ اللَّهِ ذَلِكَ اللَّهُ الْقَيُّومُ وَلَكِنْ

بدلی کردن بود وین خدا را اینست دین درست
بدن نهن اعدایه کوی کوی سپید وین سپید

۴۴
 کلمه اولی در این باب
 این دو سوره را در هر روز
 جان مال و کسب و کار
 کلمه اولی در این باب
 این دو سوره را در هر روز
 جان مال و کسب و کار

اکثر الناس لا یعلمون **مَنْ** صَبَّحَهُ **إِلَهُ**
 اکثر مردمان نمی دانند عبادت کند رجوع کرده بسوی
 بهت لوگ **وَاتَّقُوا** **وَأَقِمُوا الصَّلَاةَ** **وَلَا تَكْفُرُوا** **بِإِلَهِكُمْ**
 و تبرسید از وی و برپا دارید نماز را و مباشید از
 اورا و ای **مَنْ** **الَّذِينَ** **فُتِنُوا** **بِهِمْ** **وَكَاوُ**
 باشد کان باشد از آنکه پراگنده خستند و در او شدند
 شریک و الون من **وَالَّذِينَ** **فُتِنُوا** **بِهِمْ** **وَكَاوُ**
شَيْءًا **كُلَّ** **خَرِبٍ** **بِمَا** **كَانُوا** **فِيهِمْ** **وَأَذَا**
 گروه گروه هر گروهی با آنچه نزدیک اوست خورند و چون
 اوین بهت شدند و فرستند بپای او سپردند و بپای او
مَنْ **النَّاسِ** **صَرَدَ** **عَوَارِثَهُمْ** **مَنْ** **صَبَّحَهُ** **إِلَهُ**
 برسد مردمان سخته بخوانند پروردگار خود را رجوع کرده بسوی
 بگه تو گوئی که سختی بکارین است و بگوئی که او را
تَوَّابًا **إِذَا** **قَامَ** **مِنْهُمْ** **وَحَمْدًا** **إِذَا** **فُتِنُوا** **مِنْهُمْ**
 باز چون بخشاند ایشانرا از جانب خود آسایشی نماند طالع از ایشان
 بهر جهان بکشد و او کو این طریقی که بهر نهی ایک لوگ اوین
 بود بهر ایشانرا **لَا** **يَكْفُرُوا** **بِمَا** **كَانُوا** **فِيهِمْ** **وَأَذَا**
 پروردگار خود و شریکی آرند عاقبت حال ایشان بکشد و بکشد و بکشد
 اسپند رب کا شریک نیست و بکشد و بکشد و بکشد و بکشد

این دو سوره را در هر روز
 جان مال و کسب و کار
 کلمه اولی در این باب
 این دو سوره را در هر روز
 جان مال و کسب و کار

فرقوا
 ۳۱

کلمه اولی در این باب
 این دو سوره را در هر روز
 جان مال و کسب و کار
 کلمه اولی در این باب
 این دو سوره را در هر روز
 جان مال و کسب و کار

الروم

فَسَوْفَ تَعْلَمُونَ ۝ أَتَدْرِكُونَ سُلْطَانًا
 زود وقت حال خواہد داشت آواز دزدانان دے
 اب آگے جان لو گے کیا ہے اون پر اتاری ہے کوئی
 فَوَيْلٌ لِلْكَافِرِينَ ۝ تَوَّابًا ۝ وَإِذَا دُفِنُوا
 پہنچاں لیاں گے اور ان کو ماضی کی ہی آواز دے چون بچنم
 سو وہ بولتی ہے جو بہتر تک رہا ہے بن اور جب چکا دن
 النَّاسُ رَجَعٌ فِرْعَوْنًا ۝ وَإِنْ تَصْبِرْ سِتَّةَ مِائَاتِ
 روزانہ بنش شادمان شونمان و اگر رہد بدشان
 و گوگو بچہ ہر او سپر رہے لیکن اور اگر آپے دن پر کچھ برای
 قَدِمْتُ أَيْدِيَهُمْ إِذَا هُمْ يَنْظُرُونَ ۝ أَوَلَمْ يَرَوْا
 میں نے فسادہ است دست ایشان نہان نشان میں نے
 ان الله يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَشَاءُ وَيَقْدِرُ ۝
 کہ خدا کشادہ میکند رزق را بر آید کہ ہوا و گنگنید بر آید کہ خواہد
 ذَٰلِكَ لَا يَسْتَلِمْ قَوْمُ يُؤْمِنُونَ ۝ فَإِنِ انْقَضَى
 درین قدر نشانہا است بر آید کہ ایمان آید پس بدہ و ناخوشی
 وَ السَّكِينِ ۝ وَابْرَأَ السَّبِيلَ ۝ ذَٰلِكَ خَبِيرٌ لِلَّذِينَ
 حوالہ و سکین و برگزیدہ را دین داون بہتر بگناہ
 اوسکانی اور محتاج کو اور منابر کو بہ بہتر است اوسکو جو

يَقْنَطُونَ
ح ر ح کات

فَاتِ ذَا
روزی سے بلوچاں پایا
روزی سے بلوچاں پایا

تک

يُرِيدُونَ وَجْهَ اللَّهِ وَأَبَاؤَهُمْ هُمُ الْمُشْرِكُونَ وَمَا

ی طلبند رب خدا را و این جماعت ایشان اندر شکر و آنچه
چاہے میں اللہ کا منہ اور وہی ہیں جس کے چاہے اور جو
اتیم مزر بوالکبر فی اموال الناس فلا یروا

دادہ باشند از سود تا بپایند در اموال و زمان میں کسی کے لئے
دیتے ہو بیان پر کہ بڑھاپے کو گئے مال میں وہ ہیں بڑھاپے
عند الله وما اتیم من زکوٰۃ یریدون وجہ الله

نزدیک خدا و آنچه دادہ شد از صدقہ طلب کنان رب خدا را
اللہ کے مان اور جو دیتے ہو پاک دل سے چاہ کر موند اللہ کا
فَاُولَٰئِكَ هُمُ الْمُضْعِفُونَ ۝ اللَّهُ الَّذِي خَلَقَكُمْ

پس انجمائے ایشانند و دچند کنند خدا انست کہ بیا فرید شمارا
سود ہی میں جس کے دو گئے ہوئے اللہ ہی سے جسے ترک کیا
تَمْرَ زَكَاةٍ مِّمَّا يَمْشِيكُم مِّمَّا يَمْشِيكُم مِّنْ

باز روز بھر شمارا باز میراند شمارا باز زندہ گرداند شمارا اما از
بہر گور و زری دی بہر گور نام ہے بہر گور جلا و گور کوئی ہے
شَرَّكَاءَ كَمَنْ يَفْعَلُ مِزْدَ لِكُمْ مِزْدَ

شریکان شما کیسے ہست کہ کند از بنکار چہ
نہار بے شریکوں میں جو کہ کے ان کاموں میں ایک
سُبْحَنَهُ وَتَعَالَىٰ عَمَّا يُشْرِكُونَ ۝ ظَهَرَ الْفَسَادُ

پاکے اور است و بلند ترست از آنچه شریک بے آزد پیدا شدند و
وہ نرالا ہے اور بہت او پر ہے اس بے جو شریک بنے ہیں کمال پر فساد

ایک لکھ لکھ
د

نہیں گور و زری دی بہر گور نام ہے بہر گور جلا و گور کوئی ہے
بہر گور و زری دی بہر گور نام ہے بہر گور جلا و گور کوئی ہے

شُرکاء
عبراد ح کن
ادح ت ر

الرحم

فَالَّذِينَ كَفَرُوا سَاءَ مَا يُرِيدُونَ

در میان دور دریا سبب است در میان دریا سبب است در میان دریا سبب است
جنگل میں اور دریا میں لوگوں کے مابین کٹائی سے چکایا جائے
بَعْدَ ذَلِكَ عَمَلُوا الْعَمَلُ بِرَحْمَةٍ قُلُوبِهِمْ

فِي الْأَرْضِ فَانظُرْ أَكَيْفَ كَانَ عَقِبَةُ الَّذِينَ

در زمین پس درنگرید چگونه بود انجام

مَنْ قَبْلُ كَأَنَّا أَكْثَرُهُمْ مَشْرُكِينَ فَاقْصِرْ

پیش از ایشان بودند بیشترین ایشان مشرکان پس رستگ

وَجْهَكَ لِلدِّينِ الْقَيِّمِ مَنْ قَبْلُ آيَاتِ يَوْمِ

رومی خود را بر یک دین درست پیش از آنکه بیاورد روز

مَنْ كَفَرَ مِنَ اللَّهِ يَوْمَئِذٍ يُصْدَعُونَ

که بازگشتن نیست از از جانب خدا آرزو متفرق شوند

أَكْبَرُ كُفْرًا وَهُمْ يَكْفُرُونَ

پس بزرگتر است کفر او و بزرگتر کرده باشد کفر شایسته پس بجای

گفته اند که دریا سبب است در میان دریا سبب است در میان دریا سبب است
کلیه بنی نوع انسان
مسابیح خدای تعالی
باشد و فخر

فصلی کفر و ایمان
میں اور ہمارے میں کفر و ایمان
اسکا وبال پر چاہیے کہ ان کو حق میں
کے کھیلوں کی بنا پر دور گراہ جہان بھی

صحبہ دین کا غلبہ اور سزا
اسے دیا گیا ایک ہون اور قبول
کے ایک ایک ۱۲ صوفی

لَيْسَ بِالَّذِي آمَنُوا بِالْحَمْدِ وَالصَّلَاةِ مِنْ فَضْلِهِ

ما جوادم خدا آنما را که ایمان آوردند و کارهایش را پسندیدند از فضل خود
که ده بدلا دیکه او بگویند و چنانچه دیکه او در سبیل کام میگیرند اینست
اِنَّهٗ لَا يُحِبُّ الْكَفْرَانَ وَمِنْ اٰيَاتِهٖ اَنْ يُرْسِلَ الرِّیْحَ

بر آینه وی درست کند از کارهای او و از آیتها و نشانههای او که میفرستد
بیشتر است از آنچه شما را آید و او را و شما را نشانی از او که میفرستد

مُبَشِّرَاتٍ لِّدٰیْقِكُمْ مِنْ رَّحْمَتِهٖ وَتَبٰرَكَ الَّذِیْ

خبرهای آید برای شما از رحمت خود و تبارک و تعالی که میفرستد
خبرهای آید برای شما از رحمت خود و تبارک و تعالی که میفرستد

یَا قَوْمِ وَلَبَّيْكُمْ مِنْ فَضْلِهِ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُوْنَ

ای قوم! و لبیک است از فضل او که میفرستد از فضل او که میفرستد
ای قوم! و لبیک است از فضل او که میفرستد از فضل او که میفرستد

وَلَقَدْ اَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ رُسُلًا اِلٰی قَوْمٍ مِّمَّنْ

و بر آینه فرستادیم پیش از تو پیغامبران را بسوی قوم ایشان را
و بر آینه فرستادیم پیش از تو پیغامبران را بسوی قوم ایشان را

فَاَوْفَوْا بِاَلْبَدَنِیْٓ اِنَّكُمْ كُنْتُمْ اَعْمٰیٓ اَلَّذِیْنَ اٰجُرُّوْا

پس اوردند که پیش قوم خودشان را پس از تمام کنندیم از آنکه نافرمانی کردند
پس اوردند که پیش قوم خودشان را پس از تمام کنندیم از آنکه نافرمانی کردند

وَكَانَ حَقًّا عَلَیْنَا نَصْرُ الْمُؤْمِنِیْنَ

و بود نصرت مسلمانان لازم بر ما
و بود نصرت مسلمانان لازم بر ما

من این را میگویم که خداوند است
و این را میگویم که خداوند است

و این را میگویم که خداوند است
و این را میگویم که خداوند است

الذوق

الذوق

الذوق

الذوق

الذوق

الذوق

الذوق

الذوق

الذوق

الذوق

الذوق

الذوق

الذوق

الذوق

الذوق

الذوق

الذوق

الذوق

الذوق

الذوق

الذوق

الذوق

۳۷۲
 قلمی نسخہ
 انشا اور نسخہ ای اور ہندو
 ہندو اور ایسا کہ ہندو ہندو
 اندکی قدرت کا گواہ ہے

قدیر و کائنات رسولنا رجا فراوہ مصفا
 تو اوست و اگر کسی کو پس چھیندے آن گشت زوشده
 کر کتاب اور اگر کسی کو پس چھیندے آن گشت زوشده
 لظلو امر بکلمہ یکفہ ففانک لا تشہد
 البتہ شونہ بعد از ان اسباب سے کندہ پس بر آئینہ تو نمی شنوای
 تو لکین اس چہ ناشکری کرتے ہو سو تو سنا نہیں سکتا
 لا تشہد البتہ ففانک لا تشہد
 مردگار و ایے شونہ کران را از خواندن چون رو بر آئینہ تو نہیں
 مردگو اور نہیں سنا سکتا ہر دیکو پکارنا جب ہرین سے دیکر
 وما انت بمبدی الہی عن فضلہم ان تشہد
 ویشے نوراہ نماید ہر ان از گراہیے این فی شونہ کران
 اور نہ نوراہ سو ہوا ہے اندھو کران سے شونہ سے تو نہیں سنا سکتا
 من یؤمن بآیتنا فہو مسلمون اللہ الدین
 کسی را کہ اور مردارو آیت مارا پس آیتنا فہو مسلمون اللہ الدین
 جو شین مائے ہماری ہیں سو وہ مسلم ہوتے ہیں اللہ ہی جیسے نیا کر
 من ضعفکم جعل کمزیرکم ففانک لا تشہد
 از ابتدائی توانی باز اور شکرانہ از توانی توانی باز دو بعد از
 کمزوری سے بھر دیا کمزوری شونہ زور پوری زور
 قوم ضعیف و شعیبہ یحلقہ ایشاء و وہو العظیم
 توانی تا توانی و سپیدی پوری یافونہ ہرچ ہرچ و ازت و انار
 پیچے کمزوری اور سفید بال بناتا ہے جو چاہیے اور وہ سب جاتا

لا تشہد البتہ

تہدی العلی
 ف
 یضی العلی

الْقَدِيرُ وَيَقَامُ تَقْوَمُ السَّائِلَةُ يَقْسِمُ الْجَمْعُ

روزگار قائم شود قیامت سؤگند خورندگان بیکدیگر
کریکند اور مجتهدن اوستی قیامت قسمین کماون کے گنہگار

مَا كَيْتُمَا خَيْرَ سَائِلَةٍ كَيْلِكَ كَانُوا يَوْمَ فُلُو

که توقف کرد ذیق در دنیا بجسایه ای مجتهدن از راه بزرگد ازبده پیشتر
که هم نہیں رہا ایک گھر ہی سے زیادہ اسپیلج سہیے اوستی جابج

وَقَالَ الَّذِينَ أَوْتُوا الْعِلْمَ وَالْأَمِينَ لَقَدْ

وگویند آنکس علم و ایمان دادا شدہ است ایشانرا ہر ایک
اور کہیں کے جنوری سمجھتے اور یقین تیار

أَتَيْنَا فِي كِتَابِ اللَّهِ إِلَى يَوْمِ الْبَيْتِ فَهَذَا

آئیے آوے اید روزگار کتاب خدا نما روزگار
نہر او تھا اللہ کے کتاب میں ہی اور ہفتہ دن تک سوہن

يَوْمَ الْبَيْتِ وَلَيْسَ كَيْتُمْ كُنْتُمْ

روزگار سوہن لیکن کتا
ہی او ہفتہ دن کا

فَيَوْمَ مَشَى لَا يَنْفَعُ الَّذِينَ

پس آئندہ سود نہ
سوا دس دن کام نہ اوستی کی سوہن

ظَلَمُوا مَعْدَارَ تَوَهُدٍ وَلَا هُمْ يَنْفَعُونَ

ظالانرا عذر خواہی ایشان و نہ ایشان طلب توہہ کردہ شود
ان گنہ گار و نہ تقیر خیرانی اور نہ ان شیہ کوئی ماننا چاہی

کتاب بنی جن عقوبات مخلدہ ست
روزگار نماز نماز سبک خیال نمود
جسکے اندر دنیا جیات دنیا را غما نمود
خیال سبک نمود و اعظم و اعظم

کتاب بنی جن کا نام نماز و اعظم و اعظم
اور ایسی ہی غلطیاں کیا جاتی ہیں دنیا
بن ۱۱ ص

لا تَنْفَعُ
غیر نفع
کے ف

وَلَقَدْ ضَرَبْنَا لِلنَّاسِ فِي هَذَا الْقُرْآنِ

وہ آیت بیان کر دی کہ ہر مردمان و دین نشان
اور آیت شہادی ہے کہ ہر دین کو اس نشان میں
میں کمال و تہل و لڑتے ہیں ہم باہر لیقون

ہر دین سے راہ اگر کسی دین نشان کہتا ہے کہ
ہر طرح کی کھاوت اور جو نوا و سبب اور اس کو
الذین کہہ ان انہم الا سبیلون

ہر دین ان ہیستہ شہا
سبب ہر دین ہے
بے شک انہم یطیعون اللہ علی قلوبہم الذین

ہر دین کہتا ہے کہ ہر دین
ہر دین کہتا ہے کہ ہر دین
لا یصلون

ہر دین کہتا ہے کہ ہر دین
ہر دین کہتا ہے کہ ہر دین
حق و لا یصلون

ہر دین کہتا ہے کہ ہر دین
ہر دین کہتا ہے کہ ہر دین
لا یصلون

ہر دین کہتا ہے کہ ہر دین
ہر دین کہتا ہے کہ ہر دین
لا یصلون

لَقَدْ

سورة لقمن انت عمدة غير و لو ان كتابك لا يشترط

اياتها و كل ما فيها و حررها و كرمها

بسم الله الرحمن الرحيم

الم تلك ايت الكتاب الحكيم هذو

این آیتها کتاب با حکمت است هدایت و بخشش است
پیدا بین یکی کتاب کی سوچید و او را

الحسین الذين يقيمون الصلوة ويؤتون

سجده نیکو کاران آنکه بر پا میدارند نماز را و میدهند
نیکو دانه جو کز می ریزند بین نماز آورده شده بین

الزكاة وهم بالآخرتهم يوقنون اولئك

زکوة را و ایشان با خشنود یقین می دارند اینجا
زکات آورده بین جو آتش کوه یقین گشته این ده بین

اولئك هم المفلحون
برنداشت اندامه از برور دگر ایشان اینجا اندیشه نگار
سوچید بر اسپه رسی کی طرف است آورده بین چنگا بهلاست

و رَحْمَةً
بالرفع
رب

تذکرہ

وَمِنْ آيَاتِهِ أَنْ يُنْزِلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَتُخْرِجُ بِهِ ظُلُمًا مَدِيدًا

اور اسی کے ہوتے ہیں کہ زمین پر پانی کی باتوں کے ساتھ پانی

عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ يُفْجِرُ عَلَيْهِ وَيُخْرِجُ مِنْهَا نَارًا

ازراہ خدا بفرم علم اور پھر پانی اور پھر پانی

أُولَئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ مُهِينٌ وَإِذَا تَنَزَّلَ

انہوں کے لئے عذاب ہے اور جب وہ آسمان سے

عَلَيْهِ أَتَيْنَا وَلَوْ سَئِئًا لَكُنَّا لَهُمْ مَكِيدًا

ہم نے ان پر اتار دیا اور اگر برا ہو تو ہم ان کے لئے

كَاتِبِينَ أَذْنِبَهُمْ وَقَدْ أَفْشَرْنَا بِهِ بَلْدًا

لکھنے والے اور ان کے گناہوں کو لکھنے والے اور ان کے

إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَهُمْ جَنَّاتٌ

جہنم میں ان کے لئے اور ان کے لئے اور ان کے لئے

النَّعِيمِ خَالِدِينَ فِيهَا وَعَدَّ اللَّهُ حَقًّا وَعْدَ عَمَلٍ

نعمت اور ان کے لئے اور ان کے لئے اور ان کے لئے

نعمت اور ان کے لئے اور ان کے لئے اور ان کے لئے

لِيُضِلَّ

دع دروٹ باخلف

يُخْلِطُهَا بَرَنَ

غیر عاف

نہ کن

مگر یہی نہیں ہے

نہ کن

نہ کن

نہ کن

نہ کن

نہ کن

نہ کن

نہ کن

نہ کن

نہ کن

فہم

۹. الْحَكِيمُ خَلَقَ السَّمَوَاتِ يَغْفِرُ عَمَلَهُ تَرْوَنَهَا وَالْقَوِيَّ

بَکَت آفرید آسمانها بغیر ستمها کہ یہ بینید آواز او

مُتَوَكِّلُونَ وَاللَّهُ يَبْنِي السَّمَانَ بِمَنْ يَشَاءُ وَيَكُونُ فِي الْأَرْضِ

وَرَزْمِین کوہا ہر ایک اختر از آنگہ بچاند شمار او پر آنگہ کرد زمین پر

زمین پر بوجہ کہ ہر کوئی کہ چھک نہ پڑے اور کیسے او سب طرح

۱۰. ذَابَهُ وَأَنْزَلْنَا مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَنْبَتْنَا فِيهَا مِنْ كُلِّ

جائز و فسد آوردیم از آسمان آبی پس و باندیم در زمین از زمین

جائز اور لہذا ہم نے آسمان سے پانی بہا لیا زمین میں ہر قسم

۱۱. زَكَاةٍ كَثِيرٍ هَذَا خَلْقُ اللَّهِ فَأَرَوْا مَاذَا خَلَقَ

نیک ان بہت بخشش خدا ہیں بناید مرا جہیز آفرند

بہت کثرت بنایا اب دیکھا دیکھ کوئی بنایا

۱۲. الَّذِينَ مَرَدُّهُ إِلَى الظُّلُمِ فِي ضَلَالٍ مُبِينٍ

آنگہ بگردانند بلکہ ستمگران در گمراہی ظاہر اند

اور وہ جو اس کے سوا ہیں کوئی نہیں ہے ان کا مرجع ہے

۱۳. وَلَقَدْ آتَيْنَا لَهْمَنَ الْكَمَّةَ أَنْ يَشْكُرُوا لِلَّهِ

وہ آئینہ عطا کر دیم لقمان را حکمت گنشم کہ شکر کن خدا را

اور ہم نے دی ہے لقمان کو عقلندی کہ حق مان اللہ کا

۱۴. وَمَنْ يَشْكُرْ فَإِنَّمَا يَشْكُرُ لِنَفْسِهِ وَمَنْ كَفَرَ فَإِنَّ

وہ کہ شکر کند کہیں بہین نیست کہ شکر میکند برا بھلا خود و ہر کہ کفر کیا

اور جو کوئی حق مانے اللہ کا تو ماسے گا اپنے بہنے کو اور جو کوئی منکر ہوگا تو

۱۶ ص
 این دو نفر که در این دیار سیاه و سفید
 راه می روند و جانی که در این دیار
 سیاه و سفید راه می روند و جانی که
 در این دیار سیاه و سفید راه می روند

اللَّهُ غَنَىٰ عَمِيرُهُ ۖ وَإِذْ قَالَ لِقُتَيْبِ بْنِ لَاحِقٍ وَهُوَ

خدا نے نیا ستودہ کارست و یاد کن چون گفت لقمان به پسر خود و او
 الدینے پر و ایسے با جو یون سرا داشت و رجب کہا لقمان سینه سینه گو
 يَعْظُمُ يَابُنَيَّ لَا تَشْرِكْ بِاللَّهِ إِنَّ الشِّرْكَ لَظُلْمٌ
 بند می داد آن پسر را ای پسر که من شریک مقسم کن باشد اهر آینه ترک سستی
 حسب او مگو همچو با سینه کلا یکیش شریک باشد نه طرا تو الله که اینک شریک بنا

عظمه و وصينا الانس بولديه حمدان

و حکم فرمودم آدمی را به نسبت پدر و مادر و دیگران را به نسبت
 پسر و دختر و دیگران را به نسبت پسر و دختر و دیگران را به نسبت

امہ و ہناتہ الی و ہناتہ فی عامین ان

مادر که در حال حیات است با لایحه حیات دیگر و از شهر باز کردن و در حال حیات

اوسکی مائے تنہا تنہا کہ اور دودھ چھوڑا ہے اوسکا دوسرا بیٹا کہ

باغبانان که شکر گزاری کن مراد و بدو را خود را بسوی ایشانست بازشت و اگر

مقام میرا اور اپنے مامی کا آخر بھی نہ آتا تو اور اگر

سجده علی انتم و اولادکم و ابی ما الیس الیس و ابی ما الیس الیس

و ده دوفو پنجت ازین اسپهر که نرگیشان پیرا جگر معلوم این

فَلَا تَطْعَمُوا وَصَاحِبَهُمَا فِي الدُّنْيَا مَعَهُمَا

ایں فساد برادر انسان من و ثبت دارا ایشان در غایت دنیا و جسم
نوا و ناکامان او سیاه و کج او ننگ دنیای من و جسم

مجلس

۱۰
۱۱
۱۲
۱۳
۱۴
۱۵
۱۶
۱۷
۱۸
۱۹
۲۰
۲۱
۲۲
۲۳
۲۴
۲۵
۲۶
۲۷
۲۸
۲۹
۳۰
۳۱
۳۲
۳۳
۳۴
۳۵
۳۶
۳۷
۳۸
۳۹
۴۰
۴۱
۴۲
۴۳
۴۴
۴۵
۴۶
۴۷
۴۸
۴۹
۵۰
۵۱
۵۲
۵۳
۵۴
۵۵
۵۶
۵۷
۵۸
۵۹
۶۰
۶۱
۶۲
۶۳
۶۴
۶۵
۶۶
۶۷
۶۸
۶۹
۷۰
۷۱
۷۲
۷۳
۷۴
۷۵
۷۶
۷۷
۷۸
۷۹
۸۰
۸۱
۸۲
۸۳
۸۴
۸۵
۸۶
۸۷
۸۸
۸۹
۹۰
۹۱
۹۲
۹۳
۹۴
۹۵
۹۶
۹۷
۹۸
۹۹
۱۰۰

۱۰۰

منه

منہ سے نکلتا ہے۔

خداوند تعالیٰ کی تعریف و ثناء میں
میں نے کچھ لکھا ہے جس کا نام ہے "مناجات"
جو کہ ایک نیا اور منفرد کتاب ہے جس میں
میں نے اپنے دل کی باتیں لکھی ہیں جو کہ
میں نے اپنے دل سے کہیں چاہیں

و پرویدی را راه رسیدن که رنج داد و کسب و کین باز نسوزد و من آستان بر جوش سمازم
در راه چل او سکی هم بر آهوی هوا میری طرفند هر دو بر سر آستان

پہرین جنادو سنگا تم کو جو کچھ تم کو کہیے یہ تمام ہے

اگر کوئی چیز ہو جو برابر اسی کے واسطے کے پڑے ہو کسی نہیں

يا اسلمون بن
الاهل كطف حمد

يَا مَعْزُوفٌ إِنَّهُ عَمْرُ الْمُحْكِرِ وَاصْبِرْ عَلَى مَا

أصابك أن ذلك من عزم الأمتين ولا

1875

ابو یحییٰ
ابو یحییٰ
ع
وہابی قول ہے

اسی لیے لوگوں میں اس کا نام بڑا ہو گیا
اور اس کا

و لا یبصر فی الارض و لا فی السماء
و لا یبصر فی الارض و لا فی السماء

انک

۱۰

تصیر
اج ف
کن

تصیر خدایک للناس لا یبصر فی الارض و لا فی السماء

و کتاب خدایک خدایک از طرف مردمان توئی شکوه و راه مرد در زمین و آسمان
ای کمال نه پیدای و گزلی طرف او دست جل زمین پر ای ترا
ان الله لا یحب کل غفیل فخور و اقصا

بر آینه خدا دوست بند او هزارانده خود ستانده را و میانند بکن
میشک اسکو چنین بهانا کوئی اترانا بر امان کرنا و او جل و جلال
مشیک و اغضض من صوتک ان کن

دور قدر خود و در آواز خود را
اور نبی کر ابی آواز
الاصوات لصوت الحیر الکثر ان الله

آوازها آواز خوان باشد
آواز گد یون کی آواز است
سخرکم ما فی السموات ما فی الارض و ما فی

رام گردانید بر آسمان و آنچه در آسمانهاست و آنچه در زمین است و تمام فرود
کام گدایان و آنچه در آسمان و زمین است و آنچه در زمین است
علیکم لعمره ظاهرة و باطنه و من الناس

بر شما نشانه خود را آشکار و پنهان
تم کو ابی نفین کهی اور جہی
من یجاد فی الله بغیر علم و لا ہدی لا یتب

کیست است که بکاره میکند در باب خدا بقیات و هدایت و بغیر کتاب
وہین جوہر گزینے ہین الہ کی بات میں نہ سمجھہ کہیں نہ سمجھہ نہ کتاب

ع ۱۹

بجاء اللفظ الخ
و تنبأ للسم

لعمره
غیر
افراد

نقش

مُنِيرٌ وَاِذَا قِيلَ لَهُمُ اتَّبِعُوا مَا اَنْزَلَ اللّٰهُ

وہی کہنے شروع کرتا ہے کہ تم میری بات چلنا کہ جو کچھ میرا کہتا ہے اس کو چلنا اور جو کچھ میرا کہتا ہے اس کو چلنا

قَالُوا بَلْ نَتَّبِعُ مَا وَحَدَنا عَلَيْهِ اَبائُنَا اَوْ لَوْ كُنَّا

کہتے ہیں بلکہ ہم اپنے اباؤں کے پیچھے چلتے ہیں یا اگرچہ ہم خود اپنے آپ کو چاہتے ہیں

كُنَّا الشَّيْطٰنُ يَدْعُوهمْ اِلٰى عَذَابٍ اَلِيْمٍ

اگرچہ شیطان ان کو اپنے پیچھے بلاتا ہے اور ان کو دوزخ کی طرف بلاتا ہے

وَمِنْ لَّيْسَ لَهُمْ وَجْهَةٌ اِلٰى اللّٰهِ وَهُوَ مُحْسِنٌ

اور ان میں سے جو کوئی نہیں ہے جس کا خدا کی طرف کوئی رخ ہو اور وہ بخشنے والا ہے

اَسْمٰىكَ بِالْعَرٰوَةِ الْوٰثِقِ وَرٰى اللّٰهُ عَصٰةَ

ان کو اپنے آپ کو اپنے آپ سے جدا کرنے والی چیز کے نام سے اور خدا نے اس کی عصا دیکھ لی

الْاَمْوَازِ وَمِنْ لَّيْسَ لَهُمْ فَلَاحِجْرٌ نَّكَ كَفَرًا

اور ان میں سے جو کوئی نہیں ہے جس کا خدا کی طرف کوئی رخ ہو اور وہ بخشنے والا ہے

اَللّٰهُمَّ صَلِّ وَسَلِّمْ عَلٰى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ

اے خداوند! ہم تجھے اور تجھے بھیجتے ہیں میرے پیارے محمدؐ پر سلام و تحنیت

عَلَيْهِمْ بَيِّنَاتٌ لِّصُدُورِهِمْ فَتَعْلَمُونَهُمْ قُلْ لَكُمْ

وَأَمَّا بَشَرٌ مِّثْلُكُمْ فَخَلَقْنَا جَنَّةً لَّهِمْ فِيهَا جَنَّاتٌ مِّن دُونِهَا

لَهُمْ فِيهَا جَنَّاتٌ مِّن دُونِهَا جَنَّاتٌ مِّن دُونِهَا جَنَّاتٌ مِّن دُونِهَا

لَهُمْ فِيهَا جَنَّاتٌ مِّن دُونِهَا جَنَّاتٌ مِّن دُونِهَا جَنَّاتٌ مِّن دُونِهَا

لَهُمْ فِيهَا جَنَّاتٌ مِّن دُونِهَا جَنَّاتٌ مِّن دُونِهَا جَنَّاتٌ مِّن دُونِهَا

لَهُمْ فِيهَا جَنَّاتٌ مِّن دُونِهَا جَنَّاتٌ مِّن دُونِهَا جَنَّاتٌ مِّن دُونِهَا

لَهُمْ فِيهَا جَنَّاتٌ مِّن دُونِهَا جَنَّاتٌ مِّن دُونِهَا جَنَّاتٌ مِّن دُونِهَا

لَهُمْ فِيهَا جَنَّاتٌ مِّن دُونِهَا جَنَّاتٌ مِّن دُونِهَا جَنَّاتٌ مِّن دُونِهَا

لَهُمْ فِيهَا جَنَّاتٌ مِّن دُونِهَا جَنَّاتٌ مِّن دُونِهَا جَنَّاتٌ مِّن دُونِهَا

لَهُمْ فِيهَا جَنَّاتٌ مِّن دُونِهَا جَنَّاتٌ مِّن دُونِهَا جَنَّاتٌ مِّن دُونِهَا

لَهُمْ فِيهَا جَنَّاتٌ مِّن دُونِهَا جَنَّاتٌ مِّن دُونِهَا جَنَّاتٌ مِّن دُونِهَا

لَهُمْ فِيهَا جَنَّاتٌ مِّن دُونِهَا جَنَّاتٌ مِّن دُونِهَا جَنَّاتٌ مِّن دُونِهَا

لَهُمْ فِيهَا جَنَّاتٌ مِّن دُونِهَا جَنَّاتٌ مِّن دُونِهَا جَنَّاتٌ مِّن دُونِهَا

وَالْحَرَامَاتُ سَبْعَةٌ مِّنْهُنَّ مِثْلُ مَا نَصَبَ
وَالْحَرَامَاتُ سَبْعَةٌ مِّنْهُنَّ مِثْلُ مَا نَصَبَ

کتاب

کَلِمَاتِ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ مَا خَلَقَكُمْ

سخن خدا یعنی مخلوقات و بر آئین خدا غالب ماست که نیست ازین شمار

باین اسم که بیشک الله زبردست است بخلق و الا تمسک بایمان

وَلَا تَعْتَكُمُ إِلَّا كَنَفُ نَفْسٍ جَدَّةٍ إِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ

و نه باینکه بخت شما الا مانند ازین و بر اینکین گفتن بر آئین خدا شنوا

و در هر یک بر جلا دی جیب ایک جی کا بیشک الله دستار

بصیر أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ يَوْمَ الْقِيَامِ يَكْفُلُ فِي النَّهَارِ

نیاست باینکه دید که خدا در هر یک آرد شب را در روز

و یَوْمَ الْقِيَامِ يَكْفُلُ فِي اللَّيْلِ وَ يَكْفُلُ فِي النَّهَارِ

در هر یک آرد روز را در شب و رانم گردانید اقباب و ماه را

و یَوْمَ الْقِيَامِ يَكْفُلُ فِي اللَّيْلِ وَ يَكْفُلُ فِي النَّهَارِ

در هر یک آرد روز را در شب و رانم گردانید اقباب و ماه را

و یَوْمَ الْقِيَامِ يَكْفُلُ فِي اللَّيْلِ وَ يَكْفُلُ فِي النَّهَارِ

در هر یک آرد روز را در شب و رانم گردانید اقباب و ماه را

تَدْعُونَ
با خطاب غیر مستقیم
ح که ن قدر
مقتضی بلا تعلق ۱۲

فان الله اودعها في كتاب
کا دور ۱۲۵ ص ۱۲

لَمْ تَرَ أَنَّ الْفُلْكَ تَجْرِي فِي الْبَحْرِ بِقُوَّةٍ يَنْفَعُ الْبَارِئِينَ

ایمانداران! کیا تم نے نہیں دیکھا کہ کشتی ہر روز دریا میں تیرتی ہے اور انسانی فائدہ پہنچاتی ہے

مِنْ آيَاتِهِ أَنْ فِي ذَلِكَ لَايَتَكِلُ كَلًّا

یعنی انسانی فائز پر آیت درخشاں ہے کہ وہ ہر چیز پر بھروسہ کرتا ہے

وَإِذَا غَشِيَهُمْ مَوَاجٌ كَاطِلًا دَعَوْا اللَّهَ

جب ان پر موجیں آتی ہیں تو وہ دعا کرتے ہیں کہ اللہ

مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ فَلَمَّا نَجَوْا إِلَى الْبَرِّ

ان کو نکال دیا تو ان کو پھر دعا کرنے لگے کہ اللہ

فِيهِمْ مَقْصِدٌ وَمَا يَحْدِثُ بآيَاتِنَا الْأَكْبَرِ

ان میں مقصد ہے اور ہماری بڑی آیتوں میں

وَإِنْ شِئْنَا لَمَسْجِدَ الْمُجْرِمِينَ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ

اور اگر چاہیں تو ہم مجرموں کے مسجد پر بھیجیں اور ان کے عذاب دردناک ہے

بسم اللہ

ایمانداران! کیا تم نے نہیں دیکھا

وَلَمْ تَرَ أَنَّ الْفُلْكَ تَجْرِي فِي الْبَحْرِ بِقُوَّةٍ يَنْفَعُ الْبَارِئِينَ مِنْ آيَاتِهِ أَنْ فِي ذَلِكَ لَايَتَكِلُ كَلًّا

مَوْلَا هُوَ جَارِعٌ وَلِلَّهِ شَيْءٌ اِنْ وَعَدَ اللَّهُ

فرشتہ کی کفایت کنندہ باشند بجائی پدر خود چیز را بر آئینہ وعدہ خدا
نہ کوئی بیجا ہو جو کام آویسے اپنے باب کی جگہ پہنچند اللہ کا وعدہ
حق فلا تفرحوا بکم الحقیقۃ الدنیا ولا یفرحکم

راستست پس نہ ہنساؤ گاہے دنیا و نہ ہنساؤ شمارا

بِاللَّهِ الْغَرُورُ اِنَّ اللَّهَ عِنْدَهُ عِلْمُ السَّاعَةِ

در مقدمہ خدا شیطان فریاد بر آئینہ خدا نزدیک است علم قیامت و

یَنْزِلُ الْغَيْثُ وَيَعْلَمُ مَا فِي الْاَرْحَامِ وَمَا

فرود آید غبار ابرو و بداند آنچه در شکم حاملہ باشد و

تَدْرِي نَفْسٌ مَّا ذَا تَكْسِبُ غَدًا وَمَا تَدْرِي

مندانہ ای شخص کہ چه کار خواہد کرد فردا و بداند

نَفْسٌ مَّا ذَا تَكْسِبُ غَدًا وَمَا تَدْرِي نَفْسٌ مَّا ذَا تَكْسِبُ غَدًا

ای نفس کہ بداند از زمین خورہ مرد ہر آئینہ خدا و دانا

کس نہ میں میں مرے گا تحقیق اللہ ہی

وَلِلَّهِ شَيْءٌ اِنْ وَعَدَ اللَّهُ
فرشتہ کی کفایت کنندہ باشند بجائی پدر خود چیز را بر آئینہ وعدہ خدا
نہ کوئی بیجا ہو جو کام آویسے اپنے باب کی جگہ پہنچند اللہ کا وعدہ
حق فلا تفرحوا بکم الحقیقۃ الدنیا ولا یفرحکم

یَنْزِلُ الْغَيْثُ
فرود آید غبار ابرو و بداند آنچه در شکم حاملہ باشد و

خبردار

سورة التجدد تمكنا لا فمن كان مؤمنا نلت الشان

ایاتها ۳۰ کلماتها ۳۰ و حروفها ۱۰۵ و رکوعها ۱

بسم الله الرحمن الرحيم

الم تنزيل الكتاب لرب فيه من رب

تجدد آوردن کتاب ای شایسته نیست در آن از جانب پروردگار

از آن کتاب که است اسرارین بجهت دموکاتین جهانست

العلمین ۱ امر یقولون اقتله بل هو الحق

عالمان است ای بگویند بر یافته است از عالم که است

صاحب دینی که است بین پنداره لایا کوی چنین و چنان

من قبلک لعلهم یهدون ۱ الله الذی

آدمه از جانب پروردگار تو تا رسیده نوی را که آمده است ایشان را

زیستار کی طرف است که تو در سواد یک نوگو کون کوین نوی در آن

بین از تو تا بود که ایشان را هدایت

بخشیده بهی سزایده راه پر آفرین

السموات

خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا فِي

سِتَّةِ أَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوَى عَلَى الْعَرْشِ مَا لَكُمْ مِنْ

شَيْءٍ دُونَ ذَلِكَ يَوْمَ تَأْتِي السَّمَاءُ بِدُخَانٍ مُطَبَّ

يُغْشَى بِالدُّخَانِ أَنَّهَا سَمَاءٌ وَتَأْتِي السَّمَاءُ

بِغُيَاثٍ مُنْقَلَبَةٍ فَيَبْقَى ثُلُثُهَا وَتُبْعُ ثُلُثُهَا

بِغُيَاثٍ مُنْقَلَبَةٍ فَيَبْقَى ثُلُثُهَا وَتُبْعُ ثُلُثُهَا

بِغُيَاثٍ مُنْقَلَبَةٍ فَيَبْقَى ثُلُثُهَا وَتُبْعُ ثُلُثُهَا

بِغُيَاثٍ مُنْقَلَبَةٍ فَيَبْقَى ثُلُثُهَا وَتُبْعُ ثُلُثُهَا

بِغُيَاثٍ مُنْقَلَبَةٍ فَيَبْقَى ثُلُثُهَا وَتُبْعُ ثُلُثُهَا

بِغُيَاثٍ مُنْقَلَبَةٍ فَيَبْقَى ثُلُثُهَا وَتُبْعُ ثُلُثُهَا

بِغُيَاثٍ مُنْقَلَبَةٍ فَيَبْقَى ثُلُثُهَا وَتُبْعُ ثُلُثُهَا

بِغُيَاثٍ مُنْقَلَبَةٍ فَيَبْقَى ثُلُثُهَا وَتُبْعُ ثُلُثُهَا

بِغُيَاثٍ مُنْقَلَبَةٍ فَيَبْقَى ثُلُثُهَا وَتُبْعُ ثُلُثُهَا

بِغُيَاثٍ مُنْقَلَبَةٍ فَيَبْقَى ثُلُثُهَا وَتُبْعُ ثُلُثُهَا

بِغُيَاثٍ مُنْقَلَبَةٍ فَيَبْقَى ثُلُثُهَا وَتُبْعُ ثُلُثُهَا

بِغُيَاثٍ مُنْقَلَبَةٍ فَيَبْقَى ثُلُثُهَا وَتُبْعُ ثُلُثُهَا

بِغُيَاثٍ مُنْقَلَبَةٍ فَيَبْقَى ثُلُثُهَا وَتُبْعُ ثُلُثُهَا

بِغُيَاثٍ مُنْقَلَبَةٍ فَيَبْقَى ثُلُثُهَا وَتُبْعُ ثُلُثُهَا

بِغُيَاثٍ مُنْقَلَبَةٍ فَيَبْقَى ثُلُثُهَا وَتُبْعُ ثُلُثُهَا

بِغُيَاثٍ مُنْقَلَبَةٍ فَيَبْقَى ثُلُثُهَا وَتُبْعُ ثُلُثُهَا

بِغُيَاثٍ مُنْقَلَبَةٍ فَيَبْقَى ثُلُثُهَا وَتُبْعُ ثُلُثُهَا

بِغُيَاثٍ مُنْقَلَبَةٍ فَيَبْقَى ثُلُثُهَا وَتُبْعُ ثُلُثُهَا

بِغُيَاثٍ مُنْقَلَبَةٍ فَيَبْقَى ثُلُثُهَا وَتُبْعُ ثُلُثُهَا

بِغُيَاثٍ مُنْقَلَبَةٍ فَيَبْقَى ثُلُثُهَا وَتُبْعُ ثُلُثُهَا

بِغُيَاثٍ مُنْقَلَبَةٍ فَيَبْقَى ثُلُثُهَا وَتُبْعُ ثُلُثُهَا

بِغُيَاثٍ مُنْقَلَبَةٍ فَيَبْقَى ثُلُثُهَا وَتُبْعُ ثُلُثُهَا

خَلَقَهُ
السموات والارض وما بينهما
في ستة ايام

۶
خالد بن برمك
قال قاله
الملك المنصور
في سنة ۳۸۵
هـ

هذا
هو
الملك
المنصور
في سنة ۳۸۵
هـ

الملك المنصور
في سنة ۳۸۵
هـ

۱

خَلَقَ الْإِنْسَانَ مِنْ طِينٍ ۖ ثُمَّ جَعَلَ نَسْلَهُ مِنْ

انسان کو آدھے راز از گل باز پیدا کرد نسل او را از

سَلْمَةٍ مِنْ مَّاءٍ مَهِينٍ ۖ ثُمَّ سَوَّاهُ وَنَقَّاهُ

خلاصه از آب خوار باز درست اندام کرد و نیکو داشت

مِنْ رُفْجَاهُ ۖ وَجَعَلَ لَكُمُ السَّمْعَ وَالْأَبْصَارَ

روح خود را و پیدا کرد برای شما گوش و چشمها و

وَالْأَفْئِدَةَ قَلِيلًا مَّا تَشْكُرُونَ ۖ وَقَالُوا

دلها اندکے شکر بکنند اور بنادے مگر کان اور

ضَلَّكُمُ فِي الْأَرْضِ ۖ إِنَّا نَقَّبُوا خَلْقَ خَلْقٍ

میں گم شویم در زمین آہا اگر انہیں از خوابم بود

بَلْ كُنتُمْ بِلِقَاءِ رَبِّكُمْ كَافِرُونَ ۖ قُلْ يَتُوبُ

بلکہ ایشان بلاقات پر دوکار خویش کافر اند کہ توبہ کی

مَلِكُ الْمَوْتِ الَّذِي يُكَلِّمُكُمْ فِيكُمْ ۖ ثُمَّ إِلَهُكُمْ

ملک الموت کہ گشتہ شدہ است بر شما باز بسوی پروردگار توبہ

فَرِيقًا مِمَّنْ كَا جَوْنُ بَرَقِينِ ۖ ثُمَّ إِلَهُكُمْ

فريقه موت کا جو تم بر قین ہے پھر اپنے رب کی طرف

۹

۱۰

۱۱

۱۲

الحمد لله

وہ جس نے تم کو دنیا سے لے کر آخرت تک رہا
جو خدا کا بند ہے جس نے تم کو دنیا سے لے کر آخرت تک رہا
نہایت عجب ہے کہ تم کو دنیا سے لے کر آخرت تک رہا
ہو رہا ہو

ع

وَرَجَعْنَا ۖ وَلَكِنْ تَرَىٰ فِي الْعِلْمِ مَنَاسِكًا
 گر دینہ شوق و عجب کیے اگر دگر گیا و تھک گئی ہمارا گونگستار
 ہر جاوے کے فن اور کہی تو دیکھ جیوقت شکر و اسے پہنچ
 رَوْسِهِمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ رَبَّنَا ابْصُرْ لَنَا وُجُوهَنَا
 سرخوشی باشند نزد پروردگار خویش کو بند آجے پروردگار دیدیم و شنیدیم
 اپنے رب کے پاس آجے دیکھ لیا اور سن لیا
 فَاَرْجِعْنَا نَعْمَلْ صَالِحًا اِنَّا مُوقِنُونَ ۝ وَكُنْشِدْنَا
 پس باز گردان مارا تا کہ ہم کارشایستہ ہر آئینہ باقیین کنندہ ایم و اگر بخوایم
 اسے بگوئیم ہر گز نہ آجے اگرین بھلائی ہو کو یقین آتا اور اگر ہم چاہا
 لَا يَسْأَلُكَ تَقْصِيرُ هَذِهِ ۚ وَلَكِنْ خَوَّاهُ الْقَوْلُ مِنِّي
 البتہ میدادیم ہر شیخ راہ است او و لیکن خبات شد زعمہ و ارشاد
 خود میت ہر جی کو سوچہ اپنی راہ کی لیکن شک پر ہے میری کہی
 لَا مَلِكَ جِهَنَّمَ مِّنْ دُونِ اللَّهِ ۚ وَالنَّاسِ اَسْمٰجِيْن ۝
 کہ برانہ پر کم و زنج را از جہان و آدمیان ہمہ بجا
 کہ چکو بہرنی و زنج جنون سے اور آدمیوں سے اسے
 فَلْيَوْفُوا اِيْمَانَكُمْ لِقَاءَ يَوْمِكُمْ هَٰذَا ۚ اِنَّا لَنَّا
 پس بچشد این عذاب سبب اگر فراموش کردید امانت این روز خود را
 سواب بگوئید و بھلا دیا تھا اس لیے دن کھلا ہے
 اَلَيْسَ لَكُم مِّنْ دُونِ قَوَاعِدِ اَعْدَابِ اَلْحَالِ مَا كُنْتُمْ
 ہر فراموش کردیم شمار و بچشد عذاب دائم سبب آنچہ
 بھلا دیا ہو اور چکو مار سدا کی

۱۱

۱۲

بَعْدَ الْهَرَّةِ اِنَّا عَالِمُونَ
 لَا مَلِكَ اِلَّا اللَّهُ
 جو بطریق اللہ

مَنْ ذَكَرَ بِآيَاتِ رَبِّهِ ثُمَّ اعْرَضَ عَنْهَا إِنَّا

از کسی که بخند و ادا دهد آیت پروردگار خویش باز رو برگرداند از آن

مَنْ آتَيْنَاهُم مِّنْ بَيْنِ يَدَيْنَا مَوَدَّةً

از گناہگار ان انتقام کننده ایم و بر آئینه دادیم مو سیرا

الْكِتَابِ فَلَا تَكُنْ فِي مِرْيَةٍ مِّنْ لِّقَائِهِ وَ

کتاب پس مباش در شبهر از ملاقات قرآن

جَعَلْنَاهُ هُدًى لِّبَنِي إِسْرَءِيلَ ۖ وَجَعَلْنَاهُمْ

ساختیم موسی را هدایت برای بنی اسرائیل و پدید کردیم از ایشان

أُمَّةً يَتَّبِعُونَ بِأَمْرِنَا لَمَّا صَبَرُوا وَكَانُوا

پیشوایان که راه می نمودند بفرمان ما وقتیکه صبر کردند و

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِنَّا جَاءْنَاكُمْ

ای کسانی که ایمان آورده اید و بر آنه پروردگار تو فیصل کند

بَيْنَهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ فِيمَا كَانُوا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ

میان ایشان روز قیامت در آنچه اندران اختلاف میکردند

أُولَئِكَ يَوْمَئِذٍ فِي أَعْيُنِنَا ۚ

تِلْكَ أَرْبَاعٌ مِّنْ

تِلْكَ

وَلَا تَكُنْ مِّنَ الْكَافِرِينَ
وَلَا تَكُنْ مِّنَ الَّذِينَ يَدْعُونَ إِلَى الْفِتْنَةِ

وَلَا تَكُنْ مِّنَ الَّذِينَ يَدْعُونَ إِلَى الْفِتْنَةِ

وَأَكْمَلَهُمْ دِينَهُمْ كَمَا أَكْمَلْنَا مِنْ قَبْلِهِمْ دِينَ
 ایا واضح شد این را که چقدر هلاک کردم پیش از ایشان از

کتاب او که سوخته نه آئی اس که کتی بهادین بهی آن بهی

الْقُرْآنَ يَمْشُونَ فِي مَسْجِدِهِمْ إِنَّهُمْ لَكَايِبٌ
 قرنها بیرون ایشان در خانه و انجاء

لَا يَتُوبُونَ عَلَيْهِمْ وَالْحَسْبُ لَنَا الْعَذَابُ
 گشتین بهیستین او بهی گهرون بین

لَا يَتُوبُونَ عَلَيْهِمْ وَالْحَسْبُ لَنَا الْعَذَابُ
 گشتین بهیستین او بهی گهرون بین

لَا يَتُوبُونَ عَلَيْهِمْ وَالْحَسْبُ لَنَا الْعَذَابُ
 گشتین بهیستین او بهی گهرون بین

لَا يَتُوبُونَ عَلَيْهِمْ وَالْحَسْبُ لَنَا الْعَذَابُ
 گشتین بهیستین او بهی گهرون بین

لَا يَتُوبُونَ عَلَيْهِمْ وَالْحَسْبُ لَنَا الْعَذَابُ
 گشتین بهیستین او بهی گهرون بین

لَا يَتُوبُونَ عَلَيْهِمْ وَالْحَسْبُ لَنَا الْعَذَابُ
 گشتین بهیستین او بهی گهرون بین

لَا يَتُوبُونَ عَلَيْهِمْ وَالْحَسْبُ لَنَا الْعَذَابُ
 گشتین بهیستین او بهی گهرون بین

لَا يَتُوبُونَ عَلَيْهِمْ وَالْحَسْبُ لَنَا الْعَذَابُ
 گشتین بهیستین او بهی گهرون بین

لَا يَتُوبُونَ عَلَيْهِمْ وَالْحَسْبُ لَنَا الْعَذَابُ
 گشتین بهیستین او بهی گهرون بین

لَا يَتُوبُونَ عَلَيْهِمْ وَالْحَسْبُ لَنَا الْعَذَابُ
 گشتین بهیستین او بهی گهرون بین

لَا يَتُوبُونَ عَلَيْهِمْ وَالْحَسْبُ لَنَا الْعَذَابُ
 گشتین بهیستین او بهی گهرون بین

لَا يَتُوبُونَ عَلَيْهِمْ وَالْحَسْبُ لَنَا الْعَذَابُ
 گشتین بهیستین او بهی گهرون بین

لَا يَتُوبُونَ عَلَيْهِمْ وَالْحَسْبُ لَنَا الْعَذَابُ
 گشتین بهیستین او بهی گهرون بین

ترک الفناج
 انما غلبهم

۱

وَلَا هُمْ يَنْظُرُونَ ۝ فَالْكَرْخُ عَنْهُمْ وَانْتَظِرُوا
 ورنہ ایشان کہ ہمت دارہ تھوئے پس بگو روی بگردان ایشان و انتظار
 اور نہ او کو دیکھیں بلکہ سو تو خیال چھوڑ دو کہ او را راہ دیکھ
 انہم منہ تَنْظُرُونَ

۹

ع

سورة الاحزاب تركت يا مدينتهم المحمديه
 ہر آئینہ ایشان نیز منتظر اند
 رہی راہ دیکھتے ہیں

آياتها ۳، وکلماتها ۱۲۸۸ وحش فہم ۱۱۹۹ کلمات

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ اتَّقِ اللَّهَ وَلَا تُطِعِ الْكَافِرِينَ
 اے پیغمبر! ترس از خدا و فرمان برداری کافران
 اے نبی! ڈر اللہ سے اور کافران سے نہ کرو
 وَالْمُنَافِقِينَ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلِيمًا حَكِيمًا ۝ وَاتَّبِعْ
 و منافقان! ہر آئینہ حدیث است دانا با حکمت و پروری کن
 اور منافقان و کافران سے بچنا حکمت و اولاد اول

مسلم کا نسخہ ہے جو جامع ہے
 نیز اس میں احادیث و روایات
 ہیں جو اس کے
 جامع ہیں

کودکی کی طبیعت میں جو چیزیں ہوتی ہیں وہ سب اللہ تعالیٰ کی طرف سے دی گئی ہیں۔ اگر کوئی ان سے انکار کرے تو اس کا بدلہ اللہ تعالیٰ دے گا۔

اِذَا جَاءَ تَكُمْ جُنُودٌ فَارْسِلْنَا عَلَيْكُمْ رِيحًا وَجُنُودًا غَيْرَ مَكْنُونَةٍ ۚ نَسُفُكُم بِرِيحٍ شَارِبَةٍ ثَائِرَةٍ وَنَجْعُ لَكُمْ زُلْفًا ۚ اِذَا جَاءَ تَكُمْ جُنُودٌ فَارْسِلْنَا عَلَيْكُمْ رِيحًا وَجُنُودًا غَيْرَ مَكْنُونَةٍ ۚ نَسُفُكُم بِرِيحٍ شَارِبَةٍ ثَائِرَةٍ وَنَجْعُ لَكُمْ زُلْفًا ۚ

اور جب تم پر فوجیں آئیں تو بھیجنا ان پر باد اور وہ فوجیں کہ تم پر نہیں مکتوب ہیں۔ اور تم پر باد اور وہ فوجیں کہ تم پر نہیں مکتوب ہیں۔ اور تم پر باد اور وہ فوجیں کہ تم پر نہیں مکتوب ہیں۔

اور اگر کوئی شخص اللہ تعالیٰ کی طرف سے دی گئی چیزوں سے انکار کرے تو اس کا بدلہ اللہ تعالیٰ دے گا۔ اور اگر کوئی شخص اللہ تعالیٰ کی طرف سے دی گئی چیزوں سے انکار کرے تو اس کا بدلہ اللہ تعالیٰ دے گا۔

اور اگر کوئی شخص اللہ تعالیٰ کی طرف سے دی گئی چیزوں سے انکار کرے تو اس کا بدلہ اللہ تعالیٰ دے گا۔ اور اگر کوئی شخص اللہ تعالیٰ کی طرف سے دی گئی چیزوں سے انکار کرے تو اس کا بدلہ اللہ تعالیٰ دے گا۔

فما یصلحکم فی قرائتہا
 ام ایسی حرکت کریں گے جس سے

وہ سب سے بھی فہم ہوں گے
 اور سب کو یاد ہو جائے گا کہ یہ کون سا کلمہ ہے

عہد اللہ مسئلہ ۱۰ قل لن یمفعکم القار ان

مہد خدا پر سیدہ شدہ ہو سو دندہ شمارا گر بخین اگر

اللہ کے قرار کی بوجہ ہوتی ہے تو کہہ کام نہ آریگا مگر یہاں اگر

فررتہ من الموت او القتل واذا لامتنون

گر نہ از مرگ یا از گشتہ شدن وان ہنگام بہرہ مند ساختہ

ہو گئے مرنے سے یا مارے جانے سے اور نہ ہر ہل نہ باوگے

الاقلیلا قل من ذالذی یعصمکم من اللہ

مگر اندکے ہو گشتہ آنکہ نگاہدار شمارا از نظر خدا

از ارادہ بکم سوء او ارادہ بکم رحمۃ ولا یحیل

اگر بخواد در حق شامتی یا بخواد در حق شامتی دنیا بندہ

لہم من ذواللہ ولیا ولا نصیرا قل لعلکم

برای خویش بجنہ خدا دوستی دہد یا رسی دہندہ ہر آئندہ امید

اللہ المعوقین منکم والقائلین لا خوف منہم

باز دارندگان از شہا دگویندگان را بہرادران خویش

ہلم الینا ولا یاتون الباس الاقلیلا

کہ بیاہد بسوی ما و حاضر نمیشوند بکارزار مگر اندکے

وہ سب سے بھی فہم ہوں گے
 اور سب کو یاد ہو جائے گا کہ یہ کون سا کلمہ ہے

۱۰

۱۱

۱۲

۱۳

أَشْجَةً عَلَيْكُمْ فَادِّ اجَاءَ الْخَوْفُ أَيْتَمَ يَنْظُرُونَ

بچل کنان بہ نسبت شہادت پس چون باید ترس بر سبے کہ انسان در غیبت

الْبِكَ تَدْرُ أَعْيُنُهُمْ كَالَّذِي يُغْشَى عَلَيْهِ

بستو تو میکرد چشمہ اشان کہ مانند کسی کہ پوش کردہ شود

مِنَ الْمَوْتِ فَادِّ اذْهَبَ الْخَوْفُ سَلَفَكُمْ

از سبختی موت پس چون بروی ترس زبان درازی کنند بر شما

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا فَادِّ اذْهَبَ الْخَوْفُ أَوْ لَكُمُ

بڑا ہنای تیر بچل کنان بر مال اینجا عرض

لَمْ يَكُنْ مِنْكُمْ فَادِّ اذْهَبَ الْخَوْفُ أَوْ لَكُمُ

ایمان نیاوردہ پس ما بود ساخت خدا کردار بار الشار و سبت این کار

عَلَى اللَّهِ يَسِيرُ أَنْ يَحْسِبُونَ الْآخِرَ ابْ كَر

بر خدا آسان محاسبند کہ شکر ما کند

يَذْهَبُوا وَإِنْ يَأْتِ الْآخِرَ ابْ يَوْمَ وَالْقَائِمُونَ

نزفند اند و اگر بیاند شکر ما کنند کاشل الشان

نہیں گھن اور اگر آجاوین فوجین تو آرزو کن کیطرح

۳۲

کلمہ شریف از عارفان

فان یسیر یسیر خدا را فرست
جی چو اسے یمن اور دوسرا کہ پہنچا
جان کجی سب اور سب کجی سب کجی سب
نیا سب یمن سب کے زیادہ اور غریب
فان جہان جہاں حال کا ذکر ہے

نہیں کہی فوجین اسے برادریے اوس علی ہیں ایسا
نہیں کہی فوجین اسے برادریے اوس علی ہیں ایسا
نہیں کہی فوجین اسے برادریے اوس علی ہیں ایسا
نہیں کہی فوجین اسے برادریے اوس علی ہیں ایسا

اور با نون بن ہزاری غیر فوای
 جہا بن اور لای بن کم
 یسین نہیں آتا کہ فوین بن کر
 ہر وہا سے نام دی سب

بَادُونَ فِي الْأَحْزَابِ يَسْكُونُ عَزَّ أَنْبَاءُكُمْ

صحرا نشین ہو دیک در میان اعراب سوال میگرد از اخبار شما
 با ہو گئے ہوں گا نون بن پو چہا کرن تمہاری خبرین

وَلَكُمْ كَانُوا فِيكُمْ مَا قَاتِلُوا إِلَّا قَلِيلًا لَقَدْ

و اگر باشند در میان شما کارزار نکنند مگر اندکے ہر آئند
 اور اگر ہو دن تم میں لائی نہ کرن مگر تھوڑے

كَانَ كَرَمِي رَسُولَ اللَّهِ اسْوِ حَسَنًا

ہست شمارا بہ پیغامبر خدا پیروے نیک کے
 تم کو پہلے ہی سبکی رسول کی جال

كَانَ يَرْجُو اللَّهَ وَالْيَوْمَ الْآخِرَ وَذَكَرَ اللَّهَ كَثِيرًا

کہ توقع بہداشت ثواب خدا و توقع میداشت روز آخر و یاد کرد خدا کثرت
 امید رکھتا ہے اللہ کی اور شکلیے دن کی اور یاد کرتا ہے اللہ کو

وَمَا رَأَى الْمُؤْمِنُونَ الْأَحْزَابَ قَالُوا هَذَا

و چون دیدند مسلمانان لشکر ہمارا کہتند ایست
 اور سب دیکھیں مسلمانوں نے فوجین ہوسے ہر وہا سے

مَا وَعَدَنَا اللَّهُ وَرَسُولُهُ وَصَدَقَ اللَّهُ وَرَسُولُهُ

اچھے وعدہ داده ہو مارا خدا و پیغامبر او و گفت خدا و رسول
 جو وعدہ دیتا تھا بگو اللہ کے اور اس کے رسول نے اور کہ اللہ اور رسول

وَمَا زَادَهُمْ إِلَّا إِيمَانًا وَتَسْلِيمًا

و این ماجرا نہ افزود در حق ایشان مگر باور و ایمان و گردن نہادون از مسلمانان
 اور انکو اور بڑا یقین اور اطاعت

بہا بن ہزار بن کم
 یسین نہیں آتا کہ فوین بن کر
 ہر وہا سے نام دی سب
 ۱۰
 ع

استحقاق
 غیرین کے
 ۲۱
 پرجوا بالاضافہ
 بعد الواو اتبنا
 لہرم ۱۲

من سب سے رسول کو چاہتا ہوں
 میں سب سے رسول کو چاہتا ہوں
 زیادہ محبت اور خدمت
 ۲۲

بہا بن ہزار بن کم
 یسین نہیں آتا کہ فوین بن کر
 ہر وہا سے نام دی سب

فان ذلک من عذاب الیم
 جان کے کچھ حصے شہداء پر واجب
 اور اسے دیکھنے اور اسے حساب و جہاد
 جیسے من موت کی راہ دیکھنے کی
 رسول کے قریب کہ وہ ان کے پاس
 ہر جگہ رہا

رِجَالٌ صَدَقُوا مَا عَاهَدُوا اللَّهَ عَلَيْهِ فَمِنْهُمْ
 روانہ کرنا کہ راستہ پر چلے گئے اور ان کے پاس
 کچھ مرد ہیں کہ سچ کہہ کر دیکھا جس پر قول کیا تھا اللہ سے ہر کوئی ہے اور
 مَن قُضِيَ لَهُ مِنْهُمُ الْقِسْمُ وَمَا بُدِّلُوا
 جسے سچ کہہ کر ان کا حصہ سنا اور ان کو بدل دیا
 مَكِبَةٌ لَّيْسَ لَهُمْ شَأْنٌ يَوْمَ الْقَوْلِ فَأَنَّى يُصْعَقُونَ
 کہ پورا کر چکا ہے ان دنوں اور کوئی ہے اور میں راہ دیکھنا اور بدلنا
 تَبْدِيلًا لِّمَن يَخَيَّلُ اللَّهُ الصَّادِقِينَ بِصِدْقِهِمْ
 بدلیں دے دیں کہ وہی تاخیر آدم خدا راست گو یا پڑا در مقابلہ راہ دیکھنا
 وَيُعَذِّبُ الْمُنَافِقِينَ إِنَّمَا يَخْشَى اللَّهَ مِنْ عِبَادِهِ
 اور عذاب کند منافقین کو اگر خواہم یا برحمت باز گردانیں ان
 اِلَّا لِيُفْتِنَهُمْ لَعَنَهُ اللَّهُ وَهُوَ مُضِلٌّ
 اور عذاب کند منافقین کو اگر چاہے یا تو ہے یا تو ہے
 اِنَّ اللَّهَ كَانَ غَفُورًا رَحِيمًا وَرَدَّ اللَّهُ الَّذِينَ
 ہر آئینہ خدا ہے آمرزنده مہربان و باز گرداننده خدا
 كَفَرُوا بِالْعِظَمِ كَذِبًا لَّوْا خَيْرًا وَكَفَى اللَّهُ الْمُؤْمِنِينَ
 کافر انرا بخشم این نیا نمانند بچ منفی و کفایت کرد خدا از مؤمنان
 الْقِتَالِ وَكَانَ اللَّهُ قَوِيًّا عَزِيمًا وَأَنْزَلَ
 در مقدمہ جنگ و است خدا توانا غالب و فرود آور
 رَأَى اَوْرَاقَ الشَّجَرِ وَرَأَى نَارَ الْبَرِّ

[illegible]

وہی کہ فرمایا کہ اگر تم نے اس کو کھانا دیا تو اس کو کھانا دینا
 یا اگر تم نے اس کو کھانا دیا تو اس کو کھانا دینا

وہی کہ فرمایا کہ اگر تم نے اس کو کھانا دیا تو اس کو کھانا دینا

رُزْقَاكُمْ يَوْمًا يَنْسَاءُ النَّبِيُّ كُنْتُمْ

روز قیامت کی ایک روزی جو عورت کی ہے

كَأَحَدٍ مِنَ النِّسَاءِ إِنَّ التَّقِيْنَ فَلَاحْضَعُونَ

مانند ہر گرام از سائر زنان اگر پیر گاری دارید پس ملائکت پیدا

بِالْقَوْلِ فَيَطْمَعُ الَّذِي فِي قَلْبِهِ مَرْحٌ فَلَنْ

در سخن گفتن کہ آنکھ طمع کند کسی کہ در دل و بیارست و گوید

قَوْلًا مَعْرُوفًا وَقَرَيْتُمْ بَيِّنَاتٍ وَلَا تَبْزُونَ

سخن نیکو و بمانید در خاندان خویش و اظهار بخل نکند

تَبْزُوا الْجَاهِلِيَّةَ الْأُولَىٰ وَأَقِمْنَ الصَّلَاةَ وَ

مانند اظهار بخل کہ در جاہلیت پیشین بود و برادرند نماز را و

آتِينَ الزَّكَاةَ وَأَطِعْنَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ إِنَّمَا

بدید ز کوفہ را و فرمان بردارید خدا و رسول او کنید چنان نیست

يُرِيدُ اللَّهُ لِيُذْهِبَ عَنْكُمُ الرِّجْسَ أَهْلَ الْبَيْتِ

کہ بخواند خدا تا دور کند از شما رجسہ را ای اہل بیت

اللَّهُ يَسْتَبْشِرُكُمْ فَتُخْلَقُوا جُجُوجًا وَحُجُوجًا

۳۱

۳۲

قرآن
 لا تدرج
 علقہ

وہی کہ فرمایا کہ اگر تم نے اس کو کھانا دیا تو اس کو کھانا دینا

وہی کہ فرمایا کہ اگر تم نے اس کو کھانا دیا تو اس کو کھانا دینا

وَيُطَهِّرُكُمْ تَطْهِيرًا ۝ وَاذْكُرْنَ مَا يُبَالِي فِي

وایک گندھارا پاک کر دینے دیاد کبندہ اپنے خواہ مخواہ میں
اور سہرا کرے بکو ایک سہرا ہی سے وہ اور یاد کرو جو پڑھائی میں
میں تیکن من آیات اللہ والحمد لله ان الله کان

خاتما کی شہادت از آیتہا و خدا و رحمت ہر آیتہ خداست
مشارب گہر و ن بین السد کی باتین ۱۰ اور عقلمندی مفید ہے

لَطِيفًا خَيْرًا ۝ اِنَّ الْمُسْلِمِينَ وَالْمُسْلِمَاتِ

نطفہ کثرت و خردار ہر آئینہ مردان مسلمان و زمان مسلمان و
ہمیدہ جاننا خردار تحقیق مسلمان مرد اور مسلمان عورتیں اور

المؤمنين والمؤمنات القانتين والقانتات

مردان باور دارند و زنان باور دارند و مردان اعت کنند و زنان اعت کنند
ایمان دار مردان و ایمان دار عورتان اور بندگی کریم و اسیر مردان و اسیر عورتان

الصَّادِقِينَ وَالصَّادِقَاتِ وَالصَّابِرِينَ وَالصَّابِرَاتِ

و مردان راست گویند و زنان راست گویند و مردان شکیبائی کنند و زنان شکیبائی
 در سجده مرد اور سچی بخورن و بچند - پیسہ دے کر اور محنت سے علی غریب

الحسين والحسين المتصدق والمتصدق

مردان فروتنی نمایند و زنان فروتنی نمایند و مردان صدق و پند و زنان صدق و پند
و مینے رسپیک و ایسے مرد و زنی رہنے والی عورتیں اور خبر اگر خوابے مراد و خبر اگر زنی عورتیں

الصَّائِمِينَ وَالصَّائِمَاتِ الْحَفِظِينَ فُرُوجَهُمْ

روزہ روزہ مرد اور فرزند اور عورتیں اور تہا ہے نسایکہ مرد ایسی تہا کی

نگین
غیرت

[illegible]

این کتاب در کتابخانه عمومی
شهرستان تهران - بخش مرکزی
ثبت شده است
شماره ثبت: ۱۳۵۷/۱۳۵۸
تاریخ ثبت: ۱۳۵۷/۱۳۵۸

[Faint handwritten notes at the bottom of the page]

Full Copy

وَاتَّقِ اللَّهَ وَخُفِّ فِي نَفْسِكَ مَا اللَّهُ مُبْدِيهِ

اور وڑا ہے اور قویاں ہاتھ اپنے دل میں ایک چرخہ اور اس کو کھانچا،

وَتَتَحَنَّنُ الْبَاسِ وَاللَّهُ أَحَقُّ أَنْ تَتَحَنَّنَ عَلَيْهِ فَا

و میرے اردو مان و خدا سزاوارست بآنکہ ہر سی از و پس منیکہ
اور تو دوتا تھا لوگوں سے اور اللہ سے زیادہ چاہے تو نہا تجھ کو بہر حسب

قَضَىٰ يَدُ مِنْهَا وَطَرَّازُ وَجَنَّاكَ الْيَ لَا يَكُونُ

باسم رب العالمین و ازینجا جنت را بقی طلاق و ازینجا دادیم ترا زینجا تا نابا سق
زید تمام کر چکا اوس عورت بی اینی غرض همینست و ده سکه نکاح بین بی مانتر بی

عَلَى الْمُؤْمِنِينَ حِجَابٌ فِي أَرْوَاحِهِمْ أَدْعِيائِهِمْ

بر مسلمانان بیچ سیتے در نکاح کون زمان پسرو اندکان میں
سب مسلمانوں پر گناہ نکاح کر لینا جو روئے اپنی بی بی پاکون کی

اِذَا قَضَيْتُمْ مِنْهُمْ وَطَأْوَكَانَ اسْمُ اللَّهِ

چون با هر رسیده از ایشان حاجت را و هر چه
چسبیده تمام کردن او را به این غرض آوردند که

منقولاً من كتابه على النبي صلى الله عليه وآله وسلم

مضائقه نهین اوس باستان

فرض الله له سنة الله في الدين ولقائه
خلال ساخته است خدا بر او و مانند این خدا در حق آنکه که شنیده پیش ازین

جو پڑا دی ادرینے اوسکے واسطے دستور کیا۔ ادر کا اون لوگوں میں گزریا ہے۔

عظم کا علاج

24

[illegible][illegible]

حضرت کی اولاد مبارک ہے
نزدیک ہے ایمان میں کوئی مرد جو انہیں
نہجے کہ کو اور اسکا بیٹا نہ جانو کہ سیول
کہ جس کا ہے سب اے
بے چین اور بیخون بے خبر
بے گوی بنیہ نہین ہر
سب پر ہر

مذہب
 یعنی از جانب خدا و رشتگان نفع
 و از پس من لی بھی دعا اور دعا
 اور پس من لی بھی دعا اور دعا

وَمَلَكْتُهُ لِيُخْرِجَكُم مِّنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى

نشتگان اور تار و خارا از تاریکیها بسوی
 اور او کے لئے نشتی کو نکالے تم کو اندھیروں سے

النُّورِ وَكَانَ بِالْقَوْمِ مَنِينٌ رَّحِيمًا تَحِيَّتُهُمْ يَوْمَ

روشنی و بہت خدا بسلامتان مہربان دعا غیر نشان ہر روز
 اور جانے میں اور ہے ایمان والوں پر مہربان دعا ان کی حیدر

يَلْقَوْنَ سَلَامًا وَأَعَدَّ لَهُمْ أَجْرًا كَرِيمًا يَا أَيُّهَا

کہ ملائکہ بخدا سلام بہت و آمادہ کردہ بہت بزرگ نشان نیک
 اور ہے میں کے سلام ہے اور رکھا ہے ان کے واسطے نیک عزت کا ہے

النَّبِيِّ إِنَّا أَرْسَلْنَاكَ شَاهِدًا وَمُبَشِّرًا وَنَذِيرًا

پیغمبر پر آئینہ ما ستادیم ترا گواہ دہندہ و غرورہ رسانندہ و ترسانندہ
 تمی سے بھلا بھلا بنائے والا اور خوشی سننے والا اور درد

وَدَاعِيًا إِلَى اللَّهِ بِإِذْنِهِ وَسِرَاجًا مُنِيرًا

دخواتندہ بسوی خدا بھگم و جہد ان روشن
 اور بلانے والا اللہ کی طرف کے علم ہے اور چراغ بھگم

وَبَشِّرِ الْمُؤْمِنِينَ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ حَقَّ تَقْوَاهُ

و بشارت دہ مسلمانانرا کہ تم ایسا نہ رہا شد از جانب خدا بخوابین
 اور خوشی سننا ایمان والو کو کہ آؤ کو ہے خدا کی طرف سے

كَبِيرًا وَلَا تَطْعَمُوا الْكُفْرَ وَالْمُنَافِقِينَ وَدَعْ

بزرگ و فرمان ہر کافران را و منافقانہ اور نظر اعتبار بیکار
 بڑی بزرگی فدا اور کسانہ مان سکرونگا اور غایب و غایب اور چہرہ

کتاب سائنس
 سائنس سائنس سائنس

وَبَنَاتِ عَمِّكَ وَبَنَاتِ اُمِّكَ وَبَنَاتِ خَالَكَ

و حلال کردیم دختران عم ترا و دختران اُم ترا و دختران خاله ترا

وَبَنَاتِ خَلَّتِكَ الَّتِي هَاجَرَتْ مَعَكَ وَامْرَاةً

و دختران خاله های ترا آنکه هجرت کرده اند با تو و حلال کردیم زن

مُؤْمِنَةً اِنْ وَهَبْتَ نَفْسَهَا لِلنَّبِيِّ اِنْ اَرَادَ النَّبِيُّ

مسلمان اگر بخت کند خود را برای پیغمبر اگر خواهد پیغمبر

اَنْ يَكُنَّ لَهَا خَاصَّةً لَكَ مِنْ دُونِ الْمُؤْمِنِينَ

که بخواهد آنرا به خاص خود بدیم بجز مسلمانان

قَدْ عَلِمْنَا مَا فَرَضْنَا عَلَيْكُمْ فِي اَزْوَاجِهِمْ مَا

بر آید دانستیم آنچه فرض نمودیم بر شما در زنان ایشان و

مَلَكَ اَيْمَانُهُمْ لِيَكُنْ عَلَيْكَ حَبْرٌ

در حق کس که مالک است دست ایشان سهل کردیم تا نباشد بر تو هیچ تنگی

وَكَانَ اللهُ غَفُورًا رَحِيمًا تَرْجِي مِنْ تَشَاءُ

و خداست بخشنده مهربان و ترجیح دهی از آنچه خواهی

اَوْ يَكُنْ لَكَ حَبْرٌ

یا تنگی باشد بر تو

اگر بخت کند
خود را برای پیغمبر
اگر خواهد
پیغمبر

و در حق کس که مالک است دست ایشان سهل کردیم تا نباشد بر تو هیچ تنگی
و ترجیح دهی از آنچه خواهی
یا تنگی باشد بر تو

و در حق کس که مالک است دست ایشان سهل کردیم تا نباشد بر تو هیچ تنگی

و ترجیح دهی از آنچه خواهی
یا تنگی باشد بر تو

لَقُلْ لَكُمْ دُلٌّ وَقُلْ لَكُمْ دُلٌّ وَمَا كَانَ لَكُمْ دُلٌّ

برای دل شما دُلّ نشان و سزاوارست شمارا کس
نمای دل کو اورا دل کے دل کو اور تم کو تین پہنچا کہ
تو دوار رسول اللہ ولا ان تنکھن از و

برخاند پیمانہ خدا را و نہ آنکہ نکاح کشید زمان اورا
تکلیف دو اللہ کے رسول کو اور نہ یہ کہ نکاح کروا سکی عورت کو
من بعدہ ابدان ذلکم کان عند اللہ

پس ازو یک ہرگز ہر آئند انکار ہست نزدیک خدا
اور کے پیچھے کہی البتہ یہ بات تمہارے اللہ کے ہاں
عظیماً از تبدل و اشکاً و تحفہ فان اللہ

گناہ بزرگ اگر آشکارا کشید چیز میرا یا بہتان دوا یا لیس ہر آئند خدا
بڑا گناہ ہے اگر کہوں کہ کو تم کسی چیز کو یا او سکو چہا تو سوا اللہ
کان رب کل شیء علیہا لاجناس علیہ

ہست ہر چیز دانا ہست ہر چیز ہر زمان پروردگار
جانتا ہں گناہ نہیں اور عورت کو سنا ہے
فی ابائہن ولا ابنائہن ولا اخوانہن

پیش پدران خویش و نہ پیش پسران خویش و نہ برادران خویش
اپنے باپوں سے اور نہ اپنے بیٹوں سے اور نہ اپنے بھائیوں سے
لا ابناء اخوانہن ولا ابناء اخوانہن

پسران برادران خویش و نہ پسران خواہران خویش و
نہ اپنے بھائی کے بیٹوں اور نہ اپنی بہن کے بیٹوں سے اور
نہ اپنے بھائی کے بیٹوں سے اور نہ اپنی بہن کے بیٹوں سے

۵۳

۵۴

وَقُلْ لَكُمْ دُلٌّ وَقُلْ لَكُمْ دُلٌّ وَمَا كَانَ لَكُمْ دُلٌّ
برای دل شما دُلّ نشان و سزاوارست شمارا کس
نمای دل کو اورا دل کے دل کو اور تم کو تین پہنچا کہ
تو دوار رسول اللہ ولا ان تنکھن از و
برخاند پیمانہ خدا را و نہ آنکہ نکاح کشید زمان اورا
تکلیف دو اللہ کے رسول کو اور نہ یہ کہ نکاح کروا سکی عورت کو
من بعدہ ابدان ذلکم کان عند اللہ
پس ازو یک ہرگز ہر آئند انکار ہست نزدیک خدا
اور کے پیچھے کہی البتہ یہ بات تمہارے اللہ کے ہاں
عظیماً از تبدل و اشکاً و تحفہ فان اللہ
گناہ بزرگ اگر آشکارا کشید چیز میرا یا بہتان دوا یا لیس ہر آئند خدا
بڑا گناہ ہے اگر کہوں کہ کو تم کسی چیز کو یا او سکو چہا تو سوا اللہ
کان رب کل شیء علیہا لاجناس علیہ
ہست ہر چیز دانا ہست ہر چیز ہر زمان پروردگار
جانتا ہں گناہ نہیں اور عورت کو سنا ہے
فی ابائہن ولا ابنائہن ولا اخوانہن
پیش پدران خویش و نہ پیش پسران خویش و نہ برادران خویش
اپنے باپوں سے اور نہ اپنے بیٹوں سے اور نہ اپنے بھائیوں سے
لا ابناء اخوانہن ولا ابناء اخوانہن
پسران برادران خویش و نہ پسران خواہران خویش و
نہ اپنے بھائی کے بیٹوں اور نہ اپنی بہن کے بیٹوں سے اور
نہ اپنے بھائی کے بیٹوں سے اور نہ اپنی بہن کے بیٹوں سے

الحمد لله

الحمد لله رب العالمین
والصلاة والسلام
على من لا نبي بعده

الحمد لله رب العالمین
والصلاة والسلام
على من لا نبي بعده
والصلاة والسلام
على من لا نبي بعده

لَا تَسْأَلُهُمْ وَلَا مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُهُمْ وَأَقْبِرْ
لَهُمْ جَزَاءً مِمَّا كَانُوا يَعْمَلُونَ

اللَّهُ أَزَلَّ اللَّهُ كَانَتْ كُلُّ شَيْءٍ شَهِيدًا
لَهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا صَلُّوا عَلَيْهِ وَسَلِّمُوا تَسْلِيمًا

إِنَّ الَّذِينَ يُؤْذُونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ لَعَنَهُمُ اللَّهُ
وَالَّذِينَ يُؤْذُونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ لَعَنَهُمُ اللَّهُ

وَالَّذِينَ يُؤْذُونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ لَعَنَهُمُ اللَّهُ
وَالَّذِينَ يُؤْذُونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ لَعَنَهُمُ اللَّهُ

وَالَّذِينَ يُؤْذُونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ لَعَنَهُمُ اللَّهُ
وَالَّذِينَ يُؤْذُونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ لَعَنَهُمُ اللَّهُ

۴۱۸
 و این است که در این کتاب
 که در این کتاب
 که در این کتاب

مجلس

وَالْمُؤْمِنَاتُ بغير مَا كُتِبَ عَلَيْهِنَّ أَنْ تُحْمِلُوا

وزنان مسلمان را بغير گناهی که بر آنها نوشته شده است تا بار حمل کنند

يَسْتَأْذِنُوا وَإِنَّمَا مَبِينَاتٌ يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ قُلْ لِّلرِّجَالِ

بهتان را و گناه ظاهر را ای پیا برگو زنان خود
 جهش کا اور صریح گناه است ای نبی که ای عورتون

وَبَنَاتِكِ وَنِسَاءَ الْمُؤْمِنِينَ يُدْنِينَ عَلَيْهِنَّ

و دختران خود و زنان مسلمان که نزد گردانند بر خود
 اورا بنی میگویند و در مسلمانان عورتون نمی گنجی نگاه کن

مِنْ جَلْبَسِيهِنَّ ذَلِكَ ادْنَىٰ اِنْ يَعْرِفْنَ فَلَ

جادو را خود را این نزدیک تر است بلکه شناخته شوند پس
 تهری می آید این جادو این است این گناه که بجهانی برین نو

يُؤَدِّينَ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا لِّلرِّجَالِ

البترا ایداده نشود و هست خدا آمرزنده مهربان و اگر
 کو می نه ستاد و اور می است بخشش والا مهربان فک کبی

بِسْمَةِ الْمُنْفِقِينَ وَالَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ

باز مانند منافقان و آنکه در دل ایشان
 از این آیه منافقین و این

مَرْضٍ وَالْمُرْجُومِينَ فِي الْمَدِينَةِ لَنُغَيِّرَنَّ

بیمار است و خبر بد فاش کند گان در مدینه یعنی از گردان خود البتہ غلامان
 روگ می آید و در جهنم است و ای سید من تو هم لگادین لگو

وَالَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَّرَضٌ يُضِلُّونَ أَكْثَرُ مِنْ هَٰؤُلَاءِ وَلَهُمْ

و آنکه در دل ایشان
 از این آیه منافقین و این

۵۴
 ربع
 عذر یحییٰ بن یوسف بن ابی طالب
 عذر یحییٰ بن یوسف بن ابی طالب

مؤمنین جلاوطن کر دینا

تقیلا مکتوب

علی بن ابی طالب

عمر بن خطاب

سلمان بن اسحاق

نور بن علی

رج

شاہد بن علی

سوال

کربلا

۴۰ یٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا رُوْتُوْا فِیْهَا اَلْاَقْلِبَ لَا

برائش از آنجا که در آنجا روتو کنید و در آنجا روتو کنید

۴۱ مَلْعُوْنِیْنَ اِنْ مَّا تَقِفُوْا اَحْذَرُوْا وَاَقْتُلُوْا قَتْلًا

لعنت بر شما اگر ایستادید و قتل کنید

سُنَّةَ اللّٰهِ فِی الَّذِیْنَ خَلَقُوْا مِنْ قَبْلُ وَكَیْفَ یَجِدُ

سنت خدا در آنکه در آنکه گذشته پیش ازین و هرگز نیاید

۴۲ لِسُنَّةِ اللّٰهِ تَبْدِیْلًا یَسْأَلُ النَّاسُ عَنِ السَّاعَةِ

سوال میکند ترا مردمان از قیامت

قُلْ لَّيْسَ عَلَیْهَا عِنْدَ اللّٰهِ وَ مَا یَدْرِیْكَ لَعَلَّ

گویند این نیست که معنی آن نزدیک است و چیزی جز خداوند را شاید

۴۳ السَّاعَةُ تَكُوْنُ قَرِیْبًا اِنَّ اللّٰهَ لَعَزِیْزٌ

که قیامت موجود شود و زمان نزدیک هر آنکه خداوند عزت کند

۴۴ وَاَعْدَ لَكُمْ سَعِیْرًا خَلٰیقِیْنَ فِیْهَا اَبْدًا لَا یَحْدُوْ

و آماده ساخته است برای شما آتش جاودان آنجا همیشه نیاید

اور رگی است او سبک و آسودگی رگ را برین زمین همیشه باورن

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله رب العالمين والصلاة والسلام على سيدنا محمد وآله الطيبين الطاهرين أجمعين
أما بعد فإني أعيد إليكم هذه الرسالة التي كتبتها لكم في سنة ١٣٢٥ هـ
وكانت من أجل أن أذكركم ببعض ما ينبغي أن تكونوا عليه في هذا الزمان
والذي هو زمن الفتن والاضطرابات وكذا ما ينبغي أن تكونوا عليه في هذا المكان
والذي هو بلد الغربة والحرمان وأرجو أن تكونوا قد استفادتم مما فيها
وتكونوا قد عملتم بما فيها والله أعلم بالصواب

سيد بن طاووس

سید

وَيُؤَيِّدُ اللَّهُ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ

دیر رحمت رجع کند بر مردان مسلمان و زنان مسلمان و
اور مسافرت کرے اللہ ایماندار مرد و کنو اور عورت و کنو اور

كَانَ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ قَوَّارًا حَمِيدًا

ہست خدا آرزو ہر بیان

سَيُؤَيِّدُ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ قَوَّارًا حَمِيدًا
بے انداختن دالا ہر بیان

إِنْفِائِهَا ۵۲ وَكَلَامَاتِهَا ۱۱۳ وَحُرُوفِهَا ۳۵۱۲ وَرُكُوعَاتِهَا

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

أَحْمَدُ لِلَّهِ الَّذِي لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ

ہر ستائش خدا آست کہ بہت آست آنچه در آسماناست و آنچه در زمین است
سب خدای اللہ کی ہے جسکا ہے جو کچھ ہے آسمان و زمین میں

وَلَهُ الْحَمْدُ فِي الْآخِرَةِ وَهُوَ الْحَكِيمُ الْخَبِيرُ

وہ اور است ستائش در آخرت و او است با حکمت و آگاہ
اور او سبکی تعریف بہ آخرت میں اور وہی با حکمتوں والا سب جاننا

من زبان من ظاہر اور سبکی نام تعریف
چون ہی بیکر وہ پروردگار است سبکی
وہاں سبکی اور سبکی
وہاں سبکی اور سبکی

من زمین میں ہے اور زمین کا نور
 کہ جس سے آسمان اور زمین
 قرآن نے جو کچھ بیان کیا ہے
 اور جس کے بارے میں
 ہے

يَعْلَمُ مَا يَكُونُ فِي الْأَرْضِ وَمَا يَخْرُجُ مِنْهَا وَمَا

میدان آنچه در زمین است و آنچه بر زمین
 جاتا ہے جو بیہوتا ہے زمین میں اور جو نکلتا ہے اوس سے اور جو

يَنْزِلُ مِنَ السَّمَاءِ وَمَا يَخْرُجُ مِنْهَا وَهُوَ الْحَكِيمُ

فرود می آید از آسمان و آنچه بالا برود و دروے و اوست مہربان
 افزا ہے آسمان سے اور جو بیہوتا ہے اوس میں اور وہی که رحم والا

الْغَفُورُ ۝ وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لَا تَأْتِينَا

آمرزنده و گشتند کافران نخواہد آمد پیش ما
 بختنا و اور کہنے گے شکر نہ آوے گی ہم پر

السَّاعَةِ قُلْ بَلَىٰ وَرَبِّي لَتَأْتِيَنَّكُمْ عِلْمُ الْغَيْبِ

قیامت بگو آری قسم در دکان روزی که خواہد آمد و گاہیکہ دانند و پیش است
 وہ کہہ کیوں نہیں آئے کہ ہر کس کا ہزاروں سال پہلے جان و ایسے کی

لَا يَعْزِيبُ عَنْهُ شَيْءٌ ذَرَّةٌ ذَرَّةً فِي السَّمَوَاتِ وَلَا

غائب ہوتا ہے اوس سے ہم وزن ذرہ ذرہ در آسمان و زمین
 غائب نہیں ہو سکتا اوس سے کچھ ذرہ ہر آسمانوں میں

فِي الْأَرْضِ وَلَا أَصْغَرَ مِنْ ذَلِكَ وَلَا أَكْبَرَ ۝

در زمین و نیست خرد تر از ان و نہ بزرگتر سے
 زمین میں اور کوئی چیز نہیں اس سے چھوٹی نہ اس سے بڑی چون

كِتَابٌ مُبِينٌ ۝ لِيُذَكِّرَ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ

کتاب ظاہر کتاب خدا کہ ایمان آورند و عمل صالح کریں
 کہلی کتاب میں تا بدلا دیوے او کو جو یقین لا اور کیے بہت کام

عالم الغیب
 عالم الغیب
 عالم الغیب
 عالم الغیب
 عالم الغیب
 عالم الغیب

وہ سب سے زیادہ اہم
آئی ہے ۱۲ ص

میں نے

أُولَئِكَ لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَرِزْقٌ كَرِيمٌ وَالَّذِينَ

انجام دینے والے ہیں اور روزی گرامی و انانکہ
وہ جو ہیں انکو یہ معافی اور روزی عت کی ف اور جو
سے کوئے ایستنا چھین اور انکے لئے عت

سے کوئے اور روایات ما مقابلہ گمان انجام دینے والے
روزی ہماری آیتوں کے ہر ایک کو انکو بلا کی مار ہے

مَنْ رِجْزِ الْيَمِّ وَيَرَى الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ

از عقوبت در دہندہ وہی بیند انانکہ داوہ شدہ است ایشانرا
دیکھ دالی اور دیکھ میں جنکو ملی ہے

الَّذِي أَنْزَلَ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ هُوَ الْحَقُّ وَبِهِ

چہ ہر اکہ فرود آورده شد از جانب پروردگار تو راست و دلالت کند
کہ جو تجھ پر انرا ہے رب ہے وہی ٹیک ہے اور سچا ہوتا ہے

إِلَى صِرَاطٍ الْعَزِيزِ الْحَمِيدِ وَقَالَ الَّذِينَ

بسو کہ راہ خداے غالب ستودہ کار و گفتند
راہ اوس زبردست و بخون دایے کی ف اور کہنے لگے

كَفَرُوا أَهْلَ نَدْلِكُمْ عَلَىٰ بَنِيكُمْ إِذْ مَنَّ قُلُوبُ

کافران با یکدیگر آیات دلالت کنیم شمار بر مردی کہ خبر میدہد ہشتاکہ چون بار بار شکر
نکر ام بتا دین تم کو ایک مرد کہ تم کو خبر دیتا ہے جب تم بہت کر ہو جاؤ

كُلٌّ مِّنْ فِئْتِكُمْ لَفِي خَلْقٍ جَدِيدٍ أَفْتَرَىٰ

تمام بارہ بارہ شدہ ہر آیت شمار از فرشتہ نو باشد آیا برستہ است
نکو یہ لڑے تم کو پھر نبینا ہے

کیا بنا لایا ہے

بسم اللہ الرحمن الرحیم

انجام دینے والے

وہ جو ہیں

انکو یہ معافی

اور روزی عت

کی ف اور جو

سے کوئے

ایستنا چھین

اور انکے لئے

عت

سے کوئے

اور روایات

ما مقابلہ

گمان

انجام دینے

والے

وہ جو ہیں

انکو یہ

عَلَى اللَّهِ كَذِبًا أَمْ بِهِ جِنَّةٌ بَلِ الَّذِينَ لَا

بر خدا دروغ را با باد جنوبی هستند بلکه آنکه

یَوْمَ مَنُونٍ بِالْآخِرَةِ فِي الْعَذَابِ الضَّلَالِ الْبَعِيدِ

ایمان بکنند آخرت در عقوبت باشند و در گمراهی دور اند

أَفَلَمْ يَرَوْا إِلَى مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ مِنْ

آیا ندیدند بسوی آنچه پیش روی ایشانست و آنچه پشت ایشانست

السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ أَنْشَاءً مُخْتَفِفَةً يُهْمُ الْأَرْضِ

آسمان و زمین اگر خواجهان و وزیران ایشان را بر زمین

أَوْ لَسِقَظَ عَلَيْهِمْ كَسْفًا مِنَ السَّمَاءِ أَرَأَيْتُمْ ذَلِكَ

آیا فکرم بر ایشان را باران از آسمان بر آید درین کار

لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ عَبْدٌ مُنِيبٌ وَلَقَدْ أَنشَأُوا

نداشتند بر بندگی رجوع کنند و بر آید و ازیم و او را

مِنَّا فَضْلًا يُجِبَالِ أَوْ يَمُوعًا وَالطُّغْيَانُ وَالنَّارُ

از نزدیک خود بر روی لغو ای کوهها بیزید و بزم بکنند و بر آید و او را

أَبْنَى طَرَفَيْهِ بِرَأْيِ سَيِّدِهِ رَجُوعًا سَيِّدُهُ

بسیارتر از هر دو طرف بر آید بر آید و او را

سَيِّدُهُ رَجُوعًا سَيِّدُهُ رَجُوعًا سَيِّدُهُ رَجُوعًا

سَيِّدُهُ رَجُوعًا سَيِّدُهُ رَجُوعًا سَيِّدُهُ رَجُوعًا

سَيِّدُهُ رَجُوعًا سَيِّدُهُ رَجُوعًا سَيِّدُهُ رَجُوعًا

سب

میر و
بعد از آنکه

کشتار مختف

فرا

مختف هم

کسفا
غیر

آونی

لَهُ الْكَيْدُ إِنَّ أَعْمَلَ سَبْعَةٍ وَقَدْ رَفِيَ السَّيْرُ
وَأَعْمَلُوا صِلَايَا تَعْمَلُونَ بَصِيرًا

وَأَسْلَمْنَا لَهُ بَعْدَ الْقَمَرْ وَمِنْ الْجَنِّ مَن يَعْمَلُ
وَأَسْلَمْنَا لَهُ بَعْدَ الْقَمَرْ وَمِنْ الْجَنِّ مَن يَعْمَلُ

بَذَرِيَّةٍ يَأْذُرُ بِهِ وَمِنْ بَيْنِ عَمَلِهِمْ عَزَامُنَا
نَذَرُهُ مِنْ عَذَابِ السَّعِيرِ يَعْمَلُونَ لَهُ مَا يَشَاءُونَ

مِنْ حَرْبٍ وَتَمْثِيلٍ وَجَفَانٍ كَالْجَوَابِ وَقَدْ
تَقَلُّعُ وَصُورَتَا وَكَاسِيَا بَقْدَرُ حُضَا وَدِيكَ نَامَتِ

اور تصویریں اور لگن جیسے تالاب اور دیکھیں

وہ حضرت داؤد و سیدنا داؤد
وہ حضرت داؤد و سیدنا داؤد
وہ حضرت داؤد و سیدنا داؤد
وہ حضرت داؤد و سیدنا داؤد

النَّجْدُ

کالجائی

وہ حضرت سلیمان کا تخت نام ہے
وہ حضرت سلیمان کا تخت نام ہے
وہ حضرت سلیمان کا تخت نام ہے
وہ حضرت سلیمان کا تخت نام ہے

مَنْ مَنَّهَا فِي شَيْءٍ وَرَبُّكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

از انکه وی در شبیه است و پروردگار تو به هر چینه
الک او حسن و جود مینماید و او سبکی طرفت به دهنش که من او تیرا رب بر جبرابر

حَقِيقَةً ۝ قُلْ ادْعُوا الَّذِينَ كُنْتُمْ تُدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ

گوییان سیه نو که به بکار از کو جنگو دعوی کرے نه سوا
 شکایان سیه نو که بکار از کو جنگو دعوی کرے نه سوا

اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْمَلِكُ الْقَدِيمُ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ

خدا مالک نیستند سموزن یکیزه در آسمان ہا
اللہ کے وہ نہیں مالک ایک ذرہ بہر کے آسمانوں میں

وَلَا فِي الْأَرْضِ مَا لَكُمْ فِيهَا مِنْ شَيْءٍ وَمَا

و نہ در زمین . و نیست ایشان را در آسمان و زمین هیچ شریکی نیست
و نہ زمین میں . و نہ ان کا ان دو لوگوں میں ساجھا ۔ اور نہ ہے

لَهُ مِنْهُمْ مُنْظَرٌ وَلَا تَقْعُ الشَّفَاعَةُ عِنْدَهُ

خدا را از این کفر باری و بندہ وسود کند و رخصت است نزدیک خدا و چنان
 او دین کوئی او سکا مددگار اور کام نہیں آتی سہارا و سہولت کے پاس

الْأَمِنْ أَدْنَىٰ لَهُ كَحَشَىٰ إِذَا فُزِعَ عَنَّا فِئْتَانٌ مَّقْبَحَتَانِ

مگر ہر ایک کے لیے کہ جس کو خود قرار دے ماسند ہوا اور اہل مشفقیت نے مستحق قرار دیا کہ اس کا حق ہے۔

مگر اس کو جو جس کے واسطے حکمران یا بہان تک نہ ہو، اس کی آواز بھی سنائی جائے اور ان کے لیے بھی

مَاذَا قَالَ رَبُّكُمْ قَالُوا الْحَقُّ وَهُوَ الْعَلِيُّ الْكَبِيرُ

چیز فرموده است باید و در کار شما دادا علی گویند که فرموده است و او است بلند بنیاد
که از ما همه این را می بیند و می گوید که او را می بیند و می گوید که او را می بیند و می گوید که او را می بیند

کلیئر: مہاراجہ و ہمارے بڑا بی بی اور دیکھی ہے۔

818

44

آذَن
فَرَع

نصف
فی
بالرأی المجلد
فی المجلد
بجانب الیک ان سنه عشر
سکاده انبیا ج و در
سکاده انبیا ج و در

[illegible]

قُلْ مَن يَرْزُقُكُم مِّنَ السَّمَاءِ وَالأَرْضِ قُلْ

سید ہاشم از جانب آسمانها وزیرین بازگو

تو کہ گون روزی دستانم کو آسمانوں سے اور زمین سے

اللَّهُ وَأَنَا الْكَافِرُ

محمد اسد علیہ السلام (علیہ السلام) پر ہے

کہ اللہ اور پانچ یاتم بھینک سو جہ پرا میں یا پڑے میں ہینک و میں

بين ٥ قل لا تسئلون عما اجرنا ولا انفسكم

فایده: چگونه سوال کرده خواستنی را از گنه ما و سوال کرده نخواستنی را از گنه خود

صریح فرما تو کہہ دیجئے کہ میں سب سے پہلے جو غمناک گناہ کیا اور جس سے یہ چھوٹ گیا

وَلِكُمْ مَعِينٌ

از آنچه شما بگوئید جمع خواهد گردید و در کار میان ما باز جای کند

جو غم کر رہے ہو تو کہہ جمع کریگا ہم سب کو رب ہمارا پھر فیصلہ کریگا

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله رب العالمين
والصلاة والسلام على سيدنا محمد وآله
الطاهرين

میں نے ان کے لئے ایک اور سی سے بنو ایک نوالہ لکھنا چاہتا

[Handwritten Arabic script]

الدين الحنيفي سنة كل بل هو الله العز

آنگاه که این سزا را حق کرده اید با خدا شریک ساختهید پس بلکه خدا متوکل علیها

جن کو اوس سے ملائیے ہو سنا بھی پڑا کر کوئی ہمیں وہی اسکا زبردست

لَكُمْ وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا رَحْمَةً لِّلنَّاسِ

مردمان بهشتیان

اور نیکو جو رہنے بھیجا سو ساری لوگوں کے واسطے

1

$$f(x) = \frac{1}{2} \left(\frac{1}{x} + \frac{1}{x^2} \right) \quad \text{for } x \geq 1, \quad f(x) = 0 \quad \text{for } x < 1.$$

بَشِيرًا وَنَذِيرًا وَلَٰكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ

ترہ دہندہ اور نشانہ دہن لیکن اکثر مردمان سمجھتے
خوشی اور درد سنا سیکو لیکن بہت لوگ نہیں سمجھتے
وَيَقُولُونَ مَتَىٰ هَذَا الْوَعْدُ إِن كُنتُمْ صَادِقِينَ

وہ کہتے ہیں کہ یہ وعدہ اگر سچا ہے تو
اور کہتے ہیں کہ یہ وعدہ اگر سچا ہے تو

قُلْ لَّكُمْ مِيعَادُ يَوْمٍ لَا تَسْتَأْذِنُ بَعْضُهُمْ لِبَعْضٍ مِنَّاهُ وَلَا

کہو تمہارا وقت وہ دن ہے کہ ایک دوسرے سے اجازت نہ مانگے گا اور نہ ہی

تَسْتَقْدِمُونَ ۝ وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لَكَ

پیش دینے کی کوشش نہ کرو ۝ اور کہنے لگے کہ

نُؤْمِنُ بِهَذَا الْقُرْآنِ وَلَا بِالَّذِي بَيْنَ يَدَيْهِ وَلَٰكِن

ہم اس قرآن میں ایمان لائے ہیں اور نہ اس کے پہلے کے کتب میں اور نہ ہی

نَحْنُ إِذِ الظَّالِمِينَ مَوْفُونَ ۝ وَعَنَّا رَبِّهِمْ يَوْمَئِذٍ

ہم ان ظالمین کے سامنے ہیں اور نہ ہی ان کے سامنے اور نہ ہی

بَعْضُهُمْ إِلَىٰ بَعْضٍ يَتَوَلَّوْنَ ۝ وَالَّذِينَ كَفَرُوا

بعض ان کے بعض کے پیچھے ہیں اور نہ ہی ان کے پیچھے

وَالَّذِينَ كَفَرُوا يَتَوَلَّوْنَ ۝ وَالَّذِينَ كَفَرُوا

اور نہ ہی ان کے پیچھے ہیں اور نہ ہی ان کے پیچھے

۲۸

۲۹

ع ۳۰

کے

نصف

۱۳۴

نصف

اسْتَضِعُوا لِلَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا الْفَلَاحُ لَكُمْ
 نانو گرونده ایش از امان که سر بسته کردند اگر بے بودی شما
 کرد و سمجها بنا برای کوبیدن و اولا کو اگر تم نه بویست و تم
 مَوْصِينَ ۱۰ قَالَ الَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا لِلَّذِينَ
 سلطان بنشینم گفتند سر بسته بویست برای کوبیدن و اولا
 اسْتَضِعُوا الْفَلَاحُ لَكُمْ عَرَاهُ
 نانو امان آما باز و ایشم شمار از امان
 کم زور گئے کیوں کو کیا ہے روک رکھنا تم کو سوچو جس کی بات ہے
 بَعْدَ اِذْ جَاءَكُمْ بَلْ كُنْتُمْ مُجْرِمِينَ ۱۱ وَقَالَ
 بعد از آنکه آمد بشما بلکه شما بودید گناہگار و گفتند
 نہارے پس پہنچے تھے کوئی نہیں تم ہی ہے گناہگار اور کہنے لگے
 الَّذِينَ اسْتَضِعُوا لِلَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا اَبْلَ مَكْرٍ
 نانو امان کم زور گئے گئے برای کوبیدن و اولا کوئی نہیں پر تم سے
 اَيْكِلَ وَالنَّهَارِ اِذْ تَأْمُرُونَنَا اَنْ نَكْفُرَ بِاللّٰهِ
 شب و روز کہ چون میفرمودید مارا کہ کافر بنویم بخدا و
 رات دن کی جب ہم کو حکم کرتے کہ ہم نہ ماین اللہ کو
 بِجَعَلْ لَّهٗ اَنْدَادًا وَاَسْمَاءُ النَّدَامَةِ لَمَّا رَاوْ
 مقرر کنیم بر یک او ہمنا یا را و در دل دارند ہم ایشاں پیشاں چون بر سینند
 اور ہر دوین او سے ساتھ برابر سے اورا جب پہنچاں سے لگے جب دیکھا

رآو بجهنم نصف المحل
 ایشاں
 فریخی فریخی فریخی فریخی
 سیدان فریخی فریخی فریخی

الْعَذَابُ وَجَعَلْنَا الْآلَةَ الْكَلْبِ آيَةً لِلَّذِينَ

عذاب اور جسے ڈالیں ہیں ان کو زین میں
کفر اہل یمن کے آلاء کا کفر اہل یمن

کافران مراد وہ تھیں جو کفر میں
مکروں کے وہی بدلے پاتے ہیں جو کفر سے تھے

وَمَا أَرْسَلْنَا فِي قَرْيَةٍ مِّنْ نَّبِيٍّ إِلَّا قَالَ مَثَرُكُمْ
وہ نہیں دیکھیں کہ کسی نبی کو بھیجا گیا ہے بلکہ انہیں
انما ارسلتہم کہہ کر ان کو قتل کر دیا

ہر آئینہ مابین ہستی و ہند ہست شمار ہوا ان کے مقتول و کشتہ مارا وہ تمام
ہم ہمارے ہاتھ پہنچا نہیں سکتے اور کہنے لگے ہم کو زیادہ ہے
اموال و اولاد و ما سکنہ و مدین و قلات

اعتبار اموال و اولاد و شہیم ماعذاب کردہ شدہ گوہر آئینہ
مال اور اولاد اور ہم پر آنت نہیں آتی تو کہہ

رَبِّي يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَن يَشَاءُ وَيَقْدِرُ وَلَكِن
پروردگار من کثرت و بکثرت روزی را بر آید کہ خواہ و نہاں میکند ہر کھواید
بیراستہ جو بیلادیتا ہے روزی جسکو چاہے او را بکثرت و بکثرت

اَكْثَرُ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ وَمَا أَمْوَالُكُمْ وَلَا
اکثر مردمان نہیں جانتے و نیست احوال شما و نہ
ہست لوگ سمجھ نہیں سکتے اور تمہارے مال

سبا

تقریباً

بشرایع الضعف

الزهد

الغنى

مستحق

روح

یقل

برو

مفرع

اولدکم بالی تقریباً عندنا زلفی الامن امن

اولاد شما آنچه که مقرب گردانید شمار از دیک برشته قربت لیکن محبت که امان

و عمل صلیحاً فاولئک لهم جزاء الضعف

و کرد کردار ضایع پس آنجا که اینها جزا در چند

بما عملوا وهم فی الغفرت امنون والذین

بما عملوا آنکه عمل کردند و ایشان در گشتها بگذشتند و آنکه

یسعون فی آیتنا معجزین اولئک فی العذاب

سعی میکنند در ردایات ما مقابل کنان آنجا که در عذاب

محضون قل انی یسط الرزق لمن یشاء

حاضر کرده شوند بگو هر آینه پروردگار من گشاده میکند روزی را هر که خواهد

من عباده ویقده له و ما انفقتم من

از بندگان خود و تنگ بکنار دیرا هر که خواهد و هر چه خرج کنید از خیر من

فهم یخلفه و هو خیر الرزقین و یقین

پس خداوند آن دهد و او بهترین روزی دهند گانست و روزی که بخواهد

و او سکا عمن دینا و او ده بهتر از روزی و سکا و الا او صبیح جمع که

جَمِيعًا ثُمَّ يَقُولُ لِلْمَلَكِ كُفِّرْ عَنْهُمْ اِنَّكَ كَافٍ

ہم سب کو معاف کر دے پھر کہے گا فرشتوں کو کیا یہ لوگ نہیں تم کو

یَعْبُدُونَ قَالُوا اَسْبَحْنَكَ اَنْتَ وَلِیْسَ لَكَ

عبادت میکرند فرشتگان گویند یا کے تراست تو کار ساز با

پو جتے وہ بولے پاک ذات ہے تیری ہم تیری طرف ہیں

وَنُحْمَ عَلٰی كُلِّ كَانٍ اَعْبُدُونَ اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ

سوا کہ ایشان بلكہ ایشان عبادت میکرند دوا از اہل اگر ایشان

نہ اولی طرف نہیں پر پو جتے تھے جنوں کو یہ کہتے تھے

بِهِمْ مُؤْمِنُونَ قَالُوا لَوْ كُنَّا نَعْبُدُكَ

بدیوان اعتقاد درشتند پس امروز کہتے تھے بعض شعلہ

اوستی پر یقین رکھتے ہیں سو آج تم مالک نہیں ایک دوسرے

لِبَعْضٍ نَفَعًا وَلَا ضَرًّا وَنَقُولُ لِلَّذِينَ ظَنُّوا

برای بعض سود رسانند نہ زیان کردن و فرماں سمجھا رہا تھا

ذَوُو الْعَذَابِ اَلَّذِي كُنْتُمْ تُكَلِّمُونَ

بخشید عذاب آتش کہ شعلہ دروغ میداشتند آہا

وَاِذَا تُتْلٰی عَلَيْهِمْ اٰیٰتُنَا بَيِّنٰتٍ قَالُوا اِنَّا هٰنَا

و چون خواندہ میشود برایشان آیات مارو شن آمدہ گویند یا کہ اگر

اور جب پڑھی جارہی اوں پاس ہماری آئین کہلی کہیں اور نہیں

نقول

فرع

قول

مفسر نے عبادت مالک یا کہن دہر
مشیائین و بولیں کہ یہ خدا وینا ہیں (کہن)

الْأَرْجُلُ يُرِيدُ أَنْ يَصْلَحَكُمْ عَمَّا كَانُوا يَبْغُونَ

مگر مردی که بخواب باز دارد و شمارا از آنچه سبب است بیدار نشمارد
مگر مردی که چاهناست رو که دیکم کو او نیت است که بچشم بنگارد

وَقَالُوا مَا هَذَا إِلَّا آفَاكُ مُفْتَرًى وَقَالَ الَّذِينَ

وگویند نیست این فتنه مگر دروغی بربافته و گویند
اور کهن اور نهین بهر چه بماند لیا

كُفَرُوا بِالْحَقِّ كَمَا جَاءَهُمْ مِنْ هَذَا الْأَحْصَيْنِ

کافران سخن راست را چون باید بدین نیت این مگر سحر ظاهر
مگر شک است که جب نیستی او نیک اور نهین بهر چه چادر است

وَمَا أَتَيْنَهُمْ مِنْكِ يَدٌ رَسُودًا وَمَا أَرْسَلْنَا

و ندادیم شکران اعراب را کتابها که بخوانند آنرا و نسیه دیم
اور نهی دی نهین اگو به کتا بن چگو به نهین اور بهیجا نهین

إِلَيْهِمْ قَبْلَكَ مِنْ نَذِيرٍ وَكَذَّبَ الَّذِينَ مِنْ

بسیارین پیش از تو هیچ ترساننده و دروغی و نشند آنکه
ان پس بختی بهنله کوئی در ایو اول در جهو اول است ان

قَبْلَهُمْ وَمَا بَلَّغُوا مَعْشَارَ مَا آتَيْنَهُمْ فَكَذَّبُوا

پیش از این بودند و این شکران رسیده اند و یک آنچه آورده بودیم بپیشانی ایشان
اگون سینه اور به نهین بهنجه و سون حصه کو جو سینه او کو دیا تا بهر چه بپیشانی ایشان

فَكَفَّكَ كَانَتْ كَيْدٌ قُلْ إِنَّمَا أَعِظُكُمْ بِوَحْدَةِ

پس چگونه بود عقوبت من
تو کتا هوا کتا میرا
تو که نهین تو ایک ہی نصیحت کرتا ہوں مگر

وَلَا يَكْفُرُ بِالْإِسْلَامِ

تاکیری

بافیات الیاد و صلا
علا علی الحالین جان

أَصِلْ عَلَى نَفْسِي وَإِزْهَدِيَتْ فَمَا يُؤْتِي

کہ گمراہ میفرم بر نفس خویش و اگر راہ با ہم پس سبب است کہ وحی فرستد کہ بگوئی نکاحا سے بر سب کو اور اگر میں سوچا ہوں تو اس سبب کہ وہی پہنچا

إِلَى رَبِّي إِنَّهُ سَمِيعٌ قَرِيبٌ وَلَوْ تَرَى إِذْ دُعُوا

بسوچے میں پروردگار میں ہر آئینہ و کشتہ از دیک و تعب کنی اگر یہ مینی چون منظر

فَلَا فِتْنَةٌ وَآخِذُوا مِنْ مَّكَانٍ قَرِيبٍ

پس نباشد از عذاب خلاص شدن در گرفتہ شوند از ہر جا نزدیک

وَقَالُوا آمَنَّا بِهِ وَأَنَّى لَهُمُ التَّنَازُشُ مِنْ

وگویند آگاہ ایمان آوردیم بقرآن و از کجا بود ایشان نزاع است آوردن بآں

مَكَانٍ بَعِيدٍ وَقَدْ كَفَرُوا بِهِ مِنْ قَبْلُ وَيَقْذِفُونَ

جای دور یعنی محال شدہ و حال آنکہ کافرو بودند بقرآن پیش ازین وی اندازد دور جگہ سے تھا اور اس کے منکر ہو رہے تھے سے اور دھتکہ

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا خُذُوا زِينَتَكُمْ

بنو دیکھئے تنائی پروردگار سے اور انکا و بڑیا اون میں

وَبَيْنَ مَا يَشْتَهُونَ كَمَا فُعِلَ بِأَشْيَاءِهِمْ

و میان آنچه میخواستند چنانچہ کردہ شدہ با ایشان

۴۲۹

کے لئے جو فتنہ نہ ہو

التنآش

میں نے نظر کی اندر نشہ

حلیل

میں نے ان کی چیزوں کو

مِنْ قَبْلِ أَنْ يَكُونُوا فِي شَكٍّ مَرِيبٍ ۝

پیش ازین بر آئینہ ایشان بودند در شک و سب
وہ لوگ اپنے دھوکے میں جوہن نہ لینے دیتا
سوفاطر ایک کہ سو قیرم آیتا ہا ۴ فی العدی و کلماتا

و حروفها ۳۱۳ و رکوعها ۵

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الحمد لله فاطر السموات والأرض جاعل الملائكة

ہمہ سناسن خدا است آفریننده آسمانها و زمین سازندہ فرشتگان را
سب خوبی اللہ کو ہے جسے بنا کا ہے آسمان و زمین جسے ہر ایک
رسلاً اولیٰ اجمعہ مثنیٰ و ثلث و ربیع و زید و

بیضا بر سازندہ ایشان را خداوند از و ما دوگان دوگان سہ گان و چارگان
پیام الٰہی کو ہے جن کے پر ہیں دو و اوہین میں اور چار جا رہا تا ہے

الخالق ما يشاء ان الله على كل شيء قدير ۝

آفرینش ہر چہ خواہد بر آئینہ خدا بر ہر چیز تواناست
پیدائش میں جو چاہے بیشک اللہ ہر چیز کر سکتا ہے و

مکتبہ اسلامیہ
پیشینہ
۱۲

مَا يَفْتَحُ اللَّهُ لِلنَّاسِ مِنْ رَحْمَةٍ فَلَا مُمْسِكَ لَهَا

انہ کو کھلا دے ساز و خدا پر ایمان از رحمت پس بچ نہ کند و نیست آنرا
جو قبول دیک اللہ لوگوں پر کچھ نہ کوئی نہیں اور کھول دے اللہ
وما تمسک فلا تمسک لہ من بعدہ وہو الغنی

و انچه نہ کند پس بچ نہ سازد و نیست آنرا بعد از رحمت خدا و نیست
اور جو روک بکے تو کوئی نہیں اور کھول دے اللہ لوگوں پر کچھ نہ کوئی نہیں اور کھول دے اللہ

الْحَكِيمُ يَا أَيُّهَا النَّاسُ اذْكُرُوا نِعْمَتَ اللَّهِ

حکمت کے مردمان یاد کنید نعمت خدا
حکمتوں والا لوگو یاد کرو احسان اللہ کا

عَلَيْكُمْ هَلْ مِنْ خُلُقٍ غَيْرِ اللَّهِ بِرِزْقِكُمْ

بر خویش آیا بچ آفرینندہ است غیر خدا و رزق کے میدہد شمار
اے اوپر کوئی ہے نہ بے والا اللہ کے سوا اور رزق دیتا تم کو

السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ فَكَفَى

جانب آسمان و زمین نیست بچ معبود مگر وہ پس از کجا
آسمان اور زمین سے کوئی حاکم نہیں مگر وہ بہر گمان سے

تَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ فَإِنْ كُنْتَ مِنْهُمْ

گردانیدہ میشود و اگر بدو توکل نہ کنی تو ایسے ہستی ہستی
اور بے جا ہے جو اور اگر تجھ کو چھوٹا دین تو چھوٹا ہے

رَسُولٌ مِنْ قَبْلِكَ وَاللَّهُ يُرْجِعُ الْأُمُورَ

پیغامبران پیش از تو و بسوی خدا باز گردانیدہ میشود کار
کے رسول تجھے پہلے اور اللہ کے ہنسنے میں سب کام

ما یفتح اللہ للناس من رحمۃ فلا تمسک لہا

غیر اللہ
اور نہ

توکل
کے

يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ فَلَا تَغْرِبْكُمْ

اے مردمان ہر آئینہ وعدہ خدا راست ہے پس غریب نہ کرو تمہارا

الحق الدنیا ولا یغرنکم بالله الغرور

زندگانی دنیا و غریب نہ شمارا نسبت خدا شیطان غریب نہ

دنیا کا جینا اور نہ دغا دے تم کو اللہ کے نام سے وہ دغا باز

إِنَّ الشَّيْطَانَ لَكُمْ عَدُوٌّ فَاتَّخِذُوهُ عَدُوًّا

ہر آئینہ شیطان تمہارا دشمن ہے پس دشمن نہ گردید اور

اتَّخِذُوا حِزْبَهُ لِيَكُوا مِنْ أَصْحَابِ النَّارِ

جو این نیست کہ بخواند تا یگان خود را تا باشد از اہل دوزخ

وہ جو بلاتا ہے اپنے گروہ کو اسی واسطے کہ مودین دوزخ و اہل

الدِّينِ كَمْ مِنْهُمْ عَذَابٌ شَدِيدٌ وَالَّذِينَ

آئینہ کدے کہ از شدہ اینها راست عذاب سخت و آئینہ

أَمْضُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَأَجْرٌ

ایمان آورند و کردند عملها داشت ایستہ انرا راست آمرزش و مزد

بِذَرُوا أَفْئِن رَيْنَ لَهُ سَوْءَ عَمَلٍ قَدْ أَفْلَحَ

بزرگ آیا کہے کہ اگر استہ کردہ شدہ او عمل راست و پس از چل من صاحب

بِرٍّ هَلْ أَتَىٰ أَحَدُكُمْ مَوْتٌ فَأُتِيَ بِهِ مِنْ أَسْفَلِ

برہ ہلا ایک شخص جو پہلی سوچائی او کی برای

شہید
آیتہ عدلی بھری دستا

فاز اللہ

فَاِنَّ اللَّهَ يُضِلُّ مَنِ يَشَاءُ وَيَهْدِي مَنِ يَشَاءُ

پس ہر آئینہ خدا گمراہ می کند ہر گرا خواہ در راه ی ناید ہر گرا خواہ
گنہگار الہ متنبی باشد کہ چاہے اور سو جہان باشد حصہ کی حاصل

فَلَا تَذْهَبْ نَفْسُكَ عَلَيْهِمْ حَسْرَةً إِنَّ اللَّهَ

پس باید که ملاک نشود نفس تو بر ایشان از روی دروغ هر آینه خدا

عَلَيْهِمَا يَتَوَكَّلُونَ (وَاللَّهُ الَّذِي أَرْسَلَ

و این است با آنچه میگویند و هذا آنست که میگویند
 بنام ستم که گسترده شود و این است چنانچه در حدیث آمده است

فقد استمر في ذلك حتى وافقته الى بلاد مسقط

باد ما را پس بگفت آن بادما ابرو ایس که دم ابرو ایس که در پیش منم

بابون پر ہمارا ایمان ہے کہ ہر ایک کے لیے ایمان اور عمل کے ساتھ ساتھ

آن ابر زمین را بعد مردود بودن آن چنین خواهد برگزینند مردگان

تَمْرُكَكَ زَيْنُ دِيْعِي مَرْجِي يَحْيَى اسِيرِي سَبِيحِي اَوْهَبِي

ہر کہ خواہد از محمدیہ
سپس خدا ترانہ است از محمدیہ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

کتابت از کتابخانه امیر کبیر

اور ملکی طرف چڑھنا ہے کلکٹر منشیہ اور کام نیک

تَذَكُّرُ نَفْسِكَ

۳۳

الحج

دفتر

صیت

د ح ك ص

و ح ک ف ر

کفر و فحشاء کا اسلام کو اپنی ہونے کا حق ہے
 جس کی حد کو پہنچنے سے پہلے ہی اس کا پورا کرنا جائز ہے
 ذکر اور سہارا کام و عیش و تناسل کا
 یہ سب نعمتوں اللہ کی ہاتھ میں ہیں

میں

يَرْفَعُهُ وَالَّذِينَ يَمْكُرُونَ السَّيِّئَاتِ لَهُمْ

پلندہ ہوگا اور ان کے شر خداوندانگہ ہی اندیشہ فقہ ہادائے راست
 اور ان کو اوتھاتا ہے اور جو لوگ دامن میں ہر ان کے اوکو
 عذاب شدید و مکر اولئك هو سوء والله
 عذاب سخت و بداندیشے ان ہونے پر و خدا

خَلَقَكُمْ مِنْ تُرَابٍ ثُمَّ نَفَخَ فِيكُمْ مِنْ رُوحِهِ ثُمَّ يَجْعَلُكُمْ أَزْوَاجًا

آزید شمارا انو خال باز از لطف باز گردانند شمارا جفت
 تم کو بنایا مٹی سے پھر ہونے بانی سے پھر پھر جوڑے جوڑے

وَمَا تَحِلُّ مِنْ أَثْمَارِهِ وَلَا تَضَعُ الْأَيْدِيَّ عَنْ حِمْلِهِ وَمَا

و در شکم ہر مینداری زبے و نیزاید مگر بعلوم خدا
 اور نہ ہر اٹھ کسی مادہ کو اور نہ وہ ہستی ہے بن خراوے اور

يَعْمَلُ مِنْكُمْ عَمَلًا وَلَا يَنْقُصُ مِنْ عَمَلِكُمْ شَيْئًا

زندگانی دادہ نمیشود بچ دراز عمری و کم کردہ نمیشود از عمر و کے الی

كِتَابٍ إِنَّ ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرٌ وَمَا لَكُمْ

کتاب ہر آئینہ ایثار بر خدا آسانست و برابر ہستی

الْبَحْرَيْنِ هَذَا عَذَابٌ مُرْتَبِعٌ لِمَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ

نمیشود با حلاط و دریا این یک شیرین و در نہایت شریک است خوشگوار
 دو دریا یہ میٹھا ہے بیاسن و بجا نا ہے پنے میں رجھا

عمر

نقص
 عمل
 و طاعت

سیف

وہ اپنے ہر کام میں جہاد کرے
 جسے آدمی نے بنایا

فصل

وَهَذَا مِلَّةُ أَجَاهٍ وَمِنْكُمْ لَتَأْكُلُونَ لَحْمًا

دآن دیگر شہور نخلی مال است و از ہر کی می خورد گوشت

طَرَاوُ تَسْتَخْرِجُونَ حَلِيَّةً تَلْبَسُونَهَا وَتَرَى

نارہ و بری آریہ ز یوریک کہ بے پوشیدہ آزادی بھی

الْفُلَّكَ فِيهِ مَوَاحِرُ لَتَبْتَغُوا مِنْ فَضْلِهِ

کشیدہ ہا در در شکافند آب نارویش طلب کنند از فضل او

لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ۝ يَوْمَ الْيَكْلِ فِي النَّهَارِ

تا بود کہ شما شکر گوید و در بے آرد شب را در روز

يَوْمَ الْيَكْلِ فِي النَّهَارِ وَتَسْمِعُ الشَّمْسُ وَالْقَمَرُ

در بے آرد روز را در شب و رام ساخت آفتاب و ماہ را

كُلِّ يَوْمٍ يَكْفِي لِأَجَلِ مُسَمًّى ذَلِكُمُ اللَّهُ رَبُّكُمْ لَهُ الْمُلْكُ

ہر کی بروہ بمباد بے معین این است خدا پروردگار شما را پاد

وَالَّذِينَ تَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ مَا يَمْلِكُونَ

و اما کہ بے پرستند بجز خدا مالک نیستند

اور جن کو تم پکاریتے ہو او اسکے سوا مالک نہیں

فصل بیست و نہم از اسلام و از ہر کی
خدا کہ از ملکوتی (کجا) کہ از ہر کی
دو دنیہ فائدہ دے گا سلا و نایب
وقت دین اور کافروں کے بیچ میں نزاع و گفت
ہوئے کجاری و دلوں کے بیچ میں
اور گناہ سے نوزاد و گناہ و ہوا و ہوا

کجاری و ہوا و ہوا
کجا و ہوا و ہوا
کجا و ہوا و ہوا

۴۴۶
 رات دن کی طرح کئی کئی بار
 کئی اسلام اور سوچ جانے کی طرح
 بار بار کی مدت بندی سے
 ہر ایک کی دعا و دعا میں کئی طرح سے
 ہر ایک کی دعا و دعا میں کئی طرح سے

۴۴۶

قُطْمِيرٌ ۝ اِنْ تَدْعُوهُمْ لَا يَسْمَعُوا دَعَاءَكُمْ ۝
 مقدار پست گنتہ اگر خواند البتہ نرا نشنوند خواندن شما
 ایک چمکے کے حکم اگر تم او کو بکار و سنیں نہیں تمہاری بکار
 وَلَوْ سَمِعُوا مَا اسْتَجَابُوا لَكُمْ ۝ وَيَوْمَ الْقِيَامَةِ
 و اگر بفرس نشنوند قبول نکند گفتہ شما و روز قیامت
 اور اگر سنیں نہ پہنچیں نہیں تمہارے کام پر اور دن قیامت کے
 يَكْفُرُونَ كَيْتَسْرِكُمْ ۝ وَلَا يَنْبُذُكُمْ خَيْرٌ
 منکر شوئے شریک معتمد گردن شمار او جہد ہر ایک پس مانند دانا قوی
 منکر ہوئے ہر ایک شریک ہر ایک سے اور کوئی نہ تار کا جھوٹا تار نہ ہو
 يَا أَيُّهَا النَّاسُ أَنْتُمُ الْفُقَرَاءُ إِلَى اللَّهِ وَاللَّهُ
 اے مردمان شما یہ محتاج بسوی خدا و خدا
 تُوں تم ہو محتاج اللہ کی طرف اور اللہ
 هُوَ الْغَنِيُّ الْحَمِيدُ ۝ اِنْ يَشَاءْ يُبَكِّمَكُمْ وَيُنَزِّلُ
 ہموست نی احتیاج ستوہ کار اگر خواہد نابود سازد شمار او بار
 دای ہے بے پروا و بختیوستوار اگر چاہے تم کو بجا و اور دے
 يَخْلُقُ جَدِيدًا ۝ وَمَا ذَلِكُ عَلَى اللَّهِ بِعَزِيزٍ ۝
 آفریش نو و نیست این کار بر خدا دشوار
 ایک نئی خلقت اور یہ اللہ پر مشکل نہیں
 وَلَا تَنْزِيلُ وَاِزْرَةٍ ۝ وَرَاحِلٌ ۝ اِنْ تَدْعُ
 و ہر نذر راجع بردارندہ باز گیرے را و اگر بخواند
 اور نہ ادھنا و بگا کوئی ادھنا ہے والا بوجہ و ستر کا اور اگر بکار

۱۳

۱۴

۱۵

۱۶

۱۷

گویند و تحقیق بنیابت رسد ان کو کہ گویا اندام
 مثل خیر برتر از مثل شر است چون گویا

خدا بنیاد و یاد و حال
 کون جابجاست و خدایا بے گناہ و پاک
 غلام من امی

مشقہ

۹۳

مَنْقَلَةٌ إِلَى حَمَلٍ لَا يَحْمِلُ مِنْهُ شَيْءٌ وَكَوْكَانٌ

کوان بار کیسے تھوڑے بار خولیں ہر دھنستہ نشو وازان بار چڑھیں اگر چہ جس کوئی بوجھوں مڑتا دنیا بوجھ بنائے کو کوئی نہ اوتھتا اور نہیں کیسے کہ اگرچہ

ذَاقُوا ثَمْرَ مَا تَسْتَدْرِكُونَ الَّذِينَ يَخْشَوْنَ رَبَّهُمْ

۱۸۰ وہ ذوق فرمائیے مانتے ہیں منیت کہ تم یہ کیسے تھوڑے ہی تھنڈے از رو و کارش

بِالْغَيْبِ أَقَامُوا الصَّلَاةَ وَنَزَّلْنَاهُمْ

غائبانہ اور یادداشتہ اندازہ نماز اور ہر کہ پاک نہ ہوں میں منیت

يَتَذَكَّرُ لِنَفْسِهِ وَإِلَى اللَّهِ الْمَصِيرُ وَمَا يَسْتَقِ

کہ پاک مینو و برابر نفع خوش و سیر خدا است بارگشت برابر بنیت

الْأَعْمَى وَالْبَصِيرُ وَلَا الظُّلُمَاتُ وَلَا النُّورُ

نا بینا و بینا اور دیکھتا اور نہ اندھا

وَمَا يَسْتَفِئُ وَلَا الظُّلُمَاتُ وَلَا النُّورُ وَمَا يَسْتَفِئُ

و نہ سایہ و نہ باد گرم برابر مینو و زندگان

وَمَا يَسْتَفِئُ وَلَا الظُّلُمَاتُ وَلَا النُّورُ وَمَا يَسْتَفِئُ

و نہ سایہ اور نہ لون اور برابر نہیں

وَمَا يَسْتَفِئُ وَلَا الظُّلُمَاتُ وَلَا النُّورُ وَمَا يَسْتَفِئُ

و نہ مردی اللہ سنا ہے جس کو چاہے اور تو نہیں

ثلثه اربع

سناؤ فریق پر تو کو اور خطیب کی اس
 اوجھلار اور اندر پس کسی
 دیکھا اور کسی کو دیکھا تو پھر سناؤ
 بس غلوں پر اور زمین کو امان
 سناؤ فریق پر تو کو اور خطیب کی اس

بِمَسِيرٍ مِّنَ الْقُبُورِ ۚ اِنَّكَ اِلٰهٌ نَّذِيرٌ
 سناؤ کہ جسے کہ در گورستان دینے تو مگر ترسانہ میں
 سناؤ کہ والا فریق پر تو تو ہی ہے در کی خبر پہنچا تو والا
 اِنَّا اَرْسَلْنَاكَ بِالْحَقِّ بَشِيرًا وَنَذِيرًا ۚ وَاِنْ
 ہر آئینہ راستہ اور ایم ترا برین سناؤ بشارت دہندہ دیکھ کندہ و نیست
 ہنہ پہنچا ہے جھکو سجا دین وسیع کر خوشی اور دین سناؤ اور
 مِّنْ اُمَّةٍ اَخْلَا فِيْهَا نَذِيرٌ ۚ وَاِنْ مِّنْ مَّكَدٍ
 آج سے مگر گشتہ است در ان ہم کندہ و اگر در فریق کی سناؤ
 کوئی فرق نہیں جس میں نہیں ہو چکا کوئی در ان والا اور اگر وہ چھوٹا
 فَقَدْ كَذَّبَ الَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ جَاءَتْهُمْ رُسُلُهُمْ
 پس ہر آئینہ در روئے آئینہ بورند آنا پیش از ایشان و نہ آئینہ ابدی سناؤ
 نو آئے چھوٹا کے بن ان سے آگے پہنچے اور اس سوال کے
 بِالْبَيِّنَاتِ ۚ بِالْزُّبُرِ ۚ وَبِالْكِتَابِ الْمُنِيرِ ۚ ثُمَّ اَخَذَ
 بَشَاهِدَکَ وَاَمَح دیکھا آگہی و کتاب روشن باز گرفتار کروم
 کہل یاقین اور درق اور چھٹی کتاب بہر گز این سے
 الَّذِيْ يَكْفُرُ ۚ اَفَكَيْفَ كَانَ نَذِيرٌ ۚ
 کافر از اس پس چگونه بود چھوٹ بن
 مگر و کلمہ تو کیا ہوا
 اَلَمْ تَرَ اَنَّ اللّٰهَ اَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَخَرَجْنَا
 آیا نہ دیکھ کہ خدا فرود آورد از آسمان آب را پس بر آوردیم
 تو سے نہ دیکھا کہ اللہ کے آئینہ آسمان سے پانی بہر نکالے

۲۲
 ۲۳

سناؤ فریق پر تو کو اور خطیب کی اس
 اوجھلار اور اندر پس کسی
 دیکھا اور کسی کو دیکھا تو پھر سناؤ
 بس غلوں پر اور زمین کو امان
 سناؤ فریق پر تو کو اور خطیب کی اس

در آئینہ والا خواہی ہو خواہ
 نی کی راہ بہر ہو

۲۵

۲۶
 ۲۷

نکلی
 مانتا آتا و ملا
 جو دنی کی تیر جات

تَبَارَكَ الَّذِي يَفْقَهُمْ أَجْوَدَ مِنْهُمْ وَبَدَأَ مِنْ فَضْلِهِ

۲۹

اللَّهُ غَفُورٌ شَكُورٌ ﴿٦٠﴾ وَاللَّهُ أَوْسَدُ الْبَاطِلِ

ہر آئینہ اور آفرینہ قدردانست و آنچه او صیغے نشیند و ایم بسکون
حقیقت وہ ہے بخت و القبول کرنا اور جو بخت سبھہ پرا قاری

من المكتبة الحق مصدق البزركية

کتاب دای الیوتیک پیچ سجا کر سیتا آیت سنگی کو

ان شاء اللہ تعالیٰ

هر اینه خدا بندو گمان افروزد از دنیا است باز میراث دارو هم
مهر الله است بندو گمان خبر کنه بهر کینه بهر بنه و اینست

الكتب التي تصطبقتنا من عيالنا

قرآن کریم کی تعلیم ایسا نادر و نایاب گمان تو وہ جس میں
کتاب خبیثہ کے وہ جو بیٹے اپنے باپوں میں سے ہر کوئی اور میں

طالع كنهه و هو من مقتضات علمه

بر اکرانه ای جاننا اور کوئی اوین سیج کد پال برادر کوئی اوین کر کے بڑا کیا

بِأَخْبَرَاتٍ بِإِذْنِ اللَّهِ ذَلِكَ هُوَ الْفَضْلُ الْكَبِيرُ

[illegible]

بے فکر حویان اللہ کے علم سے یہی ہے بڑی برکت

15

٢٠

2

والله اعلم
صديق اربابكم محمد باقر مستجاب الدعوات

نہیں ہے نہ یہ کہ بعد کتاب کے پانچویں

ایک اور شخص نے کہا کہ اگر ایک
بہن اور ایک لڑکا ہے تو وہ
ایک ہی لڑکا ہے۔

اور آگے بڑھ کر کہیں کہیں

۱۰۰

سما اور شمس و انوار و کائنات
یعنی بنی برآورد و بنی برآورد
یعنی بنی برآورد و بنی برآورد

يَدْخُلُونَهَا
ح

وَلَوْ لَوْ
غیر ان

وَلَوْ لَوْ
بعد الصلوة في الركن
تبارک و تعالیٰ

۳۳

۳۴

۳۵

وَلَوْ لَوْ
کتابہ قول کہ اس کے لئے

جَنَّتٍ عَدْنٍ يَدْخُلُونَهَا يُجَلَّوْنَ فِيهَا مِنْ أَسْوَدَ
 بوستانہا ہمیشہ ماندن در آیند آنجا ز بوردادہ شود ایشانرا انجا از سوادہ
 باغ بہن بسنی کے جن بہن جادو بہن کے وہاں گناہ بہن کے انکو کنگن
 مِنْ ذَهَبٍ وَلَوْ لَوْ وَلِبَاسُهُمْ فِيهَا حَرِيرٌ وَقَالُوا
 طلا در بوردادہ شود مردارید و لباس ایشان آنجا جامہ بارہن شد و گفتند
 سوئے اور عونی اور او کی پوشاک وہاں بسنی کے انکو کنگن
 الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي أَذْهَبَ عَنْكَ الْحِزْنَ إِنَّ رَبَّنَا
 ہمہ ستایش خداست کہ دور کرد از ما اندوہ را ہر آئینہ پروردگار ما
 شکر اللہ کا جن کے دور کیا ہے غم و غم ہمارا ہے
 لَغَفُوْرٌ شَكُوْرٌ الَّذِي حَلَّنَا دَارَ الْمُقَامِ
 آمرزندہ قدر شناسنے آنکہ فرود آورد ما را ایسا کے غم
 بختا ہے قبول کرنا و سے ہمارا بگور ہے کے گھر بہن
 مِنْ صَلَواتٍ لَا يَمَسُّنَهَا نَصَبٌ وَلَا يَمَسُّنَا
 از فضل خود نرسد ما انجا سے نہ پہنچے و نرسد ما
 اے فضل سے نہ پہنچے ہم کو ہمیں شقت نہ آئے اور نہ پہنچے ہم کو
 فِيهَا الْغُوبُ وَالَّذِي كَفَّرَ عَنْ يَمَنِكِ
 بچ ماند کے و آنکہ کفار شدند از یمن راستاں
 یمن تہکنا و اور جو شکر بہن او کو سب ان
 جَهَنَّمَ لَا يَقْضَىٰ عَنْكُمْ قِيَمَتُهُمْ تَوَّابٌ وَلَا يَخْشَفُ
 دوزخ نہ حکم کردہ شود برایشان آئینہ زدہ نہ بیک کردہ شود
 دوزخ کی نہ اوں بر تقدیر پہنچتی ہے کہ مر جادو بہن اوں پر کی ہو

وَلَوْ لَوْ
کتابہ قول کہ اس کے لئے

تفصیل

بسم الله الرحمن الرحیم

عَنْهُمْ مِنْ عَذَابٍ كَبِيرٍ كَذَلِكَ نَجْزِي كُلَّ كَفُورٍ

البتة ان چنانچه اند عذاب و درخ بچنین سزا میدهم هر ناسپاس را
و ان کی کچه کلفت می سزا دهم من هم هر ناشکر کو

وَهُمْ يَصْطَرِّحُونَ فِيهَا رَبَّنَا أَخْرِجْنَا مِنْ هَذَا مَقَلًا

و اهل درخ فریاد کنند در آنجا که ای پروردگار ما را بیرون آر از این مکان
او زو و چلا می بین از بین ای رب بگو حال که هم کچه بد کام گر کند

غَيْرَ الَّذِي كُنَّا نَعْمَلُ اَوْ كَمْ نَعْمَلُ مَا يَنْدُرُ

بجز آنکه ای کردیم گویم آنا زندگانی ندادم شمارا آنقدر که نندیدند
و نه بین جوگانی نه کاسی عمر نه دی ای مگوشتی من سخی

فِيهِ مِنْ تَذَكُّرٍ لَكُمْ التَّذَكُّرُ فَعَلُوا

در آن هر که بند پذیرفتن خواهد و آمد بشمار ساند و پس بخشد
بسکو سوختا هو اور پنهانی نگو و در ستایو الا اب چکاو

فَمَا لِلظَّالِمِينَ مِنْ نَصِيرٍ اِنَّ اللَّهَ عَلِيمُ غَيْبِ

نیست ستمکاران از هیچ یارک دهنده برآینه خدا دانای پنهان
کو کوی پنهان گنه کار و گناه و کار و الله بهید جانی و الا

السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ اِنَّهُ عَلِيمُ غَيْبَاتِ الصُّدُورِ

آسمان و زمین است برآینه دی داناست بگویند سینه
اسمان و زمین کا و سکو خوب معلوم سپی جوابات است و زمین

هُوَ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ الْاَرْضَ قَرَارًا وَ السَّمَاءَ بَنَانًا

و می آست که گرد این شمارا جانشین در زمین پس هر که
در جای حسنه که تم کو تمام تمام زمین پس هر جو کو می

۲۵۴

۳۵

ع ۱۴

۳۸

و نه بین جوگانی نه کاسی عمر نه دی ای مگوشتی من سخی

كُفْرُ فَعَلِيهِ كُفْرٌ وَلَا يَزِيدُ الْكَافِرِينَ كُفْرًا إِلَّا أَلَمًا لَّهُمْ عَذَابًا

کافر شود و کفر بر وی است کفر بود و نمی افزاید در حق کافران کفر را بجز آلام و عذاب

لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ۝ وَلَا يَزِيدُ الْكَافِرِينَ كُفْرًا إِلَّا أَلَمًا لَّهُمْ عَذَابًا

برود و گوارایشان مگر عذاب و نمی افزاید در حق کافران کفر را بجز آلام و عذاب

لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ۝ وَلَا يَزِيدُ الْكَافِرِينَ كُفْرًا إِلَّا أَلَمًا لَّهُمْ عَذَابًا

برود و گوارایشان مگر عذاب و نمی افزاید در حق کافران کفر را بجز آلام و عذاب

لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ۝ وَلَا يَزِيدُ الْكَافِرِينَ كُفْرًا إِلَّا أَلَمًا لَّهُمْ عَذَابًا

برود و گوارایشان مگر عذاب و نمی افزاید در حق کافران کفر را بجز آلام و عذاب

لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ۝ وَلَا يَزِيدُ الْكَافِرِينَ كُفْرًا إِلَّا أَلَمًا لَّهُمْ عَذَابًا

برود و گوارایشان مگر عذاب و نمی افزاید در حق کافران کفر را بجز آلام و عذاب

لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ۝ وَلَا يَزِيدُ الْكَافِرِينَ كُفْرًا إِلَّا أَلَمًا لَّهُمْ عَذَابًا

برود و گوارایشان مگر عذاب و نمی افزاید در حق کافران کفر را بجز آلام و عذاب

لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ۝ وَلَا يَزِيدُ الْكَافِرِينَ كُفْرًا إِلَّا أَلَمًا لَّهُمْ عَذَابًا

برود و گوارایشان مگر عذاب و نمی افزاید در حق کافران کفر را بجز آلام و عذاب

لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ۝ وَلَا يَزِيدُ الْكَافِرِينَ كُفْرًا إِلَّا أَلَمًا لَّهُمْ عَذَابًا

برود و گوارایشان مگر عذاب و نمی افزاید در حق کافران کفر را بجز آلام و عذاب

این فاعل عام است که از زمین است
چیزی است که از زمین است
این و آن است که از زمین است

بیت با نور
المطهره
الرحم
دل ناز

آیه عذاب
و شای

صاحبی غرضاً ۱۴۱۴

مکتب

وَلَكِنَّ الشَّارِكَ مَكْرَهُمَا مِنْ أَحَدٍ مِّنْ بَعْدِهِ

و اگر بفرزند نگاه ندارد دین برود را به مجلس بعد از خدا
اورا اگر مل جاوین نوکوی نهام بکے او کواد بکے سو

أَنَّهُ كَانَ جَلِيلًا غَفُورًا ۝ وَاقْتُمُوا بِاللَّهِ جَهْدَ

بر آینه وی هست بر دبار آفرگار و شمع خوردند بخدا بخشش ترین
وہ ہے تحمل الا بخشنا اور شمع کہا ہے ہے اللہ کی ناکہ کی

أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّبِعُوا هَذِهِ السُّبُلَ

شعہا خود کہ اگر باید با نشان ترسانندہ البتہ خواهند بود راہ یافتہ تر
قہین اپنی اگر آویگا اودن پس کوی در سبکدالا البتہ بہتر راہ طہین

مِنْ أَسْوَاقِ الْبَازَارِ ۝ هَذِهِ سُبُلُ الْاِنْتِهَاءِ

از ہر یک است پس چون آمد بدین ترسانندہ زیبا وہ کہو در حق
اور کسی کی است یہ ہر جہا آید اودن پس در سبکدالا اور زیادہ ہوا و کا

الْاِنْفِقَاءِ ۝ اسْتِكْبَارًا فِي الْأَرْضِ وَمَكْرَ

گر میدان را مراد دارم سر کشے در زمین و زیادہ کر مکر و انتہ
یہ گنا غور کرنا ملک بین اور د او کرنا

السَّيِّءِ وَلَا يَحْقِيقَ الْمَكْرَ السَّيِّئِ إِلَّا يَأْخُذُ

بشیع را موفرد غی آید و بال اندیشے بقیع مگر باہل او
ہر کام کا اور برائی کا د او او سے گما اوسی داؤد الون پر

فَهَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا السَّيِّئَ وَلَكِنْ يَفْكَرُونَ

پس نظر نہتند مگر آئین عقوبت پیشینیا خواہ پس بخوابی منت
پہر اب دہی راہ دیکھتے ہیں انگور بکوسو کی سو تو نہ باو یگا

۴۱

۴۲

السَّيِّئِ

سنت باقار الطولہ
نے میرا لکھ لکھ

السَّيِّئِ

۵۹

عَلَىٰ عَرْشِكَ رُكْنِي وَنِعْمَتُكَ
بِعَيْنِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ
بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

لَسْتُ بِاللَّهِ تَبْدِيلًا شَوْكَتُ لَسْتُ لِلَّهِ

آمین خدا را تبدیل و خواہی یافتن آمین خدا را

تَبْدِيلًا أَوْ كَمْ كَسِيرٌ وَفِي الْأَرْضِ قَبْرِ

تبدیل یا سیر کردہ اند در زمین کہ یکمین

كَيْفَ كَانَ عَقِبَهُ الَّذِينَ تَزُوبُ لَوْ كَانُوا

چگونہ شد سر انجام آنکہ پس از ایشان بودند و انجمن بودند

أَشَدَّ مِنْهُمْ قُوَّةً وَمَا كَانَ اللَّهُ لِيُعْجِزَهُمْ

زادہ تر از ایشان در قوت و ہرگز نیست کہ عاجز کند خدا را چہ

فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ إِنَّهُ كَانَ عَلِيمًا

در آسمان ہا و نہ در زمین ہر آئینہ اوست دانای

قَدِيرٌ وَلَوْ يُوَاخِذُ اللَّهُ النَّاسَ بِمَا كَسَبُوا

قوی توانا و اگر گرفتار کردی خدا مردمان را بکنندہ

مَا تَرَكُوا عَلَى الْأَرْضِ وَرَثَةً وَلَكِنْ يَخْرُجُ

نہ چہ در زمین کی بیشت بر ایک چہ نہ الایہ او کو دہل و تباہی

۵۲

۴۴

إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى فَاذْأَجَاءَ أَجَلُهُمْ فَارِزَالَهُمُ كَانِ

تا سعادتی معین پس چون آمد سعاد ایشان پس هر آنکه خدا است
 ایک شریک ہوئے وعدہ تک پہنچا اور کلام وعدہ تو اس کی گاہ میں ہیں
 بعد از یہ

بہندگان خود

رَقَّةٍ نَّسِيتُكَ كَتَبْتُ غَيْرَ ذَا قِيلَ لَمْ تَقُولِ إِلَّا يَٰ قَوْمِ انْفِرُوا

ایاتھا ۴۴ وکلما تھا ۴۵ وحر و فھا ۴۶ رکوعا تھا

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

يَسْ وَالْقُرْآنِ الْحَكِيمِ ۝ إِنَّكَ لَمِنَ الْمُرْسَلِينَ

تم بفرمان با حکمت
 ہم ہے اس کے ذرا کنی تو تحقیق ہے بھیجے ہوؤں ہے
 علی صراط مستقیم ۝ تَنْزِيلِ الْمُرْسَلِ الرَّحِيمِ
 براہ راست
 اور سید ہی راہ کے اتوار از بردست رحم داسے گنا

یس
 کبریا

یس
 باو نام نون یس
 وادو القرآن

زل
 ویا مخالف
 احوال

تفزیل
 تفزیل
 ارجح

الذِّكْرُ وَخَشِيَ الرَّحْمَنََ الْغَيْبُ فَلْيُسْرُ

و فرستاد از خدا غایبانه کس نشانت ده اورا

و فرستاد از خدا غایبانه کس نشانت ده اورا

و فرستاد از خدا غایبانه کس نشانت ده اورا

و فرستاد از خدا غایبانه کس نشانت ده اورا

و فرستاد از خدا غایبانه کس نشانت ده اورا

و فرستاد از خدا غایبانه کس نشانت ده اورا

و فرستاد از خدا غایبانه کس نشانت ده اورا

و فرستاد از خدا غایبانه کس نشانت ده اورا

و فرستاد از خدا غایبانه کس نشانت ده اورا

و فرستاد از خدا غایبانه کس نشانت ده اورا

و فرستاد از خدا غایبانه کس نشانت ده اورا

و فرستاد از خدا غایبانه کس نشانت ده اورا

و فرستاد از خدا غایبانه کس نشانت ده اورا

و فرستاد از خدا غایبانه کس نشانت ده اورا

و فرستاد از خدا غایبانه کس نشانت ده اورا

و فرستاد از خدا غایبانه کس نشانت ده اورا

و فرستاد از خدا غایبانه کس نشانت ده اورا

و فرستاد از خدا غایبانه کس نشانت ده اورا

مِثْلَنَا وَمَا أَنْزَلَ الرَّحْمَنُ مِنْ شَيْءٍ إِلَّا أَنْزَلَهُ

ماندا وند زود سوار، این خدا بیخ چمند مستی

10

گفتند پروردگار امید اند که هر آینه با کسی که

سارا جھوٹ کہتے ہو کہا ہمارا رب جاتا ہے ہم میں تک تمہاری طرف

وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِي هَدَانَا لِهٰذَا وَمَا كُنَّا لَكَ شَاكِرِيْنَ

لِرَسُولٍ ۝ وَمَا عَلَيْنَا الْإِبِلَ الْمِثْلِينَ ۝

و نیست بر ما مگر پیغام رسانیدن ظاهر

بہجے آئیے ہیں اور ہمارا دمنہ ہی ہے بہنیا دنیا کھول کر

قَالَ إِنَّمَا أَنْطِقُ بِمَا كُنْتُ أَعْلَمُ كُنْتُمْ هِيَ الذِّجَارُ

فَالْوَاِ اَنَا لَطِيْرٌ بِالْمَقْرِيْنِ لَمْ يَسْهَمِيْ مَرَّ يَتِيْمٌ

لقد كنت أرى أني ما أشكون به لكم شيئا إلا ما رأيت فيكم من كثرة

یو کے ہے نامبار دیہام کو ارم بہ پہلوئے گرم کو جس کا سر ہے

لَمَسْكِكُمْ مِنْ أَعْلَى السَّمَاءِ ۖ قَالُوا طَائِفُكُمْ مَعَكُمْ ۚ

ایستاد سرافراز ما را به یاد داشته باشید که در این راه، هرگز دست از تلاش برندارید.

نہ تو گھر کی بھاری سہارا ہے دیکھ کر مار

موسیقی ہمارے ہاں یہ درجہ ہے کہ ہر ایک کے ہاں ہے

اِنَّ ذٰلِكَ لَمُبْلَاٌ ثُمَّ لَمَعَم مَسِيرَةٌ ۝ وَاِذَا

یا اگر داند شود شمار بر شگون بدی کند بلکه شمار خوبی را خد که شسته بد و آمد

ما اس سے کہ کو سمجھنا کوئی نہیں کہ لوگ ہو کہ حدیث نہیں رہیں اور آیا

مِنْ أَقْصَا الْمَدِينَةِ وَجَاءَ بِهَا كَيْسَمٌ فَقَالَ يَقُومُ اتَّبِعُوا

دور ترین محلہ از ان شہر کے مشرق میں ایک قوم من سرائو کہیند

دور ترین جگہ ان سہرہ مردیہ شہرستان کے ایک طرف پر واقع ہیں۔
شہر کے ہر طرف سے ایک مردوڑ تالو اسے قوم جیلو راہ پیر

سہریکے پر یہ عمر کے ایک مرد دریا بولا ایسے کوم چلو رہا ہے

آتش
بفتح الهمزة وفتحة
و تسهیلها
ال
ذکر
م
خلف

۱۱۱
 ۱۱۲
 ۱۱۳
 ۱۱۴
 ۱۱۵
 ۱۱۶
 ۱۱۷
 ۱۱۸
 ۱۱۹
 ۱۲۰
 ۱۲۱
 ۱۲۲
 ۱۲۳
 ۱۲۴
 ۱۲۵
 ۱۲۶
 ۱۲۷
 ۱۲۸
 ۱۲۹
 ۱۳۰
 ۱۳۱
 ۱۳۲
 ۱۳۳
 ۱۳۴
 ۱۳۵
 ۱۳۶
 ۱۳۷
 ۱۳۸
 ۱۳۹
 ۱۴۰
 ۱۴۱
 ۱۴۲
 ۱۴۳
 ۱۴۴
 ۱۴۵
 ۱۴۶
 ۱۴۷
 ۱۴۸
 ۱۴۹
 ۱۵۰
 ۱۵۱
 ۱۵۲
 ۱۵۳
 ۱۵۴
 ۱۵۵
 ۱۵۶
 ۱۵۷
 ۱۵۸
 ۱۵۹
 ۱۶۰
 ۱۶۱
 ۱۶۲
 ۱۶۳
 ۱۶۴
 ۱۶۵
 ۱۶۶
 ۱۶۷
 ۱۶۸
 ۱۶۹
 ۱۷۰
 ۱۷۱
 ۱۷۲
 ۱۷۳
 ۱۷۴
 ۱۷۵
 ۱۷۶
 ۱۷۷
 ۱۷۸
 ۱۷۹
 ۱۸۰
 ۱۸۱
 ۱۸۲
 ۱۸۳
 ۱۸۴
 ۱۸۵
 ۱۸۶
 ۱۸۷
 ۱۸۸
 ۱۸۹
 ۱۹۰
 ۱۹۱
 ۱۹۲
 ۱۹۳
 ۱۹۴
 ۱۹۵
 ۱۹۶
 ۱۹۷
 ۱۹۸
 ۱۹۹
 ۲۰۰
 ۲۰۱
 ۲۰۲
 ۲۰۳
 ۲۰۴
 ۲۰۵
 ۲۰۶
 ۲۰۷
 ۲۰۸
 ۲۰۹
 ۲۱۰
 ۲۱۱
 ۲۱۲
 ۲۱۳
 ۲۱۴
 ۲۱۵
 ۲۱۶
 ۲۱۷
 ۲۱۸
 ۲۱۹
 ۲۲۰
 ۲۲۱
 ۲۲۲
 ۲۲۳
 ۲۲۴
 ۲۲۵
 ۲۲۶
 ۲۲۷
 ۲۲۸
 ۲۲۹
 ۲۳۰
 ۲۳۱
 ۲۳۲
 ۲۳۳
 ۲۳۴
 ۲۳۵
 ۲۳۶
 ۲۳۷
 ۲۳۸
 ۲۳۹
 ۲۴۰
 ۲۴۱
 ۲۴۲
 ۲۴۳
 ۲۴۴
 ۲۴۵
 ۲۴۶
 ۲۴۷
 ۲۴۸
 ۲۴۹
 ۲۵۰
 ۲۵۱
 ۲۵۲
 ۲۵۳
 ۲۵۴
 ۲۵۵
 ۲۵۶
 ۲۵۷
 ۲۵۸
 ۲۵۹
 ۲۶۰
 ۲۶۱
 ۲۶۲
 ۲۶۳
 ۲۶۴
 ۲۶۵
 ۲۶۶
 ۲۶۷
 ۲۶۸
 ۲۶۹
 ۲۷۰
 ۲۷۱
 ۲۷۲
 ۲۷۳
 ۲۷۴
 ۲۷۵
 ۲۷۶
 ۲۷۷
 ۲۷۸
 ۲۷۹
 ۲۸۰
 ۲۸۱
 ۲۸۲
 ۲۸۳
 ۲۸۴
 ۲۸۵
 ۲۸۶
 ۲۸۷
 ۲۸۸
 ۲۸۹
 ۲۹۰
 ۲۹۱
 ۲۹۲
 ۲۹۳
 ۲۹۴
 ۲۹۵
 ۲۹۶
 ۲۹۷
 ۲۹۸
 ۲۹۹
 ۳۰۰
 ۳۰۱
 ۳۰۲
 ۳۰۳
 ۳۰۴
 ۳۰۵
 ۳۰۶
 ۳۰۷
 ۳۰۸
 ۳۰۹
 ۳۱۰
 ۳۱۱
 ۳۱۲
 ۳۱۳
 ۳۱۴
 ۳۱۵
 ۳۱۶
 ۳۱۷
 ۳۱۸
 ۳۱۹
 ۳۲۰
 ۳۲۱
 ۳۲۲
 ۳۲۳
 ۳۲۴
 ۳۲۵
 ۳۲۶
 ۳۲۷
 ۳۲۸
 ۳۲۹
 ۳۳۰
 ۳۳۱
 ۳۳۲
 ۳۳۳
 ۳۳۴
 ۳۳۵
 ۳۳۶
 ۳۳۷
 ۳۳۸
 ۳۳۹
 ۳۴۰
 ۳۴۱
 ۳۴۲
 ۳۴۳
 ۳۴۴
 ۳۴۵
 ۳۴۶
 ۳۴۷
 ۳۴۸
 ۳۴۹
 ۳۵۰
 ۳۵۱
 ۳۵۲
 ۳۵۳
 ۳۵۴
 ۳۵۵
 ۳۵۶
 ۳۵۷
 ۳۵۸
 ۳۵۹
 ۳۶۰
 ۳۶۱
 ۳۶۲
 ۳۶۳
 ۳۶۴
 ۳۶۵
 ۳۶۶
 ۳۶۷
 ۳۶۸
 ۳۶۹
 ۳۷۰
 ۳۷۱
 ۳۷۲
 ۳۷۳
 ۳۷۴
 ۳۷۵
 ۳۷۶
 ۳۷۷
 ۳۷۸
 ۳۷۹
 ۳۸۰
 ۳۸۱
 ۳۸۲
 ۳۸۳
 ۳۸۴
 ۳۸۵
 ۳۸۶
 ۳۸۷
 ۳۸۸
 ۳۸۹
 ۳۹۰
 ۳۹۱
 ۳۹۲
 ۳۹۳
 ۳۹۴
 ۳۹۵
 ۳۹۶
 ۳۹۷
 ۳۹۸
 ۳۹۹
 ۴۰۰
 ۴۰۱
 ۴۰۲
 ۴۰۳
 ۴۰۴
 ۴۰۵
 ۴۰۶
 ۴۰۷
 ۴۰۸
 ۴۰۹
 ۴۱۰
 ۴۱۱
 ۴۱۲
 ۴۱۳
 ۴۱۴
 ۴۱۵
 ۴۱۶
 ۴۱۷
 ۴۱۸
 ۴۱۹
 ۴۲۰
 ۴۲۱
 ۴۲۲
 ۴۲۳
 ۴۲۴
 ۴۲۵
 ۴۲۶
 ۴۲۷
 ۴۲۸
 ۴۲۹
 ۴۳۰
 ۴۳۱
 ۴۳۲
 ۴۳۳
 ۴۳۴
 ۴۳۵
 ۴۳۶
 ۴۳۷
 ۴۳۸
 ۴۳۹
 ۴۴۰
 ۴۴۱
 ۴۴۲
 ۴۴۳
 ۴۴۴
 ۴۴۵
 ۴۴۶
 ۴۴۷
 ۴۴۸
 ۴۴۹
 ۴۵۰
 ۴۵۱
 ۴۵۲
 ۴۵۳
 ۴۵۴
 ۴۵۵
 ۴۵۶
 ۴۵۷
 ۴۵۸
 ۴۵۹
 ۴۶۰
 ۴۶۱
 ۴۶۲
 ۴۶۳
 ۴۶۴
 ۴۶۵
 ۴۶۶
 ۴۶۷
 ۴۶۸
 ۴۶۹
 ۴۷۰
 ۴۷۱
 ۴۷۲
 ۴۷۳
 ۴۷۴
 ۴۷۵
 ۴۷۶
 ۴۷۷
 ۴۷۸
 ۴۷۹
 ۴۸۰
 ۴۸۱
 ۴۸۲

افضل الناس في العلم

۱۱
 ۱۲
 ۱۳
 ۱۴
 ۱۵
 ۱۶
 ۱۷
 ۱۸
 ۱۹
 ۲۰
 ۲۱
 ۲۲
 ۲۳
 ۲۴
 ۲۵
 ۲۶
 ۲۷
 ۲۸
 ۲۹
 ۳۰
 ۳۱
 ۳۲
 ۳۳
 ۳۴
 ۳۵
 ۳۶
 ۳۷
 ۳۸
 ۳۹
 ۴۰
 ۴۱
 ۴۲
 ۴۳
 ۴۴
 ۴۵
 ۴۶
 ۴۷
 ۴۸
 ۴۹
 ۵۰
 ۵۱
 ۵۲
 ۵۳
 ۵۴
 ۵۵
 ۵۶
 ۵۷
 ۵۸
 ۵۹
 ۶۰
 ۶۱
 ۶۲
 ۶۳
 ۶۴
 ۶۵
 ۶۶
 ۶۷
 ۶۸
 ۶۹
 ۷۰
 ۷۱
 ۷۲
 ۷۳
 ۷۴
 ۷۵
 ۷۶
 ۷۷
 ۷۸
 ۷۹
 ۸۰
 ۸۱
 ۸۲
 ۸۳
 ۸۴
 ۸۵
 ۸۶
 ۸۷
 ۸۸
 ۸۹
 ۹۰
 ۹۱
 ۹۲
 ۹۳
 ۹۴
 ۹۵
 ۹۶
 ۹۷
 ۹۸
 ۹۹
 ۱۰۰

وَمَا لِي لَا أَعْبُدَ إِلَهِي فَمَرْيَمُ وَلِلَّهِ
 اور جو کیا ہے کہ نہ کروں اور اس کی تسبیح بگوں یا اور اس کی
 تَرْجَعُونَ ۝ اِنْ تَحْذَرُونَ فَاِنَّ اِلَهَكُمْ اَنْ يَرِدَ
 بارگاہ بندہ خواہد شد آج بزدلی خدا با بے کرم کہ اگر نخواہد
 بہر جا و گے پہلا میں بگردن او کے سو آب اور زکوٰۃ و صدقہ و
 الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي عَنَىٰ شَقَّهِمْ سَيَا وَلَا يَنْقِلُ
 خدا اپنے درمیان راہی دفع کند از من شفاعت انان جزیرہ اوالشان خلافت شد
 رحمن تکلیف کچھ کام نہ آویسے بگو اور کی سفارش اور نہ وہ تجھ کو چھوڑے
 اِنِّي اِذَا الْفِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ ۝ اِنِّي اُضِلُّ بِرَبِّكَ
 ہر آئند من انکادہ در گراہی ظاہر باشم بر آئینہ ایمان آوردم بہ پروردگار
 تو تو من بہنگار ہوں سرخ من بھن لایا ہمارے رب پر
 فَاسْمِعُونِ ۝ قِيلَ ادْخُلِ الْجَنَّةَ قَالَ يَلَيْكُ
 پس شہید از من شد گنہ شد اور در آگ بہشت رفت ای کاش
 سے سن حکم کہ چلا جا بہشت میں بولا سبط رح

الحسن والحسين

مالي
 فاولا بخت
 مع كون
 يفي
 لعل الله و صلا
 وسكونه و صلا

يقصد في
 بامانة و صلا
 و في و صلا

الحسن والحسين
 الحسن والحسين
 الحسن والحسين

الحسن والحسين
 الحسن والحسين
 الحسن والحسين

وَأَن كُلًّا جَمِيعًا لَدَيْنَا مَحْضَرُونَ ۝ وَآيَةٌ

دہشت ہر طبقہ مگر جمع آورد و نزدیک نا حاضر کردہ شدہ و ذلت است

اور سارون ہیں کوئی نہیں جو ایسے نہ آدین ہر کس پر کس اور ایک آدین

لَهُمُ الْأَرْضُ الْمَيْتَةُ أَحْيَيْناها وَأَخْرَجْنَا

لہم اکیان زمین مردہ زندہ گردانیدیم اورا و ہر آوردیم

أَوَّلُكُمْ زَمِينَ مَرَوِیْنَا أَوْسُكُوبَیْ جَلَا اِرْخَالَا

اوران داند پس از ان بخورند و آخر بدیم در زمین

أَوَّلُكُمْ زَمِينَ مَرَوِیْنَا أَوْسُكُوبَیْ جَلَا اِرْخَالَا

اوران داند پس از ان بخورند و آخر بدیم در زمین

أَوَّلُكُمْ زَمِينَ مَرَوِیْنَا أَوْسُكُوبَیْ جَلَا اِرْخَالَا

اوران داند پس از ان بخورند و آخر بدیم در زمین

أَوَّلُكُمْ زَمِينَ مَرَوِیْنَا أَوْسُكُوبَیْ جَلَا اِرْخَالَا

اوران داند پس از ان بخورند و آخر بدیم در زمین

أَوَّلُكُمْ زَمِينَ مَرَوِیْنَا أَوْسُكُوبَیْ جَلَا اِرْخَالَا

اوران داند پس از ان بخورند و آخر بدیم در زمین

لَمَّا
فُكِّنَ
حَكَمُ
الْمَيْتَةِ
۱۱

وَوَصَّیْنا
عَمَلُ
فَدَصَفَر
لَن

۳۸

عَلَى جَانِبِ مَوْجٍ يَجِبُ أَنْ يَكُونَ
 كَيْفَ أَخُو خَوَاتِمِ الْجِبَالِ
 بِجَانِبِ نَظَرِ الْبَابِ شَيْءٌ شَدِيدٌ
 جَبَّ بِرَأْسِي طَرَفَ الْبَابِ
 نَفْسُ الْبَابِ نَفْسِي سَأَلَ جَبَّ
 بِجَانِبِ الْبَابِ شَيْءٌ شَدِيدٌ
 عَالَمُ الْقَوَى

عَلَى جَانِبِ مَوْجٍ يَجِبُ أَنْ يَكُونَ
 كَيْفَ أَخُو خَوَاتِمِ الْجِبَالِ

عَلَى جَانِبِ مَوْجٍ يَجِبُ أَنْ يَكُونَ
 كَيْفَ أَخُو خَوَاتِمِ الْجِبَالِ
 كَوَارِدَاتِ دُنْيَا كَوَى الْبَابِ
 بِجَانِبِ نَظَرِ الْبَابِ شَيْءٌ شَدِيدٌ
 جَبَّ بِرَأْسِي طَرَفَ الْبَابِ
 نَفْسُ الْبَابِ نَفْسِي سَأَلَ جَبَّ
 بِجَانِبِ الْبَابِ شَيْءٌ شَدِيدٌ

وَأَيُّ لَهْمٍ الْكَلْبُ كَسَلَهُ مِنْهُ النَّهَارُ فَذُ اهِمُّ
 وَنَشَأَ هَسْتُ بَنَاتِ الرَّائِبِ مَقْدَمُ الْبُكْتِ كَيْفَ مَزِيدُ رَأْسِ الْبَابِ
 وَأَوَّلُ الْبَابِ شَيْءٌ هَسْتُ الْبُكْتِ كَيْفَ مَزِيدُ رَأْسِ الْبَابِ
 مُظْلَمُونَ ۝ وَالشَّمْسُ تَجْرِي لِمُسْتَقَرٍّ لَهَا
 وَنَشَأَ هَسْتُ بَنَاتِ الرَّائِبِ مَقْدَمُ الْبُكْتِ كَيْفَ مَزِيدُ رَأْسِ الْبَابِ
 ذَلِكْ تَقْدِيرُ الْغَزِيرِ الْعَلِيمِ ۝ وَالْقَمَرُ
 قَدَرْنَاهُ مِنْ لَحَى عَادَ كَالْمَرْجُونِ الْقَدِيمِ
 لَا الشَّمْسُ يَنْبَغِي لَهَا أَنْ تُدْرِكَ الْقَمَرَ وَلَا الْكَلْبُ
 سَائِقِ النَّهَارِ وَكُلٌّ فِي فَلَكٍ يَسْبَحُونَ ۝ وَآيَةٌ
 لَهُمُ آيَةٌ جَلَدٌ فِي سِتْرِمْ فِي الْفَلَكَ الْمَشْحُونِ ۝
 وَأَوَّلُ الْبَابِ شَيْءٌ هَسْتُ الْبُكْتِ كَيْفَ مَزِيدُ رَأْسِ الْبَابِ

۳۸

۳۸

۳۹

۴۰

۴۱

عَلَى جَانِبِ مَوْجٍ يَجِبُ أَنْ يَكُونَ
 كَيْفَ أَخُو خَوَاتِمِ الْجِبَالِ
 كَوَارِدَاتِ دُنْيَا كَوَى الْبَابِ
 بِجَانِبِ نَظَرِ الْبَابِ شَيْءٌ شَدِيدٌ
 جَبَّ بِرَأْسِي طَرَفَ الْبَابِ
 نَفْسُ الْبَابِ نَفْسِي سَأَلَ جَبَّ
 بِجَانِبِ الْبَابِ شَيْءٌ شَدِيدٌ

وَحَلَقْنَا لَهُمْ مِنْ مِثْلِهِ مَا يَرْكَبُونَ وَإِنْ

د آفریدیم بر آیتان اند کشتی ایکه سوار میشوند بران کشتی گردون و اگر
اور بنادینے کشتی اور کوار سطرخ کے سیر چڑھتے ہیں اور اگر

وَلَا تَقْرَءُ رُحُومَهُمْ فَلَا صَبِيحَ لَهُمْ وَلَا هُمْ يَنْقُذُونَ

خوابیم خون کہیں ایشان را پس ایچ فریاد سرزنش بر آیتان در ایشان باز نہ
ہم جاہلین تو اور کوار و بادین ہر کوئی نہ پہنچے اوکی فریاد کوار و بادین و ہلاکت

الْأَرْحَامَ مِنَّا وَمَتَّعْنَا إِلَىٰ حِينٍ وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ

لیکن رحمت کریم از جانب خود و پھر ہند ستم نماندن و چون گفتہ شود بالیشان
گرام اپنی مہربانی اور کام جلا بکوار وقت تک اور جب کہے اوکو

اتَّقُوا مَا بَيْنَ أَيْدِيكُمْ وَمَا خَلْفَكُمْ لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ

کہ ترسید از حقوبتی پیش رویت باشد و حقوبتی کہ پس پشت شما باشد کہ بر تارجم کر دہو ہو
بجو اسے سامنے آتے ہے اور اسے پیچھے چھوڑے نہ رہے ہر رحم ہو

وَمَا تَأْتِيهِمْ مِنْ آيَةٍ مِنْ آيَاتِ بَرِّهِمْ إِلَّا كَانُوا عَنْهَا

وہی آید بہ نشان ایچ نشاندہ از ان ہمار بروردگار الٹان الا لڑان
اور کوئی حکم نہیں پہنچتا ان کو اپنے رب کے حکمون سے جسکو

مَعْرِضِينَ وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ اتَّقُوا اللَّهَ فَأَمَّا رُحُومَهُمْ

روگردان ہند و چون گفتہ شود بالیشان کہ ترسید کنند از پھر زرن آدہ
تلا نہیں رہتے ولا اور جب کہے اوکو ترسید کرے کہ پھر کادیا

اللَّهُ قَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا الَّذِينَ آمَنُوا أَنْطَعِم

خدا تعالیٰ گوید این کافران مسلمانان آپاطعام و کہیم
کہتے ہیں مگر ایمان والو کو ہم کیوں کھلاوین

وہاں سے آئے ہیں خدا کا رشتہ
میں سے اعمال پر مبنی

من

مَنْ لَوْ شَاءَ اللَّهُ أَطْعَمَهُ إِنْ أَنْتُمْ إِلَّا فِئَاحٌ

کسی را کہ اگر خدا چاہتا تھا سب سے طعام دے دیتا اور انہیں نہ مگر درگرا ہے

مَبِينٌ وَيَقُولُونَ مَتَى هَذَا الْوَعْدُ إِنْ كُنْتُمْ

ظاہر دیگوئے کافران کی باشد این وعدہ اگر

صَادِقِينَ مَا يَفْطُرُونَ إِلَّا صُحُفًا مَبْنُوعًا

راست گوئیہ انتظار سے کشند کہ ایک ورقہ نندہ پیرا پیرا

وَهُمْ يَخْضَعُونَ فَلَا يَسْتَطِيعُونَ تَوْصِيَةً

والتان اخصوت کمان نہند پس توانند وصیت کردن

وَلَا إِلَى أَهْلِهَا مُدِيرِعُونَ وَنَفْثَ فِي الصُّورِ قَادِرًا

دندہ باطن خانہ خود باز گردند و دندہ نمود در صورتیں گہان شان

مِنْ الْأَجْدَاثِ إِلَيْهِمْ يُسَلُّونَ قَالُوا يَوْلَيْكُمَا

از قبر تا بسوی پروردگار خویش سنباند گوئیہ وادی برما

مَنْ بَعَثْنَا مِنْ قَبْلِكَ نَاهُكُمَا وَأَعْلَا رُحْمًا وَصَدَقَ

کہ خبر این مارا از فرنگہ ما آریہ این ہا نہست کہ وعدہ دادہ بود و صدق

وہی کہ ای ایک کہ

یخصمون

وہی کہ ای ایک کہ

نظر

اَلْاَسْلُوْنَ ۝ اِنْ كَانَتْ اِلَاصِحَّةٌ وَحْدًا فَاذْاَهُمْ
 پناہ بران نباشد ابن واقعہ مگر نعرہ شہد پس گہان ان سے اورو
 لَمْ يَكُنْ اَحْضَرُونَ ۝ فَاَلْيَوْمَ لَا تَطْلُبُ نَفْسٌ سَبِيلاً وَجْهًا
 ترونگ حاضر کردہ شدہ ہند پس امروز ہم کردہ خواہد آئند بگوئیں سب سے ترونگ
 ہمارے پس بڑے آئند پیران کے دن اظلم ہوگا کسی جی پر پیران ہی لا باور
 اَلْاَسْلُوْنَ ۝ اِنْ اَصْحَابُ الْجَنَّةِ الْيَوْمَ
 الہجسایچہ میگردید بر آئند اہل بہشت امروز
 جو کرتے تھے بہشت کے لوگ آج
 شَغِلٌ فَمَنْ ۝ لَّهُمْ وَاَزْ وَجْهٌ فِي ظِلِّ اَعْدَائِكُمْ
 کاری ستند شواہد انشان نشان در سایہ بار شغلتا
 ایک دہندہ بین بین باتیں کرتے وہ اور اوکی عورتیں سیون میں بخون بر
 مَسْكُونٌ ۝ لَهُمْ فِيهَا فَمَكَةٌ وَطَمٌ مَا يَدْعُونَ ۝ سَلَامٌ
 سکینہ شہید ان نراست درشت بیوہ وایت از است ایچہ طلبہ شہد سلسلہ
 کے لگاتے اونکو وہاں ہے بسوہ اور اونکو ہے جو مانگ لین سلام
 قَوْمٌ مِّنْ رَبِّ جَهَنَّمَ ۝ وَامْتَرُوا الْيَوْمَ أَيُّهَا الْمُجْرِمُونَ ۝
 از جانب پروردگار پیران وگوئیم جدا شوید امروز سے گناہ گاران
 ہوتا ہے پیران سے اور تم الگ ہو جاو آج اسے گناہ گارو
 اَلْمَاعِيَةَ اَلْيَكْمُ يَلْبَنِي اَدَمَ اَنْ لَا تَقْبَلَهُ الشَّيْطَانُ
 آہا شہادہ بودم کہ سب سے گناہی اولاد آدم کہ میر سبتہ شیطانرا
 میں سبتہ کہہ رہا تھا تم کو ایسے آدم کی اولاد کہ نہ پوجو شیطان کو

۵۲
 ۵۳
 ۵۴
 ۵۵
 ۵۶
 ۵۷
 ۵۸
 ۵۹

قلم
 ان
 ف
 س

۶۰
 ۶۱

۴۰ **اِنَّهٗ لَكُمۡ عَلٰی مِیۡنٍ وَّاٰرَ اَعۡیَاسَ ۙ هٰذَا صِرَاطُ**
 ہر آئینہ کو تم پر آئینہ است و اگر اے عیاس! یہاں ہے راستہ
 ۴۱ **مُسْتَقِیۡمٌ وَّلَقَدْ اٰضَلۡ مِنْکُمۡ جِبِلًّا کَثِیۡرًا فَاَفَلَمۡ**
 راست اور وہ بہک گیا تم میں سے بہت خلق کو بہک گیا
 ۴۲ **تَلَوۡا وَاَتَعٰیقَلُوۡنَ ۙ هٰذِهِ جَهَنَّمُ الَّتِیۡ کُنْتُمْ تُوعَدُ**
 پڑھتے تھے اور وہ بہک رہے تھے یہ جہنم ہے جس کی تم کو وعید تھی
 ۴۳ **اِصۡلُوۡهَا الۡیَومَ بِمَا کُنْتُمْ تُکْفَرُوۡنَ ۙ الۡیَومَ نَخۡدُمُ**
 آج اس کو بھونچو آج کے دن بدلا ہے کفر کا آج ہم تم کو خدمت
 ۴۴ **اَقۡوَامٍ وَّاَتَّکَلَمُنَا اَیۡدِیۡہِمْ وَتَشَہَدُ اَرْجُلُہُمۡ مَا کَانُوۡا**
 قوموں کے ہاتھ اور لوگوں کے ہاتھ اور پاؤں کے ہاتھ اور پاؤں
 ۴۵ **یَکۡسِبُوۡنَ ۙ وَاَنۡ شَآءَ لَطَمُنَا عَلٰی اَعۡیُنِہُمۡ فَسَبَقُوۡا**
 کماتے ہیں اور اگر چاہیں ہمارے ہاتھ ان کے ہاتھ پر پہنچ جائیں
 ۴۶ **اَلۡصَّرَاطَ فَاَنۡ یَّجۡزِیۡنَ ۙ وَاَنۡ شَآءَ لَنَمۡسُقَنَّہُمۡ**
 راستہ کو چھوڑ دیں اور اگر چاہیں ہم ان کو بھونچ دیں

مَجَلَّ جِبِلًّا جَبَلًا
 پیرانہ ۲۵ ۲۶ ۲۷ ۲۸ ۲۹ ۳۰ ۳۱ ۳۲ ۳۳ ۳۴ ۳۵ ۳۶ ۳۷ ۳۸ ۳۹ ۴۰ ۴۱ ۴۲ ۴۳ ۴۴ ۴۵ ۴۶ ۴۷ ۴۸ ۴۹ ۵۰ ۵۱ ۵۲ ۵۳ ۵۴ ۵۵ ۵۶ ۵۷ ۵۸ ۵۹ ۶۰ ۶۱ ۶۲ ۶۳ ۶۴ ۶۵ ۶۶ ۶۷ ۶۸ ۶۹ ۷۰ ۷۱ ۷۲ ۷۳ ۷۴ ۷۵ ۷۶ ۷۷ ۷۸ ۷۹ ۸۰ ۸۱ ۸۲ ۸۳ ۸۴ ۸۵ ۸۶ ۸۷ ۸۸ ۸۹ ۹۰ ۹۱ ۹۲ ۹۳ ۹۴ ۹۵ ۹۶ ۹۷ ۹۸ ۹۹ ۱۰۰

جوابی

مَكْنَتِهِمْ فَمَا اسْتَطَاعُوا مُضِيًّا وَلَا يَرْجِعُونَ

جانبی ایشان آپس نتوانند گشتن از اینجا و باز نگردند

وَمَنْ لَّهُمْ نَجَاتٌ مِمَّا عَمِلُوا فِي الْخَلْقِ أَفَلَا يَعْقِلُونَ

وہر کرا عمر دراز میدیم مگر نجات کفایتش در آتش نیست آبادی یا بند روی او
اور جگہ ہم بوشا کرن او نہ مگرین خلقت میں ہر کیا جو ہم نہیں دیتے اور
عَلَيْهِ الشُّعْرُ وَمَا يَنْبَغِي لَهُ أَنْ هُوَ الْاذْكُرُ

اگرچہ ہم ان پر بار بار تذکرہ دلائل نیست اورا نیست این مگر بند
ہے نہیں سکھایا اسکو شعر کہتا اور یہاں سے لائق نہیں ہے فوری بھولی
وَقُرْآنٍ مِّمَّيْنٍ لِّتُنْذِرَ مَنِ كَانَ حَيًّا وَيَحِقُّ

قرآن آسمان تا برساند ہر کرا زندہ باشد و ثابت شود
اور قرآن ہی صاف تا در سنہ و سبب اسکو جس میں جان ہو اولویت ہو
الْقَوْلُ عَلَى الْكَافِرِينَ

اگرچہ ہر کافران آگاہند کہ ما آفریم ہر کافران
بات مکر و نیر و کیا او نہیں دیکھتے کہ ہم نے خود کو
مِمَّا عَمِلْتُمْ اَيُّهَا اَنْعَمَّا فَهُمْ طَائِفَةٌ مَّا لَكُم

اور انہما ساختہ است دست ما چہار پانچ از ایشان گنہگارند
ایسے مائون بنائیم جو بایک پیرودہ انعام میں اور
ذَلِكَ لِّتُنْذِرَ اُولَئِكَ وَمِنْهُمْ اُمِّيًّا

را ہم سناسیم چہار پانچ از ایشان بے عقلان اگر ایشانست بعضی ان سوز و آتش از
عاجز کرداد کو ایسے آہستہ پیر و حق کوئی آگاہی سواری اور سبکو گناہ میں اور کو

مکنتہم

نکسہ

ادج کل

نعم قلوب

لشید

کس

و

لشید

و

لشید

و

لشید

و

لشید

و

لشید

و

جوابی

۳۳

مستبارب
بالا
کے خلف

فِيهَا مَنفَعَةٌ وَفِيهَا شِكْرٌ أَفَلَا تَشْكُرُونَ ۝ وَاتَّخَذُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ آلِهَةً لَعَلَّهُمْ يَنْصُرُهُمْ وَلَا يَكُونُوا مِنْ عَذَابِ اللَّهِ فِي شَأْنٍ

۴۲۲ در چہار پایاں خفہا و شامیدن با آتشگر نیکو دارند و گرفتند
ان میں فائدہ ہے اور میں نے کہا کہ ہر کون شکر نہیں کرتے اور کہیں

دُونَ اللَّهِ إِلَهَةً لَعَلَّهُمْ يَنْصُرُهُمْ وَلَا يَكُونُوا مِنْ عَذَابِ اللَّهِ فِي شَأْنٍ

۴۲۳ سوا خدا کے بتواریا بود کہ ایشان بکودادہ شوند انوارند
اللہ کے سوا اور حاکم کہ شاید ان کو مدد پہنچے نہ سکیں گے

نَصْرَهُمْ وَهُمْ لَمْ يَرْجُوا يَوْمَ الْمَعْزَةِ ۝ فَلَا يَكُونُ لَهُمْ

۴۲۴ باری کون ایشان و این بیان برکات ان لشکر کردہ شدہ اند پس و چون کہ
انکی مدد کرنی اور یہ اذکی فوج ہو کر کہے آئیں گے اب تو تم نہ کہاتے

قَوْلُهُمْ إِنَّا نَعْلَمُ مَا يُسِرُّونَ وَمَا يُعْلِنُونَ ۝

۴۲۵ سخن ایشان ہر آئند امید انہم انجہ نہان میکنند و انکار می نمایند
انکی بات سے ہم جانتے ہیں جو چھپاتے ہیں اور جو کہتے ہیں

أَوَلَمْ يَرَوْا أَنَّا خَلَقْنَاهُمْ مِنْ نُطْفَةٍ فَإِذَا

۴۲۶ آبادیدہ است آدمی کہ ما آفریدیم اور از نطفہ پس ناگهان
کیا دیکھتا نہیں آدمی کہ ہے او کو بنایا ایک پوند سے بہر تھی

هُوَ حَبْلٌ مُمْتَلِئٌ ۝ وَصَبَّ كُنَّا مِثْلًا وَلَكِنْ لَقَدْ

۴۲۷ وہی خصوصیت کندہ آشکار شد و بدیدہ اور تو بر یکا داشتہ و فراتو شش آدمی
وہ ہر گز چھوڑتا ہوتا اور پھٹا ہے ہم پر کہ اوت اور ہول گیا اپنی پائش

قَالَ كَرِهَ اللَّهُ مُشَاهَدَةً إِلَى الْغَظَامِ وَهِيَ كَمِيمٌ ۝ قُلْ يَحْيَا

۴۲۸ گفت کہ زردہ کند استخوان ہزار آدمی کہ آن کہشند
کہنے لگا کون جلا دیکھا پڑیاں جب ہو کہری ہو گئیں تو کہہ او کو جلا دیا گیا

یہاں سے درخت سے پہلے پہلے
 اس میں رکنی میں نواز گئی
 یہاں سے پہلے پہلے پہلے

وہاں

الَّذِي أَنْشَأَهَا أَوَّلَ مَرَّةٍ وَهُوَ بِكُلِّ خَلْقٍ عَلِيمٌ
 اُنکے آفرید اور اول بار و اوپر ہم آفرین و انست
 جسے بنایا او کو پہلی بار اور وہ سب بنانا جانتا ہے
 الَّذِي جَعَلَ لَكُم مِّنَ الشَّجَرِ الْأَخْضَرِ نَارًا فَإِذَا
 اُنکے پیدا کر دیا کھیتا از درخت سبز آتش را پس اُنکے
 سے بنادی کھو سبز و رخ سے آگ بہر آب
 أَنْتُمْ فِيهِ تُوقَدُونَ ۝ أَوَلَيْسَ الَّذِي خَلَقَ
 شما از ان درخت آشی آفرید ایا نیست اُنکے آفرید
 تم اوس سے لگاتے ہو کیا نہیں بنائے
 السَّمِیْعُ الْأَرْضُ يَقْدِرُ عَلَىٰ أَنْ يَخْلُقَ مِثْلَهُمْ
 آسمان و زمین را توانا ہر اُنکے آفرید مانند ایشان
 اُس سنان زمین نہیں سکتا کہ بنا دے ایسی آدمی
 بَلَىٰ وَهُوَ الْخَلَّاقُ الْعَلِيمُ ۝ إِنَّمَا آمَنَ إِذَا أَرَادَ
 بلی و ہونست آفرینندہ و دانایا خیراں نیست فرمان خدا چون بخواہد
 کہون آمین وہ ہے اصل و خواہاں اس کا حکم ہی ہے چاہے
 شَيْئًا أَنْ يَقُولَ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ ۝ فَبِحِزْنٍ
 کسی چیز کو کہ کہی اوسکو ہو وہ ہو جاوے سو اُنکے وہ ہے
 بیکہ ملکوت کل شیء و الیکہ ترجعون
 بدست اوست پادشاہی ہر چیز و سوا اونداز گردانید ہ شود
 جیکے ماتہ ہے حکومت ہر چیز اور اوسیکے طرف ہر جاوے

۸۹

۸۰

۸۱

۸۲

۸۳

يَقْدِرُ
 اَخْلَقَ
 ف

فَيَكُونُ
 عَطَا عَلَى يَقُولِ
 كَر
 مَلَكُوتِ
 ل

سورۃ

سورة الصافات

سُورَةُ الصَّافَّاتِ ثَلَاثٌ وَبَعَثَةٌ ثَمَانُونَ آيَةً

اياتها ۸۰ وکللماتها ۸۶۰ وحروفها ۳۸۲۰ و رکوعاتها ۵

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

وَالصَّافَّاتِ صَفًّا ۝ فَالزَّاجِرَاتِ زَجْرًا ۝ فَالسَّائِرَاتِ سَيْرًا ۝

فَالْمُغِيرَاتِ غِيرًا ۝ فَأُولَئِكَ كَانَهُنَّ خِثْلًا ۝

ذِكْرًا ۝ إِنَّ إِلَٰهَكُمْ لَوَاحِدٌ ۝ رَبُّ السَّمَوَاتِ

وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا ۝ رَبُّ الشَّرَاقِ ۝

وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا ۝ رَبُّ الشَّرَاقِ ۝

السَّمَاءِ الدُّنْيَا بَرِيقًا ۝ الْكَوْكَبُ ۝ وَحِطَّةً ۝

وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا ۝ رَبُّ الشَّرَاقِ ۝

وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا ۝ رَبُّ الشَّرَاقِ ۝

سورة الصافات

وَالصَّافَّاتِ صَفًّا ۝ فَالزَّاجِرَاتِ زَجْرًا ۝ فَالسَّائِرَاتِ سَيْرًا ۝

فَالْمُغِيرَاتِ غِيرًا ۝ فَأُولَئِكَ كَانَهُنَّ خِثْلًا ۝

ذِكْرًا ۝ إِنَّ إِلَٰهَكُمْ لَوَاحِدٌ ۝ رَبُّ السَّمَوَاتِ

وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا ۝ رَبُّ الشَّرَاقِ ۝

وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا ۝ رَبُّ الشَّرَاقِ ۝

وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا ۝ رَبُّ الشَّرَاقِ ۝

عَلَمُ

اِذَا عَاثَا عَاثَا اِذَا

مُنَا
دج
اربع

اَقْبَابُنَا
ا

۱۵ وَقَالُوا اِنَّ هٰذَا اِلٰهٌ مِّمِّينَ ۝ عَاثَا عَاثَا
 ۱۶ وَكَانَ تَرَابًا ۝ اَوْ اَبَاؤُنَا
 ۱۷ اَوَّلُوْنَ ۝ قُلْ نَفْسٌ وَّ اَنْتُمْ وَاَنْتُمْ دَخَرْتُمْ ۝ فَلَمَّا
 ۱۸ هِيَ رَحْمَةٌ وَّ حَقٌّ ۝ فَادِ اِهْمُ يَنْظُرُوْنَ ۝ وَقَالُوا
 ۱۹ يٰوَيْلَا هٰذَا يَوْمُ الدِّينِ ۝ هٰذَا يَوْمُ الْفَصْلِ
 ۲۰ الَّذِي كُنْتُمْ بِهِ تَكْتُمُوْنَ ۝ اَحْسِرُوا الَّذِي
 ۲۱ ظَلَمْتُمْ ۝ اَوْ اَمْ لَكُمْ اِلٰهٌ غَيْرُ الَّذِي تَعْبُدُوْنَ ۝ اَمْ لَكُمْ
 ۲۲ اِلٰهٌ غَيْرُ الَّذِي تَعْبُدُوْنَ ۝ اَمْ لَكُمْ اِلٰهٌ غَيْرُ الَّذِي تَعْبُدُوْنَ ۝

ربع

عَلَمُ

وہابی بائیں بائیں واداعی
وہابی بائیں بائیں واداعی
وہابی بائیں بائیں واداعی

دُونَ اللَّهِ فَصَلُّوا لَهُمْ إِلَى خُطْبَةِ الْحَجِّهِمْ وَفَقُّوهُمْ
 بحسنہ خدا پس لالت کنند انرا بسوگراہ و فخر و باز در پندار
 اند کے سوای پہر چلاؤ انکو راہ پر و فخر کی خاطر کہو انکو
 انہم مسئلوں مالکم لاتنا صرون بلہم
 ہر آئینہ ان سوال کروہ خواندند جیست شمار کہ بائیں یکبار ہی سیکند بلکہ ان
 ان سے پوچھتے کیا ہوا انکو ایک دوسرے کی مدد نہیں کر سکتے کوئی نہیں
 الیوم مستسلمون و اقبل بعضہم علی بعض
 امروز گردن نہاد گانند درو آورند بعض از انان بر بعض
 وہ آج آپ کو بکروا رہے ہیں اور موہ نہ کیا بعضوں نے بعضوں کی طرف
 يتساءلون قالوا انکم کنتم تاقوننا
 پوچھتے سوال کنان گویند ہر آئینہ شمار سے آمد یہ پیش
 کے پوچھتے ہوسیلے تم ہی تھے کہ آتے تھے ہم پر
 عن الیمین قالوا بل لکم تکلونوا مؤمنین
 از جانب راست کہ بلکہ گویند شمار ہو دین
 وہ اپنے سے ہیں وہ دوسرے کوئی نہیں پر تم ہی تھے یقین لایا ہوا ہے
 وما کان لنا علیکم من سلطان بل کنتم قوما
 دینو مارا هیچ تسلط بر شمار بلکہ شمار یہ یہ گروہ ہے
 اور ہمارا تم پر کچھ زور نہیں نہ تھا پر تم ہی تھے لوگ
 طعین فحق علینا قولا ربنا اننا لکائنون
 از حد گذشتہ پس لازم شد براسخن پروردگار ماکہ آئینہ ہاچشند
 نیے حد چلنے و اتساع موازات ہوئی ہم بر بات ہمارے کرب کی ہکو مزہ چکنا

وہابی بائیں بائیں واداعی

لاتنا صرون
اور خلافت
و خلافت

وہابی بائیں بائیں واداعی

وہابی بائیں بائیں واداعی

وہابی بائیں بائیں واداعی

وہابی بائیں بائیں واداعی

۳۲

فَاَعْوَجَّ يَكْفُرُ اَنَا كَمَا كَفَرْتُمْ فِي

پس گمراہ کر دیم شمار کہہ کر ایسا گمراہ بودیم پس تحقیق ہر اثنان آنروز در
پہرے تم کو گمراہ کیا ہم سہنے آپ گمراہ سو خدا اوسدن

۳۳

الْعَذَابِ مُشْتَرِكُونَ اَاَ كَذٰلِكَ نَفَعَلُ

عذاب با ہم مشترک باشد ہر آئینہ با بھینسے کرے یا
تخلیف میں شریک ہیں ہم ایسے کچھ کرے یا

۳۴

رَاٰلِیْهِمْ مِّنْ اَنْهٰمْ كَانُوْا اِذَا قِيلَ لَهُمْ لَا اِلٰهَ

انگار ہمارے ہر آئینہ اثنان چون گفتہ میشدندشان کہ نیست
گنہگاروں کے حق میں وہ تھے کہ جب اوس سے کوئی کہتا کہ کیا ہے

۳۵

اِلَّا اللّٰهُ یَسْتَكْبِرُوْنَ وَیَقُولُوْنَ اَنَّا لَنُرٰکُمْ

مگر خدا سرکش میگردند و میگفتند آیا ما ترک کہندہ
سوا کے اندر سے تو غرور کرتے اور کہتے کیا ہم پتھر و سنگ

۳۶

اَلْهٰتِنَا اِلٰهٌ مِّمَّا یَعْبُدُوْنَ بَلْ جَاءَ بِالْحَقِّ وَصٰلٰتُ

معبودان خود کا شیم ہر کہتہ شاعر ہوا نہ بلکہ آوردیم ہر سخن درست را اور
اپنے ہمارے کو کہتے ہے کہ شاعر و واسطے کوئی نہیں وہ لانا کے چھاؤں

۳۷

اَلْمُرْسَلِیْنَ اِنۡکُمْ لَنۡ یَّقُوْا الْعَذَابَ اِلَّا کَلِمًا

سنا رہا ہر آئینہ شما چشمہ عذاب درد دہندہ ہند
سب رسول کو بیشک تم کو چھوٹی دیکھ والی مار اور

۳۸

یَجْرَوْنَ اِلَّا مَّا کُنْتُمْ یَعْمَلُوْنَ اِلَّا اِلٰهًا اَدۡرَاۤ اِلٰهَ

چلتے ہیں مگر جس کا چھوڑ کر کرتے ہیں لیکن بد گمانی
وہی ملا باوصیہ چھوڑ کر کرتے ہیں مگر جو بد گمانی

Handwritten marginal note in the top left corner.

Handwritten marginal note on the left side.

Handwritten marginal note at the bottom left corner.

بہن سوائے ہر سب سے زیادہ
 چنانچہ سب سے زیادہ

وہاں

الْمُخْلِصِينَ ۝ أُولَٰئِكَ لَهُمْ رُزُقٌ مَّعْلُومٌ ۝
 انجائے ان پر اس روز کی معرفت
 جہنم کے وہ جو ہیں اور کوروزی سے مستند
 فَاُولَٰئِكَ لَهُمْ رُزُقٌ مَّعْلُومٌ ۝ اِلٰی جَنَّتِ النَّفْسُ ۝
 انواع سواد ایشان تو اٹھ گانہ در پستہ نفست
 مہویہ اور او کی عزت ہے با غن میں نفست
 عَلٰی سِرِّ مُتَقَدِّمِينَ ۝ يُطَافُ عَلَيْهِمْ بِكَائِرٍ ۝
 بر تختہ دار و بر رویہ یکدیگر گردانیدہ میشود و ہر ایشان
 مٹھون پر ایک دوسرے کے سامنے لوگ بے ہرے ہیں اور کے ہر ایک
 مِنْ مَّعِينٍ ۝ بِيضَاءَ لَدُنَّ لِلشَّيْرِ ۝ لَا يَرِيهَا
 از شراب جاری سفید رنگ لذت دہندہ نوشند گانہ در آن ترا
 شراب نہر بجا سفید رنگ فرو تھی سب سے والو کو نہ اوس میں
 غَوْلٌ وَلَا هُمْ عَنْهَا يُنْزَفُونَ ۝ وَعِنْدَهُمْ قِيَرَانٌ ۝
 تباہ کاری باشند وہ ایشان از ان نہر بہت شوند و نزدیک ایشان زمان در آن
 سوزہر تابی اور نہ اوس کے کئے ہیں اور اوس کے پاس میں عود میں کی
 الطَّرَفِ عَيْنٍ ۝ كَانَتْ بَيْضَ مَكُونٍ ۝
 چشم باشند فراخ چشمان کو تبا ایشان بے بیضا دشت مرغ و پرہ پوشیدہ اند
 گاہ کہنیاں ہری اکھوں الیان گویا وہ اندھے ہیں جسے در پے
 فَاقْبَلْ بَعْضُهُمْ عَلَىٰ بَعْضٍ يَتَسَاءَلُونَ ۝ فَاَلَمْ
 پس رو آئے بعض اہل ہشت بر بعض با یکدیگر ہتھ پڑان گفت
 پھر عود کیا ایک دوسرے کی طرف سے پوچھنے والا

۴۰
۴۱
۴۲
۴۳
۴۴
۴۵
۴۶
۴۷
۴۸
۴۹
۵۰

یُنْزَفُونَ
 کن

وہاں سے سب سے زیادہ
 چنانچہ سب سے زیادہ

۴۰

بانتات ایہ وصال
خونی و کھالین
ح س

مختارین خود و شستیم ما عذاب کرده شدہ ہر آئینہ این است
اور ہم کو تکلیف ہائین پہنچی ہے۔ بیشک ہی ہے

١٤٠٠

اور سب کے لئے آیتیں اور احکامات
 اور سب کے لئے آیتیں اور احکامات
 اور سب کے لئے آیتیں اور احکامات

الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ۝ لِيُثْلَحَ بِهَا الْعِلْمُ

بِرُوحِ الرَّبِّ ۝ لِيُثْلَحَ بِهَا الْعِلْمُ

بِرُوحِ الرَّبِّ ۝ لِيُثْلَحَ بِهَا الْعِلْمُ

بِرُوحِ الرَّبِّ ۝ لِيُثْلَحَ بِهَا الْعِلْمُ

بِرُوحِ الرَّبِّ ۝ لِيُثْلَحَ بِهَا الْعِلْمُ

بِرُوحِ الرَّبِّ ۝ لِيُثْلَحَ بِهَا الْعِلْمُ

بِرُوحِ الرَّبِّ ۝ لِيُثْلَحَ بِهَا الْعِلْمُ

بِرُوحِ الرَّبِّ ۝ لِيُثْلَحَ بِهَا الْعِلْمُ

بِرُوحِ الرَّبِّ ۝ لِيُثْلَحَ بِهَا الْعِلْمُ

بِرُوحِ الرَّبِّ ۝ لِيُثْلَحَ بِهَا الْعِلْمُ

بِرُوحِ الرَّبِّ ۝ لِيُثْلَحَ بِهَا الْعِلْمُ

بِرُوحِ الرَّبِّ ۝ لِيُثْلَحَ بِهَا الْعِلْمُ

40

41

42

43

44

45

46

47

48

وَلَا يَخْلُفُ عَنْهَا شَيْءٌ

وَلَا يَخْلُفُ عَنْهَا شَيْءٌ

۴۰
بسیار عزیز کسیکه عبادت در دوران اولی
در آن بیست و یک سالگی تمام شد

و کشتن این امر را از دست
با وجود این که در این زمانه
فوتها که بعد از سیصد سال

49

A.
A1

22
23

AM

AD

24

AG

۱۰۰
۱۰۱
۱۰۲
۱۰۳
۱۰۴
۱۰۵
۱۰۶
۱۰۷
۱۰۸
۱۰۹
۱۱۰
۱۱۱
۱۱۲
۱۱۳
۱۱۴
۱۱۵
۱۱۶
۱۱۷
۱۱۸
۱۱۹
۱۲۰
۱۲۱
۱۲۲
۱۲۳
۱۲۴
۱۲۵
۱۲۶
۱۲۷
۱۲۸
۱۲۹
۱۳۰
۱۳۱
۱۳۲
۱۳۳
۱۳۴
۱۳۵
۱۳۶
۱۳۷
۱۳۸
۱۳۹
۱۴۰
۱۴۱
۱۴۲
۱۴۳
۱۴۴
۱۴۵
۱۴۶
۱۴۷
۱۴۸
۱۴۹
۱۵۰
۱۵۱
۱۵۲
۱۵۳
۱۵۴
۱۵۵
۱۵۶
۱۵۷
۱۵۸
۱۵۹
۱۶۰
۱۶۱
۱۶۲
۱۶۳
۱۶۴
۱۶۵
۱۶۶
۱۶۷
۱۶۸
۱۶۹
۱۷۰
۱۷۱
۱۷۲
۱۷۳
۱۷۴
۱۷۵
۱۷۶
۱۷۷
۱۷۸
۱۷۹
۱۸۰
۱۸۱
۱۸۲
۱۸۳
۱۸۴
۱۸۵
۱۸۶
۱۸۷
۱۸۸
۱۸۹
۱۹۰
۱۹۱
۱۹۲
۱۹۳
۱۹۴
۱۹۵
۱۹۶
۱۹۷
۱۹۸
۱۹۹
۲۰۰

وَيَكُونُ مِنْهَا وَقْفٌ لِمَنْ هُوَ أَهْلُهُ مِنْ أَهْلِ الْبَيْتِ

و بخاسته ایم ایشانرا و قوم ایشانرا از اندوه بزرگ

اور بچا دیا اور انکو اور انکی قوم کو اوس بڑی گھبراہٹ سے

وَنَصْرُهُمْ فَكَانُوا هُمُ الْغَالِبِينَ ﴿١٠١﴾

و بعد از این که از ایشان بپرسیدم که آیا در این کتاب

اور اونکی مدد کی توڑ دے گا یہی نہیں اور دی اوکو

الكتاب المستنير ٥٠٠ ومديهما الضم

کتاب فی مخرج و دلالت کردیم ایشانرا راه

سنگسب و انفع اور سوجھا می او کو تسبیح ہی را

المستغفر

و باقی کذا مستقیم بر ایشان شنائی نیک پسینان سلام

اور باقی رہ گئے اور ان پر اچھلی خلق میں یہ کہ سدا

عَلَى قَوْمٍ مُّشْرِكِينَ إِنَّكَ لَهُم بِشَهِيدٌ

بررسی و مارون هر آینه ما چنین بندهاییم و میگویم کار را

موسیٰ اور ہارون پر ہم یوں دیکھتے ہیں جیسا کہ ان کی تصویر

اَنْتُمْ مِّنْ عِبَادِنَا الْمُؤْمِنِينَ ۝ وَاِنَّ اَكْبَارَ

هر آینه ایشان از بنده گان گرفته اند و هر آینه ای که

وہ دونوں ہیں ہمارے بزدل ایمان دارین اور تحقیق الیہ

لَقَدْ قَالَ لِقَوْمِهِ الْيَاقِينُ

روز بیست و گران بود چون گشت بزم خون را با پر نیز کاری ببلند

عظیم اکبر! انہی نوم کو کس تم کو در نہیں

أولاً
بسم الله الرحمن الرحيم

الحسن والحسين
 عیسیٰ بن مریم
 حضرت ابی اسحاق و ابی اسحاق
 حضرت ابی اسحاق و ابی اسحاق
 حضرت ابی اسحاق و ابی اسحاق

ابو اسحاق و ابی اسحاق
 ابی اسحاق و ابی اسحاق
 ابی اسحاق و ابی اسحاق
 ابی اسحاق و ابی اسحاق

ال یاسین
 اکح ف

ابو اسحاق و ابی اسحاق

۱۲۵ اتدعونکم بسلام و تدارون احسن الخالقین
 آپ پر سننے کی کینہ بعل راہ بعل نام ہی است ترک میکنید بگو تر بنی فرستند گارا
 ۱۲۶ ربکم و رب آبائکم الا وکن فکن
 ترک می کنید خدا را پروردگار تمام پروردگار پدران نخستین شما پس دروغی بنده است
 ۱۲۷ فانهم محضرون الاعباد لله المخلصین
 پس برآیند انجماع حاضر گردانند مگر نه گان خالص کرده خدا
 ۱۲۸ و ترکنا علیک فی الاخرین
 و گردانیم برایتان تنگ در بنیان
 ۱۲۹ و ترکنا علیک فی الاخرین
 و گردانیم برایتان تنگ در بنیان
 ۱۳۰ و ترکنا علیک فی الاخرین
 و گردانیم برایتان تنگ در بنیان
 ۱۳۱ و ترکنا علیک فی الاخرین
 و گردانیم برایتان تنگ در بنیان
 ۱۳۲ و ترکنا علیک فی الاخرین
 و گردانیم برایتان تنگ در بنیان
 ۱۳۳ و ترکنا علیک فی الاخرین
 و گردانیم برایتان تنگ در بنیان

هوای رطوبتی و آلودگی هوا

الغيبين ﴿تُؤْتِيهِمْ مِنْهَا الْآخِرِينَ﴾ وَإِنَّكُمْ لَمِنْ

از پانی اندکان باز پاک ساختم آن دیگر از او و بر آینه نگاه میکنند

عَلَيْكُمْ مُصْحِحِينَ ۝ وَاللَّيْلُ أَفَلَا تَعْقِلُونَ

رسائل انقوم صبح کسان دوقت شب نیرا باورنی یابد
ون پر صبح کے وقت اور رات کو پھر کماہین ہو سکتے ہیں

اِنَّ يَعْزُزُّ مِنَ الْمُسْلِمِينَ ۝ اِذَا جَاءَ فِي الْفُتُلِ

در آینه بونس بود از نسیه ها و گان چون گریخته بود
در تحقیق بونس بود از نسیه ها و گان چون گریخته بود

سبحون ۛ فاما هم فكان من الماحضين ۛ

نہیں فرمے اندر انت با اہل کشمی کہیں نہ فرمویان
پھر فرمے دلو با دلو کہ ان کے نام

تقنه الحوت وهو مملد. وفيه لسان

وہو ملیم و فیروزانہ گان
در برد اور ای و آفتاب و کار بر کہ موجب سلامت باشد اگر نہ است کہ بی
لقر کرانہ کہ محفل

لقد تمّ کیا اور کو چھٹی سے زورہ اولیٰ ہونا کہا ہوتا ہے۔ پھر اگر نہ ہونا کہ وہ ہونا
المسبحین ﴿۱﴾ لکھنے میں اور اللہ کے وہ مسبحین

سبحان ۱۰ لیت بطنه الی یوم معشوق
 هیچ کسندگان بود ای ماند در شکرم ای تار و ری گم در ناله گم

۱۰۲
۱۰۳
۱۰۴
۱۰۵
۱۰۶
۱۰۷
۱۰۸
۱۰۹
۱۱۰
۱۱۱
۱۱۲
۱۱۳
۱۱۴
۱۱۵
۱۱۶
۱۱۷
۱۱۸
۱۱۹
۱۲۰

النبي والعلماء وهو سقيم ^{٢٠} وأنبشنا
أنهم اورا بنين في كده واورا بود وروانده

ایم اور برہمن کی لہ و او بیار بود ورو یانیدم
نیا منی اوسکو پھر پھرانے روزہ عیادتیا اور گواہی

۱۰۰
 ۱۰۱
 ۱۰۲
 ۱۰۳
 ۱۰۴
 ۱۰۵
 ۱۰۶
 ۱۰۷
 ۱۰۸
 ۱۰۹
 ۱۱۰
 ۱۱۱
 ۱۱۲
 ۱۱۳
 ۱۱۴
 ۱۱۵
 ۱۱۶
 ۱۱۷
 ۱۱۸
 ۱۱۹
 ۱۲۰
 ۱۲۱
 ۱۲۲
 ۱۲۳
 ۱۲۴
 ۱۲۵
 ۱۲۶
 ۱۲۷
 ۱۲۸
 ۱۲۹
 ۱۳۰
 ۱۳۱
 ۱۳۲
 ۱۳۳
 ۱۳۴
 ۱۳۵
 ۱۳۶
 ۱۳۷
 ۱۳۸
 ۱۳۹
 ۱۴۰
 ۱۴۱
 ۱۴۲
 ۱۴۳
 ۱۴۴
 ۱۴۵
 ۱۴۶
 ۱۴۷
 ۱۴۸
 ۱۴۹
 ۱۵۰
 ۱۵۱
 ۱۵۲
 ۱۵۳
 ۱۵۴
 ۱۵۵
 ۱۵۶
 ۱۵۷
 ۱۵۸
 ۱۵۹
 ۱۶۰
 ۱۶۱
 ۱۶۲
 ۱۶۳
 ۱۶۴
 ۱۶۵
 ۱۶۶
 ۱۶۷
 ۱۶۸
 ۱۶۹
 ۱۷۰
 ۱۷۱
 ۱۷۲
 ۱۷۳
 ۱۷۴
 ۱۷۵
 ۱۷۶
 ۱۷۷
 ۱۷۸
 ۱۷۹
 ۱۸۰
 ۱۸۱
 ۱۸۲
 ۱۸۳
 ۱۸۴
 ۱۸۵
 ۱۸۶
 ۱۸۷
 ۱۸۸
 ۱۸۹
 ۱۹۰
 ۱۹۱
 ۱۹۲
 ۱۹۳
 ۱۹۴
 ۱۹۵
 ۱۹۶
 ۱۹۷
 ۱۹۸
 ۱۹۹
 ۲۰۰

ماں کے چہرے میں دھندلک
بیل بنی رومی

والہ صفا

ماں کے چہرے پر غافل بن گئی
نور کا کہہ رہی ہے اور ایک کسبے بن گئی ہے

ماں کی فہم میں بے جا نہیں ہے
ایمان لانا ہے دیکھ کر چہرے پر
کہ یہ جابجہ اور کجی ہوئی ہوئی

اصطفا
بغیر غمزدہ الاستقامت
کلی الجبرہ جبرہ العنقا
ماں کے چہرے پر
دھندلک

۱۲۷۶

عَلَيْهِ شَجَرَةٌ مِنْ يَقْطِينٍ ۖ وَارْسَلْنَاهُ إِلَىٰ

بیسرا اور رختی از شمع کرد و رساندیم اورا بسوی

۱۲۷۷

مِائَةِ الْفِ أَوْ يَزِيدُونَ ۖ فَامْتَنِعُوا مَتَنِعَهُمْ

صد ہزار یا بیشتر از ان ہند پس ایمان آورید پس بکریں متنع

۱۲۷۸

إِلَىٰ الْحَيْنِ ۖ فَاسْتَفْتِمُ الْكَرْبُكَ الْبَنَاتِ لَهُمْ

تا مدتی پس استفسار کن از شجرگان آیا پروردگار ایشان را دخترانست و ایشان

۱۲۷۹

الْبَنُونَ ۖ أَمْ خَلَقْنَا الْمَلَائِكَةَ إِنثًا وَهُمْ

پس ان آباد خستہ آفریدیم و شجرگان را و ایشان

۱۵۰

شَهِدُونَ ۖ أَلَا أَنهَمُ مِنْ أَفْكَهَمْ لَيَقُولُنَّ

دیکھتے تھے سنا کہ ہمہ انہا جو تہہ بنایا کہتے ہیں

۱۵۱

وَلَكِنَّ اللَّهَ أَعْلَمُ لَكِنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ ۖ أَصْطَفَىٰ الْبَنَاتِ

کہ بڑا و خدا تعالیٰ و ہر آئینہ ایشان دروغ بایند آیا اختیار کرد و دختران

۱۵۲

عَلَىٰ الْبَنَاتِ ۖ مَا لَكُمْ فِيهِ مِنْ حَكَمٍ ۚ

بر بیہوشان چیست ہشما چگونہ حکم کنید

۱۵۳

بِئْسَ مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ۚ

کیا ہوا اس پر تم کو کیا بے انصاف کرتے ہو

56

أَفَلَا تَذَكَّرُونَ ۝ أَمَّا لَكُمْ سُلَاطِنُ هَاهُنَا

آپا اندیشہ غنی نمائید ایسا شمارا جھٹی واضح است
نکاح و وسان بہین کرتے ہا یا تم پاس کوئی سند ہے یا نہیں

فَأَتُوا بِكُلِّ كَلْبٍ مِنْكُمْ

نہیں بیاید کتاب خود را اگر ہستید راست گوئی
تو لاوا بی کتاب اگر ہو تم سچے

وَجَعَلُوا بَيْنَهُ وَبَيْنَ الْجَنَّةِ نَسْبًا وَلَقَدْ عَلِمْتُمُ

و منہ کر دے کافران میان خدا ہے، میان جہنم و جنتی را اور آئینہ دلہندہ
اور ہڑایا ہے اوس میں اور خون میں ناتا اور جن کو معلوم ہے

الجنة انهم محضون ۝ سُبْحَنَ اللّٰهِ عَمَّا

جنیان کہ ایشان البتہ حاضر کر گانند
کہ وہ بکر ہے آیتہ میں

يُضْفُونَ ۝ الْأَعِبَادَ لِلَّهِ الْمُخْلِصِينَ ۝

بیان میکنند مگر نبہ گان خالص کردہ خدا پس برانہی شما ہی فرما
بنائیے میں مگر جو نبہ یک ہیں اللہ کے جسے سوئے

وما تعبدون ۝ ما انتم عليه بفتنين ۝

دائج می پرستید یعنی تان خستید حمد گراہ کشتہ بر آید عبادت آن معبود
اور جنکو تم پوجتے ہو او کے ہاتھ سے بھکا نہیں سہا سکتے ہو

الْأَمِنْ هُوَ هَذَا الْحَكِيمُ وَمَا مِنْهُ إِلَّا مَا

اگر کسی کو اور رائیڈہ دونوں بہت دور علم الہی اور شکرانہ کنندہ و تاملکن ملو تو
 نگہ اور سیکو جو پہنچا ہے اگ میں **و** اور م میں جو اور کو ایک لکھتا

فہر او سینو جو پشہا یہاں میں اور میں جو ادو میں

24

104

60

15A

84

114.

41

44

4/4

سحاب و قزلباش

۱۹

مجموعہ منتخب بیان مخلصانِ اہل حق و باطل

صالح

اسی صفحے پر انسان اور نہ جانور کے لیے ایک ہی آواز ہے جس کا وہی دوری کی نگاہ پر آتا ہے

من بجان الله فی شوقی
 زبان پر آیا جسے دشمنان ترس
 من آویز کی زبان سے چکا اندر
 بنے اپنی حد اکس کے

جس نے اپنے دشمنوں کو
 جہنم کی عورتوں کے
 حال معلوم کیا اور
 میں راہی

من بنے اپنی حد صبر کوئی
 رہا ہے ہوا
 نصف

من بہان کہ ہو طاعت
 کام ۱۲ ص

من عوب وک ایما کا نام ہے
 ہنر اور ہر کام سے
 پونہ کی ہے بے غور و زار
 پیدا ہوا پونہ کے
 کام ۱۲ ص

۱۴۳ مَعْلُومٌ ۞ وَإِنَّا لَنَحْنُ الصَّافِقُونَ ۞ وَإِنَّا لَنَحْنُ
 معین اور آئینہ صاف کشند گانیم
 ۱۴۵ مَعْلُومٌ ۞ وَإِنَّا لَنَحْنُ الصَّافِقُونَ ۞ وَإِنَّا لَنَحْنُ
 معین اور آئینہ صاف کشند گانیم
 ۱۴۶ الْمُسَبِّحُونَ ۞ وَإِن كَانُوا لَيَقُولُونَ ۞ لَوْ كُنَّا
 تسبیح گوئند گانیم وہ آئینہ کا فرمان عیب ہی گفتند اگر بودی
 ۱۴۷ عِنْدَنَا ذِكْرًا مِنْ الْأَوَّلِينَ ۞ لَكُنَّا عِبَادٌ
 ہمیں ماضی سے از پیشینان البتہ می شدیم بندگان
 ۱۴۸ اللَّهُ الْخَلَّامِينَ ۞ فَكُفِّرُوا بِلَهُمْ يُعْلَمُونَ
 اللہ پاکس احوال ہوتا پہلے تو کو گناہ ہم کو ہوتے بندہ
 ۱۴۹ وَلَقَدْ سَبَقَتْ كَلِمَتُنَا لِعِبَادِنَا الْمُرْسَلِينَ ۞
 وہ آئینہ سابقاً صادر شد وعدہ کا ہر آئینہ گان و شہادۃ خوش
 ۱۵۰ وَإِنْ مِنْكُمْ مَنْ يَبْتَغِ الْوَعْدَ الْمُبْرَمَ ۞ وَإِنْ مِنْكُمْ مَنْ
 اور پہلے ہو چکا ہمارا حکم پہنچد ویکے حق میں جو رسول ہیں
 ۱۵۱ وَإِنْ مِنْكُمْ مَنْ يَبْتَغِ الْوَعْدَ الْمُبْرَمَ ۞ وَإِنْ مِنْكُمْ
 ہر آئینہ پیغامبر لایا شد نصرت دادگان وہ آئینہ نہ کرنا ہوسنت
 ۱۵۲ الْقِيلَابُونَ ۞ فَنُفِخُ فِي سَحَابٍ مُمِدَّةٍ ۞ فَتُخْرِجُونَ
 بیشک اوہی کو مدد ہونی ہے اور ہمارا شکر جو پیشیندی
 ۱۵۳ فَنُفِخُ فِي سَحَابٍ مُمِدَّةٍ ۞ فَتُخْرِجُونَ
 غالب پس روگردان از ان (نامہ سینے و بگراں ترا
 ۱۵۴ فَنُفِخُ فِي سَحَابٍ مُمِدَّةٍ ۞ فَتُخْرِجُونَ
 زبر ہے سوزان سے پیر یا ایک وقت تک اور ان کو کوہ گشاہ

بسم اللہ الرحمن الرحیم
دن ۱۲ ص ۱۲

فَسَوْفَ يَصْرُونَ ۝ أَفَعَذَابُنَا يَسْتَعْجِلُونَ
پس ایشان نیز خواهند دید آیا این کافران عذاب را اشتباہ طلبند
کہ آسگے و کبھ لہن گے کیا ہماری آفت اشتباہ مانگتے ہیں
فَإِذَا نُزِّلَ عَلَيْكَ الْكِتَابُ فَاذْكُرْهُ لِمَنْ شَاءَ مِنْكُمْ فَصَلِّ لِمَنْ أَمَرْتُ
پس چون فرود آید عذاب ہمیدان (ایشان) بہ شد روزان ہم اگر دکانوں
پر جب آڑے کی ان کے میدان میں تو بڑی جمع ہوگی ورنہ کیوں کی
وَقُلْ عَنْهُمْ حَتَّىٰ حِينٍ ۝ وَأَبْصُرْ فَسَوْفَ
دروغ گردان ایشان (نامہ) ونگر پس ایشان
اور ہریان سے ایک وقت تک اور دیکھنا وہ آگے
يَصْرُونَ ۝ سُبْحَنَ رَبِّكَ رَبَّ الْعِزَّةِ عَمَّا
خواہند دید نظر پاکست پروردگار ترا خداوند علیم از انجہ تھا
و کبھ لہن گے ہاں ذرا تہیہ تیرے رب کی عزت کا عذاب ہاں یہ جان لیں
يَصْفُونَ ۝ وَسَلِّمْ عَلَى الْمُرْسَلِينَ ۝ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ
بیان می کنند سلام باد بر فرستادگان خدا او سب خاص است پروردگار عالمیا
جو کریم ہیں اور سلام ہو لوں پر او پر بھی بی اللہ کو جو رب ہمارا چارگان
سورة ص نزلت بمكة ثوالاعراف

۱۷۵

۱۷۴

۱۷۷

۱۷۸

۱۷۹

۱۸۰

۱۸۱

۱۸۲

ع ۹

وہی شایع ہوا

وعدہ دینا کے عذاب کا اور

ترجمہ انجیل کا ۱۲ ص

ایاتھا ۱۰ وکلما تھا ۳۱ وحر و قھا ۳۹ ورتھا ۴۰

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

ص وَالْقُرْآنِ ذِي الذِّكْرِ ۝ بَلِ الَّذِينَ

نہم بقرآن نہ اوند بند کہ انجمن حق بلکہ

نہم ہے اس قرآن سمجھاؤیلے کی بلکہ جو

کَفَرُوا أُنْفِ عِزِّكَ وَشِفَاؤُكُمْ أَهْلُكُمْ أَمِنْ

کافران در سر کیے و مخالفت اند سبھا ہلاک کر دیم

لوگ شکر ہیں غور میں ہیں اور مقابلہ میں بہت کہا دین بنے

قَبْلَهُمْ مِنْ قَرْنٍ فَنَادَ وَأُولَاتِ حِينَ مَنَاصٍ

پیش از ایشان قرنہارا پس فریاد بر آوردند و بنود آتوقت وقت خلاص

ان سے پہلے سنہین پہلے لگے بکار سے اور نہ رہا خلاصی کا

وَعَجَبًا أَنْ جَاءَهُمْ مِنْهُمْ وَقَالَ الْكَافِرُونَ

و تعجب کردند از لکہ باید ایشان ہم کنند از قوم ایشان گفتند این کافران

اور عجب کہ آئے اس پر کہ آیا او کو ایک اور سنا ہوا انہی کی اور لگے کہ

هَذَا سِحْرٌ كَذَابٌ ۝ أَجْعَلُ الْأَلِهَةَ آلِهَةً

ابن شخص جاوگر دروغ گوئیست آ اگر داغند خدا این ہند و لکہ

یہم جادو گر ہے جو کہا کہ اسے کوئی انگوٹھی بندگی سے بھول ایک ہی کی زندگی

وَجَدَا مِنْ هَذَا لَشَيْءٍ عُجَابٍ ۝ وَانْطَلَقَ الْمَلَكُ

ہو اینہ این چیزت عجیب در ہند ہر ان قوم

یہم ہی ہے ہر عجیب کی با اور چل کر ہے ہوئے کہنے

کبر الدال لفظ ص

در بیان مومنان و اهل ایمان
و در بیان نیکوکاران و اهل ایمان

مِنْهُمْ أَنْ أَمْشُوا وَأَصْبِرُوا عَلَى آلِهَتِهِمْ
از این میان که بگردان که برود و شکبائی کند بر عبادت خداوند
اون من که جلو او می ایستد و او را می بیند
از این که می بیند و او را می بیند

الْآخِرَةُ مِنْ دُورِ الْأَخْتِلَافِ
پسین و آخرت از دور اختلاف
و از دور و دور و دور و دور

الَّذِينَ مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِمْ فِي شَكٍّ مِمَّنْ كَرِهَتْ
از این که در میان ما که از این که در میان ما
و از این که در میان ما که از این که در میان ما

بَلْ لَمَّا يَدْعُونَ عَذَابًا أَوْ عَذَابًا
بلکه هنوز نرسیده اند عذاب را
و از این که در میان ما که از این که در میان ما

رَبِّكَ الْعَزِيزُ الْوَهَّابُ
پروردگار تو غالب بخشنده
و از این که در میان ما که از این که در میان ما

وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا فَيَرَوْنَ السَّمَاءَ
و زمین و آنچه در میان آنهاست پس می بینند آسمان
و از این که در میان ما که از این که در میان ما

و از این که در میان ما که از این که در میان ما
و از این که در میان ما که از این که در میان ما

و از این که در میان ما که از این که در میان ما
و از این که در میان ما که از این که در میان ما

و از این که در میان ما که از این که در میان ما
و از این که در میان ما که از این که در میان ما

یہ یعنی از جنس گریہ و زاری
کہ با بیجا مخالفت کروند و از غم و

۱۱
۱۲
۱۳
۱۴
۱۵
۱۶
۱۷
۱۸
۱۹
۲۰
۲۱
۲۲
۲۳
۲۴
۲۵
۲۶
۲۷
۲۸
۲۹
۳۰
۳۱
۳۲
۳۳
۳۴
۳۵
۳۶
۳۷
۳۸
۳۹
۴۰
۴۱
۴۲
۴۳
۴۴
۴۵
۴۶
۴۷
۴۸
۴۹
۵۰
۵۱
۵۲
۵۳
۵۴
۵۵
۵۶
۵۷
۵۸
۵۹
۶۰
۶۱
۶۲
۶۳
۶۴
۶۵
۶۶
۶۷
۶۸
۶۹
۷۰
۷۱
۷۲
۷۳
۷۴
۷۵
۷۶
۷۷
۷۸
۷۹
۸۰
۸۱
۸۲
۸۳
۸۴
۸۵
۸۶
۸۷
۸۸
۸۹
۹۰
۹۱
۹۲
۹۳
۹۴
۹۵
۹۶
۹۷
۹۸
۹۹
۱۰۰

جند ما هنالك مضر من الاحزاب كذبت

لشکر میست اینجا بهم آمده از اگر و سپاه شکست داده از جمله گروهها و فرقهها

قبلهم قوم نوح و عاد و فرعون ذولا و تاد

پیش از اینان قوم نوح و عاد و فرعون خداوند بخواند

و قوم لوط و اصحاب لیکه اولئک

و نمود و قوم لوط و ساکنان ایکه تکذیب کردند این

الاحزاب انک کذب الرسول حق

و نمود و قوم لوط و ساکنان ایکه تکذیب کردند این

عقاب و ما ينظر هؤلاء الا صيحة واحدة

عقوبت من و انتظار نمی برند کفار این عصر مگر یک نفس و نذر العقی

ما لها من فواق و قالوا ربنا عجل لنا

که باشد از این توقیف باز گشتن و گفتند بطریق استیذان ای پروردگار

قطنا قبل يوم الحساب اصبر على ما يقول

سزاشت از عقوبت پیش از روز حساب صبر کن بر آنچه میگویند

چیزی ہماری پیش حساب یکون بی تو سهاره جو کینه من

و نمود و قوم لوط و ساکنان ایکه تکذیب کردند این

فواق

فواق

۲۹۴
 این جهت خبر کیا آید حکومت کو علی ادور
 خا خونی کا بہادری سے زبرد کیا ہی خوشنوا
 بادشاہ نے حکمران کا ہاتھ سے کل دلا اور
 بادشاہ نے حکمران کا ہاتھ سے کل دلا اور
 کمال نہ کیا ہے اب سے تار عوا
 کسب کیا ہے تار عوا

وَإِذْ كُنْ عِبْدًا دَاوُدَ ذَا الْأَيْدِ إِنَّهُ أَوَّابٌ ٥٠

اور یاد کن بندہ ناما داؤد خداوند فوت را ہر آئینہ اور جہنم کشمکش
اور یاد کر ہمارے بندے داؤد کو ہاتھ کیے کئی دلا وہ ہمارے جہنم

انا نسبحك يا ارحم الراحمين

ہر آئینہ رام ساجم ہوا اور کو بہار التبیح میگفتند بوقت شام و
 سینے تاب کیے بہار اور بکے ساتھ باکی بوسے شام کو اور

الاشراق والطير محتوية على كل له اول

درام سناشیم مرغزارا بہم اور ہر کی برآؤ فرماہو اور
اور ادھتے جانور جمع ہو کر لپٹ لپٹ کر آئے

وَسَلَّمَ نَامُوكَ وَأَتَيْنَهُ الْحِكْمَةَ وَفَضَّلَ الْحَمْدَ

و محکم کردیم پادشاهی اورد و او پیش حکمت و سخن واضح
او زور و دایم می آید سبطنه کو اردی او سکوت بر او نه بیهات کا

وَهَلْ تَنْتَ نَبِيًّا خَصًّا مَآذِيًّا وَآخِرًا وَآلِ الْاَمَامَةِ وَآلِ الْاَبْدَانِ

وایا آمده است بین تو جبر و مصلحت گفتند بل چون اردو بر حاکم حاکم شد
 او را بهیچانے تجھ کو خرد عوی و لکھی جب دیوار کو در کے عبادت خانہ میں جب

علی او دفعی عنہم قال لا تخف حمید

برادر و پس رسیدار ایشان
د او د پاس نوادان سپه گمبار
یا ده بویه مت گمبار هم دوخته

بعضی بعضی علی بعضی

زبانتی کی ہے ایک سینکڑوں سیر پر قبضہ کر دیتے ہم میں انصاف

14

12

14

PI

[illegible]

تَجَوَّأُ
بِالْأَلْفِ
فِي الرِّسْمِ

۴۷ حضرت داؤد علیہ السلام کی بی بی
بنی من کی ایک بی بی کا ایک بی بی
عمر تو بی بی کی بی بی کا بی بی
خلوت میں رہنے کے لیے بی بی کا بی بی
نہیں بی بی کا بی بی کا بی بی

خط
تس
ول
بكون الیاء
عیرع دلان خلف

۲۲

وَلَا تُشِطُّ وَهَذَا إِلَى سَوَاءِ الصَّرْحِ ۝ اِنْ هَذَا

دخول کن دولان کن مارا ہوا راست
اور دور نہ ڈال ہوتا کو اور ہوا کو ہلکے سبب ہوا را
اچھی کہ تسع وتسعون نعمة و انعم الله عليك فقال
برادر من بہت بہت اوست خود دہ میں و بین تو کہ میں سن پس گفت
بہائی ہے ہر او سیکے ان میں رہا تو کو چنان اور ہر بے ان کی بی ہر کجا

۲۳

اَكْفَلْنِي مَا وَعَدْتَنِي فِي الْخُطَابِ قَالَ لَقَدْ

ابن شخص بمن بسیار این یکیش را و در ستمہ کرد با من و سخن گفت خود را
تو ای کے کہ مجھ کو وہ اور زبردستی کرنا ہے مجھے بات میں بولا

ظَلَمْتَ بِسُؤَالِ نَعْمَتِكَ إِلَى فِجَاجَةٍ وَأَنْ كَثِيرًا

ستم کرد تو بہت بخواستن میں تو تھا ہم آدہ بہت ہوا خود و ہر آئینہ بسیار
وہ بے انسان کرنا ہے بہت ہر کہ ناگنا ہے بہت دینے ملا بکونانی جو بنی ان
مَنْ اَخْلَطَا كَيْفِي خَلْعُهُمْ عَلَى الْبَصْلِ الَّذِي

از نرنگان ستم میکند بعض ایشان
شک زبانی کر رہے ہیں ایک دوسرے کے

أَمْ نُوَاوِعِلُوا الصَّالِحِينَ قُلُوبًا مَا مَعَهُمْ ذِكْرٌ

ایمان و دین و کار ایک ناسبتہ کردہ و اندک انداز ان و دشمنان
بہن زبانی ہیں اور ہم سیکھے انہیں اور ہوشی لوگ ہیں دینے اوائل میں
اود انما فتنہ فاستغفر ربہ و خور الخ
اود کو آفر سودہ ایم اور پس طلب فرستیں کرد از پروردگار خود و ستم
دو دینے کہ سبب او سکو جانچا بہر گناہ مجھ تو آگاہا رہے اور ان کے

فَسَدَ
بالتحريف
۱

۲۹۶ فیض شمس پور دہلی ۱۹۱۹ء
 ۲۹۷ فیض شمس پور دہلی ۱۹۱۹ء
 ۲۹۸ فیض شمس پور دہلی ۱۹۱۹ء
 ۲۹۹ فیض شمس پور دہلی ۱۹۱۹ء
 ۳۰۰ فیض شمس پور دہلی ۱۹۱۹ء

وَاَنَابَ ۝ فَغَفَرْنَا لَهُ ذٰلِكَ ۝ وَاِنْ لَهُ عَذَابٌ عَظِيمٌ

و باز گشت بخدا پس بیا فرزدیم اور آن زشت و بر آئینه اور نزدیک فرستید
 اور رجوع ہوا پس ہر سنیے معاف کر دیا و سکو وہ کام اور و سکو ہمارے پاس

وَحَسْبُنَا يٰۤاُدَّ اَنَا جَعَلْنَاكَ خَلِيفَةً

و سکو باز گشت است تقسیم آدا و بر آئینه ما شیم ترا بادشاہ
 اور جہاں ہنگامہ آید و او دہنے کی جگہ

فِي الْاَرْضِ ۝ فَاحْكُم بَيْنَ النَّاسِ بِالْحَقِّ ۝ وَلَا تَتَّبِعِ

دور زمین پس حکم کن میان مردمان بر راستے و پیروی کن
 ملک میں سو تو حکومت کر لوگوں میں انصاف سے اور نہ چل

اَهْوَاۤءَ فِضْلِكَ ۝ عَزَّ سَبِيلُ اللّٰهِ اِنَّ الَّذِي

خواہش فضل کہ آن گراہ کند ترا از راہ خدا ہر آئینہ آنا کہ
 جی کی چاہ پر ہر جگہ بچلا دے اللہ کی راہ سے مغرور جو لوگ

يَضِلُّونَ عَزَّ سَبِيلُ اللّٰهِ لَهُمْ عَذَابٌ شَدِيدٌ

گمراہ میشوند از راہ خدا ایشانرا سخت عذاب سخت
 بکھلتے ہیں اللہ کی راہ سے اونکو سخت مار ہے

يٰۤاَنسَاۤءُ اَيُّكُمْ الْحَسٰبُ ۝ وَمَا خَلَقْنَا السَّمٰوٰتِ

سبب آنکہ فراموش کر اذ روز حساب را و نیا فرزدیم آسمان
 اسیر کہ پہلا و بادن حساب کا اور سنیے نہیں بنا یا آسمان

وَالْاَرْضِ ۝ وَمَا بَيْنَهُمَا ۝ اِطْلَافٌ ۝ ذٰلِكَ ظَنُّ

و زمین را و آنچه در میان انہاست پیہودہ و این گمان
 زمین کو اور جو ان کے پیچھے ہے نہ گمان بہ خیال ہیچ

۲۷
 ۲۵
 ۲۴
 ۱۱

۳

کتابت میں آج
تاریخ ۱۲/۱/۱۳۸۵
محلہ ۱۰۰/۱۰۰/۱۰۰

الَّذِينَ كَفَرُوا أَفَوَيْلٌ لِلَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ النَّارِ

کافران سے پس واک کا کفار کا از عتوب اس

اور کفار جو کفر میں سوختے ہیں کفر و کفر الگ سے

أَمْ يَحْسَبُ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ كَالْهَيْبَةِ

آپ ہی سائیم آمانرا کہ ایمان آوردند و کارهای نیکو کردند مانند تساد کفیان

کیا ہم کریں ایمان را تو کو جو کرے ایمان نیکان را تو کو جو کرے

فِي الْأَرْضِ أَمْ يَحْسَبُ الْمُتَّقِينَ كَالْفُجَّارِ كَذِبٌ

در زمین آپ ہی سائیم پر ہیز گار ازا مانند بدکاران این فرمان کذب

کذب میں کیا ہم کریں و در را تو کو برابر دہیہ لوگوں کے ایک کتابت

أَنْزَلْنَاهُ إِلَيْكَ مُبَارَكٌ لِيَدَّبَّرُوا آيَاتِهِ لِيَتَذَكَّرَ

بارکت کہ فرود آوردیم اور سو تو نامردمان تامل کنند در آیات او و باید گرد

جو انرا ہی بخیر طرف برکت کی تاد بیان کریں لوگوں کو تا بتین و فراموش

أُولَئِكَ الْأَكْبَابُ وَوَهَبْنَا لِدَاوُدَ سُلَيْمَانَ نِعْمَ

خداوندان حسن و عطا کردیم داود در از زندگی سلیمان نام نیکو

عقل و اسے اور دیا ہے داود کو سلیمان بہت خوب

أَلَمْ نَجْعَلْ لَهُ آيَةً أَنْ يَرْجِعَ رُجُوعًا

بندہ بود سلیمان بر آئینہ اور جمع کنندہ بود و کذا با و کن چون نودہ شد اور برگشت

بندہ وہ ہے بر جمع و برگشت والا جب دکھا تو آئینہ او کے سامنے نام کو

لَتَذَكَّرَ

۲۷

۲۸

۲۹

۳۰

۳۱

ماری نامی جان
ماری کریمه کوئی من سنا
ماری کریمه کوئی من سنا
ماری کریمه کوئی من سنا

ماری کریمه کوئی من سنا
ماری کریمه کوئی من سنا
ماری کریمه کوئی من سنا
ماری کریمه کوئی من سنا

ماری کریمه کوئی من سنا
ماری کریمه کوئی من سنا
ماری کریمه کوئی من سنا
ماری کریمه کوئی من سنا

۳۸ وَأَخْرَجَ مَقَابِلَ الْأَصْفَادِ ۝ هَذَا
 ۳۹ عَطَاءُ نَافِثَاتٍ مِنْ أَوْلَادِكَ بِغَيْرِ حِسَابٍ
 ۴۰ وَإِنَّكَ عِنْدَنَا لَفِي وَحْشٍ مَأْتٍ ۝ وَ
 ۴۱ إِذْ كُنَّا نُبَدِّلُ أَيْوَابَ يَدَايَ كَيْفَ نَشَاءُ
 ۴۲ سَيِّئُ الشُّعْبَيْنِ بِنُصْبٍ عَدَاوَاتِ الْأَرْضِ
 ۴۳ بِرَجُلٍ هَذَا مَعْشَرُ بَارِدٍ وَشَرَابٍ عَجِ
 ۴۴ وَهَبْنَا لَهُ أَمَلَهُ وَشَكَرْهُمْ مَعَهُمْ رَحْمَةً
 ۴۵ وَرَدَّ سَيْفَهُمْ فِي أَيْدِيهِمْ وَأَوَّاهُ عَنِ الْجُنَّةِ
 ۴۶ وَرَدَّ سَيْفَهُمْ فِي أَيْدِيهِمْ وَأَوَّاهُ عَنِ الْجُنَّةِ
 ۴۷ وَرَدَّ سَيْفَهُمْ فِي أَيْدِيهِمْ وَأَوَّاهُ عَنِ الْجُنَّةِ
 ۴۸ وَرَدَّ سَيْفَهُمْ فِي أَيْدِيهِمْ وَأَوَّاهُ عَنِ الْجُنَّةِ

صلی اللہ علیہ وسلم نے فرمایا ہے
 کہ جو شخص شربہ کو پیو
 چاہے اس کا اجر ۱۲۰ سال

۴۹

ہذا زکوة والصلواتین بحسن صافی جنت
 بن قرآن کے ساتھ وہ اپنے پیارے گناہوں کی باز گشتہ ہوتا ہوتا
 بہ ایک ہزار ہویا اور حق و انوکھ سے ابھانگنا باغ میں
 علانیہ شہادۃ اہم احکام ابواب میں لکھ کر دیا
 دامن کشتہ کردہ ہر اکشتہ دروازہ کی کمان در اٹھا
 سینے کے گہرے گہے ان کے پیچھے ہر ایک کی تکیہ تکیہ ہے اٹھن
 یَعْنُون فَيُهَيِّجُهُمْ كَثِيرَةٌ وَشَرَابٌ ق
 مطلب ہذا جگہ میوہ بسیار و شراب را

۵۱

نگو سب سے پہلے ان میں جو بہت اور شراب سے
 عِنْدَهُمْ قَصْرٌ الْعَرْشِ كَثْرَتُ شَرَابٍ هَذَا مَا
 نزدیک ان کے ہندوستان فردا آئے ہر ایک کی بہت اپنے
 اوپر کے پس عورتیں میں بھی نگاہ والیاں ایک ہر ایک جو
 قَوْلُهُمْ لَكُمْ أَلْفُ مِائَةِ مِائَةٍ هَذَا كَثْرَتُهُمَا
 وعدہ دوا دہ ہینو و شمار اور آروز حساب ہر ایک ان روز قیامت
 تم کو دے گا نام چوں حساب کے ہر ایک ہر روزی ہر ایک

۵۲

۵۳

مَا لَهُ مِنْ شَيْءٍ هَذَا أَنْ لَطِيفٌ
 نہایت ان کے زوال میں ہر ایک ہر ایک کے ہر ایک
 اور ان کے ہر ایک کے اور ان کے ہر ایک کے اور ان کے ہر ایک کے
 کثیر صافی کے ہر ایک کے ہر ایک کے ہر ایک کے ہر ایک کے
 ہر ایک کے ہر ایک کے ہر ایک کے ہر ایک کے ہر ایک کے ہر ایک کے
 دوزخ سے جس میں ہر ایک کے ہر ایک کے ہر ایک کے ہر ایک کے

۵۵

۵۶

ثلثه اربع
 یَعْلَدُونَ
 د ح

هَذَا نَفِيدٌ وَقَدْ جُمِعَ وَغَشَّاقٌ وَأَشْرَقٌ
 این صواب است گرم است و زرد است پس یکدسته آنرا و شب که بر سر
 بهر یک است اسکو چکین گرم بانی اورب اور کجه اور
 مَرَشَكَةٌ أَوْ جَوْجُ هَذَا فَوْجٌ وَصَفِيٌّ
 مانند این انواع مختلف هر این قومست و رانده آتش همراه کشتار
 اسی شکل کا طرح طرح لی برین بهر ایک فوج و شبی را
 لَمْ يَجْعَلْ لَهُمْ صَلَواتُ النَّارِ قَالُوا لَيْسَ
 منومان گویند زمین شده میاد بر این بر آینه این در آینه گان آتش انداختن بیک
 چکبه نه یوان کو بهرین بهرین آگ بین ده بوسے لکه
 أَنْتُمْ لَمْ يَجْعَلْ لَهُمْ أَنْتُمْ قَدْ مَتَمُّوا لَنَا فَبَسْ
 شما نه بین کنده میاد بر شما رسم ندیم سخته کفر یا بر ما بس
 مری ہو کہ چکبه نه یوان کو تم ہی بیش لایے ہمارے یہی سکو بار
 الْقَرَارُ قَالُوا أَرَبْنَا مِنْ قَدَمِ كُنَّا هَذَا فَرَدَدَ
 قرار گاہی شد و رخ گویند یہی پروردگار ما ہر کہ این قدم ساختہ ہمارے ہی
 ہر او ہے وہ بوسے اسے رب ہمارے ہو کوی ہمارے بیش لایے ہو
 عَذَابًا ضَعُفًا فِي النَّارِ قَالُوا مَا لَنَا لَنَنْتَهِ
 عقوبت در بارہ در آتش گفتند اہل دوزخ چیست ہمارا کہ غی ہم
 او سکو بار وونی آگ میں ملے اور کہنے کیا ہوا کہ ہم نہیں دیکھتے
 وَجَاهًا كَانَتْ لَهُمْ مِنَ الْأَشْرَارِ أَنْتُمْ نَهَمُ
 مرد ہے را کہ می شنود ہم از این از بد ان می زخم آسین ای سخته سخته بیکدیگر
 کہتے مرد و کو کہ ہم او کو کہتے سب سے بڑے لوگوں میں کیا ہے او کو کہتے

غشاق
 اوج کس ح ح

پس چون نایاب خوانند
 بزرگوارند
 مطهران را
 کہ شکر گویند

انخذ
 او و الباقون ونا

و اینها را که در دوزخند
 و اینها را که در دوزخند
 و اینها را که در دوزخند
 و اینها را که در دوزخند

۵۰۴
 خدا ایک ہی ہے نہ توئی
 کافر ہی و ایمان فریاد و
 خدا ہی ایک جان ہے نہ توئی
 ایمان ہی ایک ہی دعو

وصاف

۴۱
رَبِّكَ الْمَلَكُةُ اِنِّیْ خَالِقُ بَشَرٍ مِّنْ طِیْنٍ
 پروردگار تو بے شک کان پر آئینہ من آفریننده ام آدمی را از گل
 پر یک رب بنشیند کون من بنامه یون ایک ان منی کاف
فَاِذَا سُوِّيْتُهُ وَنَفَخْتُ فِيْهِ مِنْ رُّوْحِیْ فَقَعَا
 پس چون راست کنم او را و دم در وی بدم روح خود را پس رانفتد
 بر سر بس پیکر بنا چگون او بود کون او پس ایک بنی جان تو گرد
اِلَیْهِ سَجْدِیْنَ ۝ فَسَجَدَ الْمَلٰٓئِكَةُ كُلُّهُمْ اٰجِهًا
 اورا سجدہ کنان پس سجدہ کردند نشینکان تمام انسان همه کجا
 او کے آگے سجدے میں منتظر سجدہ کیا نشینکان سے سارے ایک
اِلَّا ابْلِیْسَ اسْتَكْبَرَ وَكَانَ مِنَ الْكَافِرِیْنَ
 مگر شیطان بر کشتی کرد و شد از کافران
 مگر ابلیس نے غور کیا اور تبار وہ سکون من
قَالَ یٰۤاِبْلِیْسُ مَا مَنَعَكَ اَنْ تَسْجُدَ لِیْ اَخْلَقْتُ
 گفت ایک شیطان چه چیز باز داشت ترا از آنکه سجدہ کنی خدایا که آفرینش
 فرمایا ای ابلیس بگو کیا مانکا و ہوا کہ سجدہ کرے اس جز کو جو من
بِیْدِیْ اسْتَکْبَرْتَ اَمْ كُنْتَ مِنَ الْعٰلِیْنَ ۝
 بدوست خود آیا بگر کردی یا بحقیقت ہستی از بلند قدران چه و
 اس نے دو نو پتوں سے بہہ تو نے غور کیا یا تو بر انہا درین
قَالَ اَنَا خَيْرٌ مِنْہٗ خَلَقْتَنِیْ مِنْ نَّارٍ وَخَلَقْتَهُ مِنْ
 گفت من بہترم از دینے آفرید مرا از آتش و آفریدی او را از گل
 بود من بہتر چون او پس بگو نہ آیا تو نے آگ سے اور او کو نہ آیا

۴۱

۴۲

۴۳

۴۴

فصل پنجم در بیان آفرینش
 و خلق آدم و حوا
 و سائر جنات و ملائک
 و سائر مخلوقات

فصل دوم در بیان آفرینش
 و خلق آدم و حوا
 و سائر جنات و ملائک
 و سائر مخلوقات

الحمد لله رب العالمین

۳

۱۰۰
 ۱۰۱
 ۱۰۲
 ۱۰۳
 ۱۰۴
 ۱۰۵
 ۱۰۶
 ۱۰۷
 ۱۰۸
 ۱۰۹
 ۱۱۰
 ۱۱۱
 ۱۱۲
 ۱۱۳
 ۱۱۴
 ۱۱۵
 ۱۱۶
 ۱۱۷
 ۱۱۸
 ۱۱۹
 ۱۲۰
 ۱۲۱
 ۱۲۲
 ۱۲۳
 ۱۲۴
 ۱۲۵
 ۱۲۶
 ۱۲۷
 ۱۲۸
 ۱۲۹
 ۱۳۰
 ۱۳۱
 ۱۳۲
 ۱۳۳
 ۱۳۴
 ۱۳۵
 ۱۳۶
 ۱۳۷
 ۱۳۸
 ۱۳۹
 ۱۴۰
 ۱۴۱
 ۱۴۲
 ۱۴۳
 ۱۴۴
 ۱۴۵
 ۱۴۶
 ۱۴۷
 ۱۴۸
 ۱۴۹
 ۱۵۰
 ۱۵۱
 ۱۵۲
 ۱۵۳
 ۱۵۴
 ۱۵۵
 ۱۵۶
 ۱۵۷
 ۱۵۸
 ۱۵۹
 ۱۶۰
 ۱۶۱
 ۱۶۲
 ۱۶۳
 ۱۶۴
 ۱۶۵
 ۱۶۶
 ۱۶۷
 ۱۶۸
 ۱۶۹
 ۱۷۰
 ۱۷۱
 ۱۷۲
 ۱۷۳
 ۱۷۴
 ۱۷۵
 ۱۷۶
 ۱۷۷
 ۱۷۸
 ۱۷۹
 ۱۸۰
 ۱۸۱
 ۱۸۲
 ۱۸۳
 ۱۸۴
 ۱۸۵
 ۱۸۶
 ۱۸۷
 ۱۸۸
 ۱۸۹
 ۱۹۰
 ۱۹۱
 ۱۹۲
 ۱۹۳
 ۱۹۴
 ۱۹۵
 ۱۹۶
 ۱۹۷
 ۱۹۸
 ۱۹۹
 ۲۰۰
 ۲۰۱
 ۲۰۲
 ۲۰۳
 ۲۰۴
 ۲۰۵
 ۲۰۶
 ۲۰۷
 ۲۰۸
 ۲۰۹
 ۲۱۰
 ۲۱۱
 ۲۱۲
 ۲۱۳
 ۲۱۴
 ۲۱۵
 ۲۱۶
 ۲۱۷
 ۲۱۸
 ۲۱۹
 ۲۲۰
 ۲۲۱
 ۲۲۲
 ۲۲۳
 ۲۲۴
 ۲۲۵
 ۲۲۶
 ۲۲۷
 ۲۲۸
 ۲۲۹
 ۲۳۰
 ۲۳۱
 ۲۳۲
 ۲۳۳
 ۲۳۴
 ۲۳۵
 ۲۳۶
 ۲۳۷
 ۲۳۸
 ۲۳۹
 ۲۴۰
 ۲۴۱
 ۲۴۲
 ۲۴۳
 ۲۴۴
 ۲۴۵
 ۲۴۶
 ۲۴۷
 ۲۴۸
 ۲۴۹
 ۲۵۰
 ۲۵۱
 ۲۵۲
 ۲۵۳
 ۲۵۴
 ۲۵۵
 ۲۵۶
 ۲۵۷
 ۲۵۸
 ۲۵۹
 ۲۶۰
 ۲۶۱
 ۲۶۲
 ۲۶۳
 ۲۶۴
 ۲۶۵
 ۲۶۶
 ۲۶۷
 ۲۶۸
 ۲۶۹
 ۲۷۰
 ۲۷۱
 ۲۷۲
 ۲۷۳
 ۲۷۴
 ۲۷۵
 ۲۷۶
 ۲۷۷
 ۲۷۸
 ۲۷۹
 ۲۸۰
 ۲۸۱
 ۲۸۲
 ۲۸۳
 ۲۸۴
 ۲۸۵
 ۲۸۶
 ۲۸۷
 ۲۸۸
 ۲۸۹
 ۲۹۰
 ۲۹۱
 ۲۹۲
 ۲۹۳
 ۲۹۴
 ۲۹۵
 ۲۹۶
 ۲۹۷
 ۲۹۸
 ۲۹۹
 ۳۰۰

طین ۱۰۰ قال فاخرج منها فانك رجيم ۱۰۱
 گل گفت بیرون شو از بهشت هر آینه نورانده شده و
 سببی فرمایا تو تو کل جهان سے کہ تو مردود ہوا اور
 از عینک لغتی الی یوم الدین ۱۰۲ قال ۱۰۳
 ہر آینه برو لغت من ابد تا روز جزا
 تجھ پر میری پیشگاہ ہے اوس خواہی دن تک بولا تو تیرا
 فانظر الی یوم یبعثون ۱۰۴ قال فانک من
 پس مہلت وہ مرا تا اندر کہ کہ بر بگفتہ شود مردمان گفت ہر آینه تو از
 بجوڑا ہل دے جس دن تک مرد کی جہنم فرمایا تو بگلو
 المنظرین ۱۰۵ الی یوم الوقت معلوم ۱۰۶ قال ۱۰۷
 مہلت دیدارگانی تا روزان وقت معلوم
 وکیل ہے اوس وقت سب کے دن تک جو معلوم ہے بولا
 فبئزک لا یعلمونہم اجمعین ۱۰۸ الایعادک
 پس تم بفرستہ نوکرانہ گراہم انشا اجمعین
 تو قسم ہے میری عزت کی میں گراہ کردگان ان سب کو مگر جو جنہ میں
 منهم المخلصین ۱۰۹ قال فالحق والحق اقولک
 خالص کردہ تو از ایشان فرمود پس سخن راست است این سخن راست بگو
 اون میں تیرے سے فرمایا تو تیرے بائیں اور میں تیرے یکتا
 لا ملکن ۱۱۰ فبئزک لا یعلمونہم اجمعین ۱۱۱
 البتہ پر قسم و فرخ را از تو تو از آنکہ پیرو تیرے نوکرانہ از ایشان ہمہ گجا
 مگر بہرہ و فرخ سنجیے اور حیران میں تیرے گراہے اور سب سے

فالحق
 نوران و
 ل

لا ملکن
 بالتسلی ج
 بطریق الاجہل

قُلْ مَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ وَمَا أَنَا مِنَ الْمُتَكَلِّفِينَ

گو سو ال میکنم بر تبلیغ قرآن هیچ مزد را و چشم اند
نوکده من ملکتا نہیں تم سے اس پر کچھ نیک اور میں نہیں
تخلف کنندگان یعنی دعوی دہی کہم بغیر حقیقی نیست قرآن کریم ہے

آپ کو ناپا خوا لا یہ تو ایک سمجھو تی ہے
لِّلْعَالَمِينَ وَلَقَدْ كُنَّا مِنْ نَبَاهِ بَعْدَ حِينٍ

عالمیہا والبتہ خواہید دانستہ صدق آنرا بعد از مابین
سارے جہان والو کو اور معلوم کر لو گے اسکا احوال نہوئی برسیا
سواء الزمر میں بلکہ اقل ایضاً ای الذین افسرنا الیہ ثم لم یؤمنوا

ایاتہا ۱۰۰ وکلما تنہا ۱۰۰ وحر وفتح ۱۰۰ وورکھا تنہا

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

تَنْزِيلُ الْكِتَابِ مِنَ اللَّهِ الْعَزِيزِ الْحَكِيمِ ۝ اِنَّا اُنزَلْنَاهُ

فرد ستاد ان کتاب از جانب خدا عز و جل غالب با حکمت است بر تائید و تکرار
آرا ہے کتاب کا اللہ سے جو زبردست حکمت نوا لا ہے اقرار ہی ہے

کتابتیں بغیر کتب خانہ
کتابتیں بغیر کتب خانہ

بسیکے تو کتاب را براستی پس عبادت کن خدا را خالص کردہ ہر
نیکان کتاب شہیک سو زندگی کر اللہ کی نری کر او سے واسطے

الدِّينُ ۝ إِلَٰهُ الدِّينِ الْخَالِصُ ۝ وَالدِّينُ الْخَالِصُ ۝

آگاہ ہاشم مرزا پر اس وقت پریشانیوں کا حال تھا وہ انکار فرماتا کرتا تھا

مزد و نیک اولیاء ما بعد از اہل بیت علیہم السلام

و گفتند عبادت نمیکنیم زیرا که بر ما آمده نزدیکی است

اور یہ دیکھ کر یہی کہ ہم انکو بوجھتے ہیں اسکو سسطے کے کچھ بچاؤ ہیں
 الى الله و نعم ان الله حكيم قدير

[illegible]

الہدیٰ کی طرف اس کے سونچے بیٹیاں الہد جاوگا اور میں بھی اپنے من
یختلفنَّ اِنَّ اللّٰهَ لَا هِدًى مِّنْهُ لِبَشَرٍ مُّشْرِكٍ

اختلاف داند هر آینه خداراه نمی نماید کسی را که در دفع کوفی

جہاں کہیں اللہ راہ نہیں دیتا اسکو جو ہو جہاں
گزار کہ اراد اللہ ازہ بخند و لکڑا صطف

ہمارے ہوا راہ اللہ الیحد والہا کے
اس پس نہ اگر خواستے خدا کہ فرزند گیرد البتہ برگزید

حق ناسی والدہ اگر اللہ چاہتا کہ اولاد کرے تو جن لینا

۱۔ انجملہ کہ خلق کر رہے بہت چیزیں کہ سچو است یا کی اور است معلوم نہ کیا گیا۔

نہی خلق میں جو جاہتا وہ پاک ہے وہی ہے اللہ اکبر

آیتہ نبوی

کے

ہوتا ہے اور اس
 حال میں کہ یوں یہاں پر

الْقَضَاءُ خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ بِأَحْسَنِ تَكْوِينٍ

باقوت آفرید آسمانها وزین بدیدیز و رست می بچاند
 دایودالاف بنای آسمان اور زمین هیک لیٹا سیک
 الْحِکْمَ عَلَى النَّهَارِ وَیُکْمِدُ النَّهَارَ عَلَى الْبَیْلِ وَیُکْمِدُ

شب را بروز می بچاند روز را بر شب درام ساخت
رات کو دن پر اور پشیا ہے دن کو رات پر اور کام گاہ
الشَّمْسُ وَالْقَمَرُ كُلٌّ يَجْرِي لِإِجْلٍ مُّسَمًّى

اقبال و ماہر ہر ایک پرورد در زمان معین آگاہ ہش
 سوچ اور چاند ہر ایک چننا ہے ایک ٹہری مدت پرستار
 هو العزیز الغفار ۛ خَلَقَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ ۛ

ہمونسٹ غالب آفرزندہ آفرید شمار از یک شخص بنوا یک می
وہی ہے زبردست گناہ بخشے والا و بنایا بنوا یک می
تو جعل مہار و جہا و انزل لکم من الاعمال

باز یافتم از آن شمع زشاد و فروخته و بر آیه شهادت از چهار بابان
 هم بنایا اوسى سے اوسکا جوڑا اور آری سے تمہارے واسطے جوڑا ہے
 قنیه از واجی خلق کرمی بطون اممیتکم

خَلَقًا مِنْ لَدُنْكَ خَلْقًا غَيْرَ الَّذِي خَلَقْتَ لِلْأَنْفُسِ الْفَاسِقِينَ

یک دفعہ افریدن بعد از آفریدن دیگر دنیا کہاں سے گاہے آئیں گے خدا
طرح بر طرح بنانا مین اندر دوسرے طرح و ہوا اللہ تعالیٰ

چرمان صحر
ایک روز درویش چلا تا، کوثر الدین
یقیناً کہنے

بسم الله الرحمن الرحيم

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله رب العالمين
والصلاة والسلام على
سيدنا محمد وآله الطيبين
الطاهرين

۱۰۰
 ۱۰۱
 ۱۰۲
 ۱۰۳
 ۱۰۴
 ۱۰۵
 ۱۰۶
 ۱۰۷
 ۱۰۸
 ۱۰۹
 ۱۱۰
 ۱۱۱
 ۱۱۲
 ۱۱۳
 ۱۱۴
 ۱۱۵
 ۱۱۶
 ۱۱۷
 ۱۱۸
 ۱۱۹
 ۱۲۰
 ۱۲۱
 ۱۲۲
 ۱۲۳
 ۱۲۴
 ۱۲۵
 ۱۲۶
 ۱۲۷
 ۱۲۸
 ۱۲۹
 ۱۳۰
 ۱۳۱
 ۱۳۲
 ۱۳۳
 ۱۳۴
 ۱۳۵
 ۱۳۶
 ۱۳۷
 ۱۳۸
 ۱۳۹
 ۱۴۰
 ۱۴۱
 ۱۴۲
 ۱۴۳
 ۱۴۴
 ۱۴۵
 ۱۴۶
 ۱۴۷
 ۱۴۸
 ۱۴۹
 ۱۵۰
 ۱۵۱
 ۱۵۲
 ۱۵۳
 ۱۵۴
 ۱۵۵
 ۱۵۶
 ۱۵۷
 ۱۵۸
 ۱۵۹
 ۱۶۰
 ۱۶۱
 ۱۶۲
 ۱۶۳
 ۱۶۴
 ۱۶۵
 ۱۶۶
 ۱۶۷
 ۱۶۸
 ۱۶۹
 ۱۷۰
 ۱۷۱
 ۱۷۲
 ۱۷۳
 ۱۷۴
 ۱۷۵
 ۱۷۶
 ۱۷۷
 ۱۷۸
 ۱۷۹
 ۱۸۰
 ۱۸۱
 ۱۸۲
 ۱۸۳
 ۱۸۴
 ۱۸۵
 ۱۸۶
 ۱۸۷
 ۱۸۸
 ۱۸۹
 ۱۹۰
 ۱۹۱
 ۱۹۲
 ۱۹۳
 ۱۹۴
 ۱۹۵
 ۱۹۶
 ۱۹۷
 ۱۹۸
 ۱۹۹
 ۲۰۰
 ۲۰۱
 ۲۰۲
 ۲۰۳
 ۲۰۴
 ۲۰۵
 ۲۰۶
 ۲۰۷
 ۲۰۸
 ۲۰۹
 ۲۱۰
 ۲۱۱
 ۲۱۲
 ۲۱۳
 ۲۱۴
 ۲۱۵
 ۲۱۶
 ۲۱۷
 ۲۱۸
 ۲۱۹
 ۲۲۰
 ۲۲۱
 ۲۲۲
 ۲۲۳
 ۲۲۴
 ۲۲۵
 ۲۲۶
 ۲۲۷
 ۲۲۸
 ۲۲۹
 ۲۳۰
 ۲۳۱
 ۲۳۲
 ۲۳۳
 ۲۳۴
 ۲۳۵
 ۲۳۶
 ۲۳۷
 ۲۳۸
 ۲۳۹
 ۲۴۰
 ۲۴۱
 ۲۴۲
 ۲۴۳
 ۲۴۴
 ۲۴۵
 ۲۴۶
 ۲۴۷
 ۲۴۸
 ۲۴۹
 ۲۵۰
 ۲۵۱
 ۲۵۲
 ۲۵۳
 ۲۵۴
 ۲۵۵
 ۲۵۶
 ۲۵۷
 ۲۵۸
 ۲۵۹
 ۲۶۰
 ۲۶۱
 ۲۶۲
 ۲۶۳
 ۲۶۴
 ۲۶۵
 ۲۶۶
 ۲۶۷
 ۲۶۸
 ۲۶۹
 ۲۷۰
 ۲۷۱
 ۲۷۲
 ۲۷۳
 ۲۷۴
 ۲۷۵
 ۲۷۶
 ۲۷۷
 ۲۷۸
 ۲۷۹
 ۲۸۰
 ۲۸۱
 ۲۸۲
 ۲۸۳
 ۲۸۴
 ۲۸۵
 ۲۸۶
 ۲۸۷
 ۲۸۸
 ۲۸۹
 ۲۹۰
 ۲۹۱
 ۲۹۲
 ۲۹۳
 ۲۹۴
 ۲۹۵
 ۲۹۶
 ۲۹۷
 ۲۹۸
 ۲۹۹
 ۳۰۰
 ۳۰۱
 ۳۰۲
 ۳۰۳
 ۳۰۴
 ۳۰۵
 ۳۰۶
 ۳۰۷
 ۳۰۸
 ۳۰۹
 ۳۱۰
 ۳۱۱
 ۳۱۲
 ۳۱۳
 ۳۱۴
 ۳۱۵
 ۳۱۶
 ۳۱۷
 ۳۱۸
 ۳۱۹
 ۳۲۰
 ۳۲۱
 ۳۲۲
 ۳۲۳
 ۳۲۴
 ۳۲۵
 ۳۲۶
 ۳۲۷
 ۳۲۸
 ۳۲۹
 ۳۳۰
 ۳۳۱
 ۳۳۲
 ۳۳۳
 ۳۳۴
 ۳۳۵
 ۳۳۶
 ۳۳۷
 ۳۳۸
 ۳۳۹
 ۳۴۰
 ۳۴۱
 ۳۴۲
 ۳۴۳
 ۳۴۴
 ۳۴۵
 ۳۴۶
 ۳۴۷
 ۳۴۸
 ۳۴۹
 ۳۵۰
 ۳۵۱
 ۳۵۲
 ۳۵۳
 ۳۵۴
 ۳۵۵
 ۳۵۶
 ۳۵۷
 ۳۵۸
 ۳۵۹
 ۳۶۰
 ۳۶۱
 ۳۶۲
 ۳۶۳
 ۳۶۴
 ۳۶۵
 ۳۶۶
 ۳۶۷
 ۳۶۸
 ۳۶۹
 ۳۷۰
 ۳۷۱
 ۳۷۲
 ۳۷۳
 ۳۷۴
 ۳۷۵
 ۳۷۶
 ۳۷۷
 ۳۷۸
 ۳۷۹
 ۳۸۰
 ۳۸۱
 ۳۸۲
 ۳۸۳
 ۳۸۴
 ۳۸۵
 ۳۸۶
 ۳۸۷
 ۳۸۸
 ۳۸۹
 ۳۹۰
 ۳۹۱
 ۳۹۲
 ۳۹۳
 ۳۹۴
 ۳۹۵
 ۳۹۶
 ۳۹۷
 ۳۹۸
 ۳۹۹
 ۴۰۰
 ۴۰۱
 ۴۰۲
 ۴۰۳
 ۴۰۴
 ۴۰۵
 ۴۰۶
 ۴۰۷
 ۴۰۸
 ۴۰۹
 ۴۱۰
 ۴۱۱
 ۴۱۲
 ۴۱۳
 ۴۱۴
 ۴۱۵
 ۴۱۶
 ۴۱۷
 ۴۱۸
 ۴۱۹
 ۴۲۰
 ۴۲۱
 ۴۲۲
 ۴۲۳
 ۴۲۴
 ۴۲۵
 ۴۲۶
 ۴۲۷
 ۴۲۸
 ۴۲۹
 ۴۳۰
 ۴۳۱
 ۴۳۲
 ۴۳۳
 ۴۳۴
 ۴۳۵
 ۴۳۶
 ۴۳۷
 ۴۳۸
 ۴۳۹
 ۴۴۰
 ۴۴۱
 ۴۴۲
 ۴۴۳
 ۴۴۴
 ۴۴۵
 ۴۴۶
 ۴۴۷
 ۴۴۸
 ۴۴۹
 ۴۵۰
 ۴۵۱
 ۴۵۲
 ۴۵۳
 ۴۵۴
 ۴۵۵
 ۴۵۶
 ۴۵۷
 ۴۵۸
 ۴۵۹
 ۴۶۰
 ۴۶۱
 ۴۶۲
 ۴۶۳
 ۴۶۴
 ۴۶۵
 ۴۶۶
 ۴۶۷
 ۴۶۸
 ۴۶۹
 ۴۷۰
 ۴۷۱

کتابخانه کتب خطی
کتابخانه کتب خطی
کتابخانه کتب خطی

پیشوایان و علمائے دین

کفر

رَبِّكُمْ لَهُ الْمُلْكُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ فَانْصَرُوا لَهُ

پروردگار شما اوراست پادشاهیست هیچ معبود مگر او پس از کجا گردانیده شود

رَبِّكُمْ هُوَ أَعْلَمُ بِمَا تَصِفُونَ

اگر کسی بگوید که خداوند را چنین میگویند و در حق او

الْكُفْرُ وَإِنْ تَشْكُرُوا يَرْضَهُ كَمَا وَلَّاهُمْ

نارضا است را و اگر سپاس بگویند پس خداوند آنرا بپسندد و برزدارد

وَأَزْرَقَ وَرَأْسَهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ لِكُلِّ شَيْءٍ

و روز قیامت سر او را سبز کند و سر او را سبز کند

فَيَسْأَلُ عَنْهُمْ بِمَا كَانُوا يَفْعَلُونَ

پس خواهد پرسید از ایشان بابت آنچه میکردند

وَأَمَّا مَنْ كَفَرَ بَعْدَ مَا نَبَّأَهُ بِالْحَقِّ فَبِمَا كَفَرَ

و اما کسی که کفر کند بعد از آنکه او را خبر داده باشند از حق

فَبِمَا كَفَرَ يَكْفُرْهُ

وَضَعُفُ خَلْقِهِ كَمَا لَا يَدْعِيهِ إِلَهُهُ
لَا يَنْفَعُ الْإِنْسَانَ شَيْءٌ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ
يَرْضَاهُ يَرْضَاهُ
بِإِذْنِ اللَّهِ
بِإِذْنِ اللَّهِ

وَأَمَّا مَنْ كَفَرَ بَعْدَ مَا نَبَّأَهُ بِالْحَقِّ فَبِمَا كَفَرَ

و اما کسی که کفر کند بعد از آنکه او را خبر داده باشند از حق

فَبِمَا كَفَرَ يَكْفُرْهُ

میں کی

نَسِي مَا كَانَ يَدْعُو إِلَيْهِ مِنْ قَبْلُ وَجَعَلَ اللَّهُ

فراموش ساز دایم دعا میکرد بجہت او پیش ازین و مقرر کرد کہ خدا

بہول جاوے جو بکار تانہا اوس کام کو پہلے سے اور ہر ایک

انذَادَ الْيَضِلُّ عَنْ سَبِيلِهِ قُلْ تَمَتَّعْ بِكُفْرَاكَ

مہلک را تا گمراہ کند از راہ جدا بگو بہرہ مند باش کہ تو فریاد

اور برابر کرد و تو بہکاسبے اوسکی راہ سے تو کہہ برکے ساتھ ہی نہ کرے

قَلِيلًا إِنَّكَ مِنْ أَصْحَابِ النَّارِ أَمْ تَهْوِي قُلْ

اندک زمانی ہر آئند تو از اہل دوزخ ہے یا آن نہ پاس شرک بہتر یا کسی را کہ

تھوڑے دنوں تو ہے اک دالون میں پہلا ایک جو زندگی میں لگے

أَنَاءَ الْيَلِّ سَاجِدًا وَقَائِمًا يَحْذَرُ الْأَحَادِرَ

در ساعدا شب سجدہ کنان و ستادہ شومی سدا از آخت

سجود رات کی سجدہ سے کرنا اور کپڑا خطہ رکھتا ہے آخت کا

وَيَرْجُوا رَحْمَةَ رَبِّهِ قُلْ هَلْ يَسْتَوِي الَّذِينَ يَعْلَمُونَ

و امید میدار رحمت پروردگار خود را بگو اما برابر بشوند آنانکہ میداند

اور امید رکھتا ہے اسے نہ کی ہر کی تو کہہ گوی برابر ہو سبے میں

وَالَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ إِنَّمَا يَسْتَكْرَهُوْنَ وَلَا يَلْبِسُونَ قُلْ

و انانکہ نہ اند جز این نیست کہ بند پذیر بشوند خداوندان خود کو

اور ہے سجدہ ہی سوچے ہیں جنکو عقل ہے تو کہہ

يَعْبَادُ الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا رَبَّكُمُ لِلَّذِينَ خَسِرُوا

باجر از طرف من ای گمان کن کہ ایمان آوردہ آید بر بندہ خود را کہ خسران

اسے بند و سیر کہ یقین لا ہو و و اسپر بہت جہنم کے نیکی کی

بفضل
بفتح و باء
د ح
د و ر و ط
بالخلف

آمن
تحقیق الیم
ادف
ک

یوم اللہ نہا

بغیر از بعد الدل

فِي هَذِهِ الدُّنْيَا حَسَنَةً وَآرِضَ اللَّهُ وَسِعَهُ

درین دنیا حالت نیک باشد و زمین خدا کن و دهت
اس دنیا میں اور نیکو ہے پہلائی اور زمین اللہ کی کن و ہے

انَّمَا يَنْتَظِرُ الصَّبْرُ أَجْرَهُمْ بِغَيْرِ حِسَابٍ

جز این صبرست که تمام داده میشود صابران را از ایشان بشمار
مگر بے دانون ہی کو ملا ہے اور نیک آن گت

قُلْ إِنِّي أُمِرْتُ أَنْ أَعْبُدَ اللَّهَ مُخْلِصًا لَهُ

بگو برآیند فرموده شد مرا که عبادت کنم خدا را خالص ساخته مرا
نویسند بگو حکم ہے کہ بندگی کروں اللہ کو بیزی کر کر او سکی

الَّذِينَ آمَنُوا أَنَّهُمْ أَوَّلُ الْمُحْسِنِينَ

بیشتر و فرموده شد مرا کہ باشم نخستین مسلمانان
بندگی اور حکم ہے کہ من ہوں سب سے پہلے حکم بردار

قُلْ إِنِّي أَخَافُ إِنْ عَصَيْتُ رَبِّي عَذَابَ يَوْمٍ

بگو برآیند من می ترسم اگر از فرمانی پروردگار خود کنم از عذاب روز
نویسند من و ترسنا ہوں اگر حکم ناموں اپنے رب کا ایک بے وفائی ماریے

عَظِيمٍ قُلْ اللَّهُ أَعْبُدْ مُخْلِصًا لَهُ دِينِي

بزرگ بگو خدا را عبادت میکنم خالص ساخته مرا او پرستش خودیست
نویسند من تو اللہ کو بوجہا ہوں بیزی کر را بنی بندگی او سب سے واسطے

فَاعْبُدْهُ وَامَّا شَيْئُكُمْ فَمِنْ دُونِهِ قُلْ إِنَّ خَيْرَ

بہ عبادت کنید ہر کرا خواہید بخیز خدا بگو برآیند زیانکاران
اب تم پر جو بوجو چاہو او کے سوا ایک نویسند ہر بے ماریے

فہذا درین است نیکو است
بہشت و آخرت

آیہ کوئی دستا

آیہ کوئی

خدا بوی از فرمانی

مکمل

مکمل یعنی مکمل کرد و در اول آغاز
و در اصل مکمل و مکمل

کتابیات الالهیات
مدرستین

الَّذِينَ خَسِرُوا أَنْفُسَهُمْ وَأَهْلِيَهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ
آنانند که در زبان دادند خوشتن را و اهل خود را روز قیامت
و ده جوار بیست و پنج ایمنی جان اورا بنا گهر قیامت کے دن
الْأَذَلُّ هُوَ الْخَسِرَانِ الْمُبِينُ لَهُمْ مِنْ

آنگاه با شرا این مقدمه ہماست زبان ظاہر البتہ از
ستایہ ہی ہے مرغ توہا اوسکے

فَوَقَّعَهُمْ ظُلُمٌ مِنَ النَّارِ وَمِنْ تَحْتِهِمْ ظُلُمْ
بالا دینان سا تہا ہستند از آتش و از زیر ان نرا تہا

اور یہی بادل ہن آگ کے اور نیچے ہے بادل چ
ذَلِكَ يَخْوَفُ اللَّهُ بِهِ عِبَادَهُ يَعْبَادُهَا تَقْوَى

این عذاب ہی ترسانند از ان ہندگان و در آئینہ گان ہن
اس چیز سے ڈرتا ہے اللہ آپ بند و بنو آپ بند و ہر یک تو مجھے ڈر

وَالَّذِينَ اجْتَنَبُوا الطُّغْيَانَ أَنْ يَعْبُدُوهَا
وہا کہہ احرار از گردن از بہت از انکہ عبادت کنند اورا

اور جو لوگ نے شیطانی سے کہ او کو بوجہ
وَأَنَابُوا إِلَى اللَّهِ لَهُمُ الْبُشْرَى فَبَشِّرْ عِبَادِ

و رجوع کردند بسو خدا ان تراست فرود پس فرود دہ ان بندگان
اور رجوع ہوے اللہ کی طرف او کو ہے خوشخبری سو تو خوشی سنا کہ

الَّذِينَ يَسْتَمِعُونَ الْقَوْلَ فَيَتَّبِعُونَ أَحْسَنَهُ
کہ میشنوند سخن پس بروی می نمایند بگویند انرا

جو سستہ ہن بات بہر چلتے ہن اوسکے نیک

۱۵

۱۶

۱۷

یعبادی
بانیات الالہیاتی
طبا مکلف

عبادی
بانیات الالہیاتی
طبا مکلف

وہی مین بنگورہ آدمی اللہ نے اور وہی مین

خداوند ان خود پس کینه ثابت شد بروی و عده عذاب عقل و ایستادن بهلا خبر نیک هو چکار عذاب کا حکم

ابا تو خلاص توانی کرد آن دوزخی را لیکن آنرا که
بہلا تو خلاص کر بجا آگ میں چرچے کو لیکن جو

ترسیدند از پرودگار خود این شراست محلہا بلند بالا و آن محلہا در کنار
دریہ رہے اپنے رب کے افکون میں جہر ویکے اون پر اور دہر کے جسے جو

میر و وزیران جو یہاں وعدہ کردہ بہت حد اطلاق میں لکھا
اُن کے بیچ جلتی ہیں بندان وعدہ ہوا اللہ کا اللہ میں خلا کرتا

وعدہ را ایمان دہی کہ خدا فروستاد از آسمان
وعدہ تو بنی نہیں دیکھا کہ اللہ بنے انہارا آسمان سے بانی

پس در اور و آثر انجمن سارما در زمین باز بر می آرد و کسب و کار است
بهر جلا و ده بانی خستون بن زمین سیکی بهر نمانا ہے اوس کسب و کار است

مُخْتَلِفًا لَوْنُهُ ثُمَّ يَجِيءُ فِتْرَتُهُ مَصْفًى ثُمَّ

گوناگون رنگ او باز خشک میشود پس می بینی از زرد شد باز

کمی کمی رنگ بدست او سپید بر آید طاری بر تو شود و می بینی او را

يَجْعَلُهُ حُطَامًا إِنَّ فِي ذَلِكَ لَذِكْرًا لِّأُولِي

میکند آن را ریزه ریزه بر آید در تقدیم بهت هست خداوند

الْأَلْبَابِ آمَنَ شَرَحَ اللَّهُ صَدْرَهُ لِلْإِسْلَامِ

خود را آید او را جوهره عظیمه است نصیحت است

فَهُوَ عَلَى نَفْسٍ مَّرْغُوبَةٍ قَوْلٌ لِلنَّاسِ بَيِّنَةٌ

عقلمند و مگو بهلا جسا سینه کھول دایه الله بهی مسلمانان

پس او بر نفسی باشد از جانب پروردگار خود مانند سخن لایق است

سوره اجماعی من بهی است رب کی طرف سخن است او کو جسد دل سخن

مِنْ ذِكْرِ اللَّهِ أَوْ لَكَ فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ

از یاد کرد خدا ایشانند در گمراهی

اللَّهُ نَزَلَ أَحْسَنَ الْحَدِيثِ كِتَابًا مُّتَشَابِهًا مَّثْنًى

خدا نازل ساخت بهترین سخن کتابی که بعضی امانت دیگر است

نَقِشٌ مِنْهُ جُلُودُ الَّذِينَ يَخْشَوْنَ رَبَّهُمْ

نقش از او تاری بهترین کتاب کی این من طبعی و در این موی

موی نیز میشود از شنیدن آن پوست آنکه می ترسند از پروردگار خود

بِالْكَهْرِ يُوسِبَتُهُ مِنْ أَوْسٍ كِهَالِ بَرْدٍ لَوْ كُنْتَ جَوَارِحِينَ

بال کهری یوسبتی من اوس کی کمال بردن لوگون جوارحین

بِالْكَهْرِ يُوسِبَتُهُ مِنْ أَوْسٍ كِهَالِ بَرْدٍ لَوْ كُنْتَ جَوَارِحِينَ

بال کهری یوسبتی من اوس کی کمال بردن لوگون جوارحین

بِالْكَهْرِ يُوسِبَتُهُ مِنْ أَوْسٍ كِهَالِ بَرْدٍ لَوْ كُنْتَ جَوَارِحِينَ

بال کهری یوسبتی من اوس کی کمال بردن لوگون جوارحین

بِالْكَهْرِ يُوسِبَتُهُ مِنْ أَوْسٍ كِهَالِ بَرْدٍ لَوْ كُنْتَ جَوَارِحِينَ

ع

کتاب الف بعد النون

و این معنی و معنی و معنی
و انداز این است
۱۲

الذکر

کتاب سنن ابی نعیم بنی نعیم
 بین بنی نعیم و بنی نعیم
 کتب معتبره
 کتاب سنن ابی نعیم بنی نعیم
 کتاب سنن ابی نعیم بنی نعیم
 کتاب سنن ابی نعیم بنی نعیم

ثُمَّ نَكُنْ مِنْ جُلُودِهِمْ وَقُلُوبِهِمْ إِلَى ذِكْرِ اللَّهِ ذَلِكَ
 بعد از آن نرم میشود پوست ایشان و دل ایشان نرم میگردد ذکر خدا اینست
 چهر نرم होती، این او کی که این او را و بنی نعیم دل الله کی یاد پر پیوسته
 هُدَى اللَّهُ هَيْدِي بِهِ مَرِيشَاءُ وَمَنْ يَضِلَّ
 هدایت خدا راه می نماید بان بر که خواهد
 راه دنیا الله کا اس طرح راه دنیا ہے جس کو چاہے اور جس کو راہ ہلاک
 اللَّهُ فَمَا لَهُ مِنْهَا ۝ اَفَمَنْ يَتَّبِعِي بَوَّحِي عَسَى
 خدا کیست اور اچھا راہ نمائندہ یا کسیکه از راه میگذرد و خود را از
 الله او کو کوئی نہیں سوچا پھر الیہ الیک جو وہ روکتا ہے جسے روکنے پر
 الْعَذَابِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَقِيلَ لِلظَّالِمِينَ هَذَا
 عذاب روز قیامت کہ و گفتند ستودہ ستکار از اہل حق و مال
 عذاب دن قیامت کے اور کے گنہگاروں کو چھو
 مَا كُنْتُمْ تَكْسِبُونَ ۝ كَذَبَ الَّذِينَ كَفَرُوا
 آنچه بگردیدہ بد روغ نسبت کردند آنکہ
 جہنم کا ہے بنی نعیم
 قَبْلَهُمْ فَاتَّخَذُوا الْعَذَابَ مِنْ حَيْثُ لَا يَشْعُرُونَ
 پیش از ایشان بودند پس باید بدیشان عذاب از انجا کہ نمیدانستند
 ان سے اگلے پہ پہنچا اون پر عذاب جہان سے خبر نہ رہنے ہے
 فَاذْأَقَهُمُ اللَّهُ الْحَزْنَ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا
 پس چنانکہ ایشانرا خدا خواہی در زندگانی دنیا
 بہر جگہ می آؤ کو الله بنی نعیم دنیا کے ہے

وَلَعَلَّابُ الْآخِرَةِ أَكْبَرُ لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ ﴿٥٠﴾

مہر آئینہ عقوبت آخت سخن ترست اگر میدانستند
اور فدا ب آخت کا تو اور مڑا ہے اگر یہ سمجھہ کہتے

وہر آئینہ بیان کر فریم کردہ مردان درین میان از ہر نوع
امور کہ جسے بیان کی لوگوں کو اس سب قرائن سب چیز کی

مَثَلُ لَعَلَّهِمْ يَتَذَكَّرُونَ ۝ قُرْآنًا عَرَبِيًّا عَرِ

دستان بود که ایشان پند گیرند فرمود آوردیم قرآن علی بی
کسایت مشاده سوز چمن و استیغایان باغ

ذِي عَوَجٍ لَعَلَّهُمْ يَتَّقُونَ ﴿٥٠﴾ صَبَّأَهُ اللَّهُ مُثَلًّا

یہ عجیب بود کہ ابناں پر پیرز گدیے کنند بایں کر و خد و دستا

جس میں بھی ہمیں کہ شاید وہ بیچ چلیں اس نے بامی ایک کہادت

جلالیه سرکاء ملتسوس اور جلد
ہندہ کہ درک و شریکان مختلف اند

ایک مرد ہے کہ افسوس کنی شریک صدمی اور ایک مرد ہے

لَمَّا رَجَلَ هَلْ يَسْتَقِيمُ مَثَلُ الْحَمَلِ لِلَّهِ بَلَدِ

مور انک شخص کا کوئی برابر نہ ہوتی ہے کی کہات سب باغی اللہ کو جانے

كَلَّا هُمْ لَا يَعْلَمُونَ ۝ اِنَّكَ مِثْلُ آبَائِهِمْ مَبْنُوۡنٌ

اکثر ائمان مہمہ اندھ با محمد ہر ایند تو خواہی مر و ہر ایند ائمان خواہی مر
وہ بہت لوگ سمجھتے ہیں کہ یہ قول مشکوک فی ما مرہ ہے اور وہ فی ما مرہ ہیں

6

ح

فتح و غفر

ایک ایٹم

د فو

کتابخانه

[Faint, illegible handwritten notes]

میں نے اس کے لئے

مجلس

بسم الله الرحمن الرحيم

ما کان منکم شیء الا عن عنایتی
 و ما کان منکم شیء الا عن عنایتی
 و ما کان منکم شیء الا عن عنایتی

ع ۱۷

تَمَّارَ لَكُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ عِنْدَ رَبِّكُمْ تَخْتَصِمُونَ
 باز آئینہ شمار روز قیامت نزدیک پروردگار خوشنیا کی گواہی خواہد کرد
 بہر معزز تم دن قیامت کی گواہی خواہد کرد بہر معزز تم دن قیامت کی گواہی خواہد کرد
 فَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ كَذَبَ عَلَى اللَّهِ وَ
 پس کس ستمگاز از کسی که دروغ برست بر خدا و
 پس کس ستمگاز از کسی که دروغ برست بر خدا و
 کَذَبَ بِالْصِّدْقِ أَذْجَاءَ لَا يَسْمَعُونَ
 دروغ و درشت دین راست را چون بیاباد آید نیست دروغ جا
 جہو نہ لایا بھی بات کو جب سنا ہے اس میں کیا نہیں سمجھتے ہزار
 لَّا كُفْرَیْنِ ۝ وَالَّذِي جَاءَ بِالصِّدْقِ وَصَدَّقَ بِهِ
 کافران و آنکہ آورد دین راست را و آنکہ آورد دین راست را
 شکر و شکر اور حوالا بھی بات اور سچ مانا او سکو
 أُولَٰئِكَ هُمُ الْمُتَّقُونَ ۝ لَهُمْ مَا يَشَاءُونَ عِنْدَ
 انجمنہ البتہ متقیان ایشان راست آنچه خواهند نزدیک
 وہی لوگ ہیں در و اسے پس او کو ہے جو چاہیں کہ اپنے خود
 رِیْضَ ذَٰلِكَ جَزَاءُ الْحَسَنِينَ ۝ لِيُكَفِّرَ عَنْهُمْ
 پروردگار ایشان این است جزا انکو کاران نمازل کند خدا از ایشان
 یہ ہے بدل نیکی والوں کا تا ان کے گناہوں کے
 اسوٰ اللہ الذی عملوا و یجزيهم اجرهم باحسن التي
 بدین انجمنہ کرد و بدین ایشان جزا ان کو بدین انجمنہ کرد و بدین ایشان
 بریکہ کام جو سچے تھے اور بدین ان کو بدین انجمنہ کرد و بدین ایشان

الحزب
 الرابع والعشرون
 ما کان منکم شیء الا عن عنایتی
 و ما کان منکم شیء الا عن عنایتی
 و ما کان منکم شیء الا عن عنایتی

لا یابح نونی اور یابح
 بہر نون نونی

فصل

عجلہ
نہ اکن

لَا تُؤَيِّدُوا الْكَافِرِينَ ۖ أَلَيْسَ اللَّهُ بِكَافٍ عَبْدَهُ ۚ

مکروند ایامت خدا کارساختہ خود را
کرتے تھے کیا اللہ بس نہیں اپنے بندے کو

يُخَوِّفُ نَفْسَكَ بِالَّذِينَ مُرَدُّوهُ وَمَنِ يُضِلَّ

ی ترسانہ فرماتا کہ
یخوفاؤنگ باالذین مردوہ و من یضلل

اللَّهُ فَمَا لَهُ مِنْهَا دَرَجَةٌ ۚ وَمَنْ يَرْجُ اللَّهَ وَالْيَوْمَ

خدا پس نیست اور ایچ راہ نمائندہ و برکار راہ نمائندہ است اور ایچ

مُضِلًّا أَلَيْسَ اللَّهُ بِذِي انتِقَامٍ ۚ وَلَكِنْ

مضلل اکیس اللہ پس ذی انتقام و لکن

سَأَلْتُم مِّنْ خَلْقِ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ لِيَقُولَ

پرے ان ترا کہ از پیر آسمان و زمین ایستہ گویند

لِلَّهِ قُلُوبٌ ۚ اَفَاَرَادَيْتُمْ

خدا گوید بد آنرا کہ می بر سینہ پیر خدا

اَوَاَرَادَیْتُمْ

خداستہ پیر را یا این بنان دفع کنندہ می او یا از خواہ در حق من

بِجَهِّ تَخْلُفَ وَهٍ مِّنْ كَمَلٍ ۚ

بجہ تخیف وہ من کہ کمل بن کلیف او کی الی یادہ جا مجہد بہر

بِجَهِّ تَخْلُفَ وَهٍ مِّنْ كَمَلٍ ۚ

بجہ تخیف وہ من کہ کمل بن کلیف او کی الی یادہ جا مجہد بہر

بِجَهِّ تَخْلُفَ وَهٍ مِّنْ كَمَلٍ ۚ

بجہ تخیف وہ من کہ کمل بن کلیف او کی الی یادہ جا مجہد بہر

امامی
رک
فصل
تاناوہ
بجہ
کشف
ح

الحق

مُسِيكَتُ رَحْمَتِهِ
ح ح ف ر و د با کلف

مَكْنُكُمُ
بالحج ص ن

و ده و نایم بر آفتاب

هَلْ هُوَ مُسِيكَتُ رَحْمَتِهِ قُلْ حَسْبِيَ اللَّهُ

ایا این جان بازدارنده بخشایش او هستند بگو بس است مرا خدا

و ده من که سوگند دین او سگی مهر تو که مملکت بس است الله

عَلَيْكَ يَتَوَكَّلُ الْمُتَوَكِّلُونَ قُلْ يَقَوْمِ اعْمَلُوا

بر روی توکل میکنند توکل کنندگان بگو ای قوم من عمل کنید

اوست بر و سار گفته من بهر و سار گفته و اب تو که ای قوم کام می

عَلَى مَكَانَتِكُمْ إِنِّي عَامِلٌ فَسَوْفَ تَعْلَمُونَ

بر وضع خود هر آنچه من نیز عمل کنند ام برو وضع خود پس خواهید دانست

ای جگر من ای کام کرنا چون اب آگهی جان تو که

مَنْ يَأْتِيهِ عَذَابٌ يُخْزِيهِ وَيَحِلُّ عَلَيْهِ عَذَابٌ

کسی که بر آید عذاب که رسوا کندش و کسی را که فرود آید بر عذاب

كَبِيرٌ كَسِبَ ذَلِكَ قُلْ هُوَ عَذَابٌ أَلِيمٌ

کس بر آن است آفت که او رسوا کرد کسی که او رسوا کردی است عذاب دردناک

مَقِيمٌ إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ عَلَيْكَ الْكِتَابَ لِلنَّاسِ بِالْحَقِّ

دائم هر آینه فرود آوردم بر تو کتاب را برای مردمان را بر حق

سدا کی و منی اتاری به نهد بر کتاب تو که ای سبطی و من

فَمِنْ أَمْتَدَ فَلْنَفْسُهُ وَمَنْ ضَلَّ فَإِنَّمَا يَضِلُّ عَلَيْهِ

پس هر که راه یابد شد پس نفع او را و هر که گمراه شد پس من است که گمراه شد

چرخ کوئی راه بر ناسو آید بهیله کو او چو کوئی بهکاسو بهی که بهکاسو بهی کو

وَمَا أَنْتَ عَلَيْهِمْ بِعَاقِلٍ اللَّهُ يَتَقَلَّبُ فِي الْأَفْئُسِ

و نیستی بر ایشان برنگاهشان خدا استبداد نبض افراس میکند

اور نهد بر او کا و نه نهین الله کسب لقا جانین

دوسری موت ہے اگر لہجہ جان دہا سیکل دوسری موت ہے اگر لہجہ جان دہا سیکل دوسری موت ہے اگر لہجہ جان دہا سیکل
 دوسری موت ہے اگر لہجہ جان دہا سیکل دوسری موت ہے اگر لہجہ جان دہا سیکل دوسری موت ہے اگر لہجہ جان دہا سیکل
 دوسری موت ہے اگر لہجہ جان دہا سیکل دوسری موت ہے اگر لہجہ جان دہا سیکل دوسری موت ہے اگر لہجہ جان دہا سیکل

حِينَ مَوْتِهَا وَالَّتِي لَكُمْ فِي مَنَامِهَا فَمِنْكُمْ
 تَزِيدُكَ مَوْتِ أَنْ دَانَ رُوحُكَ نَزْدَةً فَتُفْضَلُ أَنْ تَكُونَ فِي مَنَامِهَا
 حِينَ مَوْتِهَا وَالَّتِي لَكُمْ فِي مَنَامِهَا فَمِنْكُمْ

قُضِيَ عَلَيْهَا الْمَوْتُ
 فَتُفْضَلُ

أَجَلٌ مُسَمًّى إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ
 دُفْعِي مَعِينِ هَرَّابُ فِي دَرْجَتِهِ نَافِثُ نَهَاسْتِ بَرَكِ قَوْمِي كَرَامَتِ لِكَيْفَتِهِ
 رَكِبَ بَرَكِ وَدَعَا فَمَكَ لَبَنَ بِنِي هِنِ اَوْنِ لَوُكُو جُودِيَانِ بَرَكِ

لَا يَمْلِكُونَ شَيْئًا وَلَا يَقْلِقُونَ قُلْ لِلَّهِ
 الشَّفَعَةُ جَمِيعًا لَهُ مَلِكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ

ثُمَّ إِلَيْهِ تُرْجَعُونَ وَإِذَا ذُكِرَ اللَّهُ وَحْدَهُ
 بِأَلْسِنَةٍ أَوْ لَوْ أَنَّهُ يَدْرُسُ وَحْدَهُ

حَقِّقُوا شَيْئًا وَلَا يَقْلِقُونَ قُلْ لِلَّهِ الشَّفَعَةُ جَمِيعًا لَهُ مَلِكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ

أَشْمَزَتْ قُلُوبُ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ

منفر شود دل آنانکہ ایمان نمی آرند آخرت

مُلُ جَارِينَ رُل اوبے جو یقین نہیں رکھتے پچھلے گھر کا

وَاِذَا ذُكِّرَ الَّذِينَ مِنْ دُونِهِ اِذَا هُمْ كَيْتَبَتُونَ

و چون یاد کردہ سنوئے آنا کہ بجز اوستند ناگاہ ایشان شادمان مشغول

اور جب نام بجئے اور بکے سواری اور دغا نہیں وہ لگتی کتابت کرنے

قُلِ اللَّهُمَّ فَاطِرَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ عَلَّمِكُمُ

گو بار خدا ایسے پیدا کنندہ آسمانها وزمین دانندہ

تُكْرِمُكُمْ بِمَا تَعْبُدُونَ فِي مَا كَانُوا

و استگرا تو حکم کنی میان بندگان خود و پرچمی کہ ایشان

اور کلمے کے تو ہے فیصلہ کرے اپنے بندوں میں جس چیز میں

فِيهِ يَخْتَلِفُونَ وَلَوْ أَنَّ لِلَّذِينَ ظَلَمُوا مَا فِي

وران اختلاف می کردند و اگر باشند آنا نما کہ قسم کردند آنچه در

وہ بگڑ رہے ہوتے اور اگر گنہگاروں کے پاس ہو جتنا بچہ

الْأَرْضِ جَمِيعًا وَمِثْلَهُ مَعَهُ لَاقْتَدِرَ وَإِنَّ

زمین است ہمہ کچھ و مانند آن ہر اہ آن البتہ عرص خود پر قدرت آرا

کرمین میں ہے سارا اور اتنا ہی اور اوبے ساتھ سب دوزخ میں آئی

مَنْ سِوَا الْعَذَابِ يُعَمُّ الْقِيَمَةُ وَيُبَالِغُ فِي

بسبب سختی عذاب و در روز قیامت و ظاہر شد و نشان از

بر ہی طرح کی مار سب سے دن قیامت کے اور نظر آیا و نگر

اللہ مالکم یکنوا یحسبون ○ وبدا لهم

جہانہ انجہ گمان بنداشتہ دظاہر شود ایشانرا

اللہ کی طرف سے جو خیال نہ رکھتے تھے اور نظر آئے انکو

سیئات ما کسبوا وحق یہم ما کانوا بہ

جہادہ انجہ کردہ بودند و نہ گنہ ایشانرا انجہ بہ ان

جہ کام اپنے جو کمائے تھے اور اولٹ پڑا اون حسین

یستیزون ○ فاذا من الائن صرد عانا

استیز کردند پس چون ہر سد آدے را بختے بخواند مار

بہتیا کرتے تھے سو جب آدے کو کچھ تکلف ہو کر کباب

ثم اذا خلنہ لعمہ منا قال انما اوتیتہ علی

باز چون بدایم اور انہی از طرف خود گوید جز این نیست کہ دادہ ہوئے

پہر جب ہم بخشیں اسکو اپنی طرف سے کوئی نعمت کہے یہ تو بکھڑی کہ آئینہ

علی بلہی فتنہ ولكن اکثرہم لا یعلمون

نہارا داتے تھے کہ وہ سن سکتے تھے آری ایسی باتیں کہ اکثر ایشان بندہ

معلوم نہی کوئی نہیں پہنچتے تھے بروہیت لوگ نہیں

قد قالہا الذین من قبلہم فما اغنی عنہم

آئینہ گفتند ان کہہ تاکہ پیش از ایشان بودند پس مع کوزار ایشان

کہہ جگہ میں یہ بات ان سے ایگے پہر کچھ کام نہ آیا انکو

ما کانوا یکسبون ○ فاصابہم سیئات

انجہ بکردند پس رسید بہ ایشان عفت نہاے

جو کمائے تھے پہر پڑین اون پر برا بیان

ہاں آئینہ سے معلوم نہاے
فیاسنی جہانہ کہ وہ ہر طرف سے
کافال نہ ہو چکے تھے کہ غفلت کی اور
گفتا سچا اپنی غفلت سے کہ غفل
ہوئی اور آفت آتی تھی کہ وہ

وَلَا يَخْلُفُ عَنْكُمْ فِي شَيْءٍ مِنْ أَمْرٍ
وَلَا يَخْلُفُ عَنْكُمْ فِي شَيْءٍ مِنْ أَمْرٍ
وَلَا يَخْلُفُ عَنْكُمْ فِي شَيْءٍ مِنْ أَمْرٍ
وَلَا يَخْلُفُ عَنْكُمْ فِي شَيْءٍ مِنْ أَمْرٍ

مَا كَسَبُوا وَالَّذِينَ ظَلَمُوا مِنْهُمْ

انچہ کر دے و انانکہ ستم کر دے از پچامہ خواہر سیدیدیشان
جو کما سخی تہن اور جو گنگار بن ان میں سے اون بڑی پڑتی ہن

سَيِّئَاتٍ مَا كَسَبُوا وَمَا هُمْ بِبِشْرِيْنَ ۝ اُولَٰئِكَ

عقوبتہائی انچہ کر دے و سیتہ ایشان عاجز کنندہ ایما باز
برائیان جو کما سخی ہن اور وہ نہیں نہکائیے دیکے اور کیا ہن

يَعْلَمُوْنَ اِنَّ اللّٰهَ يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَّشَاءُ وَيَقْدِرُ ۚ

نہ انستہ اند کہ خدا کشادہ بسازد و رزق برابر کہر کہ بخوہد و بکشد
جان بکے کہ اللہ بیکشاد روزی جسکو چاہے اور پاک و پاک

اِنَّ فِيْ ذٰلِكَ لَاٰيَاتٍ لِّقَوْمٍ يَعْقِلُوْنَ ۝ قُلْ

ہر آیتہ در بخار نشہ ہست قوی را کہ ایمان ہی آرد
البتہ انچہن سہے ہن اون و گوگو جو مانتے ہن کہ وہ

يَعْبَادِي الَّذِيْنَ اَسْرَفُوْا عَلٰٓى اَنْفُسِهِمْ لَا تَقْنَطُوْا

ای ان نہ گمان من کہ خدا از حد کر دہ بر خود
اسے بندوں پر یہ جنہوں نے زیادتی کی ابی جان پر نہ اس توڑ

مِنْ رَّحْمَةِ اللّٰهِ اِنَّ اللّٰهَ يَغْفِرُ الذَّنْبَ جَمِيعًا

از رحمہ خدا ہر آیتہ خدا ہی اخرد گناہرا ہر کجا
اللہ کی ہر سے بیشک اللہ بخشتا ہے سب گناہ

اِنَّهٗ هُوَ الْغَفُوْرُ الرَّحِيْمُ ۝ وَاَنْتَبِھُوْا اِلٰی رَبِّكُمْ

ہر آیتہ خدا ہماست از گناہ ہر بان و رجوع کنندہ بسوی پروردگار خوین
وہ جو ہر سے معاف کر دہا ہر بان اور رجوع ہوے ارب کیوں

يَعْبَادِي
خَفَا سَا
وَحَكَمَ نَارَ
لَا تَقْنَطُوْا
ح ۷
ح ۸

۵۱
۵۲

۵۳

اسلام کا ایک اور گامزن نامی میں
 ۲۸
 لیکن فرشتہ کی سیست سلطان ہو گیا
 کہ اب ہماری سلامتی کی بقول ہو گی
 دینی کی راہی رہیں جائیں یا نہیں
 اللہ کے پیروں کو بسا نہ کوئی
 ہمیں جسکی وہ بڑی بڑی چیزیں
 نامی میں ہو وہ نہ لاؤ اور جو
 جتنے جادو کے کتب میں عذاب
 آیا موت نظر آئے گی ان کی وہ
 قبول نہیں اوصو

وَأَسْلَمُوا لَهُ مِنْ قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَكُمُ الْعَذَابُ ثُمَّ
 وشفاد شوبہ اورا پیش از آنکہ بیاید بشما عفتوب
 اورا و سکی حکم برداری کردہ ہے اس سے کہ آویس تم پر عذاب
 لَا تَصْرُفْ ۝ وَاتَّبِعُوا أَحْسَنَ مَا أُنْزِلَ إِلَيْكُمُ
 مدد کرو و شوبہ ویر کی گئے نیکو ترین انچہ فرو فرستادہ شدہ بشکونما
 کوئی تمہاری مدد نہ اویگا اور جو بہتر بات پر جو ادنیٰ تمکو
 مِنْ رَبِّكُمْ مِنْ قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَكُمُ الْعَذَابُ
 از جانب پروردگار شما پیش از آنکہ بیاید بشما عذاب
 تمہارے سر پر سے پہلے اس سے کہ پہنچے تم پر عذاب
 بَغْتَةً وَأَنْتُمْ لَا تَشْعُرُونَ ۝ أَنْ تَقُولَ نَفْسٌ
 ناگہان و شما خبردار نہ شید رجوع بخدا کنید و اتباع قرآن نمایند پس از آنکہ گوید شخصی
 اچانک اور تم کو خبر ہو
 يَحْسَبُ عَلَىٰ مَا فَطَّرَ فِي جَنْبِ اللَّهِ وَلَئِنْ كُنْتُمْ
 ایک شیعانی من بر تفسیر کردن من در حق خدا و ہر آیت من بودم
 ای فسوس من ہی سے من بنے گی کی اللہ کی عکس اور من کو
 لَمِنَ السَّاجِدِينَ ۝ أَوْ تَقُولَ لَوْ أَنَّ اللَّهَ هَدَانِي لَكُنْتُ
 از مستخر کنندگان یا گوید اگر خدا ہدایت کردی مرا البتہ من
 ہستای رہا یا کہنے لگے اگر اللہ مجکو راہ دینا تو من ہوتا
 مِنَ الْمُتَّقِينَ ۝ أَوْ تَقُولَ إِنْ رَأَيْتُ الْعَذَابَ
 از متقیان یا گوید و تبتکہ سعائینہ کند عذاب را
 دہروا تو نہیں یا کہنے لگے جب دیکھے عذاب

بسم اللہ

ایک تہائی

جرو ب با خلف
 و سکران الامرب با خلف

۵۸ **لَقَدْ آتَيْنَاكَ كِتَابًا كَثِيرًا ۝ فَالْكَافِرِينَ مِنَ الْمُحْسِنِينَ ۝ بَلَقَا**
 کاش در آجرو عی باشد یعنی بدینا تا با شمس از نیکو کاران انگاه خدا فرماید اگر
 کس طرح بگوهر جانان تو من ہوں نیکی والوں میں کیوں نہیں
 ۵۹ **جَاءَتْكَ آيَاتِي فَكَذَّبْتَ بِهَا ۝ وَاسْتَكَبَرْتَ**
 آمد میں تو آیات میں پس دروغ دانیستے آنرا ذکر کر دے
 ہنغ چکے ہتے بگو نیز یہ حکم پر تویے او کو جو ہولایا اور غور کیا
وَكُنْتَ مِنَ الْكَافِرِينَ ۝ وَيَوْمَ الْقِيَامَةِ تَرَى الَّذِينَ
 دہشتہ از کافران روز قیامت بہ میں آنرا
 اور توتا سکون میں اور قیامت کے دن تو دیکھے او کو جو
كَذَّبُوا عَلَى اللَّهِ وَجْهًا مُصَوَّدًا ۝ أَلْيَسَ يَوْمَ
 کہ دروغ بستند بر خدا روئے ایشان سیاہ شدہ است ایانیت دہ
 جو ہولایا تے من الدبر او کے موہنے سیاہ کیا نہیں
 ۶۰ **جَهَنَّمَ مَثْوًى لِّلْمُتَكَبِّرِينَ ۝ وَيُنَجِّي اللَّهُ الَّذِينَ اتَّقَوْا**
 روز رخ جائی سبک آنرا و نجات دہ خدا متہانرا از جہنم
 روز رخ میں جہنم کا غور و افکار اور بجا دے گا اللہ او کو جو ہوں در
 ۶۱ **بِمَقَرِّهِمْ لَا يَمْسُهُمْ السَّوْءُ ۝ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ**
 فرین رستگار نی خوش شدہ آرسد ایشان سختی دنہ اند و مکیں شوہ
 او کے بجا و کی جاگہ نہ گے او کو برائی اور نہ وہ غم کہا دن
 ۶۲ **اللَّهُ خَالِقُ كُلِّ شَيْءٍ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ وَكِيلٌ**
 خدا افرینندہ ہر چیز است و او ہر چیز خبر گیرندہ است
 اللہ خالق واکام ہر چیز کا اور وہ ہر چیز کا ذمہ لیتا ہے

وود
 یسبحی
 قدری

بمقرتهم
 ص ۵۵
 کن

۵۲۶
 حضرت علی غازی رضی اللہ عنہ
 والدہ اعظم

لَهُ مَقْلِبُهُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَالَّذِينَ

مراور است کلمہ ہمارا آسمان و زمین
 اوسے کے پس میں کچھان آسمان کی اور زمین کی اور جو

كُفَرُوا بِآيَاتِ اللَّهِ أُولَٰئِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ

کافر شدہ ہشتا خدا جدا اجتماعہ ایشان زبا کفاران
 مسکو ہوئے ہیں اسی باتوں سے جو میں ہی میں و سبے میں

قُلْ أَفَغِيرُ اللَّهَ تَأْمُرُونِي أَعْبُدُ أَيُّهَا الْجَاهِلُونَ

گو آیا می فرماید میں کہ پرستش کنم غیر خدا را ای نادانان
 تو کہ اب اللہ کے سوا کس کو بتائی ہو کہ جو ان کے نادانوں

وَلَقَدْ أَوْحَىٰ إِلَيْكَ وَإِلَى الَّذِينَ مِنْ قَبْلِكَ

وہ آئندہ وحی فرستادہ شد یا محمد بس تو و کسکو آنا کہ پیش از تو بودند
 اور حکم ہو چکا ہے تجکو اور تجھے اگلو

لَئِنْ أَشْرَكَ يُحَبِّطَنَّ عَمَلُكَ وَلَتَكُونَنَّ مِنَ

کہ اگر شریک خدا مقرر کنی البتہ بود کرد عمل تو و البتہ شوی از
 اگر تو سبے شریک مانا اکارت جاوے کے شریکے اور نو ہوگا

الْخَاسِرِينَ ۝ بَلِ اللَّهُ فَاعْبُدْ وَكُنْ مِنَ الشَّاكِرِينَ

زبا کفاران بلکہ خدا را فقط عباد کن و بشنوا سبہ ساداران
 و سبے میں آئندہ بلکہ اللہ ہی کو پوج اور وہ حق است و اولین

وَمَا قَدَرُوا اللَّهَ حَقَّ قَدْرِهِ وَالْأَرْضُ جَمِيعًا

و نہ خستہ خدا را حق شناختن اور زمین
 و زمین سبے اللہ کو جتنا کہہ دے اور زمین ساری

تأمرونی
 تأمرونی
 تأمرونی
 تأمرونی
 تأمرونی

قد حرق

مختار

وَلَا يَسْجُدُ لِلشَّمْسِ وَالْقَمَرِ
بَلْ يَسْجُدُ لِلَّهِ الَّذِي خَلَقَهُنَّ

وَلَا يَسْجُدُ لِلشَّمْسِ وَالْقَمَرِ
بَلْ يَسْجُدُ لِلَّهِ الَّذِي خَلَقَهُنَّ

جای
بشمارم
ل

وَلَا يَسْجُدُ لِلشَّمْسِ وَالْقَمَرِ
بَلْ يَسْجُدُ لِلَّهِ الَّذِي خَلَقَهُنَّ

قَبْضَتُهُ يَوْمَ الْقِيَمَةِ وَالسَّمَوَاتُ مَطْوِيَّاتٌ بِيَمِينِهِ
 در مشت او باشد روز قیامت و آسمانها پیچیده شوند در دست راست او
 ۴۷ سُبْحَنَهُ وَقُلْ عَمَّا يُشْرِكُونَ ۝ وَنُفِخَ فِي الصُّورِ
 پاک است او راست و برتر است از آنکه شریک او مفر میکنند و دمیده شود در صور
 ده پاک است او برتر است از آنکه شریک او مفر میکنند و دمیده شود در صور
 فَصَبَقَ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَمَنْ فِي الْأَرْضِ الْأَمْرَ
 پس ببرد هر که در آسمان است هر که در زمین است
 ۴۸ شَاءَ اللَّهُ ثُمَّ نُفِخَ فِيهِ أُخْرَىٰ فَإِذَا هُمْ قِيَامٌ يَنْظُرُونَ
 خدا خواسته است و دمیده شود در صور دیگر پس همان ایشان بپایان آورده شود
 وَاشْرَقَتِ الْأَرْضُ بِنُورٍ رَبِّهَا وَوُضِعَ الْكِتَابُ
 و روشن شود زمین بنور پروردگار خود و نهاده شود نامه اعمال
 وَجَاءَ بِالنَّبِيِّينَ وَالشُّهَدَاءِ وَقُضِيَ بَيْنَهُمُ الْحُكْمُ
 و آورده شود پیغمبران و گواهان و حکم کرده شود میان ایشان
 ۴۹ وَهُمْ لَا يَظْلُمُونَ ۝ وَوُفِّيَتْ كُلُّ نَفْسٍ مَّا عَمِلَتْ
 و ایشان سزا داده شوند و تمام داده شود هر نفس آنچه را کرده است
 اوراد بر ظلم نه بود گواهی و پروردگار را هر چه کرده است

مکتبہ اسلامیہ

۵۶۸
 حلیہ گاہ ایمن دین اسلام
 کوئٹہ

سبیق باختم الکفر
 کرم

مکتبہ
 فتح
 ادب
 ارباب

وَهُوَ اعْلَمُ بِمَا يَفْعَلُونَ ۝ وَسَبِّحْ الَّذِينَ كَفَرُوا

و خدا او را تر است با آنچه میکنند و آن کرده شود کافران
 اورا و سکو خوب خبر ہے جو کہتے ہیں اور مانگے گئے جو منکر ہے
 الی جہنم زمر حتی اذا جاءوها ففتحت ابوابها
 سبوح دوزخ گروہ کہ وہ قہقہہ بیانہ نزدیک دوزخ و اگر دوزخ و اگر دوزخ
 دوزخ کو جتنے جتنے یہاں تک کہ جب پہنچے ابواب کو کھلے اوسکے دوزخ

وَقَالَ لَهُمْ خِرَافَتُهَا لَكُمُ يَٰ تَكْفُرُ ۝ وَرَسُولُكُمْ يَسْتَكْبِرُ

و گویند ایشانرا کجا بہانہ دوزخ ایانہ ہوا و نہ بشما بفرمان ایشان
 اور کہنے لگے اؤ کو اور خدا و سکو کہانہ پہنچے تھے تم ہاں رسول تم کو کہنے
 عَلَيْكُمْ آيَاتِ رَبِّكُمُ وَيُنذِرُكُمْ لِقَاءَ يَوْمِكُمْ
 بر شما آیات پروردگار شمارا و می ترساند شمارا از ملائکہ این روز شمارا
 تم پر باتین تمہا سے رب کی اور درشتی تم کو اس تمہا کی طاعت سے

هَذَا قَالُوا بَلٰی وَلٰكِنْ حَقَّتْ كَلِمَةُ الْعَذَابِ

گفتند انہی کہ لیکن سچ ہوئے عذاب
 بلکہ یہ کہوں نہیں پر ثابت ہوا حکم عذاب کا

عَلِ الْكَافِرِينَ ۝ قِيلَ ادْخُلُوا ابْوَابَ جَهَنَّمَ

بر کافران
 کہنے لگے کہ اؤ کہ پہنچو دروازوں میں دوزخ سے

خَالِدِينَ فِيهَا قُلْ هِيَ مَثْوٰی الْمُتَكَبِّرِينَ ۝ وَسَبِّحْ

جاویدان در انجا پس بہ جا ہے متکبران ہست دوزخ و در کافران
 سدا رہتے ہو گواہیں سدا کی بری جگہ ہے رہنے کی خوراک کو اور کہنے

سبیق باختم الکفر
 کرم

الَّذِينَ اسْتَفْتَاكَ رَبَّهُمْ إِلَى الْحَيَاةِ زُفْرًا خَلَّى بَيْنَهُمَا

آنکه پسر سزا از پروردگار خویش میسر شود و اگر ورنه پسر از او

وَفِيهِ أَبُو بَكْرٍ وَقَالَ لَهُمْ خُذُوا مِنْهَا عِلْمَكُمْ

و اگر ده شود دروازای آن و گویند از سرانگاسپهان پیشتر از هر کسی که
در کوه بیل گشته او سکه در دزدان و رکنی که از کوه و غنای او سکه سلام

طُيُفُوا فَادْخُلُوا خِلَابِينَ ﴿٦﴾ وَقَالُوا الْحَمْدُ لِلَّهِ
خوشحال بنده بدین در آمد به بهشت حواریان و گویند سبکس خدایا

نہ لوگ پاکیزہ ہو سوتے ہیں انہیں سدا رہے چنگو اور وہ بونے شکر اللہ کا

الذي صدقنا وعده واورثنا الارض والسموات

جس نے حج کیا ہے ایسا دعوہ اور دارث کیا ہم کو اس میں کاہر و کابین
 من الکتاب کی نشاء و فہم استوا السماوات

از خورشید در جانتو خورشیدم پس با یکدیگر کرد کار کشته کار کشته

وَرَى الْكَافَّةَ جَاهِ لِيْمٍ مِّنْهُ لَعَلَّ الْعَرَبَ

وہ بڑی فتنہ ساز گروہوں کے خلاف کارروائی کر رہے ہیں۔

بسم الله الرحمن الرحيم

پاکستان کے لیے امن اور خوشحالی کے لیے جو کچھ کرنا ہوگا، اس کے لیے ہمیں مل جل کر کام کرنا پڑے گا۔

فیتہ
ادح
ادح

فانی دہلوی سے کہ جہان بے غایت
لکھنؤ کو ہی پہلو چاہیے اور دہلی

صدیقی در اضمحلال علی

ہر قیامت میں تی ہر صبح
 حکمت کے موتی ہر باغ ارباب کی ہے
 بات جاری کہ نایب دی موتی ہے
 فنا ہے ہر ایک فیروان پیر اللہ تعالیٰ کی ہے
 ہر دستار بن فیض ہر کمر ایک ہے

الحمد لله رب العالمين

سنتا این خدا است پروردگار عالمها
که سبب خونی الدنیا جو صا حسب سارک جهان فان

سورة المؤمن من نزلت بمكة غير ان الذين

يُجَادِ لَمْ فِي آيَاتِ اللَّهِ بِغَيْرِ سُلْطَانٍ إِلَّا تَنْجِيحُ السَّجْدَةِ

ایاتہا ۸۵ و کلماتہا ۱۱۹۹ و حروفہا ۹۲۰ و رکوعہا ۹

بسم الله الرحمن الرحيم

تَنْزِيلُ الْكِتَابِ مِنَ اللَّهِ الْعَزِيزِ الْعَلِيمِ

فرو فرستادن کتاب از جانب خدا غالب و انماست

ہمارا کتاب کا اللہ ہے جو ہر دوست ہے ہر دار

عَافِرِ الذَّنْبِ قَابِلِ التَّوْبِ شَافِعِ الْعَقَابِ

آفریننده گفته پذیرنده تو به سخن گشنده عقوبت خداوند

گناہ بخشندہ والا اور توبہ قبول کرتا حضرت ماریہؑ

اسکا اندیشہ نہ کر
 اسکا اندیشہ نہ کر
 اسکا اندیشہ نہ کر

الطَّوَّاءِ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ إِلَهٌ لِّكُلِّ شَيْءٍ مُّصِيرٌ مَا يَجِدُ

تو انگریزیت ہی ہے جو کہ اور بسویک اوست باز گشت سکا سر نہ بنکند
 ہندو کا صاحب کسی زندگی نہیں سوایک اوست سیکڑا ہر جاگادی ہر گز نہیں
 فی آیات اللہ لا الذین کفروا فلا یغزیک

در آیتہا خدا مگر کہ نہ لہن پس غنہ کند ترا
 اللہ کی باتوں میں جو سکر ہیں سو فو نہ بہک اسبہ

تَقْلِبُهُمْ فِي الْإِلْدَادِ كَذِبَتْ قُلُوبُهُمْ قَوْمٌ نُّفِخَ

آمد و رفت ایشان در ستر ما دروغ داشتند ایشان قوم نوح
 کہ چلے پھرینے میں سنہرون میں فلا جو ہلا چکے ہیں ان سے قوم نوح
 وَالْآخِرُ أَبْزَىٰ مِنْ بَعْدِهِمْ هُمْ وَمِثْلُ كُلِّ أُمَّةٍ بَرَسُوا

دہا چلتا دگر بعد ان قوم نوح و قصہ کرد ہر جاعتی بہ بیجا مبر خود
 اور وہ فرسینے اور ان سے پہلے اور ارادہ کیا ہریت سے اپنے رسول
 لِيَأْخُذُوا وَجْهَهُمْ لَوَالِبًا يَلِيهِمْ صُورُهُمْ

تا بیکر نہ آئرا و مکارہ کرد نہ ہشامات بہودہ تا با جہر سازند بان
 کہ او کو بیکر لین اور لا سنے گئے جہو چلے جہکے کو اس سے ہر گز نہیں
 الْحَقُّ فَآخِذْهُمْ فَكَيْفَ كَانَ عِقَابُ كَذَلِكَ

سخن درست را پس کہ فیم ایشان را پس چگونہ بود عقیبت من و تمجیدین
 سجادین بہرین بنے او کو بیکر تو کسی ہو ی میری نزد دعا اور پند
 حَقَّتْ كَلِمَةُ رَبِّكَ عَلَى الَّذِينَ كَفَرُوا أَنَّهُمْ

ثابت شد حکم پروردگار تو ہر کافران کہ ایشان
 چھک ہو چکی بات پروردگار کی سکر دن ہر کہ بہرین

کلام
 غیرت حق و عدل
 و حق کہ ان میں

اصحاب النار الذين يحملون العرش ومن

اول دوزخ اند آنگاه بر میده ارند عرش را و آنگاه
دوزخ و اسیلے ہو لوگ اوتھا رہے ہیں عرش اور جو
کچھ کہیں ہیں وہ بھی وہیں ہیں وہیں ہیں وہیں ہیں
گرد اگر عرش اور آتش ہو تو یہاں سے تھیں پروردگار خوش بمان پروردگار خوش بمان
اور کسی کو دین پاکی ہو یہ ہے کہ آتش کی آواز اور برقیں سے من گناہ بچتے ہیں

الذين اصفوا ربنا وسعت كل شيء رحمة وعلما

بڑا ہے مومنان کی گونہ آپ پروردگار اگر فی ہر چیز اپنے بخشش و دانش
ایمان والوں کے لیے یہاں تک ہر چیز سمائی ہے بڑی ہر اور خیرین

فاستغفر الذين تابوا واتبعوا سبيلك وقوم

ہیں یا مرنے والے کہ توبہ کر دے و پیروی راہ نمودند و گناہ را نشان
سو معاف کر او کو جو توبہ کرن اور طین بڑی راہ او بچا او کو

غالب الجحيم ربنا وادخلهم جنت عدن

از عذاب و دوزخ انی پروردگار او را ان نر بہشتا ہا ہمیشہ بمان
آگ کی مار سے اسے یہاں تک اور اعلیٰ کر او کو جسے کے باغون میں

التي وعدتهم ومن صلى من ابائهم انزله

کہ وعدہ کردہ با ایشان و در آئینہ بر کشیدہ کار شدہ از پر ان ایشان
جنت و وعدہ دیا تو نے او کو از کوئی نیک ہوا و ان باہون میں اور عوفون میں

وذرهم انك انت العزيز الحكيم

و فرزند ان ایشان کہ بر آئینہ توئی غالب با حکمت
اور اولاد میں میں تو ہی ہے زبردست حکمت والا

فهم
اختلف في فهم الحاد

جنة

و این اگر چہ نیست معنی ہے
خیر عمل ہے و چنانچہ اس کی تائید
نہیں کہ بکن ہے نہ کوئی غای از
اور اولاد میں میں تو ہی ہے زبردست حکمت والا

يُشْرِكُ بِهِ تَوْفِيقًا فَاحْكُم بَيْنَهُم بِأَمْرِ اللَّهِ الْعَلِيِّ الْكَبِيرِ
 شریک و مقارن کرد و بشد اور شد بشد پس فرمان خدا را است بلند قدر بزرگوار است
 او سکے ساتھ شریک چکار تو تم یقین لائے کہ ہر حکم وہی کرے اللہ بزرگوار
 هُوَ الَّذِي يُبَيِّنُ لَكُمْ آيَاتِهِ وَيُنَزِّلُ لَكُمْ مِنَ السَّمَاءِ
 اوست اکیسے غایت شمار نشانہاں خود و فروی و سید بر آسمان از آسمان
 وہی ہے مگر دکھانا ہے اپنی نشانیاں اور آواز تاہیں واسطے آسمان
 رِزْقًا وَمَا يَتَذَكَّرُ إِلَّا الْأَعْمَىٰ بُصْبُ فَاعْبُوا
 رزق را و بند پذیر نشود مگر کہے کہ جمع میکند بخدا پس یاد کنید
 روزی اور سچ وہی کہے جو رزق و تباہی سے بکار و
 اللَّهُ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ وَلَوْ كَرِهَ الْكَافِرُونَ
 خدا را ایک چھٹا سا خیر آد عبادت را اگر خدایا خوشوارند کافران
 اس کو شریک کر کر او سکے واسطے بندگی اور پرے برا بے شکر
 رَفِيعَ الدَّرَجَاتِ وَالْعِزِّيُّ يُلْقِي الرُّوحَ مِنْ
 اوست بلند کندہ مرتبہا خداوند عرش می اندازد و ہے را از
 صاحب اور جو کجا مالک تخت کا اتوار تاہیں بہدگی بات
 آمِنَ عَلَىٰ مَنِ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ لِيُنْذِرَ يَوْمَ
 فرمان خود برہر کہ خواہ از بندگان خود تاہیں آں بندہ از خود
 ہے حکم سے جس پر چاہے اسے زندون میں کہ وہ در آوے
 الْفَلَقِ ۝ يَوْمَ هُمْ بَرْزُوقٌ لَا يَخْفَىٰ عَلَى اللَّهِ
 ملاقات ہلہ و زبکہ کہ ایشان ہر وہ آمد یوشیدہ مابند بر خدا
 ملاقات کن کہ جس بدن وہ لوگ نکل کہ شے ہوں کے چہ ہستی را کی اسے

۱۲

۱۳

۱۴

۱۵

یُنَزِّلُ
 تَنْزِيلًا
 ح

لِيُنْذِرَ
 بَأْسًا
 ن

الْفَلَقِ
 بَيِّنَاتٍ لِّلَّذِينَ هُمْ
 فِي الْحَالِ يَوْمَ هُمْ

مَدِينَةُ الْيَوْمِ
 مَدِينَةُ الْيَوْمِ
 مَدِينَةُ الْيَوْمِ

از این

۱۴ منهم شی من الملک الیوم لله الواحد القهار
 از اینست که هر چه خدا فرماید راست باد و راستی است امروز با هر چه خدا بخواهد
 او نمی گوئی چیز کس کار را چسبیده است و سدن الله که جوایب است و با او والا
 الیوم تجزئ کل نفس بما کسبت لا ظلم الیوم
 امروز با او بخش داده شود و حساب آنچه کرده است هیچ ستم نیست امروز
 از الله سر بر حساب و انداز هر یوم الاخرة
 هر آینه خدا زود حساب کننده است و برسان این را از روز قیامت
 بیشک الله شتاب کننده و آلاهیست و از حساب خدا و نکو و بدی
 اذا القلوب لى الحزن کظین ما للظلم
 آنگاه که دلها نزد یک چسبند و چون با شتاب برنده از غم نیست و ستمکاران
 من حمیم ولا شفیع بطاع و عاصیة
 هیچ دوستی و نه شفاعت کننده که سخن او قبول کرده شود و نه میانه خدایت
 ۱۴ الاعین و ما تخفی الصدور و الله یقضى
 چشمها را و آنچه پنهان میدارند سینها
 نگاه او و آنچه پنهان میدارند سینها
 بالحق و الذی یدعون مردونه لا یقضون
 بر راستی و آنکه بخوانند می پرستندشان بجز خدا حکم نمیکند
 انصاف او و چنانکه بخارسیه این او سبک سواست
 انصاف او و چنانکه بخارسیه این او سبک سواست

تدعون
الرم
بالخلف

بَشِيٍّ إِنَّ اللَّهَ هُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ ۝ أَوَلَمْ يَسِيرُوا

بجزئی بر آینه خدا هم نشین شدند اینها ایسا سیر کرده اند

بکجه بیشک الله جو ہے وہی ہے سنا دیکھنا کیا ہر جہ نہیں

فِي الْأَرْضِ فَيَنْظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ

در زمین تا بنگرد چگونه بود آخر کار آنانکہ

مکہ میں کر دیکھتے آخر کیسا ہوا اور

كَانُوا مِنْ قَبْلِهِمْ كَانُوا هُمْ أَشَدَّ مِنْهُمْ قُوَّةً

پیش از ایشان بودند بودند زیادہ تر از ایشان قوت و

تھے ان سے پہلے وہ تھے ان سے سخت تر اور

أَثَارًا فِي الْأَرْضِ فَآخَذَهُمُ اللَّهُ بِذُنُوبِهِمْ

نشانی در زمین پس گرفتار کرد ایشانرا خدا بگناہان ایشان

جوتن چھوڑ گئے زمین میں پہراؤ کو پکڑا الله نے اونکے گنہوں کو

وَمَا كَانَ لَهُمْ مِنَ اللَّهِ مِنْ وَاقٍ ۝ ذَلِكُمَا

دو خدا ان ترا از خدا هیچ پناہ دہندہ این عتوبت سببان

اور نہ ہوا انکو الله سے کوئی بچانے والا یہم پہر کہ اون با پس

كَانَتْ تَأْتِيهِمْ رُسُلُهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ فَكَفَرُوا

بود کہ می آمدند ایشان پیغامبران ایشان نشانہا پس کافر شدند

آتے تھے اونکے رسول کھلے نشان لیکر پہر منکر توبے

فَآخَذَهُمُ اللَّهُ إِنَّهُ قَوِيٌّ شَدِيدُ الْعِقَابِ ۝

پس گرفتار کرد ایشانرا خدا اپنے خدا کہ تو اناسخت عتوبت بہت

پہراؤ کو پکڑا الله نے بیشک نہ در اور کج سخت مار دینے والا

ع ۲۰

مِنْكُمْ
کذا فی الصحیفہ الثانی

بجز بر بار دہندہ
قدیمی صحیفہ

۲۱

۲۲

فصلی فاروق بنی ہاشم بن علی بن ابی طالب
بن موی بنی ہاشم بن علی بن ابی طالب
بن موی بنی ہاشم بن علی بن ابی طالب

وَلَقَدْ اَرْسَلْنَا مُوسٰى بِآيٰتِنَا وَسُلْطٰنٍ

اور یہ ہے کہ جو کچھ انہی نے کیا وہ سب کچھ اور بھی بہتر ہے
۲۴

ال فرعون وامن قرون فقالوا سبحانك

فَلَا جَاءَ هُم بِالْحَقِّ مِنْ عِنْدِنَا قَالُوا اقْتُلُوا

پس چون بدیشان به پیام راست از ترو دین مخلص
 بهر خست پیچیدن اودن پاشن بیکر پیچی بان
 اکساء الدین امین معاه و استیغاثی الساعه
 فرزندان آمانک ایمان آوردند همراه او و زنده گذاردند در انشا
 می اودن که جو یقین لایعین اوسیکه ساهند او چینی رکها فکی عورین

وَمَا كُنَّا الْكَافِرِينَ الْأَنْفِي ضَلَّ ۝ وَقَالَ فِرْعَوْنُ
دینت خلیہ سدا کافران مگر در تباہی گفت فرعون بیان
اور جو د اڑ سپی شکر و کساو غلطی میں اور بولا فرعون

ذرونی اقتل موسی و لید عربیه فی انظار
گذاورد مرا تا کینم میرسد را بایده که دعا کند بخوابد و در کافورین
بجویند چهره و که بار خداون موسی کو اور طراکات است پس بگوید یا یون
ان یبذل بینهکم اوان یظهر فی الارض

از آنکه بدل کند دین شماره
که بجا بیاید به شمار می راه

ذُرْفِي
بِقِ الْيَا
ج ٥

وَأَنْ يُّظْهِرَ
أَوْحَدُكَ
وَالَّذِي كَذَّبَ
وَالَّذِينَ كَفَرُوا
فَيُضِلُّهُمْ
فَيُضِلُّهُمْ
فَيُضِلُّهُمْ

یظہر الفس
دک صفت
رکن

ارکان شجره سبب از نون سبب کیجا
کلاس سے ابتر و بدستور در پیشگاه
اسکار بیدلانہ سبب احوں

کامیاب و کامیاب
کامیاب و کامیاب

وَقَالَ مُوسَى إِنِّي عُذْتُ بِرَبِّي وَرَبِّكُمْ مِنْ كُلِّ

گفت موسی بر آئینه من پناه اگر مخم به پروردگار خود و پروردگار شما از شر

مَذَكِّرٍ كَذِبٍ مِنْ بَيْنِكُمْ الْحِسَابُ وَقَالَ جَلَّ

شکری که باوریند از روز حساب را و گفت مردی

مُؤْمِنٍ مِنَ آلِ فِرْعَوْنَ يَكْتُمُ إِيمَانَهُ أَتَقْتُلُونَ

مسلمان از خویشان فرعون که پنهان میداشت ایمان خود را آیا

رَجُلًا أَنْ يَقُولَ رَبِّيَ اللَّهُ وَقَدْ جَاءَكُمْ بِالْبَيِّنَاتِ

مردی را بسبب آنکه میگوید پروردگار من خداست و بر اینها آیه های روشن

مِنْ رَبِّكُمْ وَأَنْتُمْ كَذِبًا تَفْعَلُونَ

از جانب پروردگار شما و اگر بفرعن دروغ گوی باشید و باطل است دروغ

وَأَنْتُمْ كَذِبًا تَفْعَلُونَ

وَأَنْتُمْ كَذِبًا تَفْعَلُونَ

وَأَنْتُمْ كَذِبًا تَفْعَلُونَ

وَأَنْتُمْ كَذِبًا تَفْعَلُونَ

وَأَنْتُمْ كَذِبًا تَفْعَلُونَ

وَأَنْتُمْ كَذِبًا تَفْعَلُونَ

وَأَنْتُمْ كَذِبًا تَفْعَلُونَ

وَأَنْتُمْ كَذِبًا تَفْعَلُونَ

وَأَنْتُمْ كَذِبًا تَفْعَلُونَ

يَقُومُ لَكُمْ الْمَلِكُ الْيَوْمَ ظُهْرَيْنِ فِي الْأَرْضِ

ای قوم اس شمار است بادشاهی امروز در غالب شدہ در زمین

فَمَنْ يَنْصُرُنَا مِنْ بَنِي إِسْرَءِيلَ فَإِن جَاءَنَا قَالَ فِرْعَوْنُ

بس کہ نصرت دہد مار از خدا اب خدا اگر باید یا گفت فرعون

مَا أُرِيكُمْ إِلَّا مَا أَرَىٰ مَا أَصْدِكُمْ إِلَّا سَبِيلَ

صلحت بند ہم شمار اگر آنچه اوراک بکنم و دلالت اینک شمار اگر تیرہ

الرَّشَادِ ۚ وَقَالَ الَّذِي مِنْ يَقُومُ إِنِّي أَخَافُ

را بنے و گفت شخصی کہ ایمان آوردہ بود کہ قوم من ہر آئینہ ہستم

عَلَيْكُمْ مِثْلَ يَوْمِ الْأَحْزَابِ ۚ مِثْلَ مَا كَانَ

از شما از مانند روز حاحا اعتہا پیشین مانند سوت حال قوم

نُوحٍ وَعَادٍ وَثَمُودَ ۚ وَالَّذِينَ مِنْ بَعْدِهِمْ ۚ وَمَا اللَّهُ

نوح و عاد و ثمود و آنکہ بعد از ایشان بودند کہ خدا

يُرِيدُ ظُلْمًا لِلْعِبَادِ ۚ وَيَقُومُ إِنِّي أَخَافُ

ارادہ ستم نمیکند بر بندگان ای قوم من ہر آئینہ ہستم بر شما

بنی انسانی ہر ہمانا بندون ہم اور کہ قوم ہر کلمین و تار ہون کہ ہم

[illegible]

يَوْمَ الشَّارِدِ ۝ يَوْمَ تَقُومُنَّ مَدِينٍ مَّا لَكُمْ

از روز آواز دادن با یکدیگر و روبرو که رو بگردانید پشت داده بود و شمارا
آویخته و ناله کشا کار جسدن بها گوئی میست و سب که کوی نہیں ہو

مِنْ اللَّهِ مِنْ عَاصِمٍ وَمَنْ يُضِلَّ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِنْ

از خدا ای حاجتگار هر چه بخواهی و هر که اگر از ساز و خدا پس نیست و اورا
 ای حاجتگار هر چه بخواهی و هر که اگر از ساز و خدا پس نیست و اورا

هَذَا وَلَقَدْ جَاءَكُمْ رَسُولٌ مِنْ أَنْفُسِكُمْ يَتْلُو آيَاتِ الْكِتَابِ

[illegible]

سَارِ لَنُفِي شَكٍّ مَّا جَاءَ كَرِيهًا لِّذٰهِلِكِ

پس همیشه در شک بود از آنچه آورده بود پیش شاهزادگان و قضاة بود

لَا يَمُوتُ اللَّهُ مِنْ بَعْدِهِ رَسُولٌ كَذَلِكَ

فصل پنجم در بیان فضیلت و برتری این کتاب

بسم الله الرحمن الرحيم

۱- یکصد و ده هزار و پنجاه و دو نفر از کشته شدگان

وَأَمَّا أَنْتَ يَا مُنْجِي الْعَالَمِينَ فَاسْمُكَ سَلَامٌ

سکاره میکنند در آفات خدا بفرستند چنانچه آمده است پس ایشان را

بہار شیعہ ہائیں اللہ کی باتوں میں بغیر کچھ سند کے جو پہنچی ہو اور کوئی ثبوت

النساء
فروان بن عباس بن عبد المطلب

١. من الفرق
التي

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله رب العالمين
والصلاة والسلام على سيدنا محمد وآله

۱۰۰

4.2.4

[illegible]

المسح عرج
وطفا على ابن

✓ ✓

اَتَّبِعْهُ
 بِنِجَاتِ الْيَارِ
 صَحاح
 وَفِي الْكَلِيمِ
 صَح

سو کہنے کیلئے اور کہا اس میں ایمان نہ آئے انھوں نے میری راہ چلو

وفاقی

أَهْدِكُمْ سَبِيلَ الرَّشَادِ ۚ يَقُومُ إِنَّمَا مِنْهُ

تا دلالت کنم شمارا بر راه راستی ای قوم من از این نیست که این
پنجادون هم گویگی کی راه بر یک قوم بهر جو

الْحَقِيقَةُ الدُّنْيَا مَتْنَعٌ وَإِنَّ الْآخِرَةَ هِيَ دَارُ

زندگانی دنیا اندک بهره است و برآیند آنست بهشت است
زندگی بهی و دنیا کی سورت لینا بهی اورده گهر جو پچھلا بهی دبی

الْقَارِ مِنْ عَمَلِ سَيِّئَةٍ فَلَا يَجْزِيهِ إِلَّا مِثْلُهَا

همیشه ماندن و هر که بعمل آرد کار به جزا و ده نخواهد شد الا مانند آن
نہرا و کا گهر جسے کی ہے برائی تو دی بدلا تو کی گا و سبکے برابر جو

وَمَنْ عَمِلْ صَالِحًا مِنْ ذَكَرٍ أَوْ أَنْثَىٰ وَهُوَ مُؤْمِنٌ

و هر که بجائز کارشایسته خواه از جنس مرد خواه زن و اومومن بود
اور جسے کی ہے بهائی مرد ہو یا عورت اور وہ یقین رکھتا ہو

فَأُولَٰئِكَ يَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ بِرِزْقٍ فَهُمْ فِيهَا مُقِيمُونَ

پس انجائے در آئند و در بهشت رزق دادہ شود ایشانرا انجا بقیہ
سودہ لوگ جائے بہشت میں روزی پادے گئے وہاں

حَسَابٍ وَيَقُومُ مَالِي أَدْعُوكُمْ إِلَى النَّجْوَىٰ

شمار و ای قوم من چلت مرا کہ بخوانم شمارا بسوی نجات و
بیشمار اور انقوم بجگو کیا ہو ای بلا تا ہوں نکو بجاد کی طرف اور

تَسْعَوْنِي إِلَى الشَّارِكِ عَوْنِي لَا كُفْرًا بِاللَّهِ

شما بخوانید مرا بسوی دوزخ بخوانید مرا بسوی آنکہ کافر شوم بخدا و
میں بلا ہے تو بجگو آگ کی طرف طلبہم بلا ہے تو بجگو کہ شکر ہوں اللہ سے اور

۳۸

۳۹

۴۰

۴۱

و دوسو
ید خاویں
دع ص
اور

نصف

ممالی بقع الیہ
اد جلی و عیہ بخاف
و اور

مکملہ پنجادون بہر سبب
نہا با بر صفا

أَشْرَكَ بِهِ مَا لَيْسَ بِهِ عِلْمٌ وَأَنَا أَدْعُكُمْ إِلَىٰ

شُرک اور منکر کسم چری کہ نیست مرا تحقیقت آن علم و من بخوانم شمار اسو

شُرک پھر اون ادسکا جسکی مجکو خبر نہیں اور میں بلانا ہوں تم کو طرف

الْعَزِيزِ الْغَفَّارِ لَا جَرَمَ أَنَّكَ تَدْعُونِي إِلَيْهِ لَيْسَ

خدا غائب امر زکوہی شہید چر کہ شامی خواندہ اسوہ آن نیست

اوس بر دست گناہ بخشے وایکی طرف آپ ہی ہوا کہ جسکی نظر بخواتے ہو

لَهُ دَعْوَةٌ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَأَنْ مِّنْ دَالٍ عَلَىٰ

آن چیز انہولی کردن دعائے در دنیا و در آخرت و بی شہید ز گشت اسوہ

اسوہ اسکا بلا و کہیں نہیں دنیا میں نہ آخرت میں اور یہ کہ تم کو ہر جا ہے

اللَّهُ وَأَنَّ الْمُسْرِفِينَ هُمْ أَصْحَابُ الْمَصَارِ

خدا است و بی شہید از حد گذشتگان ایشانند اہل دوزخ سے لوگ

اسوہ پاس اور یہ کہ زیادتی و اسے دہی میں دوزخ سے لوگ

فَسْتَذْكُرُونَ مَا أَقُولَ لَكُمْ وَأَفَؤُا فِی الْآيَاتِ

پس یاد خواہد کرد آنچه من بگویم بشما و می صبارم مقدمہ خود را

سو اتنے یاد کرو گے جو میں کہتا ہوں تم کو اور میں سنو تمنا ہوں انما کام

اللَّهُ إِنْ اللَّهَ بَصِيرٌ بِالْعِبَادِ ۝ فَوَقَّهَ اللَّهُ سَبِيلَهُ

بجدا ہر بات خدا بیناست باحوال بندگان پس نگاہداشت اور خدا اور

اشد کو بیشک اللہ کی نگاہ میں میں سب بندہ ہر یکا ایام ہی کو اللہ سے

مَا مَكَرُوا وَحَاقَ بِالْفِرْعَوْنَ سُوءُ الْمَكَارِ

بدنگالی ایشان و فرود گرفت بخوشان فرعون عذاب سخت

و انہوں نے جو کسب سے اور اللہ بڑا فرعون والوں پر برتری طرح کا عذاب

فلان عالم فرماں گاه
کافر کو اور کافر کو
کافر کو اور کافر کو
کافر کو اور کافر کو
کافر کو اور کافر کو

النَّارُ يُعْرَضُونَ عَلَيْهَا غُدُوًّا وَعَشِيًّا وَيَوْمَ تَقُومُ السَّاعَةُ أَدْخِلُوا آلَ فِرْعَوْنَ أَشَدَّ الْعَذَابِ وَأَذِيقُوا جُحْنَ فِي النَّارِ فَيَقُولُ

و در گشت این تراش ما فخر و پیروز نشین بگاه و بگاه و در شب
اگر چه که در کجا دین و او کو بیج اور شام اور بدن
تقوم الساعه ادخلوا آل فرعون اشد
که تا شوق و قیامت گویم و در باره خویشان فرعون را در سخت ترین
و بجه کی قیامت داخل کردن و او کو سخت بی سخت
العذاب و اذیقوا جحن فی النار فبقول
عذاب و اذیقوا جحن فی النار فبقول
عذاب و اذیقوا جحن فی النار فبقول
الضعفاء الذین استکبروا انما کانوا لکم تبعاً
تا توانان سرکش ترا بر اینه تا تابع بودیم شما را
کزور غور کردند و او کو هم بجه نهد بیجه
فهل انتم مغنون عنا نصیباً من النار
سیر است و نیکو شهید از سر مایک حصه از عقوبت اشر
بهر چه هم بجه او بیا تو بجه حصه اگر
قال الذین استکبروا انما کل فیها ان الله قد
گویند سرکشان بر اینه ما همه در آتشیم بر اینه خدا
کهن بجه جو غور کردند بجه هم سببی بجه بن اسمن الله
حکیم العباد و قال الذین استکبروا انما کل فیها ان الله قد
تقدیر فیصل کرده است در میان بندگان و گویند انما کل فیها ان الله قد
فیصل کرده است در میان بندگان و گویند انما کل فیها ان الله قد

انما کل فیها

بسم الله الرحمن الرحیم

در کس

و قدر

الضعفاء

برای ذال الف

اتباعا

فیصل کرده است در میان بندگان و گویند انما کل فیها ان الله قد

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

دو روزہ راہ کا کہیں بجانب پروردگار خوشی کے گروانہ از اسے کیا اور ازاں
دو روزہ کے دو راتوں کو ان کے اپنے کمر پر چٹکا کر کے ان کے دوا ہونے

قَالَ اَوْ كُنْتَ تَتَّبِعُ

گویند گاه بنام آن آغی آید لبش بنیابان برهنش با شمع و
و به بوی کبریا نیلایه است هم پاس فرستاد رسول که لبش از آب

قَالَ ابْنُ قَالُونَ اَدْعُوا وَمَا دَعَى الْكَافِرِينَ

کھنڈ آری کے گاہ بان کو نیدیش علیحدہ و عمار کا سنگین
سنگین کے کیوں نہیں ہوئے جس کا واسطہ ہے کہ اس کا
موجودہ نام ہے

الْاِيَّ ضَلِيلًا اِنَّا لَنُضِرُّ مَنِ اسْلَمْنَا وَاَلَيْسَ لَنَا

مکرور بتا ہے ہر ایک مافصلت دسیم جابجائیں جو تیسرا واسطہ اگر ان
مکر بکناں ہم مدد کرے بن اپنی مملکت اور ایمان دانوں کی

وَالْحَقِيقَةُ الدِّينَاوِيَّةُ يَقُومُ الشَّهَادَةُ
وَرَزْدَكَ لَكَ وَرَزْدَكَ لَكَ وَرَزْدَكَ لَكَ

دربند کالی دنیا و نیز در پیک (کہ فام ہو لہ خواہان ہند
دنیا کے جسے اور جب کہ پڑے ہوں گے گواہ
کے آئینہ میں

يَعْلَمُ الظَّالِمِينَ مَعَذَاتَهُمْ وَمِنْهُمُ الْمُنْتَفِعُونَ

روزی کہ سووندہ سے بیکار اترتا
جہاں کام نہ آوین مسکرا دیکھو

وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ

والشیر است عقوبت آن سر را
اورا دکنه برا نگه

و ہر ایندوا دیکم ہوی را ہدایت
اور سبب نی ہوی مونی را دکنہ

[illegible]

۵۰
 اذ انصر
 كتبوني واحدا في
 المصاحف التي في
 بيوتكم
 لا تنفع
 بالتأنيث
 غير ان اسما
 كبريا

مک

جَعَلَ لَكُمُ الْكُلَّ لَتَسْكُنُوا فِيهِ وَاللَّهُ بَصِيرٌ
 کہ آفرید بر یک شب را تمام کند به در آن و آفرید و فرمودی که در آن بمان
 بنادی بنکوارات که او سمین چین بگو و آوردن دیا دکھاتا
إِنَّ اللَّهَ كَذَلِكَ فَضَّلَ عَلَى النَّاسِ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ
 بر آینه خدا خداوند فضل است بر مردمان و لیکن اکثر
النَّاسِ لَا يَشْكُرُونَ ۝ ذَلِكُمْ اللَّهُ رَبُّكُمُ خَلَقَ
 مردمان شکر نمیکند اینست خدا پروردگار شما آفریننده
 لوگ حق بنین ایست ده الله رب تمام این چیزها را
كُلَّ شَيْءٍ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ قَاتِي تُؤْتِيكَونَ ۝ كَذَلِكَ
 هر چیزی را بخود بخود بخود و یک پس از کجا بر آید بشنوی همچنین
 کشتی کی بندگی بنین او یک سوای پر کسان بهر جا بود
يُؤْتِيكَ الَّذِينَ يَكْفُرُونَ آيَاتِ اللَّهِ يَحْجِدُونَ
 بر گردانیده میشوند آنکه آیات خدا را انکار میکنند
 بهر چه بجا بین جوهر است این الله کی با تو بی شکری
اللَّهُ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ الْأَرْضَ قَرَارًا وَالسَّمَاءَ
 خدا آنست که ساخت بر آینه شما زمین را قرار گاه و آسمان را
 الله باین بنی بنادی بگو زمین بگو و زمین
بَنَاءً وَصَوَّرَكُمْ فَأَنْتُمْ حَشْرٌ خَلَقَ لَكُمُ الرِّقَّةَ
 بنیاد و صورت بپشت شما پس بنیاد ساخت صورتهار شما و رزق و آسمان
 عاریت او تم کو صورت بنیادی پیراهن بنیادین و نورین بنیادین و آسمان

۴۱

۴۲

۴۳

صوت کو
صوت الی
شرف

فلان سب جانور و کائنات کی مخلوق
ہزاروں روزی سہری کی مخلوق

خائف
بے گون الیاء
ان

مِنْ الطَّيِّبَاتِ ذَلِكُمْ اللَّهُ رَبُّكُمُ فَتَبَارَكَ اللَّهُ

از پاکیزہ باتیں ذلکم اللہ ربکم فتبارک اللہ

الْعَالَمِينَ ۝ هُوَ الْحَيُّ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ فَادْعُوهُ

عالمین ۝ وہ زندہ ہے نہ ہو سکتا کسی اور سے عبادت کی دعا

مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ

مخلصین کے لئے دین حمد اللہ رب العالمین

قُلْ إِنِّي نُسِيْتُ أَنْ أَعْبُدَ الَّذِينَ تَدْعُونَ مِنْ

کہ میں نے سوچا تھا کہ میں اُن کی عبادت کروں جن کی دعا کرتے ہو

دُونِ اللَّهِ مَا جَاءَنِي الْبَيِّنَاتُ مِنْ رَبِّي وَأَمْرٌ

بجہ خدا و قیامت کے ثبوت میری طرف سے اور حکم

أَنْ أَسْلِمَ رَبِّ الْعَالَمِينَ ۝ هُوَ الَّذِي خَلَقَكُمْ

کہ میں اللہ رب العالمین ۝ وہ ہے جس نے تم کو

مِنْ نَرَابٍ مِنْ نَظْفَةٍ تَمْرٍ عُلْقَةٍ تَمْرٍ خَلَقَكُمْ

از نر از نظفہ تمری علقہ تمری خلق کیا

شیخ
رضی دم

طِفْلًا قَدْ تَبَلَّغُوا الشَّكْمَ تَمَّتْ لَكُمْ نَوَاسِحُ

1

وَمِنْكُمْ مَّنْ فِي مِنْ قُلُوبِهِمْ أَجَلٌ

و بعد از این که گفت که بنی روح او گرفته و پیش از آن فانی میگردد و بعد از آن که

اور کوئی سہیہ نہیں کہ ہر بیاہنے والے اس سے اور جیسا کہ گزشتہ باب میں

مستی و علم و سقون (۵) هو اللان

اور شاہد تم جو چاہو وہ ہے جو چاہتا ہے

وَيَسِّرْ فَإِذَا اقْتَضَىٰ مَرَّ فَمَا يَقُولُ إِلَّا نَعْمَ

دعا میرا دے چون پیدا کند خیر مرا جز این نیست کہ میگوید بخش بسند
اور بارنا ہے بہر جنبہ علم کہ ہے کسی کام کو تو ہی ہے اس کو کہ ہو

فَيَكُونُ ۝ أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ خَدَّوْنَ وَأَيَّاتِ

پس میشود آید بد بسو آنکه سکار و مسکنه در ایات

وہ ہوا آپ نے نہ کیے جو جہکے ہیں ہنسی کی ہوں

اللَّهُ لِيَصْرُونَ ۝ الذِّكْرُ ۝ وَلِئَلَّامُ

ہا کہانے پہرے جاتے ہیں جنہوں نے جہو پھلائی ہے

وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ رُسُلِنَا قَبْلِكَ مِنْ نَذِيرٍ

و آنچه فرستادیم بآن بیغامبران خود را خواهند در نصیب حقیقتش

اور جو بیجا نہیں رہو گویا کئے مانتہ ہو اور جان میں ہے

وہابی کہ بر گزیدہ شایع
حالی در بی گزیدہ ہو نہ کہ گزیدہ ہو

فكره
بالقلم

یضرت

فَمَنْ مَثْوَى الْمُتَكَبِّرِينَ ۝ فَاصْبِرْ إِنَّ وَعْدَ اللَّهِ

پس بہ جائی سبکراشت رو بخ پس صبر کن یا محمد زینہ وعدہ خدا
سویکایہ فیکاناسہبہ بزور و الوکا سو تو ہزارہ بیشک وعدہ اللہ کا
حق فاما نریماک بعض الذی یغدرہم و

رہست پس اگر بنام ترا بعض ایچ وعدہ میدہیم البشائر فیہم
شیک ہے پیرا اگر کہی ہم دکھاوین تجکو کوئی وعدہ جو اولو دین

توفیقک فالینا یرجعون ۝ وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا

اگر بعض روح تو کہیم پس بسویک ما باز گردایندہ شوند کافرا و ہر آیند فرستادیم
یا ہر لین تجکو ہر چار بطرف پرے او بیکے اور ہمنے ہیچین

رَسُولًا مِنْ قَبْلِكَ مِنْهُمْ مَنْ قَصَصْنَا عَلَيْكَ وَ

پیغامبر از ا پیش از تو از اینان کہ کہے ہست کہ قصہ اش خود بر تو
ہست رسول تجھے پہلے کوئی اون من ہن کہ سنایا تجکو اونکا احوال و

مِنْهُمْ مَنْ لَمْ نَقْصُصْ عَلَيْكَ وَمَا كَانَ لِرَسُولٍ

از اینان کہ کہے ہست کہ قصہ اش نہ خواندہ ایم بر تو و نہ بود ایچ پیغامبر را
کوئی من کہ نہیں سنایا اور کسی رسول کو قصہ در نہ تھا

أَنْ يَأْتِيَ بِآيَةٍ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ فَإِذَا جَاءَ أَمْرُ

کہ یار دینج نشانہ مگر بفرمان خدا پس و نیکہ آمد فرمان
کہ یہ آتا کوئی نشانہ مگر اللہ کے حکم سے پہر جب آیا حکم

اللَّهِ فَخِصَىٰ بِالْحَقِّ وَخَسِرَ هُنَالِكَ الْمُبْطِلُونَ ۝

خدا فیصل کردہ شود برستی و زیانکار شد نہ ایچا یہودہ گویان
اللہ کا فیصلہ ہوگا انصاف سے اور لوٹے میں سے اوس جگہ پہر

اللَّهُ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ الْأَنْفَامَ لَتُرْكَبُوا مِنْهَا

خدا ہے جسے کہ آفرید برائے شما را تا اسے را اسوار شوید بر بعضی آنها

۷۹ وَمِنْهَا تَأْكُمُونَ ۝ وَلَكُمْ فِيهَا مَنَافِعُ وَلِتَبْلُغُوا

و بعضی آنها را بخورید ۝ و شما را در چهار پایان منافعها و تا رسیدن

اور کتون کو پہنچے ہو اور اون میں تک بہت فائدہ ہیں تا پہنچو

عَلَيْهَا حَاجَةٌ فِي صُدُورِكُمْ وَعَلَيْهَا وَعَلَى

برائے ہا بھد کہ در سینه شما منفرستہ ہست و بر چہار پایان و نیز بر

اون پر چڑھ کر یکساں تک جو تھاکہ جی میں ہو اور اون پر اور

۸۰ الْفُلْكَ مُخْلَوْنَ ۝ وَيُرِيكُمْ آيَاتِهِ فَآيَ آيَاتِهِ

کشتیاں برداشتہ می شود و خدا می نماید شما را نشانی ہا خود پس کہ مژگن ایشان را

کشتی ہر یک پر ہوتے ہو اور یہ کہنا ہے تم کو اپنی نشانیاں ہر کون کون

۸۱ اللَّهُ تَتَكُونُونَ ۝ أَفَلَمْ تَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَنَنْظُرُوا

خدا آنکار میکنند آیا سیر کردہ اند و در زمین تا نگرند

ہے یا کی نہ مانو گے کیا ہر یک نہیں ملک میں کہ دیکھتے

کَيْفَ كَانَتْ عَاقِبَةُ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ كَانُوا أَكْثَرَ

چگونہ بود آخر کار آنکہ پیش از ایشان بودہ بیشتر

کہ آخر کیسا ہوا این سے پہلو کا وہ ہتھے ان سے زیادہ

مِنْهُمْ وَأَتَتْهُمْ قُوَّةٌ وَآتَاهُمُ الْإِسْلَامُ فِي الْأَرْضِ فَمَا أَعْنَى

از ایشان و زیادہ تر قوت و نشت ہوا در زمین پس دفع نکرد

اور زور میں سخت اور ان کو یمن جو چہور گئے ہیں میں میں ہر گز

بسم الله الرحمن الرحيم

عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ۝ فَلَمَّا جَاءَهُمْ رَسُولٌ

از ایشان آن انچه میکردند پس و قیامت آید بغیران ایشان را
اورگو جو کما بنی هے پھر جب آئے اوں پس رسول او کی

بِالْبَيِّنَاتِ قَالُوا مَا عِندَهُمْ مِنَ الْعِلْمِ حَاقٌّ

بالمعجز لما شاهدوا من آياته فزكواهم من الله وورثوا

کھلی نشان بکر رہنے لگے اوسے جو اون کے پاس تھی خبر اور ان کے پاس
بِهِمْ مَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ۝ فَلَمَّا رَأَوْا بَأْسَنَا

ان سے ان انچه بد ان سے ہوا بکروند پس قیامت دیدند عقوبت ان
اون پر جس چیز پر شہنا کرتے تھے پھر جب دیکھی اہوں ہماری

قَالُوا آمَنَّا بِاللَّهِ وَحْدَهُ وَكُفِرْنَا كُفْرًا

گفتند باورد و ہستم خدا پر انہا و مکر شدیم با انچه
بویے ہم یقین کیا کہ اس کیلئے اور جو پڑیں جو جڑیں

بِهِمْ شُرَكَائِنَ ۝ فَلَمْ يَكُنْ يَنْفَعُهُمْ إِيمَانُهُمْ

ان شریک بقتہ بکرویم پس برگزنا نفع یمنہ از دین را ایمان ایشان و
شریک بتائے تھے پھر نہ ہوا کہ کام آوے او کو یقین لانا اور کچھ سو

رَأَوْا بَأْسَنَا سَأَلْتُ اللَّهَ الَّتِي قَدْ خَلَتْ فِي

کہ دیدند عقوبت ما آمین خدا کہ گذشتہ است در
دیکھ کے ہمارا عذاب رسم پڑی ہوئی اللہ کی جو چلی آئی ہے

عِبَادِهِ وَخَسِرَ هُنَاكَ الْكَافِرُونَ ۝

بندگان اور زیانکار شدند آنجا کافران
اوسکے بندوں میں اور عذاب ہوئے اوس جگہ لشکر

در آئی ان کو
بزرگ اللہ پروردگار
انچه علم رسماً
خدا یعنی علم رسماً ۱۲

۸۲

۸۳

۸۴

۸۵

ایاتہاں و کلیاتہاں و حروف و مخارج و کلمات

بسم الله الرحمن الرحيم

أَحْمَدُ بْنُ زَيْدٍ مِنَ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ كِتَابُ

این فرد فتنه داده است از جانب خدا بخشنده مهربان این کتاب را ببینید
بگویم که اگر این فرد را ببینید و در حق او شک دارید که در حق او شک دارید

آية قنا عبا لعم يعلم

آیات اور افروانی غنی برائے قومی کہ جیدانہ دروہانی کہ قہرہ وند
او سکی ایتین فزان غنی زبان کا ایک سمجھ لیلے لوگو کو سنا تاخو سنا اور

تدبرنا عرض است که در هر دو

مترجمانند و نیست پس دعوی گردان شده اند اکثر مردمان بسیار ایشان می شناسند
 و هر چه در میان این نه لایست و ده بهشت لوگ پیر و ده زمین سیاحت

وَقَالُوا أَأُفْلِحُ بِمَا فِي كِتَابِنَا أَمْ لَا

وگفتند دلهارا در پرده است از آنچه میخواستی بار السبوان
 اور بگفته بن سحر دل غلاف من بن اوستای غیبی تو که (خدا)

میں نے اس کو دیکھا

میں نے اس کو دیکھا

وَقَدْ أَذَانِنَا وَقَدْ وَفَّرْنَا وَبَيْنَكَ حِجَابٌ

اور گوش ما گرا ہے و میان ما و میان تو حجاب است

فَاعْمَلْ إِنَّا عَمِلُونَا ۖ قُلْ إِنَّمَا أَنَا بَشَرٌ مِثْلُكُمْ

پس کار کن پر آئینہ ما کار کنند و ہم جو جو این نیست کہ من آدمی مانند شما

يُوحِي إِلَيَّ أَنَّمَا إِلَهُ الْكَوْمِ إِلَهُ وَحِيدٌ فَاسْتَقِيمُوا

وہ مجھے کہتا ہے کہ ہر گروہ کا خدا ایک خدا ہے پس سیدھے رہو

إِلَيْهِ وَاسْتَغْفِرُوا ۖ وَوَيْلٌ لِلشَّارِكِينَ

بہو اس کو و طلب بخشش کنید از وہ و وای بہ شرکاء

الَّذِينَ لَا يُؤْتُونَ الزَّكَاةَ وَهُمْ بِالْآخِرَةِ هُمْ

جو نہیں دیتے زکوۃ اور وہ آخرت سے

كَفَرُونَ ۚ إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ

معتقدانہ پر آئینہ آئینہ ایمان آوردند و کار بارشایستہ کردند

لَهُمْ أَجْرٌ غَيْرُ مَمْنُونٍ ۖ قُلْ أَنْتُمْ كُفَرْتُمْ

ایشانراست مزد غیر منقطع ہوگا آہا شما نا معتقدہ می شوید

وَأَنْتُمْ كُفَرْتُمْ ۚ قُلْ أَنْتُمْ كُفَرْتُمْ

وہ کفر کیا تم کفر کیا تم

قل

يُوحِي

ثلثه اربع

أنتكم
بمسل
قال

وہ کفر کیا تم کفر کیا تم

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّبِعُوا هَذِهِ السُّبُلَ الَّتِي كَفَرُوا بِهَا لَعَنَ اللَّهُ مَنِ اتَّبَعَهَا لَا تَجْمَعُ شَيْئًا فِي يَوْمٍ يُبْعَثُونَ

۴ لے انداد اذک رب الملکین ۵

ہمسایہ ابراہیم کی ادائیت پروردگار عالمیٰ و پیدا کر د
اوسکے ساتھ اور کوئی دوسرے جہاں کے اور کے

فِيهَا رُوسِي مِنْ فَوْقِهَا وَبَرَكَ فِيهَا وَقَدْ سَمِعْنَا
وَرَزَيْنَ كُوْنَهَا بِاللَّادِ اَنْ وَبَرَكَ نَهَادُ دُرَّانَ وَاَنْدازه كِرْدَانِ

أَقَاتَهَا فِي أَرْبَعَةِ أَيَّامٍ سَوَاءً لِلنَّاسِ لِيَوْمٍ

توت اہل ازرا ورتتمہ چہار روز بیان واضح کردہ خبر اس کے اہل خانہ
خوارکین اور سکی چار دن میں پوری بلا جھنے والوں کو

مَا اسْتَوَىٰ إِلَى السَّمَاءِ وَهِيَ دُخَانٌ فَقَالَ لَهَا

باز متوجہ بندہ بسویک آسمان و او دو مانند بود پس گفت اورا
پھر چڑھا آسمانکو اور وہ دیوان ہوا ہاتھ پھر کہا او سکو

لِلْأَرْضِ أَتَيْنَا طَوْعًا وَكَرْهًا قَالُوا أَبَتْنَا

وزیر زمین رانیز بیایید بخو تبے یا ناخو تبے مگر گفتند ہر دو آدمیم

لَا تُعِينُ ۝ فَفَضَّلَهُمْ سَبْعَ سَمَوَاتٍ فِي

خوشی سے بے پروا ہے
لبس ساخت ہفت آسمان در

سواء
سواء
حرف

۱۲
 کتاب فی مقام علم من توبه و التوبه
 کتابات فی تفسیر المصنوع
 بنات تفسیر لیس الیهم
 در لوا و نه رسم
 ۱۲

دردن میں زمین کی اور زمین
 دودن میں زمین کی اور زمین
 دودن میں زمین کی اور زمین
 دودن میں زمین کی اور زمین

يَوْمَئِذٍ وَآخِرُ نَفْسٍ فِي كُلِّ سَمَاءٍ أَمْرًا وَزِينَةً

دور روز و دیگر روزی فرستاد و در ہر آسمان سے نہ ہر امر و ہر زینت
 دودن میں اور ہر امر و ہر زینت
 دودن میں اور ہر امر و ہر زینت

السَّمَاءِ الدُّنْيَا مَصْبِيحًا وَحِفْظًا ذَلِكَ تَقْدِيرُ

آسمان دنیا را بجزا غیاثی ستارہ و نگاہ شستیم یعنی آسمان دنیا
 و در ہر آسمان جو غون سے اور نگہانی بہر سدا و ہر

الْغَزِيْرُ الْعَلِيْمُ فَإِنْ أَعْرَضْنَا فَقُلْ أَنْتُمْ

خدا غلب وانا پس اگر رو کی گردان شوند گوئید سائیدم شمارا
 زبردست جزوار کا طہر اگر وہ ملا دین تو تو کہیں کہ جہنم

صِغَةً مِّثْلَ صِغَةِ عَادٍ وَنُوحٍ إِذْ جَاءَهُ

از عقوبتے مانند عقوبت عا و نوح و تو کہ آئندہ نشان
 ایک کر کے کی جسے گرا کا آما عا و نوح و جہنم سے اوکرا

الرَّسُلُ مِنْ بَيْنِ أَيْدِيهِمْ وَمِنْ خَلْفِهِمْ لَا تَقْبَلُ

بیجا بران از پیش رو کی ایشان و از پس پشت ایشان کہ عبادت
 رسول آگے سے اور پیچھے سے نہ کرے

إِلَّا اللَّهُ قَالُوا الْفِتْنَةُ أَكْبَرُ مِنَ الْقِتَالِ وَرَسُولُ

مگر خدا انرا گفتند اگر خدا خواستے پروردگار و فرستادہ خدا کا
 کہ کو سوا اللہ کے کہنے کے اگر ہمارا چاہتا تو آواز دے

فَأَنبَأْنَا رُسُلَهُمْ بِكُفْرَانِهِمْ فَكَا مَأْخُذًا

پس ہر آئینہ ما باجہ فرستادہ شد یہ ہر آئینہ انراستفہم
 سو ہم ہر آئینہ ہر آئینہ ہر آئینہ ہر آئینہ

یہاں وہی سے آواز دے
 یہاں وہی سے آواز دے
 یہاں وہی سے آواز دے
 یہاں وہی سے آواز دے

یہاں وہی سے آواز دے
 یہاں وہی سے آواز دے
 یہاں وہی سے آواز دے
 یہاں وہی سے آواز دے

الحکم
آیات اللہ تعالیٰ
فی القرآن
الکریم
م
از سبب جن جن کی قوت پر
عورت راغور کا مزارا لایا
ماں بال لایا اور

تخمسات
احد عشر

مؤمن
مؤمن
لایا

او نکانہ و غیر نام اور
مؤمن سے او کو تیار کر دیا
مؤمن بن تو سب سے پہلے
مؤمن بن تو ہی راہی

فَاسْتَكْبَرُوا فِي الْأَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ وَقَالُوا مَنْ
بِش کبر کردند در زمین ناحق و گفتند کس
عزیز تر ہے گئے ملک میں ناحق کا اور کہنے لگے کون ہے
أَشَدُّ مَنَاقِقَ أَوْ كَمِيرُوا أَنَّ اللَّهَ الَّذِي خَلَقَهُمْ
زیادہ تر از ما بقوت آباد زند کہ آن خدا کی بیاورد ایشان را
ہم سے زیادہ زور میں کیا دیکھتے ہیں کہ جسے انکو بنایا
هُوَ أَشَدُّ مِنْهُمْ قُوَّةً وَكَانُوا بِآيَاتِنَا يَجْحَدُونَ
و زیادہ ترست از ایشان بقوت و ایشان با آیات ما انکار میکردند
وہ زیادہ ہے اوں سے زور میں اور ہوتے ہماری نشانیوں سے منکر
فَارْسَلْنَا عَلَيْهِمُ الرِّجَالَ صَافِرِينَ فِي أَيَّامٍ مِّنْ
بہشتیوں پر ایشان پر بھیجے تھے در روز ہمارے انہوں
پہر بھیجے تھے اوں پر باؤ تھری زور کی کہنے دن بھرت کہتے
لَنَذِقَنَّهُمْ عَذَابَ الْآخِرَةِ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا
ناجائیم ایشان را عذاب رسوائی در زندگانی دنیا
جکھاویں اؤ کو رسوائی کی مار دنیا کے جسے
وَلَعَذَابُ الْآخِرَةِ أَخْزَىٰ وَهُوَ لَا يَصْرِفُ
وہ آئینہ عذاب آخرت رسوائی سے ترست و ایشان نصرت را دے
اور آخرت کی مار میں تو پوری رسوائی ہے اور اؤ کو کہیں نہیں
وَأَمَّا ثَمُودُ فَهَدَيْنَاهُمْ فَاسْتَحَبُّوا الْعَمَىٰ عَلَىٰ
و اما ثمود پس راہ نمودیم ایشان را پس اختیار کردند تابانی را بر
اور وہ جو نمودے تھے سو ہم نے اؤ کو راہ بتائی پھر اؤ کو خوش لگا اندھیرنا

جہنم

۴۰
تذکرہ
بکرمہ

الْهٰدٰى فَاَخَذَتْهُمُ صِيعَةٌ الْعَذَابِ الْهٰوِیْنَ
 راہ ہادی پس در گرفت ایشانرا عذوبت سخت عذاب خواہیے
 سو چینیے سے بہر کرا اذکو کرا کے نے ذلت کی مار کے بدلا اذکو
 بِمَا كَانُوا يَكْسِبُوْنَ ۝ وَنَجَّيْنَا الَّذِیْنَ اٰمَنُوا
 بسبب آنچه میکردند و نجات دادیم آنانرا کہ ایمان آوردند
 جو کما سبتے تھے اذکو اور نجات دے تھے جو یقین لائے تھے
 وَكَانُوا یَتَّقُوْنَ ۝ وَیَوْمَ یُخْشَرُ اَعْدَاءُ الْمُسْلِمِیْنَ
 در بر ہز گریے میکردند و آنروز کہ ابراہیم نجات شوند دشمنان مسلمان
 اور بچ چلنے ہتے اور جہنم جمع ہوئے دشمنان اللہ کے
 الشَّارِفِ فَمِنْهُمْ ذُو الْعَرْسِ ۝ حَتّٰی اِذَا مَا جَاوَوْهَا
 انش پس ایشان را بنیشت کہ بعض ایشان را عرش و بعض ایشان را تخت
 و فرج پر ہز اذکو شیشین شیشین کا یہاں تک کہ جب تھیں اذکو
 شَرِدَ عَلَیْہِمْ سَحَابٌ مِّمَّہُمْ وَابْصَرُوْهُمْ وَجَلُّوْا
 گواہی دہ رہا ان کو کہ من ایشان چشم ایشان و پوست ایشان
 بناوین گئے اذکو اذکو کان اور اذکو انہیں اور اذکو کے چوڑے
 بِمَا كَانُوا یَعْمَلُوْنَ ۝ وَقَالُوا لَیْسَ بِہُمْ
 بسبب آنچه میکردند و گھٹا ہوا ستار خود را
 جو کچھ وہ کر سکتے تھے اور وہ کہیں گئے اپنے پروردگار کو
 لَمَشْرِیْدٌ عَلَیْہِمْ قَالُوْا اَنْطَقْنَا اللّٰہُ الْکَلِیْمُ
 چرا گواہی داد یہ برا گویند گویا کرد مارا ان خدا کہ
 بے نیشت کیوں تباہ ہوئے وہ ہوسیدے ہو گئے یا اللہ بے نیشت

۱۷

۱۸

۱۹

۲۰

تشرع اعداء
 ۱
 ۲

یَعْلَمُونَ فَذَرْهُمْ أَفَلَا يَتَذَكَّرُونَ

برگردند این ستم بفرمان دشمنان و باز که انصاف
کرستیم به سزا پس و نه کسی از غفلت کی اگر

لَهُمْ فِيهَا دَارُ الْآخِرَةِ جَزَاءَ الْيُسُفَةِ

ایشان را در اینجا منزل علی الدوام باشد پادشاه او هم جزیب آنچه بگفت
از کو اوس می بین گهر چه حد کو بد لا اوسنگا جو جاری بانون بی

يَجْعَلُونَ وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا رَبَّنَا

نکند گردند و گویند کاسینان ایس برورد گاه
انکار کرستیم به آه کسین گے جو دگر شکرین ای رب بکار

أَرِنَا الَّذِينَ نُسَبِّحُ لَهُمْ لَيْلًا نَسْجُورُ

بنما ما آن دو کس یعنی آن فرق که گاه حقیقت از حسن حق و حسن حق در حق
نمود که گاه در روز و شب بگویم بکار چون بی و او آوی کز این هم او

ثُمَّ أَقْبَلْنَا إِلَيْكُم مِّنَ الْمَسْجِدِ

زیر قد بهاد خود تا مسجد من از فروز ماندگان
بیانوی کے مسجد که وہ ہیں سب سے حق

الَّذِينَ قَالُوا رَبَّنَا اللَّهُ ثُمَّ اسْتَفْزَمُوا

آنکه گفتند پروردگار ما خداست باز قائم ماندند فروی آیند
جنون نے کہا رب ہمارا اللہ ہے پھر اسی پر پڑے کہ اوں اور جن

عَلَيْكُمْ أَلَيْسَ كُنتُمْ تَخْشَوْنَ اللَّهَ

بریشان از شکیان یعنی نزدیک تو که ترسید و اندوه محو زید
فرشتے کہ تم نہ ڈرو نہ علم کہاؤ

آری
حق م صواب و انصاف
وردی الا فذلک الذی
منج

بسم الله الرحمن الرحيم

وَابَشِّرُوا أَيْهَا الْجَنَّةَ الَّتِي كُنْتُمْ تُوعَدُونَ

و خوشحال بنویسید بهشتی که شمارا وعده داده می شد

و خوشحال بنویسید بهشتی که شمارا وعده داده می شد

و خوشحال بنویسید بهشتی که شمارا وعده داده می شد

و خوشحال بنویسید بهشتی که شمارا وعده داده می شد

و خوشحال بنویسید بهشتی که شمارا وعده داده می شد

و خوشحال بنویسید بهشتی که شمارا وعده داده می شد

و خوشحال بنویسید بهشتی که شمارا وعده داده می شد

و خوشحال بنویسید بهشتی که شمارا وعده داده می شد

و خوشحال بنویسید بهشتی که شمارا وعده داده می شد

و خوشحال بنویسید بهشتی که شمارا وعده داده می شد

و خوشحال بنویسید بهشتی که شمارا وعده داده می شد

و خوشحال بنویسید بهشتی که شمارا وعده داده می شد

و خوشحال بنویسید بهشتی که شمارا وعده داده می شد

و خوشحال بنویسید بهشتی که شمارا وعده داده می شد

اور الگ اور الگ ہو کر رہیں گے
میں سے کسی کو بھی نہیں ملے گا

میں سے کسی کو بھی نہیں ملے گا

فَالَّذِينَ عَمِلُوا رَبِّكَ يُبَسِّمُونَ لَهُ بِالْجِبَالِ وَالْهَرَمِ

جنگل کے ٹکڑے پر اور درگاہوں پر پائے پڑھانے اور اپنے اور اپنے
نوجوانوں پر اپنے رب کے پاس میں پاکی بولتے ہیں اور اس کی راہ اور ان
وہم کہ یسمن ○ ومن آیتہ انک تری

وایتان ماندہ نہیں شود و از نشانہ او آنت کہ ہے میں
اور وہ نہیں تہکتہ و او اور ایک و سکی نشانی یہ کہ تو دیکھنا ہے

الْأَرْضِ خَاشِعَةً فَإِذَا أَنْزَلْنَا عَلَيْهَا الْمَاءَ

زمین را فرسودہ پس و نیکہ فرود آوریم بر سر آن آب را
زمین کو دینے پر پڑے پہر جب انرا اپنے او سپر پانی

أَهْتَرَّتْ وَرَبَّتْ إِنَّ الَّذِي لَجَّ بِحَيَاةِهِ الْمَوْتِ

بجھنش آمد و بلند شد ہر آئینہ اکند زندہ کردہ است زمین البتہ لکندہ
تو کہ ہو گیا اور ابھرے بیشک ہے او کو جلا ما وہ جلا و بگاڑ دے

إِنَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ○ إِنَّ الَّذِي لَجَّ بِحَيَاةِهِ الْمَوْتِ

ہر آئینہ وہی بر ہمہ چیز توانا است ہر آئینہ آنکہ بگردی میکند
وہ سب چیز کر سکتا ہے جو لوگ پھر پڑے دیتے ہیں

فَإِيتِنَا لِيَخْفَوْنَ عَلَيْنَا أَفَمَنْ يُلْقِي فِي النَّارِ

درایات ما پوشیدہ نیستند از ما آیا کسیکہ انداختہ شود در آتش
ہماری باتون میں سے چھپے نہیں بھلا ایک جو بڑا ہے آگ میں

خَيْرٌ أَمْ مَنْ يَأْتِي آمِنًا يَوْمَ الْقِيَامِ اعْمَلُوا

بہتر ہے کسیکہ آیا امن شدہ روز قیامت کہنید
بہتر ایک جو آگیا امن سے دن قیامت کے کر سیکے جاوے

میں سے کسی کو بھی نہیں ملے گا

ربان

یکدیگر

مَا شِئْتُمْ إِنَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ۝

ہر چیز خواہد برآیند بآنچه میکنید بیناست
جو چاہو بیشک جو کرے ہو وہ دیکھنا ہے

الَّذِينَ كَفَرُوا بِالذِّكْرِ لَمَّا جَاءَهُمْ وَإِنَّهُ

الَّذِينَ كَانُوا شُرَكَاءَ اللَّهِ فِي مَا كَانَ يَدْعُوهُمْ إِلَى اللَّهِ وَكَانُوا بِهِ يَدْعُونَ ۝

لَكِنَّ عَزِيزٌ لَّا يَأْتِيهِ السَّاطِلُ مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ

وَلَا مِنْ خَلْفِهِ تَنْزِيلُ مِنْ حَكِيمٍ مُبِينٍ ۝

مَا يُقَالُ لَكَ إِلَّا مَا قَد قِيلَ لِلرَّسُلِ مِنْ قَبْلِكَ إِنَّ

رَبَّكَ لَذُو مَغْفِرَةٍ وَذُو عِقَابٍ أَلِيمٍ ۝

وَأَنَّا أَجْمَعٌ لَقَالُوا لَوْ لَاقُوا صِلْتِ أَنتَ وَآجِحِي وَسَوَاءٌ

فَرَأَيْنَا كَذِبًا ۝

وَأَنَّا أَجْمَعٌ لَقَالُوا لَوْ لَاقُوا صِلْتِ أَنتَ وَآجِحِي وَسَوَاءٌ

فَرَأَيْنَا كَذِبًا ۝

وَأَنَّا أَجْمَعٌ لَقَالُوا لَوْ لَاقُوا صِلْتِ أَنتَ وَآجِحِي وَسَوَاءٌ

فَرَأَيْنَا كَذِبًا ۝

اَجْمَعُ

بالا جمار کلمات مختلفہ

اَجْمَعُ

تحقیق الایضہ صفت

ی کن بے الیہا الفاضلہ

للازرق عن جو شہرہا

صع اور کمال طانی

احد الوہسن روی

بسم الله الرحمن الرحيم

قُلْ هُوَ الَّذِي أَنْشَأَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ وَنُفُوسٌ كَثِيرَةٌ ۖ وَتُؤْتَوْنَ إِلَيْهِ رُجُوعًا ۙ

بگو قرآن مسلمانان را هدایت و شفقت و آنالک
تو که همه ایمان دانی که سوچه است اور روگ کا دفع اور جو
يُؤْتِيهِمْ مِنْ أَزْوَاجِهِمْ وَوَقَّرَهُمْ عَلَيْهِمْ عَمَلَهُمْ ۚ إِنَّهُمْ

ایمان نہ ارند در گوشت ایشان اگر انی است و آن قرآن بر ایشان کوسیت انجام
یعنی نہیں لایے اور ان کے کانون میں بوجہ ہے اور یہ انکو اندھا پاؤں کو

يُنَادُونَ مِنْ مَكَانٍ بَعِيدٍ ۚ وَلَقَدْ آتَيْنَا

مِثْلَ خِيَانٍ إِنَّهُ يَنْدَادُ وَيَسْمَعُ أَرْجَاءً دُونَ ۚ وَهِيَ آيَةٌ لِلَّذِينَ

مُؤْتَمِرِينَ ۚ هِيَ دُور کی جگہ ہے اور جسے ذی اہلی
مُؤْتَمِرِينَ ۚ هِيَ دُور کی جگہ ہے اور جسے ذی اہلی

مُؤْتَمِرِينَ ۚ هِيَ دُور کی جگہ ہے اور جسے ذی اہلی

مُؤْتَمِرِينَ ۚ هِيَ دُور کی جگہ ہے اور جسے ذی اہلی

مُؤْتَمِرِينَ ۚ هِيَ دُور کی جگہ ہے اور جسے ذی اہلی

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله رب العالمين
والصلاة والسلام على
سيدنا محمد وآله الطيبين
الطاهرين

الحمد لله

الحمد لله
والصلاة والسلام

قرآن
بالتوحید
دع صدف
دع کدور
شکر کاوی
د

الیکہ یرد علی الساعۃ وما تحسب من

بسیکے خدا حوالہ کر دینا کہ معرفت قیامت و یرون ہی آمد
اور کسی طرف تو ایسے خبر قیامت کی اور کوئی بیوی نہیں ہے

ثم ات من اکما مہا وما تحسب من

اجاس بود از غلاف و در شکم بارے کر راج زیبا
اسے غلاف ہے اور گاہیہ نہیں رہتا کسی بارہ کو

ولا تضرہ الا بعلمہ ویکوم یبنا دیمہ

دینی ہند بار شکم اگر کہ نہت خدا و روز کہ خدا را از دینا کہ اگر کہ نہت من ہر کوئی
اور وہ جسے جسکی اور شکم خبر نہیں اور خدایا و کوئی کہ کہان من ہر کوئی

قالوا اذنک ما منا من شریبہ وذلک عنہم

گویند خبر دادیم ترا کہ نیست از ما ہم کس ثبات کنندہ شراب و ہم شدند از نظر انسان
بولین کے معنی جگو کہہ سنایا ہم میں کوئی نہیں ازرا کرنا اور جو کہ کیا اون سے

ما کانوا یدعون من قبل ووطنہما لہم من

انجہی پر سبند ہیں ازین و دانستند نیست البتہ از
جو بکارے تے تے اور ایسے کہ اونکو نہیں کہیں

محصن لا یسم الا نسن من دعاء الخیر

ایج محصی ماندہ نمیشود آدمی از طلب خیر
خلاصی نہیں نہکنا آدمی مانگنے سے بہلائی

وازمستہ الشرفی قنوط وکنز اذقنا

و اگر برسدش سچے پس نا امید طمع برندہ است و اگر بچنا ہم اور راہ
اور اگر لگ جادو او سکورا ہی تو اس تو کہ نا امید ہو کر اور اگر ہم بچنا ہم

۴۴

۴۴

۴۴

رَحْمَةً مِنَّا مِنْ بَعْدِ ضَرْأٍ مَسْتَكِينٍ

بخشش از ما بعد از بزرگوار کسی که سست و پستی گوید

هَذَا يَوْمَ مَا أَظُنُّ السَّاعَةَ قَائِمَةً وَلَئِنْ رُجِعْتُ

که این روز است من روزی که قیامت قائم شود و اگر من برگردانم

إِلَى رَبِّي أَرَأَيْتُ لِي عِنْدَهُ لُحْصَى فَكُلِّمْنِي آلَهُ

بسیار پروردگار من را از آنکه در نزد او حسابی باشد پس ای خداوند منم

كُفِّرُوا بَيْنَنَا وَبَيْنَ آلِهِمْ كَفَرُوا بَيْنَنَا وَبَيْنَ آلِهِمْ

کفر از ما با خود و از ما با خود و از ما با خود و از ما با خود

وَإِذَا الْغَمَاءُ عَلَى الْإِنْسَانِ عَرِضٌ وَذُنُوبُهُ يَأْتِيهِ

و چون غم بر آید بر روی انسان و گناهان او بر او آید

وَإِذَا مَسَّهُ الشَّرَفُ وَدَعَا عَرَضِينَ قُلُوبُهُمْ

و چون بر او شرف آید و او را عرضی بگویند

أَنْ كَانَ مِنْ عِندِ اللَّهِ تَعَالَى كَفَرْتُمْ بِهِ مِنْ قَبْلُ

اگر از نزد خداوند تعالی است که شما از او کفر کردید

و این غم از آنست که در روز قیامت
از او حسابی باشد

رَبِّ
چون سخن تو
با کلفت
داد

نار
نار
نار
نار
نار
نار
نار
نار

و این غم از آنست که در روز قیامت
از او حسابی باشد

Dr

04

ON
C

آیاتها ۵۲ و سورهها ۸۶ و حروفها ۲۷ و کلماتها ۱۸۱

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

حَمْدُكَ عَسَقَ لَكَ يَا أَيُّهَا الْمَلِكُ وَالْإِلَهُ

بمجنن و می نیستند بسو تو و بسوی آنا که

سید رح و می بهجتا به تیری طرف اور چشم

مَنْ قَبْلَكَ اللَّهُ الْغَنِيُّ الْكَافِرُ لَهُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ

پیش از تو بود خدا غنی با حکمت اور است آنچه آسمانها

و الارض و هو العلي العظيم تكاد السمو

و آنچه در زمین است و اوست بلند مرتبه بزرگ قدر نزدیک است که آسمانها

تَقَطَّرْنَ مِنْ فَوْقِهِنَّ وَالْمَلَائِكَةُ يُسَبِّحُونَ بِحَمْدِكَ

بشکافند از جانب بالا خود و فرشتگان تسبیح میگویند همراه حمد تو که

وَلَيْسَ فِیْهِ لَیْسَ فِی الْأَرْضِ إِلَّا أَنْ اللَّهُ هُوَ

و امرش طلب میکند نه را آنکه در زمین اند آگاه خود خدا اوست

وَلَا يَزَالُ يُخَلِّقُ لَكُمْ مِنْ دُونِ الْأَرْضِ أَنْبَاءً

و او گزیده بخشنود بے بن زمین و انوکی سنا به و نهی به

وَالَّذِي أَخْلَقَ مِنْ دُونِهِ

و آنکه دوستان گرفته بخشنده خدا

وَالَّذِي يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ وَهُوَ يُعْلِمُ الْغُيُوبَ

و آنکه بخواهد چه بخواهد و او می دانست پنهانی

وَالَّذِي يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ وَهُوَ يُعْلِمُ الْغُيُوبَ

و آنکه بخواهد چه بخواهد و او می دانست پنهانی

وَالَّذِي يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ وَهُوَ يُعْلِمُ الْغُيُوبَ

و آنکه بخواهد چه بخواهد و او می دانست پنهانی

بسم الله الرحمن الرحيم

یک کاد

تَقَطَّرْنَ

نخلد که ع فر اول ف

و آنکه بخواهد چه بخواهد و او می دانست پنهانی

التفكر

أُولَئِكَ أَلَّفَهُمُ اللَّهُ حَقِّقًا عَلَيْهِمْ وَمَا أَنْتَ عَلَيْهِمْ

خداوندی نگهبان است بر ایشان از آتش است و بر ایشان

رفیق است و در بارین اورنگه بر زمین او نگاه

يُوكِّلُ ۝ وَكَذَلِكَ وَحَيْنَا إِلَيْكَ قُرْآنًا عَرَبِيًّا

و همچنین دے رہتا دیم بسو تو سہ عربی

و نہ اور ایسی طرح قرارا ہے کہ ہم پر قرآن عربی زبان کا

لَتَنْذِرًا مَّا الْقُرْآنُ وَمَنْ حَوْلَهَا وَتَنْذِيرًا لِّعَالَمٍ

تا نبرسانی اہل کہ را و نا کہ گردان ہند و نہ ساری و نہ نبرسانی

کہ تو در ساری بر ہے گا تو کو اور او کے آس پاسی کو اور ساری

لَا رَيْبَ فِيهِ فَرِيقٌ فِي الْجَنَّةِ وَفَرِيقٌ فِي السَّعِيرِ

بج شبہ نیست در آن گروہی در بہشت ہند و گروہی در دوزخ

او زمین و ہوگا بہین یک فرقہ بہشت میں اور ایک فرقہ آگ میں سلا

وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَجَعَلَهُمْ أُمَّةً وَاحِدَةً وَلَكِنْ

و اگر خواستے خدا گردانند ہی ایشانرا ایک است لیکن

اور اگر چاہتا تھا کہ کو تو کرنا ایک ہی فرقہ برود

يَدْخُلُ مِنْ رِيشَاءٍ فِي رَحْمَةٍ وَالظَّالِمُونَ مَا لَهُمْ

دری ارد ہر کرا خواہ بر رحمت خود و ستمکاران نیست ایشانرا

داخل کرتا ہے جسکو چاہی اپنی مہربانی اور گنہگار جو زمین او نگاه

مِنْ وَلِيِّ وَلَا نَصِيرٍ ۝ أَمْ أَتَيْنَا مِنْ دُونِ الْغَيْبِ

بج کا ساری کہوند ہی باری دہندہ ایاد و ستان گرفتہ بجز خدا نہ ہوا

کوئی نہیں نہیں نہ مددگار کیا اوہوں نے پوچھیں ہمیں اس کے آگے

وہ ہم کا تو فرمایا ہے کہ تو کہ ساری
جس کا جمع وہاں ہوتا ہے اور
ساری دنیا میں گھر خدا کا وہاں ہے
اس میں اس کے اول عربیہ و ساری
ساری دنیا میں ۱۲ ص

قَالَ هُوَ الَّذِي هُوَ الْحَيُّ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ

پس خدا ہی ہوتا ہے جو زندہ ہے اور ہر چیز پر
سوال اللہ جو ہے وہی ہے کام بنانا والا اور ہی جلتا ہے اور وہ ہر چیز
قدیر ہے ۱۰ وَمَا اخْتَلَفْتُمْ فِيهِ مِنْ شَيْءٍ فَحُكْمُهُ
توانا ہے ۱۱ و آنچه اختلاف کر دے در ان ہر جہاں باشد پس فیصلہ کر دے

۱۲ اِلَى اللَّهِ ذَلِكُمُ اللَّهُ رَبِّي عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَإِلَيْهِ

حوالہ بخداست این است خدا پروردگار من برو توکل کردم و بسوی او
اللہ بر حوالہ وہ اللہ رب میرا اسی ہے جو بہر دہا اور اوسکی طرف
اَنِيبُ ۱۳ فَاطِرُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ جَعَلَ لَكُمُ

رجوع میکنم ۱۴ آفرینندہ آسمانها و زمین است پیدا کردہ آسمانها
برمی رجوع بنانندہ یعنی والا آسمانوں کا اور زمین کا بنادہ ہے ۱۵
مِنْ أَنْفُسِكُمْ أَزْوَاجًا وَمِنْ الْأَنْفُسِ أَوْجَادًا ۱۶ وَجَاءَ زَوْجُكَ

از جنس شما زنان را و پیدا کرد از جنس چهار پایان استام خنجر اللہ ۱۷
تم ہی میں سے جوڑے اور جو یون میں جوڑے کہتے ہو ۱۸
فِيهِ لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ وَهُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ ۱۹
اس میں نہ ہر شے کی مانند اور چیزی وادست شنوا ۲۰

اس طرح نہیں اوسکی طرح کا سا کوئی اور وہی ہے شہادہ کہتا
لَهُ مَقَالِيدُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ يَكْبِتُ الرِّزْقَ ۲۱
اور است کلید ہا آسمانها و زمین کشادہ میکند روزی
اور ہی پاس میں کہتے ہیں آسمانوں کی اور زمین کی پہیلا دیتا ہے روزی

۵۷۹
 بدلیس کے ایہاں ثابت کرنا کہ اس کتاب میں
 دیکھ سیکھیں یہاں اس کے ساتھ ہی
 اور اس طرح یا اس طرح یا اس طرح
 جن میں خلائف نہیں نکلتا اور اسکا
 منع نہیں ۱۲ ص

إِلَى أَجَلٍ مُّسَمًّى لَّهٗمْ يَوْمَئِذٍ وَأَنَّ الَّذِينَ أَوْفَوْا
 بِعَهْدِهِمْ وَاتَّقَوْا يُكُنْ لَهُمْ أَجْرٌ كَافٍ ۝
 اَلْكِتَابُ مِنْ عِنْدِ رَبِّكَ مُبِينٌ ۝
 فَذَٰلِكَ فَادْعُ وَاسْتَقِمْ وَلَا تَتَّبِعْ
 أَهْوَاءَ هُمُ وَفَلَّحْنَا بِنَا آلَ رَحْمٰنٍ
 وَاتَّقُوا اللَّهَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ۝
 اَعْلَمْنَا وَلَكِنْ اَعْمَاكُمْ بَيْنَنا وَبَيْنَکُمُ
 الْعِلْمُ ۝
 وَالَّذِينَ كَفَرُوا
 لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ۝

۱۲

۱۵

نفسی و فنی

بسم الله الرحمن الرحیم
 الحمد لله رب العالمین
 والصلوة والسلام
 علی سیدنا محمد
 وعلی آلہ الطیبین
 الطاهرین
 اجمعین

المشور

کے معنی جہنم و اس کے معنی
شعور اور

کے بعد ان کتاب کو
جہنم کے معنی میں
درج کیا گیا

تو ان کو فریادین کی
جس میں بات پوری نہ
ہو

فِي اللَّهِ مِنْ نَبَأٍ مَا اسْتَجِيبُ لَهُمْ مِنْ دَعْوَاهُمْ

اور دین خدا بعد از انکہ قبول کر دے ان کے فریاد اور ان کے کلمہ (ایمان یا کلمہ)

عَنْ رَبِّهِمْ وَعَلَيْهِمْ غَضَبٌ وَلَهُمْ عَذَابٌ

نزدیک پروردگار الیہ و برائیشان است خشم و این نراست عذاب

اور ان کے رب کے ہاں اور ان پر غصہ ہے اور ان کو سخت عذاب

شَدِيدٌ ۝ اللَّهُ الَّذِي أَنْزَلَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ

سخت خدا آیت کہ فرود آورد کتاب را براساس حق

وَالْمِيزَانَ ۝ وَمَا يُدْرِيكَ لَعَلَّ السَّاعَةَ قَرِيبٌ

ترازو و ترازو چہ چیز مطلع ساخت ترا بر حقیقت او شاید کہ آمدن قیامت قریب

تو ترازو اور ترازو کیا خبر سے شاید وہ گہری مابین ہو

يَسْتَعْجِلُ بِهَا الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِهَا وَالَّذِينَ آمَنُوا

زود طلب کنند قیامت را آنکہ ایمان ندارند بآن و آنکہ باور داشتند

مُسْتَفْضُونَ مِنْهَا وَيَعْلَمُونَ أَنَّهَا الْحَقُّ ۝

ترسانہ از ان و میدانند کہ آن راست است آگاہ و خدائے

الَّذِينَ يَتَمَارَّوْنَ فِي السَّاعَةِ لَفِي ضَلَالٍ بَعِيدٍ ۝

آنکہ مکارہ میکنند و آمدن قیامت برائینہ در گمراہی دورند

جو لوگ جھکڑتے ہیں اوس گمراہی کی آئینے میں وہ نہ کہے میں صریح

وَلَا يَكْفُرُ

اللَّهُ لَطِيفٌ بِعِبَادِهِ يَرْزُقُ مَنْ يَشَاءُ وَهُوَ

خدا مہربانست بہ بندگان خود روزی میدهد ہر کہرا خواہ و اوست
القدری کہ چاہے پسندون پر روزی دیتا ہے جس کو چاہے اور وہ
الْقَوِيُّ الْغَزِيرُ مَنْ كَانَ يَرْيِدُ حَرْثَ الْآخِرَةِ
توانا و غالب ہر کہ خواستہ باشد کشت آخرت

زور آور زبردست و جو کوئی چاہتا ہو آخرت کی کھیتی
تَزِدْ لَهُ فِي حَرْثِهِ وَمَنْ كَانَ يَرْيِدُ حَرْثَ الدُّنْيَا
بہزائیم برای او دہ کشت او و ہر کہ خواستہ باشد کشت دنیا

بڑا دین ہم او سکوا و سکی کھیتی اور جو کوئی ہو چاہتا دنیا کی کھیتی
نُفُتِهِ مَثَرًا وَمَالَهُ فِي الْآخِرَةِ مِنْ نَصِيبٍ

پر ہم اور بعض دنیا و نیست اور او آخرت بچ نصیب
او سکودین ہم کچھ دین میں سے اور او سکودین آخرت میں کچھ نصیب

أَمْ لَهُمْ شُرَكَاءُ شَرَعُوا لَهُمُ مِنَ الدِّينِ مَا

آیا کافر انرا ان شرکان ہستند کہ مقرر کردہ اند برا انشان از دین آنچه
کیا او سکی اور شرک میں جو راہ و طریقہ ان کے پیشانی

لَمْ يَأْذُرْ بِهِ اللَّهُ وَلَوْ كَلِمَةً الْفَصْلِ الْقُضِي

نفرمودہ است آرا خدا و اگر بودی وعدہ فیصل کردن البتہ فیصلہ کر دہ
جس کا حکم نہیں و یا اللہ نے اور اگر نہ ہوتی بات فیصلہ کی تو فیصلہ ہو جاتا

بَيْنَهُمْ وَإِنَّ الظَّالِمِينَ لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ

سیان انشان و ہر آئینہ ستمکاران انشان است عذاب درد دہندہ
اون میں اور بیشک جو گنہ گار میں انکو دکھ کی مار ہے

۱۹

ع

وَلَا يَكْفُرُ

۲۰

شُرَكَاءُ
أَتَبَعَالَهُمْ

وَلَا يَكْفُرُ

۲۱

نَفِي

وَلَا يَكْفُرُ

التور

تَرَى الظَّالِمِينَ مُشْفِقِينَ مِمَّا كَسَبُوا وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ

بہمیں سسکارا نما ترسان از جہل اور بے عقل اور وہ ان کو اللہ سے نہ
تو دیکھے گھبرائے ہوئے اپنی کامی سے اور وہ ہر کام

بِهِمْ وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَهُمْ لَا يُخْشَوْنَ

باہم نہ ڈرنا ایمان اور اللہ کا رہا شہادت کردہ اندر سے ہر
اون پر اور جو یقین رکھتے اور سچے کام کیے باخون میں ہیں

الْحَسْبُ لَهُمْ مَا يَشَاءُونَ عِنْدَ رَبِّهِمْ ذَلِكَ هُوَ

پوشنا ہا ہنہ البشار ما ہنہ البخر خواست کنند نزدیک پروردگار خوش
ہنہ کی اور کہ ہے جو چاہیں اپنے رب کے پاس ہی ہے

الْفَضْلُ الْكَبِيرُ ذَلِكَ الَّذِي يُبَشِّرُ الْعِبَادَ

فضل بزرگ ابن نوامیت کہ فرود میدہ خدا ان خداگان
برہم بزرگی ہنہ بزرگی دینا ہے اللہ کے اللہ بزرگی

الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ قَلِيلًا أَمْ لَا تَعْلَمُونَ

کہ ایمان آوردہ بندو کار کج شہادت کردہ بگو
جو کہ سہ میں نہلے کام

عَلَيْهِمْ أَجْرًا إِلَّا الْمَوَدَّةَ فِي الْقُرْبَىٰ وَمَن يَقْنُتْ

بر تہم قرآن ج مردہ لیکن باد کہ میں بگرد و دیان ہنہ بزرگی
اس بر بزرگی گرد و سنی چاہے نامے میں اور جو کوئی کما و کما

حَسَنَةً يَّزِدْ لَهُ فِيهَا حَسَنًا إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ شَكُورٌ

نیکی بفرما یم بر آید و ران نیکی حسن بر آید خدا از کار قدر شناس
نیکی ہم او سکو بفرما دینے او کی خوبی بیشک مدد کرتا ہے حق شناس

یٰٰلَیْسَ
دَحْ فَهَر
وَلَكِنْ

مَنْ يَتَّقِ اللَّهَ يَجْعَلْ لَهُ مَخْرَجًا
وَمِنْ أَمْوَالِهِ يَجْعَلْ لَهُ رِزْقًا وَسِعًا

فَلْيَسِّرْ لَكَ قُرْآنَ بَنِي إِسْرَءِيلَ
مَنْ يَتَّقِ اللَّهَ يَجْعَلْ لَهُ مَخْرَجًا
وَمِنْ أَمْوَالِهِ يَجْعَلْ لَهُ رِزْقًا وَسِعًا

أَمْ يَقُولُونَ افْتَرَى عَلَى اللَّهِ كَذِبًا فَإِنْ يَشَاءُ اللَّهُ يَخْتِمْ

اباںگویند یا خبر افتر کرده است بر خدا و رفع را پس اگر خواهد خدا مهر بند
کتابتے ہیں اس کے نام خدا پر ہو وہ سو خدا کا ہے مہر کر کے
عَلَى قَلْبِكَ وَيَخْتِمْ اللَّهُ الْبَاطِلَ وَيُخَيِّطُ الْحَقَّ بِكَلِمَاتِهِ

بر دل تو و نامہ ہدایت خدا پر ہو وہ را و اثبات میکند و حق سے بچھڑا
نیز بے دل پر اور کتاب کے الہی ہو وہ کو اور ثابت کرتا ہے حق کو اپنی بات سے
إِنَّهُ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ ۝ وَمَا الَّذِي يُقِيلُ

ہر آئینہ خدا و اناس با پھر دہینہ است راوست انکہ قبول میکند
اور کو معلوم ہے جو دلوں میں ہے وہ اور ہی ہے جو قبول کرتا
التَّوْبَةَ عَنْ عِبَادَةِ وَيَعْفُو عَنِ السَّيِّئَاتِ ۝

توبہ را از بندگان خود و درمی گذرد از جہ مہار و
توبہ اپنے بدن سے اور معاف کرتا ہے برائیان اور
يَعْلَمُ مَا تَفْعَلُونَ ۝ وَلَيَسْجِبَ الَّذِينَ آمَنُوا

میداند آنچه میکنند و قبول میکند و عار انکہ ایمان آورده
جانتا ہے جو کرتے ہو وہ اور عاصفتا ایمان والوں کی
وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ قَبْلُ ۝ هُمْ مِنْ فَضْلِهِ ۝ وَالْكَافِرُونَ

و کار بارش بہتہ کردہ اند و زیادہ میدہ ایشانرا از فضل خود و کافران
جو پہلے کام کرتے ہیں اور بر بہتی دیتا ہے او کو اپنے فضل اور نیکو
لَهُمْ عَذَابٌ شَدِيدٌ ۝ وَلَوْ لَبِطَ اللَّهُ الرِّزْقَ

ایشانرا عذاب سخت و اگر فراخ کردی خدا رزق را
اور اگر پسندیدے اللہ رزق

یخ بغیر و درانی الرسم

يعفوا
بزيادة الملائكة اتباعا

يَفْعَلُونَ
أدرك من
الامور و طابعها

ما تفعلون
يعني الله يعلم ما تفعلون
ويعفوا عن السيئات
يعني يغفر الذنوب
ويعفوا عن السيئات
يعني يغفر الذنوب
ويعفوا عن السيئات
يعني يغفر الذنوب

لبنان

و ما تفعلون
يعني الله يعلم ما تفعلون
ويعفوا عن السيئات
يعني يغفر الذنوب
ويعفوا عن السيئات
يعني يغفر الذنوب

لِعِبَادِهِ لَبِقُوا فِي الْأَرْضِ وَلَكِنْ يَنْزِلُ بِقَدَرِ

بر بندگان خود البته فساد میکرد و زمین را بکن فردی آرد اما از

آنچه بند و کوفت و دهر اوها وین ملک بین بر آنها است و است

مَا يَشَاءُ إِنَّهُ لَعَبَادُهُ خَيْرٌ بَصِيرًا وَهُوَ الَّذِي

آنچه خواهد بر آنچه خدا بر بندگان خود در آید و است و است

يَنْزِلُ الْفَيْتُ مِنْ بَعْدِ مَا قُطِعُوا وَيُشْرِحُهُ

فردی آرد باران بعد از آنکه ناما اید شد و بر آید و است

وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَمِيدُ ۝ وَمِنْ آيَاتِهِ خَلْقُ السَّمَوَاتِ

و است کار ساز و ستوده کار و از آن آیتها و از آیتها و است

وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا مِنْ دَابَّةٍ وَهُوَ

زمین است و از زمین آنچه بر آید و است و است و است

عَلَّ جَمْعَهُمْ إِذَا يَشَاءُ قَدِيرٌ ۝ وَمَا أَصَابَكُمْ

بر بهم آوردن ایشان و تنگ خواهد توانست و بر چه رسد بشا

مِنْ مُصِيبَةٍ فَمَا لَكُمْ أَنْ تَكُونُوا يَافِقُونَ

از مصیبتها پس بسبب که است که بمل و در دستها و در میگذرد از

کونی سختی سودا او سکا و کما یا نمیدار که با نون او و است

۲۹
ع

ربع

ع

۲ کرا از صفت
در مینه و است م

الرحمن

۵۸۲
 داخل اور اس کے اوپر ہونے والی ہوا اور آبی ہوا
 ہوا اور آبی ہوا اور آبی ہوا اور آبی ہوا
 اور آبی ہوا اور آبی ہوا اور آبی ہوا

کثيرة وما انتم بمعجزين في الارض وما لكم

بسیاری و نیتہ نما عاجزہ کنندہ در زمین
 بہت و اور تم تہکا بنے و ایسے نہیں بہاگ کر زمین میں اور کوئی

من دون الله مروي ولا نصير ومن آياته

بجہ خدا
 اللہ کے سوا کسی کام بخدا والا نہ مددگار اور ایک اور کسی نشان

البحار في البحر كالاعلام ان يشاء ليكن

کشتیاہست در دریا مانند کوہا
 چلتے جہاز دریا میں جیسے پہاڑ اگر چاہے تہا

الريح فيظلمن روكد على ظميرة ان في ذلك

بادرا پس ستادہ سوز کشتیاہست دریا ہر اسنے در غمقبہ
 باد پھر رہہ جادین سکون ہر اسنے در غمقبہ اس میں

لايت لكل صبار شكور او يوق بهزيم

نہا نہاست ہر صبر کنندہ شکر کہ ارندہ رابا اگر خواہد ہلاک کند اس کشتیاہست
 تے ہن ہر ہرے والی کو جو حق مانے باتناہ کہ دے او کو کوئی

كسبوا ويعف عنك كثيره ويعلم الذين

کوفند و در بکند زانہ از تقصیرت بسیار تا انتقام کند از ان و تابد اندانہ
 کما تے او معاف تی کرے بہتو کو اور جان لبون جو

يبدلون في ايتنا ما لهم من محيص فما

تبدلتے ہن ہر تون میں کہ نہیں او کو بہاگنی کی جگہ ہو جو
 خدمت میکنند در آیات ما کہ نیست ایشان را جی مخلص پس انجہ

البحار
 اثبات الماء و صلا
 الح ان ر
 الی فایں
 الی
 الی

يعلم
 اكا

ما
 او

الشمس

کثیر
ف رکعت

غضب
کتاب
لنزلوا
الرحم

عشاء مشورہ سے کام لینا
بہتر ہے دین کا بار بار کا اصرار

جراؤ
بہتر ہے دین کا بار بار کا اصرار

بہتر ہے دین کا بار بار کا اصرار
بہتر ہے دین کا بار بار کا اصرار

اَوْ تَكُونُ مِنْ شَيْءٍ فَمَنْتُمْ الْحَيٰوةَ الدُّنْيَا وَمَا عِنْدَ
 دَاوِدَ شَدِّدُ قُوَّتِهِ اَزْهَرُ خُشْبِشِ كَمَا بَشَدَانُكُ بَهْرَهٗ اَسْبَغَتْ اَزْهَرُ كَانِي دُنْيَا وَنَجْوَى
 مَا يَسْتَعْمَلُوْنَ كَمَا يَحْيِيْهِمْ بُوْسُوْبُهُنَّ تَابَعِي دُنْيَا كَيْفَ جَعَلَتْ اَوْ جَعَلَتْ
 ۱۳۵ **اللّٰهُ خَيْرٌ وَّاَبْقٰى لِلَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَعَلٰى رُبِّهِمْ ثَوَابٌ**
 خَدَا اَسْتَبْرَاطُ وَاَبْنَدُ تَرْسُتُ بَرَا اَنَّا كَلَامُ اِيْمَانٍ وَنَدُوْهُ اَزْهَرُ بَرُوْكَ اَوْ جَعَلَتْ
 اَللّٰهُ كَيْفَ اَنْ يَسْتَعْمَلُوْنَ اَوْ جَعَلَتْ اَللّٰهُ اَوْ جَعَلَتْ اَللّٰهُ اَوْ جَعَلَتْ اَللّٰهُ اَوْ جَعَلَتْ
 ۱۳۶ **وَالَّذِيْنَ يَحْتَسِبُوْنَ كَثْرَ الْاَثَمِ وَالْفَوْحِ حَسْرًا**
 وَبَرَا اَللّٰهُ بَرُوْكَ اَزْهَرُ اَنْ يَكُوْنُ كَيْفَ اَوْ جَعَلَتْ اَللّٰهُ اَوْ جَعَلَتْ اَللّٰهُ اَوْ جَعَلَتْ
 اَوْ جَعَلَتْ اَللّٰهُ اَوْ جَعَلَتْ اَللّٰهُ اَوْ جَعَلَتْ اَللّٰهُ اَوْ جَعَلَتْ اَللّٰهُ اَوْ جَعَلَتْ
 ۱۳۷ **مَا غَضِبُوْا هُمْ يَغْفِرُوْنَ ۝ وَالَّذِيْنَ اسْتَجَابُوْا**
 خُشْبِشِ اِيْمَانٍ اَوْ جَعَلَتْ اَللّٰهُ اَوْ جَعَلَتْ اَللّٰهُ اَوْ جَعَلَتْ اَللّٰهُ اَوْ جَعَلَتْ
 غَضَبُ اَوْ جَعَلَتْ اَللّٰهُ اَوْ جَعَلَتْ اَللّٰهُ اَوْ جَعَلَتْ اَللّٰهُ اَوْ جَعَلَتْ
 ۱۳۸ **لِرَبِّهِمْ وَاَقَامُوا الصَّلٰوةَ وَاَمْرًا مِّنْ اَمْرٍ**
 فَرَاغَ اَوْ جَعَلَتْ اَللّٰهُ اَوْ جَعَلَتْ اَللّٰهُ اَوْ جَعَلَتْ اَللّٰهُ اَوْ جَعَلَتْ
 اَوْ جَعَلَتْ اَللّٰهُ اَوْ جَعَلَتْ اَللّٰهُ اَوْ جَعَلَتْ اَللّٰهُ اَوْ جَعَلَتْ
 ۱۳۹ **بَلِيْغًا مِّمَّا رَزَقْنَاهُمْ يُقْنُوْنَ ۝ وَالَّذِيْنَ**
 بَالِيْغًا اَوْ جَعَلَتْ اَللّٰهُ اَوْ جَعَلَتْ اَللّٰهُ اَوْ جَعَلَتْ اَللّٰهُ اَوْ جَعَلَتْ
 اَوْ جَعَلَتْ اَللّٰهُ اَوْ جَعَلَتْ اَللّٰهُ اَوْ جَعَلَتْ اَللّٰهُ اَوْ جَعَلَتْ
 ۱۴۰ **اِذَا اَصَابَهُمُ الْبَغْيُ هُمْ يَنْتَصِرُوْنَ ۝ وَجِيْزًا**
 چُونِ بَرُوْكَ اَوْ جَعَلَتْ اَللّٰهُ اَوْ جَعَلَتْ اَللّٰهُ اَوْ جَعَلَتْ اَللّٰهُ اَوْ جَعَلَتْ
 كَمَا جَعَلَتْ اَللّٰهُ اَوْ جَعَلَتْ اَللّٰهُ اَوْ جَعَلَتْ اَللّٰهُ اَوْ جَعَلَتْ

بہتر ہے دین کا بار بار کا اصرار
بہتر ہے دین کا بار بار کا اصرار

سَيِّئَةٌ سَيِّئَةٌ مِثْلَهَا فَمَنْ عَفَا وَأَصْلَحَ فَأَجْرُهُ

بدی است مانند آن پس هر که در گذر و قفسه را بسجده آویزد و او را
برائی و لیسائی هر چه کوئی متاع کریم و سرشار کسب و کمال آید

عَلَى اللَّهِ أَنَّهُ لَا يُغْنِي الظَّالِمِينَ ۝ وَمَنْ أَنْصَرَفَ

५०

21

معلوم شدن خود پس انجامه نیست برایشان هیچ راه ملامت جز اینست
 است نظر بر سوا و نیریزی همی را و اینها

السَّيْلُ عَلَى الَّذِينَ يَظْلِمُونَ النَّاسَ وَيَعْمُونَ

کہ راہ ملاست برانجامہ بہت کہ ظلم نیکند مرمر و مان و غشا و مظلومہ

فِي الْأَرْضِ يُفَسِّرُهَا وَيُنَبِّئُهَا وَيُخَبِّرُهَا وَيُنْذِرُهَا وَيُنْصِتُ إِلَيْهَا إِنَّهَا تُخْلِقُ مَا تَشَاءُ وَلَسْتَ بِمُحِيطٌ بِذِكْرِهَا ۝

در زمین ناحی
انجمنه ایشانست عذر آورنده

وَلَا يَرْجِعُ فِيكُمْ اللَّهُ غَفْلَةً ذَٰلِكَ يَكْتُمُ اللَّهُ لِقَاءَ الَّذِينَ يَدَّبُونَ

و هر که صبر کند و بپای نهد و هر آنکه این صفت از کارهای حق بگذرد

اور البتہ جسے سہا اور عاف کیا بیشک یہ کام ہمہ پہن

وَمِنْ أَصْلَابِ اللَّهِ فِيهَا لَمْ يَكُنْ مِنْ بَعْدِ الْوَرْدِ
وَمِنْ كَرَامَاتِهِ خُذَ الْبَسْمَلَةَ وَأَوَّلَ كَرَامَاتِهِ بَعْدَ الْوَرْدِ

اور کہو! خدا کا نام نہ لے لو گھر میں اور نہ کھانا کھاؤ

۱۰۰
 ۱۰۱
 ۱۰۲
 ۱۰۳
 ۱۰۴
 ۱۰۵
 ۱۰۶
 ۱۰۷
 ۱۰۸
 ۱۰۹
 ۱۱۰
 ۱۱۱
 ۱۱۲
 ۱۱۳
 ۱۱۴
 ۱۱۵
 ۱۱۶
 ۱۱۷
 ۱۱۸
 ۱۱۹
 ۱۲۰
 ۱۲۱
 ۱۲۲
 ۱۲۳
 ۱۲۴
 ۱۲۵
 ۱۲۶
 ۱۲۷
 ۱۲۸
 ۱۲۹
 ۱۳۰
 ۱۳۱
 ۱۳۲
 ۱۳۳
 ۱۳۴
 ۱۳۵
 ۱۳۶
 ۱۳۷
 ۱۳۸
 ۱۳۹
 ۱۴۰
 ۱۴۱
 ۱۴۲
 ۱۴۳
 ۱۴۴
 ۱۴۵
 ۱۴۶
 ۱۴۷
 ۱۴۸
 ۱۴۹
 ۱۵۰
 ۱۵۱
 ۱۵۲
 ۱۵۳
 ۱۵۴
 ۱۵۵
 ۱۵۶
 ۱۵۷
 ۱۵۸
 ۱۵۹
 ۱۶۰
 ۱۶۱
 ۱۶۲
 ۱۶۳
 ۱۶۴
 ۱۶۵
 ۱۶۶
 ۱۶۷
 ۱۶۸
 ۱۶۹
 ۱۷۰
 ۱۷۱
 ۱۷۲
 ۱۷۳
 ۱۷۴
 ۱۷۵
 ۱۷۶
 ۱۷۷
 ۱۷۸
 ۱۷۹
 ۱۸۰
 ۱۸۱
 ۱۸۲
 ۱۸۳
 ۱۸۴
 ۱۸۵
 ۱۸۶
 ۱۸۷
 ۱۸۸
 ۱۸۹
 ۱۹۰
 ۱۹۱
 ۱۹۲
 ۱۹۳
 ۱۹۴
 ۱۹۵
 ۱۹۶
 ۱۹۷
 ۱۹۸
 ۱۹۹
 ۲۰۰
 ۲۰۱
 ۲۰۲
 ۲۰۳
 ۲۰۴
 ۲۰۵
 ۲۰۶
 ۲۰۷
 ۲۰۸
 ۲۰۹
 ۲۱۰
 ۲۱۱
 ۲۱۲
 ۲۱۳
 ۲۱۴
 ۲۱۵
 ۲۱۶
 ۲۱۷
 ۲۱۸
 ۲۱۹
 ۲۲۰
 ۲۲۱
 ۲۲۲
 ۲۲۳
 ۲۲۴
 ۲۲۵
 ۲۲۶
 ۲۲۷
 ۲۲۸
 ۲۲۹
 ۲۳۰
 ۲۳۱
 ۲۳۲
 ۲۳۳
 ۲۳۴
 ۲۳۵
 ۲۳۶
 ۲۳۷
 ۲۳۸
 ۲۳۹
 ۲۴۰
 ۲۴۱
 ۲۴۲
 ۲۴۳
 ۲۴۴
 ۲۴۵
 ۲۴۶
 ۲۴۷
 ۲۴۸
 ۲۴۹
 ۲۵۰
 ۲۵۱
 ۲۵۲
 ۲۵۳
 ۲۵۴
 ۲۵۵
 ۲۵۶
 ۲۵۷
 ۲۵۸
 ۲۵۹
 ۲۶۰
 ۲۶۱
 ۲۶۲
 ۲۶۳
 ۲۶۴
 ۲۶۵
 ۲۶۶
 ۲۶۷
 ۲۶۸
 ۲۶۹
 ۲۷۰
 ۲۷۱
 ۲۷۲
 ۲۷۳
 ۲۷۴
 ۲۷۵
 ۲۷۶
 ۲۷۷
 ۲۷۸
 ۲۷۹
 ۲۸۰
 ۲۸۱
 ۲۸۲
 ۲۸۳
 ۲۸۴
 ۲۸۵
 ۲۸۶
 ۲۸۷
 ۲۸۸
 ۲۸۹
 ۲۹۰
 ۲۹۱
 ۲۹۲
 ۲۹۳
 ۲۹۴
 ۲۹۵
 ۲۹۶
 ۲۹۷
 ۲۹۸
 ۲۹۹
 ۳۰۰
 ۳۰۱
 ۳۰۲
 ۳۰۳
 ۳۰۴
 ۳۰۵
 ۳۰۶
 ۳۰۷
 ۳۰۸
 ۳۰۹
 ۳۱۰
 ۳۱۱
 ۳۱۲
 ۳۱۳
 ۳۱۴
 ۳۱۵
 ۳۱۶
 ۳۱۷
 ۳۱۸
 ۳۱۹
 ۳۲۰
 ۳۲۱
 ۳۲۲
 ۳۲۳
 ۳۲۴
 ۳۲۵
 ۳۲۶
 ۳۲۷
 ۳۲۸
 ۳۲۹
 ۳۳۰
 ۳۳۱
 ۳۳۲
 ۳۳۳
 ۳۳۴
 ۳۳۵
 ۳۳۶
 ۳۳۷
 ۳۳۸
 ۳۳۹
 ۳۴۰
 ۳۴۱
 ۳۴۲
 ۳۴۳
 ۳۴۴
 ۳۴۵
 ۳۴۶
 ۳۴۷
 ۳۴۸
 ۳۴۹
 ۳۵۰
 ۳۵۱
 ۳۵۲
 ۳۵۳
 ۳۵۴
 ۳۵۵
 ۳۵۶
 ۳۵۷
 ۳۵۸
 ۳۵۹
 ۳۶۰
 ۳۶۱
 ۳۶۲
 ۳۶۳
 ۳۶۴
 ۳۶۵
 ۳۶۶
 ۳۶۷
 ۳۶۸
 ۳۶۹
 ۳۷۰
 ۳۷۱
 ۳۷۲
 ۳۷۳
 ۳۷۴
 ۳۷۵
 ۳۷۶
 ۳۷۷
 ۳۷۸
 ۳۷۹
 ۳۸۰
 ۳۸۱
 ۳۸۲
 ۳۸۳
 ۳۸۴
 ۳۸۵
 ۳۸۶
 ۳۸۷
 ۳۸۸
 ۳۸۹
 ۳۹۰
 ۳۹۱
 ۳۹۲
 ۳۹۳
 ۳۹۴
 ۳۹۵
 ۳۹۶
 ۳۹۷
 ۳۹۸
 ۳۹۹
 ۴۰۰
 ۴۰۱
 ۴۰۲
 ۴۰۳
 ۴۰۴
 ۴۰۵
 ۴۰۶
 ۴۰۷
 ۴۰۸
 ۴۰۹
 ۴۱۰
 ۴۱۱
 ۴۱۲
 ۴۱۳
 ۴۱۴
 ۴۱۵
 ۴۱۶
 ۴۱۷
 ۴۱۸
 ۴۱۹
 ۴۲۰
 ۴۲۱
 ۴۲۲
 ۴۲۳
 ۴۲۴
 ۴۲۵
 ۴۲۶
 ۴۲۷
 ۴۲۸
 ۴۲۹
 ۴۳۰
 ۴۳۱
 ۴۳۲
 ۴۳۳
 ۴۳۴
 ۴۳۵
 ۴۳۶
 ۴۳۷
 ۴۳۸
 ۴۳۹
 ۴۴۰
 ۴۴۱
 ۴۴۲
 ۴۴۳
 ۴۴۴
 ۴۴۵
 ۴۴۶
 ۴۴۷
 ۴۴۸
 ۴۴۹
 ۴۵۰
 ۴۵۱
 ۴۵۲
 ۴۵۳
 ۴۵۴
 ۴۵۵
 ۴۵۶
 ۴۵۷
 ۴۵۸
 ۴۵۹
 ۴۶۰
 ۴۶۱
 ۴۶۲
 ۴۶۳
 ۴۶۴
 ۴۶۵
 ۴۶۶
 ۴۶۷
 ۴۶۸
 ۴۶۹
 ۴۷۰
 ۴۷۱

بسم الله الرحمن الرحیم

راہ
عزت الالف
استعمالی

الظالمین لماراؤ العذاب یقولون هذا

ستمکاران چون معاینہ کنند عذاب را گویند آیہ است
گنہگاروں کو جسوقت دیکھیں گے عذاب کہیں گے کہ سب طرح
۴۸۵
الی مراد من سبیل و ترہم یعرضون علیہا
کہ جس کو باز کشتن ہیج را ہے وہ یہی کہ اشارت فرما پیش آورہ ہو ورنہ کہیں
پہر جائے کے ہی ہوگی کوئی راہ اور نو دیکھے او کو کھینچ لائے گئے ہوں گے

خشیعین من الذل ینظرون من طرف خشی و

ستواشیع شدہ از خواری می نگزند گوشہ چشم ہم کنندہ و

خشیعین ذلت سے دیکھتے ہیں جہی نگاہ سے اور

قال الذین آمنوا ان الخسیرین الذین خسروا

گفتند اہل ایمان ہر آئینہ زبا بکاران کہتے کہ ذریبان و

انفسہم و اہلہم یوم القیۃ الا ان الظالمین

خوشترن او خود بناوندان خود را از روز قیامت آگاہ شود آئینہ ستمکاران
اپنی جان اور اپنا گھر قیامت کے دن ستا ہے گنہگار

۴۸۵
فی عذاب مہینہ و ما کان لہم من اولیاء

در عذاب دائم باشند و نہ باشند ایشانرا کارخانہ

پر ہے ہن سدا کی مار میں اور کوی نہ ہو سبب او کے حامی

یہ صبر نہ ہم من دوز اللہ من بعد اللہ فیما
کہ نصرت دہند ایشانرا بجز خدا و ہر کہ گراہ کہ خدا نیست
نہ و دگر صبر نہ او کی اللہ کے سوا اور سب کو ہر گز نہ اللہ

لَهُ مِنْ سَبِيلٍ ۚ اَسْتَجِیْبُوا لِرَبِّكُمْ مِنْ قَبْلِ اَنْ
 اورا بھی راہی فرمان قبول کیجئے پروردگار خود را پیش از آنکہ
 اوسکو کہیں بہین راہ مانوسہ پر کا حکم اوس سے پہلے
 یَا نَبِیُّ یَوْمَ لَا مَرَدٍ لَهُ مِنَ اللَّهِ مَا الْکُفْرُ مِنْ حَلَا
 باید نہ دوزی کہ باز گشت نیست اور از جانب خدا نیست شمارا ہی نہ
 کہ او سے ایک دن جو پہلے نہیں اس کے ہاں سے نہ سیکے گا نہ کو بجاؤ
 یَوْمَئِذٍ وَمَا الْکُفْرُ مِنْ نَكْرٍ ۚ فَاَنْ اَعْرَضُوا
 امروز نیست برای شمارا ہی باز خواست کنند پس اگر روی برگردانند
 اوس دن اور نہ سیکے گا لوپ ہو جانا بہر اگر وہ ملاوین
 فَمَا اَرْسَلْنَاكَ عَلَیْهِمْ حَفِیْظًا اِنْ عَلَیْكَ
 پس نقشہ دویم ترا بر ایشان نگاہبان نیست بر تو
 تو بھکو نہیں بھیجا ہے اون پر نگہبان تیرا ذمہ ہی ہے
 اِلَّا الْبَلْفُ وَاِنَّا اِذَا اَذَقْنَا الْاِنْسَانَ مَنَاجِمَ
 مگر نیام رسانیدن ہر آئینہ ما چون بخشا ہم آدمی را از جانب خود رنجی
 پہنچا دینا اور ہم جب چکاتے ہیں آدمی کو اپنی طرف سے مہر
 فَرِحَ بِهَا وَاِنْ نَصَبْنَاهُمْ سَبَیْلًا مِمَّا قَدْ مَتَّ
 شادمان ہو دبان و اگر رسد ہا بیکان بختی سبباً نچہ پیش فرستادہ
 اوس پر بچتا ہے یا اگر پہنچتی ہے اذکو کچھ برای بدلا اپنی کمائی کا
 اِیْدِیْهِمْ فَاِنْ اَلَسْنَاكَ فَرَحًا ۚ لِلّٰهِ مَلِكُ
 دست ایشان پس آدمی نامہ ساس دارند ہست خدا ہر شاد شاہی
 تو انسان ہرانا شکر ہے اللہ کا رائج ہے

الشمس

السموات والأرض خلق ما يشاء مهب لمن

آسمانها و زمین می آفریند هر چه خواهد عطا میکند شران بر کرا
آسمان من و زمین من بیدار است جو جابجاست بختناست جسکو

۴۹

يشاء انشا ويهب لمن يشاء الذكورة او الانثى

خواهد و عطا میکند پسران بر کرا خواهد یا جمع کند برای ایشان
جاست بختان او بختناست جسکو جاست بختناست جسکو

ذكر انا و انشا و يجعل من يشاء عقيما انه عليه

سبب پسران و دختران وی سازد بر کرا خواهد نازا نیده بر آینه او دانا
بخت او بختان او بر کراست جسکو جاست با بخت او ده بختناست

۵۰

قدره و ما كان لشيء ان يملكه الله الا

توانست و ممکن نیست هیچ آدمی را که سخن گوید با او خدا
کرست او کسی آدمی کی حد نهین که او سبب است این کریم الله کر

وجيا او من و انشا و يجعل من يشاء عقيما انه عليه

بشارت یا انیس برده باشد فرشته رانزل کند
اشاره به یا برده که پیغمبر است با پیغمبر کوی پیغام لا اله الا هو

۵۱

يا ذنیه ما يشاء انه على حكيم و كذلك و جينا

بکم خدا آنچه خدا خواهد است بر آینه خدا بلند مرتبه است او بختناست جسکو
او یک حکم است جو جاست او بختناست جسکو او بختناست جسکو

اليك روحا من اهلنا ما كنت تدري ما الكتاب

بسو تو قران از کلام خود نمیدانستی که چیست
بختی طرف ایک فرشته است که می تو نه جانتا تھا کہ کتاب ہے کتاب

یہ سبیل یوحنا
اور صراط خلف

فان حضرت مریم کے کلام
نہج پروردگار کے پیغمبر

لا اله الا انت و انت اعلم
لا اله الا انت و انت اعلم
لا اله الا انت و انت اعلم
لا اله الا انت و انت اعلم

وَلَا الْإِيمَانُ وَلَكِنْ جَعَلْنَاهُ نُورًا نَهْدِي بِهِ مَن

وہمیدانستی کہ جیسیت ایمان و لیکن ساخنہ ایم و حی را روشنی راہ ہما نم کہ

نہ ایمان پر ہی رہی ہے ہر روشنی اس سے راہ و ستارہ ہے کہ

نَشَاءُ مِّنْ عِبَادِنَا وَأَنَّكَ لَتَهْدِي إِلَى صِرَاطٍ

خواہیم از بندگان خویش و ہر آئند تو ہدایت میکنی بسوی راہ

جامین اپنے بندوں میں اور تو ابدتہ ہوجاتا ہے جیسے ہی راہ

مُسْتَقِيمٌ صِرَاطَ اللَّهِ الَّذِي لَهُ مَا فِي السَّمٰوٰتِ

راست راہ اللہ کی جسکا ہے جو کچھ ہے آسمانوں میں

وَمَا فِي الْأَرْضِ أَلَا إِلَى اللَّهِ تَصِيرُ الْأُمُورُ

و انچه در زمین است آگاہ تو بسوی خدا باز ہر ذرہ کارا

اور زمین میں سنا ہے اللہ ہی کت پہنچے گا ہر کئی

سورة الرخف نزلت بمكة ثم الدخان

ایاتھا ۱۹ و کلماتھا ۳۲ و حروفھا ۳۰ و رکعاتھا

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

دین

۱۰
 ۱۱
 ۱۲
 ۱۳
 ۱۴
 ۱۵
 ۱۶
 ۱۷
 ۱۸
 ۱۹
 ۲۰
 ۲۱
 ۲۲
 ۲۳
 ۲۴
 ۲۵
 ۲۶
 ۲۷
 ۲۸
 ۲۹
 ۳۰
 ۳۱
 ۳۲
 ۳۳
 ۳۴
 ۳۵
 ۳۶
 ۳۷
 ۳۸
 ۳۹
 ۴۰
 ۴۱
 ۴۲
 ۴۳
 ۴۴
 ۴۵
 ۴۶
 ۴۷
 ۴۸
 ۴۹
 ۵۰
 ۵۱
 ۵۲
 ۵۳
 ۵۴
 ۵۵
 ۵۶
 ۵۷
 ۵۸
 ۵۹
 ۶۰
 ۶۱
 ۶۲
 ۶۳
 ۶۴
 ۶۵
 ۶۶
 ۶۷
 ۶۸
 ۶۹
 ۷۰
 ۷۱
 ۷۲
 ۷۳
 ۷۴
 ۷۵
 ۷۶
 ۷۷
 ۷۸
 ۷۹
 ۸۰
 ۸۱
 ۸۲
 ۸۳
 ۸۴
 ۸۵
 ۸۶
 ۸۷
 ۸۸
 ۸۹
 ۹۰
 ۹۱
 ۹۲
 ۹۳
 ۹۴
 ۹۵
 ۹۶
 ۹۷
 ۹۸
 ۹۹
 ۱۰۰

اِنْ يَكُنْ مِنْكُمْ
اَوْفَا
اَكْفَا

فائز بنیامین کی پوجا سونو فائز بن
سنگھ کا کام تھا

وَلَقَدْ نَسَّ الْإِنسَانُ خَلْقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ

و اگر سوال گنی از انسان که چه کس بیافرید آسمانها و زمین را
اورا گرتوان سپرد بوشنای کسے بنای آسمان و زمین

لَيَقُولَنَّ خَلَقْنَاهُ الْعَزِيزُ الْعَلِيمُ ۝

البته گویند بیافرید اینها خدا غالب دانایا و دانای است
تو که بنایا اوس بر دست خود اریسے

جَعَلَ لَكُمُ الْأَرْضَ مَهْدًا وَجَعَلَ لَكُمْ فِيهَا سُبُلًا

که ساخت برای شما زمین را بساطی و ساخت برای شما در زمین اینها
بنادی تمکوزمین بیخودا و سبک دین تمکوز زمین

لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ ۝ وَالَّذِي نَزَّلَ مِنَ السَّمَاءِ

بود که شما راه یابید و دانای است که فرود آورد از آسمان
شاید تم راه با و فلک اوسته قرار آسمان

مَاءً يَقْدَرُ فَأَنْشُرْنَا بِكُلِّ مَيْمَةٍ كَذَلِكَ تَجْجُوا

آبی باندازه پس نده کردیم بان شهر مرده را زنده بر آورده خواستید
بانی ماب که بهر اهرار اسیسے اوس سبک دین اوس سبک دین

وَالَّذِي خَلَقَ الْأَزْوَاجَ كُلَّهَا وَجَعَلَ لَكُم مِّنَ

و دانای است که بیافرید اصنام حیوانات تمام آن رخت برای شما
اور جسنے بنایا سب چیز کے جو لیے اور بنایا تمکو

الْفُلُوكِ وَالْأَنْفُسَ مَا تَرَكَبُونَ ۝ لَتَسْتَأْذِنُوا عَلَى

کشتیها و از چهار پایان چیز را که ران هوا شود تا رسیدن
چوبه اور کشتی جسر سوار ہویتے ہو تا چرطه

مهدا
ارجح
ارجح

مينا
ارجح
ارجح

مينا
ارجح
ارجح

مينا
ارجح
ارجح

مينا
ارجح
ارجح

مينا
ارجح
ارجح

110.

طُحْمُورُهُ كَمَا تَذَكَّرُوا أَيْمَةً رَيْكُمُ إِذَا السُّبُحُ

بخت مرکوب باز یاد کنید نعمت پروردگار خود را و تکیه بر استیلا
او سکی بیست بر پیر یاد کرد و استیلا را احسان جب پیشه چو

عَلَيْهِ وَتَقُولُوا آمَنَّا بِالَّذِي كُنَّا هُنَا

ہزاران جنگجو بندہ یا کی خدا را کہ مستحق ساخت ہوا را بر کی گزید
اوس سپہ اور کہو یا کی وہ جس نے بس میں دیا ہمارے سپہ سالار

مَا كُنَّا لَهُ مُقِرِّينَ ۖ وَإِنَّا إِلَىٰ رَبِّنَا لَنُنْقَلِبُ ۝

ہرگز جو دیم بران توڑا ویرایتہا بسوئی پروو کار حلیق فصیح
ہم نہ تھے اوسکے مقابل ہووے اور نکو اسے بک طرف بہر جانہ

وَجَعَلُوا لَهُ مِنْ عِبَادٍ جُزْءًا ۚ إِنَّ الْإِنْسَانَ
وَمُقَرَّرِ كَذِبًا ۚ خُذُوا زِينَتَكُمْ ۚ وَأُولَٰئِكَ هُمُ الرَّاغِبُونَ

اوپر اسی ہے انہوں نے شکر اور داد اسکے بندوں سے تحقیق انسان

لایمبیین امرا کحل می یابند بایست که
آیا فراموش کرد خدا از انحرافات خود و فراموش کرد

بڑا نا فکری ہے سوچ کر کہہ لیں اپنی پادشہی میں سبکیاں دے دو گے تو پھر
 الْمَمْنِ ۝ وَإِذَا الْبُشْرَىٰ أَحْلَاهُمْ يَمَّا ضَرَبَ الْأَمْنُ بِدُ

بسیارین چون خبر داده شود کی ایام ایشان تولد افتد شش ماهی خدا
او را در آن روز کسی که خود خشمی ہے اوس خرمی جوهر نام دارد

مثلاً ظل وجهه مسوداً وهو كظيم ○ او من

هر دوی او سباه کرده او بر غنیمت باشد
سایک دن به او سکا سو نه سباه او ره دل مرین است

يُنشِئُوا فِي الْحَلِيِّ وَهُوَ فِي الْخَصَامِ غَيْرُ سَيِّئٍ

کہ پروردہ میشود و زبیر و او در صف خصوصیت ظاهر میکرد و در آخر کار کرده

وَجَعَلُوا الْمَلَائِكَةَ الَّذِينَ هُمْ عِبَادُ الرَّحْمَنِ انْشَاءً

و دفتر مقرر کردند فرشتگان را کہ بندگان خدا اند

أَشْهَادًا خَلَقَهُمْ سِتْ كِتَابٍ شَهَادَةً

آیا حاضر بودند نزدیک آن فرشتگان نشان نوشته خواهد شد این گواهی نشان

يُسَدُّونَ وَقَالُوا الْحَمْدُ لِلَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بر سبده خوانند و گفتند که از آن اگر خواستی خدا پرستش میکردیم

مَا لَكُمْ بِذَلِكَ مِنْ عِلْمٍ إِنْ هُمْ إِلَّا يَخْرُصُونَ

منیت ایشان را با مقدمه و اش نیستند ایشان مگر دروغ گوئی

أَمْ أَمِيتَهُمْ كِتَابًا مِنْ قَبْلِهِ فَهُمْ بِهِ مُسْتَكْبِرُونَ

آیا داده ایم ایشان را کتابی پیش از قرآن پس ایشان بان کتاب چنانچه

بَلَا قَوْلُوا إِنَّا وَجَدْنَا آبَاءَنَا عَلَىٰ أُمَّةٍ وَإِنَّا عَلَىٰ آثِمِينَ

نی نی بلکه گفتند بر آئینه ما یافتیم پدران خود را بر مبنی و بر آئینه ما بر نی

بَلْ كَذَّبَتْ بَنِي إِسْرَءِيلَ وَكَانَ مُوسَىٰ أَمِينًا فَأَخَذُوا مِيثَاقَهُمْ لَعَنَّاهُمْ وَجَعَلُوا قُلُوبَهُمْ غَافِلِينَ

بلکہ کہتے ہیں کہ بنی اسرائیل و کان موسیٰ امین و اخذوا میثاقهم لعنناهم و جعلوا قلوبهم غافلین

یُنشِئُوا

یُنشِئُوا

یُنشِئُوا

یُنشِئُوا

یُنشِئُوا

یُنشِئُوا

یُنشِئُوا

یُنشِئُوا

یُنشِئُوا

یُنشِئُوا

یُنشِئُوا

یُنشِئُوا

یُنشِئُوا

یُنشِئُوا

یُنشِئُوا

یُنشِئُوا

یُنشِئُوا

یُنشِئُوا

یُنشِئُوا

یُنشِئُوا

یُنشِئُوا

یُنشِئُوا

یُنشِئُوا

یُنشِئُوا

یُنشِئُوا

یُنشِئُوا

یُنشِئُوا

یُنشِئُوا

یُنشِئُوا

یُنشِئُوا

کون

۲۲

مُهْتَدُونَ ۝ وَلَئِكَ مَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ

راہ یافتگانیم و چھین نفرستادیم پیش از تو

فِي قُرْيَةٍ مِنْ قَبْلِكَ ۚ قَالِ مُتَرَفِّعِينَ بِهَا أَنَا وَجَدْنَا

در ایچ و ہی ترسانجہ را اگر گفتند سفیان آن رہ نہ آئینا بنیم

۲۳

أَبَاءَنَا عَلَى أُمَّةٍ وَأَنَا عَلَى آثَرِهِمْ مُقْتَدُونَ ۝

پدران خود را بر دینی و ہر آئینہ ما بر ہے ان ن متابعت کنندگانم

قُلْ أُولَئِكَ جُنُودُكُمْ يَاهْدِيكُمْ مِمَّا وَجَدْتُمْ عَلَيْهِ

گفت پیما بر آید متابعت پدران مغربی نمایند اگر چہ دورہ ام ہند ہیکہ زیادہ تر راہ نمائندہ ایشان

۲۴

أَبَاءَكُمْ قَالُوا إِنَّا بِمَا أُرْسِلْتُمْ بِهِ كَافِرُونَ ۚ فَانْتَحَمُوا

پدران خود را گفتند بر آئینہ ما بچہ فرستادہ شدہ را ہر آن نامتقدیم پس انتحام شدیم

۲۵

ع

مِنْهُمْ فَانْظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُكَذِّبِينَ ۝

از ایشان حال پس رنگر چگونه بود عاقبت دروغ دانندگان

وَإِذْ قَالَ إِبْرَاهِيمُ لِأَبِيهِ وَقَوْمِهِ إِنَّنِي بَرَاءٌ مِمَّا

و یاد کن چون گفت ابراہیم پدر خود را و قوم خود را آئینہ من بی تعلف را بخند

جنتکم
قل
غیر طع

راہی بری

۵۹۴
 کہ ہر ایک کو اپنی جگہ پر لایا گیا ہے
 حضرت ابراہیم علیہ السلام پر
 خدا تعالیٰ کی طرف سے

تَقْبِلُونَ ۝ إِلَّا الَّذِي فَطَرَنِي فَإِنَّهُ سَيَهْدِينِ
 پیشکش کیجئے گا کسی کو یا نہیں پتا ہے کہ میں نے جو کچھ بنایا ہے وہ سب کو ہدایت دے گا
 وَجَعَلَهَا كَلِمَةً بَاقِيَةً فِي عَقِبِهِ لَعَلَّكُمْ تَجْتَنِبُوهَا
 اور میں نے اسے ایک کلمہ بنا دیا ہے جو اس کے پیچھے رہے تاکہ تم اس سے بچ سکو
 بَلْ مَتَّعْتُ هَؤُلَاءِ وَآبَاءَهُمْ حَيَاتًا مِّنْ قَبْلُ
 بلکہ میں نے انہیں اور ان کے باپوں کو پہلے سے زندگی عطا کر دی تھی
 وَلَمَّا جَاءَهُمُ الْحَقُّ قَالُوا هَذَا
 اور جب ان کو حقیقت پہنچائی گئی تو انہوں نے کہا یہ تو
 سِحْرٌ قَدِيمٌ ۝ وَقَالُوا لَوْلَا نَزَّلَ الْفُورُ
 پرانا جادو ہے اور انہوں نے کہا لے آؤ آگ کی آگ
 الْقُرْآنَ عَلَى رَجُلٍ مِّنَ الْقَبَائِدِ عَظِيمٍ ۝
 قرآن کو ایک بڑے بڑے آدمی پر اتار دیا جائے گا
 يَقْسِمُونَ رَحْمَتَ رَبِّكَ حَنَقًا مِّنْ مَّا بَيْنَ يَدَيْهِمْ
 انہیں اپنے رب کی رحمت سے نفرت ہے کہ ان کے سامنے
 مِّنْ قَبْلِ يَدَيْهِمْ هُدًى مِّنْ رَبِّهِمْ

۲۶
۲۷

۲۸

۲۹

۳۰

۳۱

کہ ہر ایک کو اپنی جگہ پر لایا گیا ہے
 حضرت ابراہیم علیہ السلام پر
 خدا تعالیٰ کی طرف سے

(۱۳۰)

میں نے اپنے خطرات کو
دعا کے ساتھ اٹھایا

وہ اللہ کے روزی و نیک
نور کی غور و نظر سے
سب کو ان کی غور و نظر سے

سَقْفًا
حجۃ الہد
و ازادہ کلمت

مَعِيشَتِهِمْ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَرَفَعْنَا بَعْضَهُمْ
فَوْقَ بَعْضٍ دَرَجَاتٍ لِّيَتَّخِذَ بَعْضُهُمْ
بَعْضًا سُلٰمًا

اور ہم نے ان کی دنیا کی زندگی میں بعض کو بعض پر
درجات پر بلند کیا تاکہ بعض بعض کو سلام
کے طور پر لے سکیں

وَرَحْمَتِ رَبِّكَ خَيْرٌ مِّمَّا يَجْمَعُونَ ۝ وَكُلًّا
أَن يَكُونَ النَّاسُ أُمَّةً وَاحِدَةً لَّجَعَلْنَا لِنِ

تُكَفِّرَ بِالرَّحْمَنِ لِيُؤْتِيَهُمْ سَقْفًا مِّنْ فَضْلِهِ وَمَجْرَجًا

عَلَيْهَا يُظْهِرُونَ ۝ وَلِيُؤْتِيَهُم مَّا يَأْتُوا بِالنَّفَرِ

عَلَيْهَا يُتَكَلَّمُونَ ۝ وَنَزَحْنَا فَاوْرَانِ كُلِّ ذٰلِكَ

جَنِّ بَرَكٍ شَيْطَانٍ اَوْ سَوِيكَةِ اَوْ رِيحٍ

۳۲

۳۳

۳۴

۵۹۶
 در این کتاب که در این دنیا و آخرت
 از هر کسی که در این دنیا و آخرت
 از هر کسی که در این دنیا و آخرت

لَا تَتَّبِعُوا الْاَوَّلِيْنَ وَالْاٰخِرِيْنَ ۚ سُبْحٰنَ عِلٰهِ رَبِّ الْعِزَّةِ عَمَّا يَصِفُوْنَ
 گر آنکه پرهیز کنید از گمراهی دنیا و آخرت
 مگر بر شما دنیا کیست چنانچه
 اوست که پرهیز کند از گمراهی دنیا و آخرت
 لِّلْمُتَّقِيْنَ ۝ وَهٰنَ يَهْمُ عَنْ ذِكْرِ الرَّحْمٰنِ نَقِيْضٌ
 متقین است و هر که غافل شود از یاد خدا
 او نمی تواند بود که در یاد خدا
 لَٰكِنَّ شَيْطٰنًا فِهْرًا ۝ الْقَرِيْنَ ۝ وَاِنَّهُ لَيَصْدُقُ
 بلکه شیطان فیهراست و قرین است و او راست
 بزرگ او شیطان است پس آن شیطان در آتشین بود و بر آتشین با زمین آید
 آن شیطان پرهیز است از گمراهی دنیا و آخرت
 عَزَّ السَّبِيْلُ ۝ يَكْسِبُوْنَ اَلْهٰوْمَ وَهُوَ يَكْسِبُوْنَ
 از راه و آدمیان می پندارند که ایشان راه را پندارند
 راه و پندارند که ایشان راه را پندارند
 حَتّٰى اِذَا جَآءَ نَاقَالٍ يَلْبِيْكَ يٰنَبِيَّ وَبَلِيْكَ ۝
 تا آنوقت که آدمی را پندارند که ایشان راه را پندارند
 بهمان نکه که پندارند که ایشان راه را پندارند
 الْمَشْرِقِيْنَ فَيَلْبِسُ الْقُرْبٰنَ ۝ وَلَنْ يَنْفَعَكُمُ الْيَوْمَ
 مشرق و مغرب بود پس پندارند که ایشان راه را پندارند
 مشرق و مغرب بود پس پندارند که ایشان راه را پندارند
 اِذْ ظَلَمْتُمْ اَنْكُمُ فِي الْعَذَابِ مُشْتَرِكُوْنَ ۝
 از آنکه ستم کرده دید آنکه در عذاب با هم شریک است
 جب تم ظالم هر چه است پس ستم کرده دید آنکه در عذاب با هم شریک است

لَا
 غیر ف
 کف
 دل بخت
 ویک
 یقین
 دل بخت
 حال

چنانچه
 آدمی
 در این دنیا و آخرت
 از هر کسی که در این دنیا و آخرت
 از هر کسی که در این دنیا و آخرت

در این کتاب که در این دنیا و آخرت
 از هر کسی که در این دنیا و آخرت
 از هر کسی که در این دنیا و آخرت

اَفَاَنْتَ تَسْمَعُ الصَّوْتِ اَوْ تَهْتِكُ الْعَمَى وَمَنْ كَانَ فِى ضَلَالٍ
 یا محمد آیا تو می شنوی که اینها باراه می تو می تو را از راه دور می شنو
 و کیا تو می شنوی که اینها باراه می تو می تو را از راه دور می شنو
 مبین فَاَمَّا نَدْعُهُنَّ بِكَ فَاِنَّا نَحْنُ مَسْمُوعُونَ
 ظاهر است پس اگر ازین عالم بیرون ترا پس البته ما را می شنوید و انعام می کنی
 اَوْ نُرِيكَ الَّذِى وَعَدْنَاهُ فَاِنَّا عَلِيمٌ
 یا ایست که بنمایم ترا آنچه وعده دادیم بایشان پس برآیند بپیشانی تو و انعام
 یا محمد که بپیشانی تو و انعام می کنی
 فَاسْتَمِعْ بِالَّذِى اَوْحٰى اِلَيْكَ اَنْتَ عَلَى
 پس شنو بدان بآنکه وحی می فرستاده شد بکوه بر آینه نور
 صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ وَاِنَّ لَكَ لَدُنَّا لَ لَفَتْحًا
 راه راست است و بر آینه قرآن بدست ترا و قوم ترا
 وَسَوْفَ تَسْأَلُونَ وَاَسْأَلُكَ مِنْ رُسُلِنَا
 و شما سوال کرده خواهید شد و پرسش احوال آنکه فرستاده بودیم
 قَبْلَكَ مِنْ رُسُلِنَا اَجْعَلْنَا مِنْ دُونِ الرَّحْمٰنِ
 پیش از تو از پیغامبران خود آما ساخته بودیم بجز خدا
 بختی پیشه گوی میهنه رکنی بن رحمن کیست سوا

مذلّ العباد
 طم و اما انما
 نرسنك
 طم

۹۸
 ملاقات ہو یا دوسرے کو اس کے احوال کا
 کتابوں سے تحقیق کر رہی ہیں
 یہاں تک کہ ان میں سے کسی ایک کو
 ملاقات ہو یا دوسرے کو اس کے احوال کا

۲۵
 اِلٰهَةً يُعْبَدُونَ ۝ وَكَذٰلِكَ اَرْسَلْنَا مُوسٰی بِآيٰتِنَا

معبودان دیگر کہ پرستش کر رہے تھے اور آریہ فرستادیم موسیٰ را با نشانہاں

اور حکم کہ جو بے جاؤں ^۱ اور پہنچے بھیجا موسیٰ اپنی نشانیاں دیگر

اِلٰی فِرْعَوْنَ وَمَلَآئِهِ فَقَالَ اِنِّیْ رَسُوْلٌ رَّبِّ

کے فرعون و اشراف قوم او پس گفت ہر آئینہ من پیغامبر پروردگار

الْعٰلَمِیْنَ ۝ فَلَمَّا جَاءَهُمْ بِآيٰتِنَا اِذَا هُمْ مِنْهَا

عالمہا ام پس آن هنگام کہ آمد بدیشان با نشانہاں گمانگاہان ^۲ ان نشانہاں

یَضْحَكُوْنَ ۝ وَمَا نُرِیْهِمْ مِنْ اٰیَةِ الْاٰهٰی اَکْبَرُ

میںندیدہ ^۳ یعنی نمودیم ایشان ^۴ بچہ نشانہ ^۵ گردی بزرگتر و

میں ^۶ اور جو دکھاتے تھے ہم او کو نشانہ ^۷ سو دوسرے سے بڑھا

مِنْ اَخْتَا وَاَخَذْنٰهُمْ بِالْعَذَابِ لَعَلَّهُمْ

از قرین خود و گرفتار کردیم ایشانرا بعبودت ^۸ بود کہ ایشان

اَوْفَرُّوْا ۝ وَكَذٰلِكَ اَرْسَلْنَا مُوسٰی بِآيٰتِنَا

اور بڑا ^۹ یعنی ^{۱۰} از کبر تکلیف میں شاید وہ

یَرْجِعُوْنَ ۝ وَقَالُوْا اٰیٰتُہُ السِّحْرِ اَدْعٰکُنَّ اَرْبَابَکَ

رجوع کنند ^{۱۱} وگفتند ای جادوگر دعا کن برای ما بختا ^{۱۲} پروردگار

۲۵

۲۶

۲۷

۲۸

۲۹

ایہ

بخدمت الہ تعالیٰ
 لاسم

وہی سلطان مافقی

دعوت

عَنْهُ الْعَذَابُ إِذَا هُمْ يَنْتَقِبُونَ ۝ وَنَادَىٰ

از ایشان که عقوبت را ناگهان ایشان عهدی شکسته و آواز داد
اون پر سے نکلیف تھی وہ وعدہ توڑ داتے اور کھارا

فِرْعَوْنَ فِي قَوْمِهِ قَالَ يَقَوْمِ اَلَيْسَ لِي مَلِكٌ

فرعون در میان قوم خود گفت ای قوم کہیں امانت پست پائیں
فرعون اپنی قوم میں بولا اے قوم میری پہلا جگو نہیں حکومت

مِصْرَ هَذِهِ اَلَا تَنْتَظِرُونَ ۝ يَمْحُيْ اَفْلا

مصر داین جو یہاں پر دیر زیر کوشک من کیا
مصر کی دور یہ نہیں جانتی ہیں میرے نیچے کیا

تَبْصُرُونَ ۝ اَمْ اَنَا خَيْرٌ مِنْ هٰذَا الَّذِي هُوَ مَعَكُمْ

میں بہتر ہوں یا بلکہ من بہتر ام میں تجھ سے خوارست نہیں
تم نہیں دیکھتے کہ پہلا میں ہوں بہتر اس شخص سے جسکو عجب

وَلَا يَكَادُ يَمِينُ ۝ فَلَوْلَا اَلْقَىٰ عَلَيْهِ اَسْوَدَةٌ

و نزدیک نیست کہ سخن واضح گوید کس چراغ فروغ آورده نہ بدستخیز شہنا
اور صاف نہیں بول سکتا وہ بہر کیوں نہ آہستہ آہستہ

مِنْ ذَهَبٍ اَوْ جَاءَ مَعَهُ الْمَلٰٓئِكَةُ مُقَرَّرٰۤی

از زر یا نیا ہمراہ اوفشکان
سویکے یا آتے او کے ساتھ نہ پرا باندہ گرفت

فَاَسْتَحَفَّ قَوْمَهُ فَاَطَاعُوْهُ اِنَّهُمْ كَانُوْا قَوٰۤی

پس یہ عقل کو قوم خود را پس متول کرد نہ فرمان اور آئینہ ایشان بود کردہ
پہر عقل کہو دی اپنی قوم کی پہر اوسکا کہا نا مقدر وہ تھے لوگ

اوس گریہ میں کہیں
میں سے حکم سے استغناء اور نہیں
میں سے نہیں کیا گیا
خارج میں لا تابا کلام شرع

طاہری و زبانی
حضرت مولیٰ علیہ السلام
آسیو کہ وہ آسیو

یہاں حضرت موسیٰ اور ہوں

بہر باندہ کہ ۱۲ مو
سے فخری کہی ہونی باقی
کلیف اور جس پر ہر مہربان ہونا
وہ اب گلہ نہیں تھا جو کہ

[illegible]

فَسَقِينَ ۝ فَلَمَّا أَسْفَوْا ابْتِغَيْنَا لَهُمْ فَاغْرَفْنَاهُمْ

فاسق پس آن بکام که چشم او در میان انتقام و شایسته علم از ایشان پس می رسد
بجمله بهر سبب همگونی چون کمال دلاوی شایسته بدلائل نیز خواهد بود

اجمعين ١٠ فجمعنهم سكرًا ومثلاً للآخرين

سب کو یہ خبر ہو گئی کہ ان کے گھر میں ایک ایسا بڑا کھانا ہو رہا ہے جس کا نام "کھانا" ہے۔

وَلَمَّا ضُرِبَ ابْنُ مَرْيَمَ مِثْلًا لِّاِقْوَمِكَ مِنْهُ

و انگاه که دستان زده شد ایسر مریم بناگاه قوم تو را زمین و آسمان

بصالحين ○ وقالوا أءالطعننا خير من هذا هو ما

آواز بلند میگفتند گفتند آبا معبودان ما بهتر اند یا عیسی

ضریق لک الاحد کلاماً

نمودند با تو کر بکار برده بلکه ایشان نوی
ستاد محترم که

جو درین محنت پر سب متذکر یکو بکنند بهر دوگ بین جهنگ او
از ابو الاعمد القسری

این بود که عیسی علیه السلام و جلاله صلا
تسبیست عیسی گریه کرده که انعام کرده ایم بر تو ای مسیح و ازانکه

وہ کیا ہے ایک بندہ کہ اپنے اوپر فضل کیا اور کہا گیا

بنی اسرائیل ۵ و لو نشاء لعلنا منکم
و اگر سخاوتیم البته کردی که بدل نشاء

اور اگر ہم چاہیں نکالیں ہمیں یہ

سکفا
فیر

یصلیٰ
اک
الکبر

Handwritten text in Urdu script, likely bleed-through from the reverse side of the page. The text is illegible due to the quality of the scan and the nature of the bleed-through.

والتعميم
بنات الیاء و صلا
ح اف ر و الحان
ح و صفا

فہرست کتب و اوراق

4.

مَلَائِكَةٍ فِي الْأَرْضِ يَخْلُقُونَ ۝ وَاللَّهُ عَلِيمٌ

وہنگا ور زمین جملہ نہوں اور ایسی زمینیں
 فستہ زمین زمین میں ہماری جگہ اور وہ نشان ہے

لِلنَّاسِ أَفَلَا تَتَذَكَّرْنَ فِيهَا مَا تَتَّبِعُونَ هَذَا

قیامت را پس شبهه کنید در ثبات و گویا محمد پیر وی من کنید این آ
اوست که شما سزاوارست در سوگها کرد و او را میرا که ما نوحی به

4

طَرِيقُ مُسْتَقِيمٍ ۝ وَلَا يَصُدُّكُمْ عَنْهُ الشَّيْطَانُ

راہ راست و باز دارد شمارا شیطان
 ایک سیدی راہ ہے او نیز روئے تمکو شیطانی

44

إِنَّكُمْ عِدَدٌ صَبِيرٌ ۝ وَكَانَ جَاءَ عَلَيْنَا لَيْلٌ

سرایید اور دریں مقام زمین طاعت
وہ مقام زمین ہے حرم اور حایہ نشانیان بکر

تَالْقَدْرِ جُتُّكُمْ بِالْحِكْمَةِ وَالْإِيمَانِ كَلَامُكُمْ

گفت آورده ام به شما حکمت را و آورده ام تابان کفر برای شما پس
 بگو ای من و ای ما چون شما را که با این اوستا نیکو بعضی بخ

4

الَّذِي تَخْتَلِفُونَ فِيهِ فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا

اختلاف می کنند در آن پس بر سید ارضا و فرزان کتابی

إِنَّ اللَّهَ هُوَ رَبِّي وَرَبُّكُمْ فَاعْبُدُوهُ هَذَا صِرَاطٌ

هر آینه تنه او را در کاشن و پروردگار شفاست پس بر سینه او انبیا را
شکستند و هر یک از ایشان را در سینه او شکستند و هر یک از ایشان را در سینه او شکستند

۶۰۲ اور صدیقین کے لئے یہ ہے کہ جو لوگ خدا کو یاد رکھیں اور اس کی راہ میں جہاد کریں ان کو اللہ تعالیٰ جنت میں داخل کرے گا۔
 ۶۰۳ اور صدیقین کے لئے یہ ہے کہ جو لوگ خدا کو یاد رکھیں اور اس کی راہ میں جہاد کریں ان کو اللہ تعالیٰ جنت میں داخل کرے گا۔

مُسْتَقِيمٌ ۝ فَاخْتَلَفَ الْأَحْزَابُ مِنْ بَيْنِهِمْ

راست ہیں اختلاف کر دیند جماعتها در میان خویش

فَوَيْلٌ لِلَّذِينَ ظَلَمُوا مِنْ عَذَابِ يَوْمٍ أَلِيمٍ ۝

پس وای آنرا کہ ستم کردند از عقوبت روز دراز و دردناک

هَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا السَّاعَةَ أَنْ تَأْتِيَهُمْ بَغْتَةً

انظار نمکنند مگر قیامت را کہ بآید بدیشان ناگهان

وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ ۝ الْأَخِلَاءُ يَوْمَئِذٍ بَعْضُهُمْ

دوستان خبردار نباشند دوستان آن روز بعضی ایشان اور بگو خبر نہو

لِبَعْضٍ عَلَى الْآلَمِينَ ۝ يَعْبَادِي

بعضی دشمن باشند مگر پروردگار آن گفتہ شود آنکہ بعضی از بندہ من باشند

عَلَيْكُمْ الْيَوْمَ وَلَا أَنْتُمْ تَحْزَنُونَ ۝ الَّذِينَ

بر شما امروز (و نه شما اند و گمین شویید ای آن اندکامین کہ تم پر آج کے دن اور نہ تم غم کھاؤ

آمَنُوا يَأْتِيَانَا كَاغْفَاً مُسْلِمِينَ ۝ ادْخُلُوا

ایمان آورند بآیتنا و مسلمان ہوں گے گفتہ شود و آئید یقین لاکہ ہماری باتوں پر اور رایہ حکم بردار

۴۴

۴۵

۴۶

۴۷

۴۸

۴۹

یَعْبَادِي
 پروردگار من
 یَعْبَادِي
 پروردگار من
 دست بآیتنا
 دست بآیتنا
 دست بآیتنا

درو

الْجَنَّةُ أَنْتُمْ وَأَزْوَاجُكُمْ تُخْبَرُونَ بِطَافٍ

بہشت شما و زمان شما خود بخال ساخته گردانیدہ شود
بہشت میں تم اور تمہاری عورتیں کہ تمہاری عزت کریں گے تمہیں

عَلَيْكُمْ بِحُفَافٍ مُزْدَهَبٍ وَأَكْوَابٍ فِيهَا

برایان کا مسما می ہوں راز از راز و گویا نیز و در بہشت ہا
اون باسن کا بیان سونی کی اور انجور کے اور وہاں ہے

مَا تَشْتَهِيهِ الْأَنْفُسُ وَتَلَذُّ الْأَعْيُنُ وَأَنْتُمْ

اچھ خواہش کردہ نفس و لذت کردہ از دیدن اوستیا
جو دل چاہے اور پس آکھیں آرام بادین اور گویا

فِيهَا خَالِدُونَ ۝ وَتِلْكَ الْجَنَّةُ الَّتِي أُورِثْتُمُوهَا

ایجا جاویدان شدہ و ابن آن بہشت کہ عطا کردہ شدہ تمہارا
اور نہیں ہمیشہ رہنا اور ہمہ اسی بہشت جو میراث پائی ہو

بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ۝ لَكُمْ فِيهَا فَاكِهَةٌ كَثِيرَةٌ

بسیار اچھے میوے جو کرتے رہے تمکو و بہن میوے بہن بہت
شمار است اینجا میوہ بسیار

مِنْهَا تَأْكُلُونَ ۝ إِنَّ الْجَحِيمَ فِي عَذَابٍ

کہ از ان میخورید بر آئند گناہگاروں و در عذاب
او بہن سے کہا ہے جو فاء البتہ جو گنہگار بہن و در جہنم بارہن

بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ۝ لَا يَفْتَرُ عَنْهُمْ وَهُمْ فِيهِ

دو رخ جاویدانند سخت کردہ و لشو و الشبان عفو و استبان از عذاب
بہن ہمیشہ رہتے نہ الکی ہوتی ہے اون پر اور اوس بہن

بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ۝ لَا يَفْتَرُ عَنْهُمْ وَهُمْ فِيهِ

تشریح
دع ص و فہر
دع کان فہر

فہر
فہر

کافرا
برآوردہ اللفظ
اشباع الهم

مُبِلِّسُونَ ۝ هُوَ مَا ظَلَمْتُمْ وَلَكِنْ كَانُوا

نما میدهند خاموش نشسته رستم کردند برایشان او لیکن این بودند
چراغین ناامید او بیست و یکم بر ظلمتین کما یکنوع

هُوَ الظَّالِمِينَ ۝ وَنَادَىٰ أَيْمَانَكَ لِيَقْضَ

سنگار
و آواز دهند که ای ملک باید که بر من حکم کنی
و می بینی الظالمات او بچا گئی ای ملک که من بمافضل که گئی

عَلَيْكَ نَارِكَ قَالَ أَنْتُمْ مَكْتُوبُونَ ۝ لَقَدْ

بر
بر و در کار تو ملک گوید بر آینه تمام همیشه باشند گانید بر آینه
ترا اب و ده که گاه گاه باشد

جَنَّاتُ الرِّبِّ لَٰكِنْ أَكْثَرُكُمْ لَا يَعْلَمُونَ ۝

آوردیم بشما سخن راست را ولیکن اکثر شما سخن بشما را خوانید
هم آید این نهار باس سعادین بر تم بهت لوگ بجی باست بر آید

أَمْ أَمْرًا مَّوَدَّعًا مَّوَدَّعًا مَّوَدَّعًا ۝ أَمْ يَحْسَبُونَ

آیا غم کرده اند صدم بر کار که پس بر آینه نامر غم هم کنند گانم آبی ندانند
چرا که اینهمون به نظر ای که یک بات تو هم می گویید ای که یک خصال که بین

أَنَّا لَا نَمْنَعُكُمْ مِنْ لَدُنَّا ۝ وَرَسُولُنَا

که ما نمی شنویم سخن نهان ایشان را و سرگوشی ایشان را از یک می شنویم و قدر دان
که هم نمین خفته اند بپند اور سنوره کیون این اور شمار نهی

لَدُنَّا ۝ قُلْ إِنْ كَانَ لِلرَّحْمَنِ وَلَاءٌ

نزدیک ایشان می نویسد گو اگر بغض باشد خدا را از نزدیک
ان کے پاس من گفتم و لا که اگر نور حقن کو ادر لاد

ان کے پاس من گفتم و لا که اگر نور حقن کو ادر لاد

و ملک ملک است
کاد او غم می بیند
گفته اند که او را
فصل از مکتوب فی ذال حجه
عذرت بر کار او
وله
در
که

حق بر آید
بن کار او
بن کار او
بن کار او

بن کار او
بن کار او
بن کار او
بن کار او

۲۳

فَاَنَا اَوَّلُ الْعَبْدِيْنَ ۝ سُبْحٰنَ رَبِّ السَّمٰوٰتِ
 ۸۱ ۱۰۰
 ۸۲ ۱۰۰
 ۸۳ ۱۰۰
 ۸۴ ۱۰۰
 ۸۵ ۱۰۰

يَلْقَا
 حَيْثُ جَاءَ
 ۵۱ وَخَلَّاتُ مَرَجٍ
 فِي الطُّورِ

۵۱ وَخَلَّاتُ مَرَجٍ
 فِي الطُّورِ

۶۰۵
 ہر کس کو ایسی دعا ہے کہ اس کا ہر کام آسان ہو اور ہر دشمن سے محفوظ رہے
 ہر کس کو ایسی دعا ہے کہ اس کا ہر کام آسان ہو اور ہر دشمن سے محفوظ رہے
 ہر کس کو ایسی دعا ہے کہ اس کا ہر کام آسان ہو اور ہر دشمن سے محفوظ رہے
 ہر کس کو ایسی دعا ہے کہ اس کا ہر کام آسان ہو اور ہر دشمن سے محفوظ رہے

وَلَا يَمْلِكُ الَّذِينَ يَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ الشَّفْعَةَ
 اور ان کے لئے جو ان کے لئے دعا کرتے ہیں وہ اس کے لئے شفاعت نہیں کر سکتے
 إِلَّا مَنْ شَاءَ يَلْحَقْ بِهِمْ رَبُّهُمْ فَيَقُولُ لَهُمْ
 لیکن جس کو چاہے وہ ان کے ساتھ جاتا ہے اور ان کو کہتا ہے کہ تم میرے ساتھ آ جاؤ
 سَأَلْتَهُمْ مَنْ خَلَقَهُمْ لَيَقُولُنَّ اللَّهُ فَأَنَّى
 سوال کنی ان کو ان کے لئے کہ تم کس نے پیدا کیا ہے ان کے لئے کہ وہ کہیں کہ اللہ نے پیدا کیا ہے
 يَوْمَئِذٍ نَبْلُوهُمْ هَلْ يُفَكِّرُونَ ۚ وَقِيلَ لَهُمْ لَبِئْسَ مَا تَدْعُونَ
 اُس دن ہم ان کو آزمائیں گے کہ وہ سوچتے ہیں یا نہیں سوچتے ہیں کہ ان کے لئے کیا دعا ہے
 لَا يُؤْمِنُونَ ۚ فَاصْبِرْ لَهُمْ وَقُلْ لِسُلَيْمَانَ قَدْ أَتَى
 ان کو ایمان نہیں آتا ہے تو صبر کر اور کہہ دے کہ سلیمان کو آ گیا ہے
 لَمُون ۚ

۸۶

۸۷

۸۸

۸۹

قیلہ
 و
 ف

تقویٰ

خواہند داشت
 آفسہ معلوم کریں گے
 سورة الدخان نزلت بمكة ثم الجاثية
 آیاتہا ۲۵ و کلماتہا ۲۲ و حروفہا ۱۳۲ و رکعاتہا ۱

ف
 ہر کس کو ایسی دعا ہے کہ اس کا ہر کام آسان ہو اور ہر دشمن سے محفوظ رہے
 ہر کس کو ایسی دعا ہے کہ اس کا ہر کام آسان ہو اور ہر دشمن سے محفوظ رہے
 ہر کس کو ایسی دعا ہے کہ اس کا ہر کام آسان ہو اور ہر دشمن سے محفوظ رہے
 ہر کس کو ایسی دعا ہے کہ اس کا ہر کام آسان ہو اور ہر دشمن سے محفوظ رہے

المؤمنين

مكتبة جامعة القاهرة

ان کے لئے

بہارِ نبویؐ

قلم بشارت
 روح محفوظین
 والو کو لکھ دیتے ہیں
 سید الفیاض

521
521

بسم الله الرحمن الرحيم

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

حَمْدٌ ۖ وَالْكِتَابُ الْمُبِينُ ۝ إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ فِي

مستم کتاب واضح کہ ہر ایک مافر و اور ہمیں کتاب
مستم ہے اس کتاب واضح کی ہے اور اس کو تو

سُكْرَةُ مُبْرَكَةٍ إِنَّا كُنَّا مُنْذِرِينَ ۝ فِيهَا

شب مبارک ہر برائے مایہ و دم ترسانندہ در شب مبارک
 ایک برکت کی رات میں ہم میں کہہ سنا واسیے اوسی میں
 و تر فرور و تر فرور و تر فرور و تر فرور و تر فرور

يُفَرِّقُ كُلَّ أَمْرٍ حَكِيمٍ ۝ أَمَّا مِنْ عِنْدِنَا لَئِلاَّ

بجای لکړه ميسود هر کار سهار ورو و او وږم انرا بومي کون د زرتري کي کي
 به او تاسي پر کام جانجا هو او کي هر کار سهار پاس سي که هم بن

و دیم فستقده کما فزدا و دیم انرا بسبب بخشش من از یک دگر کاروانی

میں نے دیکھا ہے کہ یہ سب کچھ ہمارے لیے ہے۔

فَلْيَلْمِ الْإِنْسَانَ تَلْمِيحًا بِإِغْوَاكِ الْأَرْضِ وَإِلَىٰ مَآبِهَا

جاننا رب آسمانوں کا اوزر زمین کا اوزر جو ان سب سے بڑی

اگر یقین کنندہ ایم نیست چه معبود مگر او زند و سیکند قومی میراند

کر مکر یہ ہیں یہ کیسی بندگی نہیں سوا او بے جلا تا تا اور تر

سید محمد رفیع

رَبُّكُمْ وَرَبُّ آبَائِكُمُ الْأَوَّلِينَ ۝ بَلْ هُم بَشَرٌ

پرو و گار شاست فیروز و کار پیران پیشین انباشت بلکه کفران در

رب تبارا اور زب شہزادہ اس کے پاس وادو کو

شَكَكَ يَكْمُرُ ۝ تَارِقَتُمْ إِلَى السَّاءِ

اندا بزمی میکنند پس نظر باش روزی که

وہ کہتے ہیں کہ میں نے سو تو راہ دیکھے جس دن کرلا و آسمان

يَقْنِي النَّاسَ هَذَا عَدَدُ

بکہ فرود گیر مرد ہمارا ابن عذاب

وہو ان سر ج
جگہ پر لوگوں کو
دیکھ کر

يَوْمَ رَبَّنَا اكْشِفْ عَنَّا الْعَذَابَ إِنَّا مُؤْمِنُونَ

و دینده است گویند ای پروردگار داد و در کن از عذاب بر آئینه مسلمان مشی

ایک بار ہول کیسے ہر وقت
نہم یقین کے آئین میں

الحمد لله الذي وقدر جاءهم رسول من قبلهم

نہیے اؤ کہہ سکتے ہیں اور چکا اون پس رسول کہو اسما والا

وَقُلْ أَعْتَدُوا لَهُمْ عَذَابًا مُّهِينًا

روی گردانیدند از و گفتند این شخص مو خسته شده است و است از آنجا

اور اس کے پیٹ پر پیری اور کینے لگے سکھایا ہے باؤلا اعلیٰ ہم

فَوَالْعَذَابِ قَلِيلًا إِنَّكُمْ عِندَ رَبِّكُمْ

خداوند عذابیم اندکی بر آینه شمس عود کنند اید در کفر

بیتے ہیں عذابِ تنہوڑیے، دنوںِ حق پہرو ہی کریتے ہوتے

۱۰۰

مجلس ۱۰۰

مجلس ۱۰۰

[illegible]

هو جاؤ فدا پر بھارا ہے کرب کو کہ یہ ہو کر
ایک شیرازہ دریا ہوں

وہاں تیرا گھر ہے
میں نے تجھے یاد کیا
تیرے لیے دعا کرتا رہتا ہوں

قَوْمٌ مُّجْرِمُونَ ۝ فَاسْرِ عِبَادِي لِكَلِّهِمْ

نوم کنا اچکا راند پس گفتیم بر بندگان مرا وقت شب ہر آئینہ شمار
گنہ گار ہن ہر یکے کھلا ات سے میرے بند و کوا اللہ تعالیٰ

مُتَّبِعُونَ ۝ وَأَتْرَكَ الْبَحْرَ هُوَ الَّذِي جَاءَ

نقاب کرده شود و گذارد و ریا آرمده
چهار کوبی و او چو خاوار ریا شو تقمیر

مُتَرَقُّونَ ۝ كَمْ تَرَكُوا مِنْ جَنَّتٍ وَعَيْنُونِ ۝

غرف شدہ بسیار گشتند از یوسفانها و چشمه با
 و چون او را یہ من کے چہو لگے باغ اور چشمے

وَرُفِعَ وَمَقَامٌ كَرِيمٌ ۝ وَنَعْمَ كَانُوا فِيهَا

وگدازان بارفایست که در آن
اور کهنستان اور گدازان

فَلْيَحْذَرُوا كَيْدَ الْكَافِرِ وَأَوْشَعًا فَمَا الْآخِرِينَ

محمود بود
 همچنین شد و عطا کریم این چنینه تا کردی بپایان
 اسبیلج آورد و سبب با نه نگایا سبب کیست و نه گو

فَمَا بَكَتُ عَلَيْهِ السَّمَاءُ وَالْأَرْضُ وَمَا كُنَّا

پس کریت بروم عوکل اسمان و زمین و لشد
بهره رو یا اون پر اسمان اومد زمین اعرسہ لی اوکو

مَنْظَرَيْنِ ۝ وَلَقَدْ جَعَلْنَا مِنْكُمْ إِسْرَءِيلَ

سبقت داد و پند و براینه مخلص کردیم بنی اسرائیل را از
بیشتر و او را بچا نکالا بنی اسرائیل که

فامسیر

اد

ثلاثة أيام

فکھیں

۱۰

مجلس علمیه عالیہ
دہلی

فصل ششم میں فرمایا کہ
اس کا کہنا ہے کہ
ان کو خدا اور زمین جہان دہا
چند ہزار

النجان

من بعد از این که از زمین برآید

من بعد از آنکه از زمین برآید

بلوغ
نزداده اطفال
بعد از آنکه
الرحم

العذاب لهم من فرعون انه كان عالیا

عذاب خوار کننده که از جانب فرعون بود بر این فرعون بود سرکش

من المفسدين ولقد اخترناهم على علم على العالمين

از قیدی گندگان و برآیند برگزیدیم بنی اسرائیل را که استبر عالمها

و اتينهم من الآيات ما فيه بلاء مبين

و در آیم ایشان را از آیت معجزات ایمنه در آن امتحان ظاهر بود

ان هو الا يقولون ان هي الا موتنا

پس آنکه بگویند که نیست عاقبت کار مگر همین موت

الاولى وما نحن بمفسدين

خشن و دشمن ما بر آن گنجه شده پس بپایند در آن مارا

انكم صدقين

اگر راست گوئید ای ایمنه بهترین بار قوم

والذين من قبلهم اهلكهم الله

و آنهایی که پیش از این بودند هلاک شدند آنها را بر آید آنها را

منع کی قوم اور جو ان سے پہلے تھے انکو کھیا دیا وہ

۶۱۲
 سب قوم زاد کی بات است و سب قوم کی بات است و سب قوم کی بات است
 حق یکتا و نورانی و بی شریک و بی شریک و بی شریک و بی شریک
 سب قوم زاد کی بات است و سب قوم کی بات است و سب قوم کی بات است
 حق یکتا و نورانی و بی شریک و بی شریک و بی شریک و بی شریک

لَا تُؤْمِرُ بِهِنَّ وَمَا خَلَقْتَ

کناہکار بووند کنہکار ف

السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا الْعِینِ

آسمانها زمین را و آنچه میان ہر دو است باری گمان نیاید
 آسمان زمین اور جو ان کے چنے کیلئے ہیں

مَا خَلَقْنَاهُ إِلَّا بِالْحَقِّ وَلَكِنْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ

نیا فرمیدم این ہر دور اگرچہ تیر درست ولیکن اکثر ایشان نمیدانند
 اکو تو بتا تا شک کام پر بہت لوگ نہیں سمجھتے

إِنَّ يَوْمَ الْفَصْلِ مِيقَتُهُمْ أَجْمَعِينَ يَوْمَ لَا

ہر آنہ روز انصافست سعاد و ایشانت ہمہ یکا روزی
 محقق فصل کا دن وعدہ ہے اور سب کا بدن

يَفْنَىٰ مَوْلًىٰ عَنْ مَوْلًىٰ شَيْءٌ وَلَا هُمْ يُنصَرُونَ

کہ دفع کنند ہر دوستی از دوست دیگر چیز را و نہ ایشان نصرت دادہ شود
 کام نہ از کسی کوئی زمین کسی زمین کے کچھ اور نہ ان کو مدد پہنچے

إِنَّ الْإِسْلَامَ رَحْمَةٌ مِنَ اللَّهِ إِنَّهُ هُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ

اگر اگر رحم کر دے خدا ہر آنہ خدا غالب بہر بابت ہر آنہ
 مگر جبر بہر کہی اللہ بیشک وہی ہے زبردست رحم والا مہربان

شَجَرَتِ الزَّقْنَمِ طَعَامُ الْإِثْمِ كَالْإِثْمِ

درخت زقوم طعام گناہ کی گناہت مثل سر گذاختہ شدہ
 درخت سنہندہ کا کھانا ہے گناہ کا جیسے گناہ کا کھانا

اگر گناہی زاد و جوہر ہو سب کے نورانی
 زمین کی ایک اور عین کیسے کیسے نہ خط
 وہ بہت درست بہت کو بولیں لیا
 سب کے سب کے ادب سے
 سب کے سب کے نورانی و نورانی
 خیر سب سے سب سے

معافہ
 الاثم کا لفظ
 مَوَّلٌ قَتْلُ بَشَرٍ
 غیر دع
 دود و مختلف

مکتبہ
 مکتبہ
 مکتبہ

کون

فَاعْتَلُوا
ادک دھن
وہ آب کو زمین
سینہ پر اسی

اِنَّكَ
ن

مقام
اک کر

۴۵
۴۶
۴۷
۴۸
۴۹
۵۰
۵۱
۵۲
۵۳
۵۴
۵۵

فَالْبَطْلَانِ ۞ كَفَى الْحَمْدُ ۞ خَذَرُهُ فَاَعْتَلُوا ۞
در جنگوں میں
پٹنوں میں جسے کہوں
بانی یکتو سکوا اور کھیل بھار
۴۷
اَلِی سَوَاءِ الْجَحْدِ ۞ تَوَصَّوْا فَوْقَ رَاسِهِ مِنْ
سبوی مہاندوز
بازیر نیر بالاد سواد
۴۸
عَذَابِ الْحَمْدِ ۞ ذُقْ اِنَّكَ اَنْتَ الْغَزِيْرُ الْكَبِيْرُ ۞
آب گرم کہ عفت
اگر کیم پیش بر آئینہ توئی بزم خود بزرگو ار کر امتی
۴۹
اِنَّ هَذَا مَا كُنْتُمْ يَمْتَرُوْنَ ۞ اِنَّ الْمُتَّقِيْنَ
ہر آئینہ نیست
انچہ در ان شبہ سیکردند
۵۰
فِي مَقَامٍ اَمِيْنٍ ۞ فِي جَنَّتٍ وَعِيْوَنٍ ۞ يَلْبَسُوْنَ
بھد وہی ہے
جسمین تم وہو کار کہہ پتے
۵۱
مَنْ سَنَّ فِي اسْتَبْرَقٍ مُتَقَبِّلِيْنَ ۞ كَذَلِكَ
از حرر نازک
وہ برک رو برو یکدیگر شدہ
۵۲
وَزَوْجِهِمْ بِجُودٍ عِيْنٍ ۞ يَدْعُوْنَ فِيْهَا
رشتہ بھلی
اور کا ڈھنے اکن و سر یکساںے اسطرخ
۵۳
اور سایہ دین
اؤکو کوربان بڑی انکھوں والیان
مکوا نے ہیں ان

بِكُلِّ فِكْرَةٍ أَمِينٌ لَا يَذْوِقُونَ فِيهَا الْمَوْتَ

ہر سوہ را این شدہ بخشد انجا مرگ

إِلَّا الْمَوْتَةَ الْأُولَىٰ وَوَقَّعَهُمْ عَذَابَ الْجَحِيمِ

لیکن چنڈہ بود مرگ نخستین و نہایت است ان را عذاب از شدہ آرزو
مگر جو پہلے مرگے اور بجایا او کو و دوزخ کی داری

فَضْلًا مِّن رَّبِّكَ ذَٰلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ

بسبب بخشایش از جانب پروردگار تو ایست بزرگی بزرگ

فَأَمَّا يُسْرَنَهُ يُلْسَا نِيكَ لَعَلَّكُمْ تَتَذَكَّرُونَ

جز این نیست کہ آسان ساختیم قرآن زبان تو تا بود کہ ان بنده بدست آورد
سو یہ قرآن آسان کیا بڑی بولی میں شاید وہ یاد رکھیں

فَارْتَقِبْ يَوْمَ تَأْتِي سَمُومٌ مِّنْ عُقُوبٍ

پس نظر باش ہر آید ان شان بزرگ منظر آند

سُورَةُ الْكَافِيَةِ لَيْسَ بِكَ غَيْرُ قُلُوبٍ كَذِبٍ كَذِبٍ

وَأَنذَرْنَا أَوَّلَآئِهَا وَخَرَوْنَهَا وَكَرَّمْنَاهَا

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الحکیم

حَمْدُ تَنْزِيلِ الْكِتَابِ مِنَ اللَّهِ الْعَزِيزِ الْحَكِيمِ ۝

مزد و فرستادن این کتاب از جانب خدای غالب بالحکمت
اقرار کتاب کا ہے اللہ سے جو ببردست ہے حکمت والا

إِنَّ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ لَآيَاتٍ لِلَّذِينَ

آئینہ در آسمانها و زمین نشانیست باوردانہ گانہ
آسمانوں میں اور زمین میں بہت سی ہیں مادیوں کو

وَفِي خَلْقِكُمْ وَمَا يَبُتُّ مِنْ دَابَّةٍ آيَاتٌ لِّقَوْمٍ

و در آفرینش شما و در فرشتہ پراگندہ میسازد از جانوران نشانیست قومی را
اور تمہارے بنائے میں اور جسے بکھرتا ہے جانور سے ہیں ایک کو

يُوقِنُونَ ۝ وَخَلِفَ لَيْلٍ وَالنَّهَارُ وَاللَّهُ

کہ یقین میکنند و در آمدند شب و روز و در آمدند روز و آندہ
جو یقین رکھتے ہیں اور دینے میں رات دن اور وہ آندہ

مَرَّ السَّمَاءُ مِنْ رُبِّهِ فَاحْيَا بِهِ الْأَرْضُ بَعْدَ مَوْتِهَا

خدا از آسمان روزگار پس زندہ کرد سب باران زمین بعد مرده بودن
اللہ سے آسمان سے روزی پھر جلایا اوس نے زمین کو مرے بعد

وَتَصْرِيفِ الْوَسْطَى ۝ آيَاتٌ لِّقَوْمٍ يَعْقِلُونَ ۝

و در گردانیدن بادیا نشانیست قومی را کہ عقلی یابند
اور دینے میں بادوں کے سے ہیں ایک کو گو جو جو جانتے ہیں

تِلْكَ آيَاتُ اللَّهِ تَتْلُوهَا عَلَيْكَ بِالْحَقِّ فَبِأَيِّ

این نشانیست خداست می خوانم آنرا بر تو ب راستی پس کدام
یہ بانی میں اللہ کی ہم سنائی میں بخوئیمک یہ کون سی

آیت
فر
حک

مبارک را حق

الرحمن
آیت
فر
کن دو طفا حک

تو مومن

تو مومن

غیر از ع

حَدَّثَ بَعْدَ اللَّهِ وَأَيْتَهُ يُؤْمِنُونَ وَيُؤْلِكُ

مومن بعد خدا و ایتها را ایمان می آرند و از ک

بابت کوالد اوراد سکی باین ہو کر باین کے حسد ہی ہیکر

أَفَاكُ أَتَدْمُ ۝ لَيْسَ إِلَهُكُمُ اللَّهُ تَشْلِي عَلَيْهِ تَقْرِيصُ

در شکوئی گناہگار می شنود آیت خدا را کہ خواند میشود برو باز لازم کفر

جو بے گناہگار کی کہے باین اللہ کی اوس سبب پڑی دین پر ضد کر سکتے

مُسْتَكْرًا كَانُ كَيْسَ مَرَّاهُ فَبَشِّرْهُ بِعَذَابٍ أَلِيمٍ ۝

تکر کردہ گویا شنیدہ است از ایتیں خود وہ اورا عذاب درد مندہ

غور سے جیسے وہ سنی نہیں سو خوشی سنا او کو ایک دیکھ کے ماری

وَإِذَا عَلِمَ مِنْ آيَاتِنَا شَيْئًا اتَّخَذَ هَاهُنَا أَوْلِيَاءَ

و چون نف کشد بر حسب از آیات ما بشنخ گریو آزا انجائے

اور جب خبر یاد کی جاری بانو نہیں کسی چیز کی او کو پھر او کے ہنہا

لَهُمْ عَذَابٌ مُهِينٌ ۝ مَنُورًا نُّهَمُّ حَتْمٌ وَلَا

ان نراست عذاب غور کثدہ انظر ان ان درخست و

ایسکو زلت کی مار ہے ربے او ن کے درخ ہیکر

يَعْنِي عَنْهُمْ مَا كَسَبُوا شَيْئًا وَلَا مَا اتَّخَذُوا مِنْ

دفع کنند از ان ان انجہ کسب کردند چیز نرا دفع کنند نرا کدہ و ستان گشتند

کام نہ آویکے گا او کو جو کمایا تھا کچھ اور نہ وہ جو کر چکے ہے

وَرِثَ اللَّهُ أَوْلِيَاءَ ۝ وَلَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ ۝

بخیر خدا و ان نراست ان عذاب بزرگ

اللہ کے سوا کس رفیق اوراد کو بری مار ہے

الحمد لله

الح

آلله ع

منه منه
و باخلف

هَذَا هُدًى وَالَّذِينَ كَفَرُوا آيَاتِ رَبِّهِمْ
 این قرآن هدایت دهنده است و آنکه کافرانند آیات پروردگار خویش
 را نماند و او را سزاوارست که عذاب در روز قیامت بر او نازل شود
 لَهُمْ عَذَابٌ مُرْجَرٌ أَلَمْ يَكُنْ اللَّهُ الَّذِي تَشْكُرُونَ
 ایشانراست عذاب در روز قیامت و آنراست عذاب مرگ است که شکر کرد
 او را که سزاوارست که عذاب در روز قیامت بر او نازل شود
 لَكُمْ بِالْحَيَاةِ وَالْمَوْتِ فَتُبْ فِيهِ بِالْعَمَلِ وَكَتَبْنَا
 برای شما در باران و آنراست عذاب مرگ است که شکر کرد
 تَبْطِئُونَ وَرَبُّكُمْ عَلِيمٌ
 از فضل او و در روز قیامت عذاب مرگ است که شکر کرد
 مِنْ فَضْلِهِ وَلَكُمْ تَكْوِينُ سَحَابٍ وَغُلَامٍ
 از فضل او و در روز قیامت عذاب مرگ است که شکر کرد
 فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا مِنْهُ إِنَّ
 در آسمانها و در زمینها و آنچه در میان است همه یکجا از فضل او
 فِي ذَلِكَ آيَاتٍ لِقَوْمٍ يَعْقِلُونَ قُلِ لِلَّهِ
 در آنجاست نشانه ها برای کسانی که تفکر میکنند بگو
 آمَنُوا بِاللَّهِ الَّذِينَ لَا يَرْجُونَ إِلَّا اللَّهَ
 مسلمانان را که در روز قیامت از آنجاست که توقع روزی خداوند
 ایمان و او را که معاف کردن او را بخواهند بگویند که ای خداوند

و او را که معاف کردن او را بخواهند بگویند که ای خداوند

5

عبدالحق صاحب

✓

لِيَجْزِيَ قَوْمًا بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ۝ مَنْ عَمِلَ

تاما سزا دے دے اگر وہ سنی را از ایشان بحسب آنچه میگویند
که ده سزا دے ایک لوگو کو بدلا او سکا جو گناہی تھے فاجسے پہلا کیا
سُیْلًا فَلْيَنْصِبْهُ وَمِنْ أَسْلَافِكَ مَا تَحْتَالُ
سکارت لیتے ہیں نفع اور است و ہر کہ بدکاری کنہ ہیں ال براہست باز بسو
مذا سنے واپس اور جسے سزا کا تو ایسے حق میں پہر

بِكُمْ تُجْعَلُونَ ۝ وَلَقَدْ آتَيْنَا بَنِي إِسْرَءِيلَ

10

تَكُنْ بِرَأْسِ الْخَيْلِ وَاجْعَلْ لِنَفْسِكَ أَتَقَاتٍ ۚ

کتابت اور حکومت اور شغری اور کمالیہ

طِبِّتْ وَفَضِّلْتِ عَلَيَّ الْعَالَمِينَ ﴿٦﴾

بر عا اها

تینہم بیت منہا اختلاف الہ

و از اینها نشانها واضح و نمایان و در اینها پس اختلاف نکردند

من او کو ہلی بایں دیلی پھر پوٹ جودانی

بعد از آنکه آمد بر ایشان و سخن گفتند و می گفتند که ای پادشاه

وہ ایک تہیہ

رَبِّكَ يَقْضِي بَيْنَهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ فِيمَا كَانُوا فِيهِ

پروردگار تو فیصلہ کرے گی میان ایشان روز قیامت در آنچه

تیرا رب چکوئی کرے گا اُن میں قیامت کے دن جس بات میں وہ

يَخْتَلَفُونَ ۝ ثُمَّ جَعَلْنَاكَ عَلَىٰ شَرِيعَةٍ مِّنْ

اختلاف چکوند باز سنیم ترا بر راہ ظاہر از

جھگڑتے تھے پھر تجھ کو رکھا تھے ایک رستے پر

الْأَمْرِ فَاتَّبِعْهَا وَلَا تَتَّبِعْ أَهْوَاءَ الَّذِينَ لَا

دین پس پیروی کر ترا ویرا مکن خواہش آنانکہ

اس کام کے سو تو اوی پی چل اور نہ چل جاؤں پر

يَعْلَمُونَ ۝ إِنَّهُمْ كُنُفُوعًا عَنكَ مِنَ اللَّهِ

نمیدانند و بر آئینہ ایشان مرغ نخواستند کرد از تو چیزی از عقوبت

نمادانوں کے وہ کام نہ آویسے تیرے اللہ کے سامنے

شَيْءًا وَأَنَّ الظَّالِمِينَ بَعْضُهُمْ أَوْلَىٰ بِبَعْضٍ

وہ آئینہ ست بکاران بعض ایشان کار سازان بعض از

کجیہ اور نیکی انصاف ایک دوسرے کے رفیق ہیں

وَاللَّهُ وَلِيُّ الْمُتَّقِينَ ۝ هَذَا بَصِيرَتُنَا

و خدا کا یار است تقوا کنند این قرآن و پہلہا و دست ما ترا

اور اللہ رفیق ہے ڈر و الو کا بہ سو جہد کی بابت میں لوگوں کو

وَهَذِي رَحْمَةٌ لِّقَوْمٍ يَعْلَمُونَ

و ہدایت است و بخشایش گردی را کہ بعض چکوند آئینہ

اور راہ کی اور ہدایت اُن کو کہ جو بعض آئینہ

کھا خیال کرتے

الَّذِينَ اجْتَرَحُوا السَّيِّئَاتِ أَنْ نَجْعَلَهُمْ

انما کلمه کردن و نه محسوسه

بہنوں نے کما میاں برائیاں کہ ہم کو دھکے اڑاؤ

کمال از امنه و عدا و الا

كَالْيَدِ اَمُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ سَوَاءٌ مَحَلُّنَا

مانند آنکه ایمان او فرمود و کتاب را بشسته کردند

برابر اون کیے جو یقین لائیے اور کیئے پہلے کام ایک سا اونکا چہنٹا

برابر اور ان کے جوین لایا اور یہ ہے کہ ایک اور کا بیٹا

وَمَا تَنْهَمُ سَاءَ مَا يَحْكُمُونَ ۝ وَخَلَقَ اللَّهُ

و در این بیان بر حکم این است اینچکه

اور مرزا بریہ و اعوبہ بن جوکرے بن اورنگزیب

اور مرزا بوریہ و محبوبہ بن بولک بن اوربا الہی

الْأَرْضِ وَالْأَرْضُ بِالْحَقِّ وَلَئِنْ كُنْتُمْ لَكَّافِينَ

آسمانها و زمین ته در دست و پا عاقبت که خدایا (و در اینجا)

اسما جہا ورین بدبیر درست و ما عابت کا حیران دہ دہی
آسمان اور زمین جسے حاملہ را تا ادا کے کہ کہ

اسمان اور زمین جیسے چابین اور ابد لایا ہو کوئی

بِمَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿١٠﴾ أَفَرَأَيْتُمْ

محکم دلائل سے مزین متنوع و منفرد موضوعات پر مشتمل مفت آن لائن مکتبہ

محبوب علی اردہاں و برتیان کسم لڑہ سودا مارا و سیرا
 انجی کما لڑہا و انجی کما لڑہا و انجی کما لڑہا

ہاں ہی کیا ہی کا اور اون پر ظلم نہ ہو گا پہلا دیکھو نوے

تَحَذِّرُ لَهُ هَوَاهُ وَرَاضَاهُ اللَّهُ عَالِمٌ

میں نے خود کو فتنہ ست خوشیوں میں غرق کر دیا اور اگر وہ کہہ دے اور خدا کا بیٹا ہے

کہ جب وہ خود گرفتار ہوئے تو اس وقت اس نے کہا کہ میں نے اپنے لئے ایک اور راستہ بھی سوچا ہے۔

پھر آیا دنیا حالم اپنی جاؤ کو اور راہ کی کوئی دوسکوائی جانتا ہو

وَحَمِيمٌ عَالِمُ غُيُوبِهِ وَقَلْبُهُ وَحَا عَالِمُهُ

وَجَعَلَ عَلَىٰ بَصَرِهِ

و گوشت او و دل او اتوپید اگرد بر چشم او

اور مہر کی اوسیکے کان پر اور دل پر اور ڈالی اوسکی آنکھ پر

مسعود
غفر عن
سكن

YI C
12

44

يَوْمَ الْقِيَامَةِ لَا رَيْبَ فِيهِ وَلَكِنْ أَكْثَرُ

بروز آسمان است و شبیه نیست در آن و لیکن اکثر

النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ۝ وَلِلَّهِ مَلَكُ السَّمَاوَاتِ

مردان بنده اند و خدا ابراست پادشاه آسمانها

وَالْأَرْضِ وَيَوْمَ تَقُومُ السَّاعَةُ يُوعِظُ

وزمین و روزیکه قائم شود قیامت آرزو

يُخْشَرُ الْمُظْلَمُونَ ۝ وَتُرَىٰ كُلُّ أُمَّةٍ جَاشِيَةً

زبانکار شوند تیره کاران و برپایی هر گروهی را برانداخته

كُلُّ أُمَّةٍ تُدْعَىٰ إِلَىٰ كِتَابِهَا الْيَوْمَ تُجْرَبُونَ

هر گروهی را خوانده شود کتاب اعمال گوئیم امروز

مَأْكُتُونَ تَعْمَلُونَ ۝ هَذَا كِتَابُنَا يَنْطِقُ

بجمله آنچه میگوید گوئیم این نامه است که اظهار حقیقت میکند

عَلَيْكُمْ بِالْحَقِّ إِنَّكُمْ لَأَنْتُمْ تَلْفِتُونَ مَا كُنْتُمْ

بر شما راستی را ایندایم و شما را از حق منحرف میکنیم

مَعْرِضُونَ ۝

ع

درین بابی جواب سوال
مبایسته ۱۲ فقره

مغل

مطلب از این بابی
درین بابی جواب سوال
مبایسته ۱۲ فقره

الحق

تَعْمَلُونَ ۝ فَاَمَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ

عمل میکرد پس امانت را ایمان آوردند و کارهای نیک کردند
کریه می کردند سو جو یقین که این اور بهلے کام کے
فید جلمہ ر بهم فی رحمة ذاك هو الفون

پس اگر ایشان را پروردگار ایشان رحمت خود این است فرود
سود کند داخل کرگا او نگار با پی تهرین بهر جو بهی صبر و صبر
المبین ۝ وَاَمَّا الَّذِينَ كَفَرُوا فَاُولَٰئِكَ لَمْ يَكُنْ لَهُمْ

ظاهر و اما انانکه کافر شدند ایشان را گویم ای خواننده نشین
اور جو منکر بود که کلمه ستمای نه جانی تهرین با پی
ثَلَّ عَلَيْهِمْ فَاسْتَكْبَرُوا وَكَانُوا مُجْرِمِينَ

پس نیکو کرد و بد و قوم گناینگار بود
بهرم به غور کیا اور پور بهی تم لوگ کهنار
وَإِذَا قِيلَ لَهُمُ ارْجِعُوا إِلَىٰ مَا أُوتُوا مِنْ قَبْلُ

و چون گفته میشد که وعده خدا از است است و فیما بین
از حجب که وعده اسد کا شک بهی اور اوس کهنار
رَبِّ فِيهَا قُلْتُمْ مَا نَدْرِي مَا السَّاعَةُ أَنتُم مَّكْذُوبُونَ

بچه شبیه نیست و ران گفتند بنده ایم چیست وقت تصور کنیم انرا
دو کاهن تم که هم تهرین سمجته کیا به ده کهری با کاهن
الْأَطْنَاءِ وَمَا خَرُّوا كَسِيْفَيْنِ ۝ وَبَدَا لَهُمْ مِنَ السَّمَاءِ

گر احتمال ضعیف و شیم یقین کنند و ظاهر شد ایشان را غروب
تو ایک خیال سوا اور همکو یقین نہیں ہوتا اور کلمین اولی بر ایشان

السَّاعَةُ
ف

الرحمن

۶۰۴
طہ سبکھاں سبکھاں سبکھاں
۱۲ ص

۳۳ مَا عَمِلُوا وَحَاقَ بِهِمْ مَا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ

انجہ بان عمل کردہ بودند و ہوا گرفت ایشانرا آنچه بان استہزا میکردند
اون کاموں کی جو کچھ کہتے تھے اور اولاٹ پر اون پر خیر خیر کہتے تھے

۳۴ وَقِيلَ الْيَوْمَ نَنسِفُكُمْ كَمَا نَسِفْنَا لِقَاءَ يَوْمِكُمْ هَذَا

و کہنے شروع فرماؤںش کہ تم شمارا جیسا کہ فراموش کر دیا تھا ایں روز
اور تم ہو کہ آج ہم تمکو پہلا دیکھے جسے تم نے پہلا دیا ہے اسے کا دینا

۳۵ وَمَا أَوَّلُكُمْ النَّارُ وَمَا لَكُمْ مِنْ نَصْرٍ ۝ ذَلِكُمْ يَانِکُمْ

و جہشت و دوزخ است و نیست تمہارا نصرت و مددہ این سبکھاں
اور گھر تمہارا و دوزخ ہے اور کوی نہیں تمہارا مدد کا ہے یہ تمہارے لئے

۳۶ اَلَا تَعْلَمُوْنَ اَنْ اَمْرًا لِلّٰهِ هُوَ وَاَوْعَدُكُمْ اَلْحَيٰوةَ الدُّنْيَا فَاَلَا تَعْلَمُوْنَ

کہ تمہارا جسے کہتے آیت خدا و فرشتہ کہ تمہارا زندگی دنیائیں اور
کہ سچے پکارا اللہ کی بات تو کو ٹھٹھا اور بھگے نہ کیے جینے پر سوچ

۳۷ لَا يَخْرُجُ مِنْهَا وَلَا يَدْخُلُ فِيهَا وَلَٰكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ۝ اَللّٰهُ جَلَّ جَلَالُہٗ

بیرون کر دے نہ تو دوزخ نہ آرا ایشان خداوند سبحان و تعالیٰ
نہ اونکو نکالے ہے وہاں سے اور نہ اون سے جاوے تو ہے سدا اللہ کو سبحان

۳۸ رَبِّ السَّمٰوٰتِ وَرَبِّ الْاَرْضِ رَبِّ الْعٰلَمِیْنَ ۝ وَلَہٗ

پروردگار آسمان و پروردگار زمین پروردگار عالمیہاں اور است
جو رب آسمانوں کا اور رب زمین کا اور رب سارے جہانوں کا اور رب

۳۹ الْکِبْرِیَاۤءِ فِی السَّمٰوٰتِ وَرَبِّ الْاَرْضِ وَہُوَ الْعَزِیْزُ الْحَكِیْمُ

بزرگی و آسمانوں میں اور زمین میں اور وہی ہے عزیز حکمت
برای ہے آسمانوں میں اور زمین میں اور وہی ہے عزیز حکمت

یخس جون
ف ر
کن

۶۰۵
طہ سبکھاں سبکھاں سبکھاں
۱۳ ص

الاحقاف

سورة الاحقاف نزلت بمكة غير قل ارايت

ان كان لاية وفاصلا كما صبر لاية ثم للآيات

اياتها وكلماتها وحروفها وركوعاتها

بسم الله الرحمن الرحيم

حم تَنْزِيلُ الْكِتَابِ مِنَ اللَّهِ الْعَزِيزِ

نزلت من كتاب الله العزيز
انوار الكتاب کا ہے

الْحَكِيمِ مَا خَلَقْنَا السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَ

ما بينهما الا بالحق وَاَجَلٌ مُّسَمًّى وَالَّذِي كَفَرُوا

انچه در میان آسمان و زمین و آنچه در میان زمین و آسمان

چنانچه در میان آسمان و زمین و آنچه در میان زمین و آسمان

چنانچه در میان آسمان و زمین و آنچه در میان زمین و آسمان

الجزء
السادس عشر

عَمَّا أَنْتُمْ دَاعِيُونَ ۝ قُلْ أَرَأَيْتُمْ مَا تَدْعُونَ

از آنچه ترسایند و شد ایشان را روی گردانند بگو آید دید آنچه می پسندید

مِنْ دُونِ اللَّهِ أَرُونِي مَاذَا خَلَقُوا مِنَ الْأَرْضِ

بجستند خدا را بمانند مرا چه چیز آفریده اند از زمین

أَمْ لَهُمْ شِرْكٌ فِي السَّمَوَاتِ أَمْ لَهُمْ بَيْتٌ مِّنْ

را ایشان شریک است در آسمانها یا بر زمین کتابی

قُلْ هَذَا أَوْ أَثَرٌ مِّنْ عِلْمِ الْكَتَمِ ۝

که آید باشد پیش ازین یا بقیه از علم اگر پنهان است گوئی

وَمَنْ أَضَلُّ مِمَّنْ يَدْعُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ مِنْ

و کسست گمراه تر از کسی که بخواند بجستند خدا چیز را

لَا يَسْتَجِيبُ لَهُ إِلَىٰ يَوْمِ الْقِيَامَةِ وَهُمْ عَنِ

که قبول کند خواند نشن تار و ز آفتاب و این نیت و عمل

دُعَائِهِمْ غَفْلُونَ ۝ وَإِذَا حُشِرَ النَّاسُ

خواندن ایشان غافلند و چون جمع کرده شود مردمان

آیه

۴

كَانُوا لَهُمْ أَعْدَاءُ وَكَانُوا بِعِبَادَتِهِمْ كُفْرًا

باشند این مبدءان الشراعتن و باشند عبادت الشراعتن
و ده بونگے ان کے دشمن اور بونگے ان کے پوجنے سے نکر

وَإِذِ اتَّخَذْتُمْ بُيُوتَكُمْ بُيُوتًا وَقَالَ الَّذِينَ

و چون خوانده شود بر این ان آیات ما واضح آمد گویند

در جب سنائی او کو ہماری باتیں کہلی کہتے ہیں

كَفَرُوا بِالْحَقِّ لَمَّا جَاءَهُمْ هَذَا مِنْ عِبَادِنَا

این کافران سخن درست چون یاد بدیشان این سخن ظاهر است

مَنْ يَمْلِكُ أَنْ يَنْزِلَ بِهِ سَحَابًا مِمَّا يَنْزِلُ بِهِ سَحَابًا

مَنْ يَمْلِكُ أَنْ يَنْزِلَ بِهِ سَحَابًا مِمَّا يَنْزِلُ بِهِ سَحَابًا

بلکہ مگر بند برستہ است بغیر گو اگر برستہ ام انرا پس نیتو آند شمشیر

لِيَمْلِكُ اللَّهُ شَيْئًا مِنْهُمْ أَعْلَمُ بِمَا تُفْقِضُونَ فِيهِ

برای من از خدا چیزی حداد انما اثر است بگفتاری شما درستان

كَفَى لَهُ شَهِيدًا إِلَيْنِي وَبَيْنَكُمْ وَهُوَ الْغَفُورُ

بسنت خدا اظهار حق کنند در میان من و میان شما و است امر کار

الرَّحِيمُ قُلْ مَا كُنْتُ بِدْعًا مِنَ الرُّسُلِ وَمَا

مهربان گوئیستم من و تو آمد از پیغمبران

مَنْ يَمْلِكُ أَنْ يَنْزِلَ بِهِ سَحَابًا مِمَّا يَنْزِلُ بِهِ سَحَابًا

قُلْ مَا كُنْتُ بِدْعًا مِنَ الرُّسُلِ وَمَا
مَنْ يَمْلِكُ أَنْ يَنْزِلَ بِهِ سَحَابًا مِمَّا يَنْزِلُ بِهِ سَحَابًا

اَدْرِی مَا یَفْعَلُ بِی وَلَا یُکْرِمُنِی اَنْ اَتَّبِعَ الْاَمَانَ

نہیں دیکھتا کہ وہ کیا کرے گا اور نہ ہی مجھے کرامت دے گا کہ میں اس کے پیچھے چلوں جو

یوحنا الی و ما انا الا نذیر صہین قل اراہکم

وہی فرستادہ نہیں ہے کہ تم کو خبر دے کہ تم کو اس کا کیا حال ہے اور نہ ہی تم کو اس کا کیا حال ہے

ان کان من عند اللہ و کم نذرہ و شہدہ

اگر وہ خدا کے پاس سے ہے اور تم کو اس کا کیا حال ہے اور نہ ہی تم کو اس کا کیا حال ہے

شہد منہ فی اسراہل علی مثلہ فامرو

گوواہی از بنی اسرائیل برستہ ان پس می ایمان آورند

استکبر ثم ان اللہ لا یهدی القوم الظالمین

سرکشوں کو رہنما نہیں کرتا البتہ مگر انہیں خدا راہ غی میں گمراہ کر دے گا کہ انہیں

وقال الذین کفرو واللہ ین امنوا لو کان

وگفتند کہ اگر ان کو ایمان دیا جاتا تو ان کو ایمان دیا جاتا تو ان کو ایمان دیا جاتا

خیر اما سبقوا الیہ واذ کم یستدوا الیہ

بہتر ہو جاتا تو پہلے وہ اس کے پاس پہنچ جاتے تھے اور جب یہ راہ پتہ پتہ ہوتا ہے

بہتر ہوتا تو پہلے وہ اس کے پاس پہنچ جاتے تھے اور جب یہ راہ پتہ پتہ ہوتا ہے

۴

ع

فل کے لیے میں کوئی عالم نہیں ہوں
آپ کا نام کہ اس کے پیچھے چلوں
اے نبی کریم کہ اس کے پیچھے چلوں
نور ہے اس شخص کے
اور یہ وہی کتاب ہے

ملائکت کا بیٹھنا زمین پر
ایسی بات کہ جسے زمین پر

لَتَنْزِيلٌ
۱۲۰ ۱۲۱

۱۱ فَيَقُولُونَ هَذَا افْكٌ قَدِيمٌ وَمِنْ قَبْلِهِ كِتَابٌ

خواند گفت راین دروغست قدیم و پیش از قرآن کتاب
ترجیح اب کہیں کے بہہ جو وہ ہے دین کا اور اس سے پہلے کتاب
موسیٰ امام ماورحمہ و ہذا کتب مصدق

موسیٰ بود پیشوا و خنایش نو این کتابست ماورادہ
موسیٰ کی ہے راہ دانی اور ہوا وہ ایک کتاب ہے اوسکو سجا کرتی

لِسَانًا عَرَبِيًّا لِيُنْذِرَ الَّذِينَ ظَلَمُوا وَلِيُنْذِرَ

زبان عربی آمدہ ہر اکہ ترسانہ شکار اور برادران
عربی زبان میں کہ در سناوی گزے گارو کو اور خوشخبری

لِلْحَسَنِينَ ۝ إِنَّ الَّذِينَ قَالُوا رَبُّنَا اللَّهُ ثُمَّ

نیکو کاران را ہر اینہ آمانہ گفتند پروردگار خداست باز
نیکو دلو کو معتر جنہوں کے کہا رب ہمارا اللہ ہے پھر

۱۲ اسْتَقَامُوا فَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ

تاقم ماند پس ایج ترس نیست برایشان و نہ ایشان اندو خورد
نات رہے تو نہ ڈر ہے اون پر نہ وہ غم کہاویکے

أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ خَالِدِينَ فِيهَا جَزَاءً بِمَا

ایہانہ اہل بہشتند جاویدان ایجا پاداش دہندہ کی
وہ ہیں بہشت کے لوگ سہار ہیں گے اوسہیں بدلا اوسکا جو

۱۳ كَانُوا يَعْمَلُونَ ۝ وَصَّيْنَاكَ أَتْلَسْنَ بُولِيَّةً

میکردند و امر کر دیم آدمی را و حق پروردار
کریتے تھے اور ہم نے نصیحت کیا انسان کو اپنے ماہی سے

مِنْ قَبْلِهِمْ مِنَ الْجِنَّ وَالْإِنْسِ إِنَّهُمْ كَفَرُوا

پیش از ایشان از جنیان و آدمیان بر آئینہ ایشان بودند
ان کے پہلے جنوں میں کے اور آدمیوں کے شکیکہ ہوتے
خسین ۵ وَلَكُلَّ دَرَجَةٍ مَّا عَمِلُوا وَلِيُفْقَهُمْ

زبانکار دہر کی رامتہ بات حسب نچہ عمل کرند و تمام ہر شے
ٹوٹے بن آ اور ہر شے کیے درجہ بن اپنے کیے کاموں اور ہر شے

اعمالهم وهم لا يظلمون ۵ وَيَوْمَ يُعْرَضُ

خزاد اعمال ایشان و ان ستم کردہ نشوند و روزی کہ پیش آورده
کام اور ان کے اور ان پر ظلم ہوگا اور حبدن لای جاوینگے

الَّذِينَ كَفَرُوا عَلَى النَّارِ أَذْهَبَتْكُمْ

سکافران بر آتش گفستہ شود یا ضائع کردہ نعمتہا خود را
نکمرہ ان کے سر پر ضائع کیے تھے اپنے سر پر

فِي حَيَاتِكُمُ الدُّنْيَا وَاسْتَمِعْتُمْ بِهَا فَاَلَيْسَ

در زندگانی دنیاوی غرضش و بہرہ مند میدان پس امروز
دنیا کے جیسے اور او کو بر ستانے اب آج

مُخْرَجُونَ عَذَابُ الْهَوْنِ بِمَا كُنْتُمْ تُسْتَكْبَرُونَ

خزاد اداہ شود شراعتہ خواہ کہ بسبب انکہ کہہ بکروید
نرا پاؤں کے دلت کی مارید لا اور سکا جو تم غور کرتے تھے

فِي الْأَرْضِ يُعَذِّبُ الْحَقُّ وَبِمَا كُنْتُمْ تُفْسِدُونَ

در زمین ناحق و بسبب انکہ بدکاری سکر دیر
ملک میں ناحق اور او سکا جو تم نے حکمی کو سیکھتے تھے

لنغفر لهم
غیر دجن و ان بخش
قد بمان بن و بسبب ان

در ستم بن اور در ستم و بسبب
فی اسطرح و بسبب ان اعمال

سکے اسطرح
اذھبتکم
بالا خیار

آج ان فساد کن
و بسبب ان فساد کن و بسبب ان
و بسبب ان فساد کن و بسبب ان

و بسبب ان فساد کن و بسبب ان
و بسبب ان فساد کن و بسبب ان

و بسبب ان فساد کن و بسبب ان
و بسبب ان فساد کن و بسبب ان

و بسبب ان فساد کن و بسبب ان
و بسبب ان فساد کن و بسبب ان

و بسبب ان فساد کن و بسبب ان
و بسبب ان فساد کن و بسبب ان

و بسبب ان فساد کن و بسبب ان
و بسبب ان فساد کن و بسبب ان

الحق

کلی بنی از سید با اخلاص

مجلس حضرت سید
مکرمه را با اخلاص و کمال
بنی بنی از سید با اخلاص

الحق
ح

الحق

وَإِذْ كُنَّا خَائِفًا إِذْ أَنْذَرَكُمْ قَوْمَهُ بِالْأَحْصَا

و یاد کن برادر قوم عاد را چون ترسانند قوم حوذا البرز من اخلاص
اور با وکر عاد کے بہائی کو جب ڈرایا اپنی قوم کو اخلاص میں

وَقَدْ خَلَّتْ لَنْدُرْ مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ وَمِنْ خَلْفِهِ

وہ اپنے گشتہ بودہ ترسانہ گان میں دیکھ دیکھ واپس از وی
اور گشتہ تھے در پس زالی آگے سے اور پیچھے سے

لَا تَقْبِذُوا إِلَا اللَّهُ إِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ

انہیوں کہ عذاب کنند کہ خدا ترانہ میں ہی ستم بہشت از عذاب
کہندگی نہ کہ کسی کی اللہ کے سوا میں ڈر ہوں تم پر آفت سے

قَوْمٍ عَظِيمٍ ۝ قَالُوا أَجِئْنَا لِنُفَكَّ عَنْ

روز بروز اس گفتہ آیا آتہ میں تا ما زاری مارا
کہ بڑی دلی دے کیا تو آیا ہے ہم پاس کہ پیر سے بگور

الْهَيْئَةِ مَا تَأْتِيَنَا بِمَا نَقْدُنَا إِنْ كُنْتَ مِنَ الصَّادِقِينَ

بہشت نمودان خود پس بنا آجو وعدہ میدی مارا اگر راست گوئی
ہمارے ہمارے کیوں آئے ہم پر جو وعدہ دیتا ہے اگر سچے تو سچا

قَالَ إِنَّمَا أَعْلَمُ عِنْدَ اللَّهِ وَأَبْلَغُ مَا أُرْسِلْتُ

گفت جو ان بت کہ علم اللہ و ابلاغ ما ارسلت
کہا بہشت تو اللہ ہی کو شہید اور میں بہشتیوں کو کہہ دیا ہوں

بِهِ وَلَكِنْ أَرَأَيْكُمْ قَوْمًا تَجْهَلُونَ ۝ فَلَمَّا رَأَوْهُ

ہوا وہ لوگین می بینم کہ شما کردی استہد کہ نادانی شکستہ پس جو را
لیکن میں دیکھتا ہوں تم لوگ نادانی کرتے ہو یہ سب دیکھا اور سکو

عَارِضًا مُّسْتَقْبِلًا أَوْ دَائِمًا قَالُوا هَذَا عَارِضٌ

بصورت آبروی آوردہ بمیدانہا نشان گفتند این ابرست

مَطَرٌ نَابِلٌ هُوَ مَا اسْتَجَلْتُمْ بِهِ بِهِ رِيحٌ فِيهَا عَارِي

بارندہ برآبلکہ بحقیقت آن ابر نیست کہ شتاب طلب کردہ اندازد کہ دومی ہم بر رسیگا کوی نہیں بہرہ دہ جسکی تم نشان کرتے ہو جسکی کوئی

الْحَبَرُ نَدْمٌ كُلُّ شَيْءٍ يَأْمُرُ بِهَا فَاصْبِرْ

درد دہندہ ہر ہم زندہ ہر چیز را فرمان بردار کار خویش پس نشاندہ مار ہے کہنا مار ہے ہر چیز کو اپنے کے حکم سے بہر کس کو رہے

لَا يَرْى الْأَمْسِكُنْكُمْ كَذَلِكَ جَزَى الْقَوْمَ

کہ دیدہ نمی شدہ بخاندانہا نشان کہ چنین حسہ امید ہم گردہ کوئی نظر نہیں آسودہ اون کے گہر کے یوں ہم سزا دیتے ہیں کہ ہمارا کو

الْحَبَرُ مَيِّنٌ ۝ وَلَقَدْ مَكَنَّمْ فِيهَا إِنْ مَكَنَّاكُمْ

گناہگار اندازہ ہر آئینہ جادوہ بودیم تو ہم عمار اور اپنے جادوہ ہر آئینہ اور ہر سے مقدور دیکھتے ہو اونکو جو تمکو مقدور نہیں

فِيهِ وَجْهٌ لِّلْأَلْمِ سَمَاءٌ وَأَبْصَارٌ وَفُتُوحٌ

دران و ساحتہ بودیم تو ہم عمار گونش و چشمہا و دریاہا ہیں اور اونکو دیکھتے تھے کان اور اکہیں اور دل بہرہ

أَعْنَى عَنَّا سَمْعُهُمْ وَلَا أَبْصَارُهُمْ وَلَا فُتُوحُهُمْ

و فہم کو ذرا نشان کہوش نشان و چشمہا ہی نشان و دہا نشان کام نہ آئے اونکو کان اون کے نہ اکہیں اونکی نہ دل اون کے

مکرم

چون کسی
از خودی
نمی آید
چون کسی
از خودی
نمی آید

مَنْ شَيْءٌ اِذْ كَانُوا يَجْعَلُونَ بَآيَاتِ اللَّهِ وَحَاقَ

چون کسی چیزی را می ساختند بآیات خدا و حاکم

بِهِمْ مَا كَانُوا يَكْفُرُونَ ۝ وَلَقَدْ اَهْلَكْنَا

با ایشان آنچه را که می ساختند بآیات خدا و حاکم

مَا هُوَ لَكُمْ مِنَ الْقُرْآنِ وَصَرَّفْنَا الْآيَاتِ لَعَلَّكُمْ

آنچه را که برای شماست از قرآن و صریف آیات را تا شاید

يَرْجِعُونَ ۝ فَاُولَٰئِكَ نَصْرُهُمُ الَّذِي اَنْجَيْنَاكُمْ مِنْ

بازگردانند ۝ پس چنانچه نصرت خود را از ایشان میگردانند

وَوَيْلٌ لِلَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ عَذَابِ اللَّهِ الَّذِي هُوَ عَذَابُهُ

و وای برای کسانی که کفر کردند از عذاب خدا که عذاب او

اَشَدُّ ۝ وَلَقَدْ اَنْجَيْنَاكُمْ مِنْ ذُلِّ الْاَوَّلِينَ ۝ وَلَقَدْ اَنْجَيْنَاكُمْ

شدتر ۝ و لایق شد که شما را از ذلت اولیین نجات دهیم و لایق

اَلَيْكَ نَفَرًا مِّنْ اَتْبَاعِكَ يَسْتَرْعُونَ الْقُرْآنَ فَلْيُكَلِّمْنَا

بسیار تو را از پیروان خود را از قرآن استرعی کنند پس بگو

بِرَبِّكَ كَيْفَ كُنْتُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ ۝ وَلَقَدْ اَنْجَيْنَاكُمْ مِنْ ذُلِّ الْاَوَّلِينَ

عمر جم
حضرت علی
نارنجی
استدلال
را انداز
استدلال

[illegible]

[Faint handwritten signature]

حرف

وَلَمْ يَكُنْ لَكُمْ فِتْنَةٌ ۖ بَلْ كُنْتُمْ فِي شَكٍّ مِّنْهُ لَوْلَا رَحْمَةُ اللَّهِ كُنْتُمْ مُسْلَمِينَ

یَقْدِرُ

یَقْدِرُ
بِذَاتِ الْإِلَهِ
عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

۳۲

مِنْ دُونِهِ أَوْلِيَاءُ أُولَٰئِكَ فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ

بجز خدا دوستان آنجمعه و گمراهی ظاهرند
او کے سوا ایسے دیگر وہ لوگ جسکے بن صریح خدا
اولیاء و اولیاء اللہ الذی خلق السموات و

الارض و لم یکن یخلفون یقید علی ان

زمین و ماندہ نشد در اقرین ایسا توانا است بر اکثر

زمین اور نہ ہٹا او کے تابنے میں وہ سکتا ہے کہ

یَقْدِرُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

زندہ کند و گمراہی چھین است بر آئندہ او بر ہر چیز توانا است

وَلَمْ یَكُنْ لَكُمْ فِتْنَةٌ ۖ بَلْ كُنْتُمْ فِي شَكٍّ مِّنْهُ لَوْلَا رَحْمَةُ اللَّهِ كُنْتُمْ مُسْلَمِينَ

وَلَمْ یَكُنْ لَكُمْ فِتْنَةٌ ۖ بَلْ كُنْتُمْ فِي شَكٍّ مِّنْهُ لَوْلَا رَحْمَةُ اللَّهِ كُنْتُمْ مُسْلَمِينَ

اور جس دن سارے دنیا کے شکر و نگو اگر سب کے

الَّذِينَ هُمْ عَنْ آلِهَتِهِمْ كَاذِبُونَ

گفتہ شود آہائے بتان عدہ در گفتند آری قسم پروردگار و گمراہی

اب ہر شے کہیں کہیں کیوں نہیں قسم دیتے کہ گمراہی

الْعَذَابِ مَا كُنْتُمْ تَكْفُرُونَ ۚ فَاصْبِرْ لِحُكْمِ رَبِّكَ

عقوبت بر اسباب اگر کار و دین بھلا کن چاہے

۳۳

الَّذِينَ كَفَرُوا وَصَدُّوا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ أَضَلُّ

انہوں نے کفر کیا اور انہیں روکا گیا کہ وہ سبیل اللہ کی طرف سے روک دیے گئے۔

أَعْمَى الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ

انہوں نے ایمان لایا اور نیک اعمال کیے۔

بِهَذَا نَزَلَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَمَا كُنْ مِنْهُمْ

بہذا ان پر نازل ہوا اور ان میں سے کسی کو بھی

كُفْرٌ عَنْهُمْ سَيِّئَاتُهُمْ وَأَصْلُهُم بِالْهَمِّ

کفر سے ان سے دور کیا گیا اور ان کے اصل نام بھی

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّبِعُوا الْبَاطِلَ

اے ایمان والو! تم اپنی باتوں کو

يَضْرِبُ اللَّهُ لِلنَّاسِ أَمْثَالَهُمْ

اللہ انسانوں کے لیے مثالیں

بِأَنَّهُمْ كَانُوا فِي أَوَّلِ حَالِهِمْ

وہ جو پہلے ہی سے ایمان لائے تھے اور ان کے اعمال نیک تھے۔ انہیں کفر سے دور کیا گیا اور ان کے اصل نام بھی ان کے ایمان کے لیے رکھے گئے۔ اے ایمان والو! تم اپنی باتوں کو نہ مانو۔ اللہ انسانوں کے لیے مثالیں دیتا ہے کہ ان کے ایمان کے لیے ان کے اعمال نیک کی مثالیں دے گا۔

۲

مسلمان کہ اگر کسی کو کسی طرح سے
جانچنا ہو تو اس کی طرف سے
کچھ نہ کہیں اور اس کی طرف سے
بہانہ نہ دیں

يَنْصُرْكُمْ وَيُثَبِّتْ أَقْدَامَكُمْ ۝ وَالَّذِينَ كَفَرُوا

مضرت و مدد شمارا و ثابت کند قدمها شمارا و الیائیکہ کافر شدند

فَتَقَسَّاهُمْ وَأَضَلَّ أَعْمَالَهُمْ ۝ ذَٰلِكَ يَأْتِيهِمْ

ہماک بادا بشمارا و جھٹل کر دے ای عمل ایشانرا این سبب آئست کہ ایشانرا

کَرِهُوا مَا أَنْزَلَ اللَّهُ فَاجْطَبِ أَعْمَالَهُمْ ۝ أَفَلَمْ

نا پسند کردند چیزیرا کہ فرود آورده است خدا پس جھٹل کرد عمل ایشانرا آیا

لَيْسِيرًا ۝ فِي الْأَرْضِ يَنْظُرُوا أَكَيْفَ كَانَ عِقَابُ

سیر کردہ اند در زمین تا بنگرند چگونه بود انجام

الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ ۝ وَاللَّهُ عَزِيزٌ ذُو انْزَارٍ ۝

الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ ۝ وَاللَّهُ عَزِيزٌ ذُو انْزَارٍ ۝

أَمْثَلُهَا ذَٰلِكَ يَأْتِيهِمْ ۝ وَاللَّهُ عَزِيزٌ ذُو انْزَارٍ ۝

وَأَنْزَلَ الْكِتَابَ الْفَرِّينَ لَا مَوْعِظَ لَهُمْ ۝ أَنْزَلَ اللَّهُ

وَأَنْزَلَ الْكِتَابَ الْفَرِّينَ لَا مَوْعِظَ لَهُمْ ۝ أَنْزَلَ اللَّهُ

وَأَنْزَلَ الْكِتَابَ الْفَرِّينَ لَا مَوْعِظَ لَهُمْ ۝ أَنْزَلَ اللَّهُ

الذین آمنوا و عملوا الصالحات

انما انما کہ ایمان آورده اند و کارهای نیک کرده اند

من تجملہم انہم و الذین کفروا

زیر آنکہ جو ایمان آورده اند و کارهای نیک کرده اند

و اکملہم انہم انما اکل الاثم و الشار

و اکملہم انہم انما اکل الاثم و الشار

و اکملہم انہم انما اکل الاثم و الشار

و اکملہم انہم انما اکل الاثم و الشار

و اکملہم انہم انما اکل الاثم و الشار

و اکملہم انہم انما اکل الاثم و الشار

و اکملہم انہم انما اکل الاثم و الشار

و اکملہم انہم انما اکل الاثم و الشار

و اکملہم انہم انما اکل الاثم و الشار

و اکملہم انہم انما اکل الاثم و الشار

۱۲

۱۳

۱۴

الشمس

آسن
بفرد

الجنة التي وعد المتقون فيها انهر من ماء

بسته که وعده داده شد متقین از اینست در آن بهشت جوهاست آب

اوس بهشت که جو وعده کرده در دالونکو اوسین بهین بین پانی کی

غیر اسیر و انهر من لبن لم یغیر طعمه و لعل

که بهیر اندکی متغیر نشد و جوها از شیر که مزه او بر گشته و جوهاست

من خمر لؤلؤ الشریین و انهر من لبن

از می لذت دهنده آتش مند گزاری و جوهاست از شیر

مصفی و لعل فیها من لبن الشریین

پیش کرده و این تر است اینجا از بهشت ریخته با

مغیض من لبن و کمن هو خلد فی الشری

این تر است از بهشت از بهشت و گاریشان یا اینجا شده است که بهشت

سعدوا ماء جمیعا فقطیر امعاءهم و من

نشانده شود آب گرم پس باره است رود بار این تر و از بهشت

من کبیر الیک حتی اذا خرچوا من عند

کسی است که گوی ای نهد بسو تو او قنیکه بیرون روند از نزدیک تو

مهر ۱۱
نموده از خاندان از بهشت و آب

فصل
نموده از خاندان از بهشت و آب

قَالُوا لِلَّذِينَ آمَنُوا نِعْمَ الْعِلْمُ مَاذَا قَالَ أَنِفَا أُولَئِكَ

گویند ای کسانی که ایمان آورده اید اینها را چه خبر گفتید بنیاد بر احوال اینها
کسیست بین او و کوه جگر علم ...
الَّذِينَ طَبَعَ اللَّهُ عَلَى قُلُوبِهِمْ وَاتَّبَعُوا أَهْوَاءَهُمْ

وَالَّذِينَ اهْتَدَوْا زَادْهُمْ هُدًى وَأَشْرَقُوا

فَكَلَّ يَظُنُّونَ أَنَّ السَّاعَةَ أُنْزِلَتْ بِهِمْ بَعْدَ

فَقَدْ جَاءَ أَشْرَاطُهَا فَأَنَّى لَهُمْ إِذَا جَاءَهُمْ

ذِكْرُهُمْ فَاَعْلَمُ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَاسْتَغْفِرْ

لذُنُوبِكَ وَلِلْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ وَاللَّهُ يَعْلَمُ

سُبُوحٌ قُدُّوسٌ ذِي الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ

الَّذِينَ يَدْعُونَكَ مِنَ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ

وَالَّذِينَ يَدْعُونَكَ مِنَ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ

وَالَّذِينَ يَدْعُونَكَ مِنَ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ

وَالَّذِينَ يَدْعُونَكَ مِنَ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ

وَالَّذِينَ يَدْعُونَكَ مِنَ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ

وَالَّذِينَ يَدْعُونَكَ مِنَ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ

وَالَّذِينَ يَدْعُونَكَ مِنَ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ

وَالَّذِينَ يَدْعُونَكَ مِنَ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ

آنفا
بالمعصية بالمعصية

۱۶
۱۷
۱۸
فذلک سیما که در این جایگاه ذکر می شود

فذلک سیما که در این جایگاه ذکر می شود

فذلک سیما که در این جایگاه ذکر می شود

قتال

۱۲۹
 در مسائل آیت و مناجات
 در بیان سبب و اثر و معلول و معلوم
 در بیان سبب و اثر و معلول و معلوم
 در بیان سبب و اثر و معلول و معلوم

در بیان سبب و اثر و معلول و معلوم
 در بیان سبب و اثر و معلول و معلوم
 در بیان سبب و اثر و معلول و معلوم

ع ۱۹
مَتَقَلَّبْكُمْ وَ مَثَوَاكُمْ وَيَقُولُ الَّذِينَ
 حاشی آنه در رفت و آمد و آمدن و رفت و میگویند
 گشت و رفتاری و در گشت و رفتاری
أَمْوَالَهُمْ لَا أَزَلَّتْ سَورَةً مَّحْكَمَةً وَ ذَكَرَ فِيهَا
 مسلمانان چه از فروخته شده و نشسته سوره پس این سوره سوره و از آن
 ایمان دانی کیونکه نه اتوری ایستاده و نه ایستاده و نه ایستاده
الْقِشْلَ لَرَأَيْتَ الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ
 و نه کرده و نه در آن حال پس این آیه که در دل ایشان بیماری است
 رای کا تو تو در بیکتا به جکه دل من در گشت
يَنْظُرُونَ إِلَيْكَ نَظَرَ الْقَيْسِ عَلَيْهِ مِنْ أَلَمٍ
 می نگرید بسوی تو مانند نظر کردن کسی که او را به سبب سبب
 سبب پس تیری طرف بیست و یکا است کوی پیشش را از سبب و رفت
فَأُولَئِكَ هُمُ طَائِفَةٌ وَقَدْ أَعْرَفْنَا
 پس این را حال ایشان است بر زبان بردار و سخن میگویند پس چون
 سوره ای است از کوی و حکم است و او را می بایست که سبب و رفت
أَعْمَ الْأُمُورِ فَلَوْ أَنَّ اللَّهَ لَكَانَ خَيْرًا لَّهُمْ
 بیشتر کار اگر عده خود را است کرده باشد بهتر بود این را
 بایکد هو کام کی تو اگر سبب و رفت و او را می بایست که سبب و رفت
فَقُلْ عَسَيْتُمْ إِنْ تَوَلَّيْتُمْ أَنْ تُفْسِدُوا فِي
 پس می صیغ ایمان اگر متوالی امور مردمان شود البته از سبب و رفت
 پس هم سبب و رفتی توقع است اگر متکو حکومت بود که زاری و او

در بیان سبب و اثر و معلول و معلوم
 در بیان سبب و اثر و معلول و معلوم
 در بیان سبب و اثر و معلول و معلوم

در بیان سبب و اثر و معلول و معلوم
 در بیان سبب و اثر و معلول و معلوم
 در بیان سبب و اثر و معلول و معلوم

۶۴۵
 ہادی کی جان سے لے کر زور و کمر ہو
 اسی کو غالب کرے ورنہ اس کو ہار دے

تَقْطَعُوا

الْأَرْضِ وَتَقْطَعُوا أَرْحَامَكُمْ أُولَئِكَ كَانُوا

زہین قطع قبیہ داری نمایند انعامہ انانہ
 ملک میں اور توڑ دے اپنے واسطے قتل ایسے لوگ وہی ہیں

لَهُمْ اللَّهُ فَاصْبِرْ لَهُمْ وَاعْمَى ابْصِرْ لَهُمْ أَفَلَا

کے لئے اللہ کر دینا خدا کے لئے صبر کر اور ان کو دیکھ کر چشم انشانہ
 جنکو پہنکارا اللہ نے پھر کر دیا اور ان کو دیکھ کر اور ان کو دیکھ کر

يَتَذَكَّرُ أَلَمْ يَأْنِ أَنْ يَرْجِعَ قُلُوبُهُمْ قُلُوبُهُمْ

تامل ہی کنند در قرآن یا بر دہا نقل ان دہا است
 دہا میں نہیں کرتے قرآن میں یا دہا میں برگ سے دہا میں دہا میں

إِنَّ الدِّينَ أَرْتَدُّوا عَلَى أَدْبَارِهِمْ مِنْ بَعْدِ مَا هُمْ

بر آئند آنا کہ بر گشتند بر جانب پشت خویش پس از انکہ ظاہر شد
 کہ جو لوگ اوسے پہنچے اسی پر پہنچے اس سے کہ کھل چکی

لَهُمْ أَهْدَى الشَّيْطَانُ سَوَاءٌ لَكُمْ وَاصِلُكُمْ

انہوں پر راہ ہدایت شیطان ارستہ کردہ ہے کہ انہوں پر راہ ہدایت
 ان پر راہ شیطان کی بات نائی اوس کے دل میں اور ہر وعدہ کے

ذَلِكَ يَا نَحْمُ قَالُوا الَّذِينَ كَرِهُوا مَا نَزَلَ بِهِ

این ہمہ سبب است کہ انہوں نے گفتند یا انکہ ناپسند کردہ اند خیر کہ خدا
 پر اسو آئیے کہ اوہوں نے کہا ان سے جو بیزار ہیں اللہ کے اہل کے

اللَّهُ سَنُطِيعُكُمْ فِي بَعْضِ الْأُمْرِ وَاللَّهُ يَعْلَمُ

فرمان پر داری تمہارا خواہیم کہ در بعض کار باو خدا میداند
 ہم تمہاری بات بی بائیں گے بعضے کام میں اور اللہ جانتا ہے

۶۴۵
 ہادی کی جان سے لے کر زور و کمر ہو
 اسی کو غالب کرے ورنہ اس کو ہار دے

أَمَلِي أَمَلِي

۶۴۵
 ہادی کی جان سے لے کر زور و کمر ہو
 اسی کو غالب کرے ورنہ اس کو ہار دے

۶۴۵
 ہادی کی جان سے لے کر زور و کمر ہو
 اسی کو غالب کرے ورنہ اس کو ہار دے

جنت

بنلوا
ط
زیدہ اللفظیہ
فی الرسم

حَتَّى نَقْلَ الْجَاهِدِينَ مِنْكُمْ وَالضَّاهِدِينَ وَنَبْلَاكُمْ

تا بنماییم (جہاد را از شما و سابران را و بازمیگیریم
تا معلوم کنیم جویم بن لای دایمین اور پریم دایم اور پیمین

اخبارکم ان الذین کفروا وصدوا

احوال شما را اینکہ کافر شدند و بازداشتند

تہاری خبرین جو لوگ سکر ہوئے اور روکا

سکر سبیل اللہ و شاقوا الرسول و ما

از راہ خدا و مخالفت کردند با پیغمبر بعد از آنکہ

اللہ کی راہ سیکو اور مخالفت ہوئے رسول و ما

تبین کہم اللہ کی راہ سیکو اور مخالفت ہوئے رسول و ما

و واضح شد اینکہ راہ سیکو اور مخالفت ہوئے رسول و ما

کہ کھل چکی اون پر راہ نہ بگاڑ سیکو اللہ کا کچھ اور

سیحط اعمالهم یا ایہا الذین امنوا اطیعوا

جہط خواہد کرد خدا علیہا الشہادۃ

وہا کارن کردیگا اون کے اسبے ایمان والو حکم کرلو

اللہ و اطیعوا الرسول و لا تطیعوا

خدا را و فرمان بردید پیغمبر را و باطل کہنید

اللہ کے اور حکم پر چلو رسول کے اور ضائع مت کرد اپنے کیے

ان الذین کفروا وصدوا عن سبیل اللہ

ہر اینہ انکہ کافر شدند و بازداشتند از راہ خدا

جو لوگ سکر ہوئے اور روکا اللہ کی راہ سے

و لا تطیعوا
اللہ و اطیعوا الرسول و لا تطیعوا
خدا را و فرمان بردید پیغمبر را و باطل کہنید
اللہ کے اور حکم پر چلو رسول کے اور ضائع مت کرد اپنے کیے
ان الذین کفروا وصدوا عن سبیل اللہ
ہر اینہ انکہ کافر شدند و بازداشتند از راہ خدا
جو لوگ سکر ہوئے اور روکا اللہ کی راہ سے

الف

وَمَا تَأْتِيهِمْ سَاعَةٌ يَنْجُوهُمْ مِنْهَا وَمَا يَشْعُرُونَ بِالْمَصْرِفِ
وَمَا تَأْتِيهِمْ سَاعَةٌ يَنْجُوهُمْ مِنْهَا وَمَا يَشْعُرُونَ بِالْمَصْرِفِ
وَمَا تَأْتِيهِمْ سَاعَةٌ يَنْجُوهُمْ مِنْهَا وَمَا يَشْعُرُونَ بِالْمَصْرِفِ

تَقْدِيرُ كَمَرِ ذُنُوبِكَ وَمَا تَأْتِيهِمْ سَاعَةٌ يَنْجُوهُمْ مِنْهَا وَمَا يَشْعُرُونَ بِالْمَصْرِفِ
سابق گذشت از گناه تو و آنچه پس از آن و تمام کند لغت خود را بر تو
آنکه هر ساعه ای که از تو می آید و آنچه پس از آن و تمام کند لغت خود را بر تو
و به دلک صراط مستقیم و نصرت الله

وَمَا تَأْتِيهِمْ سَاعَةٌ يَنْجُوهُمْ مِنْهَا وَمَا يَشْعُرُونَ بِالْمَصْرِفِ
وَمَا تَأْتِيهِمْ سَاعَةٌ يَنْجُوهُمْ مِنْهَا وَمَا يَشْعُرُونَ بِالْمَصْرِفِ
وَمَا تَأْتِيهِمْ سَاعَةٌ يَنْجُوهُمْ مِنْهَا وَمَا يَشْعُرُونَ بِالْمَصْرِفِ

وَمَا تَأْتِيهِمْ سَاعَةٌ يَنْجُوهُمْ مِنْهَا وَمَا يَشْعُرُونَ بِالْمَصْرِفِ
وَمَا تَأْتِيهِمْ سَاعَةٌ يَنْجُوهُمْ مِنْهَا وَمَا يَشْعُرُونَ بِالْمَصْرِفِ
وَمَا تَأْتِيهِمْ سَاعَةٌ يَنْجُوهُمْ مِنْهَا وَمَا يَشْعُرُونَ بِالْمَصْرِفِ

وَمَا تَأْتِيهِمْ سَاعَةٌ يَنْجُوهُمْ مِنْهَا وَمَا يَشْعُرُونَ بِالْمَصْرِفِ
وَمَا تَأْتِيهِمْ سَاعَةٌ يَنْجُوهُمْ مِنْهَا وَمَا يَشْعُرُونَ بِالْمَصْرِفِ
وَمَا تَأْتِيهِمْ سَاعَةٌ يَنْجُوهُمْ مِنْهَا وَمَا يَشْعُرُونَ بِالْمَصْرِفِ

وَمَا تَأْتِيهِمْ سَاعَةٌ يَنْجُوهُمْ مِنْهَا وَمَا يَشْعُرُونَ بِالْمَصْرِفِ
وَمَا تَأْتِيهِمْ سَاعَةٌ يَنْجُوهُمْ مِنْهَا وَمَا يَشْعُرُونَ بِالْمَصْرِفِ
وَمَا تَأْتِيهِمْ سَاعَةٌ يَنْجُوهُمْ مِنْهَا وَمَا يَشْعُرُونَ بِالْمَصْرِفِ

وَمَا تَأْتِيهِمْ سَاعَةٌ يَنْجُوهُمْ مِنْهَا وَمَا يَشْعُرُونَ بِالْمَصْرِفِ
وَمَا تَأْتِيهِمْ سَاعَةٌ يَنْجُوهُمْ مِنْهَا وَمَا يَشْعُرُونَ بِالْمَصْرِفِ
وَمَا تَأْتِيهِمْ سَاعَةٌ يَنْجُوهُمْ مِنْهَا وَمَا يَشْعُرُونَ بِالْمَصْرِفِ

وَمَا تَأْتِيهِمْ سَاعَةٌ يَنْجُوهُمْ مِنْهَا وَمَا يَشْعُرُونَ بِالْمَصْرِفِ
وَمَا تَأْتِيهِمْ سَاعَةٌ يَنْجُوهُمْ مِنْهَا وَمَا يَشْعُرُونَ بِالْمَصْرِفِ
وَمَا تَأْتِيهِمْ سَاعَةٌ يَنْجُوهُمْ مِنْهَا وَمَا يَشْعُرُونَ بِالْمَصْرِفِ

مکتبہ

مکتبہ
بہار
ک

مکتبہ
بہار
ک
مکتبہ
بہار
ک
مکتبہ
بہار
ک

دائرة السوء
در بخت

وَيَكْفُر عَنْهُمْ سَيِّئَاتِهِمْ وَكَانَ ذَلِكَ عِنْدَ

دراصل کذا ایشان (جسہ بہا) ایشان را و بہت این مقدمہ نزدیک

اللَّهُ فَوْزًا عَظِيمًا وَيُذِيبُ الْمُنَافِقِينَ وَالْمُنَافِقِينَ

خدا پیروزی بزرگ و نافع اب گند مردان منافق را و زمان منافق را

وَالْمُشْرِكِينَ وَالْمُشْرِكِينَ الظَّالِمِينَ يَا اللَّهُ

و مردان شرک آئندہ را و زمان شرک آئندہ را کہ گمان کنندہ اند خدا

ظَفَرُ السُّوءِ عَلَيْهِمُ دَائِرَةُ السُّوءِ وَغَضِبَ اللَّهُ

گمان بر ایشان (یا) غضبت بر و بخشم آمد خدا

عَلَيْهِمْ وَأَعَدَّ لَهُمْ جَهَنَّمَ وَسَاءَتْ

بر ایشان (و) لغت کرد این را و آماده ساخت بر ایشان و دوزخ را و بد

صِيرَ اللَّهُ جَنَّاتٍ وَجَنَّاتٍ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ

جائت دوزخ و خدا از است شکر آسمانها و زمین کے

وَكَانَ اللَّهُ عَزِيزًا حَكِيمًا إِنْ أَرَادَ اللَّهُ

و بہت خدا غالب با حکمت ہر آئندہ را سید ہم ترا

اور تاجہ اللہ زبردست حکمت دالا پسندے بگو بہا

فَتَبَرَّأْنَا مِنْهُمْ كَيْفَ تَبَرَّأْنَا مِنْهُمْ كَيْفَ تَبَرَّأْنَا مِنْهُمْ

و تشریف بخشاں ہم را و تشریف بخشاں ہم را و تشریف بخشاں ہم را

الحمد لله
والصلاة والسلام على
سيدنا محمد
وآله الطيبين الطاهرين

تذکرہ
محمد سعید خان

علیه
غیر
یقینی
فسوتیه
ادب (دیکار)

مجلسی عالی دینی و علمی
مجلسی عالی دینی و علمی

[illegible]

شہداء و مبشران و نذیران **لَتَقْبِلُوا بِاللّٰهِ وَرَسُولِهِ**
 اظہار حق کنندہ و مبشران ہندہ و نذیران ہندہ ایمان آ رہی مسلمانان محمدیہ رسول
 احوال تبانیوالا اور خوشی اور رستگاری نام کر کے یقین لاؤ اور پوراوار کے رسول
وَلَعَزَّزُوا وَتَوَقُّوا وَكَسَبُوا حَسَنَاتٍ
 توانصرت و ہمدین خدا را و بہ نذر کی اغضا و کنند اور ارباب کی بار کشید اور ارباب
 اور اوسکی مدد کرد اور اوسکا ادب رکھو اور اوسکی یا کی بوس
وَاصْبِرُوا اِنَّ الَّذِي يَنْصِيْرُ عَنْكُمْ اِنَّمَا يَنْصِيْرُ
 دیکھا ہوا ہر آنکہ آنکہ بیعت میکنند با تو ہند این نیست کہ یقین
 اور شام جو لوگ ہاتھ لائے ہند تجھے یہ وہ ہاتھ ملائے ہند
اَللّٰهُ يَدُ اَللّٰهِ فَوْقَ اَيْدِيْهِمْ فَتَكْتُبُ مَا يَشَاءُ
 با خدا دست خداست بالا دست ایشان پس ہر کہ عہد شکنی میں ہے
 اللہ کے ہاتھ کا ہاتھ ہے او پر ان کے ہاتھ کے ہر جو کوئی قتل ہو سکے وہاں
عَلَى نَفْسِهِ وَمَنْ اَوْفَىٰ بِمَا عٰهَدَ عَلَيْهِ اَللّٰهُ فَيَمْشِكْ
 بغیر نفس خود ہر کہ تمام کذا انجام بر آن با خدا عہد کردہ ہست خواہ او اور
 اپنے پرے کو اور جو کوئی پورا کرے عہد زار کیا اللہ سے وہ گناہوں کو
اَجْرًا عَظِيْمًا سَيَقُولُ لَكَ الْمُخَلَّفُونَ مِمَّنْ بَقِيَ
 مزد بزرگ خواہند گفت با تو پس گندہندگان از اعراسے اب
 نگ براء اب کہیں گے مجھ سے چھے رہے وہ اب گنوار
سَيَقُولُ اَمْوَالُنَا وَاَمْوَالُهُمْ اَمْوَالُنَا فَاصْبِرْ
 مشغول کردہ مال احوال ما و نہ خدا ان ما پس طالب مال و مشغول گنوار
 ہم کے رہ گئے اپنے مالوں میں اور گروہین ہوسے ارا گناہ بخشوا

٤٩

۶۸۵
 طریقتی نامہ در سحر خیر
 موافقت کردند والدہ اعظم

۱

يَقُولُونَ يَا سَيِّدُنَا مَا لَكُم بِقُلُوبِهِمْ قُلْ

بگویند پروردگار خود آنچه نیست در دل ایشان بگو
 کہتے ہیں اے نبی زبان سے جو نہیں اور نہ تو کہہ سکتا

فَمِنْ مِمَّا لَكُمْ بِهِ مِنْ أَمْرِ اللَّهِ شَيْئًا إِنْ أَرَادَ بِكُمْ ضَرًّا

کہ تم کو از حد جسے اگر خواہد زبان رساندن شما
 کہتا ہے کہ جسے اللہ سے تم کو ہر گز نہ پہنچے

أَوْ أَرَادَ بِكُمْ نِعْمًا بَلْ كَانَ اللَّهُ يُمْسِكُ صَوْرَكُمْ

یا خواہد در حق شما سود دادن بلکہ است خدا بچہ بکند خردار
 یا چاہے نیکو ناکار بلکہ اللہ سے تمہاری کام سے خردار

بَلْ ظَنَنْتُمْ أَنْ لَوْ بَدَّلْنَاهُ مِنْ آيَاتِنَا سَبِيلًا

نی بلکہ ظن کرید کہ اگر بخواند گشت پیغامبر و مسلمانان
 کوئی نہیں سب سے خیال کیا کہ پھر کہ آیت گاہ رسول اور مسلمان

لَا أَهْلِيهِمْ أَبَدًا وَزَيَّرْنَا بِكَ فِي قُلُوبِهِمْ وَظَنَنْتُمْ

بسموہل غایہ خویش برگز آراستہ شد این ظن دل شما و ظن کرد
 آیت بھلا نظر آیت بھلا دل میں پیداوار عمل کی

ظَنُّ السَّاعَةِ وَكَنتُمْ قَوْمًا بُورًا وَمَنْ لَمْ يُؤْمَرْ

ظن بہ گشت قوم ہلاک شدہ و ہر کہ ایمان نیاورد
 ہر ہی آنکس اور تم لوگ گشت گشتے و اور جو کوئی یقین نہ لاد

بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ قَدْ أَعْتَدْنَا لِلْكَافِرِينَ سَعِيرًا

بخدا و پیغامبر او پس بر اینہ ما آمادہ کردیم بر کافران آتش را
 اللہ پر اور او سیکے رسول پر تو ہمیں کہہ ہی ہے مکروں کے سہیلے کو اگر

۱۱
 ضرر
 ف
 کن

۱۲
 السَّعِيرُ

۱۳

الغفر

وَلِلّٰهِ مَلَكُ الشَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ يَغْفِرُ لِمَن يَشَاءُ

وہ ملائکہ است پادشاہی آسمان و زمین می آموزد و اگر خواہد
اور اللہ کا ہے راج آسمانوں کا اور زمین کا بخشنے جسکو چاہے

وَيُعَذِّبُ مَن يَشَاءُ وَكَانَ اللّٰهُ غَفُوْرًا رَّحِيْمًا

و عذاب دیندہ مَن کو را خواہد و بہت سزا دہندہ و اگر مہربان
اور پادشاہی جسکو چاہے اور پادشاہی اللہ بخشنے والا مہربان

سَيَقُوْلُ الْخٰلِفُوْنَ اِذَا انْطَلَقْتُمْ اِلَى الْمَقْعِدِ

نویسند گفت بانو پس کہ شنگان و تنگہ روا نشو و ایستو و بنشیند
اب کہیں کے بیچتے رہ گئے جب چلو کے لیتے ہیں

لَتَاْخُذْهَُا ذُرُوْنًا نَّتَجَلِّيْكُمْ بِرِيْدُوْنَ اَن

تا بہت آریہ آرا بگردانند و اما از سب کے متشارہ میخوانند کہ
چو ہوں ہم چلین تہا کے ساتھ چاہتے ہیں

يَبْدُوْا اَكْمَرُ اللّٰهُ قُلْ لَّنْ تَتَّبِعُوْنَا كَذٰلِكَ مَقٰلُ

خالف کنند و در خدا را بگردانند و کیا نخواہید کہ و بچین فرمودہ است
کہ بہین اللہ کا کہا تو کہہ ہم کہ ساتھ نہ چلو گے ہوں ہی ہمہ

اللّٰهُ مَن تَكْلَفْ سَيَقُوْلُ بَلْ اَتَّخِذُ وَثٰبًا

خدا پیش ازین پس خواہد گفت فی ہذا سببنا یا اے مگر مگر
اللہ سے کہہ اب کہیں سے کہہ چلے ہو ہمہ ہمہ

كَانُوْا لَا يَفْقَهُوْنَ اِلَّا قَلِيْلًا ۚ قُلْ لِّلْخٰلِفِ

بیشہ قسم دیندہ مگر ان کی گویا ہمہ اللہ کا شنگان
پروہ سچتے نہیں سب کہ ہوتا ہے کہہ دے چھتے رہے

وَلِلّٰهِ مَلَكُ الشَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ

کلمہ
ف
ر
س

میں اللہ کو پادشاہی آسمان و زمین کا بخشنے والا مہربان
اور پادشاہی جسکو چاہے اور پادشاہی اللہ بخشنے والا مہربان
نویسند گفت بانو پس کہ شنگان و تنگہ روا نشو و ایستو و بنشیند
اب کہیں کے بیچتے رہ گئے جب چلو کے لیتے ہیں
تا بہت آریہ آرا بگردانند و اما از سب کے متشارہ میخوانند کہ
چو ہوں ہم چلین تہا کے ساتھ چاہتے ہیں
اللہ سے کہہ اب کہیں سے کہہ چلے ہو ہمہ ہمہ
اللہ سے کہہ اب کہیں سے کہہ چلے ہو ہمہ ہمہ
اللہ سے کہہ اب کہیں سے کہہ چلے ہو ہمہ ہمہ
اللہ سے کہہ اب کہیں سے کہہ چلے ہو ہمہ ہمہ

۶۵۴ ق عا در نامہ سید الشہداء
 ان کی سلطنت پیشہ بردار رہی تھی
 حضرت عمر اور حضرت عثمان
 وقت فار کمالک سے تھے اور
 سلطان ہونے کے بعد ان کے
 بہت بڑے تلبیس و اصرار

مِنَ الْأَعْرَابِ سَتَدْعُونَ إِلَى قَوْمٍ أُولِي

از اعراب کہ تم کو بلادینگے ایک قوم پر
 گنہگاروں کے

بِأَسْخِلَ يَدَيْهِ تَقْتُلُونَهُمْ أَوْ يَسْلُبُونَ أَمْوَالَهُمْ

کارزار سخت لڑو گے کہ جنگ کنند یا ان کے
 جبری سخت لڑو گے تم ان سے رو گے یا وہ لوٹ لیں گے

يُؤْتِكُمُ اللَّهُ أَجْرًا حَسَنًا وَأَنْ تَتْلُوا آيَاتِهِ لَكُمْ

بدو خدا تم کو عطا فرما دے گا اگر تم اس کی روایت کرو گے
 دیکھا تم کو اللہ نیک دے گا اور اگر تم اس کی روایت نہ کرو گے

مِنْ قَبْلِ كُمْ لَكُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ

پیش ازین تم کو سخت عذاب عذاب درد مند و عذاب
 پہلے تم کو دیا گیا تھا ایک دیکھ کر کی دوسرا

الَّذِينَ حَرَّجُوا خَلْقَ الْأَعْمَىٰ خَرَجُوا خَرَجًا وَحَدًّا

انہوں نے جو خلق کو نکال دیا وہ ایک ایک
 اندھے پر تکلیف نہیں اور نہ ان کے پر تکلیف اور نہ

الْمَرِيضِينَ حَرَّجُوا مِنْ بَيْتِ اللَّهِ وَرَسُولِهِ

بیمار کو نکال دیا نہ ان کے سے رسول اور ان کے سے
 بیمار پر تکلیف اور جو کوئی حکم دے گا اور اس کے سوا کسی کو

يُخْرِجُونَ مِنْهَا إِلَّا أَنْ يَخْرُجُوا مِنْ بَيْتِ اللَّهِ

نہیں انہیں سے نکال دے گا مگر ان کے سے رسول اور ان کے سے
 انہوں نے ان سے نکال دیا نہ ان کے سے رسول اور ان کے سے

وَأَنْ يَخْرُجُوا مِنْ بَيْتِ اللَّهِ

ہر ایک فارسی و عربی و انگریزی و ہندی
 حضرت ابو بکر و حضرت عمر و حضرت عثمان
 و اہل علم و اہل حق

میں سے جو خلق کو نکال دیا وہ ایک ایک
 اندھے پر تکلیف نہیں اور نہ ان کے پر تکلیف اور نہ
 بیمار کو نکال دیا نہ ان کے سے رسول اور ان کے سے
 بیمار پر تکلیف اور جو کوئی حکم دے گا اور اس کے سوا کسی کو
 نہیں انہیں سے نکال دے گا مگر ان کے سے رسول اور ان کے سے
 انہوں نے ان سے نکال دیا نہ ان کے سے رسول اور ان کے سے
 و ان کے سے رسول اور ان کے سے

المنكر

منه

منه

منه

منه

منه

منه

منه

منه

منه

سابع

۱۸

۱۹

منه

منه

يَسْتَبِيحُ عَذَابًا أَلِيمًا ۝ لَقَدْ رَضِيَ اللَّهُ عَنِ الْمُؤْمِنِينَ

نعمت کندش بقبولت در دوزخه بر این خوشتر شد خدا از مسلمانان

اوسکه راضی د که کی با وفای اوس خوشش بود ایمان و ایمون سے

اِذْ يَبَايِعُونَكَ تَحْتَ الشَّجَرَةِ فَعَلِمَ مَا فِي قُلُوبِهِمْ

وقبله بیت میکرد با تو زیر درخت است آنچه را از دل ایشان

جب با من ملاقات گشت اوس درخت پیچید بر میان او آن کسی بنی

فَاَنْزَلَ السَّكِينَةَ عَلَيْهِمْ وَأَثَبَهُمْ فَتْحًا قَرِيبًا ۝

پس فرود آورد الطمینان دل بر ایشان و ثواب ادای از امنی نزدیک

پیر آید اودن بر چین اور انعام دی اونکو ایک فتح نزدیک

وَمَنْزِلَ كَثِيرٍ يَأْخُذُ نَهْلًا ۝ كَانَ اللَّهُ عَزِيزًا

و غنیها و بسیار که دست آرد از هر جا و هست خدا غالب

اور بیت غنیتر جو اونکو لین کے اور سب سے اعلیٰ درجہ

حَكِيمًا ۝ وَعَدَكُمْ اللَّهُ مَغْنَمًا كَثِيرَةً تَأْخُذُ نَهْلًا

با حکمت و داد و دهست شما را خدا غنیها و بسیار که دست آرد از هر

حکمت و داد و دهست شما را خدا غنیها و بسیار که دست آرد از هر

فَعَلَّامٌ لِّمَا تُكْسِبُونَ ۝ كَذَلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمُ الْآيَاتِ

پس زود عطا کرد این غنیها و باز داشت دست مردان را از دست

سود شتاب و دیکر نکو بود اور سب که گویند که با تبه

وَلِتَكُونُوا مِنْ أَهْلِ الْجَنَّةِ ۝ كَذَلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمُ الْآيَاتِ

تا باشد از جمله مسلمانان از انبیا خدا شما را راه

منه

۶۹۹
 صلوات بر علی و آله و سلم
 در حضرت سید الشهدا علیه السلام
 کوی به کوی گدا در روزین ۲۲ مهر

صلوات بر سید الشهدا علیه السلام
 سید زاری نه نو سیدی ۲۲ مهر

مَشَقَّةً وَأُخْرَى لَمْ تَقْدِرُوا عَلَيْهَا قَدْ

است قدر کرده در خدا غنیمت را و دیگر که خود را نیافته آید برین

سیدی و اگر یک نوع از جو شمار یک پس من تاه ای

أَحَاطَ اللَّهُ بِهِ وَأَوْكُنَّ اللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَائِمًا

و اینست خدا از او دست بردار بر همه چیزه توانا

و ده است که قادر برین است و در هر چه است که کما فی

و لَوْ قُلْتُمْ الذِّكْرُ كُفْرًا لَوَلَّوْا أَدْبَارًا

و اگر بگفت بگردن داشت کافران البته توبه بکنند بگردانند

و اگر رشتن نم بکافران توبه بکنند بیت

ثُمَّ لَا يَجِدُونَ وَلِيًّا وَلَا نَصِيرًا سُبْحَنَ اللَّهِ

از منی یافتند کار سازیک و نه نصرت دهند مانند آئین خدا

پیر نه با و سبک کوی عاینی نه در گویسم بپیشی لشکر

الَّتِي قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِكَ وَأَنْ تَجِدَ لِسُنَّةِ

که گذشته پیش ازین و نخواهی یافت آئین

جو بپیشی آنی پس چه بپیشی او و توبه و سبک گاه لشکر تو

اللَّهُ تَبْدِيلُهُ وَهُوَ إِلَهِي كَفَايَ بِهِمْ عَنْكُمْ

خدا را بدی و او است آنکه از داشت دست که از از شما

بپیشی او سبک بپیشی بر یک سبک او سبک

أَيُّكُمْ عَنْهُ بِطَرِيقَةٍ مِنْ بَعْدِ أَنْ أَظْهَرَ لَكُمْ

دست شمار از کافران پس آن که بعد از آنکه فسیح و زنده شایسته را

مخبر گاه او شمع شهرت بپیشی سبک است که نهاد مانده گاه ده

صلوات بر سید الشهدا علیه السلام
 سید زاری نه نو سیدی ۲۲ مهر
 کوی به کوی گدا در روزین ۲۲ مهر

صلوات بر سید الشهدا علیه السلام
 سید زاری نه نو سیدی ۲۲ مهر

[illegible]

مسکرتوں کو روک دینا کی مار (C) جب رہی

شماره

كُفِرُوا فِي قُلُوبِهِمُ الْحَمِيَّةُ حَمِيَّةُ الْجَاهِلِيَّةِ

کافران در دل خویش غیبت را از صفت غیبت جاہلیت

فَاَنْزَلَ اللَّهُ سَكِينَتَهُ عَلَى رَسُولِهِ وَعَلَى الْمُؤْمِنِينَ

پس فرود آورد خدا اطمینان خود بر پیغمبر خود و بر مسلمانان

وَالْزَمَهُمْ كَلِمَةَ التَّقْوَى وَكَانُوا أَحَقَّ بِهَا

و زمامت کرد بر ایشان سخن پرہیزگاری و بودند بنزد اربابان

أَمْلًا وَكَانَ اللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمًا لَقَدْ

امان بخشید و خدا بہ ہر چیز داناست بر آئینہ

صَدَقَ اللَّهُ لَوْلَا الرِّبَا بِالْحَقِّ لَتَخَلَّفَ

راست نمود خدا این پیغمبر خود را خوب مطابق واقع با ہمتیوں کہ البتہ اصل حق

الْمَسْجِدَ الْحَرَامَ إِنْ شَاءَ اللَّهُ آمِينَ مَنِ احْتَفَقَ

بمسجد حرام اگر خدا خواستہ است این شدہ تراشیدہ

رُؤُوسَهُمْ وَمَقْصِرَاتٍ لَّا يُخَافُونَ فَعَلِمَ مَا لَمْ يَأْمُرُ

سوی سر خود را و بقصر ای گرفتہ ترسان شدہ پس دانست آنچه کہ نخواستہ

بِالْمُؤْمِنِينَ تَعْلَمُ سِرَّهُمْ وَنَجْوَاهُمْ هُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ

۶۶

مسلمانین بن صحابہ کرام و مؤمنین
 انرا لا و خدا اطمینان بخود و بر مسلمانان
 و زمامت کرد بر ایشان سخن پرہیزگاری و بودند بنزد اربابان
 امان بخشید و خدا بہ ہر چیز داناست بر آئینہ
 راست نمود خدا این پیغمبر خود را خوب مطابق واقع با ہمتیوں کہ البتہ اصل حق
 المسجد الحرام ان شاء الله امين من احتفقت
 بمسجد حرام اگر خدا خواستہ است این شدہ تراشیدہ
 رؤوسهم و مقصرات لا يخافون فعلم ما لم يامر
 ببال المؤمنين تعلم سرائرهم و نجواتهم هو على كل شيء شہيد

الحمد لله

۲۷

فَجَعَلَ مِنْ دُونِ ذَلِكَ فَتْحًا قَرِيبًا ۝ هُوَ الَّذِي

پس یہ کر دین میں سے ایک فتح نزدیک را اوست کہ جس نے

ارسل رسولہ بالہدای و دین الحق لیظهر

فرستاد پیغامبر خود را بھدایت و دین راست تا غالب کنش

عل الدین کلمہ و کفی بالہ شہیداً

بر ادیان ہمہ آن را بس است خدا را طہار کنندہ حق

محمد رسول اللہ و الذین معہ اشداء علی

محمد صلی اللہ علیہ وسلم پیغمبر خدا و ائمہ کرام را او سخت اند

الکفار رحماء بیدینہم ترہم و کما

کافران مہربان اند و در میان خود را مہربانی اینان را کوع کنندہ

سجدات یبتغون فضلا من اللہ و رضوانا سیماء

و عبادہ نمایندہ بطلبند فضل را از خدا و خوشنودیران را رضایان

فی وجہہ من اثر السجود ذلک مثلی فی

در روی اینانست از اثر سجده انجہ مذکور میشود و نشان

ایون کے یونہی ہے سجدہ کے اثر یہ کہ ہوتا ہے اونکی

صلی اللہ علیہ وسلم
ظاہرین علی سبب غالب
کونیا اکثرت اور علی
عالم بکبریا و عظمی

اشداء

رحماء

اثر

[illegible]

کتاب

تفہیم

ماہنامہ علمی و ادبی
پیشکش کی راہ و چارہ
فصل پنجم

اس سورہ میں مومنوں کی تعلیم
آداب کا بیان ہے رسول کے آداب
کے ایک آداب ہیں کہ مجلس میں
نہ نہ کر کے حضرت کی بات سنیں
وہ سر پر کہ خطاب کروادب سے
انک کر نہ بولوا

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَقْدُمُوا بَيْنَ يَدَيْهِ

ای مسلمانان پیش از دستش مکنید و برد
ایسے ایمان والو آگے نہ بڑھو

اللَّهُ وَرَسُولَهُ وَأَنْقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ

خدا کے رسول اور دہتر سید از خدا ہر آئینہ خدا شنوا
اللہ اور اس کے رسول سے اور دیکھو کہ اللہ سب سے سنا

عَلِيمٌ ۝ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَرْفَعُوا أَصْوَابَكُمْ

دانت ای مسلمانان بلند مکنید آواز خود را
جانتان ایسے ایمان والو اونچی نہ کرو آہی آوازیں

فَوْقَ صَوْتِ النَّبِيِّ وَلَا تَجْهَرُوا لَهُ بِالْقَوْلِ

بالا آواز از ال پیغامبر و بلند مگوئید با او سخن را
نبی کی آواز سے او پر اور اس کے نہ بولو کلمہ کر

كَبِيرٍ بَعْضُكُمْ لِبَعْضٍ أَنْ كَبُّوا عَلَيْكُمْ

مانند بلند گفتن بعض شما با بعضی برای احترام از انکہ تا خود بلند
جیسے بگفتے ہو ایک دوسرے پر کہیں اکارت نہ ہو جاؤں تمہارے

وَأَنْتُمْ لَا تَشْعُرُونَ ۝ إِنَّ الَّذِينَ يَغُضُّونَ

و شما خبر دار نباشید اور تم کو خبر نہ ہو
و شما خبر دار نباشید اور تم کو خبر نہ ہو

أَصْوَابَهُمْ عَنِ رَسُولِ اللَّهِ أُولَٰئِكَ الَّذِينَ

آواز خود را نزدیک پیغامبر خدا آنچنانکہ
رسول اللہ کے پاس ہی ہیں جنکے

استقبال کو سلام سے پہلے اس قوم پر ہونے والا ہے
 اس قوم پر ہونے والا ہے کہ وہ اس قوم پر ہونے والا ہے
 اس قوم پر ہونے والا ہے کہ وہ اس قوم پر ہونے والا ہے
 اس قوم پر ہونے والا ہے کہ وہ اس قوم پر ہونے والا ہے

اَمْ تَحْنُ اللّٰهُ قُلُوْبُهُمْ لِلتَّقْوٰی لِهٰمْ مَغْفِرَةٌ
 کہ از خود دست خدا دل ایشان را برای ظهور تقوی ایشان از سرش
 دل جانے ہیں اللہ نے ادب کے واسطے ان کو معافی کی ہے
 وَ اَجْرٌ عَظِيمٌ اِنَّ الَّذِیْنَ یُنَادُوْنَكَ مِنْ
 دوزخ بزرگ ہر آئند آئند آواز مینہ تیرا از
 اور نیک بڑا جو لوگ بکارتے ہیں تجھ
 وَ رَاٰ اَحْجَاثَ الْاَشْجَاثِ لَا یَعْقِلُوْنَ وَلَوْ
 پس جسدہ ہا ایک نشان انہم نہیں سمجھتے کہ اگر
 دوار کے باہر سے وہ اکثر عقل نہیں سمجھتے اور اگر
 انہم صبر و احق حشر الیہم لکان حیا
 ایشان صبر کردند تا وقتیکہ بیرون آئی لیسوی ایشان بہتر ہو سکے
 وہ صبر کرتے جب تک تو کھانا اور پانی طرف نہ آئے کہ بہتر نہ ہو سکے
 لَھُمْ وَاللّٰهُ غَفُوْرٌ رَّحِیْمٌ یَّٰ اَیُّهَا الَّذِیْنَ اٰمَنُوْا
 اے نرا خدا آمرزگار مہربان ہے ہر ای مسلمانان
 اور اللہ بخشتا ہے ہر ای اسے ایمان والو
 اِنْ جَاءَکُمْ فَاسِقٌ بِنَبَاٍ فَبْتَلُوْهُ اِنْ تَصِیْبُوْا
 اگر یہاں دیش میں فاسق فاسق خبری را پس قصص کہید ہر اسے اگر از انکے ہر
 اگر اسے تم پاس ایک گھگھار خبر بیکر تو تحقیق کرو کہ ہیں جانے پڑے
 قَوْمًا بِجَھْلَةٍ فَتَصِیْحُہَا عَلٰی مَا فَعَلْتُمْ نَذِیْرٌ
 قومی را بنادانی سے پس بشیمان بنوید ہر ایک
 کسی قوم پر نادانی سے پہلے کل کو گاہے کیے پر بچانے

اس قوم پر ہونے والا ہے کہ وہ اس قوم پر ہونے والا ہے
 اس قوم پر ہونے والا ہے کہ وہ اس قوم پر ہونے والا ہے
 اس قوم پر ہونے والا ہے کہ وہ اس قوم پر ہونے والا ہے
 اس قوم پر ہونے والا ہے کہ وہ اس قوم پر ہونے والا ہے

فَتَّبِعُوا

ن
کون

اس قوم پر ہونے والا ہے کہ وہ اس قوم پر ہونے والا ہے
 اس قوم پر ہونے والا ہے کہ وہ اس قوم پر ہونے والا ہے
 اس قوم پر ہونے والا ہے کہ وہ اس قوم پر ہونے والا ہے
 اس قوم پر ہونے والا ہے کہ وہ اس قوم پر ہونے والا ہے

وَأَعْلَمُوا أَنَّ قُرْآنَكُمْ رَسُولُ اللَّهِ لَئِي يُطِيعَكُمْ فِيهِ
 ویدانند که در میان شما رسول خداست اگر فرمان بر شما دارد
 اور جان لو که تم میں رسول ہے اللہ کا اگر تمہاری باتا کرے
 کثیر من الامر لعنتم ولكن الله حبب اليكم
 بسیار و زکار ما برنج در افتند و لیکن خدا دوست گردانید نزد شما
 بہت کاموں میں تو تم پر مشکل پڑے پر اللہ نے محبت دالی تمہارے
 الْإِيمَانِ وَزَيَّنَّا فِي قُلُوبِكُمْ وَكَرَّهَتْ الْيَاكُمُ
 ایمان آ رہا ہے اور آہستہ کر دیا تمہارا دلوں میں خوش گردانید تمہارا
 ایمانی اور اچھا دکھایا اور کونہ تمہاری دلوں میں اور زکامایا
 الْكُفْرَ وَالْفُسُوقَ وَالْعِصْيَانَ أُولَٰئِكَ
 کفر و فسق و نافرمانی را انجاء
 کفر اور گناہ اور بے حکمی وہ لوگ
 هُمُ الرُّشْدُونَ فَضْلًا مِنَ اللَّهِ وَنِعْمَ اللَّهُ
 ایستند راہ یافتگان با احسان از تو بک خدا و نعمت خدا
 وہی ہیں نیک جال پر اللہ کے فضل سے اور احسان ہے اور اللہ
 عَلَيْهِمْ حَكِيمٌ وَإِنَّ طَائِفَتَيْنِ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ
 دانا با حکمت است و اگر دو گروہ از مسلمانان
 سب جانتا ہے حکمت والا اور اگر دو فرقہ مسلمانوں کے
 اقْتُلُوا فَاصِلًا بَيْنَهُمَا فَإِنْ بَغْتًا حَذَّاهُمَا
 با یکدیگر جنگ کنند پس صلح کنند میان ایشان پس اگر نقدی کردی زمین
 آپس میں لڑیں تو دونوں میں طلب کرداد و پھر اگر حیرت آ جاوے ایک دین

۴

۸

هر کس که با کسی در جنگ باشد و آن را بکشد و سر او را ببرد و آن را در راه پراکند
 یا در آب اندازد یا در آتش افکند یا در خاک پاشد یا در هر یک از اینها کند
 یا در هر یک از اینها کند یا در هر یک از اینها کند یا در هر یک از اینها کند

عَلَى الْأُخْرَى فَذَلِكُمُ الْبَيْعُ الْحَقُّ حَتَّى تَقَى إِلَى الْأَمْرِ

بر دیگری پس جنگ بکنید با آن گروه که گفتند بکنید تا آنکه بر آن گروه
 و در سر دیگر نوبت شود و او را بکشید و سر او را ببرد و آن را در راه پراکند

فَإِنْ فَاءَتْ فَاصْلَحُوا بَيْنَهُمَا بِالْعَدْلِ

پس اگر رجوع کرد صلح کنید میان ایشان با انصاف و

اَقْسَطُوا اِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُقْسِطِينَ

و داد و بیدار بر آئینه خدا دوست میدارد و داد و بیدار گانرا جز این نیست
 انصاف کرد و بیشک الله خوشتر است از این انصاف و ای

الْمُؤْمِنُونَ اِنْ حَقَّ فَاصْلَحُوا بَيْنَ أَخَوَيْكُمْ

که مسلمانان برادران یکدیگر اند پس صلح کنید میان برادر خویش و

اَتَّقُوا اللَّهَ لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ

ترسید از خدا تا بر شما رحمت شود ای

اَمْنُوا لَا يَجْعَلْ بَعْضُكُمْ عَظِيمًا

مسلمانان متشخص نگنید که یکی را بر دیگری برتری حاصل است که آن گروه

خَيْرًا مِنْهُمْ وَلَا يَسَاءُ مِنْ نِسَاءٍ عَنِّي

بهتر باشند از ایشان و نفسش را مودنه نماند متشخص نگنید با زنان که احتمال است که آن

و ده بهتر چون آن که او را نه عورتی و دیگری عورتی است مشابه ده

اخوتكم
 اخوانكم

ثلاثة اربع

۱۱

ما جان کنی بر این نام
چون نام بر این نام
و سبب آید از این نام

بعضی گفته اند که در این کتاب
بعضی از اسامی نشان
منتهی به انت
از این کتاب

بعضی از اسامی
بعضی از اسامی
بعضی از اسامی

خیر امنی و لا تلمزوا أنفسکم ولا

بهم شهنه از ایشان و عیب مکنید در میان خویش و

و ده پند من آن یک و عیب نه دو ایک و در یک و دو

تکابر و ایلا کفای یس لا شمر الفسوق

یکدیگر را بقیه های نام نه دو ایک و در یک و دو

بعد الا یمن و من لم یقب فاولیک هم

بعد از ایمان آوردن و هر که نوبت نکند پس انعام ایشانند

الظلمون یا ایها الذین امنوا اجتنبوا

سنگاران ای ایها الذین امنوا

کثیرا من الظن ان بعض الظن انتم

از بسیار گمان هر آینه بعضی بد گمانی گناه

ولا یخسروا ولا یفتب بعضکم بعضا

و با سر سوخته و نیست مکنید بعضی شما بعضی را

اینها احذر که آن یا کل حکم احذر

آیا دوست پیدا کسی از شما که بخورد گوشت برادر خود

بدان خوش گمان چه نم بین کسی که گوشت گوشت ایشان را

ایمان آید و ایمان آید و ایمان آید
ایمان آید و ایمان آید و ایمان آید
ایمان آید و ایمان آید و ایمان آید

میتا
۱۵۰ و ۱۵۱

میتا فکر هتوم و اتقوا الله ان الله توب

که مرده باشد پس شفر شوید از وی و بر سید از خدا هر آینه خدا توبه پذیرد
جو مرده بود سوگین آید شکوای می و اور و ریزه بود الله بی شک و شک
رحیم یا ایها الناس انا خلقناکم

هرمان است ای مردمان هر آینه آفریدیم شما را
هرمان است ای آدمی و آدمی و آدمی و آدمی
سز ذکر و انشی و جعلناکم شعوبا

از یکدیگر و یک زن و ساختیم شما را جماعتها
یک نور اور ایک کاوکی اور یکمین تباری زمین
وقتی لیتبار فوا ان اکرمکم عندا

و قبیله ما ای یکدیگر شناسا شوید هر آینه گرامی ترین شما نزدیک
اور گرامی ترین تا آید کی بچان هو قدر عت الله کے مان
الله اتقوا کم ان الله علیهم خیر

خدا بر سیرگار ترین شماست و خدا دانا خبردار است
اوس کو بڑی جسکو ادب بڑا اللہ ب جانتا ہے خبردار است
قالت الاحزاب امنا قل لکم تو منوا و لکن

گفتند احزاب ایمان آوریم بگو ایمان بحقیقت نیاورید بگو
کہتے ہیں گنوار ہم ایمان لائے تو کہہ تم ایمان نہیں لائے
قولا اسلمنا و لما یدخل الایمن فی

بگوئید منقاد شدہ ایم و هنوز دریا مدہ است ایمان
کہویم مسلمان ہوئے اور ابکی نہیں بیٹھا ایمان

اتقوا
۱۵۲

ایمان آید و ایمان آید و ایمان آید
ایمان آید و ایمان آید و ایمان آید
ایمان آید و ایمان آید و ایمان آید

۲۴۲
ایستاد گنجینه
مکتبہ اسلامیہ
کراچی

الْمُتَّقِينَ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَاللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ

انسانیت اور زمین پر خدا کا ہر

آسمانوں میں اور زمین میں
نسخہ علیہ ۰ یمنون علیک ان اسلموا
اور اللہ

چیز و اناست منت می دهند بر تو تا که مسلمان شده اند

خیر جانتا ہے وہ مجھ پر اسان رسالت ہیں کہ مسلمان ہو

فلا تفتنهم ولا تهلك نفوسهم

نگو نیست منید زمین ما سلام خود

تو کہی نہیں رانسان نہ رکھو ایسی مسلمانوں کا

کتاب فی الحقیقۃ

عليه السلام ان هداية كل مسلم للايمان

بر شمس

۱۔ ۲۔ ۳۔ ۴۔ ۵۔ ۶۔ ۷۔ ۸۔ ۹۔ ۱۰۔ ۱۱۔ ۱۲۔ ۱۳۔ ۱۴۔ ۱۵۔ ۱۶۔ ۱۷۔ ۱۸۔ ۱۹۔ ۲۰۔ ۲۱۔ ۲۲۔ ۲۳۔ ۲۴۔ ۲۵۔ ۲۶۔ ۲۷۔ ۲۸۔ ۲۹۔ ۳۰۔ ۳۱۔ ۳۲۔ ۳۳۔ ۳۴۔ ۳۵۔ ۳۶۔ ۳۷۔ ۳۸۔ ۳۹۔ ۴۰۔ ۴۱۔ ۴۲۔ ۴۳۔ ۴۴۔ ۴۵۔ ۴۶۔ ۴۷۔ ۴۸۔ ۴۹۔ ۵۰۔ ۵۱۔ ۵۲۔ ۵۳۔ ۵۴۔ ۵۵۔ ۵۶۔ ۵۷۔ ۵۸۔ ۵۹۔ ۶۰۔ ۶۱۔ ۶۲۔ ۶۳۔ ۶۴۔ ۶۵۔ ۶۶۔ ۶۷۔ ۶۸۔ ۶۹۔ ۷۰۔ ۷۱۔ ۷۲۔ ۷۳۔ ۷۴۔ ۷۵۔ ۷۶۔ ۷۷۔ ۷۸۔ ۷۹۔ ۸۰۔ ۸۱۔ ۸۲۔ ۸۳۔ ۸۴۔ ۸۵۔ ۸۶۔ ۸۷۔ ۸۸۔ ۸۹۔ ۹۰۔ ۹۱۔ ۹۲۔ ۹۳۔ ۹۴۔ ۹۵۔ ۹۶۔ ۹۷۔ ۹۸۔ ۹۹۔ ۱۰۰۔

وَكَيْتُ صِدِّيقِينَ ۝ إِنَّ اللَّهَ عِلْمُهُ

اگر راست گوی هستی

اگر سچ کہو (۲۰) اسے جانتا ہے

غَيْبُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَاللَّهُ بِصَدُورِهِمْ

پنهان آنمسانها و زمین و خدا میاست

یہ ہے اس کے لئے اور ان کے لئے اور ان کے لئے

١١

100-443887-100

1

10-10-68

۱۰
 ۱۱
 ۱۲
 ۱۳
 ۱۴
 ۱۵
 ۱۶
 ۱۷
 ۱۸
 ۱۹
 ۲۰
 ۲۱
 ۲۲
 ۲۳
 ۲۴
 ۲۵
 ۲۶
 ۲۷
 ۲۸
 ۲۹
 ۳۰
 ۳۱
 ۳۲
 ۳۳
 ۳۴
 ۳۵
 ۳۶
 ۳۷
 ۳۸
 ۳۹
 ۴۰
 ۴۱
 ۴۲
 ۴۳
 ۴۴
 ۴۵
 ۴۶
 ۴۷
 ۴۸
 ۴۹
 ۵۰
 ۵۱
 ۵۲
 ۵۳
 ۵۴
 ۵۵
 ۵۶
 ۵۷
 ۵۸
 ۵۹
 ۶۰
 ۶۱
 ۶۲
 ۶۳
 ۶۴
 ۶۵
 ۶۶
 ۶۷
 ۶۸
 ۶۹
 ۷۰
 ۷۱
 ۷۲
 ۷۳
 ۷۴
 ۷۵
 ۷۶
 ۷۷
 ۷۸
 ۷۹
 ۸۰
 ۸۱
 ۸۲
 ۸۳
 ۸۴
 ۸۵
 ۸۶
 ۸۷
 ۸۸
 ۸۹
 ۹۰
 ۹۱
 ۹۲
 ۹۳
 ۹۴
 ۹۵
 ۹۶
 ۹۷
 ۹۸
 ۹۹
 ۱۰۰

ایک

سورة نزلت بمكة الاول قد خلقنا الانسان لیس

ایاتھا کلماتھا و حروفھا و رکوعاتھا

بسم الله الرحمن الرحیم

بسم الله الرحمن الرحیم

ق ق وَالْقُرْآنُ الْحَمْدُ لِلَّهِ عَمَّا أَصْنَاءَهُمْ

مستم بقرآن با برزگی کہ تو بیجا شکر آید بکعبہ کافران از آنکہ آمد بدیشان
مستم بقرآن برتری شان و سبکی بکعبہ او مگر تعجب ہو کہ آیا اولیائے حق
مستند منہم فقال الکافرون هذا شیء عجیب

ترسانند از قوم کثبان بسر گفتند آن کافران این چیز نیست عجیب
ایک در سنن ابی داؤد بنی کانو کہنے لگے شکر یہ تعجب کی چیز ہے

وَإِذَا مَثَلُوا كُنَّا نُرَا بَا ذَٰلِكَ كَجَمْعِهِمْ

آیا چون میریم و خاک شویم شکر کردہ شویم این را کہ راہنما
کیا جب ہم مر سکیں اور ہو گئے مٹی بہانہ ہرانا بہت دور ہے

قَدْ عَلِمْنَا مَا تَنْقُصُ الْأَرْضُ مِنْهُمْ

ہر آئینہ دانستہ ایم ایچہ کم میکند زمین از ایشان
ہم کو معلوم ہے جتنا کھٹاتی ہے زمین اویں ہیں

إِذَا مَثَلُوا
بغیر نمرة الاستفهام

مکہ یعنی ایچہ کم کرد از ایشان
ایشان ۱۲ فرسخ

و

راجہ بی بی جلیلیہ
بیت کی گنجینہ اور خوش
نامہ بی بی جلیلیہ

میتا
میتا بی بی

گدن کارگم ازجا
جس میں جان ہر گناہ کی ہے
دن کی گناہ کی ہے
موت کا درد کی ہے
گناہ کی ہے

و
و
و

جنت و حب الحصيد ۞ وَالْخُلُوفِ بَقِيَّتُهَا ۞
 برستانہا و درانہ کو در و بختہ انرا و درختان خراالہذا بالابرارہ انرا
 ان اور انانہ کیے کہتے ہیں اور کچھ برین لہی اور
 طلع قضیدہ ۞ رَزَقًا لِلْعِبَادِ ۞ وَاجْنِبْنَاهُ
 سیوہت کو نہ تو روزیہ برین گان روزہ و شہرمان
 کاہنا ہے نہ پختہ روزیہ کہ بندہ کی اور جلا مارا اس
 بلدۃ میں کذا الخ و ج ۞ کذبت قبلہم
 خیر و ہر ۞ یحییٰ باشد بران از نور مدونہ است کو پیش از
 ایک ہر دس ہر ہی کے نکل کہ ہے ہونا جو ہونا ہے
 قوم نوح ۞ وَاحِبًا لِّرَسٍّ وَثَمُودَ ۞ وَعَادَ
 قوم نوح و اہل ریس و ثمود و عاد
 نوح کی قوم از کو ہے و اہل ریس و ثمود اور عاد
 و فرعون و اخوان لوط ۞ وَاحِبًا لِّلْاٰیٰتِ
 و فرعون و برادران لوط و اہل ایہ کی ہے
 اور فرعون اور لوط کے بھائی اور بن کے ہے
 و قوم تبع کل کذب الوسل ۞ فوج
 و قوم تبع ہر کی ہر فوج نسبت کو پناہ انرا ہے
 اور تبع کی قوم ہے ہونا رسول کو ہر شک
 و قبیلہ ۞ اَفَصَبُّنَا اِیَّا خَلْقِ الْاَوَّلِ بَلْ هُم
 و عہدہ خدا بن ایا عاجز شدہ ہوں و انہیں خنیں
 ہر قوم کا اب کا ہم شک ہے ہی ہر مار کوئی نہیں

۱۵ **فِي لَبْسٍ مِّنْ خَلْقٍ جَدِيدٍ ۚ وَلَقَدْ خَلَقْنَا**

در شبیه اند از آفرینش نو و هر آینه آفریدیم

از کور و هو کا ہے اگر بیٹے بن اور بنے بنایا
الْإِنْسَانَ وَنَعَلْنَا مَآ تَرَوْهُ سَوَاسٍ ۚ وَنُفِثْ

آدمی را و میدانم آنچه میگرداندش نفس او و
ان کور اور جانیے ہن جو بابتن آئین ہن اوزیکے جی ہن اور

نَحْنُ أَقْرَبُ إِلَيْهِ مِنْ حَبْلِ الْوَرِيدِ ۚ إِذْ

ما نزدیک تریم تا آدمی از رگ جان
ہم او سے ہے نزدیک ہن دھڑکتی رگ سے زیادہ فلاح جب

تَنفَخُ الْفُتُكَيْنِ عَنَ الْيَمِينِ وَعَنِ الشِّمَالِ رَمِيحًا

کہ باد بگیند و باد گیرندہ بہ بلندی راستہ نشینندہ در ہر دو یکے یکے
بے جا ہن لینے و آواز دینے بیٹھا اور بانو سے بیٹھا

مَا يَلْفُظُ مِنْ قَوْلٍ إِلَّا لَدَيْهِ رَقِيبٌ عَتِيدٌ ۚ

ہر بیان کی آواز آدمی سننے مگر نزدیک او نگہداشت ہر تیار
ہن ہن بولتا ایک بات جو ہن اوس پاس ایک راہ دیکھتا طیار

وَجَاءَتْ سَكْرَةُ الْمَوْتِ بِالْحَقِّ ۚ ذَٰلِكَ

و باد سچتے موت
اور آئی بیہوشی موت کی تحقیق یہ وہ ہے

مَا كُنْتَ مِنْهُ تَحِيدُ ۚ وَنُفِثَ فِي الصُّورِ ذَٰلِكَ

اور نہ تاراج دیتی
و بادہ افشود در صور این است

جس سے تو تکل را کرتا اور پہونکا گیا ترسکا یہ ہے

فان اردن کی رگ گردا گردا جن ہن
جان ہن ہے دل سے لگاتار نکلے
نکلے نکلے ہن سے ہن سے ہن سے ہن سے
اور رگ گردا گردا جان ہن سے

فان ہوا سے ہوا سے ہوا سے ہوا سے
یہ جان ہن کی دھڑکتی رگ اور ہوا
بیکور والہ ہوا ہوا کی رگ اور ہوا

فان کتبہ کو ہوا سے
ہر کتبہ کو ہوا سے ہوا سے ہوا سے
ہر کتبہ کو ہوا سے ہوا سے ہوا سے
ہر کتبہ کو ہوا سے ہوا سے ہوا سے

ما یسئلکم فی دینکم و فی فطرتکم و فی ما رزقکم
ما یسئلکم فی دینکم و فی فطرتکم و فی ما رزقکم

ما یسئلکم فی دینکم و فی فطرتکم و فی ما رزقکم
ما یسئلکم فی دینکم و فی فطرتکم و فی ما رزقکم

فقط

حَفِیْظٌ ۝ مَنْ خَشِيَ الرَّحْمَنَ الْغَیْبَ جَاءَ
اور کس نے ڈر کیا تو میرا پیرا ہوا اور کس نے ڈر کیا تو میرا پیرا ہوا
اور کس نے ڈر کیا تو میرا پیرا ہوا اور کس نے ڈر کیا تو میرا پیرا ہوا
بِقَلْبٍ مُنِیبٍ ۝ اَدْخُلُوهَا بِسَلَامٍ ذَٰلِكَ یَوْمُ
اور کس نے ڈر کیا تو میرا پیرا ہوا اور کس نے ڈر کیا تو میرا پیرا ہوا
اور کس نے ڈر کیا تو میرا پیرا ہوا اور کس نے ڈر کیا تو میرا پیرا ہوا
الْخُلُودِ ۝ لَكُمْ مَا يَشَاءُونَ فِيهَا وَلَدَيْنَا مَزِيدٌ
اور کس نے ڈر کیا تو میرا پیرا ہوا اور کس نے ڈر کیا تو میرا پیرا ہوا
اور کس نے ڈر کیا تو میرا پیرا ہوا اور کس نے ڈر کیا تو میرا پیرا ہوا
وَكَمْ أَهْلَكْنَا قَبْلَهُمْ مِنْ قَرْنٍ هُمْ أَشَدُّ مِنْهُمْ
اور کس نے ڈر کیا تو میرا پیرا ہوا اور کس نے ڈر کیا تو میرا پیرا ہوا
اور کس نے ڈر کیا تو میرا پیرا ہوا اور کس نے ڈر کیا تو میرا پیرا ہوا
بَطْشًا فَنَقَّبُوا فِي الْبِلَادِ هَلْ مِنْ مَحِصٍ ۝
اور کس نے ڈر کیا تو میرا پیرا ہوا اور کس نے ڈر کیا تو میرا پیرا ہوا
اور کس نے ڈر کیا تو میرا پیرا ہوا اور کس نے ڈر کیا تو میرا پیرا ہوا
إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَذِكْرٍ لِّمَنْ كَانَ لَهُ قَلْبٌ
اور کس نے ڈر کیا تو میرا پیرا ہوا اور کس نے ڈر کیا تو میرا پیرا ہوا
اور کس نے ڈر کیا تو میرا پیرا ہوا اور کس نے ڈر کیا تو میرا پیرا ہوا
أَوْ الْفَقْرِ السَّعْمِ وَهِيَ شَرْبِيَّةٌ ۝ وَلَقَدْ سَخَّرْنَا
اور کس نے ڈر کیا تو میرا پیرا ہوا اور کس نے ڈر کیا تو میرا پیرا ہوا
اور کس نے ڈر کیا تو میرا پیرا ہوا اور کس نے ڈر کیا تو میرا پیرا ہوا

آسمانها وزمین و آنچه در میان بود و پشت سرش

انسان اور زمین اور جو اس کے بیچ ہے

روزِ شنبہ بمقامِ انجمنِ اہل سنت
پس ممبرین

دن میں اور ہم کو نہ آئی کچھ ماندگی سو تو ہنسا ۵

انجیر سبگوں سے دیبا کی بادکن چمراہ ستا لیش پرو دنگا جو دیش از آئین

جو کہتے ہیں اور یا مکی بول غریبان اپنے رب کی نسبت سے ہونے لگے ہیں۔

السنة وثمانون وستمائة

من مکتوبات

وہاں پہنچ کر دیکھا کہ وہاں ایک بڑا سا گھر تھا جس کے دروازے پر ایک لکڑی کی تختی لگی تھی جس پر لکھا تھا کہ "ہیروئن"۔

۱۰۹

وادی براسجی و اسمیہ قوم پناہ المناد

و عقیب نماز نیزه دست خوان این قصه را می خواند که آواز بلند کند ۵

اور شیخ سب سے بڑے اور گناہگار جب ان کا یہ پکارنا سنا

من مكان قريب ⑥ يوم لسه بن الصبيحة

نہیں ہے۔

میں نے اس کے لئے ایک خط لکھا ہے جس میں اس کے لئے ایک خط لکھا ہے

[Handwritten signature]

باسمہ دیکھو افسوس کہ

بغیر مرد و داند مرد و وزیر ملک را یث است

تخصیص و سہولتوں کی کل پریشانیوں کو ہم میں جلا سیتے!

۱۰۰

(12)

١٢٠

۱۹۹۹

الحسين بن علي

2

5

—

100

10

201

128-129

27/10/2018

کتاب

۱۷ ذوقوا فتنکم هذا الذی کنتم یه تستعملون
 گوئیم کہشید این فتنہ خود را نیست آنچه آنرا شتاب طلب میکرد
 ۱۸ ان المتقین فی جنۃ و عیون اخذینہم انہم
 بر این متقین در بہستانها و چشمہ اشہد بہت از ہم بچہ و ایشانرا
 ۱۹ ربهم طاعتهم کافوا قبل ذلک محسنین
 پروردگار ایشان بر آئینہ ایشان بودند پیش ازین نیکو کار
 ۲۰ کافوا قبلہ من الیل ما یجمعون
 بودند با صفت کردہ کی از شب خواب کردند
 ۲۱ بالاسحار هم لیستغفرون و فی اموالہم
 بہت سحر ایشان طلب آمرزش نمودند و در اموال ایشان
 ۲۲ حق للسائل و المحرم و فی الارض ایت
 حق تفر بہر سوال کنندہ و بہر اشکدار کم سوال و در زمین نشانیست
 ۲۳ فی انفسکم افلا تبصرون
 ایتہا کہ در خود شما نشانیست آیتہا کہ تبصرون
 ۲۴ و فی انفسکم افلا تبصرون
 ایتہا کہ در خود شما نشانیست آیتہا کہ تبصرون

وہا ہر آدمی
اور انکرا تبصرون ہر آدمی

۱۲
 در عالم ملکوت رزق و عقوبت و
 مثال ان صورت میشود و اندک عالم
 در عالم ملکوت رزق و عقوبت و
 مثال ان صورت میشود و اندک عالم
 در عالم ملکوت رزق و عقوبت و
 مثال ان صورت میشود و اندک عالم

فِي السَّمَاءِ رِزْقُكُمْ وَمَا تُوعَدُونَ ۝ فَوَدَّ

دور آسمان رزق شما و آنچه وعده داده شد و شما را پس بپوشد

السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ لَنَهَ الْخَلْقَ مِثْلَ مَا آتَاكُمْ

آسمانها و زمین را بر آینه این خبر راست است مانند آنچه آتایند

تُطَقَّوْنَ ۝ هَلْ أَتَاكَ حَدِيثٌ ضَلِيفٌ

سخن بگردد ۱۱ آیه است پیش از خبر همانان

أَبْرَاهِيمَ الْمَكْرُمِ ۝ إِذْ دَخَلُوا عَلَيْهِ فَقَا

ابراہیم را کہ گرامی است چون در آمدند بر او و او را سلام گفتند

سَلَامًا قَالِ سَلَامٌ فَقَوْمٌ مِّنْكُمْ ۝ فَرَاغَ إِلَىٰ

سلام و بولا سلام پس قوم از شما ۱۱ فراتر رفتند

أَهْلَهُ فَجَاءَ بِعِلْمٍ سَمِينٍ ۝ فَقَرَّبَهُ إِلَيْهِمْ قَالِ

آنها را و آمد با علم نزدیک ۱۱ و نزدیک کرد به آنها گفت

أَلَا تَأْكُلُونَ ۝ فَأَوْجَسَ مِنْهُمْ خِيفَةً قَالُوا

آیا نمی خورید ۱۱ پس چون خوردند و خاطر خود را از ایشان ترسیدند

۲۲
 رزق کلمه
 از رزق

۲۳
 مثل
 برین

۲۴
 و این است که در این عالم
 و این است که در این عالم

۲۵
 ابراهام
 ل و اخلفه عنهم

۲۶
 قَالُوا سَلَامٌ
 قَالِ سَلَامٌ

۲۷
 فَرَاغَ إِلَىٰ
 فَرَاغَ إِلَىٰ

۲۸
 أَهْلَهُ فَجَاءَ بِعِلْمٍ سَمِينٍ
 أَهْلَهُ فَجَاءَ بِعِلْمٍ سَمِينٍ

۲۹
 فَأَوْجَسَ مِنْهُمْ خِيفَةً قَالُوا
 فَأَوْجَسَ مِنْهُمْ خِيفَةً قَالُوا

و انچه در پیرامون

۲۸

لَا تَخَفْ وَبَشِّرْهُ بِالْإِيمَانِ ۝ فَأَقْبَلَتْ امْرَأَتُهُ

مردم و بشارت داد و بشارت بفرموده او را پس از آنکه از او پرسید که

فِي صِرَاطٍ فَصَلَّتْ وَجْهَهَا وَقَالَتْ عَجُوزٌ

باو آمد و طلب نمود و در حق خود را بفرموده گفت ای پسر از پیران

۲۹

عَقِيلٌ ۝ قَالُوا كَذَلِكَ قَالَ رَبُّكَ

ناراضه و بشارت بفرموده گفت ای پسر از پیران

إِنَّهُ هُوَ الْحَكِيمُ الْمُبِينُ ۝

پس از آنکه از او پرسید که ای پسر از پیران

۳۰

قَالَ فَمَا خَطْبُكُمْ أَيُّهَا الْمُرْسَلُونَ ۝

پس از آنکه از او پرسید که ای پسر از پیران

۳۱

قَالُوا إِنَّا أَرْسَلْنَا إِلَى قَوْمٍ مِنْهُمْ

پس از آنکه از او پرسید که ای پسر از پیران

۳۲

لَنُرْسِلَ عَلَيْهِمْ حَارَّةً مِنْ طِينٍ ۝

پس از آنکه از او پرسید که ای پسر از پیران

الْحَقُّ وَالْأَعْيُنُ

و انچه در پیرامون

عَنْ رَبِّكَ لِلْمُؤْمِنِينَ ۝ فَآخِرُ جَنَّتَيْنِ ۝

نزدیک پروردگار تو برای مؤمنان است ۝ آخر دو جنت است ۝

فِيهَا مِنْ الْمُؤْمِنِينَ ۝ فَمَا وَجَدْتُمْ فِيهَا غَيْرَ

در آن ۝ از مؤمنان ۝ پس نماند

بَيْتٍ مِنَ الْمُسْلِمِينَ ۝ وَتَرْكَا فِيهَا آيَةً لِّلَّذِينَ

یمنان از مسلمانان ۝ و ترکا در آن نشانه برای کسانی که

يَخَافُونَ الْعَذَابَ الْأَكْبَرَ ۝ وَفِي مِصْرَ

می ترسند از عذاب درودنده ۝ و در مصر موسی را

أَرْسَلْنَاهُ إِلَىٰ فِرْعَوْنَ بِسُلْطَانٍ مُّبِينٍ ۝

فرستادیم او را به فرعون با سلطان روشن ۝

فَقَالَ لِمُوسَىٰ إِنَّكَ أَنْتَ الْمُرْسَلُونَ ۝ فَأَخَذْنَا

پس فرمود برای موسی که تو را فرستادیم ۝ پس گرفتار

وَجَدْنَاهُ فِي مِصْرَ ۝ وَكَانَ يُدْعَىٰ بِأَسْمَاءٍ كَثِيرَةٍ ۝

و یافتیم او را در مصر ۝ و او را با نامهای بسیار

دُعَاةٍ يُدْعَوْنَ ۝ وَكَانَ يُدْعَىٰ بِأَسْمَاءٍ كَثِيرَةٍ ۝

۳۷

۳۵

۳۴

۳۳

۳۸

۳۶

۳۹

کتاب تفسیر قرآن مجید
جلد دوم

والله اعلم

وَفِي عَادٍ إِذْ أَرْسَلْنَا عَلَيْهِمُ الرِّيحَ الْعَقِيلَةَ

دور قند عادت کہ بہت جون و ستارہم برایشان باد کی تیرے منت

مَاتَدْرُ مِنْ شَيْءٍ أَنْتَ عَلَيْهِ إِلَّا جَعَلْتَهُ

نگار و ایچ چیز را کہ برسد بگو مگر سازد آزار

كَالْمِيلِ فِي ثَمُودَ إِذْ بَعَلُّهُمْ ثَمُودًا

مانند استخوان و سیر و در قند نمودن کہ جون گفتند الشارہ ہرہ مند ہند

هَتَّى جِنِّ فَتَوَاعِنُ امْرِئٍ رِبِّهِمْ فَاخَذَهُمُ

نامہ تی پس بر کشیدند از فرمان پروردگار خوین پس گرفتند بزار

الصَّعِقَةَ وَهُمْ يَنْظُرُونَ فَاسْتَطَعُوا

نشدند و ایشان می دیدند پس توانستند

مِنْ قِيَامِهِمْ وَمَا كَانُوا مُتَعِصِينَ وَقَوْمُهُ

برخواستند و بنودند انتقام شدہ و ہلاک خستیم قوم نوح را

مِنْ قَبْلِ انْهُمْ كَانُوا قَوْمًا فَاسِقِينَ وَاللَّهُ

پیش ازین ہر آینہ ایشان بودند کردی بدکار و استار

اسم و سید ہر وہ ہتے لوگ سینہ علم اور استار

الصَّعِقَةَ

رود و صفت

صواعق

توفان

توفان

توفان

توفان

توفان

توفان

بِذَنبِهِمْ لَا يَأْتِيهِمْ وَإِنَّهُمْ لَمُتُّوا قَبْلَ أَنْ يَأْتِيَهُمْ وَلَا يَشْعُرُونَ

بنا کریم بقوت و برآیند ما توانایم و زمین را گسترانیدیم بر سبک و بنا بر آینه بکے بل سبب اور محکوب تقدیر از زمین کو پھیلانے سے سبک و

الْمُتَّحِدُونَ وَمِنْ كُلِّ شَيْءٍ خَلَقْنَا زَوْجَيْنِ لَعَلَّكُمْ

گسترانندہ ایم و از ہر چیز سے آفریدیم دو قسم تاکہ تم

تذکرہ

تذکرہ

پند پذیر شوید پیغامبر گوید گریز بد بسوختہ بر آئینہ من بر آئینہ ازجا او سستہ و آسگاہ

و بیان کرد سو بہا گو اندکی طرف میں نکو او کی طرف سے و سستہ ناموں کہو گویا

و لا تجعلوا مع الله الهًا آخرًا إِنِّي لَكُم مِّنْكُمْ مِّنْ صَالِحِينَ

و مقرر کنید با خدا معبود دیگر را ہر آئینہ من بر آئینہ ازجا او سستہ و آسگاہ

اور نہ ہر او اندکی ساتھ اور کوئی پیغامبر کا میں نکو او کی طرف سے و سستہ ناموں کہو گویا

كَذَلِكَ مَا آتَى الَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ مِنْ رَسُولٍ إِلَّا

بچنین نہادہ است نزدیک تا نکلے پیش از ایشان کہوند پیغامبر

قَالُوا سِحْرٌ أَوْ مَجْنُونٌ

گفتند جادوگری یا دیوانہ است

کہا کہ جادوگری یا دیوانہ کیا ہی کہہ عریضہ میں ایک دیگر کوئی نہیں

قَوْمٌ طَائِفُونَ

گروہی سرکشند

پس رو بہ گردش از آسماں منبتی تو متاثر کردہ شدہ

پس یہ لوگ شریزمین سو تو متاثر یا ان کی طرف سے اب تجھ پر نہیں آؤا

بابہ
بنا کریم بقوت و برآیند ما توانایم و زمین را گسترانیدیم بر سبک و بنا بر آینه بکے بل سبب اور محکوب تقدیر از زمین کو پھیلانے سے سبک و

تذکرہ

وَالَّذِينَ

وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ
وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ
وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ

۵۵

وَذَكَرَ فَازَ الدُّكْرِ اِي تَفْعَلُ الْمُؤْمِنِينَ

وَمَا خَلَقْتُ الْجِنَّ وَالْإِنْسَ إِلَّا لِعِبَادِي
وَمَا خَلَقْتُ الْجِنَّ وَالْإِنْسَ إِلَّا لِعِبَادِي

۵۶

مَا أَرِيدُ مِنْهُمْ رَزْقًا وَمَا أَرِيدُ أَنْ يَبْعَثُو
مَا أَرِيدُ مِنْهُمْ رَزْقًا وَمَا أَرِيدُ أَنْ يَبْعَثُو

۵۷

إِنَّ اللَّهَ هُوَ الرَّزَّاقُ ذُو الْقُوَّةِ الْمَتِينُ
إِنَّ اللَّهَ هُوَ الرَّزَّاقُ ذُو الْقُوَّةِ الْمَتِينُ

۵۸

لِلَّذِينَ ظَلَمُوا ذُنُوبًا مُنْقَرِفَةً
لِلَّذِينَ ظَلَمُوا ذُنُوبًا مُنْقَرِفَةً

۵۹

فَلَا يَسْتَعِجِلُونَ
فَلَا يَسْتَعِجِلُونَ

۶۰

مِنْ يَوْمِ يُنْفَخُ الْأَشْجَارُ
مِنْ يَوْمِ يُنْفَخُ الْأَشْجَارُ

۶۱

وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ
وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ

الرَّزَّاقُ
الْمَتِينُ

سورة الطور نزلت بمكة ثم سورة الملك

ایاتھا ۲۴ وکلماتھا ۳۱۲ وخروفھا ۵۵ اور کوعاھا ۲

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

وَالطُّورِ ۝ وَكِتَابٍ مَّسْطُورٍ ۝ فِي زُرْقٍ مَّشْهُورٍ ۝
 وسم بکودہ طور وسم کتاب نوشتہ شدہ در کاغذ گنارہ
 وسم بکودہ طور کی اور کہی کتاب کی سن دہ در بن بن
 وَالْبَيْتِ الْمَعْمُورِ ۝ وَالسَّقْفِ الْمَرْفُوعِ ۝
 وسم بخانہ معمور یعنی کہ آسمان آ وسم بسقف برآر شدہ
 اور اباد گہ کی و اور اونچی چہت کی و
 وَالْجِبْرِ الْمَسْجُورِ ۝ إِنَّ عَذَابَ رَبِّكَ لَوَاقِعٌ ۝
 وسم بدربار پر کردہ شدہ برآینہ عذاب پروردگار تو بودنی آ
 اور اونچے دریا کی و بیشک عذاب شریک رب کا ہوتا ہے
 مَا لَهُ مِنْ دَافِعٍ ۝ يَوْمَ يَقُودُ السَّمَاءُ صُورًا ۝
 نیست اور اوج دفع کنندہ روزیکہ جنس کند آسمان جنس کردے
 او سکو کوئی نہیں چٹانے والا جسک لرزے آسمان کیکیا کر

۱۱۳

۵۵

۲۴

۸۴

والتور یعنی تورات
 وسم بکودہ طور
 وسم بخانہ معمور
 وسم بسقف برآر شدہ
 وسم بدربار پر کردہ شدہ
 وسم بکودہ طور
 وسم بخانہ معمور
 وسم بسقف برآر شدہ
 وسم بدربار پر کردہ شدہ

والتور یعنی تورات

الطوال

وَسَيَرُ الْجِبَالَ سِيرًا قَوْلُ يَوْمَئِذٍ لِّلْمَلَائِكَةِ

وردان شود و کو بهار روان شد پس ای آن روز در میان کوهها

الَّذِينَ هُمْ فِي خَوْضٍ يَلْعَبُونَ يَوْمَ يَدْعُونا

اما که ایشان به میوه گوی تازی میکنند روزی که بخواهیم

إِلَى نَارٍ جَهَنَّمَ دَعَا هَذِهِ النَّارُ كَيْفَ

این آتش روزی که روان کردی این است آتشی که

كُنْتُمْ بِهَا تُكَلِّبُونَ أَفَنَسِيَ هَذَا أَمْ أَنْتُمْ لَا تَعْقِلُونَ

شما را روزی که می خوردید آیا فراموش است این یا شما نمی دانید

أَصْلُوهَا فَاصْبِرُوا أَوْ لَا تَصْبِرُوا سَاءَ عَلَيْكُمْ

در آید این آتش پس صبر کنید یا نکنید برابر است بر شما

أَمَّا الْخِزْيُونُ مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ أَرَأَيْتُمُ الْمُتَّقِينَ

جز این نیست که خزان او خواهد شد بحسب آنچه میکردید آری ای متقین

فِي جَنَّتٍ وَنَعِيمٍ فَلَهُمْ فِيهَا مَا أَرْتُم بِهِمْ

در بهشت آنها و نعمتها باشند چون تمنا شد و بسبب آنکه نعمت ایشان را فرمود کار

فَلَهُمْ

سورۃ

لَعُونًا لِيَوْمِ
دَح و ح ف

لَعُونًا لِيَوْمِ
دَح و ح ف

لَعُونًا
لِيَوْمِ
دَح و ح ف

۲۳

فِيهَا كَاسًا لَّعُونًا لِّمَا كَانُوا يَكُونُونَ وَيَطُوفُ

انجا پیالہ نہ بیہودہ گویا باشند دران نہ بڑہ کاری و آمد و شد کنند
و ان پیالہ نہ بکنا سیے اوس شراب میں نہ گنہ میں و ان اوس میں

۲۴

عَلَيْهِمْ غُلَامَانِ لَهُمَا كَأَنَّهُمْ لَوْ لَوْ مَكْنُونِ

دو الی ان نو جوان چہ از ان ایشان گویا آن جوان مردانہ پڑہ نہایت
اون کے پاس جو کبے اون کے گویا وہ موتی میں غلات میں دہرے

۲۵

وَأَقْبَلَ بَعْضُهُمْ عَلَىٰ بَعْضٍ يَتَسَاءَلُونَ

دوسرے اور بعض ایشان ابر بعض از یکدیگر سوال کنان
اور بعض کا ایک کو دوسرے کی طرف آہیں میں پوچھتے

۲۶

قَالُوا إِنَّا كُنَّا قَبْلُ فِي أَهْلِنَا مُشْفِقِينَ

گفتند ہر آئینہ ہمیشہ ازین در میان اہل ہمارے خود ترسان بودیم
جو کہ ہم تھے اپنے گھر میں ڈرتے تھے

۲۷

فَمَنَّ اللَّهُ عَلَيْنَا وَوَقَدْنَا عَذَابَ الْسَّعِيرِ

پس نمت فرماوان و مقرر خداوند عذاب شد از عذاب ہمارے
پس احسان کیا اللہ ہم پر اور نجا با ہم کو توں کے عذاب سے

۲۸

إِنَّا كُنَّا مِنْ قَبْلُ نَدْعُوهُ إِنَّهُ هُوَ الْبَرُّ الرَّحِيمُ

ہر آئینہ ہم ازین عبادت میکردیم اور آئینہ ہمیشہ احسان کنندہ تھے
ہم آج سے بکارتے تھے او کو بیشک وہی ہیکل مہر کہ رسم والا

فَذَكِّرْنَا إِنَّا نَعْتَبُكَ بِكَ بَكَاهُنَّ وَلَا

یاد دہانہ ہم کہ تو اپنے رب کے فضل سے بڑیوں والا نہیں ہے

مَجْنُونٌ ۝ اَمْ يَقُولُونَ شَاعِرٌ مِثْلَ بَعْضِ الْمُرْسَلِينَ ۝

دیوانہ بلکہ آیا گویند شاعریت انظار کی چشم و حق اچھٹ

دیوانہ کیلئے ہیں بہت شاعر ہے ہم راہ دیکھتے ہیں سیر کر رہے

الْمُنُونِ ۝ قُلْ تَرِيعُوا فِانِي مَعَكُمْ مِنَ الْمُرْسَلِينَ ۝

زمانہ را بگو انظار بکشید ہر آنکہ میں ہاں ہوں از انتظار کشیدگانم

رہنے کی تو کہنے ہم راہ دیکھو کہ میں کی تھیں ساتھ راہ دیکھنا ہیں

اَمْ تَأْمُرُكُمْ اَنْ تُعْبِدُوا مَا لَكُمْ مِنْ شَيْءٍ ۝ اَمْ تَأْمُرُكُمْ اَنْ تُعْبِدُوا مَا لَا يَعْبُدُ ۝ اَمْ تَأْمُرُكُمْ اَنْ تُعْبِدُوا مَا لَا يَعْبُدُ ۝

آیا سفیر باد میں عقیدہ عقیدہ ایشان یا ایشان گردایں اسر کنند

کیا ان کی عقیدتیں ہی سکھاتی ہیں ان کو بارہ لوگ شرارت پر ہیں

اَمْ يَقُولُونَ تَقْوَاهُ ۝ قُلْ اَلَيْسَ مِنِّي مَنْ تَقْوَاهُ ۝ قُلْ اَلَيْسَ مِنِّي مَنْ تَقْوَاهُ ۝

آیا سیکھتے ہیں کہ بر سب سے تورات فی بلکہ ایمان ہی آرہے ہیں باید کہ بارہ

بکھتے ہیں یہ بات بنامہ کوئی نہیں براؤ کو نہیں نہیں پہچانے لے رہے ہیں

يَكْفُرُ بِشَيْءٍ مِّمَّا يَشْكُرُ ۝ اِنْ كَانُوا اَصْدِقَاقٍ ۝ اَمْ

سختے مانتے ہیں اگر است گو ہستند آیا

کوئی بات اسبطر کی اگر وہ سب سے ہیں کیا

خُلِقُوا مِنْ غَيْرِ شَيْءٍ ۝ اَمْ هُمْ الْخَالِقُونَ ۝ اَمْ

ایشان از بدہ شدہ غیر از بسندہ ہاں ایشان خود آفریدگار اند آیا

وہیں سب سے ہیں آب ہی آب با وہی ہیں بنیے و سب سے

خُلِقُوا السَّمَوَاتِ وَالْاَرْضِ ۝ اَمْ يَوْمَانِ ۝

آفریدہ اند آسمانہا زمین را بلکہ ایشان باو سیکھتے

ادھوں نے بنائے آسمان اور زمین کوئی نہیں یقین نہیں کرتے

الطوار

المصيطرون
 بالاشام من الصاد الزاد
 خذل و اختلف عن قضا
 بالمعین و اختلف عن نفع م

۳۲
 اَمْعَنْدَهُمْ خَزَائِنُ رَبِّكَ اَمْ هُمُ الْمُصِيطِرُونَ
 آیا نزد ایشان خزانها پروردگار است یا ایشانند چیره دست
 کیا اون کے پاس خزانے پروردگار کے بارے میں داری ہے بن
 اَمْ لَهمْ سُلَاسِمٌ لِّسَمْعِهِمْ فَاِنْ فَلَا يَنفَعُهُمْ
 آیا ایشانرا سزا دیا گیا ہے کہ بران صود کردہ میثاق نہیں بد کر یا رستو ایشان
 کیا اون پاس کوئی بٹری ہے جس پر بن سب سے پہلے او بیستون
 ۳۳
 سُلَاطِنٌ مُّبِينٍ اَمْ لَهُ الْبَنَاتُ كُلُّهُنَّ
 دلیل ظاہر آیا خدا را و خزان بیدارند و شمار ایشان
 کیا او کے ہاں بیٹیاں امر تھا کہ ان بیٹے
 ۳۴
 اَمْ لَهمْ جَارٌ مِّنْ دُونِهمْ يَتَّقُوْنَهمْ فَاِنْ يَدْعُوْهُمْ
 آیا سوال میکنی ایشان مرد برسات ایشان را از عز و شان باریشند
 کیا تو مانگا ہے اون کے کہہ نیک سوان بیٹے کا جو چاہے
 ۳۵
 اَمْ عِنْدَهُمُ الْغَيْبُ فَهُمْ يَكْتُمُوْنَ اَمْ يُرِيدُوْنَ
 آیا نزد ایشان علم غیب ہے بل ایشان ہی کو پسند آیا سمجھنا
 کیا اونکو خبر ہے ہمید کی سوہ لکھ رکھتے ہیں کیا جاسپند ہیں
 ۳۶
 كَيْدًا فَالَّذِينَ كَفَرُوا هُمُ الْمَكِيدُونَ
 بد اندیشی ہیں کافران ایشانند و فریب اندیشی گرفتارند
 کہہ داکرنا سوچ نکر ہیں وہی اپنے بن داوین
 ۳۷
 اَمْ يَحْسَبُوْنَ اَنَّهُمْ سُلَاطِنٌ اَعْلٰی عِندَ رَبِّهمْ اَمْ يَحْسَبُوْنَ اَنَّهُمْ
 آیا ایشانرا سمجھتا ہے کہ بجز خدا کی خدا تر است از انکہ شرکب تفر میکنند
 کیا اون کا کوئی حاکم ہے اللہ کے سوا یہ وہ اندر آں کے تفریب سے

اور اگر کہیں ایک ختمہ آسمان سے گرتا
گویند کہیں

ابن ابرہیت بر تہم نشستیہ پس بگذار ایشان را [انکہ ملاقات کنندہ بآن بر تہم
ہیہ کار ہی سو تو چہ چو دیک ان کو جب تک ملین اپنے دن سے

که در آن پیش کش کرده شود روزیکه اذیع غنچه از ایشان
 پس بین آن بر سر کا پویه گاف چندن کامنه آویخته گان که

مکراتیان نیز بر او نشان نصرت داده بودند و هر آینه
انکار او بجهت اوزان کو بد پیش نمی گوی اوران

سب کا راز اعجازی ہے غیر این ، لیکن اکثر ایشان
گنہگاروں کو ایک بار سے اس سے دور یہ پردہ بہت

فیدائند و صبر کن با انتظار حکم پرور و کار خود بر آئینہ تو خیر بنیست
اور تو ہمارے منتظر ایسی ہے کہ کمال کے قوت حاصل ہوگا۔

الحمد لله الذي جعل القرآن الكريم من الآيات العظمى والبراهين القاطنة على وحدانيته ورسالة محمد صلى الله عليه وآله وسلم
والصلاة والسلام على من لا نبي بعده

کتابخانه ملی ایران
کتابخانه ملی ایران
کتابخانه ملی ایران

۱۰۰ و ۱۰۱

مغفرت ن ف

نماؤں اور تعلیمات خاصہ
وہ جو کہیں سے باقی

ادب

J

وَالْحَمْدُ لِلَّهِ

سُورَةُ الْجُمُودِ نَزَلَتْ بِمَكَّةَ إِلَّا الَّذِينَ يُجْتَنِبُونَ إِلَّا بِعَثَرَ

آيَاتُهَا وَكَلَامَاتُهَا وَحُرُوفُهَا وَرُكُوعَاتُهَا

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

وَالْحَمْدُ إِذَا هَوَىٰ ۝ مَا ضَلَّ صَاحِبُكُمْ

مَسْمُومًا أَجُونُ فَتَدَانِي ۝ كَرَاهَتْهُ ابْنُ يَارِسَتْ مَد

نَسَمُ هِيَ تَرْبِي كِي جَبَّ كَرِيْفَ بَهَا نَهِيْن تَهَارَا رَفِيْن

وَمَا أَخْوَىٰ ۝ وَمَا يَنْطِقُ عَنِ الْهَوَىٰ ۝ إِنْ هُوَ إِلَّا

وَعَلَا نَكْرَدَارًا ۝ وَخَمَّ يُكْوِي ۝ أَرْخَا شَرْشُ نَسَمُ نَسَمُ نَسَمُ

أَوْ بَرَّ رَاهُ نَهِيْن جَلَا ۝ أَوْ نَهِيْن بُولَا ۝ أَيْ جَاوِي ۝ بُولَا ۝ جَوِي ۝

وَحْيِ يُوحَىٰ ۝ عَلَيْهِ شَدِيدُ الْقُوَىٰ ۝ ذُو عَرْشٍ

وَحْيِ كَسْبُو ۝ أَوْ شَدِيدُ شَيْئُو ۝ أَوْ شَدِيدُ شَيْئُو ۝ أَوْ شَدِيدُ شَيْئُو ۝

بَهِيْن جَاهِي ۝ أَوْ كَوِي ۝ كَمَا يَأْتِي ۝ نَوْنُ دَلِي ۝ زَوْرَا ۝

فَالْحَمْدُ لِلَّهِ ۝ وَهُوَ بِالْأَفْقِ الْأَكْمَلِ ۝ ثُمَّ دَنَا

بِرَّاسْتِ ۝ سَمَانُ ۝ شَدِيدُ ۝ أَوْ كَمَا ۝ بَلَدُ ۝ أَسْمَانُ ۝

بِهَرَسِيْدَا ۝ اُورِدَ ۝ تَهَا ۝ اَوْ سِي ۝ كَارِي ۝ أَسْمَانُ ۝

بِهَرَسِيْدَا ۝ اُورِدَ ۝ تَهَا ۝ اَوْ سِي ۝ كَارِي ۝ أَسْمَانُ ۝

وَالْحَمْدُ لِلَّهِ

وَالْحَمْدُ لِلَّهِ

[illegible]

ضلعی
بالہارہ در

۱۲ مهر

بسم الله الرحمن الرحيم

مَلِكٌ فِي السَّمَوَاتِ لَا يُعْنِي شَيْءٌ مِنْ شَيْءٍ إِلَّا
 رُسُلُهُ وَرُسُلَانَاكَ نَفْعٌ نَسْكَدُ نَفَاثَتِ الْبَشَانِ
 نَزَّيْتُمْ هُنَّ أَسْمَانُونَ مِنْ كَامِ هُنَّ أَلَى أَوَّلِي سَفَارَتِشْ كَهْمُ مَكْرٍ
 مِنْ بَعْدِ أَنْ يَأْذَنَ اللَّهُ لِلَّهِ مِنْ شَيْءٍ وَيُكْضَى

بعد از آنکه دستور گوید خدا و رضا سازد و هر که خواهد
 جب حکم ویک الله بیکه در ایستاده جایی اور پسند کرید

إِنَّ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ لَيَسْمَعُونَ

مَلَكًا تَسْمِيَةً الْأَنْثَى وَمَا لَهُمْ

نَشْتِ كَا زَا بِنَامِ دُخْرَانِ دَمِيتِ الْيَتَارَا
 شش تو بگو نام زنانه دختران و میت الیتارا

يَهْمُ مِنْ عِلْمٍ أَنْ يَتَّبِعُونَ إِلَّا الظَّنَّ وَاتَّ

نَبِيَّتِ ابْنُ غَدَاةٍ كُورَانِشْ پَرْدِ بَنِي كُنْدِ مَكْرُومِ رَا دِهَرِ آئِنِه
 اسکی کچھ خبر نہیں بڑی اٹکل پر چلتے ہیں اور

الظَّنَّ لَا يُعْنِي مِنَ الْحَقِّ شَيْءٌ فَأَعْرِضْ

وَهُمْ نَفْعٌ نَبِيْدُ ارْشَنَاتِ حَقِيقَتِ جِزْرَا پَسْ اَعْرَضْ كُنْ
 اٹکل کام نہ آوے ہیک بات میں کچھ سوتو میان نہ کر

عَنْ مَنْ تَوَكَّلَ عَنْ ذِكْرِ نَاوَلْمُرِدِ كَالْحَيَاةِ

از کس بکے روئے گردان شد از یاد کردن ما و طلب نکرد مگر زندگانی
 از سیر جو ہو نہ ہوئے بیکار کی بادی اور کچھ نہ جانی مگر دنیا کا جینا

کلمه پند و اندرز
استان در خفا

۲۹

الَّذِي أَذْلَكَ مِنْهُمْ مِنَ الْعِلْمِ أَنْ رُبَّكَ

این جهانی را این است نهایت ایشان از روی دانش آنکه هر آینه پرورگار تو

هُوَ أَعْلَمُ مِنْ ضَلِّ عَنْ سَبِيلِهِ وَهُوَ أَعْلَمُ

تو هست آگاه تر از گمراهی کرد راه خدا را و او دانا هست

بِمَنْ أَهْتَكِرُ ۝ وَلِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي

بهر چه با من بجویم ۝ و خدا را است آنچه در آسمانهاست و آنچه در

الْأَرْضِ لِيَجْزِيَ الَّذِينَ أَسَاءُوا بِمَا عَمِلُوا

زمین است عاقبت کار خستند آنرا که بدکاری کردند بحسب آنچه عمل نمودند

وَيَجْزِيَ الَّذِينَ أَحْسَنُوا بِالْحُسْنَى ۝ الَّذِينَ

و بخیر آنرا که نیکیو کاری کردند بحسب نیکی

يَجْتَبُونَ كِبَرُ الْأَثَرِ وَالْفَوَاحِشُ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ

بر سر نگاری می کنند از گناهان و بجا نیکیا سو او گناهان را

أَنْ رُبَّكَ وَسِعَ الْمَغْفِرَةُ هُوَ أَعْلَمُ بِكُمِ الرَّحْمَنُ

بر آینه پرورگار تو بسیار آمرزش است او است دانا با احوال شما و مهربان

ربیع

لنجزی

لنجزی

کبر

فان رکن

انشاکم من الارض واذ انتم اجنة فی
 کریم شاد از زمین و از تنگ شاد بیکه بود
 بطلون امهتکم فلا ترککم و انفسکم
 شکم ما دران خویش پس ستایش کنید خوشن
 هو اعلم بمن انفی افرایت الذی توک
 خدا دانست که بیکه بر سر گاری کرد اما بیکه کسی را کرد گردان
 واعطی قلیلاً واکفلاً اعنده علم
 و داد اندکی از مال و محنت دل شد با نوز و یک دست علم
 الغیب فهو یرئی ام لم یلبا بها فی صحف
 غیب پس گوید او هر چیز را بشم می بیند و یا خبر د او هشتاد و پنج در صحیفهای
 موسی و ابرهیم الذی وفی الا ترز
 موسی و ابراهیم و انا دار بود منموش برخواست
 و ایزرة و زرا اخری و ان لیس للانسن
 ایچ بردارنده بارگنده بگریز و آنکه نرسد آدمی را
 او پنهان بے والا بوجه کسی و سر یکا و در پیکه آدمی کو می نشاند

ع ۳۷

۳۲

۳۵

۳۴
۳۷

۳۸

این کتاب
 در بیان
 احوال
 و سیرت
 ابراهیم
 علیہ السلام
 است

این کتاب
 در بیان
 احوال
 و سیرت
 ابراهیم
 علیہ السلام
 است

ابراهیم
 له و اخف من م

این کتاب
 در بیان
 احوال
 و سیرت
 ابراهیم
 علیہ السلام
 است

سجده

۳۹
۴۰

الَا مَا سَعَىٰ ۖ وَأَن تَسْجُدَ لِلشَّمْسِ وَالْقَمَرِ ۚ نَسَىٰ ۚ

بگراونه مل کر و آنکه سعی آدمی دیده خواهد شد

۴۱
۴۲

يَجْزِيهِ الْخَرَاءُ الْآثِقُ ۖ وَأَن إِلَىٰ رَبِّكَ الْمُنْتَهَىٰ ۚ

جدا بجا او بر بیه که روشنی گامی او سکو که گمانی به

۴۳

وَأَنَّهُ هُوَ أَضْحَكَ وَأَبْكَىٰ ۖ وَأَنَّهُ هُوَ أَمَاتَ

و آنکه او خندانید و گریانید و آنکه او میرانید

۴۴
۴۵

وَأَحْيَا ۖ وَأَنَّهُ خَلَقَ الزَّوْجَيْنِ الذَّكَرَ وَالْأُنثَىٰ ۚ

و او زنده گرد و آنکه خدا افرید دو قسم

۴۶

مِنْ نطفَةٍ إِذَا تَقْنَىٰ ۖ وَأَن عَلَيْهِ النِّشَاءَ

از نطفه چون ریخته شود در رسم و آنکه بر خدا لازم است آن سید کردن

۴۷
۴۸

الْآخِرَىٰ ۖ وَأَنَّهُ هُوَ أَغْنَىٰ وَأَقْنَىٰ ۖ وَأَنَّهُ هُوَ

دیگر و آنکه او تو کوثر ساخت صریایه دار و آنکه بپوشد

۴۹
۵۰

رَبُّ الشَّعَرَىٰ ۖ وَأَنَّهُ أَهْلَكَ عَادًا الْأُولَىٰ

آفریدگار سناره شعری و آنکه او هلاک ساخت عا و نخستین را

وَأَنَّهُ هُوَ أَهْلَكَ عَادًا الْأُولَىٰ

و آنکه او هلاک ساخت عا و نخستین را

وَأَنَّهُ هُوَ أَهْلَكَ عَادًا الْأُولَىٰ

و آنکه او هلاک ساخت عا و نخستین را

وَأَنَّهُ هُوَ أَهْلَكَ عَادًا الْأُولَىٰ

و آنکه او هلاک ساخت عا و نخستین را

وَأَنَّهُ هُوَ أَهْلَكَ عَادًا الْأُولَىٰ

و آنکه او هلاک ساخت عا و نخستین را

وَأَنَّهُ هُوَ أَهْلَكَ عَادًا الْأُولَىٰ

و آنکه او هلاک ساخت عا و نخستین را

وَأَنَّهُ هُوَ أَهْلَكَ عَادًا الْأُولَىٰ

و آنکه او هلاک ساخت عا و نخستین را

وَأَنَّهُ هُوَ أَهْلَكَ عَادًا الْأُولَىٰ

و آنکه او هلاک ساخت عا و نخستین را

وَأَنَّهُ هُوَ أَهْلَكَ عَادًا الْأُولَىٰ

النِّشَاءَ

الْأُولَىٰ الْأُولَىٰ

وَأَنَّهُ هُوَ أَهْلَكَ عَادًا الْأُولَىٰ

محمود
عبد الرحمن
عبد الوهاب
عبد الوهاب

بعد الدال في التسم

کاملاً
بلا لطف و دربار
مهری سنگ باریان (کرده ۲۵۰۰۰۰)
الان وقت
و سیب نهران کامینه ۲۰۰۰

مقامی

بسم الله الرحمن الرحيم

وَتَقُولُ مَا يَتَّبِعُونَ ۚ وَقَوْمٌ نُّوعٌ مِنْ قَبْلُ

وہاں کر دینا اور اس حکیم کی ناکھٹ وہاں کر دوںم فوج را پیش ازین
اور شود بہر ہائی نہ چھوڑا اور فوج کی قوم اس سے پہلے
انھم کانوا ہم اظلم واظفیعوا المؤمنین
ہر آئینہ ایشان بودند / سنگار تر و از حد گذشتہ تر و شہر مانند کہ را
وہ تو ہے اور بی ظالم اور شیر اور او شی بستی کو

۱۰ فَمِنْهَا مَا عَشِيَ ۝ فَيَا أَيُّهَا رَبِّكَ

تتماری ۛ هذا نذیر من النذر الاولی ۛ

ای اوی شہسبانی این بیغامبر رسانده است از جنس رسانده گان شین

افزودن لاف و زور و کثرت
نزد کسی بد قیامت نیست اورا سوداگر بد قیامت

آج بھی آپسے دہالی کوئی نہیں اوسکو ابد کے سوا کچھ کہوں گا کہ

ابا ازین سخن تعجب نمی کند و خنده می نماید و می گوید

41

At

874

80

22

23

44

3

4

4

44

11

سورة القمر نزلت بمكة غير من المجلدات

ایا تعینا و کلمات ۳۲۲ و حروف ۱۲۳ و رکعات ۳۲

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

اَقْتَرَبَ السَّاعِيَةُ وَالشَّقِ الْقَهْرِ ۝ وَازِيَرُوا

نزدیک آمد قیامت و شکافت مام ^{میر} و اگر کاران بینید
باس آگهی و گهری اور پھٹ گیا چاند اور اگر کو کہیں

آية يعرضوا ويقولوا سحر مستمر

نشانہ اعراض کنند و گویند سحر نسبت قوی سے و دروغ شنوند
کسی نشانہ ای که درین اور کہیں به جادو سے چلا آتا و اولی او چه چلا آتا

وَاتَّبِعُوا أَمْرَهُمْ وَكُلْ أَمْرَهُمْ سَنَتَقِيَ وَلَقَدْ

وہیں وہ اپنے خواہش خود کر دے وہ ہر چیز میں در وقت خود قرار گرفتہ ہوگا۔

اور چلے جائے گا اور ہر کام پھر باقی وقت پر آئے گا اور

جاءهم من الاناء ما فيه من دجر حكمة

آمد بهشت و نشان از چرخها ایچند دوران بدست و آمد بهشت و نشانی
 به رخ حکم مژگان از که احدا حتمی مژگان و از بیکیه عین

پہنچ چکے ہیں ان کو احوال جسٹس مین ڈانٹ ہو گئی ہے پوری عملان

ملك انشا است بان فضله
 ان حضرت نجيب الله عليه السلام
 طاب له وجهه انما ياد او و قطعه
 كبره و بيشين كبره و بيشين
 اعظم اعظم

ف
کافر خبیث است نه حضرت اذن کو چنگار است
همون بیانی که چنگار نشانی حضرت است که چنگار
آتشانی طرف چاند دو کس است هر کس
ایک دن به شرف کو ایک شرف کو
بست تکون چرخ و بهر یار پس
انسان است قیامت
بیا که چنگار

ایک دفعہ ایک شخص کا نام

بِالْفَةِ فَمَا تَعَزُّ النَّادُ فَقُلْ عَنْهُمْ قَوْلُكُمْ كَع

نام پس فائدہ مند تر ساند نہا پس اعوان کن انہیں (آزاد کر دے) پوچھو

اللہ اعلم الی شئین کے رخصتاً اصرہم

خواندہ بسوی چیزیں ناخوش نیا پیش ظاہر شدہ ہند ہند ہند

بجاریے والا ایک آن دیکھی چیز کو کوفی انہوں کل نہیں

یخرجون من الاجداث کانہم جراد

بر آئند آروز از قبور گویا ایشان طرح

منشیراً موطعین الی اللہ اعلم یقول

براگتہ اندشتان کنان بسوی آن خواندہ گویند

الکفر من ہذا یوم عسیر کذب

کانہ ان ابن رؤیت دشوار دروغ شمارند

قلہم قوم نوح قلن بوا عبدنا و قالوا

پیش از ایشان قوم نوح پس دروغ نعتہ بندہ مارا گفتند

مجنون و از دجر فد عاراً انہ مغفل

دیوانہ است و با او سخن نہ گفتہ شد پس عا کر و مجنونا پر دکانہ کہ سن سن

اللہ اعلم

ح ۳۰

نکر خستہ

دو ح ۳۰

ح ۳۰

اللہ اعلم

ح ۳۰

ح ۳۰

۴

القصص

فَفَتَحْنَا أَبْوَابَ السَّمَاءِ مِنْهُمُ

کرمی بنی کرمی کرمی کرمی

فَفَتَحْنَا أَبْوَابَ السَّمَاءِ مِنْهُمُ

فَفَتَحْنَا أَبْوَابَ السَّمَاءِ مِنْهُمُ

فَفَتَحْنَا أَبْوَابَ السَّمَاءِ مِنْهُمُ

فَفَتَحْنَا أَبْوَابَ السَّمَاءِ مِنْهُمُ

فَفَتَحْنَا أَبْوَابَ السَّمَاءِ مِنْهُمُ

فَفَتَحْنَا أَبْوَابَ السَّمَاءِ مِنْهُمُ

فَفَتَحْنَا أَبْوَابَ السَّمَاءِ مِنْهُمُ

فَفَتَحْنَا أَبْوَابَ السَّمَاءِ مِنْهُمُ

فَفَتَحْنَا أَبْوَابَ السَّمَاءِ مِنْهُمُ

فَفَتَحْنَا أَبْوَابَ السَّمَاءِ مِنْهُمُ

فَفَتَحْنَا أَبْوَابَ السَّمَاءِ مِنْهُمُ

فَفَتَحْنَا أَبْوَابَ السَّمَاءِ مِنْهُمُ

۳۴
 کتب نام ہو سکتا ہے
 کتب نام ہو سکتا ہے
 کتب نام ہو سکتا ہے

۱۸
 كَانَ عَذَابِي وَنُذْرِي اِنَّا ارسلنا عَلَيْكُمْ بَيِّنَاتٍ

بود عقوبت من و ترسانید بنار من بر آئینہ رسالت ماویم بر ایشان آید
 ہوا میرا عذاب اور میرا ڈر کا جسے بھیجی اودن پر

۱۹
 صَرَخُوا فِي يَوْمٍ تَحْسِبُهُمْ يَوْمًا تَنْزِيلًا

تندر در روز بشوم نفاہت سخت بر سبکزد مردمان کو
 سبکزد کی ایک نوبت کے دن جو چلے گئے اور کہاؤں کی کو

۲۰
 اَكَا تَهْتَدُوْنَ اَمْ اَنْتُمْ فِى شَكٍّ

گویا ایشان تندر یا درخت شاخ بر کھانڈ پس چگونه بود
 جسے وہ جہنم کجور کی ہن اوکڑی بڑی پہر کبسا ہوا

۲۱
 عَذَابِي وَنُذْرِي وَلَقَدْ لَبِثْنَا الْقُرْآنُ

عقوبت من و ترسانید بنار من و ہر آئینہ آسان کردہ ایم فرازا
 میرا عذاب اور میرا ڈر کا اور رہنے آسان کیا آں

۲۲
 لَلَّذِي قَوْلُهُ مِنْكُمْ كُذِّبَ

ناپسند گیرند پس آیا تمجہ بند بریدہ ہست دروغ شمرند
 سمجھنے کو پہرے کوئی سوچنے والا جھوٹا ہے

۲۳
 ثُمَّ دَاوَالنُّذْرِ فَذَالُوا الْبَشَرِ مِمَّا وَاَحَدًا

توں نمود ترساند گاڑا پس گفتند ایک آدمی را از قوم خویش
 نمودے ڈر ستانے پہر کہنے لگے کیا ایک آدمی ہم ہی میں کا کہا

۲۴
 نَتَّبِعُهُ اِنَّا اِذَا الْفِي ضَلَالٍ وَسُعْرٍ

پیروی کنیم ہر آئینہ مانگا ہر گمراہی و دیوانگی بشیم آمانزل نگوشتہ
 ہم اوسکے کہے پر چلیں گے تو تو ہم غلطی میں پر اور سو اہن کیا اتری

نَذْرِي

و صد ج
 دلی ای لین ج

یَوْمٍ

نَذْرِي

و صد ج
 دلی ای لین ج

ع

ع

ع

سَتَعْلَمُونَ
حرف

۲۵ الذِّكْرُ عَلَيْكُمْ مِنْ بَيْنِنَا بَلْ هُوَ كِتَابٌ مَكِينٌ
 بروی اوست از میان ما بلکہ او دروغ گوئی خود پسندست
 اسی پر جھوٹی جھین سے کوئی نہیں پہچانتا بڑائی مارتا
 ۲۶ سَتَعْلَمُونَ غَدًا مِمَّا لَكُم مِّنْ كِتَابٍ لَّا يَشْكُرُ
 خواهند دانست فردا کست دروغ گوئی خود پسند
 اب جان لیں گے کل کو کون سیے جھوٹا بڑائی مارتا
 ۲۷ اِنَّا مَرْسِلُوهُ السَّاعَةَ فَنَسُفُهُمْ فَاَنْتَقِمُ لَهُمْ
 ہر آنہ انہو سے ہم فرستادہ شدہ ہے کہ ہم انہیں صلیح نظر نشان
 ہم پہنچتے ہیں اونہی ان کے جاسٹھ کو سو دیکھتا رہ ان کو اور
 ۲۸ اصْطَبِرْ وَبَيْنَهُمْ اَنْزَالُ الْمَاءِ فَيَشْرَبُونَ
 صبر میں کر و خبر اگر نشان کر آب ہنومست در میان نشان
 تھرا رہ اور سٹار او کو کہانی کا مٹا ہے ان میں
 ۲۹ کُلْ شَرِبَ مَحْضَرًا فَنَادُوا صَاحِبَهُمْ
 ہر یک دھتہ از آب حاضر دو صاحبش پس آواز داند بار خود را
 ہر باری پر پہنچا ہے کل ہر کس اپنے رفیق کو سے
 ۳۰ فَتَطَاعِيْهُمْ فَقُلِمْ كَانْ عَذَابِيْ وَنَدَامَ
 پس دست درازی کرد و ہر رخشا پس جگہ بود عقوبت من فرستائے گا
 ہر مانہ چلا با اور کاٹاٹ پر کینا ہوا ہر عذاب اور ہر اور کا
 ۳۱ اِنَّا ارْسَلْنَا عَلَيْهِمْ صَيْحَةً وَاحِدَةً فَكَانُوا
 ہر آنہ ما فرستادیم بر ایشان یک نعرہ پس ہر ہر
 ۳۲ ہنے بھی ادن ہر اک جگہاٹ

فلان آدمی سر پانی بر جالی نہ چلاؤ
 ہا سیکے تو اندر سے پانی پڑاوی
 ایک دن وہ جاو اور ایک دن سبلاؤ
 ۱۲ عی

الذکر
 سیکھا یا اور سیکھا
 لیکن کانیں ۱۲ عی

۳۷
۳۸
وَنُذِرُ ۝ وَلَقَدْ جِئْتُمُوهَا مِنْ قَبْلِ هَٰذَا بِآيَاتِنَا فَكُنْ ۝ وَلَقَدْ لَبِثْنَا الْأَنسَافَ ۝
وَرَسَائِدُهَا مَرَامٍ ۝ وَنُذِرُ ۝ وَلَقَدْ لَبِثْنَا الْأَنسَافَ ۝
۳۹
غَدَقْنَا عَذَابَ ۝ وَلَقَدْ لَبِثْنَا الْأَنسَافَ ۝
۴۰
لَقَدْ جِئْتُمُوهَا مِنْ قَبْلِ هَٰذَا بِآيَاتِنَا فَكُنْ ۝
۴۱
الْفِرْعَوْنُ ۝ كَذَّبَ بِآيَاتِنَا كَذَّبَتْ ۝
۴۲
فَاخَذْنَاهُمْ أَخَذَ عَزِيزٌ مُقْتَدِرٌ ۝
۴۳
خَيْرٌ مِّنْ أَوْلَٰئِكَ ۝ لَقَدْ لَبِثْنَا الْأَنسَافَ ۝
۴۴
يَقُولُونَ ۝ خَيْرٌ مِّنْ أَوْلَٰئِكَ ۝ لَقَدْ لَبِثْنَا الْأَنسَافَ ۝
۴۵
كُنْ ۝

أَبْصَحُوا وَيَعْلَمُونَ الدِّبْرَ ۝ بَلِ السَّاعَةُ مَوْجِعٌ

این جماعہ ابرا و بگوانند الشان بشت را بلکہ قیامت وعدہ گاہ ایشا نیست
میل اور ہاگین کے بٹھنے سے کہ بلکہ وہ گہری ہے ان کے وعدہ گاہ

وَالسَّاعَةُ آدُهُیْ وَأَمَّا ۝ إِنَّ الْجَحْمَ مَهِیْنٌ فِی

وقیامت سخت تر و تلخ تر ہے برآئینہ گناہگار ان در
اور وہ گہری بڑی آفت ہے اور بہت کڑی جو لوگ گنہ گار ہیں

ضِلَّالٍ وَسُعُرٍ ۝ یَوْمَ یُصْبِحُونَ فِی النَّارِ عَلٰی

گراہی و جہالت اند یا دکن رزور کہ کشیدہ شود ایشا ز اور و فزخ بر
غلطی بن بن اور سودا بن جس دن کہ سب سے جاوین گئے آگ بن

وَجَوْهَرٍ ۝ وَفِیْ أَمْسٍ یَّسْقَرُ ۝ أَنَا کُلٌّ فِی

رونی ایشا بن کہ کو ہم بچشد دست رسانیدن و فزخ را ہر آئینہ ماہر چیز
اوند سے موندہ چکھو مزہ آگ کا

خَلْقَتْنَاهُ بِقَدَرٍ ۝ وَمَا أَمْرُنَا إِلَّا وَاحِدَةٌ کَلَمَةً

پیدا کر دیم باندازہ مقرر و نیست حکم ما اگر یک کلمہ مانند گردانیدن
بنائی سے ہذا کر اور ہمارا کام یہی ایک دم کی بات ہے

بِالْبَصَرِ ۝ وَلَقَدْ أَهْلَكْنَا أَشْیَاءَ عَمَّ فَہَلْ

چشم ہوا و ہر آئینہ ہلاک شایم ایشا ستارا پس آیا
نگاہ کی اور ہم کہا جسے بن ہمارے ساتھ والوں کو پہرے

مَنْ مَّدَّ یَدَہٗ ۝ وَکُلٌّ شَیْءٌ فَعَلُوْهُ فِی النَّارِ ۝

پہنچا ہند گیر ہست و ہر چیز کہ کردہ آند کہو بست و نامہ اعمال
کوئی سوچنے والا اور جو چیز انہوں نے کی ہے لکھی گئی و قون بن

۷۵

۷۶

۷۷

۷۸

۷۹

۸۰

۸۱

۸۲

وہیست وجود
وہیست ہاگین
وہیست

کرمی

۵۳

وکل صغیر وکبر مستطیر

از المنتظر

۵۴

در جہوں اور بڑے کلنے میں آجے جو لوگ درویش ہیں

۵۵

فجنت و ہر مقام صدقہ عنک ملک

در ہوشانہا و چشمہا باشند از نیقیان و مجلس در آستانہ یک پادشاہ

باغون بن میں اور ہر دن میں بیٹے ہی مہلک بن نزدیک پادشاہ

سوق الرحمن تزلت بکلمۃ الایہ سیدہ من السموات

مستطیر

نصف

دو ہفت

ایاتہا و کلماتہا و حروفہا و رکوعاتہا

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

الرَّحْمٰنِ عَلَّمَ الْقُرْآنَ خَلَقَ الْاِنْسَانَ

خدا آموخت انسان را آفرید آدمی را

رَحْمٰنِ عَلَّمَ الْقُرْآنَ خَلَقَ الْاِنْسَانَ

رہمن نے سکھایا قرآن بنایا آدمی

عَلَّمَ الْقُرْآنَ خَلَقَ الْاِنْسَانَ

آموختش قرآن آفرید آدمی

والله اعلم بالصواب

کلمہ بن محمد بن یحییٰ بن اسماعیل بن علی بن ابی طالب

و رخصه الميراث ○ الامتصاص في الميراث ○

از حد ثبات نگیند و در تراز

كَيْفَ الْوَيْلُ إِلَيْهِمْ وَلَا يَشْعُرُونَ

اور است سچید با انصاف و نقصان نکند
اور سچید باقی تر از قولو انصاف است که اور مست سچید

سَيِّئَاتٍ ۝ وَالْأَرْضُ رُفُوفٌ لِلْأَكْبَامِ

قول اور زمین را گسترده برای آدمیان
اور زمین کور کها و اسط خلق

وَمَا تَكُنْ فِي الْغُلَّاقِ ذَاتُ الْكُفَّاءِ ۝

ان زمین بوجہ آتش و درختان و غیره است خداوندان را آنها

الحج ذوالنصف الثاني من الشهر

ان زمین و اند خداوند بزرگ هسته و سنگ نوشته است پس کدام

۱۰۰

از غنای بسیار در کار نوشتن و بیان انس و شوق و محبت و آخرت آدمی را از

جائے رہا کی جہد ٹھنڈا تو کیے تم دو ٹوٹا بنا یا آو مجی

ن

فہمی

کتابخانه عمومی
مکتبہ اسلامیہ

الحمد لله

100-443887-100

والرَّحْمَانُ

وفاقی سرکاری

1990

12/17/48

الحق

کلمه حق و سنان کلام
حق و سنان کلام

کلمه حق و سنان کلام
حق و سنان کلام

کلمه حق و سنان کلام
حق و سنان کلام

کلمه حق و سنان کلام
حق و سنان کلام

صَلِّصَالِ كَالْفَنَارِ ۝ وَخَلَقَ الْجَانَّ مِنْ طِينِ
گل خشت گمانه سفال شده و آفرید جن را از سفال
کَلْبَانِ مِثْلَ جِبْرِائِيلَ ۝ وَنَبَا عَالَمِ الْكَافِرِ
کلبانی مِثْلَ جِبْرِائِيلَ اور نبایا عَالَمِ الْكَافِرِ کی گیت
مِنْ نَارِ ۝ فَبَايَ الْأَمْرُ رَبِّكَ ۝ وَكَانَ
مِنْ نَارِ ۝ فَبَايَ الْأَمْرُ رَبِّكَ ۝ وَكَانَ
پس که ام کیم را از نیتها بر دو کار خیر و بدی کردی
الْمُشْرِقِينَ وَرَبُّ الْمَغْرِبِينَ ۝ فَبَايَ الْأَمْرُ رَبِّكَ
و مشرق است و پروردگار و مغرب ۝ فَبَايَ الْأَمْرُ رَبِّكَ
و مشرق کا اور مالک دو مغرب کافله پر کایا مغربین پر کایا
تُكْذِبِينَ ۝ مَرَجَ الْكَلْبَ الْأَيْتُمَ ۝ وَكَانَ
دروغ می گفید گشت و در باران کیم کسب شونده میان این دو
بَرِّكَ ۝ فَبَايَ الْأَمْرُ رَبِّكَ ۝ وَكَانَ
جایی است که کی بر کیم کیم کیم کیم کیم کیم کیم کیم
تُكْذِبِينَ ۝ مَرَجَ الْكَلْبَ الْأَيْتُمَ ۝ وَكَانَ
نور و نور کیم کیم کیم کیم کیم کیم کیم کیم
فَبَايَ الْأَمْرُ رَبِّكَ ۝ وَكَانَ
پس که ام کیم را از نیتها بر دو کار خیر و بدی کردی
پس کایا کایا کایا کایا کایا کایا کایا کایا

۲۴

۲۵

74

46

٢٧

40

3

32

۳

1

Figure 1

1

بالمخلفات

السلامة العامة

م. الخليفة

1

17

۱۲۸

۱۰۰

112

5

0. 0. 0.

سے

10

U Uf

10

訓

مکتبہ

انتخابات

1

یہ ہے آن قوت کا ہے
میر تقی میر

شیخ

نصیر

نصیر

دعوت و مصلحتی

يَمْشُرُ الْجَنِّ وَالْأَشْرَارَ اسْتَطَعْتُ أَنْ

ای قوم جن و انس اگر می توانید که
بے نیستی جنون بے اور ان خون بے اگر تم بے ہو سیکه

تَقْدُوا مِنْ أَقْطَارِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ

بیرون روید از کنارہ ہا آسمان و زمین

سُكُنُهَا كَأَنَّ السَّمَانَ أَدْرَجَ مِنْ بَيْنِ كَنَائِدِ

فَانْقَدُوا لِاتَّقْدُ فَنَ الْإِسْلَامِ فَيَا

پس بیرون روید بیرون خود ایدین مگر بھوتے پس کہ ام کیا

تو سکن ہاگو نہیں سکن کیے بن سند بہر کیا

الْأَرْبَعِ رَجُلًا تَكْذِبُ يَرْسُلُ عَلَيْكَ شَوْطُ

از غمہا برور دکان خوش و روع می شمرید فرستادہ خواہند بر شامہ

نفتین اپنے رب کی چوٹھا دے چوٹینے بن تم بر شامہ

مَنْ نَابَ وَخَاسِرٌ فَلَا تَنْتَصِرُ فَيَا

از آتش و دوزخ پس متا بدہ تو اند کردن پس کہ ام کیا

سنگ کے صاف اور دھواں ملے بہر تم بدلائین بے سکن بہر کیا

الْأَرْبَعِ رَجُلًا تَكْذِبُ فَاذْكَ الشَّقِيَّةُ

از غمہا برور دکان خوش و روع می شمرید پس چون بگاڑ آسمان

نفتین اپنے رب کی چوٹھا دے بہر جب بہر جاوے آسمان

فَكَايَتُ وَرَدَهُ كَالْمُهَانِ فَيَا الْ

پس بہر تو و مثل گل سرخ مانند ادریم سرخ پس کہ ام کیا از غمہا

تو بہر جاوے گلابی جیسے نیل کنل جب بہر کیا کیا نفتین

دریغ

رَبِّكَ تَكْذِبُ ۖ فَيَوْمَ لَا يَسْكُنُ عَرْشَ رَبِّهِ

پروردگار خویش دروغ می گوید پس آن روز نشسته نخواهد شد از گناه او

انْسٍ وَلَا جَانٍ ۖ فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكَ تَكْذِبُ

آدمی و جن پس کدام یک را از نعمت های پروردگار خویش دروغ می گوید

يَعْرِفُ الْخُفْرَيْنِ ۚ فَبِأَيِّ آيَاتِ رَبِّهِ يَكْفُرُ

شناخته شوند گناهکاران بقیه از خود پس گریه می کنند و می گویند

وَالْأَقْدَامُ ۚ فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكَ تَكْذِبُ

و پاهای او پس کدام یک را از نعمت های پروردگار خویش دروغ می گوید

هَٰذَا جَهَنَّمُ الَّتِي يُكَذِّبُ بِهَا الْخُفْرَيْنِ ۚ

این است آن دروغ که دروغ شمرده بودند از گناهکاران

يَطُوفُونَ بَيْنَهَا وَبَيْنَ حَمِيمٍ ۚ فَبِأَيِّ

آتشند گنجه میان آن آتش و میان آب گرم جوشنده پس کدام یک را

الْآيَاتِ رَبِّكَ تَكْذِبُ ۚ وَلَمْ يُخَفِّ مَقَامُ

از نعمت های پروردگار خویش دروغ می گوید و کسی را که نشسته است از ستان

نشین آنچه را که می پندارد و کسی که در او کوئی درگاه است

۳۸

۳۹

۴۱

۴۳

۴۴

۴۵

يَطُوفُونَ

الک

۴۷
۴۶

رَبِّهِ جَنَّتٍ ۝ فَبَايَ الْأَثَرُ رَبِّكَ تَكْذِبُ ۝

بجھو روبرو دیکھا خوش ہوئے تھیں کہ ام کی انہماکی پر دیکھا خوش ہوئے تھیں
بے شک آدھوں کو دیکھا خوش ہوئے تھیں کہ ام کی انہماکی پر دیکھا خوش ہوئے تھیں

۴۸
۴۹

ذَوَاتَا أَفْنَانٍ ۝ فَبَايَ الْأَثَرُ رَبِّكَ تَكْذِبُ ۝

دو بوستان نہ اوندھنا ہوا سب کس کد ام کی انہماکی پر دیکھا خوش ہوئے تھیں
جن میں بہت سی شہنشاہان ہیں کہ انہماکی پر دیکھا خوش ہوئے تھیں

۵۰

فِيهِمَا عَيْنَانِ جَوْنٍ ۝ فَبَايَ الْأَثَرُ رَبِّكَ تَكْذِبُ ۝

در ان دو بستان دو چشمہ میروند کس کد ام کی انہماکی پر دیکھا خوش ہوئے تھیں
اون میں دو چشمہ میروند کس کد ام کی انہماکی پر دیکھا خوش ہوئے تھیں

۵۱

تُكْذِبُ ۝ فَيَوْمًا مِنْ كُلِّ فِكْهَةٍ

دروغ می شمرید در ان دو بوستان از ہر مینوہ
چو ہٹلاؤ گے اون میں ہر مینوہ کی

۵۲
۵۳

زَوْجَيْنِ ۝ فَبَايَ الْأَثَرُ رَبِّكَ تَكْذِبُ ۝

دو ہم نشین کس کد ام کی انہماکی پر دیکھا خوش ہوئے تھیں
نہم نشین کس کد ام کی انہماکی پر دیکھا خوش ہوئے تھیں

مُتَكَلِّفِينَ عَلَى فَرْسٍ بَطْنُهُمَا مِنْ أَسْتَبْرَقٍ ۝

تکلیف دہ برزشتہ کہ استر آن از حد ریک باشد و
گے بیٹھے بچھو نون پر جن کا استر تافتہ اور

۵۴

جَا الْجَمْنَيْنِ ذَانِ ۝ فَبَايَ الْأَثَرُ رَبِّكَ تَكْذِبُ ۝

برہ آن دو بوستان نزدیک ہوا کس کد ام کی انہماکی پر دیکھا خوش ہوئے تھیں
اون تاغون کا جھک رہا کس کد ام کی انہماکی پر دیکھا خوش ہوئے تھیں

مین شہر قہ
مربعی بہولت تو ان گرفت
والہ اعلم

پیشکش
در باغ

يَكْدِبُ ۝ فَيُضِلُّ الْقَصِيْرَ الطَّرْفِ كَيُطْمِئِنُّ

DD

النَّاسُ قَبْلَهُمْ وَلَا جِآنَ ۝ فَمَا يُلَاقِي الْأَعْيُنَ

04

مہج آدمی پیش از انسان پہنچ بھی پس کدام یک را از شما بزرگتر کا خوش
کسی آدمی نے ان سے پہلے اور کسی جن نے پہر کسی نعمتیں اپنے رب کی

تَكَذِّبُنِ ۖ كَانَتْ هِيَ الْقَائِمَةُ وَالْمَرْجُونِ
در روئے غیر منکرند گویا آن حوران ما فوت و مر جان اند

19

جہوٹلا دیئے وہ کیسے جیسے لعل اور مونگا

3

فَبَايَ الْاَعْرَابِ بِمَا تَلَذَّثُوا فِي الْجَنَّةِ ۝ هَلْ جَزَاءُ
مَنْ كَفَرَ اَمْ كَيْفَ تَنْصَرِفُونَ ۝

4.

پھر کیا کیا اطمینان اپنے رب کی جہوٹا دے اور کیا بدلائے

41

بیکوکاری گھر
انعام بسیار
پس کرامت کیا انعمتیں دے گا تو میں
فہمی ۱۷۷۱

41

وَمِنْ دُونِهِمَا جَنَّتَيْنِ ۖ نَبِيَّائِ

21

دروغ می تخریب بجهت این دو بوستان و بوستان دیگران که یک امیر

42

لا ريبك انك لدين مدم هاتين

و در کارهای خود و در امور دیگر که به او میسر شود و در هر یک از اینها که به او میسر شود و در هر یک از اینها که به او میسر شود

نیکو آب و صحرای نیکو بندگی کا پورا

40
44
الاء ريكما نكد بن في ما عين نضا حن و ما

یہاں پر
یہاں پر

رفیق
عبد قیوم

فان ايت من غيت بناني
کوی آب نمیشد او کسی کی خبر دنی
نمیشد که او کسی کی خبر دنی

حسان في اي الامم ربكمات كذب
تذكر اسم ربك ذي الجلال والاكرام
سوق الواقعة ليس بغيره ولا يسم

٤٤
٤٤

ع ١٣

ذوالجلال

اياتها وكلما اتها وحروفا ور كواها

بسم الله الرحمن الرحيم

اذا وقعت الواقعة ليس لوقعتها
كاذبة مخافة رافعة اذا احبت
جوهرة اوتارتي هي جوهرة

٢٢

مغني عن مسلمان شوقه
مخاطباته

۱۲

۱۲
 ۵
 ۴
 ۳
 ۲
 ۱
 ۰
 ۱
 ۲
 ۳
 ۴
 ۵
 ۶
 ۷
 ۸
 ۹
 ۱۰
 ۱۱
 ۱۲
 ۱۳
 ۱۴
 ۱۵

الْأَرْضُ رَجًا ۝ وَلَسْتَ بِجَبَالٍ بُعِيدٍ ۝
 زمین را چنانچہ بخت در برزہ ریزہ کردہ شود کہ وہ را ریزہ ریزہ کر دین
 زمین کیلکرا کر اور بگربے ہوں بہاڑ ٹوٹ کر پیر ہو جاوین
 هَبَاءً مُنْبَثًا ۝ وَكَنتُمْ أَزْوَاجًا ثَلَاثًا ۝
 مٹد غبار براگندہ دشت بدشت اور تیر ہو جاؤ تین تسم
 گرد اور تانی اور تیر ہو جاؤ تین تسم
 فَأَصْحَابُ الْمَيْمَنَةِ ۝ مَا أَصْحَابُ الْمَيْمَنَةِ ۝ وَ
 اہل بل سعادت چہ حال دارند اہل سعادت
 پیر و اہل سعادت کے واسطے و اہل سعادت
 أَصْحَابُ الشِّمَالِ ۝ مَا أَصْحَابُ الشِّمَالِ ۝
 اہل شقاوت چہ حال دارند اہل شقاوت
 باونیک و اہل شقاوت کے واسطے و اہل شقاوت
 وَالسَّيْقُونَ السَّيْقُونَ ۝ أُولَٰئِكَ فِي الْعَذَابِ
 پیش روندگان و اہل شقاوت پیش روندگان آتش روندگان اہل شقاوت
 اور اگڑی و اہل شقاوت اگڑی و اہل شقاوت اگڑی و اہل شقاوت
 فَجَنَّتِ النَّجْمُ ۝ ثَلَاثَةٌ مِنَ الْأَوَّلِينَ ۝
 در جہت نہاد نفست ہشت ساقان جمعی بیایند از پیشینان
 باغون میں نفست کے انہو کے پہلون میں اور
 قَلِيلٌ مِنَ الْآخِرِينَ ۝ عَلَى سُرٍّ مِّنْهُمُ
 اندکی انداز پسینان ہر برخت ہار زر یافتہ شستہ
 ہر دو کے میں پہلون میں و فنیہ میں بلکون برتوئے کے

وہ یعنی از نام سابقہ ۱۲ ص

وہ یعنی از نام سابقہ ۱۲ ص

وہ یعنی از نام سابقہ ۱۲ ص

مُسْتَكِينٌ عَلَيْهِمُ الْمُتَقَبِّلِينَ ۝ يَطُوفُ عَلَيْهِمْ

مکمل زندہ بران زور و کد کر شدہ اند و شدہ بکند بران
مکمل و کد بران و کد کر شدہ اند و شدہ بکند بران

مِلْدَانِ مُخْلَدُونَ ۝ بِأَكْثَابِ آبِ رَیْوَنٍ وَكَأَنَّ

نور زمان جاوید با آب خورہ ہوا بر یقہا و پیلہا
لریش کے سد آری و آب خورہ ہوا اور شہان اور پیلہا

مِنْ مَعِينٍ ۝ لَا يَصُدُّ عَنْهَا وَلَا

از شراب جاری نہ در و سرورادہ شود ایشان را از ان سرورادہ
نہ در و سرورادہ شود ایشان را از ان سرورادہ

يَنْزِفُونَ ۝ وَفَكَهْمًا يَخْتَرِقُونَ ۝

بہر کس شون و آمد و رفت کنند بامیوہ از شہرین کہ اختیار کنند
بہر کس شون و آمد و رفت کنند بامیوہ از شہرین کہ اختیار کنند

وَكَيْفَ طَيَّرْتُمَا بَشْتَهُونَ ۝ وَحَوَّاهِ عَيْنٍ

و با گوشت مرغیان از پیرین کہ بکند و ایشانست دوران کہ تارہ پیرین
اور گوشت مرغیان از پیرین کہ بکند و ایشانست دوران کہ تارہ پیرین

كَا مَثَالِ اللَّعْلَوِ الْمَكْفُونِ ۝ جَزَاءُ مَا كَانُوا

مانند واری پوشیدہ کردہ شدہ باد آتش و ایم کہ بکند
مانند واری پوشیدہ کردہ شدہ باد آتش و ایم کہ بکند

أَهْلًا ۝ فِيهَا لَعْلَوٌ وَكَأَنَّ

اہل و کد کر شدہ اند و شدہ بکند بران
اہل و کد کر شدہ اند و شدہ بکند بران

مکمل زندہ بران زور و کد کر شدہ اند و شدہ بکند بران
مکمل زندہ بران زور و کد کر شدہ اند و شدہ بکند بران

۱۷

۱۸

۱۹

۲۰

۲۱

۲۲

۲۳

۲۴

۲۵

یَنْزِفُونَ
غرن و س
اک ف

حَوَّاهِ عَيْنٍ
ف س
اک ف

الزکوٰۃ

۲۶

الْأَقْيَلُ سَلَامًا سَلَامًا ۝ وَأَصْحَابُ الْيَمِينِ ۝ مَا

لیکن بشنیدن سخن کہ ہر کی سلام بگوید و اہل سعادت چہ حال دارند
مگر ایک ہوں سلام سلام اور دیکھو و ایسے

۲۷

أَصْحَابُ الْيَمِينِ ۝ فِي سِدْرٍ مَّخْضُودٍ ۝ وَ ظِلِّ

اہل سعادت در درختان کنار لی خار و درختان ہون
و اپنے واسطے پیری کے درختوں بن لایے ہوئے اور

۲۸

مَنْضُودٍ ۝ وَ ظِلِّ مَمْدُودٍ ۝ وَ مَا يَسْكُونُ ۝

تو بہ نثر آں در سایہ دراز و در آب رنجیدہ شدہ
تو بہ پیر و درختان و پانی بہا

۲۹

وَفِكَاهٍ كَثِيرَةٍ ۝ لَا مَقْطُوعَةٍ وَلَا مَمْنُوعَةٍ ۝

در پیوہ بسیار نہ پایان رسد و نہ ازان منع کردہ شود
اور پیوہ بہت نہ ٹوٹتا اور نہ روکا و نہ

۳۰

وَفِي شَرْفٍ مُّرفُوعَةٍ ۝ إِنَّا أَنشَأْنَاهُنَّ إِنشَاءً

در شرفی برافراشتہ شدہ ہر آئینہ آفریدیم و ازان کہ نوع آفرین
اور بہت ہونے کے ہونے وہ عورتیں و بہائیں ایک اہل

۳۱

فَجَعَلْنَهُنَّ أَجْحَارًا ۝ عُرُبًا أَتْرَابًا ۝ لِأَصْحَابِ

ہیں بنائیم آستارہ و شہزادہ محبوب شوند و نزدیک شو بہرہ برائی
پہنایا ہوں کہ گویا ہوں پیار و لبتان ایک ہم گویا ہوں

۳۲

الْيَمِينِ ۝ ثَلَاثَةٌ مِّنَ الْأَوَّلِينَ ۝ وَ شَلَاةٌ

سعادت اصحاب یمن جماعتی بسیار اند و شہزادہ جماعتی بسیار اند
و شلایہ و اولوں کے انہوں پہون میں اور انہوں کے

۳۳

وہ عورتیں و بہائیں ایک اہل

عربا

وہ عورتیں و بہائیں ایک اہل

فصل دہم اور باقیہ کہ کائنات
اعمال کا جسکے سبب سے زمین
وہ ہستی کہ زمین یا نورانی
۱۲ ص

مِنَ الْآخِرِينَ ۝ وَاصْحَابُ الشِّمَالِ ۝ مَا أَصْحَابُ

پسینان و اہل شقادت و اہل شمال

الشِّمَالِ ۝ سَمُومٌ وَحَمِيمٌ ۝ وَظِلٌّ مُزِجٌ ۝

شفادت و دربار گرم و آب گرم شہنشاہ و در سایہ دو و سایہ

لَا بَارِدٌ وَلَا كَيْتٌ ۝ إِنَّهُمْ كَانُوا قَبْلَ

کہ نہ خشک باشد نہ باغشت بود ہر آئینہ ایشان بودند پیش

ذَلِكَ مُتَرَقِّينَ ۝ وَكَانُوا يُصِرُّونَ عَلَىٰ

ازین بناز بروردہ و مداومت میکنند

الْحِنْتِ الْعَظِيمِ ۝ وَكَانُوا يَقُولُونَ ۝ أَإِنَّا مِثْلُ

جنہ بزرگ و بگفتند کہ کیا ہم جیسے

وَكُنَّا ثَرَاوًا وَعِظْمَاءَ ۝ إِنَّا لَبَعُولُونَ ۝ وَأَبَاؤُنَا

و خاک شویم و استخوان چند ما شویم آیا ہر گنجینہ شویم یا بدران

الْأَوَّلِينَ ۝ قُلْ إِنَّا الْأَوَّلِينَ وَالْآخِرِينَ ۝

نخستین یا گنجینہ شویم گو ہر آئینہ پیشینان و پسینان

اِنَّا اَنَا
اداع

کہ ہمیں شک نہ رہے
او
اک
اد

۵۰ اَجْمَعُونَ لِيَوْمٍ مَّيْمَتٍ يَوْمَ مَعْلُومٍ ۝ ثُمَّ
جمع کرده شوند در یوماد روزی که معلوم است
۵۱ اَلَا تَكْمُلُ اَيُّهَا الضَّالُّونَ الْمَكْرُهُونَ ۝
آیا شما ای گمرازان دروغ شناسانندگان
۵۲ لَا تَكُونُ كَمَنْ شَجَرَ مِرْزَقٍ ۝ فَمَلَأْنِ مِنْهَا
نم جو هوای بگو چو درختی که از قوس
۵۳ الْبَطُولِ ۝ فَشَرِبُوا عَلَيْهِ مِرْأَجِيمٍ ۝
شکهار پس خوابیدند بر آن طعام از آب گرم
۵۴ فَشَرِبُوا شَرِبَ الْهَلِيمِ ۝ هَذَا نَزْلُ يَوْمِ الْبَيْنِ ۝
پس خوابیدند مانند آن که شربتی است میان ایشان روز جزا
۵۵ مَخْرُجُ خَلْقِكُمْ فَاَنْتُمْ لَا تَصْلِحُونَ ۝ اَوَايْتُمْ
مخارجی که شما را پس چرا باور نمیکنید آیای بیدار
۵۸ مَا تَكْفُرُونَ ۝ اَنَّا نَخْلُقُ نَحْنُ اَمْ نَكُنْ اِلٰهًا ۝
چرا کفر دارید که ما را آفریننده آفرایم یا آفریننده ایم
۵۹

شرب
غیران
اک

یعنی اعدا در ۱۲ افق
یعنی در هر انبیا ۱۲ صفا

یعنی فیض
کافی تا آدی بیدار شود ۱۲ افق
یعنی فیض ۱۲ افق

فَمَنْ قَدْ نَأْتِيَنَّكُمْ الْمَوْتَ وَمَا كُنْ مِنْكُمْ قَبْلَ

جس نے ہر ادیان میں مینا اور ہم بار نہیں رہے

عَلَى أَنْ نُبَدِّلَ أَمْثَلَكُمْ وَنُنْشِئَ فِي مَكَالٍ

از آنکه عوین شمش آرم قومى مانند شما، و سافر ینیم شمش را در عالمی که
اسی که بدل لادین بهتاری طرح سیه اورا و بهار اگر این هم که باین

تَعْلَمُونَ ۝ وَقَدْ عَلِمْتُمُ النَّشْأَةَ الْأُولَىٰ

نمی دانید و هر آینه دانسته اید آفرینش نخستین را

فَلَا تَذَكَّرُونَ ۝ اَفَرَأَيْتُمْ مَا كُفَرُوا بِ
فَلَا تَذَكَّرُونَ ۝ اَفَرَأَيْتُمْ مَا كُفَرُوا بِ

پس چرا نہ چند سیکھتے
یہ کہ کیوں نہیں یاد کرتے

آیا دیدید اپنے می کارید
بہلا دیکھو تو جو بویے محبوب

وَأَنْتُمْ تَرْعَوْنَ أَمْرَ الْبَيْتِ وَاللَّهِ عَوْنٌ لِّلْمُتَّقِينَ

آیا ستمی روا شد از ایا مار و یا تنده اییم اگر خود ایم
کسی ایم او سکو کریتے ہو کہ کیتی یا ستم من کیتی کرے اگر ہم جیتیں

لَجَمَلُهُ حُطَامًا فَظَلَمْتُمْ تَفَكُّهُنَّ ۚ

مگر دہنیم ان زراعت را گنیا ہی و رسم شکستہ یسبب یابنید گویند ہر مائینہ
کر ٹو الین او سکور دندن بہر ہم سار کون رہو ہائز ہائے ہم

لَقَدْ مَنَّ اللَّهُ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ إِذْ أَخْرَجَهُمْ مِنَ ظُلُمَاتٍ إِلَى نُورٍ ۚ بَلْ مَنَحُوا مَحْزَنًا ۚ ۝١٠٠

عزاست کشند گاهیم بلکه یا محروم ماند گاهیم
قرند از راهی بلکه هم نیلے نصیب ہوئے

ما من شيء الا خلقناه بقدر

المنشور

ثلاثة ارباع

وذكر في كتابه ان الله خلق كل شيء بحدود

۴۸ الماء الذي يشربون ۝ ءانتم انزلتموه من
ان آب را که می شربید ۱۱ آنرا شما فرود آورده آید از آسمان
پانی بگویم بلی سبزه هر که می خورید او را از آسمان
۴۹ المزن امح من المزلة ۝ اني انشاء جملته
ابر ۱۱ با من فرو آورده گاهیم ۱۱ اگر خدا بخواهد هر چه را که
باز بلی با هم بین او را و ای اگر از میان او سکوین
۵۰ اجابا فاك لا تشكروا ۝ ان اولكم النار
پس چرا نه شکر می کنید ۱۱ از او بد آن آتش
که با ما هر کس که می خورید از آتش
۵۱ التي تعودون ۝ ءانتم انشاء جملته
که از میان آتش بر آید آتش آفریده و جنت آید
۵۲ نحن المفسونون ۝ نحن جملته
ما آفریده ایم ۱۱ ما نسیم از او بد آن آتش
۵۳ متعاليون ۝ فسبح اسم ربك العظيم
منته بر کبریا فراتر پس با کبریا بگو
۵۴ فلا اقسم بعمارة الجحيم ۝ وان له لقسما
پس سوگند بخورم بعمارة سنه او را سوگند می دهم که اگر بداند
سو من شوم که آسمان خود را در آسمان او سوگند می دهم اگر سوگند

وذكر في كتابه ان الله خلق كل شيء بحدود

ترجمہ ہذا از کتب صدیقین کا نام
 دہلی دارالعلوم اسلامیہ پبلیکیشنز

ترجمہ

ترجمہ

ترجمہ

ترجمہ ہذا از کتب صدیقین کا نام
 ۸۷ ہوا بازنگر دیند روح را اگر راست گویند ہوا
 کہیں نہیں ہوتے اونکو اگر ہو تم سے
 ۸۸ اِنْ كَانَ مِنَ الْمُقَرَّبِينَ ﴿۸۸﴾ فَرَوْحٌ وَنَجَّاتٌ
 اگر باشد مردہ از نزدیک در گمان بارگاہ آسمانی اور رحمت
 اگر وہ ہوا پاس والوں میں نور رحمت ہے اور نوری ہے
 ۸۹ وَجَنَّتْ نَفْسُهُ ﴿۸۹﴾ وَامَّا اِنْ كَانَ مِنْ اَصْحَابِ
 دوستان نعمت و اما اگر باشد اہل
 اور باغ نعمت کا اور اگر وہ ہوا
 ۹۰ اِلَیْهِمْ ﴿۹۰﴾ فَسَلَّمَ لَكَ مِنْ اَصْحَابِ الْاٰیٰتِ ﴿۹۰﴾ وَامَّا
 سعادت پس سلامت ہے اسی مخاطب خاطر از اول سعادت و اما
 دہلی دارالعلوم اسلامیہ پبلیکیشنز
 ۹۱ اِنْ كَانَ مِنَ الْكَذٰبِيْنَ الصّٰلِیْنَ ﴿۹۱﴾
 اگر باشد از دروغ شناسندگان گرامان
 اگر وہ ہوا جو تھلا سیکے والوں پہون میں
 ۹۲ فَذَلٰلٌ مِّنْ حَبِيْبٍ ﴿۹۲﴾ وَتَصْلٰیةٌ حٰجِیَةٌ ﴿۹۲﴾ اِنْ
 پس راست ہماری از آب گرم و اور است در آوردن بدین ہر آنہ
 تو ہماری سے جدا ہائی اور پٹھانا آگ میں
 ۹۳ فَذَلٰلٌ مِّنْ حَقِّ الْیَقِیْنِ ﴿۹۳﴾ فَسَلَّمَ لَكَ مِنْ اَصْحَابِ
 پس خبر درست تو سے شبہ ہوا کہیں پس یابی یا اگر ہو کہ
 بہارت ہوا کہ لائق یقین ہے ہو بول یا کی اپنے رب کا نام

سورة الحديد نزلت بالمدينة ثم اُلفت

ايانها كلها حروفها ۵۴۴ و رکوعها ۱۸

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بِسْمِ اللَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَهُوَ

یا کی باو کرو خدا را هر چه در آسمانها و زمین است و او است
الهی کی باکی بوتا سیه جو کچھ ہے آسمانوں میں اور زمین میں اور کی

الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ

غالب و توانا اور است پادشاہی آسمانها و زمین کا
زبردست حکمت والا او سیکوراج ہے آسمانوں کا اور زمین کا

يُحْيِي وَيُمِيتُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

زندہ کی کند و می یراند و او بر ہر چیز توانا است
جلالتا اور مارتا اور وہ سب چیز کر سکتا ہے

هُوَ الْأَوَّلُ وَالْآخِرُ وَالظَّاهِرُ وَالْبَاطِنُ

اوست نخستین و آخر و اوست ظاہر و باطن
وہی ہے پہلا اور پچھلا اور باہر اور اندر

کتاب

وَهُوَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ هُوَ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ

وادی پر پیر و انات اوست انکہ بیا فرید آسمانها

وَالْأَرْضِ فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوَى عَلَى الْعَرْشِ

وزمین را در شش روز باز مستقر شد بر عرش

وَعَلَّمَ مَائِلَهُ فِي الْأَرْضِ وَمَا يَخْرُجُ مِنْهَا وَمَا

سید اندک آنچه در می یابد بر زمین و آنچه بر می آید از آن و آنچه

يَنْزِلُ مِنَ السَّمَاءِ وَمَا يَخْرُجُ فِيهَا وَهُوَ مَعَكُمْ

فرود می آید از آسمان و آنچه بالا می رود اندر آن و او با شماست

إِنَّ مَّا كُنْتُمْ تُعْبُدُونَ إِلَّا لِلَّهِ يَمَّا تَعْمَلُونَ بَصِيرَةً لَهُ

هر جا که باشید و خدا با آنچه می کنید بیناست و او را است

مَلِكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَاللَّهُ يَرْجِعُ الْأَمْوَالَ

پادشاهی آسمانها و زمین و بسوی خدا باز گردانند هر شیئی که

يَوْمَ الْيَكْلِ فِي النَّهَارِ وَيَوْمَ الْيَكْلِ فِي الْيَكْلِ

در می آرد در شب و در روز و در می آرد در روز و در شب

داخل گردانای رات کو دن من اور داخل کرتا ہے دن کو رات میں

اینها
مقطع

وَهُوَ عَلَيْكُمْ بِذَاتِ الصُّدُورِ أَعْلَمُ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا

اور او دانا است بکانون سینها ایمان آرید بخدا و یقین لاؤ اللہ بر اور

رَسُولِهِ وَأَقِمْ وَجْهَكَ لِلدِّينِ حَنِيفًا فِی الدِّینِ

رسول او و خستہ سر کیند از جلالت ال کہ سائست شمایان بران او سیکے رسول بر او رخصت کو و بچم بھارت بائہ بین بائہ بکر

فِی الدِّینِ أَمَّا مَن كَانَ عَلَىٰ ظُلُمٍ فَکَانَ عَلَىٰ ظُلُمٍ

رو کج سہا انکہ ایمان آوردند دخی کردند از شایان بران کہ بگویم یقین لاؤ اللہ بر اور

وَالَّذِينَ آمَنُوا وَاتَّبَعَتْهُمْ ذُرِّيَّتُهُمْ بِإِيمَانٍ أَلْحَقْنَا بِهِمْ

زادہ بزرگ و پیوست شایان کہ ایمان بنارید لیکہ بزرگ و پیوست اور کجہ کیا ہوا کہ یقین لاؤ اللہ

بِأَنفُسِهِمْ وَتَلَوْنَهُ بَنَاتٍ لِّأُولَئِكَ نَمُوتُ وَنَحْيَا

بمذا و رسول و موت میکنند شایان کہ ایمان آرید بر و کائنات اللہ بر اور رسول بائہ بچم کہ کہ یقین لاؤ اللہ بر

وَقَدْ أَخَذَ مِيثَاقَهُمْ لَنُكَفِّرَنَّ عَنْهُمْ سَيِّئَاتِهِمْ

دہر آئینہ عہد گرفتہ است از شایان کہ سید باور دارندہ اور بچکایم تم سید بھارت قرار اگر تو تم ماسیتہ و

هُوَ الَّذِي يُنْزِلُ الْغَيْثَ لِيُغْثِيَ بِهِ الْبَلَدَ الْمَوْتِ

راوست انکہ فرو می رستد بر بندہ خود آیات و آئینہ دخی بچکایم تو بچکایم بندہ بر آئینہ صاف

أَخَذَ
ح شد

میتہ
میتہ

بسم اللہ الرحمن الرحیم
الحمد لله رب العالمین
والصلاة والسلام
على سيدنا محمد
وآله الطيبين الطاهرين
الطاهرين

مِنْ الظَّالِمِينَ إِلَى النَّوْرِ وَلَئِنْ

تایرون از دشمنان را از تارکها بسوی کار و شغلی

کہ نکال لاؤیے ہم کو اندھیروں سے اوجھالے میں اور

اللَّهُ يَكْفُرُ عَنْ رُءُوفٍ رَحِيمٍ وَمَا لَكُمْ أَلَّا تُنْفِقُوا

هذا بر شما بخت نژده مهربانست و حیثیت شمارا که خسران نگیرد

اللہ تعالیٰ برزخی رکھتا ہے مہربان اور رحم کو کما سوا کہ خیر ہو کر دے

اور میں کو لیا ہوا، کہ سچ مگر یہ

فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَاللَّهُ مِيرَاثُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ

ویراه خدا و خدا را است و ایست گدازشتم آسمانها و زمین

الہدیٰ راہ میں اور الہدیٰ کو بیچ رہتا ہے ہر کچھ اسم انون ہونے پر ان پر ان

الندی را همین اور اسمی کو چ رہتا ہے ہر چہ اسم فاعل میں اور

لَيْسَ مِنْكُمْ مَنْ انْفَقَ مِنْ قَبْلِ الْفَتْوَى

در اینست ازین آنکه خبر کرد پیش ازین که

میں نے اپنے دل سے یہ دعا کی کہ

ابن عربی سے عرف کا نسخہ کیا ہے پہلے اور

تِلْ أَوْ لَكَ اعْظِمْ دَرَجَةً مِنَ الذِّكْرِ

فنا کرد ما را که محسنین علم بعد از فتح کربلا را در دست ایشان نهادند

مال کرد با آنکه انجمن کل بعد از فتح
که در هشتاد کجاء و در روزی که

۱۰۰
۱۰۱
۱۰۲
۱۰۳
۱۰۴
۱۰۵
۱۰۶
۱۰۷
۱۰۸
۱۰۹
۱۱۰
۱۱۱
۱۱۲
۱۱۳
۱۱۴
۱۱۵
۱۱۶
۱۱۷
۱۱۸
۱۱۹
۱۲۰
۱۲۱
۱۲۲
۱۲۳
۱۲۴
۱۲۵
۱۲۶
۱۲۷
۱۲۸
۱۲۹
۱۳۰
۱۳۱
۱۳۲
۱۳۳
۱۳۴
۱۳۵
۱۳۶
۱۳۷
۱۳۸
۱۳۹
۱۴۰
۱۴۱
۱۴۲
۱۴۳
۱۴۴
۱۴۵
۱۴۶
۱۴۷
۱۴۸
۱۴۹
۱۵۰
۱۵۱
۱۵۲
۱۵۳
۱۵۴
۱۵۵
۱۵۶
۱۵۷
۱۵۸
۱۵۹
۱۶۰
۱۶۱
۱۶۲
۱۶۳
۱۶۴
۱۶۵
۱۶۶
۱۶۷
۱۶۸
۱۶۹
۱۷۰
۱۷۱
۱۷۲
۱۷۳
۱۷۴
۱۷۵
۱۷۶
۱۷۷
۱۷۸
۱۷۹
۱۸۰
۱۸۱
۱۸۲
۱۸۳
۱۸۴
۱۸۵
۱۸۶
۱۸۷
۱۸۸
۱۸۹
۱۹۰
۱۹۱
۱۹۲
۱۹۳
۱۹۴
۱۹۵
۱۹۶
۱۹۷
۱۹۸
۱۹۹
۲۰۰

نَفَقُوا مِنْ رَبِّكَ وَقَاتِلُوا كُلَّ وَاعِدِ اللَّهِ

وَقَالَ كُونُوا كَوْنَكُمْ وَعَدُوا عِدَّتَكُمْ

مرج گردد بعد از فتح وصال گردد و هر یک از عده داده است

جمع کرین اور سب سے پہلے اور سب کو وعدہ دیا کہ اللہ نے

اِنْ شَاءَ اللهُ وَآلَهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَيْرٌ مِّنْ ذَا

بسم الله الرحمن الرحيم

حالت نیک و خدا بانی می کنید خبردار است و گشت

نوبی کا اور اہل کو خبر ہے تو تم کہتے ہو وہ کون ہے؟

2/25/91 W. J. W.

مستخرج از کتب معتبره
ملک خداست این کتاب
تبیات شریف است و الداعی الیه

وكل كذا في السجل

[illegible]

فمن فرغ سیک منی بہرہ
در زمین بزرگوں اور غلام میں
سیکے مالکین اور غلام میں
نہیں جو دیاسو اسکا جو نہ دیا
اوسس کا حق

فیضعفہ
ادح ف
ادح ف
فیضعفہ
ن

الَّذِي يُقْرِضُ اللَّهُ قَرْضًا حَسَنًا فَيُضَعِفُهُ
اَنکہ زمین دہم خدا را قرض وادرنیک پس دیند او اکنہ
ایسا کہ قرض دیک اسکو چہی طرح قرض پیرودہ او سکودنا کردیک
لَهُ وَلَكِنْ أَجْرُكُمْ يَوْمَ تَرَى الْمُؤْمِنِينَ
برائی او و اور است نزدیکی یادکن کہ دینے کی پینی مردان مسلمان را
در سیکے و دیک او اسکو سیکے شکر کا وہ جس دن تو دیکھے ایمان را
اَلَّذِي هُوَ يَوْمَ تَرَى الْمُؤْمِنِينَ
زمان مسلمان را با این صفت کہ می شناید و نشانین است نشانین را
و دوشنی چنانی او کی دوشنی او کی یکے او کی دوشنی
بیشتر باکر الیوم و جنت تیرگی من جنتی لاکم
آفتاب شد و فرودہ باد شمارا امروز شمارا است بوسیدنا ہر روز بران جویا
خوشخبری ہے تم کو ان سیکے دن باغ میں پیچھے بہشتی جیکے نہیں
خَلَدَ فِيهَا ذَلِكَ وَالْفَقْرُ الْعَظِيمُ
بادیدہ باشند انجا این بہت مطلب باک بزرگ
سدا رہن اوں بن یہ جو سہیجے نہیں ہے بڑی راوی حسن
يَقُولُ الْمُنْفِقُونَ وَالْمُنْفِقَتِ لِلَّذِينَ آمَنُوا
گویند مردان و زنان منافقین مسلمانان
کہیں جیکے دغا باز مرد اور عورتیں ایمان والو کو
اَنْظُرُوا نَافِقَتَيْنِ مِنْ نَوَاصِيكُمْ قَبْلَ أَنْ
بظرف شفقت نگرید جسکو کار دوشنی گیریم کہ نہ شاکتہ شو باز گردانند
پہاری راہ دیکھو ہم نی سلگالین نہاری دوشنی کے کہنے کو

اَنْظُرُوا نَافِقَتَيْنِ

فمن فرغ سیک منی بہرہ
در زمین بزرگوں اور غلام میں
سیکے مالکین اور غلام میں
نہیں جو دیاسو اسکا جو نہ دیا
اوسس کا حق

مَا وَكَلُمُ النَّارُ هِيَ مَوْلَاكُمْ وَبَشَرُ الْبَصِيرِ
 جبکہ شما آتش ہو یہاں آتش لائق شہادت و ہدایت گشت
 تم سب کا گھر و فرخ ہے وہی ہے زمین ہزار اور بڑی جگہ تباہ
 اَلْمَيَانِ الَّذِينَ اٰمَنُوا اَنْ يَّخْشَعُوا قُلُوبُهُمْ
 آیت وقت نز سیدہ است مسلمانان را کہ نیا نش کند دل ایشان
 کیا وقت زمین پشخا ایمان دالون کو کہ گریز اوین اون کے دل
 لَذِكُمْ رَا لَّهِ وَمَا نَزَلَ مِنْ اَحْسَنِ نُوْرًا
 رفت یاد کرد خدا او وقت یا آورن ایچہ آمدہ است از وحی الہی نیا شد
 اس کی یاد سے اور جو او ترا سجادین اور نہ ہوں
 كَالَّذِيْنَ اَوْثَقُوا الْكَيْبَ مِنْ قَبْلِ فَطَالُ عَلَيْهِمْ
 مانند انانکہ و اوہ شدہ است البشار کتاب پیش ازین میں از گشت ایشان
 جسے بظلمت کتاب علی اس کے پہلے پہر رہی گزری اون پر
 اَلَا مَدَّ قَسَتْ قُلُوبُهُمْ وَكَتَرَتْ مِنْهُمْ
 مہت پس سخت شد دل ایشان و بسیار از ایشان
 بہت بہر سخت ہو گئے اون کے دل اور بہت اون میں
 فَسَقُوْنَ ۝ لَا اَعْلَمُوْا اَنَّ اللّٰهَ يَحْكُمُ الْاَرْضَ
 بدکارا تہہ بداند کہ خدا زندہ میکند زمین را
 بے حکم ہیں فلان جان رکھو کہ اللہ جلالتا ہے زمین کو
 بَعْدَ مَوْتِهِمْ ۝ اَلَا يَتَذَكَّرُ اَلَا اَيُّكُمْ اَعْلَمُكُمْ
 بعد مردہ بودن آن ہر آئینہ بیان کردیم ہر ایک شما نشانہا بود کہ شما
 اوہ کے مر کے بعد ہنہ کہول سنا کی تم کو پستے اگر تم کو

10

الما

نقل

نقل

14

ما لکھو ایوان میں پڑھو
 یہاں سے لکھو
 یہاں سے لکھو
 یہاں سے لکھو
 یہاں سے لکھو

الحمد لله

المصدقين

المصدقين

وہی ہے جو لوگ جابلو علاقے میں
موجود ہیں ان کو جابلو علاقے میں
کمال پیدا کر دیتے ہیں

تَقُولُونَ ۝ إِنَّ الْمُصدقِينَ وَالْمُصدقَاتِ

دریا بید ہر آئینہ مردان خیرات دہندہ و زمان خیرات دہندہ

وَأَقْرَبُوا اللَّهَ قَرْضًا حَسَنًا يَنْصِفُ لَهُمْ

وَأَنَّكَ تَرْضَىٰ أَوْهَانَهُمْ قَرْضًا نَكِیًا وَوَسْطَانَهُمْ وَادَّةَ الشَّارِ

وَلَهُمْ أَجْرٌ كَبِیْرٌ ۝ وَالَّذِينَ أَصْنَوْا بِاللَّهِ

وَأَشْرَافُ رِزْقِهِمْ خِرَافَتِی قَدَرُ دَانَاكُمُ اِبَانِ اُور دِنْدِجَا

وَرِسَالَهُ اُولَئِكَ هُمُ الصِّدِّیْقُونَ وَالتَّشَدُّقُونَ

وَبِیْنَا بَرَانِ اُور اِنْجَامِ اِشْتَدَّ صَدَقَاتُہُمْ وَشَہَادَاتُہُمْ

عِنْدَ رَبِّہُمْ لَہُمْ أَجْرٌ کَبِیْرٌ وَنُورٌ لَّہُمْ وَآلِیْرٌ

کَفَرُوا اُولَئِیْہِمْ اَبَیْتُنَا اُولَئِكَ اَصْحَابُ

کافر شدند و دروغ شہادت آیت ماز اِنْجَامِ اہل

اَلْکَافِرِیْنَ ۝ اَعْلَمُوْا اَنَّہُ الْحَقُّ الَّذِیْ لَا یُغَیْبُ

دُورِیْنِہُمْ اَبَیْتُنَا اُولَئِكَ اَصْحَابُ

دُورِیْنِہُمْ اَبَیْتُنَا اُولَئِكَ اَصْحَابُ

۱۷

۱۹

ع ۱۸

وَلَهُمْ فِيهَا مَنَازِلُ مُتَقَرِّبِينَ لَهَا الَّذِينَ يَرْغِبُونَ. فِيهَا ثَلَاثُونَ قُفْلًا وَلَهُمْ فِيهَا مَنَازِلُ مُتَقَرِّبِينَ لَهَا الَّذِينَ يَرْغِبُونَ. فِيهَا ثَلَاثُونَ قُفْلًا

وہی وہاں میں رہتے ہیں اور ان کے لیے وہاں میں رہنے کے لیے تین سو قافلے ہیں۔ اور ان کے لیے وہاں میں رہنے کے لیے تین سو قافلے ہیں۔ اور ان کے لیے وہاں میں رہنے کے لیے تین سو قافلے ہیں۔

الْأَمْوَالِ وَالْأُولَادِ كَمِثْلِ غَبْثِ الْعُكْبَةِ

مال و منڈان مانند پانی کے ٹکٹے اور اولاد کی جیسی کہوت ایک مینہ کی جو خوش گسانوں کو

بے آہستگی سے پھینک دیتا ہے۔

رستی اور باریک بینی سے دیکھ کر پتہ چلتا ہے۔

حُطَامًا وَفِي الْآخِرَةِ عَذَابٌ شَدِيدٌ

درہم شکستہ گروہ در آخرت عذاب سخت ہے۔

مَغْفِرَةٌ مِّنَ اللَّهِ وَرِضْوَانٌ وَمَا الْحَيَاةُ الدُّنْيَا

امریزش ہے از جانب خدا و خوشنودی است و نیست زندگی دنیا

معانی بی سہی اللہ ہے اور رضامندی اور دنیا کا جہنا

الْأَمْتِغَالُ فَرُّوا سَابِقُوا إِلَى مَغْفِرَةٍ مِّن

گمراہی سے بھاگتے ہوئے پہلے بھاگتے ہوئے

رَبِّكُمْ وَجَنَّةٍ عَرْضُهَا كَرِضِ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ

جانب خدا و آسمان کی پیمائی اور اند پیمائی آسمان زمین

اور بہشت کو جس کا پھیلاؤ جیسے پہلاؤ آسمان اور زمین

اور بہشت کو جس کا پھیلاؤ جیسے پہلاؤ آسمان اور زمین

اور بہشت کو جس کا پھیلاؤ جیسے پہلاؤ آسمان اور زمین

اور بہشت کو جس کا پھیلاؤ جیسے پہلاؤ آسمان اور زمین

اور بہشت کو جس کا پھیلاؤ جیسے پہلاؤ آسمان اور زمین

الحمد لله

أَعَدَّتْ لِلَّذِينَ آمَنُوا بِاللَّهِ وَرُسُلِهِ ذَلِكَ
 آمادہ کردہ شدہ برای آنکه ایمان می آرند بخدا و پیغمبران او این است
 کہی ہے و سچے اوس کے جو یقین کے اندر ہوں اسکے رسولوں پر ہے
 فَضْلُ اللَّهِ يُؤْتِيهِ مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ ذُو الْفَضْلِ

فضل خدا بندہ پیش بہر کہ خواہد و خدا خداوند فضل
 برای اللہ کی ہے دیکھ جو چاہیے اور اللہ کا فضل

الْعَظِيمِ مَا أَصَابَ مِنْ مُصِيبَةٍ فِي الْأَرْضِ

بزرگ است نہ سبب هیچ مصیبتی در زمین
 بڑا ہے کوئی آفت نہیں بڑی ملک میں

وَلَا فِي أَنْفُسِكُمْ أَفَرَأَيْتُمْ مَا كُنْتُمْ مَعًا

و نہ در جان شما مگر نوشتہ شدہ است در کتاب میں
 نہ آپ تم میں جو نہیں لکھی ایک کتاب میں

أَنْ نَّبْرَأَ هَٰؤُلَاءِ زِدْكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرًا لَّيَكْلَأَنَّ

از آنکہ بیاوریم آن مصیبت را بر آئینہ این کار بر خدا آسانست خبر داده ہم
 اس کے کہ پیدا کریں ہم اوسکو دنیا میں بیشک پہلے ہی آسان ہے

تَأْسُوا عَلَىٰ مَا فَاتَكُمْ وَلَا تَقْرَحُوا مِمَّا آتَاكُمْ وَاللَّهُ

اندوہ نہ خورید بر آنچه رفت از دست شما و ناشادمان نشوید با آنچه عطا کر دہم
 غم نہ کہنا با کچھ اوس پر جو ہاتھ نہ آیا اور نہ بچھا کر دین کہوں لکھو اوس دیا اللہ

لَا يَحِيطُ كُلُّ مَخْلُوقٍ بِخَدَائِهِ الَّذِينَ يَمْخُلُونَ

دوست نہ آ رہے ہر کچھ لکھہ خدستہ بندہ را دوست بندہ را تا تر کہ چل
 نہیں جاسکتے کسی شے کے برای کسی کو وہ جواب نہ دین

وَيَا مَعْشَرَ النَّاسِ بِالْبَحْلِ وَمَنْ يَقُولُ اللَّهُ

در مردمان را بخجل مینمایند و هر که روی گردان شود هر آنکه خدا

اورسکند و آن کو کون دینا اور جو کوئی سونہ مورے کو اللہ

هُوَ الْفَنَى لَمْ يَكُنْ لَقَدْ أَرْسَلْنَا رُسُلَنَا

ہوئیست بی نیاز است و ہر آئینہ دستاریم پیغامبران خود را

بِالْبَيِّنَاتِ وَأَنْزَلْنَا مَعَهُمُ الْكِتَابَ وَالْمِيزَانَ

بہینہ ہوا و واضح رو آوریم ہمراہ ایشان کتاب و میزان

لِيَقُومَ النَّاسُ بِالْقِسْطِ وَأَنْزَلْنَا الْحَدِيدَ فِيهِ

تا عمل کنند مردمان بالانصاف و فرو آوریم این را السبب ان

تاس شہید و منفیع للناس وليعلم الله

تک سخت لڑائی ہے اور لوگوں کے کام چلتے ہیں و قائم چلتے ہیں

مَنْ يَصْرِفْ رُسُلَهُ بِالْغَيْبِ إِنَّ اللَّهَ قَوِيٌّ

کسی را کہ نصرت و مدد خدا را غائبانہ و پیغامبران او را ہر آنکہ خدا توانا

عَزِيزٌ وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا نُوحًا وَابْرَاهِيمَ

غالب است و ہر آئینہ فرستادیم نوح را و ابراہیم را و

زبر دست و اور میں بھیجے تھی اور ابراہیم اور

بالبحل
نزل
کن و دخل

ابراہام
ل و احلف عن

وَالَّذِينَ كَفَرُوا هُمْ شَرُّ الْبَرِّ

کتاب

۲۶

جَعَلْنَا فِي ذُرِّيَّتِهِمَا النُّبُوَّةَ وَالْكِتَابَ فَمِنْهُمْ

وہاں ہم نے در اولاد ایشان پیغمبر کے و کتاب میں بعض نشان رکھی و در نوکی اولاد میں پیغمبر اور کتاب پہنچائی ان میں سے کثیر منہم فسقون

راہ یابند و سبک از ایشان بدکارانند باز فرستادیم راہ پرست اور بہت اوں میں سے حکم میں پرستیم

اَنْزَلْنَاهُمْ رُسُلًا وَقَفَّيْنَا بِعِيسَى ابْنِ مَرْيَمَ وَ

از ان نشان پیغمبران خود را آویزیم عیسیٰ پسر مریم را و اوس کے پیغمبر کی پر آپر رسول و پیغمبر عیسیٰ مریم کا بیٹا اور

اٰتَيْنَاهُ الْإِنجِيلَ وَجَعَلْنَا فِي قُلُوبِ الَّذِينَ

دانش انجیل و نہادیم در دل کسانہی اوں کے ساتھ حق و ان کو دین اور اسکودی انجیل اور کتب

اَتَّبِعُوا رَافِعَةً وَرَحْمَةً وَرَهَابَانِيَّةً ابْتَدَعُوا

نابھان اور پھانی و بخشایش و گوشہ نشینی کہ خود پیدا کردہ بودند زنی اور پھر اور ایک دنیا چھوڑنا انہوں نے نیکو نکالا

مَا كُنْتُمْ عَلَيْكُمْ اِلَّا ابْتِغَاءَ رِضْوَانِ اللَّهِ

مگر میں نے نہ خود پر ان کے لیکن اختراع کر دے طلب خوشنودی خدا سے اوں پر نہ کہا تھا مگر چاہئے کہ رضامندی اللہ کی

فَمَارِعَوْهَا حَقَّ رِغَائِهَا فَاَتَيْنَا الَّذِينَ اٰمَنُوا

پس نگاہداشتی ان کو دین حق نگاہداشتی ان پس عطا کردیم انہوں کو ایمان پھر نہ بنا یا اوس کو جیسا چاہا نہ بنا پھر دیا جسے اوں کو جو اوں میں ایمان آرا

رافعة

وَلَا تَقُولُوا لِمَنْ كَفَرْنَا أَوْ لِمَنْ كَفَرْنَا مِنْكُمْ لَمَّا قَالُوا

زادہ اندیشہ از او ہر آئینہ این ٹیبا و گنڈگان بگویند سخن نامعقول و بیگویند
اون کو چہ اور وہ جو کے بن ایک ناپسند بات

وَالَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ يَكْفُرُوا بِآيَاتِهِمْ

مورخ و ہر آئینہ خدا عنو کنندہ امر زگارست و انانکہ
اور جو ہر اور اللہ سے کرنا ہے بچنے والا اور جو

لَمَّا قَالُوا لِمَنْ كَفَرْنَا أَوْ لِمَنْ كَفَرْنَا مِنْكُمْ لَمَّا قَالُوا

ظہار سکتہ بازمان خود باز رجوع می کنند در مخالفت اپنے نفسند
وہی کہ تو نے کافر ہوئی کام جاہن جسکو کہا ہے

وَالَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ يَكْفُرُوا بِآيَاتِهِمْ

پس اس سے باز آکر دین بندہ پیش از انکہ زن و مرد یکساں ہوں
تو آزاد کرنا ایک مرد و عورت کے کہ آئینہ میں ایک ٹیبا و گنڈگان

لَمَّا قَالُوا لِمَنْ كَفَرْنَا أَوْ لِمَنْ كَفَرْنَا مِنْكُمْ لَمَّا قَالُوا

ان و خدا با حق بگویند خود راست ہو پس شاید بندہ را
اور اللہ خبر نہ کہتا ہے تو کہہ تم کہے ہو جو کوئی نہ یاد ہے

وَالَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ يَكْفُرُوا بِآيَاتِهِمْ

پس وہی و آیت روزہ دشمن و دواہ پوری پیش از انکہ ہر دو یکدگر برسانند
روزہ دو پہننے کا لگے تار پہلے اس سے کہ اس میں پہن

لَمَّا قَالُوا لِمَنْ كَفَرْنَا أَوْ لِمَنْ كَفَرْنَا مِنْكُمْ لَمَّا قَالُوا

پس کہ تہو اندازین را پس طعام و ازین نصرت
پہر جو کوئی نہ کر سکے تو کہا نادینا ساتھ محتاج کا

وَالَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ يَكْفُرُوا بِآيَاتِهِمْ

یظاہرون یظہرون
ظہور ظہور
ظہور ظہور
ظہور ظہور

خدا پر ہی کام کر لیا کہ
خدا پر ہی کام کر لیا کہ
خدا پر ہی کام کر لیا کہ
خدا پر ہی کام کر لیا کہ

[illegible]

ذٰلِكَ لِقَوْمٍ اِيَّا اللّٰهَ وَرَسُوْلِهِ وَتِلْكَ حُدُوْدُ
 اِن حکم پر ایک ایسی کتاب تھی جو خدا اور اس کے رسول کا اور چھین چھین
 یہ اس واسطے کہ حکم مافوق الہد کا اور اس کے رسول کا اور چھین چھین
 اللّٰهُ وَلِلْكَافِرِيْنَ عَذَابٌ اَلِيْمٌ اِنَّ الَّذِيْنَ يَخْذُوْنَ
 خدا است و کافر از عذاب درد دہندہ باشد ہر آئینہ انما کہ مخافت میکند
 اللّٰهُ وَرَسُوْلَهُ كَيْتُوْا كَمَا كَيْتَ الَّذِيْنَ مِنْ
 با خدا رسول او خدا کردہ شد ایشانرا چنانکہ حوا کر وہ شد انما کہ
 اللّٰهُ اَوْ اِيَّا رَسُوْلِهِ كَيْتُوْا كَمَا كَيْتَ الَّذِيْنَ مِنْ
 قبلہم و قد اَنْزَلْنَا اٰیٰتِ بَيِّنٰتٍ وَلِلْكَافِرِيْنَ
 پیش از ایشان بود ہر آئینہ فرود آوردیم آیات واضح و کافران را
 عَذَابٌ مُّهِينٌ يَوْمَ يَبْعَثُ اللّٰهُ جَمِيْعًا
 عذاب ہزار گندہ است روزی کہ بر آئینہ ایشانرا خدا ہمہ سب کو
 فَيَنْبِذُهُمْ مَّاءٍ اَحْمَرٍ اَوْ سَوّٰی
 پس خبر وہ ایشانرا با پنجرہ کردہ بودند یا در پشت آریاخذ او ایشانرا
 و اللّٰهُ عَلٰی كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ ۝۱۰ اَلَمْ تَرَ اَنَّ اللّٰهَ
 و خدا ہر شے پر مطلع است
 تو نے نہ دیکھا کہ خدا

۷۸

مِنَ الشَّيْطَانِ يَحْزَنُ الَّذِينَ آمَنُوا وَكُفِرُوا

اگر شیطان ستاناند و کفر کند مسلمانان را و کفر کرے ایمان والوں کو اور یہ

بِضَارِهِمْ شَيْءٌ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ وَعَلَى اللَّهِ قَائِمُ

ایہ چیز ایمان رسالت ہائشان مکر بارادہ خدا و بر خدا باید کہ توکل کنند

الْمُؤْمِنُونَ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا قِيلَ

مسلمانان ای مسلمانان چون گفتہ شود

لَكُمْ تَقَسُّمٌ فِي الْفَرَاسِ فَمَنْ يَفْقَهُ اللَّهُ لَكُمْ

شمار اگر کشادہ بشیند و مجلسها پس کشادہ کند خدا بر شما شکر و

إِذَا قِيلَ النَّشْرُ فَأَنْشُرُوا يَوْمَئِذٍ اللَّهُ أَمَّا

چون گفتہ شود بر خبر بدیں خبر نیا بلند کند خدا امرتہ لہر انکہ ایمان

مِنْكُمْ وَالَّذِينَ آمَنُوا أَوْ تَوَالِحَ رَحْمَتِ اللَّهِ

از شما و انانکہ عطا کردہ شدہ است ایشان علم و خدا

بِمَا تَعْمَلُونَ خَيْرٌ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا

بآنچه میکنید خیر است ای مسلمانان چون

خبر رکنا میسر کریتے ہوئے ای ایمان والو جب

صلی اللہ علیہ وسلم کان من بان
لکرم تفسیر فی الفرس فممن یفقه اللہ لکم
باز حرکت ہوئی بویہ پہنچ کر کہنے
بن ۱۱ ص

الجلس
غیر ت
انشر
غیر ت

و ایہ چیز ایمان رسالت ہائشان مکر بارادہ خدا و بر خدا باید کہ توکل کنند

الحمد لله

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله رب العالمین
والصلاة والسلام على
محمد بن عبد الله
الطاهر المنيح
البرکات

ناجيتكم الرسول فقد موافين يدي بكم
صدقته ذلك خير لكم واظهر فان لم تجدوا

فان الله غفور رحيم
اشفقتم ان تجدوا

بكم يدي بكم صدقت فاذا لم تفعلوا وانا
مبين ان رزقكم من الله

الله عليكم فاقبوا الصلوة واتقوا الزكوة
واطيعوا الله واطيعوا رسوله

الذين تولوا اموالكم
ما غصب الله

الذين تولوا اموالكم
ما غصب الله

الذين تولوا اموالكم
ما غصب الله

الحمد لله رب العالمین
والصلاة والسلام على
محمد بن عبد الله
الطاهر المنيح
البرکات

الحمد لله رب العالمین
والصلاة والسلام على
محمد بن عبد الله
الطاهر المنيح
البرکات

7

بر این آن (نویسنده) این منافقان را ستودانده است و میگوید و میگویند میخورند بر
زده هم من من من نه اول من من من و در بعضی کلمات بهین

12

15

14

أَخْبَرَنَا إِبْنُ أَبِي شَيْبَةَ عَنْ فُضَيْلٍ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ

پس بیفزاید است عذاب خدا را کننده دفع خواهد کرد از ایشان را از این

اولاد ایشان از عذاب خدا اجنبرند این جماعه اهل

14.

و نسخ کیے وہ اسی میں رہ پڑے جس دن جمع کرکے اللہ

جَمِيعًا فِي لَفْظٍ أَنَّهُ كَمَا يَكْفُونَ لَكُمْ وَيَكْفُونَ

ہم کیا ہیں ہرگز غور فرمادو اور خیال نہ کرو کہ غور نہ فرمادو عی بنی ہزار ہوں
اور ہر قسم کے کفاروں کو کہیے کہ اس سے بہن نہ کر کیے اور بیان

۱۸ انْهُمْ عَلَى شَيْءٍ إِلَّا أَنَّهُمْ هُمُ الْكَذِبُونَ

کہ ان کے پاس ہر چیز میں کذب ہے اگر وہ شہر آئینہ ایشا تہ و رد غلوئی

کہ وہ کذب ہی نہ ہوں سنا کہ وہی ہیں اصل جو ہے

لَا تَخُودَ عَلَيْهِمُ الشَّيْطَانُ فَانْسِبِهِمْ ذِكْرًا

ناب نہ ہوں برائیان شیطان پس فراموش نہ کرو ان کے خلاف ان کے یاد
نما ہوں کہ کیا ان کو شیطان نے پہر پہلائی ان کو اللہ کی بار

اللَّهُ أَوْلَىٰ لَكَ حَرْبُ الشَّيْطَانِ الْآنَ حَرْبُ

خدا ان کے لیے ہے شکر شیطان اگاہ شہر آئینہ شکر
وہ لوگ ہیں جہا شیطان کا ساتھ جو جہا ہے

۱۹ الشَّيْطَانُ هُمُ الْخَيْرُونَ ۝ إِنَّ الَّذِي يَخَادِعُ

شیطان ان سے زیادہ بخیران ہر آئینہ ان کے خلاف نہ کنند
شیطان کا وہی خراب ہوئے ہیں جو لوگ مخالف ہوئے ہیں

اللَّهُ وَرَسُولُهُ أَوْلَىٰ لَكَ فِي الْأَدْلَىٰ ۝

ایضا رسول خدا میں جماعت درجہ خوار ترین مردم اند میں
اللہ اور اس کے رسول سے وہ لوگ ہیں سب سے نیچے قدر میں

كُنْتُ إِلَهُ لَكُمْ لَيْلَىٰ أَنَا وَرَسُولِي إِنَّ اللَّهَ فَرَّقَ

کہ کرو خدا کہ اللہ نے تم کو میں و غالب تم نے پیادان میں ہر چیز انوار
اللہ کہ چکا کہ میں نے ہر چیز کا اور ہر چیز رسول بیشک اللہ زور آور

عَزِيزٌ لَا تَجِدُ قَوْمًا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ

غالب است نخواهی یافت قومی که ایمان دارند بخدا و روز جزا

الْآخِرِ يُؤَادُّونَ مَنْ حَادَّ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَلَوْ

آخر این سفت که دوستی کنند با کسیکه خلاف کرده است یا خدا و رسول او را

كَانُوا آبَاءَهُمْ أَوْ أَبْنَاءَهُمْ أَوْ إِخْوَانَهُمْ أَوْ

آنها که باشند پدران ایشان یا پسران ایشان یا برادران ایشان یا

عَشِيرَتُهُمْ أُولَئِكَ كَتَبَ فِي قُلُوبِهِمُ الْإِيمَانَ وَأَيَّدَ لَهُمُ

خویشاوندان ایشان آن همان کسان که در دلشان ایمان نهاد و یاری داد

بِرُوحٍ مِّنْهُ وَيَا خَلْقِهِمُ جَنَّتْ بَعْرِجِي مَرْجَحًا

بفرست روح من و ای خلق من گشت بگریز مرزبان

الْأَمْرُ إِلَىٰ ذِي الْعَرْسِ الرَّحْمٰنِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ وَرَضُوا عَنْهُ

امر به صاحب عرش رحمان رضی الله عنهم و رضوا عنه

أُولَئِكَ حِزْبُ اللَّهِ أَلَا إِنَّ حِزْبَ اللَّهِ هُمُ الْمُفْلِحُونَ

ایشانند لشکر خدا هر آنکه لشکر خدا اینند رستگاران

وَهُمْ جَمْعُ اللَّهِ كَأَنَّهُمْ جَمَاعَةٌ يُدْعَوْنَ إِلَى اللَّهِ فَجَاءُوا

و آنها جمیع الله گاهند که دعوت شد به الله و آمدند

وَهُمْ جَمْعُ اللَّهِ كَأَنَّهُمْ جَمَاعَةٌ يُدْعَوْنَ إِلَى اللَّهِ فَجَاءُوا

و آنها جمیع الله گاهند که دعوت شد به الله و آمدند

۶۰۹
 چنانچه در این کتاب مذکور است که این کتاب از طرف حضرت علی بن ابی طالب علیه السلام
 در مدینه منوره در سال ۱۱۳ هجری قمری در روز ۱۲ ربیع الثانی در حضور جمعی از
 ائمه و علمای مدینه منوره در روز ۱۲ ربیع الثانی در سال ۱۱۳ هجری قمری در حضور
 جمعی از ائمه و علمای مدینه منوره در روز ۱۲ ربیع الثانی در سال ۱۱۳ هجری قمری

سورة الحشر انت بالمدينة ثم انصرف الى النوا

اياتنها وكلماتها وحرروفها وركوعاتها

بسم الله الرحمن الرحيم

سُبْحَانَ اللَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَ

بیاکی یاد کرد و در این کتاب مذکور است که این کتاب از طرف حضرت علی بن ابی طالب علیه السلام

هو العزيز الحكيم هو الذي اخرج الذين

اوست غالب با حکمت اوست آنکه بر آورد از آنرا

كفر و امراهم الكذب من دبرهم كل

که کافر شدند از اهل کتاب از خانه های ایشان آورد

الحشر ما ظننتم ان يخرجوا وظنوا انهم

جمع کردن لشکر گمان نه اشتباه شما مسلمانان که بپایند و گمان میکرد آن فراتر

اراده منافقان در اول جمع کردن
 که در مدینه منوره در روز ۱۲ ربیع الثانی در سال ۱۱۳ هجری قمری
 در حضور جمعی از ائمه و علمای مدینه منوره در روز ۱۲ ربیع الثانی در سال ۱۱۳ هجری قمری
 در حضور جمعی از ائمه و علمای مدینه منوره در روز ۱۲ ربیع الثانی در سال ۱۱۳ هجری قمری

و قیام و لیکن این کتاب از طرف حضرت علی بن ابی طالب علیه السلام
 در مدینه منوره در سال ۱۱۳ هجری قمری در روز ۱۲ ربیع الثانی در حضور جمعی از
 ائمه و علمای مدینه منوره در روز ۱۲ ربیع الثانی در سال ۱۱۳ هجری قمری در حضور
 جمعی از ائمه و علمای مدینه منوره در روز ۱۲ ربیع الثانی در سال ۱۱۳ هجری قمری

و انما ارادوا ان يخرجوا من المدينة
 و انما ارادوا ان يخرجوا من المدينة
 و انما ارادوا ان يخرجوا من المدينة

4

پیشانی

تبریکات
کتابت بفرست
الف الف
مالا لفرقان
سنة الزهراء

رسالة أولئك هم الضيعة

پیشوا اور اہل بیت علیہ السلام کے درمیان
 وزیران کی طرف سے

اور اس کے رول وہ لوگ بھی ہیں

سورة التار والين من قبل

سید اکبر فاضل دارالاسلام بنو سید اکبر و ذریعہ کارم بنو سید اکبر فاضل دارالاسلام بنو سید اکبر

ہرگز سے چین اس گہرے اور ایمان سے کہ اس نے اپنے محبوب کو

وَالْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي هَدَانَا لِهَذَا وَمَا كُنَّا لِنَهْتَدِيَ لَوْلَا إِذْ هَدَانَا لَهَذَا

بزرگ است که ایشان را نموده اند و در خاطر خود

دوسرے سینے جو دل میں چھوڑ آئے اور ان کے پاس اور نہیں رہے تھے۔

الحق اوتوا وكونوا من الصالحين

غذای از طرفت او که داده شد میامان را و دیگران اختیار کردند.

رض او سسر ہجرت جو او کو ملا اور اول سر پہن (مکملہ) عالم

دہلی کے قریب ایک گاؤں میں

وَأَمَّا الْفُلُ فَأُرْسِلَتْ بِرَحْمَةٍ مِنَّا لِيُبَيِّنَ مَا بَيْنَ أَيْمَانِهِ هَذِهِ وَأَيْمَانِ ذُو الْأُنْثَىٰ هَذِهِ ۚ

اور جو کہ اس کے لئے ہے اور جو کہ اس کے لئے ہے

68-10000

وَمَا مِنْ شَيْءٍ إِلَّا عِنْدَنَا خِزْيَانٌ لَّهُ

ویرایان راست که اوردند

و در هر دو روز یک بار در وقت صبح و در وقت شب

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

دارم و با جبران این قصاص میگردانم و ای پسر و کارمایا مرا و برادران را

نہایت سے سچے ہیں۔ ایک راجا جس کو اور پھر یہاں یوں کو

19/10/20

کس سے کہیں

بائیں ۲۲

201-1-16

بہارِ ہندوستان اور اسی کے
 ہواگون کا قریب ترین
 بیسہا کے چلن اور اون کے
 ۱۲ ص

الَّذِينَ سَبَقُونَا بِالْإِيمَانِ وَلَا تَجِدُ لَهُمْ قُلُوبًا

کراست بقت کردند بر ما با بیان آوردن ، پیدا کن مژگن

عَلَّامُ الْغُيُوبِ

ابج کینه نسبت آمانکه ایمان آوردند که پرو دگلا بر آینه خوشایند و مهربان
بر ایمان و آلودن کا آینه است

الَّذِينَ نَافَعُوا بَنِي إِسْرَءِيلَ

آنکه منافق شدند بگویند آن برادران خود را

الذی کفر من اهل الکتاب الذین اخلف

کہ سنا فتنہ ازا ہلکتا ہے۔ سب بخدا اگر بلا وطن کردہ شود جو ملک دین

کتاب و ادب میں اگر کوئی کام کیا گیا ہے

اللبيرون في يومنا هذا و فرسان النبوة انهم هم

وَمِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ جَنَّةُ عَدْنٍ يَدْخُلُونَهَا يُنِزَّلُ مِنْ هُنَا أَمْطَارٌ مُتَجَسِّدَةٌ فِيهَا أَنْجُمٌ ثَابِتَةٌ كَلِمْ مِثْلِ هَٰذِهِ لِكُلِّ شَعْبٍ
وَمِنْ أَعْلَىٰ هَٰذِهِ يَنْزِلُ السَّجْدُ وَهِيَ الْغَوْثِ الْأُخْرَىٰ ۚ وَيَنْزِلُ مِنْ هُنَا نَهْرٌ مُتَجَسِّدٌ فِيهَا ثَمَرٌ لَا يَفْسُدُ وَفِيهَا زَاوِيَةٌ يُنِزِّلُ مِنَ الثَّمَرِ أَمْطَارٌ حَوْلَهَا مُنَادٍ يُدْعِي إِلَىٰ تَنَاوُلِهِ ۖ يُدْعَوْنَ مِنْ حَتَمٍ مَعَهُ ۖ قُلْ هَٰذَا نَهْرُ الْغَوْثِ الْأُولَىٰ ۚ

اگر قتال کرده شود با شما البته فرست و هم شمارا و خدا گوای بعد مد که نشاند

در اکثر مقامات و در بعضی شهرها و روستاها و در بعضی بلاد
کتابخانه‌های عمومی و خصوصی وجود دارد که این کتاب را می‌توان از آنجا

وہ کہتا ہے کہ اگر جلاوطن کر دے تو وطن کی شہرت اور اہل وطن کی ہمدردی

اگر وہ کسی جادوین کی ہتھکنڈ سے بچتا ہے تو اس کی ہتھکنڈ سے بچتا ہے

[Handwritten signature]

10

الحسن

۱۲

وَلَكِنْ قُولُوا أَلَيْسَ اللَّهُ بِكَافٍ عَبْدًا وَيُخَوِّفُونَ
 د اگر جنگ کرده شود با اهل کتاب نیستند ایشان را و اگر بغض نفرین کنند
 او را که خون کی را می بودی بهتر بود که آن کی او را که در کین سیکه
 لَيْسَ الْآلِ الْأَدْنَىٰ مِنَّا وَلَا يَسْتَوُونَ ۚ لَكَ اللَّهُ أَشَدُّ
 البته باز گردانند پشت خود را بعد از آن بدو کرد و نشو و نشانی را بر ایشان
 تو بهائین کی بیت سیکه که بهر این تو یارین البته تمهید او را زاده
 رهبة في صدورهم من الله ذلك بأنهم قاموا
 بارع نرید در خاطر ایشان از حد این بسیار است که ایشان خود هستند
 او را که دل من اندر سیکه بهر اسیر کرده و لوک

۱۳

لَا يَفْقَهُونَ ۚ لَا يَقْتُلُوا نَفْسًا مِّنْ آلِ أَبِي قُحَيْفٍ
 که نمی فهمند جنگ کنند با سبب یکجا شده کرده و در پیش
 و وجه همین کتبه لایق سبب که سبب سبب که سبب سبب
 محصنة او من و را عجد با سبب بدین سبب
 که بران حصار ساخته هستند یا از این لویا جنگ ایشان از میان
 کوکب من یاد یارون کی اوکب من اون کی را می این من سبب
 تحسبهم جميعا و قلوبهم غشيتي ذلك بأنهم
 می شد از ایشان یکجا جمع شده و درها ایشان برگشته این سبب که
 تو جانی نهاده ای که من اورا و آن کی لویا سبب من بهر سبب
 قَوْمًا لَا يَعْقِلُونَ ۚ كَذَّبَ الَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ فَبُذِلُوا
 قومی هستند که در نمی آیند و در میان ایشان است که پیش از این بود
 لوگ عقل نہیں رکھتے جیسے کہا کرتے او کی جو ہو چکے ہیں وہ لوگ

کلمه یعنی از خدا سبب خدا
 سبب سبب از خدا سبب خدا
 علامه

جدار
 دح ر و د خلف
 جدار
 ف و د خلف

در از نظر این است
 در از نظر این است
 در از نظر این است

بزرگوار است و بهترین است و بهترین است و بهترین است
بزرگوار است و بهترین است و بهترین است و بهترین است
بزرگوار است و بهترین است و بهترین است و بهترین است
بزرگوار است و بهترین است و بهترین است و بهترین است

ذاقوا وبال امرهم و لهم عذاب الیم
چشیدند وبال گناه خود را و ایشانراست عذاب دردناک
کمثل الشیطان الذی قال لا لیسر لکم
وستان شقاوتی را که گفت که ایستادگان شیطان است چون گفته آدمی را که از شر
جیسے کہاوت شیطان کی جب کہ انسان کو تو شکست ہو
فلما کفر قال ائی بری منک ائی اخاف
پس چون کافر شد گفت ہر ائینہ من بی تعلیم از تو بر آئینہ من می ترسم
پر جب وہ منکر ہوا کہے میں الگ ہوں کیسے میں درنا ہوں
اللہ رب العالمین ۵ فکان عقیبتہما النہار
از خدا پروردگار عالمہا پس شد عاقبت کار این شیطان این آدمی
الہد کہ جو رب سار جہان کا پھر آخر ان دونوں کا بھی کردہ و دو نوین
النار خلیۃ فیہا ۵ وذلک جزا الظالمین ۵
اتشما شد جاویدان انجا و این است جزا ستمکاران
اگ میں سدا رہیں او ہمیں اور بھی ہے سزا گنہگاروں کی
یا ایہا الذین آمنوا اتقوا اللہ و لکنظربکم ما
ای مسلمانان برسید از خدا و باید کہ نال گذشتہ بخشید
ایسے ایمان والو ڈرتے رہو اللہ سے اور جاؤ گتہ کوئی کیا
قد مت لعذبا و اتقوا اللہ ان اللہ خبیر بما
پیش فرستادہ ہے برای فرماؤ و برسید از خدا ہر ائینہ خدا خبردار رہا
ہمیں اسے کل کے واسطے اور درویر ہو اللہ سے بیشک اللہ کو خبر ہو

۱۵

۱۶

۱۷

بزرگوار است و بهترین است و بهترین است و بهترین است
بزرگوار است و بهترین است و بهترین است و بهترین است
بزرگوار است و بهترین است و بهترین است و بهترین است
بزرگوار است و بهترین است و بهترین است و بهترین است

بزرگوار است و بهترین است و بهترین است و بهترین است
بزرگوار است و بهترین است و بهترین است و بهترین است
بزرگوار است و بهترین است و بهترین است و بهترین است
بزرگوار است و بهترین است و بهترین است و بهترین است

من این جی بولم
خجی سیکو کایا کایا

۱۸ تَعْمَلُونَ ۝ وَلَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ نَسُوا اللَّهَ
 سیکند و بایستد مانند آنکه فراموش کرد خدا
 کریمت ہو اور متا ہو ویسے جنہوں نے بھلایا اللہ کو
 ۱۹ فَوَقَعْنَا فِيهِمْ آفَافًا فَكُنُوا فِيهِمْ أَوْلِيَاءَ ۚ فَمَا جَاءَهُمْ أَشِدُّ بِرِجَالٍ
 پڑا وہیں کر آفہ اور آفہ ایسا کہ تیرے حال ایسا کہ میں جابہ ایسا کہ تیرے حال
 پڑا وہیں بھلا وہی اوکو اور کجی وہ لوگ وہی ہیں سیکے حکم فل
 لَا يَكْتُمُونَ أَصْحَابَ النَّارِ وَأَصْحَابُ الْجَنَّةِ
 برائیتند اہل دوزخ کے اور اہل بہشت کے
 ۲۰ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ هُمْ الْفَائِزُونَ ۚ وَلَوْ أَنَّ
 اہل بہشت ایسا کہ بھلا بے سنگان اگر فرودی ورم
 بہشت کے لوگ ایسا کہ مراد کو پہنچے اگر ہم ایسا کہ
 ۲۱ هَذَا الْفَرَادُ عَلَى جَبَلٍ رَاسِهِ كَأَنَّ شَيْءًا
 این فراد بر کو ہی بر آئینی وید آزانایش کو وہ بیا
 بہ فرات ایک پہاڑ تو تو دیکتا وہ دب با تاپت جیا
 ۲۲ هَذَا خَشْيَةُ اللَّهِ وَآلَتِ الْأَمْثَلِ نَصْرًا
 از خوف خدا و این دستا نہا بیان می
 اللہ کے دیکھ اور یہ کہا وین تم سنایا تیرے
 ۲۳ لِلنَّاسِ كَمَا كُنْتُمْ تَكْفُرُونَ ۚ هُوَ اللَّهُ الْغَنِيُّ
 آرا یہ مردان تا ایشان تال کنت او سنن اخذ
 لوگوں کو شاید وہ وہ بیان کریں وہ انقدر

ایہن لایا کہ یہاں دیکھ
دب جاو سیکو
ایسے کافرون سیکو
ایسے کافرون سیکو
ایسے کافرون سیکو

لا اله الا هو علم الغيب والشهادة هو العزيز
الرحيم هو الله الذي لا اله الا هو

اوست اخذا که نیست تیغ سپید و رنگ سبزه
 رحم والا ده الله که سوار زندگی بشین
 اَللّٰهُمَّ اَلْقِدُّوسُ السَّلَامُ الْمُقَرَّبُ مِنَ الْمُحْسِنِ

پادشاه نهایت پاک سلامت از همه عیدها این نهند گاهیان
پادشاه پاک ذات چنگا امان دینا پناه مین لیتا
الْعَزِيزُ الْجَبَّارُ الْمُتَكَبِّرُ مُحَمَّدٌ رَحْمَةُ اللَّهِ عَلَیْهِ

یَسِّرْ لَنَا ۝ هُوَ اللَّهُ الْخَلَّاقُ الْبَارِئُ

شربتِ شکر رازِ دلِ لیسان اوست خدا فرید کار توید پرازنده
شربتِ شکر بنی بنی ده الله یی بنی و لا نکال کما کرتا
المصود لله الاسماء الحسنی یسبح له

ما فی السموات والأرض هو الغفر الحکیم

جو کہ پہلے آسمانوں میں اور زمین میں اور پھر زمین پر پہنچتا ہے

۲۲

44

Mr. E. H.

الباركُ الباري
بالله

المصنف

سورة الممتحنة نزلت بالمدينة ثم النساء

ایاتھا ۳ وکلماتھا ۳۸ وفضار کوعاتھا ۲

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَخْذُوا عِدَّةً وَلَا تَتَّبِعُوا

أَوْلِيَاءَ الَّذِينَ كَفَرُوا بِمَا آتَيْنَاهُمْ

أَوَّلَ مَا نَبَاكُمْ فِي سَبْعِينَ آيَةً وَأُولَئِكَ هُمُ

الْأَشْقَى الَّذِينَ كَانُوا فِي قُلُوبِهِمْ كِبَىٰ

وَمَا يَتَّبِعُ أَكْثَرُهُمْ إِلَّا ضَلَالًا مُّبِينًا

وَمَا يَتَّبِعُ أَكْثَرُهُمْ إِلَّا ضَلَالًا مُّبِينًا

وَمَا يَتَّبِعُ أَكْثَرُهُمْ إِلَّا ضَلَالًا مُّبِينًا

مفسرین نے فرمایا ہے کہ یہ سورہ ممتحنہ
مکہ میں نازل ہوئی تھی۔ اس میں کفار
مکہ کے ساتھ جنگ کے لیے تیار ہو رہے
تھے۔ اللہ تعالیٰ نے ان کو خبر دیا کہ
ان کی فوج کا سردار ہلاک ہو گا۔ اور
ان کے دل میں کینہ ہو گی۔ اور ان کو
اپنی قوم سے الگ کر دیا جائے گا۔

حضرت کو سبکدوش
کافر ہوئی ان کا خیال تھا کہ وہ جہاد میں
جائیں گے۔ لیکن ان کی بات سنی گئی
تو ان کو خبر ہوئی کہ ان کی فوج کا
سردار ہلاک ہو گا۔ اور ان کو اپنی
قوم سے الگ کر دیا جائے گا۔

یہ سورہ ممتحنہ مکہ میں نازل ہوئی
تھی۔ اس میں کفار مکہ کے ساتھ جنگ
کے لیے تیار ہو رہے تھے۔ اللہ تعالیٰ
نے ان کو خبر دیا کہ ان کی فوج کا
سردار ہلاک ہو گا۔ اور ان کو اپنی
قوم سے الگ کر دیا جائے گا۔

فَسَبِيلِي وَابْتِغَاءَ مَرْضَاتِي تُسْرِفُونَ عَلَيْهِم بِالْجَوَدِ
 در راه من و بطلب رضامندی من پنهانی ترسیدند سوای این راهی که
 میر به راه من اور جا به کر میری رضامندی هم اون که همیشه پیام خودی
 و انا اعلم بها اخفيتم وما اعلنتم ومن يفعل
 دن مندا هم که آنچه پنهانی می کنید را آنچه آشکاری نماید و هر که این کار کند
 اور محکوم خوب معلوم می شود چو پنهانی است و هر که بگوید او را کوئی هم نمی شناسد
 مِنْكُمْ فَقَدْ ضَلَّ سَوَاءَ السَّبِيلِ اِنْ يَتَّقُوا
 بر این غلط کرد راه هموار را اگر کاران یابند شمارا
 ده بولا سیدی راه اگر نمک و ده بادین
 يَكُونُ اَلْكُفْرُ اَعْدَاءُ وَيَسْطُوْا اَلْيَوْمَ اَيْدِيَهُمْ
 دشمن شوند و حق تشنه و بکشند بسوی شما دستهار خود را
 دشمن چون تبارک اور جلا دین هم بر سر پاهای
 وَالسَّيِّئَاتِ السَّوْءِ وَوَدُّوا اَلْكُفْرَ
 و زبانتها خوب باید از دوست دارند که کفر شود
 اور این زبانین برای کفر اور حاکمین سبط تم تنگرو باد
 لَتُسْفَنَ اَرْحَامُكُمْ وَلَا اُولَآئِكَ يَوْمَ اَلْقِيَةِ
 سو و نخواهند اوتها را خوش اندازن شما و نه فرزندان شما و نه فرزند
 هرگز کام نه آون گے نمک و تبارک بسوی دور نه تباری اولاد و نه
 يَفْصِلُ بَيْنَكُمْ وَ اَللّٰهُ يَمَّا تَقْلُبُونَ بَصِيرًا قَدْ كَا
 فصل خواهد کرد خدا و میان شما و خدا با یکدیگر میکند بیابست بر اینست
 و نه فصلی که گما تم بین اورا و خدا و کربانی بود و گمنا می

سابقه
اولاد که القیه

فصل
مفسر اول خلف ادع
فصل
تقریر مفسر اول
کن اور ح ف

برایده الملقه
بعد الوافی الرسم
مراقبا بر وقفا بر عروا

صلی بنی دین قول اقتدا
نمایند کردن و استغفار
لا فرست نیست و الحمد
۱۲ فتح

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله رب العالمين
والصلاة والسلام على سيدنا محمد
النبی المصطفی وعلیه آله الطیبین

المختار

عَنِ الَّذِينَ كَفَرُوا قَتَلُوا نَفْسَهُمْ فِي الدِّينِ وَلَمْ يُخْرِجُوهُمْ

از مملکت آنکه جنگ کرده اند با شما در مقدمه دین و بیرون کرده اند

مِنْ دِينِكُمْ أَنْ تَبْرُوهُمْ وَنَقَسْتُمْ أَلْسِنَتَكُمْ فِي دِينِكُمْ وَاللَّهُ

از خانه با شما منع نمیکند از آنکه احسان کنید ایشان را نسبت کنید حق ایشان

يُحِبُّ الْمُقْسِطِينَ ۝ إِنَّمَا يَنْهَى اللَّهُ عَنِ الدِّينِ

دوست میدارد انصاف کنندگان از این نیست که منع میکند شما را از

قَتْلُوَكُمْ فِي الدِّينِ وَآخِرُ جَوَازِكُمْ مِنْكُمْ وَظَاهِرُكُمْ

جنگ کرده اند با شما در مقدمه دین و بیرون کرده شما را از شما و ظاهر شما

عَلَى آخِرِ جَوَازِكُمْ أَنْ تَقُولُوا لَهُمْ وَمَنْ يَقُولُ لَهُمْ

در برابر او و شما منع میکند از آنکه دوستی دارید با ایشان و هر که دوستی دارد

فَأُولَٰئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ ۝ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ

پس آنجمعه ایشانند شما را نه ای

أَمْشَوْا إِذَا جَاءَكُمْ الْمُؤْمِنَاتُ مُهْجِرَاتٍ فَامْتَحِنُوهُنَّ

مسلمانان چون بیایند پیش شما زنان مسلمان هجرت کرده پس امتحان کنید

من اوست صاحب کبریا
از عبادتگاه خودی عبادتگاه پس
بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله رب العالمين
والصلاة والسلام على سيدنا محمد
النبی المصطفی وعلیه آله الطیبین
ان تو کو هم منی
خلفاء

مترجم گوید در حدیثی است
که در حدیثی آمده است بعض
خداست که از شما بپوشد
و الله اعلم بالصواب

ناتوانی تو هر آن تو را بسبب
ناتوانی تو هر آن تو را بسبب
ناتوانی تو هر آن تو را بسبب

کتاب تفسیر
از ابن عباس

کتاب تفسیر
از ابن عباس

کتاب تفسیر
از ابن عباس

کتاب تفسیر
از ابن عباس

کتاب تفسیر
از ابن عباس

شَيْءٌ مِنْ أَرْوَاحِكُمْ إِلَى الْكُفَّارِ فَمَا تُقْبِلُكُمْ فَاتُكُوا
 کسی از زبان شما بطرف کفران پس قریب دارید که کفر را
 کونی متاری عودین کافران کی طرف بر می گمارد و تود
 الذَّيْزِ هَبْ أَرْوَاحَهُمْ مِثْلَ مَا أَنْفَقُوا
 زانرا که رفته باشند از زبان ایشان مانند آنچه خرج کردند
 او را که بکنی عودین جانی بین جتنا او چون بیرون
 وَأَنْفَقُوا اللَّهُ الَّذِي أَنْتُمْ بِهِ مُؤْمِنُونَ يَا أَيُّهَا
 و تبرسد از خدا که شما او را باوردارانده اید و ای
 اور در پی او اندیجی بر شکوای حقین بی شک
 النَّبِيُّ إِذَا جَاءَكَ الْمُؤْمِنَاتُ يَبَايَعُكَ
 پیما هر چون بایند نزدیک تو زنان مسلمان که بیعت کنند با تو
 بی جب آوین بر یک یاس مسلمان عودین فرار که یک
 عَلَى أَنْ لَا يَشْرِكَنَّ بِاللَّهِ شَيْئًا وَلَا يَسِرَّنَّ
 باین شرط که شریک مقرر نکنند بر خدا چیزی را و در راز نکنند
 سیر که شریک نه بفرمان خدا که سیر او و چون
 وَلَا يَزْنِينَ وَلَا يَقْتُلْنَ أَوْلَادَهُنَّ وَلَا يَأْتِينَ
 و زنا نکنند و نکشند اولاد خود را و پیش نیارند
 اور بدکاری نه کردن او را بی اولاد نه مارین
 يَبْهَتُنَّ يَهْتَرِسْنَ يَكُنَّ أَيْدِيَهُنَّ وَأَرْجُلُهُنَّ
 سخن دروغ که بر بسته باشند از زبان سترگانش و سترگانش
 طوفان نه لاوین باده که آنچه با توین

کتاب تفسیر
از ابن عباس

کسی بر او نهد و کسی درین کار شک
گواهی درین کار شک
قسم که جادوین با من
نارک و در یکدیگر
کسی او را شک و در گمان
اور که باین جادوئی که
گمان در حدیثین
بیشتر کسی که
بهشتی بود و عزم
بسیار

وَلَا يَعْصِيَنَّكَ فِي مَعْرُوفٍ قَبَائِلُ عَصَا

و اینها را که در کار شک
اور نیری سبب
استغفر من الله ان الله غفور رحيم

طلب در شکر
معانی مانگ
يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَقُولُوا مَا غَضِبَ

ای مسلمانان دوستی
ای ایمان و دوستی
الله عليكم فليسوا من الآخر كما يليس
خدا بر آنها انجاء
اسداون پرده اس
الْكُفَّارِ مِنَ أَصْحَابِ الْقُبُورِ

ان کافران که از اهل
نکونین
سورة الصف فات بالمدينة وقيل بالملك ثم الجمعة

ایاتها و کلماتها و حروفها و رکوعاتها

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

قسم که جادوین با من
نارک و در یکدیگر
کسی او را شک و در گمان
اور که باین جادوئی که
گمان در حدیثین
بیشتر کسی که
بهشتی بود و عزم
بسیار

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الصف

صف

وہی ہے جو تھیں کرتے
بڑی بیزاری ہے اللہ کے ہاں کہ
وہ چیز جو نہ کر دے اللہ جانتا ہے
اون کو جو لڑتے ہیں

وہ دنیا کو دیتی ہے
سودا جیسا کہ اس کا پورا
پیشہ ایک ملک سلطان
کے لیے ہے ہم اگر جانیں کہ اس کو
کیا کام بہت ہے یا نہیں
کے لیے تب ہم اسے دیتی ہیں

سَبَّحَ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَهُوَ

بیاکی یاد کر دے اس کا پورا پورا
اللہ کی بیاکی بولتا ہے جو
الغزیز حکیم ۱۰ یَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ

غالب با حکمت ہے سلطان
زبردست حکمت والا ہے ایمان والو

مَا لَا تَفْعَلُونَ ۚ كَذِبٌ مِّنْكُمْ عَنْهُ اللَّهُ أَنْ تَقُولُوا

انہی نہیں کرتے سزا پسند شد نزدیک خدا اگر کہو

مَا لَا تَفْعَلُونَ ۚ إِنْ اللَّهَ يُحِبُّ الَّذِينَ يُقِيمُونَ

پیر کے کہتے ہیں ہر آئینہ خدا دوست میداد آواز اگر کہتے

فَسَبِّحْهُ صَفَا كَأَنَّهُ يُسْمِعُ سَمْعًا مَّحْضًا

دراہ خدا صفا زدہ گویا ایشان عمارتیں ہستند محکم

وَأَذَقَالِ مَوَاقِعِهِمْ يَقُولُ قَوْلًا فِي شَيْءٍ

دیکھ کر کہتے ہیں موعی قوم خود اس کے قوم میں عرای رنجاندہ

وَقَدْ تَقَرَّبُوا إِلَى اللَّهِ الْيَوْمَ فَلَمَّا

وہر آئینہ میداند کہ میں فرستادہ خدا ام کہتے ہیں

اور جاتے ہو کہ میں اللہ کو پہچان رہا ہوں تمہارے پاس پہنچ

۴۰
من من ارسلنا رسلنا بالبينات
انهم قد دبروا لي

زَاعُوا اَنْ اَعْرِضَ اللَّهُ قُلُوبَهُمْ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْفَاسِقِينَ

کج روی کر دے کہ سناست خدا دل ایشان را و خدا را آہ نماید
وہ پرستے پہرے و شبہ الہیہ اور بے دل اور اللہ را آہ دینا

وَاِذْ قَالَ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ بَنِي اِسْرَآئِيلَ اِنِّي رَسُوْلُ اللّٰهِ اِلَيْكُمْ

تو مہدی کا راہ را دید کن چون گفت عیسیٰ بن مریم
بے حکم تو کو بگو و اور جب کہا عیسیٰ مریم کے بیٹے

مَصِدَّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهِ مِنَ التَّوْرَةِ وَبَشِيرًا

مریم اسی بنی اسرائیل پر آئینہ منینا ہر خدا ایم بسوئی شہاد
اے بنی اسرائیل میں بھیجا آیا ہوں اللہ کا تمہاری طرف

بَارِدًا زَنْدَةً اُنْخَبِثْ رَسْمًا مِنْ رَسْمِ الْاَوْثَانِ وَبَشِيرًا

باوردارندہ انجیلش دست من است از زویرت و ثبات دہندہ
سجاکرنا او سکو جو جسے آئیکے ہے تو بیت اور جو خبری تھا

بِرَسُوْلٍ يَّاْتِي مِنْ بَعْدِي اَسْمًا حَمِيْدًا

پہرینا ہرگز کہ باید بعد از من نام او احمد باشد علی اللہ علیہ وسلم چون
کہ رسول کی جو آویکے گا مجھے پیچھے او کا نام ہے احمد پھر خیر

جَاءَهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ قَالُوا هَذَا سِحْرٌ

آند پیش ایشان با بے غرہ ہا گفتند این سحر است
آیا اور ان کے پاس کہلے نشان کے کہ بوسیے یہ جادو ہے

مُبِينٌ وَمَنْ اَظْلَمُ لِمَنْ اَفْتَرٰى عَلَى اللّٰهِ

ظاہر و کسیت ستمگارتہ اگر کسیکے رست بر خدا
برج و اور اس سے سب سے افسانہ کون جو باندہ سے اللہ

بعد
بزمادۃ الیاء
بسم الله
احمد ص
الاحقر
سبح
فرکن

۴۱
من من ارسلنا رسلنا بالبينات
انهم قد دبروا لي

الصف

ملک بنی اسرائیل
والون کا جو حضرت کی تعظیم
کے واسطے ہوا

میں توفیق
احکام
اور فہم

الْكَذِبَ وَهُوَ يُدْعَى إِلَى الْإِسْلَامِ وَاللَّهُ لَا

دروغی را و او خوانده میشود بسوی اسلام و خدا
جھوٹہ اور اوسکو بلا سیتے ہیں مسلمان ہوئے کو اور اللہ

يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ ۝ يُرِيدُونَ

راہنی ناید گروہ استغکار از او میخواهند این کافران
راہ نہیں بتا دے انصاف کو کون کو چاہتے ہیں کہ

لِيُظْفِقُوا تِلْكَ اللَّهُ يَا قَوْمِ هُمْ وَاللَّهُ مُتَعَدِّ

کہ فرزند تانند نور خدا را بہین خوشی و خدا تمام کنند
بہا دین اللہ کی روشنی اپنے منہ سے اور اللہ کو پوری کر

تُؤَدِّهِ وَلَوْ كَرِهَ الْكَافِرُونَ ۝ هُوَ الَّذِي

نور خود بت اگرچہ ناخوش دارند کافران اوست اللہ
اپنی روشنی اور پر طے برا مانیں مگر وہی ہے جس نے

أَرْسَلَ رَسُولًا بِهَا هَدَىٰ وَدِينِ الْحَقِّ لِيُظْهِرَهُ

فرستاد پیغامبر خود را بہدایت دین راست تا غالب کند
بہا دین رسول راہ کی سوچہ ہے کہ اور سچا دین کہ اوسکو اور پوری

عَلَى الدِّينِ كُلِّهِ وَلَوْ كَرِهَ الْمُشْرِكُونَ ۝

بر ادیان سبہ اگرچہ ناخوش دارند مشرکان
دینوں سے سبہ اور پر طے برا مانیں مگر وہی ہے

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا هَلْ أَدُلُّكُمْ عَلَى تَجَارِعَةِ

اے مسلمانان آیا دلائل کم شمار را باں سوداگری
آپے ایمان والو میں بتاؤں تمکو ایک سوداگری

۸

۹

۱۰

وَسَيُجَنَّبُكَ

يُنَجِّيكُمْ مِنْ عَذَابٍ أَلِيمٍ ۝ تَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ ۝

کہ برائے شمار از عذاب درد مندہ ایمان آری پیدا و
کہ بجای یک تکیہ ایک دیکھ کی تکیہ ایمان لاؤ اللہ پر
رسول او و جہاد کنید در راہ خدا با سوال خود

وَأَنْفُسَكُمْ ذَلِكُمْ خَيْرٌ لَّكُمْ إِنْ كُنْتُمْ
وہجان خود این بہتر است برکت شما

تَقْلُونَ ۝ يَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ وَيُدْخِلْكُمْ
اور جان سے یہ بہتر ہے تمہارے حق میں اگر تم
میدانید اگر بخشن کند یا مرز و برکت گناہان شمار و در آرد شمار

جَنَّتْ بَحْرِيٍّ مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ وَمَسْكِنٌ
بہشتانہ میر و در زیران جوہا

طَيِّبَةٌ فِي جَنَّتِ عَذْنٍ ذَاكَ الْفَوْزُ
باغون میں جگہ نیچے بہتی میں بہرین اور بہت گہرا
پاکیزہ و بہشتیہ ہمیشہ بہشتیان این بہت فیر و

الْعَظِيمُ ۝ وَآخِرَىٰ يُحِبُّونَهَا نَصْرٌ مِنَ
بزرگ و بدہ نعمتی دیگر کہ دست میدارید ان آن نعمت نصرت از

وہ را یک اور بہتر و یکے جسکو تم چاہتے ہو و

وَسَيُجَنَّبُكَ

۱۱

۱۲

انصار اللہ
ادح افند

انصاری
۱۱

حضرت عیسیٰ
دین عیسیٰ سرور عالم

۱۳

اللہ و فتیہ قریب و کثیر المؤمنین

جانب خداست و فتیہ قریب الحصول است و مژده ده مسلمانان را
اللہ کی طرف سے اور فتح شتاب اور خوشی سنا ایمان والوں کو

یا ایہا الذین آمنوا کونوا انصار اللہ کما

ایہ مسلمانان باشند نصرت و ہندہ خدا چنانکہ
ایہ ایمان والو تم ہو مددگار اللہ کے جیسے

قال عیسیٰ بن مریم للحواریین کونوا انصار

گفت عیسیٰ سر مریم با یاران خاص کہ کون نصرت خدا
کہا عیسیٰ مریم کے پیروں نے یاروں کو کون کیجئے نصرت

الی اللہ قال الحواریون کونوا انصار اللہ

تسبیح خدا متوجہ شدہ گفتند ان یاران خاص ما ہم نصرت و ہندہ خدا
اللہ کی راہ میں ہوئے یار ہم ہیں مددگار اللہ کے

فأمنت طائفة من بنی اسرائیل و کفرت

پس ایمان آورند جمعی از بنی اسرائیل و کافر ماندند
پہر ایمان لایا ایک فرقہ بنی اسرائیل اور منکر ہوا

طائفة فایدہ الذین آمنوا علی عدوہم

جمعی پس قوت دادیم مؤمنان را بر دشمنان شان
ایک فرقہ پہر زور دیا ہم نے ان کو جو یقین لائے تھے ان کے دشمنوں

فأصابہم بطعن و کثیر

پس غالب
پہر ہو رسیہ

غالب ہوا

اولیٰ حضرت عیسیٰ کے
اولیٰ کے یاروں پہر زور دینے کی
پس بت ان کا دین نشر ہوا ہمارے
لکھنؤ کے پیشوا بی بی خدیون سے
اداس کے زیادہ کیا ہوا

سورة الجمعة نزلت بالمدينة وقيل بمكة الثماني

آياتها وكمالاتها وحروفها وركوعاتها

بسم الله الرحمن الرحيم

يَسْبِيحُ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ

یا کی یاد میکند خدا را آنچه در آسمانهاست و آنچه در زمین است

الْمَلِكِ الْقُدُّوسِ الْعَزِيزِ الْحَكِيمِ هُوَ اللَّهُ

خدا که پادشاه نهایت پاک غالب حکمت است دوست اوست که

بَعَثَ فِي الْأُمَمِينَ رَسُولًا مِنْهُمْ يَتْلُو عَلَيْهِمْ

بر آنمخت و نازل کند آنگاه پیغمبر از قوم ایشان بخواند بر ایشان

آيَاتِهِ وَيُزَكِّيهِمْ وَيُعَلِّمُهُمُ الْكِتَابَ

آیات او را پاک میکند ایشان را و می آموزد ایشان را کتاب

مفسر

15.

فان من يدينه الله

100

مفتی محمد رفیع الرحمن

ان میں سے جو شخص اپنے لیے
 دنیا کی چیزوں کو چاہتا ہے
 وہ اپنے لیے دنیا کی چیزوں کو
 چاہتا ہے۔

التقوية

باب و غام السمان في الثمار

بالتخلف ح

مکتبہ نوریہ
کراچی

12/12/12

وَأَلْهَىٰ كَمَلَةَ وَارِثِكَا نُؤَامِنْ قَسْلُ

و در آنش و هر آینه ایشان بودند پیش ازین

اور عقلمندی اس سے پہلے کہ

وَأَخْرَجَ مِنْ مِثْلِهِ لِكُلِّ قَوْمٍ

ہی و میں ہیں

وز کر ایسے طاس و سر بیعت اردان بنمرد و دیار بنی الدور

صريح بہلادین میں اور این درون دریکے اوسے میں ہوا

هَمْزٌ وَهُوَ الْمُرِيدُ الْحَكِيمُ ۝ ذَٰلِكَ نُفَصِّلُ

مسلمانان و اوست غالب با حلیت این است فضل

ان میں اور وہی ہے جسے نرودست حکمت والا کہتے ہیں۔

...مَنْ يَتَّقِ اللَّهَ يَجْعَلْ لَهُ مَخْرَجًا

لله يفتنه من يشاء والله ذو الفضل

خدا میدانش بهر که خواهد خدا خداوند فصل رنفا

اللہ کی پے رہتا ہے جسکو چاہے اور اس کا فعل یہ

لِعَظْمِهِ ① مِثْلُ الَّذِينَ حَمَلُوا الثَّوِيلَةَ

نیز گفتم که من از آنکه در این دنیا باشم و در میان شما

برسر لب ولسان امانت عداوت و کینه برادران
بڑا ہے کہ اوتوں کو کہ جو برادرانے توڑا

بسم الله الرحمن الرحيم

فَمِنْهُمْ مَنْ جَعَلَ لَكُم مِّنْهُ سَبِيلًا

باز نبرد اشمنه آنرا $\frac{1}{2}$ مانند دستان خورشید که بر دراز می

جیسے کہات کہتے ہیں

وَالَّذِينَ كَذَّبُوا

سفر ابن بطوطه

ماہی بازار بدست دستان قومی کہ در اربع می سمیرد

سابقین بڑی کہاوت ہے، اون لوگوں کی جنہوں کے جہو ٹھہرے

۲۱
قدس سره الله

کتاب بزرگ اوردل میں
نوا اور کلام
کتاب بزرگ اوردل میں
نوا اور کلام

بَايْتِ اللَّهِ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ

آیات خدا را و خدا را راه نمی نماید گروه گمراشته را

قُلْ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ هَادُوا إِنَّ زَعْمَكُمْ أَنَكُمْ

گویا ای یهود اگر گمان دارید که شما

أَوْلِيَاءُ لِلَّهِ مِنْ دُونِ النَّاسِ فَتَمْنُوا الْوَيْتِ

دوستان خدا باشید بخیر شما مردمان پس آرزو کنید مرگ

إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ۝ وَلَا يَتَّقُونَ أَهْلَ

اگر راست گویان و آرزو نخواهند کرد آزار اگر

بِمَا قَدَّمْتُمْ أَيْدِيَهُمْ وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِالظَّالِمِينَ

بسیب آنچه پیش فرستاده است دست ایشان و خدا داناست ظالمین

قُلْ إِنَّ الْمَوْتَ الَّذِي تَفِرُّونَ مِنْهُ فَإِنَّهُ

گوهر آینه مرگی که سگریزی که از آن الهی و

مَلَقَكُمْ ثُمَّ قَرَّبَكُمْ إِلَىٰ أَعْيُنِ النَّاسِ

سند است شما باز جمع کرده خواستند شما را و آنگاه نهادن

تم سبب مملکتی به پیش رو جان می آید از آن و کلام خداوند

فتمنوا
و با خلف

کتاب بزرگ اوردل میں
نوا اور کلام
کتاب بزرگ اوردل میں
نوا اور کلام

الحمد لله الذي جعل
العلم نوراً والدين
هدىً للعباد

کیونکہ جمہور ایک ہی حکماء پر ہی سہی ہے۔

روزى
پيگون سورانيه

811

فِيكُمْ مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ۝ يَا أَيُّهَا

پس خبر و شہادت با پنج
پہر جاوے گا سکو جو کرتے نہ وہ ایسے
الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا نُودِيَ لِلصَّلَاةِ مِنْ بُيُوتِهِمْ
مسلمان چون اذان دادر شود ہر گناہ در روضہ

ایمان والو حب اوزان یونازکی
الجمعة فاسمعوا الى ذكر الله وذكر البیوم

جمعہ کے دو ڈوڑھوں اور بدھ کی یاد کو اور بدھ پر غور و خیر کرنا

ذاتِ شیر لکھنا ان کلمہ تعلیم (۱)

این بهتر است شما اگر
 میوه بهتر است میوه حق
 میوه اگر میوه حق
 فاذا اقصیت الصلوة فانتشرها في الارض

پس چون تمام کرده شود نماز را متصرف بخود و زمین
بهر حسب تمام ہو سکتے نماز تو اہل بیرو زمین میں
و استغوا من فضل الله و اذکروا الله کثرا

وَابْتَغُوا فِى سَبِيلِ اللّٰهِ مِمَّا رَزَقْنٰكُمْ ذٰلِكُمْ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُوْنَ

ملک افغان واداران و احبب او
 شاه شجاع و ازین سلطانان چون پند کاه و شیرایا
 شاه شجاع و ازین سلطانان چون پند کاه و شیرایا

فی ادرک و پادشاه و ...
 ...
 ...

2011

[illegible]

لَهُمْ الْفَضْلُ الْيَسِيرُ وَتَرْكُكُمْ قَائِمًا قُلْ مَا

تا بکے استغراق شدہ مشقہ بنوئیں بسوآن و گذارند ترا اب تادہ بگو ایچہ
پچھہ تماشا کہند جادین اوسکی طرف اور بچکو چور جادین کمر اتو کہہ خو

عِنْدَ اللَّهِ خَيْرٌ مِنَ اللَّهِوِ وَمِنَ الْخَيْرِ

نزدیک خداست بہترست از بازے داز سودا گری
الہ کے پاس ہے سو بہتر ہے قاسمی اور سودا سے

واللہ

و خدا بہترین روزیہ و ہند گان است ۲

اور اللہ بہتر ہے روزی دیے والا اول
سورة المنفقون تلت بالمدينة ثم بالمحكمة

روى الشيخان في مسندهما

باتفاقا وکلیاتقا وحر و قضا وحر که عاثر (۷۷۴)

يا ايها الذين آمنوا اذكروا نعم الله اليكم

الله

بسم الله الرحمن الرحيم

ᠤᠯᠤᠰ ᠲᠦᠨ ᠶᠡᠭᠡᠢ ᠵᠣᠪᠴᠢᠳᠤ

فاجاء اليه المنفقون قالوا انشره لعلك
ن بيايند پيش تو منافقان گویند گواهی می‌دهیم که تو

سب آدین شریعے پاس منافق کہیں ہم قائل ہیں تو

12

12

[illegible]

بسم الله

۱۰
 در آویخته اند از این غار
 نام دهان

لَقَدْ لَعْنَهُمُ الْكَافِرُونَ
 لعن ایشان گوای ایشان چو بنا اند بدو از باز نهاد می پندار
 آن کی بات کسیه من جیسے لکری نگاوی دیوار سجود می پندار
 کُلِّ صِيْحَةٍ عَلَيْهِمْ ثُمَّ الْعَبْدُ فَأَخَذَ
 هر آواز تذر اهل کی بر خود ایشانند و پنهان پس بر ایشان
 هم ای بر بلا آئی
 قَتَلَهُمُ اللَّهُ أَنَّى يُؤْفَكُونَ ۝ وَإِذَا قِيلَ
 لعنت کرد ایشانرا خدا از کجا گردانیده میشود و چون گفته شود
 گردن مار کی او کوا که کمان سپهر کی جایتی من فل و رب سپهر
 لَهُمْ تَعَالَى يَسْتَغْفِرُ لَكُمْ رَسُولُ اللَّهِ لَوَّاهُ
 ساقان را بیا نید تا طلب آمرزش کند برایشان میا بر خدا به بچاند
 او را کوا آرمعاف کرد و ای کوا رسول الله کا سگای من
 رَوْسَهُمْ وَرَأَيْتَهُمْ يَصْطَلُونَ وَهُمْ
 سر خود را و دیدی ایشانرا که رو میگردانند
 مستكبرون ۝ سَوَاءٌ عَلَيْهِمْ أَسْتَغْفَرْتَ
 بکبر کنان یکسانست در حق اینجامه که آمرزش کنی
 غرور کرتے ہیں برابر ای او پر تو معافی چاہی
 لَهُمْ أَمْ لَا تَسْتَغْفِرُ لَهُمْ فَيُغْفَرُ لَهُمْ
 برای ایشان یا آمرزش طلبی برای ایشان نخواهد آفرید خدا ایشانرا
 او را کی یا نه معافی چاہی هرگز نه معاف کر سیه گما او را کوا الله

نشتیب
 چو در و در و در و در
 عن

لَوَّاهُ
 بتخفیف
 ای

استغفرا
 بالمد
 یا تخلف

۲۱
قد سمعنا الله

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تُلْهِكُمْ أَمْوَالُكُمْ

ای مسلمانان مشغول نگردانید شمارا اموال شمارا
ایسے ایمان والو نہ غافل کریں تمکو تمہارے مال اور
لَا أَوْلَادُكُمْ عَنْ ذِكْرِ اللَّهِ وَمَنْ يَفْعَلْ
فرزندان شمارا از یاد گردانید خدا را ہر کہ بکند
تمہاری اولاد اللہ کی یاد سے اور جو کوئی

ذَلِكَ فَأُولَئِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ وَأَنْفِقُوا

این کار پسینہ خاں ایشاںند زیادہ بیکاران و خرچ کنند
بہرہ کام کرے تو وہی لوگ ہن ٹوٹے ہیں ایسے اور خرچ کرد
مِنْ مَّا رَزَقَكُمْ مِنْ قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَ أَحَدَكُمُ
از انچہ عطا کردہ ایم شمارا پیش از آنکہ یاہر سر نہی ایشاں
کچھ بار او یا اس سے پہلے کہ پہنچے

الْمَوْتُ فَيَقُولَ رَبِّ لَوْلَا أَخَّرْتَنِي إِلَىٰ أَجَلٍ

مرگ پس گوید ایک پروردگار من کاش موقوف نہ گشتی مرا بہ
موت تب کہے ایک بکون نہ ڈھیل دی مجھ کو ایک ہرگز نہایت
قَرِيبٍ فَأَصْدَقُوا كُنْ مِنَ الصَّادِقِينَ
اندک تا صدقہ دادی و ستی از صالحان
کہ میں خیرات کرتا اور ہوتا نیک لوگوں میں

وَلَنْ يُؤَخِّرَ اللَّهُ نَفْسًا إِذَا جَاءَ أَجَلُهَا

ہرگز مہلت نہیں دے گا کسی کو جب پہنچا اوسکا وعدہ
اور ہرگز نہ ڈھیل دے گا اللہ کسی کو جب پہنچا اوسکا وعدہ

وَأَكُونُ
حرف رود خلفا

السفر

يَعْلَمُونَ
ص

11

وَاللَّهُ خَبِيرٌ بِمَا تَقْسِمُونَ ۝

خدا بخبردار است آنچه می گویید
از الله کو خبری به جو کریتے ہو

سورة التغابن بالمدينة وقيل بمكة غيرنا ايها

الذين امنوا ان مزار واجكم تلكا اي ثمة الضم والفتح

اياتها وكلما تها وحر وفتها وركوعاتها

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بِسْمِ اللَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ

پاک یازمیکند خدا را آنچه در آسمانهاست و آنچه در زمین است
پاک بولتا ہے اللہ کی جو کچھ آسمانوں میں اور زمین میں

لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْإِسْلَامُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ

اور است پادشاہ اور اسلام اور ہر شے پر
اوسیکاراج ہے اور اوس کی تعظیم اور وہ

قَدِيرٌ هُوَ الَّذِي خَلَقَكُمْ فَمِنْكُمْ كَوْنٌ

توانا ہے اوست کہ آفرینش را پس میں شما
کہ سکنا ہے وہی ہے جس نے تم کو بنایا پھر کوئی تم میں نہ کر سکتا

۲۰۱
قدس سرور علیہ

وَمِنْكُمْ مُؤْمِنٌ وَاللَّهُ يَمَّا تَكْمُلُونَ ۝۱۰

بعض از شما مؤمن است و خدا با آنچه میکنید میاست
اور کوئی تم میں ایماندار اور اللہ جو کر سکتے ہو دیکھتا ہے

خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ بِالْحَقِّ وَصَحَّيْكُمْ

آفرید آسمانها و زمین بتدبیر درست و صحت نسبت شما
ساخت آسمان اور زمین تدبیر کے اور صورت کے سچی

فَأَحْسِرْ صُورَكُمْ وَالْيَهُ الْصَبِيرُ ۝۱۱

پس یک ساخت صورت ہمارا دشوار و سومی دوست از غمشت
پہرا بھی بنائی نہاری صورت اور اوس کی طرف پہر جانا

يَعْلَمُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَاعْلَمُ مَا

میداند آنچه در آسمانها و زمین است و میداند آنچه
جاننا کہ جو کہہ ہے آسمانوں میں اور زمین میں اور جانتا ہو

تُسِرُّونَ وَمَا تُعْلِنُونَ ۝۱۲ وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِدَانِ

پنهان میدارید و آنچه آشکار میکنید و خدا داناست بگوین
چھپاتے ہو اور جو کہہ لیتے ہو اور اللہ کو معلوم ہے

الْصُّدُورِ ۝۱۳ أَلَمْ يَأْتِكُمْ نَبُوءُ الَّذِي كَفَرْنَا

سینہ کی بات آیا نہ ہے نبی کا جو کفر کیا
بیون کی بات آیا نہ ہے نبی کا جو کفر کیا

مِنْ قَبْلُ فَذَاقُوا وَبَالَ أَمْرِهمْ وَلَهُمْ

پیش ازین پس شیدند وبال کار خود و ابنا نراست
پہلے پہر چکی سزا اپنے کام کی اور اداں کو

فل سب جانور کے انسان
کی خلقت پہلے آئی تھی

عَذَابُ الْيَمِّ ذَلِكُ بَأَنَّهُ كَانَتْ تَأْتِيهِمْ
 عذاب در دهنده این عذاب بسبب آنست که می آمدن ایشان
 و کعبه کی مار می پیوسته که لایق است و آن پس
 رُسُلَهُم بِالْبَيِّنَاتِ فَقَالُوا أَإِذَا بَشَرٌ يُلْقِيُنَا
 پیغامبران ایشان با بینه ها پس گفتند آیا از میان راه نمایند
 او را که رسول ایشان پرستی که آدمی همگوارا و جبار است
 فَكْفَرُوا وَاتَّوَلَوْا وَاسْتَغْنَى اللَّهُ وَاللَّهُ غَفِيرٌ
 پس کفر کردند و رو برگردانیدند و نیاز نبوی خدا و خدا تو نگر
 بهم شکریه و او را نبوت و او را الله می باشد پروردگاری کی او را شکریه
 حَمِيدٌ زَعِمَ الَّذِينَ كَفَرُوا أَنَّهُمْ
 ستوده است خدا شکریه کا زمان
 سب خویش سر از دعوی کرستی این شکر که هرگز
 يَمْعَتُوا قُلُوبِي وَرَبِّي كَتَبَتْ بَيْنِي وَبَيْنَهُمْ
 برانگیخته خوانند گوشتی که رسم بر دگر من البته برانگیخته خوانند و او را
 او را که او را نامین تو که کیون این رسم بر سر کی که او را شکریه
 بِمَا عَلَّمْتُمْ وَذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرٌ فَأَمَّا اللَّهُ
 آنچه میگردید و این بر خدا آسان است پس ایمان آرید بخدا
 جویشی که او را بر آسان می سوایمان لا اله الا الله
 وَرُسُلُهُ وَالنُّبِيَّاتُ الَّتِي أَنْزَلْنَا وَاللَّهُ
 و رسول او و نبوت که فرود شده استاده ایم و خدا
 او را و سیکه رسول بر او را و سس نور بر جویمین او را او را

پیامبران قرآن ۱۲۸

۲۸ قدسہ اللہ

ثلاثة اربع

بسم الله

تکفیر

اک ال

تذکرہ

اک ال

ما تَعْمَلُونَ خَيْرٌ ۚ يَوْمَ يَجْمَعُكُمْ لِيَوْمِ الْحِسَابِ
 آنچه میکنید خیر دارست خبر داده است شمار او نمیکند هم آرد شمار او را روز حساب
 بشارت کام کی خبری به جسد ننگو اکثرا کریم کا جمع ہوئے کیون
 ذَٰلِكَ يَوْمُ التَّفَافُنِ ۚ وَمَنْ يُؤْمِنْ بِاللَّهِ وَ
 از روز روز ظهور عین یعنی نسبت بعض شد و هر که ایمان از خود
 ده دن به یاریت کا اور جو کوئی یقین لاویک اور پر اور
 يَكُلْ حِلًّا يَكْفُرْ عَنْهُ سَيِّئَاتِهِ وَيُدْخِلْهُ
 بکند کار شایسته و در کند از و هر مہا اورا و در آرد و خبر پر او کو
 کریمے کام پہلا او تارے او سس کے او کی برائیاں اور داخل کرے
 جَنَّتْ بَنِي إِسْرَءِيلَ مِنْ حَجَّتِهَا ۚ لَا تَهْرُجُ خَلْقًا مِنْهُمْ
 یوستانہا سیر و وزیران جوہا جاویدان انجا
 باخون بن بیچے ہستی زندیان رہا کرین اور نین
 اَبَدًا ۚ ذَٰلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ۚ وَالَّذِينَ كَفَرُوا
 ہمیشہ این است فیروزے بزرگ و انکہ کافر شدند
 ہمیشہ ہمہ ہی بڑی مراد یعنی اور جو نکر ہوئے
 وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا ۚ اُولَٰئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ
 و بدروغ نسبت کردند آیات مارا انجماہ اہل دوزخ اند
 اور جو پہلا نین ہماری اتین وہ ہیں دوزخ و ایسے
 خَلَّاهُمْ فِيهَا وَيَسُّ الْمَصِيدَ ۚ مَا أَصَابَ
 جاویدان انجا و بدجاست دوزخ غیر
 رہا کرین او سس اور بڑی جگہ شہنشاہان نین پر نین

4

ع ۱۰

و ان دن بشارت کا ہے کہ جو کس نے ایمان لایا اور نیک عمل کیا وہ جہنم سے محفوظ رہے گا اور جو کس نے کفر کیا وہ جہنم میں داخل ہوگا

التقانی

۱۰۴
راہ تباہ و گمراہ کی صی

مِنْ مَّهْصِبَةٍ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ وَمَنْ يُؤْمِنْ

ایہ نصیب کر بکلم خدا کے اور جو کوئی یقین لاد

بِاللَّهِ يَهْدِ اللَّهُ قَلْبَهُ وَاللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ

یہ خدا راہ نایدول اور خدا ہر چیز داناست

وَأَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ فَإِنْ

فرمان بردار کیند خدا را و فرمان بردار کیند رسول پس اگر

تَلَيْتُمْ فَإِنَّ أَعْلَىٰ رَسُولِنَا الْبَلَاءُ الْمُبِينُ

رو گردان شوید پس ہزارین نیست کہ برینا سیر پیغام رسانید ان آشکارا

اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ وَعَلَىٰ اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ

خدا ایہ معبود نیست مگر او خدا ہا ہ کہ توکل کیند

الْمُؤْمِنُونَ ۝ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِنْ

مومنان ایہ ایمان والو

مِنْ أَرْوَاحِكُمْ وَأَوْلَادِكُمْ وَعَدُوِّكُمْ

بعض از دایہ شما بعض اولاد شما دشمنان و دشمنان و دشمن

۱۰۸
 بنکای رہنما اور اپنے لئے کوئی سہارا نہ ہو
 دیکھو کہ یہ دنیا کی کوئی بات نہیں
 ۱۰۹
 اگر کوئی شخص دنیا کی کوئی بات نہ کرے
 اور نہ ہی دنیا کی کوئی بات نہ کرے

۱۰۸

فَاَحْذَرُوا هَمَّهُمْ وَاِنْ تَصِفُوا وَاَوْفَعُوا
 پس ترسید از ایشان و اگر در گداز کنید و در گدازید و بیاورید
 سواران سے بچتے رہو اور اگر معائنہ کرو اور گداز کرو اور بچو
 فَاِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ اِنَّمَا اَمْوَالُكُمْ
 پس بگنہگار امرو گار مہربان است بفرمانیت کہ اموال تمنا و
 تو اللہ سے بخشنے والا مہربان و تمہارے مال اور
 اَوْلٰدُكُمْ فِتْنَةٌ وَاللّٰهُ عِنْدَہٗ اَجْرٌ عَظِيمٌ
 اولاد تمہارا امتحانست و خدا نزدیک اوست مرد و زن
 اولاد بھی ہیں جاننے کو اولاد جو اس کے پاس ہے بیک بڑا
 فَاَتَّقُوا اللَّهَ مَا اسْتَطَعْتُمْ وَاَسْمِعُوا وَاَطِيعُوا
 پس ترسید از خدا بقدر کہ توانید و سمن شنوید و فرمان بردار گنید
 سو و اللہ سے جہان تک سکو اور سنو اور مانو
 وَاَنْفِقُوا خَيْرًا لِّاَنْفُسِكُمْ وَاَنْفِقُوا خَيْرًا
 و خرچ کنید بہتر ہند کے جان تمنا و ہر کہ بکھا ہوا شدہ کل
 اور خرچ کرو اپنے ہی لئے کو در بکھا ہوا
 نَفْسِهٖ فَاُولٰٓئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ اِنْ تَقْرَضُوا
 نفس خود میں بعامہ ایشانند رستگاران اگر قرض ہیہ
 اپنے ہی کیلئے لالچ سے سو وہ لوگ ہی مراد کو پہنچے اگر قرض دو
 اللّٰهُ قَرْضًا حَسَنًا يُّضَعِفْہٗ لَكُمْ وَيَغْفِرْ لَكُمْ
 خدا از قرض نیکو دو چندان دیشیں تمہارا و بیاورے تمہارا
 اللہ کو اپنی طرف قرض نہاؤد و فکر دے تمکو اور تمکو بخشے

۵

۵

۱۴

يُضَعِفْہٗ
 يُّضَعِفْہٗ
 دے
 ۲۱

الطلاق

۱۷

۱۸
ع ۱۴

وَاللَّهُ شَكُورٌ حَلِيمٌ ۝ عَلِمَ الْغَيْبِ الشَّهَادَةُ
وَمِنْ قَدَرِ شَنْسِ بَرْدِ بَارِسْتِ دَا اِنْ خَدَه پنهان و استغارا
اور الله قدر دان ایسے تحمل والا جائیے والا چھپے اور کیلے
الغیر الکریم

غالب
زبردست
با حکمت
حکمت والا

سُورَةُ الطَّلَاقِ نَزِلَتْ بِالْمَدِينَةِ ثُمَّ لَمْ يَكُنْ
آيَاتُهَا وَكَلَامَاتُهَا وَحَرُوفُهَا وَرُكُوعَاتُهَا
بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ إِذَا طَلَقْتُمُ النِّسَاءَ فَطَلَقُوهُنَّ
ای پینا مبرگو است خود را چون ارادہ کنید طلاق داون نان پس طلاق دینا
ایک نئی جب تم طلاق دو غور توں کو تو اون کو طلاق دو
لَعْدَتَيْنِ وَأَحْصُوا الْعِدَّةَ وَاتَّقُوا اللَّهَ رَبَّكُمُ
در اول عدت ایشان شمار کنید عدت را و ترسید از خدا و ترس
اون کی عدت پر اور گنیتے رمو عدت اور در و الله و ترس
لَا تَخْرُجُوهُنَّ مِنْ بَيْوتِهِنَّ وَلَا يَخْرُجْنَ
بیرون نکیند ایشانرا از خانه و ایشان و باید کہ ایشان نیز بیرون
نکند نکالو اونکو اوسں بجگہ و نسیج اور و دیں نکالیں

مذہبی و در ہر ایک
سکس نکرده ہیند ۱۲

الحمد لله

يَجْعَلُ لَهُ مَخْرَجًا وَيَرْزُقُهُ مِنْ حَيْثُ لَا

يَعْلَمُ وَيُخْرِجُهُ مِنَ الْبُطْنِ وَهُوَ يَخْرُجُ مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ وَيُخْرِجُهُ مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ وَيُخْرِجُهُ مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ

يَكْتُمُ سِرَّهُ وَخِطْبَتَهُ لَعَلَّ يَكْفُرُ بِهِ الْإِنْسَانُ وَهُوَ يَكْفُرُ بِهِ الْإِنْسَانُ وَهُوَ يَكْفُرُ بِهِ الْإِنْسَانُ

حَسْبُكَ اللَّهُ بِالْفَرَامِ قَدْ جَعَلَ اللَّهُ

لَكَ شَيْءًا قَدَرًا وَاللَّهُ يَكْفِيكَ مِنْ الْحِضْنِ

مِنْ نِسَائِكُمْ إِنْ أَرْتَبْتُمْ فَعِدَّتُهُمْ ثَلَاثَةٌ

أُولَئِكَ نِسَائِكُمْ إِنْ أَرْتَبْتُمْ فَعِدَّتُهُمْ ثَلَاثَةٌ

أُولَئِكَ نِسَائِكُمْ إِنْ أَرْتَبْتُمْ فَعِدَّتُهُمْ ثَلَاثَةٌ

أُولَئِكَ نِسَائِكُمْ إِنْ أَرْتَبْتُمْ فَعِدَّتُهُمْ ثَلَاثَةٌ

أُولَئِكَ نِسَائِكُمْ إِنْ أَرْتَبْتُمْ فَعِدَّتُهُمْ ثَلَاثَةٌ

أُولَئِكَ نِسَائِكُمْ إِنْ أَرْتَبْتُمْ فَعِدَّتُهُمْ ثَلَاثَةٌ

أُولَئِكَ نِسَائِكُمْ إِنْ أَرْتَبْتُمْ فَعِدَّتُهُمْ ثَلَاثَةٌ

أُولَئِكَ نِسَائِكُمْ إِنْ أَرْتَبْتُمْ فَعِدَّتُهُمْ ثَلَاثَةٌ

أُولَئِكَ نِسَائِكُمْ إِنْ أَرْتَبْتُمْ فَعِدَّتُهُمْ ثَلَاثَةٌ

بِالْفَرَامِ

بِالْفَرَامِ

وَاللَّهُ يَكْفِيكَ

ح

بِالْفَرَامِ

این بابا بزرگوار
 از سینه ما تو را جدا کرد
 و تو رفتی و ما ماندیم
 و تو رفتی و ما ماندیم
 و تو رفتی و ما ماندیم
 و تو رفتی و ما ماندیم

اللّٰهُ يَجْعَلْ لَهُ مِنْ أَمْرِ يُسْرًا ۚ ذٰلِكَ أَمْرٌ

از خداوند بزرگوار و بزرگوار او را اسرار این علم

اللّٰهُ أَنْزَلَ إِلَيْكُمُ الْوَيْتَاقَ الَّذِي قَدْ أَنْزَلَ اللَّهُ إِلَيْكُمْ ۖ وَسَيُرَدُّ عَلَيْكُمْ أَمْثَلُهُمْ

خداوند که فرود آورد آنرا ایستاده شد و هر که برگرداند از خداوند و برگرداند از

سَيَدَاتُهُ وَأَعْظَمَ لَهُ أَجْرًا ۚ أَسْكِنُوهُنَّ فِى

بهره و بزرگوار او را و بزرگوار او را و بزرگوار او را و بزرگوار او را

لَهُنَّ مِمَّا كَسَبْنَ مِنْ وَجْدِكُمْ وَلَآتِيَنَّاهُنَّ

بهره و بزرگوار او را و بزرگوار او را و بزرگوار او را و بزرگوار او را

فَأَنْفِقُوا عَلَيْهِنَّ حَتَّى يَضَعْنَ حَمْلَهُنَّ فَإِنْ

بهره و بزرگوار او را و بزرگوار او را و بزرگوار او را و بزرگوار او را

أَرْضَعْنَ لَكُمْ فَآتُوهُنَّ أُجُورَهُنَّ ۚ

بهره و بزرگوار او را و بزرگوار او را و بزرگوار او را و بزرگوار او را

وَوَدَّ بِلَادِيْنَ تَبَارَكِى خَالِدٌ دُونَ كَوَادِنِ كَيْفَ

الطلاق

ماں بچہ کا حق باپ پر ہے
 بیٹن مرنے والے کو کہلا دینا اور
 زور دینا بچہ کو کہلا دینا اور
 اور بچہ کو کہلا دینا اور
 اور بچہ کو کہلا دینا اور
 اور بچہ کو کہلا دینا اور
 اور بچہ کو کہلا دینا اور
 اور بچہ کو کہلا دینا اور

وَأَتَمُّوْا لِيْسِنَكُمْ مَعْرُوفٌ وَإِنْ تَعَاَسَيْتُمْ

وہا کہ بیکر کار فرمائی کیندو میان خوشین تو چہ پسندیدہ ہیں اگر مضایقہ کرو
 اور شکایت آپس میں نیکی اور اگر آپس میں ضد کرو

فَسَتَرْجِمُ لَهُ الْآخِرَىٰ لِيُنْفِقَ ذُو سَعَةٍ مِّنْ

شیر خواہد داد و بفرمودہ ذری و مکر باید کہ خیر کف صاحب است از
 تو دودہ کے رہے گی اور سکی غاڑ اور کوئی غاڑ چاہے سکی کر کشاں والا

سَعِيَةٍ وَمَنْ قُدِرَ عَلَيْهِ رِزْقُهُ فَلْيُنْفِقْ مِمَّا

وسعت خود و انکہ تنگ کردہ شد بریک رزق اور اسن باید کہ خرچ کند از
 اپنی کنشیں اور جسکو تینی ملی شیچہ اور سکی روزی تو خرچ کرے عیسا

أَنَّهُ اللَّهُ لَا يُكَلِّفُ اللَّهُ نَفْسًا إِلَّا مَا أُتَتْ

عطا کردہ است اور خدا تکلیف نہ کیند خدا کس کو کہ جسک بخود او
 دیا اور سکو اللہ کسی پر زمنہ نہیں رکھتا مگر او تا جو اسکو دیا

سَيَجْعَلُ اللَّهُ لَكُمْ عَسْرًا وَيَسِّرًا وَكَانَ

پیر خدا اور خدا بیدار نہ کیند سستی آسانی را و بطل
 آسان کرے گا اللہ کچھ سختی پیچھے آسانی اور کس

مِنْ قُرْبَىٰ عَمَّتُ عَنْ أَمْرِ لَيْسَ وَأَوْ رَسَلَهُ

وہ کہ تجاوز کر از فرمان پر و مکر خوشین و از فرمان غافل
 بنیان از چہل چلین سب سے حکمیت اور حسن و قبح

فِي سَبْتِهَا حَسَابًا شَدِيدًا أَوْ عَذَابًا عَظِيمًا

پس حساب کرویم با او حساب سخت و عذابت کرویم اور عذاب
 پر حساب میں پرا اولہ کو سخت حساب میں اور آفتہ والی دن

ع

فابسم الله

تکرا

اصم

تکرا ۱ فذاقت وبال امرها وكان عقبة

دشوار پس چنید سزار عمل خود و شد سر انجام
ان بکمی انت پیر چنید سزار اپنے کام کی اور آخر

امرها خسر ۲ اعد الله لهم عذابا شديدا

سکارا دزبان کاری و ہیا کردہ است خدا آیت کے برای نشان عذاب
اور کے کام میں ٹوٹا یا رکھی ہے اللہ نے ان کے واسطے سخت مار

فانقوا الله يا اولي الاكباب الذين امنوا

پس ترسید از خدا آخذ آؤندان خسر ای مسلمانان
سو ڈرتے رہو اللہ سے اسے عقل والو جنکو نصین ہے

قد انزل الله اليكم ذكرا

ہ آیت فرود آورده است خدا آیت کے نشان کتابی فرستادہ آیت فابسم
اللہ نے آیت ہی ہے تم پر بھیجی رسول ہے

يتلوا عليكم آيت الله مبينت

می خواند بر شما آیات خدا را واضح اندہ تابردارو
جو پڑھتا ہے تم پر اس آیت اللہ کی کہلی سنائی دلا کہ کجا

الذين امنوا وعملوا الصالحات من الظلمات

انرا کہ ایمان اور نیکو کار کیا شبائے گردنہ از تاریکیا
انکو جو نصین آیت اور لیے لیے کام اندہ ہرون سے

الى النور ومن يؤمن بالله ويعمل صالحا

تسوی روشن و ہر کہ ایمان از دیندا و بکنہ کار شبائے
آیت یمن اور جو کوئی یقین لایک اللہ پر اور کرے کچھ نیکو

بتاؤ
بزمادہ ملافت

نصاری

نَدَّاهُ
اَكْال

يُدْخِلُهُ جَنَّتِ بَحْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْاَنْهَارُ خَالِدِينَ

در آردش بیستانهامرو و زیر آن جویها جاویدان
او سکودخل کر کے باغون میں نیچے بہتی جگہ بہترین سدا میں

فِيهَا اَبَدًا قَدْ احْسَنَ اللَّهُ لَهُ رِزْقًا اللَّهُ اَلَّذِي

انجا ہمیشہ ہر اینہ بوجہ نیک ساختہ است خدا برا او رزق خدا
اون میں ہمیشہ البتہ خوبی الہی اسکی او سکوفری اللہ وہ جس

خَلَقَ سَبْعَ سَمَوَاتٍ وَمِنْ الْاَرْضِ مِثْلَهُنَّ

کہ افرید سہفت آسمان و افرید از زمین مانند آن
سے سات آسمان اور زمین کی سات

يَنْزِلُ الْاَمْرُ بِهِنَّ لِيَعْلَمُوا اَنَّ اللَّهَ عَلَى

نزو می آید نذیر کا در بیان آسمانها و زمینها بیان کردیم تا بیدار کند
او تر تا ہے حکم اُن کی نیچے تا تم جانو کہ اللہ

كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ اِنَّ اللَّهَ قَدْ احاطَ بِكُلِّ شَيْءٍ عِلْمًا

ہر چیز تو اناست و نذر آید کہ خدا بگرو آید ہست ہر چیز را اعتبار علم
ہر چیز کر سکتا ہے اور اللہ کی خبر میں سہی ہے ہر چیز کی

سُورَةُ الْاَنْجَاءِ نَزَلَ بِالْمَدِينَةِ اَجْمَعَةِ وَالصَّف

اَيَاتُهَا وَكَلِمَاتُهَا وَحُرُوفُهَا وَدُرُكُوعَاتُهَا

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

مترجم گوید حضرت علی الدین علیہ
سلام کی تفسیر اس آیت تو خداوند و اوج
حضرت فرست کردند و حضرت علی
الدین علیہ وسلم تو اسکا خاطر داشت
ایمان باریہ را بر خود مرام گردانید
و حضرت بر شہاد از اسرار خودی بعض
از اوج اظهار فرمود و در کمال
آن مبالغہ کرد آن زود و بی باکی
الہام نمود حضرت صلوات علیہ
و انشاء ان تر مطلع شدند و بگویند
از مرزا ان قصہ در بیان ہماوند
و غائب فرمودند خدا انتقاد و رباب
پند از اوج طاہرات و ہدیہ ایشان
نزل ساخت و اللہ اعلم

کلمه یعنی حضرت علی مرتضیٰ علیه السلام
 دعا شد و الله استجیب دعای او
 یعنی حضرت علی مرتضیٰ علیه السلام
 کلمه یعنی حضرت علی مرتضیٰ علیه السلام
 دعا شد و الله استجیب دعای او
 یعنی حضرت علی مرتضیٰ علیه السلام

هَذَا قَالَ نَبَايَ الْعَلَمِ الْخَبِيرِ إِنَّ تَوْبَتَا
 باین آیه ایست که در تفسیر خود را در آخر از ای و درین تفسیر خود را
 کہا مجلو تبا یا اوس خبر و آیه ای که اگر تم دو توبه کریدان
 اِلَى اللَّهِ فَقَدْ صَفَتْ قُلُوبُكُمْ وَأَنْ تَطَهَّرُوا
 بسوی خدا خوش باشد یعنی شده دل شما در گناه مستغرق نشود
 توبه یک بار این دل تبارک اور اگر دو توبه کریدان
 عَلَيْهِ فَإِنَّ اللَّهَ هُوَ مَوْلَاهُ وَجِبْرِيلُ وَصَل
 بر تاجانین پیغمبر پس بر آید خدا کار ساز اوست و جبریل و صلی
 اوس بر نوازد ای او شکار خنق اور جبریل اور نیک
 الْمُؤْمِنِينَ وَالْمَلَكُ لَهُ بَعْدَ ذَلِكَ
 از مسلمانان و نیز فرشتگان بعد ازین
 ایمان و ای او رسیدن اس پیغمبر
 ظَهَرَ عَسَىٰ رَبُّهُ أَنْ طَلَقْتِ أَنْ يَبْدُكَ
 مددگار اند اگر طلاق دهد پیغمبرش را نزدیک است که رو کار او خوش
 مددگار من و ای او اگر منی چه شود که تم سب کو او سب کردین
 أَنْ وَجَّاهُ خَيْرًا مِنْكَ مُسَلِّتٍ مُّوَسِّتٍ قُنْتُ
 زنان دیگر بهتر از شما گردن نهادگان اور دارندگان و عاقلان
 عورتین تم سب بهتر حکم بردار یقین ز کتبتان غار من کین
 تَأْتِيَتْ غِيْدَاتٍ سَامِعَاتٍ تَبِيبَاتٍ أَبْكَارًا
 توبه نمایند گان عبادت بجا آرندگان روزه دارندگان و عاقلان
 توبه کر تیان بندگی بجالایان روزه دار ایمان اور کواران

۳
 باین آیه ایست که در تفسیر خود را در آخر از ای و درین تفسیر خود را
 کہا مجلو تبا یا اوس خبر و آیه ای که اگر تم دو توبه کریدان
 اِلَى اللَّهِ فَقَدْ صَفَتْ قُلُوبُكُمْ وَأَنْ تَطَهَّرُوا
 بسوی خدا خوش باشد یعنی شده دل شما در گناه مستغرق نشود
 توبه یک بار این دل تبارک اور اگر دو توبه کریدان
 عَلَيْهِ فَإِنَّ اللَّهَ هُوَ مَوْلَاهُ وَجِبْرِيلُ وَصَل
 بر تاجانین پیغمبر پس بر آید خدا کار ساز اوست و جبریل و صلی
 اوس بر نوازد ای او شکار خنق اور جبریل اور نیک
 الْمُؤْمِنِينَ وَالْمَلَكُ لَهُ بَعْدَ ذَلِكَ
 از مسلمانان و نیز فرشتگان بعد ازین
 ایمان و ای او رسیدن اس پیغمبر
 ظَهَرَ عَسَىٰ رَبُّهُ أَنْ طَلَقْتِ أَنْ يَبْدُكَ
 مددگار اند اگر طلاق دهد پیغمبرش را نزدیک است که رو کار او خوش
 مددگار من و ای او اگر منی چه شود که تم سب کو او سب کردین
 أَنْ وَجَّاهُ خَيْرًا مِنْكَ مُسَلِّتٍ مُّوَسِّتٍ قُنْتُ
 زنان دیگر بهتر از شما گردن نهادگان اور دارندگان و عاقلان
 عورتین تم سب بهتر حکم بردار یقین ز کتبتان غار من کین
 تَأْتِيَتْ غِيْدَاتٍ سَامِعَاتٍ تَبِيبَاتٍ أَبْكَارًا
 توبه نمایند گان عبادت بجا آرندگان روزه دارندگان و عاقلان
 توبه کر تیان بندگی بجالایان روزه دار ایمان اور کواران

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا قُوا أَنْفُسَكُمْ وَأَهْلِيكُمْ

ایک مسلمانان گناہ ارید خویشین را اول خانہ خود را

نَارًا وَقَدْ هَمَّ النَّاسُ وَالْجَارَةُ عَلَيْهِ

از آتش که آتش انگیز آن مردمان بشند و سنگها نیز بر آتش آید

مَلَائِكَةُ غُلَطٍ شَدَّادٌ لَا يَعْصُونَ اللَّهَ مَا

فرشتگان درشت و سخت رو و فرمانی نمی کنند و برادران

أَمْرُهُمْ وَيَفْعَلُونَ مَا يُؤْمَرُونَ يَا أَيُّهَا

فرموده است خدا ایشان را و میکنند هر چه حکم میشود ایشان را و ذکر کرم

الَّذِينَ كَفَرُوا لَا تَعْتَدُوا وَالْيَوْمَ مَتَانَا

کافران عذر پیش نیاید امروز حسد این نیست

تَجَرَّوْنَ مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ

که جزا داده میشود شما را بحسب آنچه میکردید

أَمْوَا تَوْبُوا إِلَى اللَّهِ تَوْبَةً نَّصُوحًا عَسَى

مسلمانان رجوع کنید بسوی خدا رجوع خالص امید است

ایمان دالو توبه کرد و الله کی طرف صاف دل کی شاید

4

ع ۷

مسلمانان کو دین کی راہ پر آید
توبہ کرد و کمال کی توبه
توبه کرد و کمال کی توبه
توبه کرد و کمال کی توبه
توبه کرد و کمال کی توبه

رَبِّكُمْ أَنْ يَكْفُرَ عَنْكُمْ سَيِّئَاتِكُمْ وَيُدْخِلَكُمْ

از پروردگار شما که زایل کند از شما جرمها و شمارا در آرد شمارا

جَنَّتِ تَحْتِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ يُؤْمِلُكُمْ لَاحِظِي

پوشانها میرود زیر برآں جوها روزیکه رسوا کنند

اللَّهُ النَّبِيُّ وَالَّذِينَ آمَنُوا مَعَهُ نُورُهُمْ

خداستعالی پیامبر را و آنکه ایمان آوردند همراه او نور ایشان

يَسْعَىٰ بَيْنَ آيَةٍ يُهْمُ وَيَأْمِنُمْ يَقُولُ

میرود میان دو دست ایشان و بجانب راست ایشان میگوید

رَبَّنَا آتِنَا نُورَنَا وَاعْفِرْ لَنَا إِنَّكَ عَلَىٰ

ای پروردگار ما نام ده بر ما نور را و ببخشا ما را از گناهان

كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ۝ يَأْتِيهَا النَّبِيُّ جِهَادًا كَهَارًا

هر چیز توانائی است پیامبر جهاد و کفران

وَالْمُتَّقِينَ وَأَعْلَظُ عَلَيْهِمْ وَمَا وَمَهُمْ جَهَنَّمَ

و با منافقان نیز و درشت شو بر ایشان و جای ایشان در دوزخ است

اور و غالب بر آن است و سختی کرد آن پروردگار و دوزخ است

دل من پر از خال و زخم است
دل من پر از زخم و زخم است
دل من پر از زخم و زخم است
دل من پر از زخم و زخم است

خدا حضرت کاغذ بنان کر ہے
 کہ اللہ صاحب اور دن کو دنیا کا بنان کر ہے
 گل ان کو دنیا کا بنان کر ہے

وَبَشِّرِ الصَّابِرِينَ ۝ الَّذِينَ صَبَرُوا لِلَّهِ مَثَلًا لِّلَّذِينَ

بوجہ بد جا نیست
 اور بڑی جگہ ہے اللہ کے بتائی ایک کہاوت

كُفَرُوا ۚ أَمْرَاتُ نُوحٍ وَأَمْرَاتُ لُوطٍ ۚ كَانَتَا

کہ کافر شدند زن نوح را و زن لوط را
 سکون کے واسطے عورت نوح کی اور عورت لوط کی کہ کافری

تَحْتَ عَبْدَيْنِ مِنْ عِبَادِنَا صَالِحِينَ ۚ فَانظُرْ

زیر نگاہ دو بندہ شایسته از بندگان ما
 ایک دو نیک بندوں کے ہماری بندوں میں یہاں سے جو کی

فَلَمَّا بَيَّنَّا لَكُمُ الْمَثَلَيْنِ ۚ لَقَدْ رَأَيْتُمَا آلَ نَافِلٍ

پس موع کر دیا ان ازان و وزن چیز پر از عذاب خدا و نعمت
 پھر وہ کام نہ آئے اور ان کے ہاتھ سے کچھ اور حکم ہوا

أَدْخَلَا النَّارَ مَعَ الدَّٰخِلِينَ ۚ وَضَرَبَ

در آید در دوزخ با در آید گان
 کہ باد و دوزخ میں ساتھ جائے والوں اور اللہ بتائی

اللَّهُ مَثَلًا لِّلَّذِينَ آمَنُوا ۚ أَمْرَاتُ فِرْعَوْنَ

خدا و ستارہ بر آید گان کہ ایمان آوردند زن فرعون را
 ایک کہاوت ایمان والوں کو عورت فرعون کی

أَذْهَبَتْ رَبِّ ابْنِي عِنْدَكَ بَيْتًا فِي الْجَنَّةِ

چون گفت اے پروردگار من بنا کن بر آئین و یک خود خانه در بہشت
 جب بولی اے رب بنائے واسطے اپنے پاس ایک گھر بہشت میں

خدا و ستارہ بنان کر ہے
 خدا و ستارہ بنان کر ہے
 خدا و ستارہ بنان کر ہے
 خدا و ستارہ بنان کر ہے
 خدا و ستارہ بنان کر ہے

الملك

وَنَجِّنِي مِنَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ
وَمَرْيَمَ ابْنَتَ عِمْرَانَ الَّتِي
أَحْصَيْنَا فَرْجَهَا فَنَفَخْنَا فِيهِ مِنْ رُوحِنَا
وَصَدَقَتْ بِكَلِمَاتِهَا وَكُنْتُمْ
مِنْ الْكَافِرِينَ
وَالْمَلِكُ تَزَلُ بِمَكَّةَ تَوَالِحًا
إِن تَهَيَّأ فِي الْعَدِيدِ كَلِمَاتُهَا حُرُوفًا أَرْكَوَعَاتُهَا
بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

کتبہ
ح ۶ ص ۲

مکتبہ انجمن ترقی حضرت
عسی الدین علیہ السلام دربارہ دینیات
از رسم ۱۲۸۴ھ

۱۲

بسم الله الرحمن الرحيم

تَبَارَكَ الَّذِي بِيَدِهِ الْمُلْكُ وَهُوَ عَلَى

بسیار بزرگوار است آنکه بدست اوست بادشاهی و او بر
 برتری برکت بسیار اوست که هیچکس مانند شمس راج او را
 کل شیء قایلین **الَّذِي خَلَقَ الْمَوْتَ وَالْحَيَاةَ**
 همه چیز توانست آنکه آنرا که آفرید موت و حیات را
 سب چیز که گمان می جسته بنایا مرنا اور دنیا

لِيَبْلُوَكُمْ أَيُّكُمْ أَحْسَنُ عَمَلًا وَهُوَ الْعَزِيزُ
 تا بایزاید شما را که کدام یک از شما نیکوتر است در عمل و اوست غالب
 که نیکو جانی که کون زمین اچا کرتا ہے کام او را در روز جزا

الْغَفُورُ **الَّذِي خَلَقَ سَبْعَ سَمَاوَاتٍ طِبَاقًا**
 آفرینگار آنکه آفرید هفت آسمان را تو بر تو
 نشینند و افلاک جسته سماوات آسمان تیره

مَا تَرَى فِي خَلْقِ الرَّحْمَنِ مِنْ تَفَوُّتٍ فَارْجِعْ
 چیزی را می بینی در آفرینش خداوند بی ضابطگی پس بازگرد
 که در کتب است رحمن بیکسان بنی کچھ فرق پھر دیکھا کہ

الْبَصَرُ هَلْ تَرَى مِنْ فُتُورٍ **ثُمَّ ارْجِعِ الْبَصَرَ**
 چشم را آیا می بینی هیچ شکستگی پس بازگردان چشم را
 نگاه کر کہیں دیکھتا ہے راز و فتن پھر دیکھا کہ

كَتَبَ يَنْقُلِبُ الْإِلَهِكَ الْبَصَرَ خَاسِعًا وَهُوَ
 و ماہرہ باز آید چشم کراہت تو
 رو و دیکھا کہ او لکھی آویزے پھر دیکھا کہ

بسم الله الرحمن الرحيم

تَقْوِي
 کتاب فی تفسیر القرآن مجلد دوم

خامیہ
 ادب و لطافت
 تفسیر القرآن مجلد دوم

حَسِيرٌ ۝ وَلَقَدْ زَيَّنَّا السَّمَاءَ الدُّنْيَا بِمَصِيرٍ ۝
 مانند گشته هر آینه زینت دادیم آسمان نزدیک را بچراغها
 تهنید کرد و در همین روزن دمی در یک آسمان کو حیرت بخون
 و جعلنا رجوماً للشَّيْطَانِ وَأَعْتَدْنَا لَهُمْ
 و ساختیم آن چراغها را آلات حرب شیطان و آماده کردیم برای
 عَذَابَ السَّعِيرِ ۝ وَلِلَّذِينَ كَفَرُوا بِرَبِّهِمْ
 عذاب و دوزخ و برای آنکه که از نشانه پرو و کار خود
 عَذَابُ جَهَنَّمَ ۝ وَيَبْسُ الْمَصِيرُ ۝ إِذَا الْقُتُوبُ
 عذاب و دوزخ است و آن بد جای است رفتن آنکه شود
 فِيهَا سَمِعُوا لَهَا شَهِيقًا وَهِيَ تَفُورُ ۝ تَكَادُ
 ایشان را بدوزخ بشنوند آنرا آواز که مانند آواز خود آن دوزخ خوش
 تَمِيزُ مِنَ الْغَيْظِ ۝ كَلَّا الْفِتْنَةُ فِيهَا فَجَارُ ۝
 که باره باره شود از چشم هر گاه افکنده شود بدوزخ گروهی را
 سَأَلَهُمْ خَزَنَتُهَا أَلَمْ يَأْتِكُمْ نَذِيرٌ ۝ قَالُوا
 سوال کنند از آن گروه نگاهبانان دوزخ آیا نماند بود و نذر شما
 بوجوه اذن استیج او استیجی و از خون که گمانه پنهان نموده می در ستاد و آلوده

شکاف و تفسیر
 هـ

۴۹
تبارک المک

بَلَىٰ قَدْ جَاءَ نَذِيرٌ ۚ فَكذبنا وقلنا ما نؤذي

اے آئندہ آئندہ ہوا ترسانندہ پس دروغ درشتیم و گفتیم نہ ضرر و آزار
کیونکہ ہم نے تم پر ہوا نہ ترسانندہ الا یہ کہ تم نے کلمہ لایا اور کلمہ لایا
اللہ منہ سے اڑاں لے گا اور فی فضل کبیر
خدا تعالیٰ ہرگز نہیں ڈرے گا کہ درگرا ہی
اللہ نے کچھ چیز تم پر بھیجی ہے یہاں تک کہ

وَقَالُوا لَوْ كُنَّا نَسْمَعُ أَوْ نَعْقِلُ مَا كُنَّا

دگویند اگر ہم سنیں ہم اب کلمہ لیتے یا بوجہ نہ ہوتے
اور بوی اگر ہم ہوتے سنیے یا بوجہ نہ ہوتے

فَأَصْحَابُ السَّعِيرِ ۚ وَأَعْرِضْ عَنْ قَوْمِكَ

و داخل دوزخ اہل دوزخ پس اترار کر دوزخ کا خوشتر
و دوزخ والوں میں سو قائل ہو گیا ہے کہ یہ ہے

فَسِحْقًا لَّصَّاحِبِ السَّعِيرِ ۚ إِنَّ الَّذِينَ

پس لعنت باد اہل دوزخ را ہر آئندہ آئندہ
اب دوزخ ہوں دوزخ واسے جو لوگ

يَحْشُرُونَ رَبَّهُمْ بِالْغَيْبِ لَهُمْ مَعْشَرٌ

میں ترسند از پروردگار خویش غائبانہ اشارت است آمرزش
در پے ہیں اپنے رب سے بن دیکھے اودن کو معافی ہے
وَأَجْرٌ كَبِيرٌ ۚ وَأَسِرُّوا قَوْلَكُمْ أَوِ اجْهَرُوا
و مرد بزرگ اور تم چپے کہو اپنی بات یا کہول کر

۹

۱۰

۱۱

۱۲

فسحقاً
جو داخل دوزخ
۲۷

۱۳۰ بِهٖ اِنَّهٗ عَلِيْمٌ بِذَاتِ الصُّدُوْرِ ۝ اَلَا يَعْلَمُ مَنْ
 آرا بر آينه خدا داناست با آنچه در سينها باشد آيا نداند كي كيه
 ده جانتا ہے جيون كي بهيد بهلا وہ سچا چين
 ۱۳۱ خَلَقَ وَهٗوَ الْطَيِّفُ الْخَبِيرُ ۝ هُوَ الَّذِي
 آفرید وادست بار كيک بين خبردار وادست انک
 بنایا اور وہی ہے بهيد جانتا خبردار وہی ہے جسے
 ۱۳۲ جَعَلَ لَكُمُ الْاَرْضَ ذُلُوْا فَامْسُوْا فِيْ مَنَاجِرِهَا
 رام ساخت بر شما زمین را تاراه وید در لای آن زمین
 کیا تہا کے آگے زمین کو بیت اب پہر او کے کندہ
 ۱۳۵ وَكُلُوْا مِنْ رِّزْقِهٖ وَالْيَکِ الْفُشُوْا ۝ اَمِنْكُمْ
 وکجوید از رزق خدا و سوسے اوست بر انکچن آبا من بندہ
 اور کھاؤ کچھ روزی دی او کی اور اسی کی ہی ادھنا کا پڑ
 ۱۳۶ مِنْ فِی السَّمَاءِ اَنْ يَّخْشِفَ بِکُمُ الْاَرْضَ
 از کیک و آسمانست از انکے فرور دشتبار زمین
 اوسے جو آسمان میں ہے کہ وہ سارے کچھ زمین میں
 ۱۳۷ فَاِذَا هِيَ مُوَدَّ ۝ اَمِنْكُمْ مِنْ فِی السَّمَاءِ
 پس ناگهان زمین جنبش کند آبا من شدہ اید از کیک در آسمان
 پہر دیکھو وہ لرزتی ہے یا نہر ہو سیک اوسے جو آسمان میں
 ۱۳۸ اَنْ يُرْسِلَ عَلَیْکُمْ حَاصِبًا فَاَنْتُمْ تَعْلَمُوْنَ
 از انکے فرستد بر شما باد سنگبار پس خواہید نہت
 کہ چھوڑ دے تم پر پھر او بار کا سوائے جانو گے

عَمَّ اَمِنْتُمْ
 بابت الہم قرآن و کور
 سے الوصل بالفہام سابق
 منہ و مستہیل الثانیہ
 عنہ خلفا

بسم الله الرحمن الرحيم

نذیری
بسم الله الرحمن الرحيم
بسم الله الرحمن الرحيم

بسم الله الرحمن الرحيم
بسم الله الرحمن الرحيم

کَيْفَ نَذِيرٌ ۝ وَلَقَدْ كَذَّبَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِ ۝
چگونه است نذیر بن و ہر آئینہ دروغ و اشتہار انکار پیش ازین
کسی کہ میرا نذر کا اور جو تھلا چکے ہیں جو ان سے پہلے
فَكَيْفَ كَانَ نَذِيرٌ ۝ اَوْ لَمْ يَرَوْا اِلَّا الظُّلُمَ
پس چگونه ہو غفلت میں آیا ندیدہ اند کہ سو کے مغان
پھر کہا میرا نذر اور کیا نہیں دیکھتے اور جانو
فَقَوْمٌ صَافٍ يَظُنُّنَّ مَا لَمْ يَكُنْ لَهُمْ
بالا خود ان نذر بارویک دگاہ گاہ فراہم ہی آئے تھے
اپنے اوپر پر کہوے اور چاہتے اون کو کوئی نہیں تھا
الَّذِينَ كَفَرُوا ۝ اَوْ لَمْ يَرَوْا اِلَّا الظُّلُمَ
خدا آئینہ او پر چہ نذر بنیات آیا کہتے تھے
چون کے سوئے او کی نگاہ میں ہر چیز پہلا وہ کون ہے
هُوَ جَدُّ لَكُمْ يَتَصَرَّكُم مِّنْ دُونِ الرَّحْمَنِ
وہو نہ کہتے ہر ایک شافرت میں ہر شمارا بخیر خدا
فَوَيْلٌ لِلَّذِينَ يَتَّبِعُونَكَ مِنَ الْمُدَّةِ وَالْمُكَدِّ
وہوئے تھاری تھو بد کر کے گی رحمن کے ہوا
اِنَّ الْكَافِرُونَ الْاِثْمُ غَرُوبٌ ۝ اَمْ مِنْ هَذَا
بسم الله الرحمن الرحيم
بسم الله الرحمن الرحيم
الَّذِي يَدْعُوْكَ اَنْ تَعْبُدَ مِنْ دُونِ الْاِلٰهِ ۝
انکہ روئے تھو شمارا اگر باز گیر خدا رزق خود را کہہ
اور روزی کے تھو تھو اگر وہ رکھ چھوے اپنی روزی کہہ

نذیری
بسم الله الرحمن الرحيم
بسم الله الرحمن الرحيم

۱۷

۱۸

۱۹

۲۰

الحمد لله

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله رب العالمين
والصلاة والسلام على
سيدنا محمد وآله

۲۱

عَتَوْا نَفْوًا ۖ اَقْمِنِّي مَكِبًا عَلٰی وَجْهِهِ

سرگشتی در میدانِ اباسیکه بروی گویسار افتاده بروی خود
شرارت اورید کیسے بھلا ایک جو چلے او نہا اپنے مونہ پر

۲۲

اَهْدَىٰ اَمْرًا مِّنْ مَّكِبَةٍ سَوِيًّا عَلٰی صِرَاطٍ مُّسْتَقِيمٍ

راہ یافتہ ترست یا سیکہ میر و راست افتاده بر راہ راست
وہ سید ہی راہ پا سیکہ باوہ چلے سیدہ ایک سیدی پر

قُلْ هُوَ الَّذِي اَنْشَأَكُمْ وَجَعَلَ لَكُمُ السَّمْعَ

گو اوست آنکہ بنیاد بنسار و دید اور و بر یکساں
تو کہہ دہی بے جسے نکال کر آئیا اور بنا دیے تلوکان

۲۳

وَالْاَبْصَارَ ۚ وَلَافْتَدٰٓءُ قَلِيْلًا مَّا تَشْكُرُوْنَ

و وہا اندکے شکر میکنید ہوتے ہو
اور آسکھیں اور دل توڑا تم حق مانتے ہو

قُلْ هُوَ الَّذِي ذَرَأَكُمْ فِی الْاَرْضِ وَیَلِیْکُمْ

گو اوست آنکہ برا گندہ ساخت بنسار اور زمین و بسوی ارض
تو کہہ دہی بے جسے کہتا یا تلوکان زمین میں اور اوس کی

۲۴

مُخْسِرُوْنَ ۚ وَیَقُولُوْنَ مَتٰی هٰذَا الْاَمْرُ

بر آگفتہ خواہد شد و سگو بند کافر اوس کی شہادت دہدہ
اگستہ کیسے چاہو گے اور کہتے ہیں کبھی آئے گا

۲۵

اَنْفِیْکُمْ مِّنْ قَبْلِ هٰذَا ۚ قُلْ اِنَّ الْعِلْمَ لَمِنَ

اگر راست گویا
اگر تم پہلے ہو تو کہہ دہی

کتابخانه عمومی سید الشهدا

SECRET

اللَّهُ وَإِنَّمَا أَنَا نَذِيرٌ مُبِينٌ ۝ فَلَمَّا رَأَوْهُ زُلْفَةً

دین است و بجز این نیست که من بپایانده اش کام و درگاه که من بپایانده اش
اسمای یار و دین نمی در سید و الایون کول که در و بپایانده اش
سپیت و وجوه الذین کفرو او قبل هذا الذی
ناخوش کرد و در سید و الایون کول که در و بپایانده اش
بریک بن و بپایانده اش که در و بپایانده اش

كُنْتُمْ بِهِ تَدْعُونَ ۝ قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ أَهْلَكْنِي

اور اپنی حبیبیہ جو اپنا دین اور اہل کلمہ مرا
مرا ہے۔ یہی تو کہہ بہلا ویو تو اگر ہاں کہہا ویو کہ مجھ
اللہ و من معی اور حینا فمن عند الکفرین

انہوں نے کہا کہ تمہارا من انداز ہے کہ تمہاری رائے یہ ہے کہ جیسا کہ میں نے کہا ہے

مِنْ عَذَابِ الْيَمِّ قُلْ هُوَ الرَّحْمَنُ أَمْنَاهُ عَلَيْهِ

در عذاب و درد رسیده با او است بشناید و ایمان آورد و در
دلش کی با شیعی تو که در وی رحمت است هم نیلے او کو مانا و نورانی بود

وَكُنَّا فِتْنَةً لِّمَنْ هُمْ بِهَا مُتَّبِعُونَ

ہر دو سال کا ایک بار کون پر ہے صرغ ہکا و میں تو ہکا

گر شود آب شفا فرورفته پس که سار و بشا آید و آن را

اگر ہو رہے ہیں صبح کو پانی تمہارا خشک پتھر کون پہنچو گا دیکھو ان کی خبر

وہابیہ
مذہب
اکبر الظمف
وہابیہ

تَدْعُونِ أَهْلَكُنِي
وَرَأَيْتُ

فَسَيَعْلَمُونَ

4

P.V.

14

۲۹

78

سَوْن لَيْكُ وَقِيلَ لِبَعْضِهَا لَيْكُ وَبَعْضُهَا لِبَعْضِهَا
 اَيَاتُهَا وَكَلِمَاتُهَا وَحُرُوفُهَا وَرُكُوعَاتُهَا
 بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

ن وَالْقَلَمِ وَمَا يَسْطُرُونَ ۝ مَا أَنْتَ بِمُعْجِزٍ
 رَّبِّكَ يُجَبِّئُكَ ۝ وَإِنَّكَ لَآ جُرْأَتِي بِمُتَوَلِّئٍ
 وَإِنَّكَ لَعَلَىٰ خُلُقٍ عَظِيمٍ ۝ فَتَبَصَّرْ بِبَصَرٍ
 يَا أَيُّهَا الْمَفْتُونُ ۝ إِنَّ رَبَّكَ هُوَ أَعْلَمُ بِمَا
 ضَلَّ عَنْ سَبِيلِهِ وَهُوَ أَعْلَمُ بِالْمُهْذَبِينَ ۝

بِأَيْدِيهِمْ
 بِنُورِهَا وَنُورِهَا
 نُوْرُهَا

فلان سب سے بہتر ہے
 پسند کریں ۱۲ مئی
 ہوا کہ نودہ ہری باؤن کا

فَلَا تَطْعَمُ الْكَذِبِينَ ۝ وَذُ وَالْوُتْدِهِنْ

پس زمان بے دروغ دارند گارا آرزو کردی کہ طاعت کنی

سو تو کہانہ مان چہو سلا سب نے رالون کا وہ چاہتے ہیں کسی طرح طاعت

فِيكَ هُنَا ۝ وَلَا تَطْعَمُ كُلَّ حَلْفٍ مِّمَّنْ

نما ایشان نیز طاعت کنند و زمان قبول کن ہر سب سے سو گندہ محفورا

تورہ بی و سب سے ہر اور کہانہ مان کسی میں کہا وہاں سے کا دیکھ

ہاں و مشا و سب سے سباع للخبير معتد ائیم

ہر عیب کنندہ را پر و زہ سب سے ہر کل کنندہ ہال از حد گوسفند کا

عَمَلٍ بِمَا تَدْرِكُ زَكِيًّا ۝ أَنْ كَانَ ذَا

ہر وقت رو بہ کار بعد ازین ہمہ ہر وقت بقوم رائہ اصل الثبات

مَالٍ وَبَيْنَ ۝ إِذَا شِئْتَ عَلَيْهِ أَيْتَانِ قَالَ

مال و فرزند ان کہیں کرد چون خواندہ شود برو امانت ما گوئی

اسْطِيرَ الْأَوَّلِينَ ۝ سَكَنَ عَلَى الْخُرُطُومِ

انسانہ پیشین است ووغ خواہم نہاد او را بر بینی

اَنَا بَلَوْنَهُمْ كَمَا بَلَوْنَا أَصْحَابَ الْجَنَّةِ إِذَا قِيلُوا

ہر آئینہ ما آرزو دم الشفا از آنکہ ز نودہ بودیم خداوند ان سب سے ہر

کرم بدو علی سالیان تصبیان
 صفات زبانش ۱۲ مئی
 آن

بسم اللہ الرحمن الرحیم
 وادب الہا الفات وحقہا
 صفت ایم روی عن م
 التسلل مع البد

موسیٰ بن جعفر
 از سواد کون
 سواد کون
 سواد کون

صفت زبانش
 صفت زبانش
 صفت زبانش

صفت زبانش
 صفت زبانش
 صفت زبانش

حاشیہ: ہر صبح صبح کی دعا کہ اللہ تعالیٰ ہمیں صحت و شفا عطا فرمائے۔
 اور صبح کی دعا کہ اللہ تعالیٰ ہمیں صحت و شفا عطا فرمائے۔
 اور صبح کی دعا کہ اللہ تعالیٰ ہمیں صحت و شفا عطا فرمائے۔

۱۸
 ۱۹
 ۲۰
 ۲۱
 ۲۲
 ۲۳
 ۲۴
 ۲۵
 ۲۶
 ۲۷
 ۲۸
 ۲۹
 ۳۰
 ۳۱
 ۳۲
 ۳۳
 ۳۴
 ۳۵
 ۳۶
 ۳۷
 ۳۸
 ۳۹
 ۴۰
 ۴۱
 ۴۲
 ۴۳
 ۴۴
 ۴۵
 ۴۶
 ۴۷
 ۴۸
 ۴۹
 ۵۰
 ۵۱
 ۵۲
 ۵۳
 ۵۴
 ۵۵
 ۵۶
 ۵۷
 ۵۸
 ۵۹
 ۶۰
 ۶۱
 ۶۲
 ۶۳
 ۶۴
 ۶۵
 ۶۶
 ۶۷
 ۶۸
 ۶۹
 ۷۰
 ۷۱
 ۷۲
 ۷۳
 ۷۴
 ۷۵
 ۷۶
 ۷۷
 ۷۸
 ۷۹
 ۸۰
 ۸۱
 ۸۲
 ۸۳
 ۸۴
 ۸۵
 ۸۶
 ۸۷
 ۸۸
 ۸۹
 ۹۰
 ۹۱
 ۹۲
 ۹۳
 ۹۴
 ۹۵
 ۹۶
 ۹۷
 ۹۸
 ۹۹
 ۱۰۰

۱۸
 ۱۹
 ۲۰
 ۲۱
 ۲۲
 ۲۳
 ۲۴
 ۲۵
 ۲۶
 ۲۷
 ۲۸
 ۲۹
 ۳۰
 ۳۱
 ۳۲
 ۳۳
 ۳۴
 ۳۵
 ۳۶
 ۳۷
 ۳۸
 ۳۹
 ۴۰
 ۴۱
 ۴۲
 ۴۳
 ۴۴
 ۴۵
 ۴۶
 ۴۷
 ۴۸
 ۴۹
 ۵۰
 ۵۱
 ۵۲
 ۵۳
 ۵۴
 ۵۵
 ۵۶
 ۵۷
 ۵۸
 ۵۹
 ۶۰
 ۶۱
 ۶۲
 ۶۳
 ۶۴
 ۶۵
 ۶۶
 ۶۷
 ۶۸
 ۶۹
 ۷۰
 ۷۱
 ۷۲
 ۷۳
 ۷۴
 ۷۵
 ۷۶
 ۷۷
 ۷۸
 ۷۹
 ۸۰
 ۸۱
 ۸۲
 ۸۳
 ۸۴
 ۸۵
 ۸۶
 ۸۷
 ۸۸
 ۸۹
 ۹۰
 ۹۱
 ۹۲
 ۹۳
 ۹۴
 ۹۵
 ۹۶
 ۹۷
 ۹۸
 ۹۹
 ۱۰۰

۱۸
 ۱۹
 ۲۰
 ۲۱
 ۲۲
 ۲۳
 ۲۴
 ۲۵
 ۲۶
 ۲۷
 ۲۸
 ۲۹
 ۳۰
 ۳۱
 ۳۲
 ۳۳
 ۳۴
 ۳۵
 ۳۶
 ۳۷
 ۳۸
 ۳۹
 ۴۰
 ۴۱
 ۴۲
 ۴۳
 ۴۴
 ۴۵
 ۴۶
 ۴۷
 ۴۸
 ۴۹
 ۵۰
 ۵۱
 ۵۲
 ۵۳
 ۵۴
 ۵۵
 ۵۶
 ۵۷
 ۵۸
 ۵۹
 ۶۰
 ۶۱
 ۶۲
 ۶۳
 ۶۴
 ۶۵
 ۶۶
 ۶۷
 ۶۸
 ۶۹
 ۷۰
 ۷۱
 ۷۲
 ۷۳
 ۷۴
 ۷۵
 ۷۶
 ۷۷
 ۷۸
 ۷۹
 ۸۰
 ۸۱
 ۸۲
 ۸۳
 ۸۴
 ۸۵
 ۸۶
 ۸۷
 ۸۸
 ۸۹
 ۹۰
 ۹۱
 ۹۲
 ۹۳
 ۹۴
 ۹۵
 ۹۶
 ۹۷
 ۹۸
 ۹۹
 ۱۰۰

۱۸
 ۱۹
 ۲۰
 ۲۱
 ۲۲
 ۲۳
 ۲۴
 ۲۵
 ۲۶
 ۲۷
 ۲۸
 ۲۹
 ۳۰
 ۳۱
 ۳۲
 ۳۳
 ۳۴
 ۳۵
 ۳۶
 ۳۷
 ۳۸
 ۳۹
 ۴۰
 ۴۱
 ۴۲
 ۴۳
 ۴۴
 ۴۵
 ۴۶
 ۴۷
 ۴۸
 ۴۹
 ۵۰
 ۵۱
 ۵۲
 ۵۳
 ۵۴
 ۵۵
 ۵۶
 ۵۷
 ۵۸
 ۵۹
 ۶۰
 ۶۱
 ۶۲
 ۶۳
 ۶۴
 ۶۵
 ۶۶
 ۶۷
 ۶۸
 ۶۹
 ۷۰
 ۷۱
 ۷۲
 ۷۳
 ۷۴
 ۷۵
 ۷۶
 ۷۷
 ۷۸
 ۷۹
 ۸۰
 ۸۱
 ۸۲
 ۸۳
 ۸۴
 ۸۵
 ۸۶
 ۸۷
 ۸۸
 ۸۹
 ۹۰
 ۹۱
 ۹۲
 ۹۳
 ۹۴
 ۹۵
 ۹۶
 ۹۷
 ۹۸
 ۹۹
 ۱۰۰

۱۸
 ۱۹
 ۲۰
 ۲۱
 ۲۲
 ۲۳
 ۲۴
 ۲۵
 ۲۶
 ۲۷
 ۲۸
 ۲۹
 ۳۰
 ۳۱
 ۳۲
 ۳۳
 ۳۴
 ۳۵
 ۳۶
 ۳۷
 ۳۸
 ۳۹
 ۴۰
 ۴۱
 ۴۲
 ۴۳
 ۴۴
 ۴۵
 ۴۶
 ۴۷
 ۴۸
 ۴۹
 ۵۰
 ۵۱
 ۵۲
 ۵۳
 ۵۴
 ۵۵
 ۵۶
 ۵۷
 ۵۸
 ۵۹
 ۶۰
 ۶۱
 ۶۲
 ۶۳
 ۶۴
 ۶۵
 ۶۶
 ۶۷
 ۶۸
 ۶۹
 ۷۰
 ۷۱
 ۷۲
 ۷۳
 ۷۴
 ۷۵
 ۷۶
 ۷۷
 ۷۸
 ۷۹
 ۸۰
 ۸۱
 ۸۲
 ۸۳
 ۸۴
 ۸۵
 ۸۶
 ۸۷
 ۸۸
 ۸۹
 ۹۰
 ۹۱
 ۹۲
 ۹۳
 ۹۴
 ۹۵
 ۹۶
 ۹۷
 ۹۸
 ۹۹
 ۱۰۰

لَيَسْرُ مِنْهَا مُصْحِينَ ۝ وَلَا يَسْتَنْبِقُونَ ۝ فَطَلَا
 کہ البتہ درو کھنڈ بوستان از صبح کنان در آن شاد اللہ تعالیٰ کھنڈ بوستان
 کہ او سکایوہ توڑن سیکے صبح کو اور ان شاد اللہ تعالیٰ کھنڈ بوستان
 عَالِمًا طَائِفٌ مِنْ رَبِّكَ وَهُمْ نَائِمُونَ ۝
 بر آن بوستان ملک از جانب پروردگار تو مرد ایشان خفته بودند
 او سیر کوئی ہمیشہ والا تیرے رب کی طرف سے اور وہ سو رہے
 فَأَصْبَحَتْ كَالصُّهْرِ ۝ فَتَنَادَ وَأُصْبِحُوا
 پس شد مانند رزاعت برده شد پس بیکدیگر آواز او صبح کنان
 صبح تک ہو رہا جسے ٹوٹ چکا پھر اس میں بیکدیگر صبح ہوئے
 إِنَّ أَغْدُوًا عَلَىٰ حَرِّكَمْ ۝ إِنَّكُمْ تَصْرَفُونَ ۝
 کہ بگاہ روید کشت عود اگر درو کھنڈ ہوا
 کہ سویرے چلو آئے کہیت پر اگر تمکو توڑنا ہے
 فَانْطَلَقُوا وَهُمْ يَخَافُونَ ۝ أَنْ لَا يَدْخُلَهَا
 پس رفتند بیکدیگر گھر سخن بیان گو بیان باید کہ داخل نشود در
 پھر چلے اور اس میں کہتے تھے جیکے جیکے کہ اندر نہ آوے اور
 الْيَوْمَ عَلَيْكُمْ مَسْكِينٌ ۝ وَغَدُوًا عَلَىٰ حَرِّ
 امروز بر شما بیچارے بگاہ روید برنت گل
 آج تمہارے پاس کوئی محتاج اور سویرے چلے تھے
 قَدِيرِينَ ۝ فَلَمَّا رَأَوْهَا قَالُوا إِنَّا لَضَالُونَ ۝
 تو را بزم خود پس انگاہ کہ دیدن از بوستان کھنڈ ہوا
 زور پر پھر جب او سکود کیا بویکے ہم راہ ہو سیکے

تبارک الله

ما یغنی ربی و ما یشکر عبادی
 جانان کین اور عاقلان کین
 کہ ہم سب سے فضیلت میں ہوں

بَلْ نَحْكُمُ مَوْتَهُمْ ۖ قَالَ أَوْ لَسْتَ تَعْلَمُ ۚ

بلکہ ہم ان کو زندہ کر دیتے ہیں ۚ کہتا ہے کیا تو نہیں جانتا ۚ

لَا تَعْلَمُ أَشَدُّ الْعَذَابِ ۚ قَالَ أَسْبَحْنِ رَبَّنَا ۖ

تو نہیں جانتا کہ عذاب کا کیا حال ہے ۚ کہتا ہے اے ہمارے رب! ہم تجھ کو سبوح

كُنَّا ظَالِمِينَ ۖ فَأَقْبَلَ بَعْضُهُمْ عَلَىٰ بَعْضٍ

ہوئے ظالمین ۖ پھر آپس میں روئے آور دیئے بعض ان میں سے بعض

يَتَكَلَّمُونَ ۚ قَالَ أَوَلَيْسَ لَنَا طَافِعِينَ

کہنے والے ۚ کہتا ہے کیا ہمیں بچانے والے نہیں ہیں

عَلَيْهِ رَبَّنَا أَنْ يَبْدِلَنَا خَيْرًا مِنْهَا ۖ إِنَّا إِلَىٰ رَبِّنَا

ہمیں بہتر سے بدلتے ہیں ۖ اے ہمارے رب! ہم تجھ کے پاس سے بہتر سے بدلتے ہیں

رَاغِبُونَ ۚ كَذَلِكَ الْعَذَابُ وَلَعَذَابُ

آرزو کرنے والے ۚ اسی طرح عذاب ۖ اور عذاب کی

الْآخِرَةُ أَكْبَرُ لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ ۚ

آخرت بڑی تر ہے اگر ان کو سمجھ سکتے ہوں

ما یغنی ربی و ما یشکر عبادی
 سب سے فضیلت میں ہوں

یٰٰمَدَنَّا
 اح ار

۳۴

لِّلْمُتَّقِينَ عِنْدَ رَبِّهِمْ سُبُحَاتُ النُّعْمِ افْتَحِلُوا

هر آینه متقین از نزدیک پروردگار ایشان و ستایشها بگفتند ای اگر دایم
در دالون کو اپنے رب کے پسریغ میں نعمت کی کیا تم کریں

۳۵

اَلْمُسْلِمِينَ كَالْجُرْمِیْنَ ۝ مَا لَكُمْ كَيْفَ تَحْكُمُونَ

مسلمانان را مانند گناہگران چیست شما را چگونه مقرر میکنید
حكم بردارون کو برابر گناه گارون کی کیا ہوا تم کو کیسی بات مقرر

۳۶

اَمْ لَكُمْ كِتَابٌ فِیْهِ تَدْرُسُونَ ۝ اِنَّ لَكُمْ

آیات نزدیک شما کتابی هست کہ در وہ کتاب پڑھتے ہو کہ ہر آیت سے
کیا تم پس کوئی کتاب ہے جس میں پڑھتے ہو اس میں تم

۳۷

فِیْهِ لِمَا تُخَيَّرُونَ ۝ اَمْ لَكُمْ اٰمِرٌ عَلٰیكُمْ

و مبادا آنچه اختیار میکنید آیت شما را چھدا حکم ہے پڑھنا
جو پسند کرو کیا تم سے نہیں آئیں ہیں

۳۸

بَلِّغْهُ اِلٰی یَوْمِ الْقِیَمَةِ ۝ اِنْ لَّكُمْ لِمَا تَحْكُمُونَ

کہ حکم آن تا قیامت پہنچا دین منہوں کہ ہر آیت شمارا چھدا
پوری قیامت کے دن تک پہنچے کہ تم کو ملے گا جو تم کو

۳۹

سَلَامٌ اَیُّهُمْ بِذٰلِكَ زَعِمَ ۝ اَمْ لَكُمْ

پس از شرکان کہ ام کہہ از ایشان بانمودہ مستعد آئیں
پوچھتے ہیں ان میں سے کون اسکا ذمہ لیتا ہے کیا اون

۴۰

شُرَكَاءُ فَاَنْتُمْ تَوَلَّوْا وَاُولٰٓئِكَ اَعْمٰوُ

شرکان ہستہ تیں باید کہ بار شرکان خود برا اگر
کوئی شرک پرین تو کیا ہے سب سے آوین اس شرک پر اگر وہ

لِمَا تُخَيَّرُونَ

۱۱ طحا

بَلِّغْهُ اِلٰی یَوْمِ الْقِیَمَةِ ۝ اِنْ لَّكُمْ لِمَا تَحْكُمُونَ
علی الخالیہ والیوم
فیہ النظر فی الاول
امانہ

شُرَكَاءُ

شرکانی
الان

10

[illegible]

بکیت

صَلِّينَ ٥ يَوْمًا يَكْتَفِي عَنْ سَائِرِ يَوْمَاتِهِ

راست گویند روزی که جامه برداشته شود از ساق و خوانده شود
 سیحی بین جان کھولی جاوید پندلی اور بلاک جان
 الی السجود فلا یستطیعون ۞ خَشَعَةً
 بسوی سجده پس تو آئند نماز ظاہر شد

سجدہ کو پہنچ کر سٹین
نوی ہین
ابصر ہم ترہقہم ذلہ وقد کا نواید عوان

برجستہا سی ایشان فروگیر و ایشانرا خواری و ہر آئینہ خواندہ می کشند
افکنی آنکہین چہ می آتی ہے اون پر زلت اور پہلے او کو کلاہ تہ
إِلَى السَّجْدِ وَهُمْ سَلَامٌ ۝ فَلْيَدْنِي وَمَنْ

بسم اللہ الرحمن الرحیم
 حال آنکہ الباقی علت بودند پس بگذر از بابا کی که
 سجده کو اردوہ نیکی ہے اب چہور دیے جملہ اور
 کذب بھذا الحدیث سنسیدار جہم من

دروغ می نمود این سخن را باین پایه خوانیم کشیدن حاکم را
چون پهلایان و انکو اس بات که تمام شیرازی بپیرای او ازین رو
حیت لایعلون و اما لایعلون

از ان راه کہ مخی دانستند و بہلت خواہم داد ایشان را بہ آنکہ حدیث
 جہان سے پہنچ جائیں گیے اور انکو وہاں تک لے جائیں کہ وہاں تک پہنچیں اور

مجلس است آیامی طلبی از اینجا عه مزدی لیس ایشان اتروان
چهار، اسکیا نو مانگیا هیے او ن سیه کچھ نیگ سولون پرستی

۱۰۰
 ۱۰۱
 ۱۰۲
 ۱۰۳
 ۱۰۴
 ۱۰۵
 ۱۰۶
 ۱۰۷
 ۱۰۸
 ۱۰۹
 ۱۱۰
 ۱۱۱
 ۱۱۲
 ۱۱۳
 ۱۱۴
 ۱۱۵
 ۱۱۶
 ۱۱۷
 ۱۱۸
 ۱۱۹
 ۱۲۰
 ۱۲۱
 ۱۲۲
 ۱۲۳
 ۱۲۴
 ۱۲۵
 ۱۲۶
 ۱۲۷
 ۱۲۸
 ۱۲۹
 ۱۳۰
 ۱۳۱
 ۱۳۲
 ۱۳۳
 ۱۳۴
 ۱۳۵
 ۱۳۶
 ۱۳۷
 ۱۳۸
 ۱۳۹
 ۱۴۰
 ۱۴۱
 ۱۴۲
 ۱۴۳
 ۱۴۴
 ۱۴۵
 ۱۴۶
 ۱۴۷
 ۱۴۸
 ۱۴۹
 ۱۵۰
 ۱۵۱
 ۱۵۲
 ۱۵۳
 ۱۵۴
 ۱۵۵
 ۱۵۶
 ۱۵۷
 ۱۵۸
 ۱۵۹
 ۱۶۰
 ۱۶۱
 ۱۶۲
 ۱۶۳
 ۱۶۴
 ۱۶۵
 ۱۶۶
 ۱۶۷
 ۱۶۸
 ۱۶۹
 ۱۷۰
 ۱۷۱
 ۱۷۲
 ۱۷۳
 ۱۷۴
 ۱۷۵
 ۱۷۶
 ۱۷۷
 ۱۷۸
 ۱۷۹
 ۱۸۰
 ۱۸۱
 ۱۸۲
 ۱۸۳
 ۱۸۴
 ۱۸۵
 ۱۸۶
 ۱۸۷
 ۱۸۸
 ۱۸۹
 ۱۹۰
 ۱۹۱
 ۱۹۲
 ۱۹۳
 ۱۹۴
 ۱۹۵
 ۱۹۶
 ۱۹۷
 ۱۹۸
 ۱۹۹
 ۲۰۰

۱۔ خانقاہ کی بنیاد
 ۲۔ خانقاہ کی بنیاد
 ۳۔ خانقاہ کی بنیاد
 ۴۔ خانقاہ کی بنیاد
 ۵۔ خانقاہ کی بنیاد
 ۶۔ خانقاہ کی بنیاد
 ۷۔ خانقاہ کی بنیاد
 ۸۔ خانقاہ کی بنیاد
 ۹۔ خانقاہ کی بنیاد
 ۱۰۔ خانقاہ کی بنیاد

کلمہ یعنی بوس علیہ السلام

کلمہ یعنی بوس علیہ السلام
نویسندہ کا اور بوس علیہ السلام
بوس علیہ السلام

نذرانہ

کلمہ یعنی بوس علیہ السلام
نویسندہ کا اور بوس علیہ السلام
بوس علیہ السلام

لینا لقیونک

کلمہ و این کی نسبت از شریف
عزادند

۲۴

مُثْقَلُونَ ۝ أَمْ عِنْدَ هُمْ الْغَيْبُ فَهُمْ

گران بارند آیا نزد یک انجام علم غیب است پس ایشان
بر چه پڑتی ہے کیا اون کے پاس خیر ہے غیب کی سودہ

۲۶

يَكْتُبُونَ ۝ فَاصْبِرْ لِحُكْمِ رَبِّكَ وَلَا تَكُنْ

می نویسند پس صبر کن بہتظار حکم پروردگار خود و مباش
لکھ لائے ہیں اب تو ہر راہ دیکھ اپنے رب کے حکم کی ہوت ہو

۲۸

كَصَاحِبِ الْحُوتِ إِذْ نَادَىٰ وَهُوَ مَكْظُومٌ

مانند صاحب مایہی مگر چون دعا کرد و او پر از غم شد بود
جیسے مچھلی والا جب پکارا اور وہ غصہ میں پرا تھا

۲۹

لَوْلَا أَن تَدْرِكَهُ نِعْمَةُ مَوْلَىٰهِ فَكَانَ مِنَ الْمَرْكُومِينَ

الگوانست کہ دریافت اور رحمتی از جانب پروردگار او کہ نہ توفیق
اگر نہ سبھا تا او کو احسان میرے رب کا تو ہنسی کا گامی پڑتا

۵۰

وَهُوَ مَذْمُومٌ ۝ فَاجْتَبِهْ رَبَّهُ فَقِمْلَهُ مِنْ

و او بد حال بود پکارا پس برگزیدش پروردگار او پس ساخت و از
الزام کہا کہ بہر نواز او کو او سے رستہ پر کرد و او کو

الصَّالِحِينَ ۝ وَإِنْ يَكَادُ الَّذِينَ كَفَرُوا

حدہ صالحان ہر آئندہ نزدیکند گمراہی میں
نیکوں میں قتل اور مکر تو

لَيَلْقَوْنَكَ بِأَبْصَارِهِمْ لَمَّا سَمِعُوا الذِّكْرَ

کہ بغیر آنکہ ترا بچشمہا تیز خود چون شنیدند قرآن را
کہ دکا دین تجھ کو اپنی نگاہوں سے جب سنتے ہیں سمجھوت

شارک الہ

بسم اللہ الرحمن الرحیم
 سیدنا محمد بن عبد اللہ

وَقَوْلُونَ إِنَّهُ لَكُنُوزٌ وَمَا هُوَ إِلَّا ذِكْرٌ لِلْعَالَمِينَ
 و میگویند هر آینه این بنیامردیو است بحقیقت نیست این را اگر عالمها را
 اورستے ہیں رہ باولا نہیں ہے اور یہ تو ہی سچو کی اساس ہے جان لوگو
 سورة الحاقة نزلت بمكة ثم المصاحف
 اياتها كلما تها حروفها و ركوعاتها
 بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

۵۱
 ۵۲

ربیع

مصرع کویطالع از نزدیک بنده این
 که موی آیت این است غنوت نیست
 چیست آن غنوت نیست در هر
 مطلع ساختن تا که چیست غنوت
 ثابت بعد از آن بعد غنوت
 که گشتن بر بیان از نور
 ۱۲

الْحَاقَّةُ ۝ مَا الْحَاقَّةُ ۝ وَمَا أَدْرَاكَ مَا
 قیامت چیست آن قیامت و چه چیز جزو از کردن چیست
 ده ثابت ہو چکی کیا ہے وہ ثابت ہو چکی اور تو کیا بوجہ کیا
 الْحَاقَّةُ ۝ كَذَّبَتْ ثَمُودُ وَعَادٌ بِالْقَارِعَةِ ۝
 آن قیامت ہو دروغ شمر و قبیله شود و عاد قیامت را
 ده ثابت ہو چکی و جو ہلا یا نور اور عاد نے اوس کہے والی کو
 فَأَمَّا ثَمُودُ فَأَهْلِكُوا بِالطَّاغِيَةِ ۝ وَأَمَّا عَادُ
 اما ثمود پس ہلاک کردہ شد الطاغیہ بنوہ شد
 سو وہ جو نو و ہلاک ہو گئے اور عہد سے و اور جو عاد ہے
 فَأَهْلِكُوا بِسُحُورِ عَالِيَةِ ۝ سَخَّرَ هَا
 پس ہلاک کردہ شد السخیر عالت از حد گشتہ خدا کی گشتہ این باد
 سو کہیا گئے ہند کی سستہ کی باز کی لاف کی عانی کی تو کی

۱

۳۲

۵

۴

من یفنی قیامت خیز

سیدنا محمد بن عبد اللہ
 سیدنا ابوبکر بن علی

عَلَيْكُمْ سَمِعَ كَيْسًا وَثَنِيَّةً أَيْ حَسْبًا

برعاد آهست شب و شبست روز نهانست

فَتَرَى الْقَوْمَ فِيهَا مَضَىٰ ذَاتُ الْأَمَانِ

پس دیدی آن قوم زمین افتاده گویا ایشان شده ناز و

خاویةٌ فَهَلْ تَرَى لَهُمْ مِنْ بَاقِيَةٍ

از کهنگی بر جم شده اند پس آیا می بینی ایشان را هیچ بقیه بجا آورد

فَرْعُونَ وَمُرْقُتُهُ وَالْمُتَفَكِّتُ بِالْخَاطِئَةِ

فرعون و آنکه پیش از او بود و اهل مؤتفکات نیز گناه را

فَقَصَّوْا رُسُلَهُ رَبِّهِمْ فَآخَذَهُمْ أَجْنَافُ

پس فرمان بردار کردند فرستاده پروردگار خود ایشان گرفت اجماع در

رَأْيِهِ إِنَّا لَنَاطِقُا طَعَامًا إِنَّكُمْ وَرَثَتُنَا

بر آینه تا وقتی که از حد گذشت آن سوار کردیم شما را بر

أَنْجَارٍ رِيَّةً لِنَجْعَلَكُمُ الْكِرَامَ وَنَجْعَلَكُمُ الْكِرَامَ

کشتی روان تا کنیم بستاند را بر آب و بیاوریم او را کوش

بهی تاوین ناکه پهن او سکو آتبار و بیاوریم او را کوش

و قیل
ح س ح ح ح

بسم الله الرحمن الرحيم

وَالْأَيُّمِ ۖ فَإِذَا نُفِخَ فِي الصُّورِ نَفْخَةٌ وَاحِدَةٌ

باورد دارند پس چون دمیده شود در صور یکبار و میدان

سنتی و الا بهر چه پیوسته یکبار و میدان

وَحُلَّتِ الْأَرْضُ وَأَجْمَالُ فَدَكَاةٍ وَاحِدَةٍ

و برداشته شود زمین و کوهها را پس کوفته شود و این از اجمال زمین

اور او شده زمین اور بهار بهر یک جاوین یک جاوین

فَيَوْمَئِذٍ وَقَعَتِ الْوَاقِعَةُ ۖ وَانْشَقَّتِ السَّمَاءُ

پس آرزو متحقق شود قیامت و بشکافد آسمان

فِي يَوْمٍ ذُو رُحْيَةٍ ۖ وَالْمَلِكُ عَلَى رُجَائِهَا

پس آسمان آرزو درست شده باشد و فرشتگان برکنار و آسمان با

وَيَجْمَلُ عَرْشُ رَبِّكَ فَوْقَهُمْ يَوْمَئِذٍ ثَمِينَةٌ

و بردارند تخت پروردگار ترا بالا و خوش آرزو درست کس

يَوْمَئِذٍ تَعْرِضُوهَا لَتُخْفِيَ مِنْكُمْ خَافِيَةٌ

آرزو پیش آورده شود شمار اینها را نام از حال شما هیچ

فَأَمَّا مَنْ أَوْبَىٰ كَيْفَ يَمِينُهُ فَيَقُولُ هَلْ عَادَ

اما آنکه اوده شدش نام از حال او بدست رست او گوید بگرد

سَوْسَكًا ۖ فَكَلِمَاتٍ يَتَذَكَّرُ فِيهَا لِيَوْمٍ هَئِثٍ

سو سکه و کلمات یاد آید که در آن روز است

۱۳۸

۱۳۷

۱۵

۱۴

۱۳

۱۸

مجموعه

لا تخفی

ما اب جکی که در این کتاب

کتاب الفقه فی المسائل
در بیان مسائل فقهیه

الحاقه

الرج

۱۹
۲۰
۲۱
۲۲
۲۳
۲۴
۲۵
۲۶
۲۷
۲۸

اَقْرَأْ كِتَابِيَّةً ۝ اِنِّي ظَنَنْتُ اَنِّي مُلِقٌ حِسَابِيَّةً
 بخوانید نامه اعمال هزارین من بعتد بودم که من هم بخوانم حساب خود
 بر شیو میرا کهلاف من بے خیال زکهار که مجبور مناسبت میرفت
 فهُوَ فِي عَيْشَةٍ رَاضِيَةٍ ۝ فِي جَنَّةٍ عَالِيَةٍ ۝
 پس آن شخص در زندگان پسندیده باشد در بهشت بلند که
 سوده بے گذران من من تاقی او بے باغ من بے
 قُطُوفُهَا دَانِيَةٌ ۝ كُلُوا وَاشْرَبُوا هَنِيئًا
 مسوده آن قریب الحصول است گفته شود بخور و بنوشید خور و بنوشید
 حَسْبُكُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ ۝ اَمَّا مَنْ
 حَسْبُكُمْ یوم قیامت بے کما و او بر سرچ بے
 اَوْ تِي كِتَابَةٍ بِشْمَالٍ ۝ فَيَقُولُ اَلَيْسَ بِي كَرَامٌ
 و او شدش نامه اعمال او بدست چپ گوید که کایان بے شد مرا
 مَلَاوَسْكَالًا مَلَوْنِ مَاتَهُ مِنْ دُونِ كِتَابَةٍ ۝ كَسَىٰ طَرَحَ مَجْكَوْنَةٍ
 کتبیہ ۝ و کما در ما حسابیہ ۝ اَلَيْسَ بِي
 نامه اعمال من ایک کاش می درسم حساب من ایک کاش من
 میرا کهلاف او مجبور بنزد هونی کما حساب من کسی طرح و هونی
 كَانَتْ الْقَاضِيَةَ ۝ مَا اَعْنَىٰ عَنِّي مَالِيَّةٌ ۝
 آن کند کار بودی هیچ نفع نکرد از من مال من
 نبر جانی کچه کام نه آیا مجکو مال میرا

تاریخ

۱۲۰
 اگر باون با این بیان بر او ایستای کا
 کاغذ از او ایستای کا
 در این بیان
 در این بیان

هَكَكَ عَنِّي سُلْطَانِيَّةٌ خَلْفَ فَعْلٍ

از آن شد از من پادشاهی که در پشت فعل
 حکمت ببری او کو بر و هر طوق و الو چه
 اسجد صلی الله علیه و آله فی سلسله ذریعها
 و در این دال کیش از روز بخیر سیک که صاحب آن

سَمِعُونَ ذِ رَا عَا فَا سَلَكُوْهُ اِنَّهٗ كَانَ
 سماعی که در این سماعی که در این
 سماعی که در این سماعی که در این

لَا يُؤْمِنُ بِاللّٰهِ الْعَظِيْمِ وَلَا يَحْضُرُ عَلٰى كَلِمَةٍ

ایمان نداشت بجزا بزرگ و نیست نیند او در ملامت طعام و این
 یقین نه تا اندر حوسب که او را کینه که تا فیکر که کلمات
 الْمُسْكِيْنَ فَلَيْسَ لَهُ الْيَوْمَ هُوَ نَاجِمٌ
 پس نیست این شخص امروز اینجا خوشاوندی که
 سو کوئی نه این او سکا آج بهان دوستدار

وَلَا طَعَامٌ اِلَّا مِنْ غَسْلِيْنٍ لَا يَأْكُلُ

و نیست این شخص از طعام مگر از زرد آب که خورند آنرا مگر
 او نه بچه که کانا گز خون کا دهنون کوئی نه کانا و او سکا

الْخَطُوْنُ فَلَا اَقِيْمُ مَا تَبْعُرُوْنَ

گنا بکاران پس نسیم بخورم با آنچه می تبیس
 و می گنهار سو مشم که کانا هون اون بزرگی جو و سیم

۲۱

۳۱

۳۲

۳۳

۳۴

۳۵

۳۶

۳۷

۳۸

الحمد

يَوْمَ مَنُونٍ
دل دم باخلف
روح

۳۹
۴۰
۴۱
۴۲
۴۳
۴۴
۴۵
۴۶
۴۷
۴۸
۴۹
۵۰
۵۱
۵۲
۵۳
۵۴
۵۵
۵۶
۵۷
۵۸
۵۹
۶۰
۶۱
۶۲
۶۳
۶۴
۶۵
۶۶
۶۷
۶۸
۶۹
۷۰
۷۱
۷۲
۷۳
۷۴
۷۵
۷۶
۷۷
۷۸
۷۹
۸۰
۸۱
۸۲
۸۳
۸۴
۸۵
۸۶
۸۷
۸۸
۸۹
۹۰
۹۱
۹۲
۹۳
۹۴
۹۵
۹۶
۹۷
۹۸
۹۹
۱۰۰

وَمَا لَا تُبْصِرُونَ ۝ إِنَّهُ لَقَوْلُ رَسُولٍ كَرِيمٍ ۝
وہاں جو چیزیں نہیں دیکھتے یہ کہا ہے ایک پیغام لایا گیا ہے کہ
وَمَا هُوَ بِقَوْلِ شَاعِرٍ قَلِيلًا مَّا تُوْمِنُونَ ۝
وہیست ان گفتار شاعر اند کے ایمان می آرید
وَلَا يَقُولُ كَا هَٰؤُلَاءِ قَالُوا مَّا تَدْكُرُونَ ۝
اور نہیں یہ کہا کسی شاعر کا تم تھوڑا یقین کرتے ہو
تَنْزِيلُ مِزْرَبٍ الْعَلِيِّ ۝ وَكَوْتُقُولُ
فرود آور دہندہ است از جانب پروردگار عالمی اگر می بستاند
عَلَيْنَا بَعْضُ الْأَقْوَالِ ۝ لَا خُذْنَا مِنْهُ
بر ما بعض کوئی بات
يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَوْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ۝
ایہو ایمان آئینہ کو اگر تم جانتے ہو
مِنْكُمْ مَنْ أَحْلَاهُ عَنْهُ حُجْرَتٍ ۝ وَإِنَّهُ لَتَذَكَّرُ
از میں کس کو از و بایز و از و ایمنی خود
تَمِيزُ كَوْنِي هَٰؤُلَاءِ مِنْكُمْ ۝ وَكَوْتُقُولُ
تم میں کوئی ہوں ان میں سے
وَمَا لَا تُبْصِرُونَ ۝ إِنَّهُ لَقَوْلُ رَسُولٍ كَرِيمٍ ۝
وہاں جو چیزیں نہیں دیکھتے یہ کہا ہے ایک پیغام لایا گیا ہے کہ
وَمَا هُوَ بِقَوْلِ شَاعِرٍ قَلِيلًا مَّا تُوْمِنُونَ ۝
وہیست ان گفتار شاعر اند کے ایمان می آرید
وَلَا يَقُولُ كَا هَٰؤُلَاءِ قَالُوا مَّا تَدْكُرُونَ ۝
اور نہیں یہ کہا کسی شاعر کا تم تھوڑا یقین کرتے ہو
تَنْزِيلُ مِزْرَبٍ الْعَلِيِّ ۝ وَكَوْتُقُولُ
فرود آور دہندہ است از جانب پروردگار عالمی اگر می بستاند
عَلَيْنَا بَعْضُ الْأَقْوَالِ ۝ لَا خُذْنَا مِنْهُ
بر ما بعض کوئی بات
يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَوْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ۝
ایہو ایمان آئینہ کو اگر تم جانتے ہو
مِنْكُمْ مَنْ أَحْلَاهُ عَنْهُ حُجْرَتٍ ۝ وَإِنَّهُ لَتَذَكَّرُ
از میں کس کو از و بایز و از و ایمنی خود
تَمِيزُ كَوْنِي هَٰؤُلَاءِ مِنْكُمْ ۝ وَكَوْتُقُولُ
تم میں کوئی ہوں ان میں سے

ہم کو کچھ عادت سیان
است راست اسیر راہین
خود بگو و تمیز کردن او را
ایہو ایمان اسلوب گفتار
دل سے اگر چہ وہی
تو اول اسکا دشمن الہ ہو گا
ماہر کو کہ اسکا دشمن الہ ہو گا
کامیاب اسکا دشمن الہ ہو گا
ایہو ایمان اسلوب گفتار
۱۲

الْمُتَّقِينَ ۝ وَاِنَّا لَنَعْلَمُ اَنْ مِّنْكُمْ سَاجِدًا ۝
 پر ہمیں گارانتا ہے کہ آئینہ مایہ نازیم کہ بعض نمک و دروغ ایذاہ ز
 در راہوں کو اور عکس معلوم ہو سکے کہ زمین بعضے ہو سکتا ہے
 وَاِنَّهُ لَخَبِيرٌ عَلٰی الْكَافِرِيْنَ ۝ وَاِنَّهُ سَعِيٌّ
 وہ آئینہ ترانہ حیرت است بر کافران وہ آئینہ ترانہ حیرت
 اور وہ جو سبک بخدا ہے شکون پر اور وہ جو کمال
 اَلْيَقِيْنَ فَيَسْجُدْ لِرَبِّكَ الْعَظِيْمِ ۝
 درست است پس پاکی یا دکن پروردگار بزرگ و عظیم
 یقین کرے کیے ہے اب بول پاکی آپسب نام کی پست
 سورة المعارج نزلت بمكة ثم النبا
 آیاتھا وکلانھا وحروفھا وركوعاتها
 بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

۴۸
۴۹
۵۰
۵۱
۵۲

سَآئِلُ سَائِلٍ يَسْأَلُ وَاقِعٌ لِّلْكَافِرِيْنَ
 طلب کرد طلب کنندہ عقوبتی بر کافران نرود آئندہ
 انکا ایک ماسئیلہ دایمہ یعنی خداوند بزرگ و عظیم
 لَيْسَ لَهُ دَافِعٌ مِّنْ اللّٰهِ يَوْمَئِذٍ اَلَمْ يَعْلَمِ ۝
 نیست اور هیچ بازدارنده ندارد از جانب خداوند عز و جل
 کوئی نہیں اوسکو بچانے والا اور کی طرفت کا جو چاہے درجوں کا

سَال
۱
المعارج
یاد غلام الحیر فی التار
۲

بسم اللہ الرحمن الرحیم
 الحمد لله رب العالمین
 انما هذا عملنا وفضلنا

توبہ

وہی جیسے واقعہ

عذاب کا سبب وہ ہے جس نے
نہا یا جا کا اور جس نے اسے
دنیا میں سے اس قدر بے پروا
کیا کہ اسے اس کا کوئی خیال نہ رہا

یوسف
کا باخلف

یوسف

اَلْاٰیٰتُ الْاِیَّکَ وَالرُّوحُ الْیَّکَ
کہ بران کو کر دہ بالا ہر روز ہر شنگان و روح پر ہر روز خدا

یَوْمَ کَانَ مَقْدَارُ الْخَمِیْنِ اَلْفَ سَنَہٗ
مقدور فرمود آئندہ ہر کافران در روز کہ ہست مقدار ان ہزار

فَاَصْبَحَ سَبْعًا اَجْمِلًا
اور صبح میں جسکا لہناؤ پچاس ہزار ہر سس

وَنَزَلَهُ قَرِیْبًا یُّوْمَ تَكُوْنُ السَّمَاءُ کَالْهٰلِہٖ
سویں صبح میں ہر طرح کا ہر روز وہ دہ دہ میں اور کو دور

وَتَكُوْنُ الْجِبَالُ کَالْعِهْنِ وَلَا یَسْئَلُ
دراز یک ہی پیش روز کے کہ شود آسمان مانند گریختہ

اور ہوں کو ہر مانند شمشیر زکین اور ہر سبب

اَجْمِلًا
جمیلہ جمیلہ
ہر خوش و ناز خوش و دیگر فرمود ہر روز ہر روز ہر روز

یَفْتٰکَی مِنْ عَذَابِ یَوْمَئِذٍ مِّنْہِہٖ
کہ غرض وہ از عذاب آنروز فرزند ان خود را و نیز زن خود

کسی طرح ہر وہاں میں کہ او ہر کی ہر ہر ہر اور ہر ہر

فصل سب نفرا آغا و نسی
 سب نفرا آغا و نسی

بسم الله الرحمن الرحيم

وَأَخِيهِ ۝ وَفَصِيلَتِهِ الَّتِي تُؤَيِّدُ ۝ وَمَنْ

دبر اور خود را و نیز قبیلہ کہ چاک بید ہد اور را و نیز بر کہ

اور بہائی اور اپنا گھر انا جسمین رہتا تھا اور جتنے

فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا ثُمَّ يُنْجِيهِ ۝ كَلَّا لَا تَتْلُو

در زمین ہست سہ یکا پس برانندین غرض کہ تمام زمین و آسمان

زَمِينَ بِرَمِينَ سَارِكِي هَرَّابِ كَوْجَا دِيكُ كَوِي هِن دِه تَنِي كَمِي

نِزَاعَةِ الشَّيْءِ ۝ تَدْعُوا مَنْ أَدْبَرُ تَوَلَّى

دست سر را برگشندہ میخواند ہر کرا اعراض کرد و گرد گردان

وَجَمْعُ قَاوَعِي ۝ إِنَّ الْإِنْسَانَ خُلِقَ هَلُوعًا ۝

و جمع مال نمود پس راوند نگاشت ہر آینہ آئندہ شدہ ہست ہاشکندہ

اَوْرَکَہَا کَیَا اَوْرَکَہَا اَوْرَکَہَا اَوْرَکَہَا اَوْرَکَہَا اَوْرَکَہَا

اِذَا مَسَّهُ الشَّرُّ جَزُوعًا ۝ وَاِذَا مَسَّهُ

چون برسدش نسبت اضطراب کشندہ و چون برسدش

الْخَيْرُ مَنُوعًا ۝ اِلَّا الْمُصَلِّينَ ۝ الَّذِينَ

زفاہیت بخل نمایندہ مگر نماز گزاران آنکہ

ہم عَلٰی صَلَاتِهِمْ دَائِمُونَ ۝ وَالَّذِينَ

ایشان بر نماز خویش ہمیشہ باشند گانند و آنکہ

۱۲
۱۳

۱۴
۱۵

۱۶
۱۷

۱۸
۱۹

۲۰

۲۱
۲۲

۲۳

تَدْعُوا
اِنَّا عَالِمُونَ

صلواتہم
بالالف با تا ما
در رسم

۲۷

۲۷
۲۵

فِي أَمْوَالِهِمْ حَقٌّ مَّعْلُومٌ ۖ لِلنَّاسِ وَالْحَرَامِ

در اموال ایشان حصه است معقود در احوال و بی مایه کم و سول مال میں حصہ ہر ارہا ہے مانگتے کا اور پارے کا

۲۶

وَالَّذِينَ يَصِدَّقُونَ فِي يَوْمٍ الْبَيْنِ ۖ وَالَّذِينَ

وہ انکے ایشان باور میدارند روز جزا را اور جو یقین کرتے ہیں انصاف کے دن کو

۲۷

هُمْ مِنْ عَذَابٍ بِهِمْ مُشْفِقُونَ ۖ إِنَّ عَذَابَ

ایشان از عذاب پروردگار خود ترسند بگمانند ہر آئینہ عذاب سے ہے رب کے عذاب سے ڈرتے ہیں بیشک ان کے عذاب

۲۸

رَبِّهِمْ غَيْرُ مَأْمُونٍ ۖ وَالَّذِينَ يَكْفُرُونَ

پروردگار ایشان چنانست کہ از ان میں توان آنانکہ ایشان اندام نہانی بدتر نہ ہوا چادری اور جو اپنی شہوت کی حکمت

۲۹

حَفِظُونَ ۖ إِلَّا عَلَىٰ أَرْوَاهِهِمْ وَأَمَّا مَلَكُوتُ

نگہدارند گانند مگر بر زمان خود یا نیز گانیکہ ملک ایشان تھا مین مگر اپنی جو روں سے اپنے ہاتھ کے مال سے

۳۰

أَيُّهُمْ فَإِنَّهُمْ غَيْرُ مَلُومِينَ ۖ فَمِنْ أَيْمَنِ

دست ایشان پس بر آئینہ این فرق ملامت کردہ نیست پس بر ملک سواون نہیں آگاہنا ہر جو کوئی دہونہی

۳۱

وَرَأَىٰ ذَٰلِكَ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمَكِيدُونَ ۖ

سواو این پس آنجا ایشاندہ از حد گذشتگان اسکے سوا کسی سو ہی مین دہی بر شہادت

وَالَّذِينَ هُمْ لَا يُخَالِفُونَ عَنْ أَمْرِهِمْ وَعَصِدْتُمْ رُجُومًا

وَالَّذِينَ هُمْ لَا يُخَالِفُونَ عَنْ أَمْرِهِمْ (اور جو ایسا ہے کہ وہ اپنے خدا کے حکم سے انحراف نہیں کرتے اور جو اپنے خدا کے حکم سے انحراف کرتے ہیں)

وَالَّذِينَ هُمْ بِشَهَادَتِهِمْ قَائِمُونَ

وَالَّذِينَ هُمْ بِشَهَادَتِهِمْ قَائِمُونَ (اور جو ایسا ہے کہ وہ اپنے خدا کے حکم سے قائم ہیں اور جو اپنے خدا کے حکم سے قائم نہیں ہیں)

هُم عَلَى صَلَاتِهِمْ يُحْفَظُونَ

هُم عَلَى صَلَاتِهِمْ يُحْفَظُونَ (اور جو ایسا ہے کہ وہ اپنے خدا کے حکم سے محفوظ ہیں اور جو اپنے خدا کے حکم سے محفوظ نہیں ہیں)

جَنَّتِ مَكْرُومًا

جَنَّتِ مَكْرُومًا (اور جو ایسا ہے کہ وہ اپنے خدا کے حکم سے محفوظ ہیں اور جو اپنے خدا کے حکم سے محفوظ نہیں ہیں)

قَبْلَكَ مُطْمَئِنِّينَ

قَبْلَكَ مُطْمَئِنِّينَ (اور جو ایسا ہے کہ وہ اپنے خدا کے حکم سے محفوظ ہیں اور جو اپنے خدا کے حکم سے محفوظ نہیں ہیں)

عَزِيزِينَ

عَزِيزِينَ (اور جو ایسا ہے کہ وہ اپنے خدا کے حکم سے محفوظ ہیں اور جو اپنے خدا کے حکم سے محفوظ نہیں ہیں)

جَنَّةِ نَعِيمٍ

جَنَّةِ نَعِيمٍ (اور جو ایسا ہے کہ وہ اپنے خدا کے حکم سے محفوظ ہیں اور جو اپنے خدا کے حکم سے محفوظ نہیں ہیں)

كَلَّا إِنَّا خَلَقْنَاهُمْ مِمَّا يَعْلَمُونَ

كَلَّا إِنَّا خَلَقْنَاهُمْ مِمَّا يَعْلَمُونَ (اور جو ایسا ہے کہ وہ اپنے خدا کے حکم سے محفوظ ہیں اور جو اپنے خدا کے حکم سے محفوظ نہیں ہیں)

بِهِمْ نَعْتَمُ نِي نِي بِرَأْسِهِ مَا أَفْرِدُهُ

بِهِمْ نَعْتَمُ نِي نِي بِرَأْسِهِ مَا أَفْرِدُهُ (اور جو ایسا ہے کہ وہ اپنے خدا کے حکم سے محفوظ ہیں اور جو اپنے خدا کے حکم سے محفوظ نہیں ہیں)

وَالَّذِينَ هُمْ لَا يُخَالِفُونَ عَنْ أَمْرِهِمْ

وَالَّذِينَ هُمْ بِشَهَادَتِهِمْ قَائِمُونَ

وَالَّذِينَ هُمْ بِشَهَادَتِهِمْ قَائِمُونَ

وَالَّذِينَ هُمْ بِشَهَادَتِهِمْ قَائِمُونَ

وَالَّذِينَ هُمْ بِشَهَادَتِهِمْ قَائِمُونَ

وَالَّذِينَ هُمْ بِشَهَادَتِهِمْ قَائِمُونَ

وَالَّذِينَ هُمْ بِشَهَادَتِهِمْ قَائِمُونَ

وَالَّذِينَ هُمْ بِشَهَادَتِهِمْ قَائِمُونَ

وَالَّذِينَ هُمْ بِشَهَادَتِهِمْ قَائِمُونَ

وَالَّذِينَ هُمْ بِشَهَادَتِهِمْ قَائِمُونَ

وَالَّذِينَ هُمْ بِشَهَادَتِهِمْ قَائِمُونَ

وَالَّذِينَ هُمْ بِشَهَادَتِهِمْ قَائِمُونَ

وَالَّذِينَ هُمْ بِشَهَادَتِهِمْ قَائِمُونَ

وَالَّذِينَ هُمْ بِشَهَادَتِهِمْ قَائِمُونَ

وَالَّذِينَ هُمْ بِشَهَادَتِهِمْ قَائِمُونَ

وَالَّذِينَ هُمْ بِشَهَادَتِهِمْ قَائِمُونَ

وَالَّذِينَ هُمْ بِشَهَادَتِهِمْ قَائِمُونَ

المغارب

المشرق والمغرب

يَلْقَوُا
او

نَصَب
ن
نَصَب
ع

فَلَا أُقْسِمُ بِرَبِّ الْمَشَارِقِ وَالْمَغَارِبِ إِنَّا لَقَدِرُونَ
 پس قسم بخورم پروردگار مشرقها و مغربها که سرآینده ما تو را نام
 سومین قسم که ما تو را مشرق و مغرب کی مالک کی قسم میکنیم
 عَلَى أَنْ نَبْدِلَ خَيْرًا مِنْهُمْ وَ مَا نَحْنُ بِمَبْعُوثِينَ
 بر آنکه عوض آریم بهتر از ایشان و نیست بر ما اعز
 که بدل کریم آون او را که بهتر اورا میست خیر از او
 فَذَرْنَهُمْ يَخُوضُوا وَيَلْعَبُوا حَتَّى يُلَاقُوا يَوْمَهُمُ
 پس گذار باجمدا ایشانرا که بیهودگی در آیند و بجا کنند تا آنکه روزند
 سوخته شود او را که با این بنادین او را بدین حساب که هر یک از او را
 الَّذِي يُوْعَدُونَ ۝ يَوْمَ لَا يُخَفِّرُ جَهَنَّمَ
 که وعده داده می شود ایشانرا روزی که برآیند از سر
 جحیم آن که وعده جحیم بدین شکل برین سبب
 الْأَجْدَاثِ سِرَاعًا كَأَنَّهُمْ إِلَى نُصَبٍ
 فور شدانان گویا ایشان بسوی نشانی
 بزودن سبب دور می خیزند کسی نشانی
 يَوْمَ يَفْضُونَ ۝ خَائِبَةً أَبْصَرُوا وَهُمْ هُمْ
 مبدونند نیایش ظاهر شده چشم اندر دیر با ایشان گیرند
 دور بجایند نوی این او را کی اینچنین چرخ آبی او را
 ذَلِكُمْ ذَاكَ الْيَوْمِ الَّذِي كَانُوا يُوعَدُونَ
 خوارک اینست آنروز که وعده داده میشد ایشانرا
 زلت پیوسته و دن جحیم او را که وعده میشد

سورۃ النبی مثنیات بمکة ثم سجدة ابرھیم
ایاتھا ۲۸ و کلماتھا ۲۲ و حروفھا ۱۵۹ و رکوعاھا
بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

اِنَّا اَرْسَلْنَا نُوحًا اِلٰی قَوْمِهٖ اَنْ اَنْذِرْ قَوْمَكَ
ہر آیتہ ما فرستادیم نوح را بسوی قوم او کہ خبرسان قوم خود را
چہنچہ ہیجا نوح او و سلی قوم کی طرف کردہ را اپنی قوم کو
مِنْ قَبْلِ اَنْ يَّاتِيَهُمْ عَذَابٌ اَلِيمٌ ۱
پیش از آنکہ باید بدیشان عذوبی درد دہندہ گفت
اس کے پہلے کہ پہنچے اون پر دہندہ والی آفت لولا
يَقُومُ اِنِّي لَكُمْ نَذِيرٌ مُّبِينٌ ۲ اِنْ اَعْبَدُوا
کہ قوم اس پر آیتہ میں برا کی شمار شدہ ظاہر ہونے کی عبادت
کہ قوم میرے میں نہ کو کہ سننا ہوں کہول کہ کہ بندگی کرو
اللّٰهَ وَاتَّقُوْهُ وَاَطِيعُوْا ۳ يَغْفِرْ لَكُمْ مِنْ
خدا را و ترسید از فرمان من برد تا ما فرزد و بر کشتار
اللہ کی اور اس کے پروردار میرا کہما نوح کہ بخشے تمکو چہ
ذُنُوبِكُمْ وَيُخْرِجْكُمْ اِلٰی اَجَلٍ مُّسَمًّى ۴ اِنْ اَعْبَدُوا
گناہان شمار و موتوں دار و شمار انا و گنتی مقدار ہر آیتہ و سن شمار
گناہ شمار کی اور وہیل دیکھو ایک ہر وعدہ تاکہ وہ وعدہ کہما

الحکم

۱۷ مِّنَ الْأَرْضِ نَبَاتًا ۖ ثُمَّ يُعِيدُكُمْ فِيهَا وَيُخْرِجُكُمْ
 از زمین نوبے از روپائیدن پس باز در آرد شمارا بر زمین پیرن آورد نیز
 زمین سے جاکر پھر و دہرا کرے گا تلو اوسین اور نکالے گا
 ۱۸ أَخْرَاجًا ۚ وَاللَّهُ جَلُّ شَرِّ الْأَرْضِ سَاطِعًا
 از طور کا پیرن آورد و خدا اساحت بر آید شمار زمین پیرا
 باہر اور اللہ نے بناد ہی تمکو زمین پہنچو نا
 ۱۹ تَتَسَلَّكُم مِّنْهَا سَبِيلًا ۖ قَالُوا قَالَتْ لُوحٌ
 تا بروید دران زمین براہی کہ کشادہ گفت لوح
 تاکہ جلو اوسین کشا درستے کہا لوح نے
 رَبِّ إِنَّهُمْ عَصَوْا ۖ وَاتَّبِعُوا مَنِ لَّمْ يُزِدْهُ
 اے پروردگار من بر آئید ایجا عمر تا میں کرو برو تلو جسکی کردہ کر دے
 اے رب میرے انھوں نے میرا کہا نہ مانا اور مانا ایسے کا جسکو
 ۲۰ مَالَهُ وَوَلَدَهُ الْأَخْصَارَ ۚ وَمَكَرُوا مَكْرًا
 مال کے و فرزند کے گز یا زراہ و بد سگالی کرد و نہر بیان
 اے مال اور اولاد سے اور برتاؤ مٹا دے اور دیکھا ہے
 ۲۱ كِبَارًا ۚ وَقَالُوا لَا تَنْتَظِرُنَا إِنَّمَتَكُمُ اللَّائِي
 عظیم و گفتند ہرگز ترک نہ کیند معبودان خود را و
 بر آؤاؤت اور بوسے نہ چھوڑو اپنے پنا کر کو اور
 تَنْتَظِرُنَا ۚ وَذُكُّوا أَسْوَاعًا ۚ وَلَا يَفْقَهُوا
 ہرگز ترک نہ کند و ذک و سواع و یفوت و یفوت
 چھوڑ دے و ذکو اور نہ سواع کو اور نہ یفوت اور یفوت

۱۷ مِّنَ الْأَرْضِ نَبَاتًا ۖ ثُمَّ يُعِيدُكُمْ فِيهَا وَيُخْرِجُكُمْ
 مانا اور اوسین کا مال و اولاد پہنچو نا
 ۱۸ أَخْرَاجًا ۚ وَاللَّهُ جَلُّ شَرِّ الْأَرْضِ سَاطِعًا
 پیرن اور اوسین کو پیرا مانا اور مانا ایسے کا جسکو

وَلَدَهُ
 وِلْدَت
 وِلْدَت

وَلَدَهُ
 وِلْدَت
 وِلْدَت

۱۵۲

ایک بہت تھا ۱۲ ص ۱۲

اور یہ تھو کے

وہاں سے نیرن نہ لایا تو ہر نام ایسے

ہر مطلب کا ایک

وَسِرًّا ۖ وَقَدْ أَضَلُّوا كَثِيرًا ۚ وَلَا تَزِدْ

اور توند بڑھائیو

الظلمين الأضلالاً (١) مما خطبتم أئمة

[illegible]

فَادْخُلُوا اِنَّ اِيَّاهُكُمْ يُحْيِي وَاللَّهُمَّ مِنْ

میر و رادہ شہیدانِ اودیش پس نیاقتند بر آبِ خوش بجز
پیرِ بیٹھا سئے گئے آگ میں پہر نہ پاکے اپنے واسطے

اللَّهُ أَنْصَارًا ۖ وَقَالَ نُوحٌ رَبِّ لَا تَذَرْنِي

خدا بیچ اصرار دہندہ، گفت فوج کے پروردگار من ملدار
الہد سوا کوئی دیو کار اور کہا فوج کیلئے شہ کے رب نہ پہوڑ

عَلَى الْأَرْضِ مِنَ الْكَافِرِينَ دِيَارًا ۝ إِنَّكَ

بر زمین از کلا فراتر رنج سنان شود و هر پیرایه
منکون کا ایک گھر بنے والا مقبرہ

از ملک هم بخیلو و اعیان دك ولا یلد و باه
اگر گفتار به این ترا گواه سازند گمان ترا افزانند

اگر تو چھوڑ دے تو میں ان کو ہکا و بن ترینے بندھ دینا کو اور تجھ پر

فایزہ کا کہنا تھا کہ ان کے لیے ایسی چیزیں ہیں جو ان کے لیے

نورانیہ حق نہ سمجھنا ایک گویہ موانع کر بنو اور میری

۹ و این کتابت بود در این شهر
خطایم

۲۳

42

10

fy

4

پیشین وہ جنوں میں نہیں لکھے گئے ہوں
میں نے اپنے ۱۲ صوفیوں کو اس میں لکھوا دیا ہوں

جَدِيدًا مَا اتَّخَذَ صِحْبَةً وَلَا وَلَدًا ۝ وَآلِهَ

بزرگی پروردگار نے نئے صہبہ نہ لیا اور نہ فرزند لیا

كَانَ يَقُولُ سَفِيهُنَا عَلَى اللَّهِ شَطَطًا ۝ وَآلِهَ

اقترا میکرد جابلہ کہ ہمارے بے وقوف خدا پر بڑا کڑا ہے اور یہ کہ

ظَنِينَا اَنْ لَّنْ يَقُولَ الْاَلْسُ وَاَلْحَنُ عَلَى

پنداشتیم کہ ہرگز نہ گویں کہ اس آدمی و جہان پر

اللَّهُ كَذِبًا ۝ وَآلِهَ ۝ كَانَ رِجَالٌ مِّنَ الْاَلْسُ

خدا تعالیٰ کذاب ہے اور وہ آدمی جو کہ

يَعُوذُونَ بِرِجَالٍ مِّنَ الْاَلْسُ فَرَادٍ وَهَمٍ

پناہ لے کر اپنے بھائیوں میں سے فراد و ہم

رَهَقًا ۝ وَآلِهَ ۝ فَكُنَا حَمَلًا ظَنَنَّا اَنْ

سرکشی را کہ آدمیوں کے گمان کرنے پناہ لے کر ہوا ہو

لَنْ يَبْعَثَ اللَّهُ اَحَدًا ۝ وَآلِهَ ۝ اَلَمْ نَكُنَا السَّمَاءَ

ہرگز نہ فرستے خدا کو کسی کو نہ پناہ لے کر ہوا ہو

كَانَ يَقُولُ سَفِيهُنَا عَلَى اللَّهِ شَطَطًا ۝ وَآلِهَ ۝

اقترا میکرد جابلہ کہ ہمارے بے وقوف خدا پر بڑا کڑا ہے اور یہ کہ

۳

۴

۵

۶

۷

وہ جس نے ہم میں سے جو بڑے تھے
وہ ایسی باتیں کہ ہم نے اپنے آپ کو
نہیں کہیں تھیں

وہ انسانی تھے جو کہ ہم نے
انہیں سے بڑے نہیں سمجھے تھے

وہ جس نے خدا کو فرستے تھے
انہیں سے بڑے نہیں سمجھے تھے

وہ جس نے خدا کو فرستے تھے
انہیں سے بڑے نہیں سمجھے تھے

البحر

و این آیه در تفسیر خود را که از کتاب تفسیر
 ابن عربی است و در تفسیر خود را که از کتاب
 ابن عربی است و در تفسیر خود را که از کتاب
 ابن عربی است و در تفسیر خود را که از کتاب

فَوَجَدْنَاهَا مُلْتَأَمَاتٍ حَرَسًا شَدِيدًا وَشُهَبًا
 پس یافتیم آسمان پر کرده شده بسیاران محکم و ستاره ها فروزنده
 پر با باد و سگ و هر چه او زمین چون در سختی و در انکار
 و انا کما نفعنا منها مفعلاً للسمع فسر
 و آنکه می شنیدیم پیش ازین بجا بر آنکه شنیدن که در
 و در پدید که هم که شنیدیم آسمان که به کانون بین شنیدیم که در
 لَسْتُمْ اَلَا نَحْمَدُكَ شُهَبًا بَارِزًا صَدًا وَ اَنَا
 گوشه بند احوال باید بر آنکه خود ستاره مهیا ساخته و آنکه هم
 ایستاده با و سگ و ایستاده با و سگ و ایستاده با و سگ
 لَا تَذَرُنِي اَسْرًا اُرِيدُ مِنْ فِی الْاَرْضِ اَم
 بماند ایم ایا بمانی اراده کرده شد در حق آنکه در زمین اند
 نه من جای که بر اراده مرا به زمین که سرسبز و آن
 اَرَادَ بِهِمْ رَهْمًا شَدًا وَ اَنَا مِّنَ الصَّادِقِ
 اراده کرده است در حق ایشان پر و دگر ایشان خیر او آنکه از آنجا که
 چاه او آن که حق من او آن که بر آنکه بر آنکه بر آنکه بر آنکه
 وَمِنَادُونَ ذَلِكَ كَمَا طَرِيقٌ قَدَدًا وَ اَنَا
 جمعی از اسوار این اند ما شنیدیم فرقه ها مختلف و آنکه ما
 و در کوی ایستاده سوار هم شنیدیم آنکه راه پر بهت ربه و در
 ظَنَّا اَنْ لَّنْ نَّجْزِيَ اللّٰهَ فِی الْاَرْضِ وَلَنْ نَّجْزِيَ
 و شنیدیم که هرگز عاجز نتوانیم که خدا را در زمین و عاجز نتوانیم که
 هماره خیال من آید که هم چیز نجا وین که ایستاده زمین من او در نجا وین

هَرَبًا ۖ وَأَنَا لَمَّا سَمِعْنَا الْهُدَىٰ أُمْتَابًا ۖ

از جهت گریختن و آنکه ما چون شنیدیم هدایت را ایمان آوردیم و ایمان
بهاگ کر اور یہ کہ جب ہم نے سنی راہ کی بات سنی اور کواٹنا

فَمَنْ يَوْمَئِذٍ يَرْثُ فَلَا يُخَافُ بَخْسًا وَلَا رَهَقًا ۖ

پس ہر کہ ایمان آورد پروردگار خود پس ترسد از بچ نقصان و نہ از رنج
پہر جو کوئی نقین لا و اپنے رب پر سونہ و نہ گان نقصان اور نہ رنج

وَأَنَا مِمَّا الْمُسْلِمُونَ وَمِمَّا الْقَاسِطُونَ فَمَنْ

و آنکہ جمعی از ما مسلمان اند و جمعی از ما گناہکارند پس ہر کہ
اور یہ کہ کوئی ہم میں سے سچ و راستین اور کوئی بے انصاف و سوج

أَسْلَفًا ۖ وَلِلَّهِ تَخَرُّوا رَشَدًا ۖ وَأَمَّا

مسلمانان پس انجماعہ قصد کردند راہ راست را و اما
حکم میں ایک سوا انہوں نے اسکی نیک راہ اور جو

الْقَاسِطُونَ فَكَانُوا لِجَهَنَّمَ حَطَبًا ۖ

گناہکاران پس شدند ہیتم برک و بیخ و نیز گوئی محمد
بے انصاف ہیں وہ ہوئے دواخ کا ایندہن اور

أَنْ لَّوِ اسْتَقَامُوا عَلَى الطَّرِيقَةِ لَأَسْقَيْنَهُمْ

کہ وحی فرستادہ شدہ است بسوین بنی آدم اگر راستی اور سچا دہرہ را السقینہ
یہہ حکم آیا کہ اگر لوگ سچہ رہتے راہ پر تو ہم پلا سنے ان کو

مَاءً غَدَقًا ۖ لَنَقْفِتَنَّهُمْ فِيهِ ۖ وَمَنْ يُعْرِضْ

آب بسیار تا امتحان کنیم ایشان بان کہ وہ ہر کہ اعراض کند
پانی بہر کہ کہ ان کو جانچیں او سمین اور جو کوئی موہند ہو

مکتبہ اربعہ شیشہ
نئی آمد و آمد علم و اخگر

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله رب العالمين
والصلاة والسلام على
سيدنا محمد وآله الطيبين
الطاهرين

بسم الله الرحمن الرحيم

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله رب العالمين
والصلاة والسلام على
سيدنا محمد وآله الطيبين
الطاهرين

بسم الله الرحمن الرحيم

الحمد لله رب العالمين

والصلاة والسلام على
سيدنا محمد وآله الطيبين
الطاهرين

بسم الله الرحمن الرحيم

الحمد لله رب العالمين

والصلاة والسلام على
سيدنا محمد وآله الطيبين
الطاهرين

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله رب العالمين
والصلاة والسلام على
سيدنا محمد وآله الطيبين
الطاهرين

عَزَّ وَجَلَّ يَسْئَلُكَ عَذَابًا صَعْدًا

از یاد کرد و پروردگار خود را از دشمنی عذاب سخت
آپسز کی یاد می ده پیما دین او سحر شسته غنیمت

وَأَنَّ الْمَسْجِدَ لِلَّهِ فَلَا تَدْعُوا مَعَ اللَّهِ أَحَدًا

و آنکه مسجد با مخصوص را خداست پس عبادت نکنید با خدا هیچ کس
اور بعد که سجده کی نه با نوحی الله که است سوت چکار و الله میا

وَأَنَّهُ لَمَّا قَامَ عَبْدُ اللَّهِ يَدْعُوهُ كَادُوا يَكُونُوا

و آنکه چون ایستاد بنده خدام که عبادت کنند خدا را از یک بودند
اور بعد که بگفتند ایستاد بنده او سحر یکانا لوگ هو سینه یکنه

عَلَيْهِ لَبَّيْكَ ۖ قُلْ إِنَّمَا أَدْعُوا رَبِّي وَلَا شِرْكَ لَهُ

که بران بنده می گوی پیوسته گو خراش نیست که عبادت نکنم در کار خود و اینست
اور بعد که بنده می گوی پیوسته گو خراش نیست که عبادت نکنم در کار خود و اینست

أَحَدًا ۚ قُلْ إِنِّي لَا أَمْلِكُ لَكُمْ ضَرًّا وَلَا رَشَدًا

هیچ یک بگو بر آینه من نمی توانم در حق شما ضرر رسانیدن نه لایم کردن
سحر و تو که بر آینه من نمی توانم در حق شما ضرر رسانیدن نه لایم کردن

إِنِّي أَعِظُكُم بِتَقْوَى اللَّهِ الَّتِي هِيَ خَيْرٌ لَّكُمْ دِينًا

ایستاد بنده مرا از تقویت خدا هیچ یک دهر گزینایم بخیر
مکونه بجاویس که الله کی نه پیوسته کوی اور نه یا ویس که او سیله

مَلِكًا ۚ إِنَّمَا مَنَعَ اللَّهُ مِنْ رَسُولِهِ

نیاید لیکن بجاوی ارم خبر رسانیدن از جانب خدا و تبلیغ مقامها او هر کفران
کین بر آینه من نمی توانم در حق شما ضرر رسانیدن نه لایم کردن

وَرَسُولُهُ فَإِنَّ لَهُ نَارَ جَهَنَّمَ خَالِدًا فِيهَا

پیغامبر اور ایسے برآئینہ اور استیلاش و وزخ جاویدان در انجا
اور اوسکے رسول کا سوا اوسکو آگ ہے و وزخ کی رہا کہین ایسمین

ابداً حتى إذا راوا ما يوعدون فسيقولون

همیشه همان است که حبس و کین جوان بوعده هو انت جان کنز

مَنْ أَضْعَفُ نَاصِرًا وَقِلَّ عَدَدًا ۖ قُلْ

کھست نام تو ان تر باعتبار نصرت و کثرت از روی شمار عیون بگو
کسی بد و کم زور است اور گشتی بین ماوراء النہر تو کہ

زَادَنِي أَقْرَبَ مَا تَوَعَّدُونِ أَمْ يَجْعَلُ لَهُ

مین نہیں جانتا کہ نزدیک ہے جس چرخہ میں وعدہ کیا کر کے اسکو

شني امداد علم الغيب فلا يظهر على غيبه
 رود کار من سعاد داننده نها نشند

بزرگوار اب ایک مدت کی حد جان والا پیدا کا سو نہیں خبر دیتا، کسے کہہ دیتی

جنگ یک را اگر کسی ببرد کردار او را مردی قیامت برتر پس برین

سیکرو مکر جو پسند کر لیا کوئی رسول تو وہ

روان میکند پیش دست و

پلاٹا، اوسے اس کے اور پیچھے جو کی داف

۲۲

YD

44

46

مفتی محمد رفیع الرحمن صاحب
مدرسہ اسلامیہ دارالعلوم دیوبند
پتہ: ۱۰/۱۱، سیکٹر ۱۰، فیزولہ، لاہور

Handwritten notes in Urdu script, likely bleed-through from the reverse side of the page. The text is illegible due to the quality of the scan and the cursive nature of the handwriting.

تبارک الله

عربی دولت گذار بسطام

طالع سحر پند کر و نیازی
و هم انسان با ۱۲ ص

ناشیه
او ح بطریق
وظاء
ح
در

ثَقِيلًا ۱۰ اِنْ نَاشِئَةُ الْيَمْلِ هِيَ اَشَدُّ وَجْأً ۱۱
و شوارق بر آینه قیام شب زیاد و در پامال کردن شب
ایک بهاری باب الله او نهان رات کا تحت روند تا میجی اور
اقوم قیلًا ۱۲ اِنَّكَ فِي النَّهَارِ بِمَجَامِلِكَ ۱۳
درست آریست و فقط الفاظ بر آینه ترا در روز و شبی است بسیار
سیدی نکستی بیجای الله بنجو دن من سفل رستای نیاکی
واذکر اسم ربک وتبکل الیه تبکیلاً ۱۴
و یاد کن نام پروردگار خود را و از جهت سست شوی و سست شود و نوزی
اور بره نام آینه ربکا اور چهو پیا او سکی طر شیب الیک بود
رب المشرق والمغرب لا اله الا هو فخذ ۱۵
پروردگار مشرق و مغرب نیست هیچ معبود مگر او پس کا سید گیر اورا
مالک مشرق اور مغرب کا اوس بن سکی بندگی نہیں سو پیر او کو
وکیلاً ۱۶ و اصبر علی ما یقولون و اجهز ۱۷
و صبر کن بر آنچه میگویند و ترک کن ایشان را
کام سونیا اور سهاره جو سیتے رہیں اور چهو پیا او کو
هكذا جیلاً ۱۸ و ذرني و المکذبین اول ۱۹
ترک کردن نیکو و بگذار مرا انا دروغ شمارندگان خداوندان
پہلی طرح چهو پیا او کو و نیکو اور چهو پیا او کو
النعمه و من لهم قلیلًا ۲۰ اِنَّ الدُّنْيَا انکار ۲۱
رناہیت و مہلت و نشانرا اندکی بر آینه هست ترک کنند
آرام میں رہیں اور اہل وہ او کو تو طری ہی البتہ حاکم بقیان

رب
کے صفت
و جہان
نہایت
طالع سحر پند کر و نیازی
و هم انسان با ۱۲ ص

طالع سحر پند کر و نیازی
و هم انسان با ۱۲ ص

طالع سحر پند کر و نیازی
و هم انسان با ۱۲ ص

المنزل

۱۲
۱۳

وَجِئَا ۖ وَطَعَامًا ذَا غُصَّةٍ وَعَذَابًا أَلِيمًا

و آتش فروخته و طعام گلوگیر و عذاب دردناک
و در آگ کاویر اور کھانا گے بین اکٹا اور وہ کہہ کی مار

يَوْمَ تَرْجُفُ الْأَرْضُ وَالْجِبَالُ وَكَانَتْ

روز کے کہ بھیند زمین کو ہوا و شور
بدن کا کہ زمین اور پہاڑ اور ہر جا دین

۱۴

الْجِبَالُ كَثِبًا مَّهِيلًا ۖ إِنَّا آرَسْنَا

کو ہوا مانند تل رنگ از ہم پاشیدہ شدہ بر آئینہ نافرستادیم
پہاڑ ریت پھینکتے

الْبُكْرَ رَسُولًا شَهِيدًا عَلَيْكُمْ كَمَا أَرْسَلْنَا

بکریں تمہا پیغامبر کے گواہی دہندہ بر شما چنانکہ فرستادہ بودیم
تمہا کے رسول بنائے والا تمہارا جسے بھیجا

۱۵

إِلَىٰ فِرْعَوْنَ رَسُولًا ۖ فَعَصَىٰ فِرْعَوْنُ

بکریں فرعون پیغامبر کے را پس نافرمان برادر کرد فرعون
فرعون باس رسول بہر کمانہ مانا اند خون پینے

۱۶

الرَّسُولَ فَأَخَذْنَاهُ أَخَذًا وَبِيلًا ۖ فَاكْفُرْ

آن پیغامبر را پس در گرفتیم اورا در گرفتن سخت پس کفر کر
رسول کا بہر گیری ہم نے او کو کڑو بال کی بہر کیوں کر

تَقُولُ إِنَّكَ فَرَقْتُ يَوْمًا جَمَلًا ۖ وَلَئِنْ

دریناہ توید از روزی کہ اطفال را پر گردانے
بچہ سیکے اگر منکر ہو گئے اوس دن جو کر دنا سب کے گردانے

تبارك الله

۱۹۲
 بادرازی سے ارادہ کی شدت
 باین وسیع ای یمن سے اگر وہاں سے
 کہ اس سے اور ہاں جو ہاں میں ہوتی ہیں

شَيْبَانِ السَّمَاءِ مَنْظُورُهُ كَانَ وَعَمَدُهُ

۱۷

آسمان شگافہ ہائے درآورد بہت و عہدہ خدا
 بود باق آسمان پستہ سے او سین سے ای کے او کا و عہدہ

مَقْعُودًا إِنَّ هَذِهِ تَذَكُّرَةٌ لِّمَنْ شَاءَ اتَّخَذَ

۱۸

البتہ کر دینے ہر آئینہ این پند بہت پس ہر کہ خواہد راہ بگردد
 ہونا یہ نہ تو سمجھوتی ہے ہر جو کوئی جائے گزشتہ

لَا إِلَهَ إِلَّا سُبُّكَ إِنَّ رَبَّكَ يَعْلَمُ أَنَّكَ تَقُودُ

۱۹

کسو پروردگار خوش ہر آئینہ پروردگار تو میدان کہ تو بر خیزی
 اپنے رب کی طرف راہ رفتہ از رب جانتا ہے کہ تو او پستہ

أَدْنَى مِنْ ثَلَاثَةِ أَلْفٍ وَنِصْفَةٍ وَثَلَاثَةَ

نزدیک بدو ثلث شب دہم شب و ثلث دینر بر خیزند
 نزدیک دو تہائی رات کے اور آدھی رات اور تہائی رات

وَمَا تُفَضِّلُ مِنَ الَّذِينَ مَعَكَ وَاللَّهُ يَقُولُ

آنکہ ہمراہ تواند و خدا اندازہ میکند
 اور کہنے لوگ تیرے ساتھ کے اور اندازہ کرتا ہے

الْكُلِّ وَاللَّهُ أَعْلَمُ أَنَّ لَكَ تَحْصِيَةً فِتْنًا

شب و روز را دہشت خدا کہ شب را حاطہ فتنہ کہ تو را
 رات کو اور دن کو اون سے جانا کہ تم او کو پورا نہ کر سکو پورے فتنہ

عَلَيْكُمْ فَاقْرَءُوا مَا تَكْسِرُ مِنَ الْقُرْآنِ عِلْمٌ

پس پڑھنا آسان ہند از قرآن دہشت خدا
 سو پڑھو جتنا آسان ہو قرآن جانا

ثَلَاثِي
 نِصْفُهُ ثَلَاثِي
 اِمَامُ

چند روز
 چھ روز
 چھ روز

چند روز
 چھ روز
 چھ روز

أَنْ سَيَكُونُ مِنْكُمْ مَرْضًى وَآخَرُونَ يَضِلُّونَ

که از این روز بود بعضی از شما بیماران و دیگران که سفر میکنند

و آنگاه چون گم می شوند یا در راه گم می شوند

فِي الْأَرْضِ يَتَّبِعُونَ مِنْ فَضْلِ اللَّهِ وَأَخْرَجَ

در زمین طلب روزی نماید از فضل خدا و دیگران

مَنْ يَتَّبِعُ مِنْكُمْ مَنْ يَتَّبِعُ مِنْكُمْ مَنْ يَتَّبِعُ مِنْكُمْ

و یقیناً در سبیل الله فاقروا ما تيسر منه

که کارزار میکنند و راه خدا پس بخوانید آنچه آسان باشد از

و اقيموا الصلوة و اتوا الزكاة و اقضوا الله

و برپا دارید نماز را و بدهید زکوة را و وام دهید خدا را

و ما نقد ما لا ينفعكم من خيرا

و آنچه را که نقد است و از خیر نیست که از شما نفع نرساند

و الله اعلم بالصواب

در این حدیث فرموده است که هر کس از این روز بود بعضی از شما بیماران و دیگران که سفر میکنند و آنگاه چون گم می شوند یا در راه گم می شوند

ع ۲۰

در این حدیث فرموده است که هر کس از این روز بود بعضی از شما بیماران و دیگران که سفر میکنند و آنگاه چون گم می شوند یا در راه گم می شوند

10

سُوِّدَ الْمَدِينَةُ نَزَلَتْ بِمَكَّةَ ثُمَّ الْفَاتِحَةُ وَقِيلَ ثَبَّتْ
أَيَا نَهْضًا كَمَا نَهْضًا حَرْفًا رُكُوعًا نَهْضًا
بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

ای مرو جامہ بر خود چھپا کر خیز پس تیرسان و پروردگار خود پر کی این
 ایہ کافین ہے کہ اگر ہو پرورسنا اور کاف کی برای بول
 و شایک فطہ و الزجر فاجہ و کافین
 و کافین کے خود کافین کے ساز و پدید ی را دور کن و نیا کہ جزئی
 اور ایہ کافین کے پاک رکھ اور کافین کو جو روئے اور نہ کر کافین

تَسْكُنُوا وَلَكُمْ فَاَصْبِرُوا ۖ فَاذْكُرُوا

وَالنَّاسُ قَوْمٌ فَاسِدٌ ۖ فَذَلِكَ نُومُهُمْ عَسَىٰ

در صورتی که در آنوقت در آن روز وقت دشوار باشد
و به کوه که آنجا بی بهرید و اسدن مشکل است

عَلَى الْكَفْرِ غَيْرَ يُبْدَى ① ذُنُوبِي وَمِنْ خَلْقِهِ
بِرَّكَافِ انْ بَرْتَنَ سَنَانِ

شکر و نیکوئی آسمان
پہرے دیے مجھ کو امداد و استواریں

مجلسی از حبیب و حبیب

تاری زیادہ از قیمت ہایوری
کسب اخلاف ردی

شکر

١٠٠

۱۰۰

فصل بیست و یکم
یک شب که شکر بنام او می‌نویشت
با کمالیقت من دنیا کی را می‌دهی

الکثر

فصل بیست و یکم
یک شب که شکر بنام او می‌نویشت
با کمالیقت من دنیا کی را می‌دهی

فصل بیست و یکم
یک شب که شکر بنام او می‌نویشت
با کمالیقت من دنیا کی را می‌دهی

وَجِئَا ۖ وَجَلْتُ لَهُ مَا لَا مَمْلُوءَ ۖ ۱۱

۱۲ تنها دادم او را مال نه اوان
۱۳ اگر او را دیا او کو مال پهلای کرد

بَيْنَ شَهْوَا ۖ وَمَهْدَتْ لَهُ تَهْنِئَا ۖ ۱۳

۱۴ فرزند آن حاضر شونده مجلس دوست دادم او را دوست داد باز
۱۵ بیست مجلس من پیشانی دایه او را طاری کردی او کو خوب طاری

يَطْمَعُ أَنْ أَرْيَا ۖ كَلَّا إِنَّهُ كَأَن لَّيْتَا ۖ ۱۵

۱۶ طمع میکند که از یار دهم نه فی بر آینه اوست آیات ما
۱۷ لایق رکن است که او درون قش کوئی نهین ده بهیما آتون کا

عَيْنَا ۖ سَأَرْهَقُهُ صَعُودَا ۖ إِنَّهُ فُكْر ۱۴

۱۸ سیرنده تکلیف خواهیم داد او را بر میشتی و بر آینه دی تا بل
۱۹ مخالف اب اوس میسر بود او را کابری جرمای اوس میسر کی

وَقَدَرُ ۖ فَقِيلَ كَيْفَ قَدَرُ ۖ ثُمَّ قِيلَ ۱۸

۱۹ و اندازه مقرر نمود پس گفت باد او را چگونه اندازه کرد باز در گرفت باز
۲۰ باور دل من بر آینه سو مار جای تو کب بر آینه

كَيْفَ قَدَرُ ۖ ثُمَّ نَظَرُ ۖ ثُمَّ عَبَسَ وَكَبِرُ ۖ ۲۱

۲۲ چگونه اندازه کرد باز در گرفت باز در و پیشش پیشانی در شمشیر
۲۳ کیسا بر آینه بهر نگاه کی بهر توری جرمای او بر آینه

ثُمَّ أَدْبَرَ وَاسْتَكْبَرَ ۖ فَفَالَ إِنَّهُ لَمُنَا ۖ ۲۳

۲۴ باز پشت گردانید و کبر کرد گفت نیست این قرآن کر
۲۵ بهر پیشانی او را غرور کیا بهر بولا او را نهین

ادبی سبک پر مشتمل ہے۔ یہاں پر مذکور ہے کہ اس کا نام ہے۔
وہاں جیسا کہ اوپر لکھا ہے۔

مترجم کا حال کا مرقہ کہ خدا سے
نفسی حال نازل ہو رہا ہے۔
نفسی حال نازل ہو رہا ہے۔
نفسی حال نازل ہو رہا ہے۔

سَحَرًا يُؤْتِرُهُ إِنَّ هَذَا الْقَوْلَ الْبَشَرِيَّ صَالِحُهُ
جادو کے اثر سے انہیں نقل کردہ ہے۔ یوں کہ یہ قرآن کریم اور خواہم درود اور
جادو کے جلا آتا اور نہیں یہ کہا ہے کہ آدمی کا اس کا سکودہ اولی
سَقَرًا وَمَا أَدْرَاكَ مَا سَقَرًا لَا تُبْقِي
بدون رخ چہ چیز مطلع ساخت تر کہ چیست روزی بانی منکدر
آگ میں اور تو کیا بوجہ کیسی تیار کردہ آگ نہ بانی رہے
وَلَا تَذَرُهُ لَوَاحِةً لِلْبَشَرِ عَلَيْهَا تِسْعَةٌ
دتر نہ کند سوزندہ است آدمیان را برویخ نمکند نور کس
نہ چہ چہ نظر آتی ہے سب سے پہلے پرفاں اور سیر مفرین اولی
عَشْرًا وَمَا جَعَلْنَا أَصْحَابَ النَّارِ إِلَّا
دن خیمہ مکران کہیں روزیخ مگر
شخص اور مینے جور کیے ہیں روزیخ پر لوگ
مَلَائِكَةً وَمَا جَعَلْنَا عِدَّتَهُمْ إِلَّا فِتْنَةً
نہ شنگزاران ختمہ ام شمار ایشان را مگر بلا
نہ شیتے ہیں اور اوتن کی جو گشتی رہی نہ ہا شیتے کو
لَا يُزَكِّيكَ قَوْمٌ إِلَّا الَّذِينَ يَتَّقُونَ الَّذِينَ يَتَّقُونَ
در حق کا فرمان تائین کنند کہین جنکو
مکرون کیے تائین کرین جنکو
الْكِتَابَ وَيُزِدَادَ الَّذِينَ آمَنُوا إِيمَانًا وَلَا
کتاب و نماز یادہ شوند مسلمانان در ایمان خود دتا
کتاب اور بڑھے ایمان دار دکو ایمان اور

۱۴۵
۱۴۶
۱۴۷
۱۴۸
۱۴۹
۱۵۰

المؤثر

فان كان مستحقا من شفاعته
فان كان مستحقا من شفاعته
فان كان مستحقا من شفاعته

مستغفرة
١٥١

ما كان مستحقا من شفاعته
ما كان مستحقا من شفاعته
ما كان مستحقا من شفاعته

ما كان مستحقا من شفاعته
ما كان مستحقا من شفاعته
ما كان مستحقا من شفاعته

ما كان مستحقا من شفاعته
ما كان مستحقا من شفاعته
ما كان مستحقا من شفاعته

ثلثة اربع

٢٨

٢٩

٥٠

٥١

٥٢

٥٣

٥٤

٥٥

٥٦

تَقْفَرُ شَفْعَةُ الشَّافِعِينَ ﴿٢٨﴾ فَمَا لَهُمْ عَنِ

سودیدہ ایست از شفاعت شفاعت کنندگان پس بیت ایشان از این

کام نہ آویسے گی او کو شفاعت شفاعت کرنے والوں کی شفاعت

التَّذَكُّرَةِ مَعْرُضِينَ ﴿٢٩﴾ كَانَهُمْ مَسْتَفْتَرِينَ ﴿٥٠﴾

بند روی گردان شدہ گویا ایشان خزان رسم کرده اند

سجود بی مہر و مہر بیستہ جیسے وہ کہہ رہے ہیں بے ہمتی

فَرَّتْ مِنْ قَبْضِهِ ﴿٥١﴾ بَلْ يَرِيدُ كُلُّ امْرِئٍ مِّنْهُمُ

کہ گریختہ باشند از قبضہ بلکہ میخواہد ہر شخص از ایشان

اَنْ يُّؤْتِيَ لَاصْخَفًا مِّنْهُ ﴿٥٢﴾ كَلَّا بَلْ لَّا يَخَافُونَ

کہ دادہ شود نامہ لاد کتادہ فرنی بلکہ فی ترشد

لَمَّا رَأَوْا كَلِمَةً كَوْنِي هُنَّ بِرُءُوسِهِنَّ هُنَّ

از آخرت نے بی برآینہ قرآن نیت پس ہر کہ خواہد

ذِكْرًا ﴿٥٥﴾ وَمَا يَذَّكَّرُونَ اِلَّا اَنْ يُّشَاءَ

خواند آرا و یاد نمی کنند سہ گان گرد و تیکہ خواستہ باشد

اللَّهُمَّ اَهْلُ التَّقْوَى وَاَهْلُ الْمَغْفِرَةِ ﴿٥٦﴾

خدا اوست سزاوارانکہ از تو بجز سہ دوست سزاوارانکہ بجز

ما الامام ونبی
ما الامام ونبی
ما الامام ونبی

10

سورة القية نزلت بمكة ثم اطمسها
اياؤها كلها ثم اخرجها خروفاً ٤٥٢ ركوعاتها ٢
بسم الله الرحمن الرحيم

لَا أَقْسِمُ بِيَوْمِ الْقِيَمَةِ ۖ وَلَا أَقْسِمُ بِالنَّفْسِ
 شَتَّىٰ مِنْكُمْ أَرْبُوزِ أَنْبَايَ وَمِنْ سَجُومِ الْخَفِيِّ
 شَتَّىٰ كَهَاتِهِمْ نَبَاتِ كَيْ دَنْ كِي أَوْ شَتَّىٰ كَهَاتِهِمْ نَبَاتِ كَيْ دَنْ كِي
 اللَّوَامَةُ ۖ أَتَحْسَبُ إِلَّا نَسْنِ الْكُنْجَمَةِ
 تِلَاسَتِ كُنْدَه قَدِ اِمَامِي بِنْدَارِ اَوِي كِه جَمْعِ كُنْجَمِ
 جَوَالَهَنَّا دِيَا كِي كِيَا خِيَالِ كِه تَا سَه دِي كِه جَمْعِ كِه كَرِي
 عِظْمَه ۖ بَلِ قَدِ دِيْنِ عَلٰی اَنْ تَسُوْكَ اَنَّهُ
 اسْتَحْوَانَدِ اَوْرَا اَرِي سِي كُنْمِ نَوَ اَنَاشَدِه بَرَا كِه مَوَاسِمِ كُنْمِ
 اَوَسْ كِي اَن كِيُوْنِ نَهِيْن تَكِيْتِهِيْن كِه تَسِيْكِ كَرِيْنِ اَوَسْ كِي اَوَسْ
 بَلِ يَرِيْدُ اِلَّا نَسْنِ لِيْفَجْرِ اِمَامَه ۖ كَيْسَلِ اَبَا
 كَلْمَه سِي خَوَا بَرِ اَدِي كِه مَعْشَرِ كُنْدِ دَرْ رِيَا كِه مَشْنِ دَرْ اَوَسْ كِي اَوَسْ
 كَلْمَه جَا بَرِ تَا سَه اَدِي كِه دِهْشَا كِي كَرِي كِه اَوَسْ كِي مَشْنِ دَرْ رِيَا كِه مَشْنِ
 يَوْمِ الْقِيَمَةِ ۖ فَاِذَا بَرَقَ الْبَصَرُ
 رُوزِ اَنْبَايَ پَسِ رَتِيْكَه خِيَرَه شَوْرَجِيْمِ وَنِيَرَه كُرْدِ
 دَنْ نَبَايَتِ كَا بَرِ حَبِ خُونْدَه لَآيِيْنِه سِي كِه لِيْكَه تَوْرِ اَوْرِ كِه جَا

24
1882

دوباره!

الجنة

۱۰۰

...

100

۳۲
۳۳

وَتَقَالِ ۝ ثُمَّ ذَهَبَ إِلَىٰ أَهْلِهِ يَمُتِلٰهُ ۝

و روی گردان گشت باز رفت بسوی اهل خانه خود خرامان شده و آه
اور موهنه موثر پیرگیا اپنے گھر کو اکوتا خرابی

۳۴
۳۵

لَكَ فَآوَلٰ ۝ ثُمَّ آوَلٰ لَكَ فَآوَلٰ ۝

بر تو پس و اگر تو بار دیگر میگویم و اگر تو پس و اگر تو ایامی بنیاد
تیری خرابی بر خرابی تیری پھر خرابی تیری خرابی پر خرابی تیری تیری

۳۶

الْأَنسٰنُ أَنْ يُّتْرَكَ سُدًى ۝

آدمی که مهمل گذاشته شود آبانور نطفه
آدمی که چھوٹا رہیے گا بے قید بہلا نہ تھا ایک بوند

۳۷

مِنْ مِّنِّي ۝ ثُمَّ كَانَ عِلْقَةً مُّخْلُوجٍ ۝

از منی که رنجش میشد در رحم باز بود خون بسته پس بیا فرید خدا
سین کی جو پھٹکے پھر ہا لو تو کی پھٹکے پھر او سے نابا

۳۸
۳۹

فَسَوٰی ۝ فَعَمِلَ مِنْهُ الْوَجْنَيْنِ الذَّكَرَ الْاُنْثٰی ۝

پس است اندام کرد پس ساخت از ان منی دو قسم را مرد را و زن را
اور شیک کر او تھایا پھر کیا او میں جوڑا اور مادہ

ع

الَّذِي ذَكَرَكَ بِقَدْرِ عَلَىٰ أَنْ يُّحْيِيَ الْمَوْتٰی ۝

آیا نیست این خدا تو آنا بر انکه زندہ کند مردگان را
کما اب شخص نہیں سکتا کہ جلاوی مرد کے

سَوْءَ الْاِنْسَانِ نَزَلَتْ بِمَكَّةَ وَقِيلَ الْمَدَنَةِ ۝

غَيْرَ اَصْبَرَ لَكُمْ رَبِّكَ الْاٰیَةَ ثُمَّ الطَّلَاقُ ۝

سُدی
بالا مار غا الوقت
ف ما وص
بالخلف کن

تُتَنی
غیر مع دل بالخلف
مع ف والغنم لظنفة

~~SECRET~~

ایاتھا کل تہا ۲۲۲۰۰ حروفہا ۱۰۵۲۰ رکوعانہا ۲

بسم الله الرحمن الرحيم

هَلْ أَتَى عَلَى الْإِنْسَانِ حِينٌ مِّنَ الدَّهْرِ

ہر آئندہ است بر آدمی مدتی از زمان
بسی ہوا ہے انسان پر ایک وقت زمانہ میں

لَمْ يَكُنْ شَيْئًا مَّذْكُورًا ۝ اِنَّا خَلَقْنَا الْاِنْسَانَ

که بنود و چیزهایی که ذکر کرده شد
چون تهاجج و چیزهای دیگر را

من رطفه امشاج نبتكہ فجملہ سمعہ

از کیاره منی در هم آمیخته از خند غیر مجلس ساختیش شمره

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله الذي هدانا لهذا
ما كنا لنهتدي لولا أن هدانا الله

هر آینه نادولت کردیم آدمی را بر راه خواهشگر گونیده

وکیٹا سمیٹے اوسکو جھپٹی راہ با حق مانتا یا

ما تقول انا اعلم ان كل من سجد
تاسع عشر اذ هو بر آئینه ما آتاده ساخته ایم هر چه کافران بخیر

ناشر: ہمنے کہی شلردن کو از بخیرین

را غللا و سعیرا ۱۰ ان ابرار کثیرین
طوبتها و اشرف افر و خیرها را اینچنین بگو کاران می نهند

اور طوق اور آگ و شمشیر کے لئے ایک نیکو لوگ چاہتے ہیں

طبعی نمئی مر
منی زن و خون حیوان خاکی
بحالی بگردانده نشین از انجم

مجلس
لجنة
إدارة

مسئله
اصول دلی: الحاق بالاد
هم صم ع دی

4

پیشین جدولی از آنجا
که در این جدول

مجلس

١٠٠

10

20

100

1

مِنْ كَاسِرٍ كَانَ مِنْ أَجْهَالِ كَافِرٍ ۝ عَلِيًّا

از پیالہ شراب کہ آئینہ شمس و آب حشمینہ کا فرشتہ امداد کا آئینہ

پیارے جیل بولی ہے گاؤں ایک سہمہ ہے
 شکر بھاء داد اللہ فک و نفاقتہ ۱۰

لیکھ رہا ہے عباد اللہ یہ سچا لوگ ہیں جو پھر ان
کہ می آئندہ ان بندگان مقربہ خدا رو ان کشیدہ رو ان کہ کوئی

جس کے پیچھے ہیں جنہیں اللہ کے حکم کے تحت ہیں اور ان کے پاس

يُؤْتُونَ بِالْغَدْرِ وَيَخَافُونَ يَوْمَ كَانُوا

وفا یکسند بنده و محترم مسند از پدر

شیر مستطیناً ۱۰ و طبعاً الطام علی

کرمشفتان و اشکال بسیار دیدند
طعام با وجود

کہ انکی بڑائی بائبل پر لکھی اور شکیلا نے اپنے کھانا

جہ مسکینا ویتیم و اسید ۵ امانا نظم

اصحاب بایں بغیر اویم را فرستند استیضاح و تفسیر از مسعود بن ابی ابراهیم
از کسی محبت بر صاحب کو اور بن بابویه کی روایت کو تو قریباً ہم جملہ اصحاب میں

لَوْجِهَ اللَّهِ لَا تَرْدِيكُمْ مَعْرَاءَ وَلَا شُرَكَاءَ ۚ

برائے ذات خدا فی ظہیر زمیں عروسی و نہ شکمہ چتر کر رہی

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

ناخفاف نیز بینا یوما عبی سنا
بر آیه می نسیم از زور دگر خود ز شمشیر و نهایی سخت

ہم دوسری بات میں اپنے گھر پہنچے ایک دن آدھ سانس سنبھلی ہوئے تھے۔

10

کائنات

ما اسم کی سنی بانی
صاف بنیاد

تَقْدِيرًا ۝ وَيَسْقُونَ فِيهَا كَأْسًا كَانَتْ

اندازہ کردنی و نوشائیدہ مشروبات این را انجا جام شراب کے ہیں
اور ان کو وہاں پلائے ہوئے ہیں پیالہ

مِنْ أَجْزَائِهَا زَجْجِيلاً ۝ عَيْنًا فِيهَا تُسَمَّى سَلْسَبِيلاً ۝

آئینہ پیش آن آب چشمہ زنجیل کہ چشمہ است و بہشت کہ نام ان بہادہ سلسیل
جسکی کوئی سونپہ ایک چشمہ ہے اور سین او کو نام کہتے ہیں سلسیل

وَيُطَوَّفُ عَلَيْكُمْ وَإِلَّا تَخْلُدُونَ إِذَا

و آمد و شد کنند بر ایشان (نوجوانان جاوید
اور پہلے ہیں ان پس رکے سدا رہنے کو ایک جب

رَأَيْتُمْ حَسْبَكُمْ لَوْلَا مَنبِقِدًا ۝ وَإِذَا

بینی ایشان را نہد کہ ایشان مروارید اور شیشہ افشانند و چون
نواہن کو دیکھ خیال کریں مونی بھرے اور جب

رَأَيْتُمْ تَقَرُّ رَأَيْتُمْ نِعْمًا وَمُلْكًا كَبِيرًا ۝

نگاہ کنی انجا یہی نعمت فراوان و پادشاہی بزرگ
تو دیکھے وہاں تو دیکھے نعمت اور سلطنت بڑی

عَلَيْكُمْ شِيَابٌ سِنَّدٌ فِي خَضِرٍ وَاسْتَبْرَقٌ

بالا ایشان را باشد جامہا سبز از دیانہ از کونین بالا ایشان دھند
اور کی پوشاک اون کے کپڑی ہیں باریک ریشم کے سبز اور گلابی

وَحُلَّةٌ أَسْوَدٌ مِّنْ فَضَّةٍ وَسَقَمَرٌ مِّنْ شَرَابٍ

زیر پوشائیدہ خود ایشان را دستواہا از لہرہ و بنوشائید ایشان از پیر و گلابی شراب
اور اون کو پہنا کے ہیں گلن روئے کے اور پلائی او کو اون کے رب بزرگ

عَلَيْكُمْ عَلَيْهِمْ
اف اوں اعلیٰ

خضر
استبرق
غیر اون

استبرق
و استبرق
و استبرق

كُفُوًا ۖ اِنْ هٰذَا كَانَ لَكُمْ جَزَاءً وَكَانَ

نہایت پاک ہر آئینہ این نعمت شمار جزا و اعمال و بہت
جود کو دہو گئی یہ ہے تبار بدلا اور

سَعْيَكُمْ مُشْكُورًا ۖ اِنَّا نَحْنُ نَزَّلْنَا عَلَيْكَ

سعی شما قبول کردہ شدہ و ہر آئینہ ما فرود آور دیم ہر نو
کمائی تباری نیک گئی یعنی اذکارا تجہیر پر

الْقُرْآنَ تَنْزِيلًا ۚ فَاصْبِرْ بِحُكْمِ رَبِّكَ وَلَا

قرآنرا فرود آوردنی پس شکیبائی کن بر حکم پروردگار خود
قرآن سچ اقرارنا سو تو راہ دیکہ اپنے حکم کی او

نَظْمٌ مِنْهُمُ اُنْمَاءٌ اَوْ كُفُوًا ۚ وَاذْكُرْ اَسْمَ

نظم ہر از مرہم انما گویا گویا سہارا و یاد کن نام
کہانہ نام اون بن کسی گویا گویا شکوہ اور یاد کن نام

رَبِّكَ بَكْرَةً ۚ وَاَصِيلًا ۚ وَمِنَ الْبَيْتِ

پروردگار خود صبح و شام
سپہ رب کا صبح اور شام

فَاصْبِرْ لَهُ وَسَبِّحْهُ لَيْلًا طَوِيلًا ۚ

غیر گذار بر آہ او و بیانی یاد کن اور وقت دراز از شب
جوشش او کو اور بیانی بول او کی برسی رات تک

اِنَّ هٰذَا لَشَيْءٌ عَظِيمٌ ۚ الْعَاصِيَةَ وَيَذْكُرْ

ہر آئینہ این نعمت بگفتہ بدینا و ترک می کنند
یہ لوگ چہاں ہیں ستارہ شہینہ والی اور چہرہ پر کہانہ

۲۷ وَرَأَاهُمْ يَوْمًا ثَقِيلًا ۝ نَحْنُ خَلَقْنَاهُمْ وَ

پس ایشان را روز گرانوار آفریدیم ایشان را و

وَشَدَدْنَا أَسْرَهُمْ ۝ وَإِذَا اشْتَبَاهَتْكَ

محکم کردیم رگ ایشان را و چون خواهیم عوض آریم قومی

مضبوط مانند ای او کی گره بندی او رجب هم چو این بدل آوین

۲۸ أَمْثَلُهُمْ ثَبِيلًا ۝ إِنْ هَذِهِ تَذَكُّرَةٌ فَمِنْ

مانند ایشان بطریق بدل کردن بر آئینه این پند است پس هر

۲۹ شَاءَ اتَّخَذَ إِلَىٰ رَبِّهِ سَبِيلًا ۝ وَمَا تَشَاءُ

خواهد گیرد بسوی پروردگار خود راه را و آنچه خواهد

۳۰ إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ ۚ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلِيمًا حَكِيمًا ۝

مگر وقتی که خواهد خدا بر آئینه خدا هست دانای با حکمت

۳۱ يَدْخُلُ مِنْ يَشَاءُ فِي رَحْمَتِهِ وَالْظَّالِمِينَ

داخل میکند بر کرا خواهد در رحمت خود در بر استغفار

۳۲ اَعْلَانَهُمْ ۝ ذَا بَأْسًا أَلِيمًا ۝

آباد کرده است عقوبتی درد دهنده

رکمی آید او را که دگر کی مار

یثاؤون
صاحب با علف
دور

سورة المرسلات ثلث بمكة ثمانون و
 اياتها كلها ثمانون حرفها ركوعاتها
 بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

وَالْمُرْسَلَاتُ عَمْرًا فَإِنَّهَا لَفِي السَّحَابِ مَعْصُومَاتٌ

[illegible]

ذِكْرًا عِنْدَ اَوْتِنْدَا ۝ اِنَّمَا تَعْبُدُونَ

درست کار و اداره خود را بر آن دفع غرض و بر آن رسانیدن بر آینه آنچه وعده داده است و
بهمین ازام انباری کویا در ششای که مقرر فرموده است وعده بخواه

فَإِذَا الْبُحُورُ طُمَسَتْ وَإِذَا السَّمَاءُ

بسمه بودی است پس بنیاده شماره با ابی نور کرده شود و لیکن اسمان
سود و ناما که بهر جبهه است بنای جاوین را در حب اسمان مین

وَرَجَبٌ وَإِذَا إِلَهُكُمُ الْمَلَأُ لِسْفَتِ وَإِذَا الْوَالِدُ

ست گمانه شود و در نیکو کوهها باره باره نموده بدو نیکو پیغام بر آید

1

فَالْقَبِيلُ

بالا رغبه
وقد باله

نَدَا عَدَا

۷۰

کتابخانه
مکتبہ اسلامیہ
لاہور

۱۰۰
 ۱۰۱
 ۱۰۲
 ۱۰۳
 ۱۰۴
 ۱۰۵
 ۱۰۶
 ۱۰۷
 ۱۰۸
 ۱۰۹
 ۱۱۰
 ۱۱۱
 ۱۱۲
 ۱۱۳
 ۱۱۴
 ۱۱۵
 ۱۱۶
 ۱۱۷
 ۱۱۸
 ۱۱۹
 ۱۲۰
 ۱۲۱
 ۱۲۲
 ۱۲۳
 ۱۲۴
 ۱۲۵
 ۱۲۶
 ۱۲۷
 ۱۲۸
 ۱۲۹
 ۱۳۰
 ۱۳۱
 ۱۳۲
 ۱۳۳
 ۱۳۴
 ۱۳۵
 ۱۳۶
 ۱۳۷
 ۱۳۸
 ۱۳۹
 ۱۴۰
 ۱۴۱
 ۱۴۲
 ۱۴۳
 ۱۴۴
 ۱۴۵
 ۱۴۶
 ۱۴۷
 ۱۴۸
 ۱۴۹
 ۱۵۰
 ۱۵۱
 ۱۵۲
 ۱۵۳
 ۱۵۴
 ۱۵۵
 ۱۵۶
 ۱۵۷
 ۱۵۸
 ۱۵۹
 ۱۶۰
 ۱۶۱
 ۱۶۲
 ۱۶۳
 ۱۶۴
 ۱۶۵
 ۱۶۶
 ۱۶۷
 ۱۶۸
 ۱۶۹
 ۱۷۰
 ۱۷۱
 ۱۷۲
 ۱۷۳
 ۱۷۴
 ۱۷۵
 ۱۷۶
 ۱۷۷
 ۱۷۸
 ۱۷۹
 ۱۸۰
 ۱۸۱
 ۱۸۲
 ۱۸۳
 ۱۸۴
 ۱۸۵
 ۱۸۶
 ۱۸۷
 ۱۸۸
 ۱۸۹
 ۱۹۰
 ۱۹۱
 ۱۹۲
 ۱۹۳
 ۱۹۴
 ۱۹۵
 ۱۹۶
 ۱۹۷
 ۱۹۸
 ۱۹۹
 ۲۰۰
 ۲۰۱
 ۲۰۲
 ۲۰۳
 ۲۰۴
 ۲۰۵
 ۲۰۶
 ۲۰۷
 ۲۰۸
 ۲۰۹
 ۲۱۰
 ۲۱۱
 ۲۱۲
 ۲۱۳
 ۲۱۴
 ۲۱۵
 ۲۱۶
 ۲۱۷
 ۲۱۸
 ۲۱۹
 ۲۲۰
 ۲۲۱
 ۲۲۲
 ۲۲۳
 ۲۲۴
 ۲۲۵
 ۲۲۶
 ۲۲۷
 ۲۲۸
 ۲۲۹
 ۲۳۰
 ۲۳۱
 ۲۳۲
 ۲۳۳
 ۲۳۴
 ۲۳۵
 ۲۳۶
 ۲۳۷
 ۲۳۸
 ۲۳۹
 ۲۴۰
 ۲۴۱
 ۲۴۲
 ۲۴۳
 ۲۴۴
 ۲۴۵
 ۲۴۶
 ۲۴۷
 ۲۴۸
 ۲۴۹
 ۲۵۰
 ۲۵۱
 ۲۵۲
 ۲۵۳
 ۲۵۴
 ۲۵۵
 ۲۵۶
 ۲۵۷
 ۲۵۸
 ۲۵۹
 ۲۶۰
 ۲۶۱
 ۲۶۲
 ۲۶۳
 ۲۶۴
 ۲۶۵
 ۲۶۶
 ۲۶۷
 ۲۶۸
 ۲۶۹
 ۲۷۰
 ۲۷۱
 ۲۷۲
 ۲۷۳
 ۲۷۴
 ۲۷۵
 ۲۷۶
 ۲۷۷
 ۲۷۸
 ۲۷۹
 ۲۸۰
 ۲۸۱
 ۲۸۲
 ۲۸۳
 ۲۸۴
 ۲۸۵
 ۲۸۶
 ۲۸۷
 ۲۸۸
 ۲۸۹
 ۲۹۰
 ۲۹۱
 ۲۹۲
 ۲۹۳
 ۲۹۴
 ۲۹۵
 ۲۹۶
 ۲۹۷
 ۲۹۸
 ۲۹۹
 ۳۰۰
 ۳۰۱
 ۳۰۲
 ۳۰۳
 ۳۰۴
 ۳۰۵
 ۳۰۶
 ۳۰۷
 ۳۰۸
 ۳۰۹
 ۳۱۰
 ۳۱۱
 ۳۱۲
 ۳۱۳
 ۳۱۴
 ۳۱۵
 ۳۱۶
 ۳۱۷
 ۳۱۸
 ۳۱۹
 ۳۲۰
 ۳۲۱
 ۳۲۲
 ۳۲۳
 ۳۲۴
 ۳۲۵
 ۳۲۶
 ۳۲۷
 ۳۲۸
 ۳۲۹
 ۳۳۰
 ۳۳۱
 ۳۳۲
 ۳۳۳
 ۳۳۴
 ۳۳۵
 ۳۳۶
 ۳۳۷
 ۳۳۸
 ۳۳۹
 ۳۴۰
 ۳۴۱
 ۳۴۲
 ۳۴۳
 ۳۴۴
 ۳۴۵
 ۳۴۶
 ۳۴۷
 ۳۴۸
 ۳۴۹
 ۳۵۰
 ۳۵۱
 ۳۵۲
 ۳۵۳
 ۳۵۴
 ۳۵۵
 ۳۵۶
 ۳۵۷
 ۳۵۸
 ۳۵۹
 ۳۶۰
 ۳۶۱
 ۳۶۲
 ۳۶۳
 ۳۶۴
 ۳۶۵
 ۳۶۶
 ۳۶۷
 ۳۶۸
 ۳۶۹
 ۳۷۰
 ۳۷۱
 ۳۷۲
 ۳۷۳
 ۳۷۴
 ۳۷۵
 ۳۷۶
 ۳۷۷
 ۳۷۸
 ۳۷۹
 ۳۸۰
 ۳۸۱
 ۳۸۲
 ۳۸۳
 ۳۸۴
 ۳۸۵
 ۳۸۶
 ۳۸۷
 ۳۸۸
 ۳۸۹
 ۳۹۰
 ۳۹۱
 ۳۹۲
 ۳۹۳
 ۳۹۴
 ۳۹۵
 ۳۹۶
 ۳۹۷
 ۳۹۸
 ۳۹۹
 ۴۰۰
 ۴۰۱
 ۴۰۲
 ۴۰۳
 ۴۰۴
 ۴۰۵
 ۴۰۶
 ۴۰۷
 ۴۰۸
 ۴۰۹
 ۴۱۰
 ۴۱۱
 ۴۱۲
 ۴۱۳
 ۴۱۴
 ۴۱۵
 ۴۱۶
 ۴۱۷
 ۴۱۸
 ۴۱۹
 ۴۲۰
 ۴۲۱
 ۴۲۲
 ۴۲۳
 ۴۲۴
 ۴۲۵
 ۴۲۶
 ۴۲۷
 ۴۲۸
 ۴۲۹
 ۴۳۰
 ۴۳۱
 ۴۳۲
 ۴۳۳
 ۴۳۴
 ۴۳۵
 ۴۳۶
 ۴۳۷
 ۴۳۸
 ۴۳۹
 ۴۴۰
 ۴۴۱
 ۴۴۲
 ۴۴۳
 ۴۴۴
 ۴۴۵
 ۴۴۶
 ۴۴۷
 ۴۴۸
 ۴۴۹
 ۴۵۰
 ۴۵۱
 ۴۵۲
 ۴۵۳
 ۴۵۴
 ۴۵۵
 ۴۵۶
 ۴۵۷
 ۴۵۸
 ۴۵۹
 ۴۶۰
 ۴۶۱
 ۴۶۲
 ۴۶۳
 ۴۶۴
 ۴۶۵
 ۴۶۶
 ۴۶۷
 ۴۶۸
 ۴۶۹
 ۴۷۰
 ۴۷۱

بسم الله الرحمن الرحيم

الحمد لله

وَقِيَّتْ وَقِيَّتْ
ح ب ف ر ب د ج
۱۱ ۱۲ ۱۳

طی بنی است حساب
باری باری دنیا آخرت

اَقْبَتْ لَا يَوْمَ اُجِلَتْ ۝ لَيَوْمَ الْفَصْلِ ۝
 بیجا کین جمع کرده تو محقق گرد و چرخ گرد برای کلام در بنابر از روز و فصل کردن
 وعده هر یک کس کی آن کو در بر ایست او سر فصل کردن کی
 وَمَا اَدْرَاكَ مَا يَوْمَ الْفَصْلِ ۝ وَيْلَ يَوْمٍ ذَٰلِكَ ۝
 و چه خبر داد از آن چیست روز فصل کردن و ای آرزو
 اور تو کیا بوجها کیسا فصل کردن خدا بی سبب آمدن
 لِّلْكَافِرِينَ ۝ اَلَمْ يَكُنْ هَٰؤُلَاءِ الْاَوَّلِينَ ۝
 دروغ شناسندگان را آیا لایک نکریم نخستین را
 چه بگویند اولون کی هم کسان نبین جلے ایگے
 ثُمَّ نَبْتَعُهِمُ الْاٰخِرِينَ ۝ كَذٰلِكَ نَقْعُدُ ۝
 بعد از ان در پی ایشان آوریم پس بنابر از همچنین میکنیم
 پیرا ان کے پیچھے پیچھے ہیں و کھلے ہم بھی پھر کر کے ہیں
 اَلَمْ يَكُنْ مِنْهُمْ ۝ وَيْلَ يَوْمٍ ذَٰلِكَ الْكَافِرِينَ ۝ اَلَمْ
 لایک نہ گران و آرزو دروغ شناسندگان را آیا
 گنہگاروں سے خرابی ہے آمدن چھوٹلا سنے والوں کی
 نَخْلَقُكُمْ مِّنْ مَّاءٍ مَّهِينٍ ۝ فَجَعَلْنَاهُ قُرْاٰنًا ۝
 بنافریدہ ایم شہ را از آب محقر پس نہادیم آن را اور کتاب
 ہم سے نہیں بنایا تمکو ایک بے قدرانی سے پھر کیا او سکر کی ہے
 مَكِيْنٍ ۝ اِلَّا قَلِيْلٌ مَّعْلُوْمٌ ۝ فَقَدْ نَا قَمِمْ ۝
 مضبوط نہ اندازہ معین پس اندازہ کریم پس
 پیرا وین ایک وعده مقرر تک پھر ہم کر سیکے تو کیا خوب

۱۱ ۱۲ ۱۳ ۱۴ ۱۵ ۱۶ ۱۷ ۱۸ ۱۹ ۲۰ ۲۱ ۲۲

الْقُدْرُونَ ۝ وَبَلَّغْنَاهُم مِّنْ ذُرِّيَّتِهِم مَّا كَانَتْ تَرْتَابُونَ ۝

اندازہ کنند گانیم و آب آلودہ دروغ شناسند گانرا
سکت و آب پین خرابی ہے اوسدن جھوٹا ہونے والی

الْمَجْعَلِ الْأَرْضِ كَفَاتًا ۝ أَحْيَاءٌ وَأَمْوَاتًا ۝

آپان خستہ ایم زمین را جمع کنندہ آدیان جمع کنند گانرا اور گانرا
ہیئے نہیں انہی زمین سمیٹنے والی جیتون کو اور مرد و کو

وَجَعَلْنَا فِيهَا رَوْسِيًّا شَجَاتٍ وَأَسْقَيْنَاكُمْ

و آفریدیم در زمین کوہا بلند و نوشانیدیم شمارا
اور رسیہ اوسمین بوجہ کو بہار اوسے اور بلایا تمکو

مَاءً قَرَاتًا ۝ وَبَلَّغْنَاهُم مِّنْ ذُرِّيَّتِهِم مَّا كَانَتْ تَرْتَابُونَ ۝

آب شیرین و آب آلودہ دروغ شناسند گانرا
پانی بیٹھاپسین بھانا خرابی ہے اوسدن جھوٹا ہونے والی

انْطَلِقُوا إِلَى مَا كُنْتُمْ تُكَذِّبُونَ ۝ انْطَلِقُوا

گفتہ شود بروید بسو یک چیز کہ آنرا دروغی تمہوید گفتہ شود بروید
چلو دیکھو جو چیز تم جھوٹا ہوتے ہو

إِلَى الظِّلِّ ذِي ثَلَاثِ شُعَبٍ لَا ظَلِيلٌ وَلَا

بسو سایہ صاحب ششہ شعبہ نہ سایہ سر نہ سایہ
ایک چہا توین خشکی تین پہاکیں نہ گہن کی اور نہ

يَعْنِي مِنَ الْهَبِّ ۝ إِنَّهَا تَرْمِي بِشَرِّهَا لِقَصْرِ

نہایت کند از گرمی آتش بر آئینہ آن شس می کند تیرا مانند کوئیک
کام آری تیش کی رہ آگ پہنکتی ہے چنگار ان جیسے محل

۲۳
۲۴

۲۵
۲۶

۲۷
۲۸

۲۹

۳۰

۳۱
۳۲

انطلقوا
إِلَى الظِّلِّ

جملہ
جملہ
جملہ

الذکر

میں چنانچہ کہ میں نے سیکھیں
نہیں چاہتے ہیں جس میں
کرمی آئی اس کے لیے اوصاف

۳۳
۳۴

كَانَ جَلَّتْ صُفْرًا ۝ وَيْلٌ يَوْمَئِذٍ لِلْكَذِبِينَ ۝

گویا آن شرارہ شتران دست سے آواز آرزو دروغ شمارند گناہ

۳۵

هَذَا يَوْمُ لَا يَنْطِقُونَ ۝ وَلَا يُؤْذَنُ لَهُمْ ۝

این روز روزگاہ است کہ سخن گویند و نہ دستور می آرد شود ایشانرا

۳۶
۳۷

فَيَعْتَذِرُونَ ۝ وَيْلٌ يَوْمَئِذٍ لِلْكَذِبِينَ ۝

تا عذر تفرمایند و ای آرزو دروغ شمارند گناہ

۳۸

هَذَا يَوْمُ الْفَصْلِ جَمْعَكُمْ وَالْأَوَّلِينَ ۝

این روز روز فصل گردنست جمع کردیم شمارا با پیشانیان

۳۹

فَأَنَّ كَانَكُمْ كَيْدُ فُكْدُونٍ ۝ وَيْلٌ ۝

پس اگر شمارا چیدست بسکالی کنند و حق من و ای

۴۰
۴۱

يَوْمَئِذٍ لِلْكَذِبِينَ ۝ إِنَّ الْبَاقِينَ فِي سُلْطَانٍ ۝

آرزو دروغ شمارند گناہ بر آینه متقیان در سایہ ہا شتران

۴۲
۴۳

عَمُونَ ۝ وَفَوَكَهَ مِمَّا يَشْتُمُونَ ۝ كَلَّا ۝

در شہما و در میوہ از چشمتی کہ غبت کنند بگویم بخورید

ندون من اور میوہ جسم کے بجائی چاہے کہاؤ

ظلال

وَلَا تَشْرَبُوا هَنِيئًا مِمَّا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ۝ اِنَّكَ كَذَلِكِ

دو نوشید خوردن و نوشیدین گوارا البیابین میگردید بر آئینه ما بحین

ادب و سبب میباید لا اوسکا جو کریتے تھے ہم یون ہی

بِخَيْرٍ يٰۤاَحْسَنِينَ ۝ وَيْلٌ لَّيَوْمٍ ذٰلِكَ لِلْكَافِرِينَ ۝

خوبتر است ہم بنکو کارا نرا دیک آرزو دروغ شمارند کار نرا

دیتے ہیں بد لائیگی والوں کو خرابی ہے اوسدن جھوٹا دواوی

كُلُوا وَتَمْتَعُوا قَلِيلًا اِنَّكُمْ مَجْرُمُونَ ۝ وَيْلٌ

ای دروغ شمارندگان خورد و بہرہ بخشید اندک آئینہ شمارندگان گار دیتے

کھا لو اور بہرہ لو بہرہ دیتے دنوں تم مقرر کردہ گار ہو خرابی ہے

يَوْمٍ ذٰلِكَ لِلْكَافِرِينَ ۝ وَاِذَا قِيلَ

آرزو دروغ شمارندگان دہون گفتہ شود کہیں

اوسدن جھوٹا دواوی نے والوں کی اور جب کہیں

لَهُمْ اَزْكَاۤءُ مِمَّا اَلَا يَرْكَعُونَ ۝ وَيْلٌ لَّيَوْمٍ ذٰلِكَ

ایشان از نماز گذارید نماز نمی گذارند دیک آرزو

اون کو تود نہیں پڑھتے خرابی ہے اوسدن

لِلْكَافِرِينَ ۝ فَبِأَيِّ حَدِيثٍ بَعْدَ

دروغ شمارندگان پس کہ ایم سخن بعد از قرآن

جھوٹا دواوی نے والوں کی اب نہ سبب براسکے بعد

يَوْمٍ ذٰلِكَ لِلْكَافِرِينَ ۝

ایمان خواہند آورو
یقین لادین سبکے

النبا

الحجر
تثنية

عَمَهُ
ع

فلا کوئی کتاب ہے کہ اس میں
کوئی آیت ہے کہ اس میں
کوئی آیت ہے کہ اس میں
کوئی آیت ہے کہ اس میں

سُورَةُ النَّبَا نَزِلَتْ بِمَكَّةَ ثُمَّ وَالْثَّانِيَاتِ
آيَاتُهَا كُلُّهَا حُرُوفُهَا رَكْعَتَانِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

عَمَّ يَتَسَاءَلُونَ عَنِ النَّبَا الْعَظِيمِ

از چہ چیز کا فرمان بائیکہ گرسواں سیکندہ آر سیکندہ از خبری بزرگی
کریات پوچھنے ہیں لوگ آپس میں وہ بڑی خبر سواں
الذی هم فیہ مختلفون کلاسیفون

کراہت تین دران خلافت دارند طرف نی فی خواہند رشت
جس میں وہ کئے طرف ہو رہے ہیں یون نہیں اب جان لین
ثم کلاسیفون کلاسیفون

باز سیکویم نی بنے خواہند دانست آیات خدا ایم زمین را
پہر نی یون نہیں اب جان لین کئے نہیں بنایا زمین
مهدا و الجبال اوتاد ادا و خلقناکم

زستہ و ساختہ ایم کو بہار بیخنا و آفریدیم شما را
پہر نی اور بہار بیخین اور کو بیایا
از و بجا و جعلنا نواقمکم سبائا

نزدادہ و ستیم خواب شما را حتی
خوش ہو رہے اور بنائی نیکد تمہاری دین نامگی

وَجَعَلْنَا الْيَلَّ لَيْلًا سَاكِنًا ۖ وَجَعَلْنَا النَّهَارَ

ایسا شیم شب را پرده و ساکنیم روز را
اور بنائی رات اور بنایا اور بنایا دن

مَعَاشًا ۖ وَبَنَيْنَا فَوْقَكُمْ سَبْعًا شِدَادًا ۖ

وقت طلب معیشت و بنا کر دیم بالا در شما هفت آسمان محکم
روزگار کو اور چنی تم کے او پر سات چنانی مضبوط

وَجَعَلْنَا سِرَاجًا وَهَّاجًا ۖ وَأَنزَلْنَا

و آفریدیم چراغی درخشندہ یعنی آفتاب و فرود آوردیم
اور بنایا ایک چراغ چمکا اور اتارا

مِنَ الْمَعْرِضَاتِ مَاءً ثَجَّاجًا ۖ لِّتُخْرِجَ بِهِ

از ابریا آب بریزان تا بر آید بابت آن آب
بخشانی بدیون سے پانی نکال دیا کہ نکالیں اوس سے

حَبًّا وَنَبَاتًا ۖ وَجِئْتَ الْفَافَا ۖ إِنَّ يَوْمَ

دان و گیاه را و بوسنا ہمارے حمیدہ را بر آئینہ روز
اناج اور سبزہ اور باغ پھون میں آیت رہے بیشک دن

الْفَصْلِ كَانَ مِيقَاتًا ۖ يَوْمَ يُنفَخُ فِي الصُّورِ

فصل کردن ہست وقتی حسین روئے کہ مید کہ شود در صور
نیپھلہ کا ہے ایک قست پھر رہا بدن پہونکین رنگا

فَتَأْتُونَ أَفْوَاجًا ۖ وَفُتِحَتِ السَّمَاءُ فَكَانَتْ

پس یا نید گروہ گروہ کردہ شد و شکافتہ شود آسمان پس شد
پہر پست آوج پست جوت اور کھولا جاوے آسمان تو ہوجا دین

ففتح

ادح

ادح

۱۴
 ۲۰
 ابوباکر وسیدت الجبال فکانت سرابا
 دوازده دروازه و روان کرده آید کو بهار اسیں چند مانند سراب
 در داری اور چلا جاوین بہار تو ہو جاوین رہا
 ۲۱
 ۲۲
 ان جہنم کانت مرصداً للطغین ما با
 پر آئینہ دوزخ بہت انتظار کنندہ سرکش زبست برج نشین
 بیشک دوزخ ہیے تاک میں شریرون کا ٹھکانا
 ۲۳
 لیثین فیہا احقاد لا یدوقون فیہا بردا
 در آئینہ بدوزخ آفات کشندگان در انجا نہ دراز بخشد انجا خلکی را
 رشتہ بین اوسمین قرون نہ یکہین وہاں فرا تہند یک کا
 ۲۴
 ۲۵
 ولا شرا با الا جیماء وغساقاً جزاء
 و نہیج آتشاید پیرا اگر آب گرم را و زرد آب را جزا داده شد
 نہ سبے کچھ پیما کر کرم بانی کرم اور ہییت بد لایہ
 ۲۶
 وفاقا انہم کانوا لایرجون حسابا
 جزا وفاق پر آئینہ ایشان تو غیبہ استند حساب را
 پورا وہ ہیے توقع نہ رہیے حساب کی
 ۲۷
 و کذبوا بآیتنا کذابا و کل شیء احسنہ
 و کذب میکردند آیات را بدوع و ہر چیز را ضبط کردیم
 اور جہو ہلاکین ہماری آیتیں مکر کر اور ہر چیز ہمیں گن گئی
 ۲۸
 کہ نبأ فذوقوا فلن نزیدکم الا عذابا
 بطریق ہوشن اسیں بیشید زیادہ نخواستیم داد شمارا مگر قوت
 لکھو کہ اب چکو کہ ہم بڑھائیے نہ جاوین کیے تم پر مگر مار

لیثین بالقصر
 غساقاً
 بالتحقیف
 اصح کص
 اصح ف ر

کتابت از دست اقدس
در روز ۱۳ ص

کتابت از دست اقدس

ان المتقين مغانا حقائق واعنايا

بر آینه تقوا از طلب آید باشد بوستانها باشد و درختان گوناگون
بیشتر در دالان که مراد نمی آید باغ این اورا گوناگون

و کما ساء ما قاتل

و زمان دشمنه هم در آن کشته و پیاله شراب پر کرده باشد
اورا نوجوان عزیزان را که سب اورا یار جنگها

لیجمعون فیها الفوا ولا کذب

تجمعند در آنجا و راست بگویند و دروغ نشنوند
تجمعند در آنجا و راست بگویند و دروغ نشنوند

بجزاء من ربک عطاء حسابا

بخوار داد و شد عطا نموده آمد حساب کرده شد از جای و کار و کردگار
بدان که پیشتر یکبار با حساب یک جورب می

السموات والارض وما بينهما الرحمن

آسمانها و زمین و آنچه مابین اینهاست خداوند بخشنده
آسمانها و زمین و آنچه مابین اینهاست خداوند بخشنده

لا یملکون منه خطبا یوم

نمی توانند از وی سخن گفتن روزی که
قدرت نهی که کوئی او را سر نماند که بگوید

یقوم المومنین و المملکة صفیة

ایستند از مومنان و مملکت صفیه
ایستند از مومنان و مملکت صفیه

که احوال و احوال و احوال و احوال

۳۱
۳۲

۳۳
۳۴

۳۵

۳۶

۳۷

کتابت از دست اقدس

کتابت از دست اقدس

کتابت از دست اقدس

کتابت از دست اقدس

کتابت از دست اقدس

النبی

مکہ یعنی کربلا و کربلا یعنی
مکہ یعنی کربلا و کربلا یعنی
مکہ یعنی کربلا و کربلا یعنی

قریباً ربع
ایک سو و پچاس

یعنی نیمی آدمی و نیمی زن
بنیاد کہ اس حساب مذابین
گفتار ہو تا ۱۲ ص

يَتَكَلَّمُونَ إِلَّا مِنْ أَذْنٍ لَهُ الرَّحْمَنُ وَقَالَ

تسخن بگو نیند سا ضران و مشرک و کفر سیدی و ادوہا باشد اور اخذ و کلمہ

صَوَابًا ۱۰۸ ذَٰلِكَ الْيَوْمَ الْحَقُّ فَمَنْ شَاءَ اتَّخَذْ

سخن درست طر این روز حق است پس هر که خواہد بگیرد

إِلَىٰ رَيْبِهِ مَا بَآءَ ۱۰۹ إِنَّا أَنْذَرْنَاكَ عَذَابًا

بسوی پروردگار خود متوجہ ہر آئینہ ما زسا نیدیم شمار از عقوبت

قَرِيبًا يُعِمْ يَنْظُرُ الْمَرْءُ مَا قَدْ مَثَلَتْ يَدُ ۱۱۰

نزدیک آئینہ را و نگاہ بید آدمی اینچہ پیشتر نشان دادہ بود

وَيَقُولُ الْكَافِرُ لَيْسَ بِي شَيْءٌ ۱۱۱ وَقَدْ قَرَأْتُ

و بگوید کافر بے شئی ہوں و من قرآن

سُورَةَ النَّازِعَاتِ نَزَلَتْ بِمَكَّةَ ثُمَّ انْفَطَرَتْ

ایاتہا ۱۱۲ کلماتہا حروفہا و رکوعاتہا

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

۱۲۰

154

[illegible]

انسان کے لئے جو کچھ ہے وہی انسان کے لئے ہے

وَالزَّرَعَاتِ غَرَقًا ۝ وَالشَّيْطَانِ نَسْطًا ۝

قسم ہے عجاہات کرشنہاں سے کہ جو کچھ قسم کا اسے شکایت ہو میں نے نہ بدلوں
قسم ہے کہ ہر ایک کے لادانون کی تو بہ کر اور رہنے چوڑاؤ والوں کی کہوں کہ

وَالسَّيِّدَةُ سَيِّدَةُ الْوَسْمِ نَفْسُهَا كُنْتُ سَيِّدَةً لَهَا وَنَفْسُهَا كُنْتُ سَيِّدَةً لَهَا

اور پرنس والون کی بیوی نے یہ آگے بڑھتے ہوئے دیکھ کر

پس قسم با ما غافلان کردیم پس هر را از او گفتند و او بود و فرمود که خدایه

نَتَّبِعُهَا الرَّادِفَةَ قُلُوبُ يَوْمَئِذٍ

[illegible]

و ایضا ۱۰ اینها را خاصیت دهد ۱۰ یقولون
زبان باشند برود و یا آنجماعه خود را بنویسند تا می بیند

عَالَمِ دُودُونِ فِي الْكَافِرَةِ

کامیابانگروانندہ شوم بھالست شخصین
کامیابم بنو آدین گئے دوسرے بھالست

عِظَا خَشْرَةً ۖ قَالَا لَيْتَكَ إِذَا كُنَّا خَلَاءَ

پڑیاں کہو کہری بویکے تو تو یہ پہر آنا تو تیسرے

٢٥

100

دوستیابی بدیهه‌ای نیست
چنانکه در این کتاب

بہاؤ الدین ایک بے ترس و ہر سب سے
چاہتا تھا کہ ہر ایک کو جو زیادہ

ان میں سے ایک کو فاضل و مہتمم کہا کر
اگلے عہدہ سنبھالنے والا ہو گا

کونستانتینوپل ۱۲۸۷
سید محمد بن علی

اَنَا اِذَا

۱۰
۱۱
۱۲
۱۳
۱۴
۱۵
۱۶
۱۷
۱۸
۱۹
۲۰
۲۱
۲۲
۲۳
۲۴
۲۵
۲۶
۲۷
۲۸
۲۹
۳۰
۳۱
۳۲
۳۳
۳۴
۳۵
۳۶
۳۷
۳۸
۳۹
۴۰
۴۱
۴۲
۴۳
۴۴
۴۵
۴۶
۴۷
۴۸
۴۹
۵۰
۵۱
۵۲
۵۳
۵۴
۵۵
۵۶
۵۷
۵۸
۵۹
۶۰
۶۱
۶۲
۶۳
۶۴
۶۵
۶۶
۶۷
۶۸
۶۹
۷۰
۷۱
۷۲
۷۳
۷۴
۷۵
۷۶
۷۷
۷۸
۷۹
۸۰
۸۱
۸۲
۸۳
۸۴
۸۵
۸۶
۸۷
۸۸
۸۹
۹۰
۹۱
۹۲
۹۳
۹۴
۹۵
۹۶
۹۷
۹۸
۹۹
۱۰۰

100-443887-100

صل آخرت میں بی عذاب ہوگا
اور دنیا میں بی عذاب یا اوس

فَقَالَ أَنَارَ بَكْمُ الْأَعْلَى فَآخَذَهُ اللَّهُ نَكَالَ

میں گفت من پروردگار بکرم بالا کو آتش زد اور اخذ عذاب

الْآخِرَةِ وَالْأُولَى ۚ إِنَّ فِي ذَلِكَ

آخرت و دنیا کے برآیند دین خبر

لِعِبْدٍ لِّمَن يَخْشَى ۚ ؕ أَنْتُمْ أَشَدُّ خَلْقًا

سیدہ بہشت پر کہ تیرے آباؤ اجداد مجھ سے زیادہ درخشندہ

أَمْرَ السَّمَاءِ بِذُنُوبِهِمْ فَمَسَّكُمْ أَفْسًا ۚ

آسمان خدا کا کہ ان کے گناہوں کی بنا پر ان کو سخت آفت مارے گی

وَأَعْطَشَ لَيْلَهَا وَأَخْرَجَ صُحُفَهَا ۚ

دنارک کر دشب اور رات کو دھپور اور درخشندہ روڑا اور

الْأَرْضَ بَعْدَ ذَلِكَ دَحِيهَا ۚ

زمین را بعد از آفریدن آسمان ہموار کر دے۔ بر آو از زمین

مَاءَ هَا وَ مَرَعَهَا ۚ وَأَجْبَالٍ أَرْسَهَا ۚ

اب اور آب و چو آگاہ اور کو پہاڑ را استوار نمود

وَسَكَاةٍ أَوْرَقَهَا ۚ وَأَبْرَارًا مَّوْبِقَهَا ۚ

اور سکائی اور چار اور برادران کو بوجہ رکھا

۲۴

۲۵

۲۶

۲۷

۲۸

۲۹

۳۰

۳۱

۳۲

دحیہا
ہموار
فرا کر

وَسَكَاةٍ أَوْرَقَهَا ۚ وَأَبْرَارًا مَّوْبِقَهَا ۚ

وَسَكَاةٍ أَوْرَقَهَا ۚ وَأَبْرَارًا مَّوْبِقَهَا ۚ

۳۳ متعالمکم ولا تمکونوا فاذا اجاءت الطامة

از بر آید شتاد چهار پایان شما و تنیکه بیاید قیامت
کام چو کلائی کو شکار اور شکار چو بارون کے پر چرب اور تیرا شکار

۳۴ الکیزی ۱۰ یوم یتذکر الانسان منک

۳۵ روزی اگر یاد کند آدمی اپنے عمل کردہ
جس دن یاد کرے آدمی جو کیا

۳۶ زیت الحکیم من ی ۱۰ فاما من طع

۳۷ و ظاہر کردہ خود و دینج بر آئند کے مرکب و نشن خواہد نواب عطا ہو کر دیا گیا
اور نکال رہی دینج جو چاہے دینج سے سوچنے شرات کی ہے

۳۸ و انزل الحقیق الدنیا ۱۰ فان الحکیم ہی

۳۹ ویرگزیدہ ہند گندگانی این جہانی را پس بر آئینہ و دینج ہمانت
اور بہتر سمجھا دینا کا جینا سو دینج ہی ہے

۴۰ اما من خاف مقام ربہ ۱۰

۴۱ و انما سیدہ ترسیدہ باشد از استادن حضور و گویا
چکا اور جو کوئی ڈرا ہے بر اس کھڑے ہو گئے اور

۴۲ نہی النفس عن اطوی ۱۰ فان الجنة ہی

۴۳ و باز دہشتہ باشند نفس از شہوت پس بر آئینہ بہشت ہمانت
روکا جی کو جاوے سو بہشت ہی ہے

۴۴ اما وی یسئلونک عن الساکۃ آیات

۴۵ چکا اور آدمی پرسند ترا از قیامت کی باشد
چکا نخبے پوچھتے ہیں وہ گہری کب ہے

فَتَنْفَعُهُ
غیر

تَصَدَّقْ
اداد

عَنْهُ تَكْفِي
کاف

وَلَا وَهْ دُرَّتَا هِیَ السَّیِّئَاتُ
یَا سَیِّئَاتُ کَیْ تَزِیْرُی مَلَاقَاتِ یَا سَیِّئَاتُ
۱۳ ص

يُدْرِيكَ لَعَلَّه يَرْكَبُ ۝ اَوْ يَدْرِيكَ فَتَنْفَعُهُ ۝
خبردار کرد ترا شاید رُکب یاک بشند ایانده می شنند پس نفع میدهد
خبر هست شاید که ده شنوزا با سوچا تو کام آنا اوست
الذِّكْرَى ۝ اَمَّا مَنِ اسْتَغْنَى ۝ فَاَنْتَ
آن بند شنیدن اما کسیکه تو انگرست پس تو
سجده ده جو پردانین کرنا سو تو
لَهُ تَصَدَّقْ ۝ وَمَا عَلَيْكَ الْاَلَيْنَ ۝
بستو او اقبال کنی رزبان نیست بر تو در آنکه پاک نشود
او کی نکر من نهی اور بجهت پر گناه نهی که ده نهی ستور
وَاَمَّا مَنِ جَاءَكَ يُسْعَى ۝ وَهُوَ يَجْتَنِي ۝
و اما کسیکه ببار پیش توستان از خدا خود ترسان
اورده جو ان ترسایه پاس در و روتا اورده روتا
فَاَنْتَ عَنْهُ تَكْفِي ۝ كَلَّا اِنَّهَا تَذْكِرَةٌ ۝
پس تو از وی غفلت کنی نانی بر این آیات قرآن نیست
سو تو از سر بی تغافل کرنا بون بین بجهت یابی
فَمَنْ شَاءَ ذَكِّنْ ۝ فِي صُحُفٍ مُّكْرَمَةٍ ۝
پس هر که خواهد یاد کند قرآن را بر این آیات قرآن است در تبارگی
هر جو کوئی چاه اسکو برده کبی بے ادب بے درون من
مَرْفُوعَةٍ مُّطَهَّرَةٍ ۝ يَا بَدِئَ الْيَوْمِ ۝
بلند قدر پاک کرده شده بدست نویسنده آن
او بخی و هر می ستیری با تون من کلمه واکون

عین

۲۸
۲۹
۳۰

قَضْبًا ۚ وَزَيْتُونًا وَنَخْلًا ۚ وَحَدَقْتُ عَلَيْهِ ۚ

وسیت را زیتون را و درخت خربار و باغدار کہ درختان بسیار
ترکاری اور زیتون اور کھجورن اور باغ گہن کے۳۱
۳۲

وَفُكَّةً ۚ وَآبًا ۚ مَتَاعًا لَّكُمْ وَلِأَنفُسِكُمْ ۚ فَإِذَا

دیسوہ را و علف دواب را برا کشف تماشہا را یا ان شمایں تنگیہ
اور سیوہ اور دواب کا کچلائے کو تمہارا اور تمہارے چوپایوں کا چب

۳۳

جَاءَتْ لَصَاحَةٌ ۚ يَوْمَ يَقُومُ الْمُسْلِمُونَ ۚ

بیاد اور سخت روزیکہ اگر بڑو مرد از
آپے رہ غل بدن بہا کے مرد۳۴
۳۵

أَخِيهِ ۚ وَآمِهِ ۚ وَآبِيهِ ۚ وَصَاحِبَتِهِ ۚ

برادر خود و از مادر خود و از پدر خود و از زن خود

۳۶
۳۷

وَبَنِيهِ ۚ لِكُلِّ امْرِئٍ مِنْهُمْ يَوْمَئِذٍ شَأْنٌ

اپنے بہائی اور گامیابی اور اپنی سانبہ والی سے
و از فرزند ان خود ہر مرد پر از ایشان آرزو و تقاضا۳۸
۳۹

لَهُ ۚ وَجُوهٌ يَوْمَئِذٍ مُّسْفِرَةٌ ۚ ضَاحِكَةٌ

اور پیشانی کے ہر مرد کو اوسدن ایک فکر لگا ہوا
کے کفایت ہندیش کا پکارہ روئے انور و روشن ہندیش خندان۴۰
۴۱

مُتَبَشِّرَةٌ ۚ وَوُجُوهٌ يَوْمَئِذٍ مُّكَدَّةٌ ۚ غَدِرَةٌ

جو اسکو لبر ہندیش کے ہونہ او سدن روئے روشن ہندیش
و و جہت ہندیش کے ہونہ او سدن روئے روشن ہندیش

۴۲

وَشَادَاكُ ۚ وَكِيَاكُ ۚ وَكِيَاكُ ۚ وَكِيَاكُ ۚ

و شادمان ہندیش و کپارہ و کپارہ و کپارہ و کپارہ
نوشیان کر سہنے اور سہنے ہونہ او سدن روئے روشن ہندیش

الْمَعْلَمَاتُ
مَجْمُوعَةُ
الْمَعْلَمَاتِ

الْمَعْلَمَاتُ
مَجْمُوعَةُ
الْمَعْلَمَاتِ

مَجْمُوعَةُ
الْمَعْلَمَاتِ
مَجْمُوعَةُ
الْمَعْلَمَاتِ

سَعَرَتْ
الْمَعْلَمَاتُ
مَجْمُوعَةُ
الْمَعْلَمَاتِ

مَجْمُوعَةُ
الْمَعْلَمَاتِ
مَجْمُوعَةُ
الْمَعْلَمَاتِ

١ زُوْجَتْ ۞ وَ اِذَا الْمَوْءُودَةُ سُئِلَتْ ۞
 جمع کرده شود و وقتی که دختر بر آئینه در گور کرده بودند پرسیده شود
 ٢ بَايَ ذَنْبٍ قُلْتَ ۞ وَ اِذَا الصُّفُوفُ نُشِرَتْ ۞
 بگویم کدام گناه گشته شد و وقتی که نامه های اعمال را کشوده شود
 ٣ وَ اِذَا السَّمَاءُ كُشِطَتْ ۞ وَ اِذَا الْجِبَالُ ۞
 و وقتی که آسمان را پاره کنند شود و وقتی که کوه ها را
 ٤ سَعَرَتْ ۞ وَ اِذَا الْجَنَّةُ اُزْفَتْ ۞ عَلَيْكَ ۞
 برافروخته شود و وقتی که بهشت را نزدیک ساخته شود بداند
 ٥ نَفْسٍ مَّا اَحْضَرْتَ ۞ فَاَلَا اَقْسَمُ بِالْخَنسِ ۞
 نفسی که چه آوردی سوگند می کنم که به سوگند خواران
 ٦ الْجَوَارِ الْكُنَّسِ ۞ وَ الْيَلِيلُ اِذَا عَسْهَسَ ۞
 سیربانان غائب شوند و در شب چون باز گردد
 ٧ وَ الصُّبُرُ اِذَا تَنَفَّسَ ۞ اِنَّهٗ لَآلُؤْلُؤٌ ۞
 و صبر چون بدد بر آئینه قرآن گشته باشد
 ٨

مَجْمُوعَةُ
الْمَعْلَمَاتِ
مَجْمُوعَةُ
الْمَعْلَمَاتِ

فلان ہرگز کی صفت ہے

کَرِيمٌ ذِي قُوَّةٍ عِنْدَ ذِي الْعَرْشِ مَكِينٌ

مگر اسقدر صاحب توانائی با وفار نزدیک خداوند عرش عزت و ابلیس کا قوت رکھتا تھا کہ ملک پاس در برابر

مُطَاعٍ ثَمَّ آمِينَ وَمَا صَاحِبُكُمْ بِخِفَاءٍ

فرمان بردار کے گرد ہندہ در ملکوت سمان شہنائی نیست این بار شما دیوانہ سب کا مازبان کا سب سے و اور تہا ر رفیق بی کچھ نہیں بوانہ

وَلَقَدْ آهَ يَا لَافِئِ الْمُبِينِ وَمَا هُوَ

ہر آیتہ بار شما دہہ بود آن فرشتہ را کہ از ظاہر سمان و نیست بار شما اور اسے دیکھا ہے او کو پہلے کتا رہے آسمان اور یہ

عَلِ الْغَيْبِ بَصِيرِينَ وَمَا هُوَ

بر علم پنهان بخیل کنندہ و نیست قرآن کسار غیب کی بات نہیں بخیل اور یہ کہ کو

شَيْطَانٍ خَلِيفَةٍ قَائِمٍ تَذْهِبُونَ

شیطان راندہ شدہ پس کا سیر و کسی شیطان مردود کا پیرم کہ اپنے جانیے ہو

إِنْ هُوَ إِلَّا ذِكْرٌ لِلْعَالَمِينَ لِكَيْ تَتَذَكَّرُوا

نہست قرآن مگر تذکرہ عالماء کے لئے کہ ان کو یاد آئے کہ جہان سے روکے ہو کوئی جانیے

وَمَا تَشَاءُونَ

وہی خواہیے پیر ہا چاہے اور تم جیہی چاہو

۱۹

۲۱

۲۳

۲۵

۲۷

۲۹

۳۱

بظن
دخ
و ط ر

انفطرت

۲۹
ع
بع

اَلَا اِنْ شَاءَ اللّٰهُ رَبُّ الْعَالَمِيْنَ
 گمزنه بخواهد خدا پروردگار عالمها
 که بخواهد الله جهان کا صاحب
 سَقَا نَفْطَرْتُ ثَلَاثَ بَمَكَةٍ ثُمَّ انْشَقَّتْ قِيلَ سَوَاءُ الرُّومِ
 اياتها و کلماتها و حروفها
 بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

اِذَا السَّمَاءُ انْفَطَرَتْ ۝ وَاِذَا الْكَوْكَبُ
 و نشیکه آسمان شکافته شود
 جب آسمان چسداوے
 اِنْشَقَّتْ ۝ وَاِذَا الْبُحَارُ اُفْجَتْ ۝ وَاِذَا
 از ستم بریزد و نشیکه دریاها روان کرده شود و نشیکه
 چهر پائین اور جب دریا بہہ پڑیں و اور جب
 الْقُبُورُ بُعِثَتْ ۝ عَلِمْتَ نَفْسٌ مَّا قُلْتَ
 گور ہلا کا کھنڈہ شود بداند ہر نفسے اپنے پیش فرستادہ
 تیرن ادھائی جاوین جان یو کے بن جو ہے سچا
 وَاِخْرَجَتْ ۝ يٰ اَيُّهَا الْاِنْسَانُ مَا اَعْرَضَ
 و اچھ نہیں کہڑا شے بود سیکے آدھے چہ چیز فریغ
 اور بچھ چھوڑا سیکے آدمی کا ہی سے بھکا

وفا سے
 ہندو کا پانی زمین پر
 زور کر سیکے ۱۲ صوا

بسم الله الرحمن الرحيم

بَرِّكَ الْكَرِيمِ الَّذِي خَلَقَكَ

بروردگار بزرگوار تو

فَسَوِّكْ فَعْدَكَ فِي آيَةِ صَوْنِ مَا شَاءَ

پس درست اندام کرد ترا پس معند افتاد کرد ترا در هر صورتیکه خواست

رَكْبِكَ كُلَّ بَلْ تَكُونُ بِالْإِنِّ

ترکب داد ترا فی فی بلکه دروغ می شود و خوار اعمال را

وَأَنْ عَلَيْكُمْ كَفْظِينَ

و بر آئینه بر شما گماشته شده اند بگماشته

كُتِبَ لَكُمْ مَا تَفْعَلُونَ

نویسه گمان میداند آنچه میکنید

وَأَنْ الْفَجَارِ كَفْ

و بر آئینه گمان میداند آنچه میکنید

فَعْدَكَ
انج ک
انج

فک بیک یکا بدن من برابر
کیا خلقت من ۱۲ ص
یک کون

۴

۵

۶

۱۰

۱۱

۱۲

۱۳

۱۴

۱۵

الطائفین

عَنْهَا بَعَائِينَ ۝ وَمَا أَدْرَاكَ مَا يَوْمُ

از اینجا غائب شده هر چه چیز مطلع ساخت ترا از آن روزی که

الدین ۝ ثُمَّ مَا أَدْرَاكَ مَا يَوْمُ الدِّينِ ۝

خدا باز میگوید چه چیز مطلع ساخت ترا که چیست روز جزا

يَوْمَ لَا تَمْلِكُ نَفْسٌ لِّنَفْسٍ شَيْئًا ۝ وَالَّذِينَ هُمْ

روزیست که نتوانند هیچکس را بر هیچکس هیچ فایده رسانند و آن روز خدا

سَوَاطِفِغِينَ نَزَلَتْ بِالْمَدِينَةِ وَقِيلَ انْخَرُوا

نزلت بر آنکه تم الفاتحه او البقره یا انما کلامها و حرفها

وَيَلِّ لِلطَّافِقِينَ ۝ الدِّينِ اِذَا كَالُوا عِلًا

و آن حق مردم گاهند گاهرا آنکه چون بر آخور بر پیانند بر

الدِّينِ اِذَا كَالُوا عِلًا ۝

از آن روزی که تمام کردند و چون خواهند که پیوده بدین

۱۶

۱۷

۱۸

ع

یوم
دع
رو دین

عم

اَوْ زَنَوْا حَسِرُونَ ۝ الْاَيْظُنْ اُولَٰئِكَ

یا سنجیده بدیند ایشان از زمان رسانند آیا نمیدانند انجمه
یا زل زین تو کجاست کردن کجا خال نهین رکتی ده لوگ
انهم مبعوثون ۝ لیوم عظیم ۝ یوم
که ایشان را بگنجینه خواهند شد در روز بزرگ روزی که
که او نکو او مفسد است یک برون بین جسدهن

يَقُومُ النَّاسُ لِرَبِّ الْعَالَمِينَ ۝ كَلَّا اِنَّ

ایستاده شوند مردمان پیش پروردگار عالمها دعا که برآیند
که بیک رهن لوگ راه و یکجای جهان بکس صاحب کوی بند

كِتَابُ الْفَخَارِ كَفَىٰ سَجِينٌ ۝ وَمَا اَدْرَاكَ

نام اعمال گنا بکاران را اصل شود در سجین و نام ساخت
که بکار بکارون کا پیچانند یا خانه بین اور و بکار یا بکار

مَا سَجِينٌ ۝ كِتَابٌ مَّرْقُومٌ ۝ وَاُولَٰئِكَ

که بکست سجین کتابت نوشته شده او را بکست آرزو
که بکست بکست خانه یک دفتر بکست که بکست بکست این ارشدن

لِلَّذِينَ ظَلَمُوا ۝ الَّذِي يَكْفُرُ

در دین ظالمان کافر
چو بکست بکست بکست بکست بکست بکست بکست بکست بکست

يَوْمَ لَا يُغْنِي عَنْهُمْ كِبَارُهُمْ وَلَٰكِنَّ

روز آنکه بکست بکست بکست بکست بکست بکست بکست بکست بکست
انسانه دن اور او سکون بکست تا و بکست بکست بکست بکست بکست

در روز آنکه بکست بکست بکست بکست بکست بکست بکست بکست بکست
انسانه دن اور او سکون بکست تا و بکست بکست بکست بکست بکست

المطهرين

ران
بالا
صوفی
کے نام سے

- ۱۲ **اَتَيْمٌ ۙ اِذَا شَتَّىٰ عَلَيْكَ اٰیَاتُنَا قَالِ سُبْحٰنُ**
گناہگار چون خواند نمود بر روی آیات ما گوید ان نماز
کنگاری ہے جب سنائیے اور سکو ہماری آیتیں ہے تطہین ہے
- ۱۳ **اَلَا وَلٰیۤنٌ ۙ كَلَّا بَلْ رَانَ عَلٰی قُلُوْبِهِمْ**
پیشانی است فی فی بکلمہ رنگہ سے است بر دل اینان
پہلوں کی کوئی نہیں پر رنگ ہو گیا ان کے دلوں پر
- ۱۴ **مَا كَانُوْا اٰیْکِسِبُوْنَ ۙ كَلَّا اِنَّهُمْ عَزَّوْا فِیْہِمْ**
انجی میگردند نے فی پر آئینہ نشان از دیدار و بنگار
وہ جو چہ کہانے سے کوئی نہیں وہ اپنے رب سے
- ۱۵ **یَوْمَیْۤئِذٍ لَّحُجُوْبُوْنَ ۙ تَوْرٰتُہُمْ وَکِتٰبُہُمُ الْحَکِیْمُ**
آوردن محبوب ہند ہائے پر آئینہ ان در آئینہ نور ہند
اردن روسیے جاون کے یہ تکرارہ شہینے و آئینہ ہند
- ۱۶ **تَقٰیۤیَالَہٗذَا الَّذِیْ کُنْتُمْ یَہْتَدِیْنَ ۙ**
ایک شہود ایشا ان سب انجی شہا آرا دروغ می گردند
کے گاہے ہے جسکو تم جہو تھے جاسے سے
- ۱۷ **کَلَّا اِنَّ کِتٰبَہٗۤنَا اَرۡکَفٰی عَلَیۡہِمْ ۙ**
حق پر آئینہ نامہ اعمال نیکو کاران و اعلیٰ خود در علین
کوئی نہیں کہا نیکون کا ہے او پر دالان میں
- ۱۸ **وَمَا اَدۡرَاکَ مَا عَلَیۡہِمْ ۙ**
وہ جہر مطلع ساخت ترا کہ چیست علین کا آئینہ شہینہ
اور نیکو کیا خبر ہے کیا ہیں او پر دالان

المطهرین

فکھین
فرع وک باکلف

یُضْحَكُونَ ۝ وَإِذَا مَرُّوا بِهِمْ يَتَغَامَرُونَ ۝
 میخندند ۝ و چون بگذشتند مسلمانان با یکدیگر چشم نمیزدند
 و میخندیدند ۝ و اگر چه بودند آن یاسر پس من استن کرستی
 وَإِذَا انْقَلَبُوا إِلَىٰ أَهْلِهِمْ انْقَلَبُوا فَكِهِينَ ۝
 و چون باز میگشتند بایل خانه خود باز میگشتند شادمان شده
 و اگر چه برگشته بودند بپایه گریه و جانی باین بنایه
 وَلَا ذَارَ أَوْهُمْ ۚ قَالَ أُولَٰئِكَ هُمُ اللَّعَالُونَ ۝
 و چون میدیدند مسلمانان از میگفتند بر آینه ایشان گرامت
 و اگر چه او کو دیکته کینه بیشک بدو لوگ بهک رسیده
 وَمَا أَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ حَفِظِينَ ۝ فَالْيَوْمَ
 و نگاهانان ستاده نشده بودند بر سر مسلمانان پس امروز
 و او او کو بهیچانین ان بر نگاهانان سواج
 الَّذِينَ آمَنُوا مِنْ آلِ كُفَرٍ يُضْحَكُونَ ۝
 مسلمانان با کافران میخندند
 امان و آن
 عَلَىٰ أَعْيُنِكُمْ يَنْظُرُونَ ۝ هَلْ تُؤْتُونَ الْكُفْرَ
 چشمها نشسته نظر میکنند بر چاه آیا جز او داده شد کافران
 نظر بر چشمه میکنند این اب دلا یا یا مسکون
 مَا أَتَيْنَا بِكَ إِلَّا بَيِّنَاتٍ لِّعَلَّكَ تَمُنُّ ۝
 ما به تو نیاوردیم بجز سبب و سبب و سبب و سبب
 سبب و سبب و سبب و سبب

تفسیر

اِذَا شَقَّ كَلْتَكَ بِنَ طَبَقًا عَنْ طَبَقٍ ۝ فَا

چون تمام شود خواہد رسید بجای بعد حالی و این صفت
جب در این عالم که خورشید است بکشد بر کف پیرایه چون
لَمْ يَلْقَ مَنْ مَنُونٍ ۝ وَ اِذَا قَرَأَ عَلَيْهِمُ الْقُرْآنُ
این کافران را که ایمان نمی آرند و چون خوانده میشود در ایشان آزار
آن کو یقین نہیں لایق اور جب پڑھے ان پائے قرآن

لَا يَسْجُدُونَ ۝ بَلِ الَّذِينَ كَفَرُوا يَكِيدُونَ

سجدہ نہیں کریں بلکہ ان کافران دروغ می شنوند
سجدہ نہیں کریں اور بے شک جو تہمتیں
وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا يُوْعَدُونَ ۝ فَلْيَسْرِهِمْ

و خداوند اعلم است بآنچه در دل خود گامیدارند پس خبر کن ایشان را
اور اللہ خوب جانتا ہے جو اندر ہر گتہ میں سو خوشی سناتا ہو
يَعَذَابُ آلِيمٍ ۝ إِلَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا

بہ عذاب دردمند لیکن آنانکہ ایمان آوردند و کردار
و کہہ دالی مارکی مگر جو یقین لایق او دل
الصَّلَاتِ لَهُمْ أَجْرٌ غَيْرُ مَمْنُونٍ ۝

شاید کردند ایشانراست فرود نیابت
بہلایان اور کو نیک ہے بے انتہا
سُورَةُ الْبُرُوجِ نَزَلَتْ بِكَ تَرَوَاتِنِ

ایات تنبأ ۲۲ و کلماتها ۱۰۴ و حروفها ۱۰۴

۱۹

۲۰

۲۱
۲۲

۲۳

۲۴

۲۵

و این بول صفت بعد از آن
سوال منکر و نکر و بعد از آن کشند
صاحب و فرود بر هر طایفه این
در رخ و نیست و اندر عالم
ج ۱۳

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

وَالسَّمَاءِ ذَاتِ الْبُرُوجِ ۝ وَالْيَوْمِ الْمَوْعُودِ ۝

وَشَهِيدٍ شَهِيدٍ ۝ قُلْ أَصْحَابُ الْأُخُودِ ۝

النَّارِ ذَاتِ الْوُكُودِ ۝ إِذْ هُمْ عَلَيْهَا قُودُونَ ۝

وَمِمَّنْ عَلَى مَا يَفْعَلُونَ بِالْمُؤْمِنِينَ شَرِهُوا ۝

وَمَا نَقْمُوا مِنْهُمْ إِلَّا أَنْ يُؤْمِنُوا بِاللَّهِ الْعَلِيِّ الْعَلِيمِ ۝

الْحَمِيدِ ۝ الَّذِي لَهُ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ ۝

وَمَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ ۝ يَعْلَمُ سِرَّهُمْ وَنَجْوَاهُمْ ۝

وَمَا يَشْعُورُونَ إِلَّا بِأَلْفِ سُرُورٍ ۝ وَأَلْفِ عَذَابٍ ۝

وَمَا يَشْعُورُونَ إِلَّا بِأَلْفِ سُرُورٍ ۝ وَأَلْفِ عَذَابٍ ۝

وَمَا يَشْعُورُونَ إِلَّا بِأَلْفِ سُرُورٍ ۝ وَأَلْفِ عَذَابٍ ۝

وَمَا يَشْعُورُونَ إِلَّا بِأَلْفِ سُرُورٍ ۝ وَأَلْفِ عَذَابٍ ۝

وَمَا يَشْعُورُونَ إِلَّا بِأَلْفِ سُرُورٍ ۝ وَأَلْفِ عَذَابٍ ۝

وَمَا يَشْعُورُونَ إِلَّا بِأَلْفِ سُرُورٍ ۝ وَأَلْفِ عَذَابٍ ۝

مجلس ششمین بن حاضرین
مجلس ششمین بن حاضرین
مجلس ششمین بن حاضرین

مجلس ششمین بن حاضرین
مجلس ششمین بن حاضرین
مجلس ششمین بن حاضرین

بسم الله الرحمن الرحيم

ما تيسر من الدنيا
ما تيسر من الدنيا
ما تيسر من الدنيا

الْحَمْدُ لِلَّهِ الثَّاقِبِ ۝ اِنْ كُلُّ نَفْسٍ لَّمَّا عَلَيْهَا
 آن گشته در خشنود است به شرف و کبر و بزرگواری
 حَافِظٌ ۝ فَلْيَنْظُرِ الْإِنْسَانُ مِمَّ خُلِقَ ۝ خَلَقَ
 نگهبانی کننده است این را که می بیند آدمی از چه چیز آفریده شده
 مِنْ مَّاءٍ ذَاقٍ ۝ يَخْرُجُ مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ الْمَصْلَبُ ۝
 از آب جهنده که بر می آید از میان پشت مرد
 التَّارِيبُ ۝ اِنَّهُ عَلٰى رَجْعِهِ لَقَادِرٌ ۝ يَوْمَ
 استخوان پسندن هر آینه خدا بر دیگر بار آفریدن او توانا است روز که
 تَبْلَى السَّامِرُ ۝ فَمَا لَهُ مِنْ قُوَّةٍ وَلَا نُصْرَةٍ ۝
 امتحان کرده شود و صیرا مردمان را پس نباشد آدمی را طاعتی و نوازشی
 وَالسَّمَاءِ ذَاتِ الرَّجَمِ ۝ وَالْأَرْضِ ذَاتِ
 شش بسم آسمان خدا و نذر باران و شش زمین صاحب
 الصَّدْعِ ۝ اِنَّهُ لَقَوْلُ فَضْلٍ ۝ وَمَا هُوَ
 شکافتن است و آینه قرآن سخن واضح است و نیست قرآن
 دُرِّ الْكَافِرِ ۝ وَالْأَرْضِ ذَاتِ الرَّجَمِ ۝ وَالْأَرْضِ ذَاتِ
 دراز کاه است و آینه کافران و دراز زمین صاحب

لما
فرکان ف
اکف یخلفا

بسم الله الرحمن الرحيم

بسم الله الرحمن الرحيم
بسم الله الرحمن الرحيم
بسم الله الرحمن الرحيم

بسم الله الرحمن الرحيم
بسم الله الرحمن الرحيم
بسم الله الرحمن الرحيم

20

۴۲

12

13

144

14

12
11

بِالْمَرْكَلِ ۝ اِنَّكَ يَدْرُسُكَ يَدَا ۝ وَكَوْنُكَ

سخن سپوده را آیه کافران بدانند شی می کنند یک طور اندازد کرنی من می بیند
سختی کی البته ده لکیم من ایک را او کر نی میت او من نگارون

كُنَّا ۖ فَنَجَّى الْكَافِرِينَ ۖ آمَنَ لَهُمْ رِوِيلًا

ایک اور کرسیے میں سو ڈھیل رکھے مسکرون کو ڈھیل دیئے اور ان کو جھبر کر

سورة الاعلى نزلت بمكة ثم واليل اياتها

الاتفاق وکلماتها، و حروفها،

بسم الله الرحمن الرحيم

سید احمد رضا علی

سایه کی در آغوش برود و گدازد که از خود را
 بپای بول آید که ام کی جو بیست

فَسَوِّى ۝ وَالَّذِي قَدَّرَ فَهَدَى ۝ وَالَّذِي

پس برست اندام کرد و آنکه اندازہ کرد پس را ہنوز وہ وہاں کہ
پہرہ بیک کیا اور جس نے ہڑایا پھر راہ و جی اور جس نے

الحمد لله الذي جعل القرآن الكريم

بر آور و غیاة تازه باز ساخت آنرا خشک شده سیاه شسته
نمکلا جاریه پیر کرد الا او شکو کوڑا کلا

44

معنی جمیع مخلوقات را
اندازه کرد بحسب آن اندازه در
مخلوقات تصرف نمود و باها تصرف
را و بسا کارهای پس این تصرف را به
تغییر نمود و امر را عمل از خود

کتاب سیبے اول فقیر لکھی پڑوی
موافقی و ثبوتین لایا موصی

و سے غزنی کی یاد دہانی
لک ۱۲ ص

و لک ۱۲ ص
و لک ۱۲ ص
و لک ۱۲ ص

سُنُّكَ فَلَا تَنْسَى ۝ اَلَا مَا شَاءَ اللّٰهُ ۝ اِنَّهٗ
 قرآن تعلیم خواہم کرو ترا پس ترا پوشش خواہی کردن مرا بخیر خدا خواستہ است
 ہم پر تو ہونے کے بخیر ہو تو نہ ہو بے گناہ نہ ہو جاہے اللہ وہ
 يَعْلَمُ الْجَهْرَ وَمَا يَخْفَى ۝ وَيَسِرُ السَّيْرَ ۝
 سیدنا آشکارا و پنهان را اللہ و تو حق تو ہم و او را بہت
 جانتا ہے بکارا اور جو چہاں اور سچ سچ پہنچا دینے ہم
 لَيْسَ لِي سِرٌّ ۝ فَذِكْرٌ اَنْ تَنْفَعْتَ الذِّكْرَ ۝
 آسان پس بندہ اگر سود کند و ادا دین
 آسان نہ ہوں اگر کام کرے سبھانا
 سَيَدُّكَ مِنْ يَحْتَسِبُ ۝ وَتَجْنِبُهَا الْاَشْقَى ۝
 بندہ خواہد گرفت ہر کہ می ترسد و کیسو خواہد شد از ان بندہ ترس
 سبھانا بکارا جو کہ ہوگا اور سرگ رہے گا و سبھانا
 الَّذِي يَصْلِي السَّارَ الْكَبْرَى ۝
 آنکہ خواہد در آمد تاش بزرگ
 وہ جو پیشے گا بری آگ بن
 فِيهَا وَلَا يَحْيَى ۝ قَدْ اَفْلَحَ مَنْ تَزَكَّى ۝ وَذَكَرَ
 انجا و نہ زندہ باشد بر آئینہ رستگار گشت ہر کہ پاک شد و یاد کرد
 او سبھان نہ جو بے گناہ بیشک پہلا ہوا اسکا جو سنورا اور بڑا
 اَسْمَكَ بِهِ فَصَلِّ ۝ بَلْ تَوَثَّرُونَ ۝ اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ
 نام پروردگار خود را پس یاد کرد بلکہ اختیار سگند زندہ گائے
 نام آپ بزرگ کا پھر نماز کی کوئی نہیں تم آئیے رکبتے ہو دنیا کا جینا

و سے غزنی کی یاد دہانی
لک ۱۲ ص

و سے غزنی کی یاد دہانی
لک ۱۲ ص
و سے غزنی کی یاد دہانی
لک ۱۲ ص
و سے غزنی کی یاد دہانی
لک ۱۲ ص

۱۶
۱۷

۱۸
۱۹

۲۰

الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ خَيْرٌ وَأَبْقَى ۝ إِنَّ هَذَا

ابن ہاشم اور ان کے بہتر بہت دیرینہ بہت ہر ایک ایماندار

نَفْعٌ صَاحِبٌ ۝ وَلِأُولَئِكَ أَصْحَابُ الْإِيمَانِ ۝

وہ جو ایماندار ہیں اور ان کے بہتر بہت دیرینہ بہت ہر ایک ایماندار

كَلَّمَ اللَّهُ نَبِيَّهُمْ وَتَوَلَّاهُمْ ۝ وَرَأَىٰ

کہا ان کے نبی کو اور ان کے بہتر بہت دیرینہ بہت ہر ایک ایماندار

سُورَةُ الْغَاشِيَةِ نَزَلَتْ بِهَکذَا ۝

ایاتھا بالا اتفاق و کلماتھا ۹۲ و حر و فو

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ۝

هَلْ أَمَّاكَ حَدِيثُ الْغَاشِيَةِ ۝ وَجُودُهُ

آیا تم کو خبر ہے کہ حدیث الغاشیہ کی وجہ سے

يَوْمَئِذٍ خَاشِعَةٌ ۝ عَامِلَةٌ نَاصِبَةٌ ۝

وہ روزِ قیامت خاشعہ ہو جائے گی عاملہ ناصبہ ہو جائے گی

تَصَدَّقَتْ ۝ فَمِمْصَةٌ أُولَئِكَ ۝

وہ بھونکنے لگے گی اور ان کے ہاتھ لگنے لگے گی

نَارًا حَامِيَةً ۝ تَسْقِي مِنْ عَيْنٍ أَنِيَّةٍ ۝

آتشِ گرمی سے لگائی ہوئی ہے اور اس سے پانی بہنے لگتا ہے

أَيُّهَا الْيَوْمُ ۝ بَلَىٰ ۝ يَوْمَئِذٍ كَافٍ ۝

عاملہ ناصبہ
بسم اللہ الرحمن الرحیم
نار حامیہ
تسقی من عین انیة
ایہا الیوم
بلی
یومئذ کاف

بسم اللہ الرحمن الرحیم
نار حامیہ
تسقی من عین انیة
ایہا الیوم
بلی
یومئذ کاف

۲۱۳
 مہر دہلی نام لکھنا ضروری ہے

۴
 لَهُمْ طَعَامٌ اَكْلًا مِنْ ضَرِيعٍ ۝ لَا يَمَسُّهُ

اشارہ ہے انعامی مگر از ضریع گزشتہ آیت سے
 کہا تاہیں ان پس مگر جہاں کا ہے یہ تو ماکرے

۸
 لَقَدْ مَنَّ اللَّهُ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ إِذْ بَعَثَ فِيهِمْ رَسُولًا مِنْ أَنْفُسِهِمْ ۝

یعنی گزشتہ آیت میں کیا یہ وہی خود تازہ ہونے
 کا نام آوی ہو کہ میں کہے ہوئے اور سن آئندہ ہیں

۹
 لَسَعِيدٌ الْمُرْسَلُونَ ۝ فِي جَنَّاتٍ عَالِيَةٍ ۝

بسی خود رضامند شدہ ہونے در بہشت عال
 ابی کامی ہے راضی او بھی باغ میں

۱۱
 لَسَعِيدٌ الْمُرْسَلُونَ ۝ فِي جَنَّاتٍ عَالِيَةٍ ۝

نشان آجائے سخن پہلے در انجا چشمہ روان شد در انجا
 نہیں سے آئین کہا او سین ایک چشمہ آئین

۱۲
 سِرًّا مِّنْ قَوْعَةٍ ۝ وَالْأَنْبَاءُ يَنْتَسِعُونَ ۝

تخت بلند باشند و کوزہ ہائی بنادہ شدہ
 تخت میں او پچھے بجھے اور انجور کے در پر کے اور

۱۵
 نَمْرُودَ مَصْفُوفَةً ۝ وَرَبِّ مَبْنُوتَةً ۝ أَفَلَا

و سارہ ماہر یکہ گیر گذشتہ و بسا ملہا کی تنفیس پر گندہ کردہ آہا
 فانی ہے قطار پر ہے اور محل کے نہا ہے کہندہ

۱۷
 يَنْظُرُونَ إِلَى الْآيِلِ كَيْفَ خُلِقَ ۝

میں نگاہ بسویک شتران چگونہ سرگندہ شدہ
 انہیں بنگاہ کر سیتے او تھون پر کیسے بنائے ہیں

سبحان اللہ

در ح ہر

در ہا مختلف

لیکھ

در ح ہر

در ہا مختلف

الغاشیہ

۱۸ وَلِلَّاسْمَاءِ كَيْفَ نُفَعِّتُ^{نفس} وَرَالِی الْجِبَالِ

وہو کے آسمان چگونہ برفروشتہ شدہ و ہو کے کوہاں
اور آسمان پر کیا بلند کیا ہے اور پہاڑوں پر

۱۹ کَيْفَ نَصَبْتُ^{نفس} وَرَالِی الْأَرْضِ كَيْفَ

چگونہ برا فرشتہ شدہ و ہو کے زمین چگونہ
کسے کہے گئے ہیں اور زمین

۲۰ سَطَحَتْ^{نفس} فَذَكِّرْنَا^{نفس} إِنَّمَا أَنْتَ مُذَكِّرٌ^{نفس} لَسْتَ

پہن کر رہے ہیں نہ وہ جزا میں تھیکہ تو بندہ بندہ نیستے
مات بچا ہی ہے سو تو سمجھا تیرا کام ہی ہے سمجھانا تو نہیں

۲۱ عَلَیْهِمْ مَعْصِطٌ^{نفس} الْأَمْنُ تَوَلَّى وَكُفِرَ^{نفس}

برائشان گماشتہ شدہ لیکن ہر کہ رو بگرداند و کافر شود
ان پر داروندہ مگر جسے موندہ موڑا اور منکر ہوا

۲۲ فَيَعْبُدُهُ^{نفس} اللَّهُ الْعَذَابُ الْأَكْبَرُ^{نفس} إِنَّ

عذاب گندیش خدا بقیوت بزرگ
تو عذاب کریں اور سکو اعدا رہے بڑا عذاب بیشک

۲۳ إِلَيْنَا أَرْبَابُهُمْ^{نفس} ثُمَّ إِنَّا عَلَيْنَا حِسَابُهُمْ^{نفس}

ہو یا سست ہوا ان کو ہر تائید بیشک ہمارا از سبب ان کے حساب کیا
سورۃ الفجر نزلت بمکہ ثم الفجر

۲۴ اِنْتَهَى وَكَلَّمَ^{نفس} نَحْنُ وَجْرُ وَفُتْنَا

۲۵ اِنْتَهَى وَكَلَّمَ^{نفس} نَحْنُ وَجْرُ وَفُتْنَا

بمصیطر

بالشمام بین الصناد
والارض و خدنگان دیان
نقد عن زرع م

ایا بہم

۲۵
۲۶
۲۷

انسان ہندوستانی اینٹوں کے رافق
 جو جس طرح کہیں ۱۲۱
 ہندوستانی رافق

میں یعنی اسباب اگر امالی کریم
 نعم و انعام میں کہیں ہندوستانی
 ہندوستانی ہندوستانی ہندوستانی
 ہندوستانی ہندوستانی ہندوستانی

عَلَى طَعَامِ الْمُسْكِينِ ۝ وَتَأْكُلُونَ الذَّرَاثَ

بر طعام و ادون نصیب
 تاج کے کھانے کو اور کھانے ہوئے کھانے

أَكَلًا لِّمَا وَتَحْبُونَ الْمَالَ حَبًّا كَلًّا

خوردن بسیار دوستی مال را دوستی و دشمنی
 سمیت کر سارا اور پیار کر سارے ہو مال کو بی کر کوئی نہیں

إِذَا دَكَّتِ الْأَرْضُ دَكًّا دَكًّا ۝ وَتُجْعَلُ

چون پیست کر دہ ہو زمین پر زمین پر پیست کر دہ ہو زمین پر
 جب پیست کرین زمین کو کوٹ کوٹ کر اور آدھ

رَبِّكَ وَالْمَلَكُ صَفًّا صَفًّا ۝ وَتُجْعَلُ

بروز گار و بیا نیندیش بگو صفت صفت شد و اوڑھ ہو و اوڑھ
 نیز ارب اور فرشتے قطار قطار اور اوسدن

بِحَبِّكَ ۝ يَتَذَكَّرُ الْأَعْمَىٰ

دو تیرے را آنروز یاد کند
 و دینے کو اوسدن سوز سوز آدمی اور کھانے

لَهُ الذِّكْرَىٰ ۝ يَقُولُ يَلَيْسَتْنِي قَدَمَتَا

اور ارفع آن دیکرن گوید آجے کاشن پرش رستار
 او کو سوچنا کہ کس پرین میں کچھ آجے

حَيَاتِي ۝ قِيَوْمَئِذٍ لَا يُعَذِّبُ عَذَابُهُ

علی کس پر آن روز کجا و در کجا
 آجے کس پر اوسدن ما نہ دے

۱۸

۱۹

۲۰

۲۱

۲۲

۲۳

۲۴

تاکلون
 ح طوروی با خلف

یجھون
 ح طوروی با خلف

میں یعنی اسباب اگر امالی کریم
 نعم و انعام میں کہیں ہندوستانی
 ہندوستانی ہندوستانی ہندوستانی

جی
 لار طوم

بجای
 بوزادہ اللف بن
 الجیم و الیہ بن
 مصاحف اللف بن
 سہ المسم

یعلاب
 سح ف

الحمد لله
 محمد بنی نبی و رافع شرفه
 علی بن ابی طالب
 و السلام
 یونس
 ص ۱۲

۲۵
 ۲۶
 ۲۷
 ۲۸
 ۲۹
 ۳۰
 ۳۱
 ۳۲
 ۳۳
 ۳۴
 ۳۵
 ۳۶
 ۳۷
 ۳۸
 ۳۹
 ۴۰
 ۴۱
 ۴۲
 ۴۳
 ۴۴
 ۴۵
 ۴۶
 ۴۷
 ۴۸
 ۴۹
 ۵۰
 ۵۱
 ۵۲
 ۵۳
 ۵۴
 ۵۵
 ۵۶
 ۵۷
 ۵۸
 ۵۹
 ۶۰
 ۶۱
 ۶۲
 ۶۳
 ۶۴
 ۶۵
 ۶۶
 ۶۷
 ۶۸
 ۶۹
 ۷۰
 ۷۱
 ۷۲
 ۷۳
 ۷۴
 ۷۵
 ۷۶
 ۷۷
 ۷۸
 ۷۹
 ۸۰
 ۸۱
 ۸۲
 ۸۳
 ۸۴
 ۸۵
 ۸۶
 ۸۷
 ۸۸
 ۸۹
 ۹۰
 ۹۱
 ۹۲
 ۹۳
 ۹۴
 ۹۵
 ۹۶
 ۹۷
 ۹۸
 ۹۹
 ۱۰۰

الحمد لله
 محمد بنی نبی و رافع شرفه
 علی بن ابی طالب
 و السلام
 یونس
 ص ۱۲

طریقی آدم و حوا
۱۲۱

۲۲

طریقی آدم و حوا
۱۲۱

طریقی آدم و حوا
۱۲۱

یٰٰذَا الْبَلَدِ ۝ وَوَالِدٍ ۝ وَمَا وَلَدَ ۝
 باین شهرت تر اقبال و سرمد علی خواجہ درستم میخورم بزرگوار و پیر چیده
 لَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنسَانَ فِي أَحْسَنِ تَقْوِيمٍ ۝
 باین آفریدیم آدم را در بهترین و زیباترین
 أَن لَّكَ يَوْمَ تَعْلَيْهِ أَهْلٌ مُّسْتَقِيمٌ ۝
 که قاف نشود بر روی تپه ای مستقیم
 مَا أَكْبَرُ مَا أَكْبَرُ مَا أَكْبَرُ ۝
 مال بزرگوار مال بزرگوار مال بزرگوار
 الْمُنْجَلِ لَهُ عَيْنٌ ۝ وَلِلسَانِ ۝
 آینه آفریده ایم برای او دو چشم را و زبان را
 وَهَدَيْنَاهُ النَّجْدَيْنِ ۝ فَلَا اقْبَحَ مَقْعَدُ الْقَبْ ۝
 و هدایت کردیم او را دو راه را پس درین راه گزیندگاه سخت
 وَمَا أَكْرَهْتَكَ ۝ وَمَا أَكْرَهْتَكَ ۝
 و چه چیز ناپسندید تو را و چه چیز ناپسندید تو را
 وَمَا أَكْرَهْتَكَ ۝ وَمَا أَكْرَهْتَكَ ۝
 و چه چیز ناپسندید تو را و چه چیز ناپسندید تو را

طریقی آدم و حوا
۱۲۱

طریقی آدم و حوا
۱۲۱

طریقی آدم و حوا
۱۲۱

طریقی آدم و حوا
۱۲۱

طریقی آدم و حوا
۱۲۱

طریقی آدم و حوا
۱۲۱

طریقی آدم و حوا
۱۲۱

نکات

السلام

اطعم
دع
دور

فی غیر کا ایک فی
ایک فی جو دو فی
تو دو فی در احصا

سورۃ
بالا اور اد
صک
ادک

۱۳۷
أَوْ اطْعَمْنِي يَوْمَ ذِي مَسْغَبَةٍ ۖ يَتَذَكَّرُ
یا طعام دادن روز اگر سنگی ششم صاحب
یا کھانا ہو کر کے دن میں بن اب کے رشکے کو جو
۱۵
۱۶
مَقْرَبَةٍ ۖ أَوْ مَسْكَةٍ كَيْنَاذِ امْتَرَبَةٍ ۖ
قرابت را یا فقیر صاحب خاکسار یا
نہیے دار کے قریب یا محتاج کو جو خاک میں روتا ہے
تَوَكَّأَنَّ مِنَ الَّذِينَ اٰمَنُوا وَتَوَاصَوْا
بعد ازان باشد از آنکہ ایمان آوردند و ایک گروہ
بِالصَّبْرِ وَتَوَاصَوْا بِالْمَرْحَمَةِ ۖ اُولٰٓئِكَ
بشکستگی را ایک گروہ است که زندگیت بر خلق اسانجام دہانہ
سوار کا اور فقیر کرے ہیں ہم کہا ہے وہ لوگ میں
۱۸
اصْحٰبُ الْاٰمَنَةِ ۖ وَالَّذِينَ كَفَرُوا اٰیٰتِنَا هُمْ
اہل ایمان کے ہوتے ہوں گے انکہ کافر ہند آیات ہا
۱۹
۲۰
اصْحٰبُ الشَّجَرَةِ ۖ عَلٰیكُمْ نَارٌ مُّوَصَّدَةٌ ۖ
اہل یہ نصیب ہو گئے اور جو نکر ہو گئے ہمارے آئینہ دہن
صاحب الشجرۃ علیکم نار موصدۃ
اہل یہ نصیب ہو گئے اور جو نکر ہو گئے ہمارے آئینہ دہن
کم بخنی دایے اور ہی کو آگ میں سو دایے
سورة الشمس
ایہنا کا ابراہیم و اسماء و خروفا

تلیها طلیها

تلیها طلیها
بالا مالہ سر دنی سائر
روس آی بن السورۃ
ف س رک

ف بنی سدرج و درجیکه
ساخته ۱۲ اصحا

تلیها طلیها

وَالشَّمْسُ وَضُحَاهَا ۝ وَالْقَمَرُ إِذَا تَلَّهَا ۝
شَم بآفتاب وروشنی او وشم بماه چون از بے آفتاب بآید وشم
شم سو بچ کی اور او سکی وچو بچ کی اور چاند کی شب او مایل
النَّهَارِ إِذَا تَجَلَّىٰ ۝ وَاللَّيْلُ إِذَا أَغْشَاهَا ۝
بروز چون نمایان کند آفتاب را وشم شب چون بپوشاند آفتاب
دن کی شب او سکور وشن لرب او ررات کی شب او سکور وشن لرب
وَالسَّمَاءِ وَمَا بَيْنَهُمَا ۝ وَالْأَرْضُ وَمَا طَرَفُهَا ۝
وشم بآسمان و بنا کردن خدا او را وشم بزمین و هموار ساختن خدا او را
او آسمان کی او حبیب او سکونیا او زمین کی او حبیب او سکوپه لایا
وَنَفْسٍ وَمَا سَوَّاهَا ۝ فَأَلْهَمَهَا فُجُورَهَا
وشم نفس آدمی و بنا کرد خدا او را وشم از رفتن خدا او را وشم از رفتن
او رفتی کی او حبیب او سکوپه لایا او سکوپه لایا او سکوپه لایا
وَتَقْوَاهَا ۝ قَدْ أَفْلَحَ مَن زَكَّاهَا ۝ وَقَدْ خَلَّاهَا ۝
وشم از زکات او سکوپه لایا او سکوپه لایا او سکوپه لایا او سکوپه لایا
او زکات او سکوپه لایا او سکوپه لایا او سکوپه لایا او سکوپه لایا
مَنْ دَسَّاهَا ۝ كَذَّبَتْ ثَمُودُ بِطَغْوَاهَا ۝
هر که باغفلت را فلین آرا و رفع نمودند قوم ثمود بسبب سرکش
بسیار او سکوپه لایا او سکوپه لایا او سکوپه لایا او سکوپه لایا
إِذَا نَبَّهَتْ أَخْسَفَهَا ۝ فَقَالَ لَهُمْ رَسُولُ اللَّهِ ۝
وثلثیکہ برخواست بدبخت ترین اقوام پس گفت ایشان را بنیامبر
جب از تپه کمر او اوانین برآمد بخت پرکها او سکوپه لایا او سکوپه لایا

الشمس

فلا يخاف
ا

۱۳ **اللَّهُ نَاقَةَ اللَّهِ وَسُقْيَاهَا ۖ فَكَذَّبُوا فَقَتَلُوهَا ۖ**
 خداوند را گاو را که خداوند از آسمان فرستاد و نوشیدنی را که خداوند از آسمان فرستاد و کشتن آنرا و قتل آنرا
 خبر داد و بعد از آنکه او غنای بسیار داد و یک پیچیده کی که در آن پیچیده بود و در آن پیچیده بود و در آن پیچیده بود
 ۱۴ **فَدَامَ مَعَكُمْ رَبُّكُمْ رَبُّكُمْ فَسُورًا**
 پس عقوبت فرمود که او را بر ایشان آید و در کار ایشان سیست ایشان را بر ایشان و در کار ایشان
 ۱۵ **وَلَا يَخَافُكُمْ**
 و خداوند ترسد از یاد ایشان
 اورده بنین و تران که چپا کریں
سُورَةُ الْبَقَرَةِ نَزَلَتْ بِمَكَّةَ ثَمَّ سُورَةُ الْفَجْرِ
 آیاتها اہبلا اتفاق و کلماتها و حروفها
بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
 ۱۶ **وَإِلَکْلَ إِذَا يَفْتُنِي ۖ وَالنَّهَارَ إِذَا تَجَلَّى ۖ**
 و شمع شب چون بپوشاند و شمع روز چون ظاهر شود
 شمع رات کی جب چھا جاتا ہے اور دن کی جب روشن ہو
 ۱۷ **وَمَا خَلَقَ الذَّكَرَ وَالْأُنثَىٰ ۖ إِنَّ سَعْيَكُمْ لَشَتَّىٰ ۖ**
 و شمع روز کی کہ آفرید مرد و مادہ را کہ ہر آئینہ سعی شما مختلف است
 اور جو اون نے پیدا کیئے مرد و مادہ تمہاری کما ہی ہر آئینہ ہر آئینہ

نہایت

فَاَمَّا مَنْ اَعْطٰ وَاتَّقٰ ۝ وَصَدَّقَ بِالْحُسْنٰی ۝

و اما ہر کہ عطا کرد و پرہیز گاری نمود و باور داشت ملت نیک
سوئے رہا اور ڈر رکھا اور سچ جانا پہلی بات کو

فَسَنِّيْزُهُ لِلْاَسْرِ ۝ وَاَمَّا مَنْ بَخِلَ وَاسْتَغْنٰی ۝

پس توفیق دہیم اور راہی رسیدی راہی کش داما ہر کہ بخل کرد و خود را غنی
نہا و سکو ہم پہنچا دین آسانی میں اور جسے نہ دیا اور بے پروا رہا

وَكَذٰبَ الْاَحْسٰی ۝ فَنَسِيْزُهُ لِلْعٰسْرِ ۝

و بدروغ نسبت کرو ملت نیک را پس توفیق دہیم اور راہی رسیدی راہی
اور جھوٹ جانا پہلی بات کو سوا و سکو ہم پہنچا دین آسانی میں

وَمَا يَنْبَغِيْ عَنْهُ مَالٌ اِذَا تَرَدٰی ۝ اِنْ عَمِلَتْ

و بیج و بیگ نہ آرد مال او و لیک نہ گوئی نہ اندہ ہر آئندہ بر ملازم است
اور کام نہ آرد لگا او سکو مال او سکا جب کہ شے میں گر گیا ہمارا دے

لَهُ دٰی ۝ وَاَرْسَلْنَا الْاٰخِرَةَ وَاَلٰوَلٰی ۝

راہ نمودن او و ہر آئندہ از آتی است آنچنان و این چنان
سو جاد بنا اور تہا کہ آئندہ پہلی اور پہلی

فَاَنْذَرْتُكُمْ نَارًا تَلَظٰی ۝ لَا يَصْلٰهَا اِلَّا الْاَشْقٰی ۝

پس ترسانیدم شمار از آتش کہ تلیق نہ دینا یا آن آتش کہ بدست آتش
نہ دین سنا دے سکو خبر آتی اگر کی آتش و تلیق کا جو ہر آتش

الَّذِيْ كَذَّبَ وَتَوَلٰی ۝ وَسَيُجَنَّبُهَا الْاَتْقٰی ۝

انکہ دروغ شمار دے و تہا کہ آتش نہ دینا یا آن آتش کہ بدست آتش
جلیق نہ دینا یا آن آتش کہ بدست آتش نہ دینا یا آن آتش کہ بدست آتش

۵

۸

۱۰

۱۱

۱۲

۱۴

۱۵

نار آتلی
در خلاصہ

۱۰۰

الَّذِي يُتَىٰ بِمَا لَهُ يَنْزِلُ ۖ وَهُوَ يُعْطِيكَ

بِهِ مَا تَشَاءُ ۚ إِنَّكَ بِعِندِ رَبِّكَ

مِنْ نِعْمَةٍ شَدِيدٍ ۖ إِلَّا ابْتِغَاءَ وَجْهِ رَبِّكَ

الَّذِي يُتَىٰ بِمَا لَهُ يَنْزِلُ ۖ وَهُوَ يُعْطِيكَ

بِهِ مَا تَشَاءُ ۚ إِنَّكَ بِعِندِ رَبِّكَ

مِنْ نِعْمَةٍ شَدِيدٍ ۖ إِلَّا ابْتِغَاءَ وَجْهِ رَبِّكَ

الَّذِي يُتَىٰ بِمَا لَهُ يَنْزِلُ ۖ وَهُوَ يُعْطِيكَ

بِهِ مَا تَشَاءُ ۚ إِنَّكَ بِعِندِ رَبِّكَ

مِنْ نِعْمَةٍ شَدِيدٍ ۖ إِلَّا ابْتِغَاءَ وَجْهِ رَبِّكَ

الَّذِي يُتَىٰ بِمَا لَهُ يَنْزِلُ ۖ وَهُوَ يُعْطِيكَ

بِهِ مَا تَشَاءُ ۚ إِنَّكَ بِعِندِ رَبِّكَ

مِنْ نِعْمَةٍ شَدِيدٍ ۖ إِلَّا ابْتِغَاءَ وَجْهِ رَبِّكَ

الَّذِي يُتَىٰ بِمَا لَهُ يَنْزِلُ ۖ وَهُوَ يُعْطِيكَ

بِهِ مَا تَشَاءُ ۚ إِنَّكَ بِعِندِ رَبِّكَ

مِنْ نِعْمَةٍ شَدِيدٍ ۖ إِلَّا ابْتِغَاءَ وَجْهِ رَبِّكَ

الَّذِي يُتَىٰ بِمَا لَهُ يَنْزِلُ ۖ وَهُوَ يُعْطِيكَ

بِهِ مَا تَشَاءُ ۚ إِنَّكَ بِعِندِ رَبِّكَ

مِنْ نِعْمَةٍ شَدِيدٍ ۖ إِلَّا ابْتِغَاءَ وَجْهِ رَبِّكَ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
الحمد لله الذي هدانا لهذا
ما كنا لنهتدي لولا أن هدانا الله
والحمد لله رب العالمين

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
الحمد لله الذي هدانا لهذا
ما كنا لنهتدي لولا أن هدانا الله
والحمد لله رب العالمين

۶۲۹
 حضرت کا باب درج
 انیسویں باب
 انیسویں باب

حضرت باب حضرت جو ان جو
 انیسویں باب
 انیسویں باب

حضرت ضیاء الیوم
 انیسویں باب
 انیسویں باب

فحدت الله
 اكبر

الاولیٰ ولسوف یعطیک ربک فزی
 الیک بیتنا فانوی ووجدک ضللاً
 فهدی ووجدک عائلاً فاغنی
 فاما الیتیم فلا تقهر واما السائل
 فلا تنهر واما بنعمة ربک فحدث
 سوق الم نشرح نزلت بمكة ثم العصر

ایاتھا وکلماتھا وحروفھا

بسم الله الرحمن الرحیم

فلا یخف علیکم ذلک و لا یغلبکم فی شئ من شئ و لا یغلبکم فی شئ من شئ و لا یغلبکم فی شئ من شئ

الکفر

فلا یخف علیکم ذلک و لا یغلبکم فی شئ من شئ و لا یغلبکم فی شئ من شئ و لا یغلبکم فی شئ من شئ

فلا یخف علیکم ذلک و لا یغلبکم فی شئ من شئ و لا یغلبکم فی شئ من شئ و لا یغلبکم فی شئ من شئ

فلا یخف علیکم ذلک و لا یغلبکم فی شئ من شئ و لا یغلبکم فی شئ من شئ و لا یغلبکم فی شئ من شئ

۱ الکفر شرح ک صدک ۞ و وضعنا
 آیت که ده کرده ایم بر آب که نویسی ترا دور کردیم
 یعنی همین کوهل و یا بر آبی که در او نثار کردیم
 ۲ عنک و زک ۞ الذی انقض طهرک
 از تو بار ترا آن بار که گران کرده بودی ترا
 سبب بوجه ترا جبهه کردی پیوسته ترا
 ۳ و رفیناک ذکرک ۞ فان مع العسر
 و بعد از خشم را که تو نثار ترا زیرا که هر آینه فصل دشوار
 و در او نجاتی مذکور ترا و سوابقه شکل سانه
 ۴ یسر ۱ ان مع العسر یسر ۱ فاذا فرغت
 آسانی است البته سهل و آسانی است و نیکه از کار و نفع
 آسانی است البته شکل سانه آسانی است و نفع
 ۵ فانصب ۱ و الی ربک فارغب ۱
 در عبادت خدا شش رتبه برود و گاه و قریح
 تو سخت کردی و این رب کی طرف دل گشت
 ۶ سورة الثین نزلت بمكة ثم لا یلوف
 ۷

اینها بالاتفاق و کلماتها و سر و قفا

بسم الله الرحمن الرحیم

در زمین او باغین اویدار
بیت القدس سیکه است
مکان رکت کاسیه
همان حضرت موسی
مقام کلام و پیر عارفان و زانیان
بیت رکت سیکه است

وَالثَّيْنِ الرَّيُّونِ ۝ وَطَىٰ سِينِينَ ۝

وَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنسَانَ ۝

وَأَعْلَمُ تَقْوِيمٍ ۝

أَلَا الذِّكْرُ أَهْونُ ۝ وَأَكَلُوا الصَّالِحِينَ ۝

عَسَىٰ رَمَتْ ۝ فَأَيُّ كَتِّبِكَ

بَعْدَ اللَّهِ ۝ أَلَيْسَ اللَّهُ بِأَحْكَمَ

أَلْحَمْدُ

مِنْ

مِنْ

مِنْ

مِنْ

مِنْ

مِنْ

مِنْ

اینجا رکت کاسیه است
همان حضرت موسی است
مقام کلام و پیر عارفان و زانیان

بیت رکت سیکه است
مکان رکت کاسیه
همان حضرت موسی
مقام کلام و پیر عارفان و زانیان

الحمد لله
والصلاة والسلام
على سيدنا محمد

مکان
نسب ماکراج سیکه است

مکان
نسب ماکراج سیکه است

۱۰۰
 ۱۰۱
 ۱۰۲
 ۱۰۳
 ۱۰۴
 ۱۰۵
 ۱۰۶
 ۱۰۷
 ۱۰۸
 ۱۰۹
 ۱۱۰
 ۱۱۱
 ۱۱۲
 ۱۱۳
 ۱۱۴
 ۱۱۵
 ۱۱۶
 ۱۱۷
 ۱۱۸
 ۱۱۹
 ۱۲۰

۱۰
 ۱۱
 ۱۲
 ۱۳
 ۱۴
 ۱۵
 ۱۶
 ۱۷
 ۱۸
 ۱۹
 ۲۰

۱۰
 ۱۱
 ۱۲
 ۱۳
 ۱۴
 ۱۵
 ۱۶
 ۱۷
 ۱۸
 ۱۹
 ۲۰

۱۰
 ۱۱
 ۱۲
 ۱۳
 ۱۴
 ۱۵
 ۱۶
 ۱۷
 ۱۸
 ۱۹
 ۲۰

۱۰
 ۱۱
 ۱۲
 ۱۳
 ۱۴
 ۱۵
 ۱۶
 ۱۷
 ۱۸
 ۱۹
 ۲۰

۱۰
 ۱۱
 ۱۲
 ۱۳
 ۱۴
 ۱۵
 ۱۶
 ۱۷
 ۱۸
 ۱۹
 ۲۰

۱۰
 ۱۱
 ۱۲
 ۱۳
 ۱۴
 ۱۵
 ۱۶
 ۱۷
 ۱۸
 ۱۹
 ۲۰

مخلصین

فکے پنجہ پختہ بہشتی بہشتی
اور کور

الَّذِينَ يَتَّبِعُونَ الرَّسُولَ بِمَا يُأْتِيهِمْ مِنَ الذِّكْرِ وَاللَّهُ يُخْلِصُ لَهُمُ الْغُلَامَ الْبَرَّ

اور ان کو جو حکم ہی مولا کے عبادت کرن کی نری کرے اور اسکے ساتھ

حَقَّاءُ وَيُفْقِهُوا الصَّلَاةَ وَيُؤْتُوا الزَّكَاةَ وَ

سیدین ایسا ہم شد و برپا دارند نماز را و بدهند زکوٰۃ را و

بِذَلِكَ دِينَ الْقِيَمَةِ ۚ إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ

ہیئت حکام ملت درست بر آئند آئینہ کاملہ گاہ شدند از

بہرے راہ معنوی و گوئی و وہ جو سکر ہو

أَهْلِ الْكِتَابِ وَالْمُشْرِكِينَ فِي نَارِ جَهَنَّمَ

اہل کتاب و مشرکان در پیش و نرختند

خَالِدِينَ فِيهَا أُولَٰئِكَ هُمْ شَرُّ الْبَرِيَّةِ

جاویدان انجالی باشند بدترین خلق

إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ أُولَٰئِكَ

ہر آئینہ آنکہ ایمان آورند و کارهای شایستہ گردانند

هُمْ خَيْرُ الْبَرِيَّةِ ۚ جَزَاءُ وَهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ

بہترین خلق جزا و ہر عیند رب کے ہاں

جَنَّتْ عَدْنٌ يَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ

دستار بنام همیشه شدت و زیران جویها جاویدان

بِأَعْيُنِنَا رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ وَرَضُوا عَنْهُ

انجا ہمیشہ خوشنود شدن ایشان و خوشنود شدن ایشان

أَوْ عَمِيقٍ خِشْيَةٍ رُفُوفٍ

او عمیق ہمیشہ استاد و رفیع راضی آورده اوس

ذَٰلِكَ لِمَنْ خَشِيَ رَبَّهُ

از آن که بترسد از پروردگار خود

سَقَى الْزَّلْزَالَ نَزَلَ بِالْمَدِينَةِ وَقِيلَ لَهُ تَمَّ

سقا زلزله نزلت بالمدينة و قيل له تم

أَيَاتُهَا وَكَلَّمَ النَّاسَ وَحَرُوفُهَا

ایاتها و کلامتھا و حروفھا

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بسم الله الرحمن الرحيم

إِذَا زُلْزِلَتِ الْأَرْضُ زِلْزَالَهَا وَأَخْرَجَتْ

اگر زمین جنبانده شود زمین با آن جنبش خودش و بیرون آورد

مِمَّا فِيهَا آتُهَا وَكَلَّمَ النَّاسَ وَحَرُوفُهَا

از آن که بترسد از پروردگار خود و حروفها

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بسم الله الرحمن الرحيم

إِذَا زُلْزِلَتِ الْأَرْضُ زِلْزَالَهَا وَأَخْرَجَتْ

اگر زمین جنبانده شود زمین با آن جنبش خودش و بیرون آورد

ع

فان قاضی است باینکه زمین جنبانده شود
و حروفها و کلامتھا و حروفھا
بسم الله الرحمن الرحيم

بسم الله الرحمن الرحيم

۴ یَوْمَئِذٍ تُحَدِّثُ أَخْبَارَهَا ۚ إِنَّ رَبَّكَ

آورد و تقریر کند زمین قصه های خود را ^{بشبه انگیزه و در کل} ^{اسوان سبک که از یک}

۵ أَوْحَىٰ إِلَيْهَا ۚ يَوْمَئِذٍ يُصْدِرُ النَّاسُ

حکم فرستاده ^{از آفرینش} ^{آورد} باز گردند مردمان ^{حکم بهیچان}

۶ أَشْتَاتًا ۚ لِيُرَوَّاْ أَعْمَالَهُمْ ۚ فَمَنْ يَّمْلِكُ

احوال مختلف ^{در آن روز} ^{نشان} ^{جای} ^{عمران} پس هر که کرده باشد ^{بهاست}

۷ مُثْقَلًا ذَرَّةً خَيْرًا يَوْمَ ۚ وَمَنْ يَّمْلِكُ

بشک یک ذره ^{عمل} ^{نیک} ^{بند} ^{آزاد} ^{هر که} ^{کرده} ^{باشد}

۸ مُثْقَلًا ذَرَّةً شَرًّا يَوْمَ ۚ

بشک یک ذره ^{عمل} ^{بد} ^{بند} ^{آزاد} ^{هر که} ^{کرده} ^{باشد}

سُورَةُ الْقَادِيَانِ ۚ يَوْمَئِذٍ يُفَصِّلُ بِالْمِدَادِ

ایات ۱۱ و کلمات ۳ و حروف ۶۳

بسم الله الرحمن الرحيم

یابدر
باشم الامضا و زلا
فان یسبح
نیکو سخن باور کی چو نیک
سزا می

عربی از صفی صباب
۱۲

وَالْعِدَّتِ صَبْرًا ۝ فَاَلْمُؤَدِّتِ قَدْرًا ۝

نظم بیان توفیق و جوی که از دم میزند پس شمع سپاس بخش از تو بلکه فضل و شکر

وَالْمُعْذِرَاتِ صَبْرًا ۝ فَاَلْمُؤَدِّتِ قَدْرًا ۝

نظم بیان غایت چون دست راست پس انگیزه با تو نیست از غیرت

فَوْسَطِ يَوْمٍ جَمْعًا ۝ اِنَّ الْاَلْسِنَ لَكَاثِبَةٌ ۝

نظم اینها با تو نیست میان جماعتی از آنکه آید آدمی به نیستی و کار خورشید که از آن

وَاِنَّهٗ عَلٰى ذٰلِكَ لَشَهِيدٌ ۝ وَاِنَّهٗ لَحَسْبُ لِكَلْبَةٍ ۝

نظم آدمی به پاسخی خود طاعت و آید آدمی در دود و در آن شب که کند

اَفَلَا يَعْلَمُ اِذَا بُعِثَ رَافِعٌ ۝ اَلَمْ يَجْعَلْ لِّمَنْ يُّرِيهِ ۝

نظم اینها که چون آید بگوید و بر آنچه در گور باشد و ظاهر است

مَلَكٌ فِي الصُّدُورِ ۝ اِنَّهُمْ بِهِمْ مُّؤَمِّلُونَ ۝

نظم در سینه باشد بر آنکه در کار ایشان خوارشان از نور

چون میون من به بیش از یک رب کو اولی او سن

فَالْمُعْذِرَاتِ صَبْرًا

ح ر ذ ق با خلف

نظم گوید اشارت به آنکه جادو شود و خوار

در مقام این سپاس غایبان متعلق خواهد شد

۱۲

فَوْسَطِ يَوْمٍ جَمْعًا

نظم اینها که چون آید بگوید و بر آنچه در گور باشد

۱۱

مَلَكٌ فِي الصُّدُورِ

نظم در سینه باشد بر آنکه در کار ایشان خوارشان از نور

چون میون من به بیش از یک رب کو اولی او سن

و القارعة
سورة القارعة

سورة القارعة نزلت بمكة ثم لم يكن
اياتها وكلماتها وحروفها
بسم الله الرحمن الرحيم

القارعة ۱ ما القارعة ۲ وما أدراك
قيامت چیست آن قیامت چیست
و چه چیز مطلع است بر قیامت
و که کبریا کی کبریا کی
ما القارعة ۳ يوم يكون الناس كالقار ۴
آن قیامت است قیامت است
و روزی که مردم مانند قار
و کبریا کی کبریا کی
المبثوث ۵ وتكون الجبال كالعهن ۶
برانگشته ساخته باشند
و کوهها مانند پشم زمین
او هر دوین بهار است
المنفوش ۷ فاما من ثقلت موازينه ۸
معلق نموده پس آید هر که سبک باشد
و سبکی بهاری میوه زمین
تسهيلا في عيشة راضية ۹ واما من خفت ۱۰
پس آید هر که سبک باشد و اما هر که سبک شد
تو او سبک گذران می من مانتی او سبکی می زمین:

مجلس

مورینه فامه ها ویکه و ما ادله
پد اشنات پس می اندل شش در یک و چه بر سطح

ماهیه

که چیست اود آتشت است

سوده التکارت نزلت بمکه ثم سوده الماعن

ایاتها بالاتفاق و کلماتها و حروفها

بسم الله الرحمن الرحیم

الهنکم التکارت حتی زرتم المقید
کلا سوف تعلمون ثم کلا سوف تعلمون

کلا سوف تعلمون علم الیقین
کلا سوف تعلمون علم الیقین

ماهیه
بی الیاء التک
نبت و صلا و عفا
دل بخد
ف ح

کلا سوف

والمصير

الْحَجِيمُ ۝ ثُمَّ لَتَرَوْهَا عَيْنَ الْيَقِينِ ۝

دوزخ را باز البته خواهید دید و دوزخ را دیدن ظاهر بی شبهه

ع ۶۷

ثُمَّ لَتَسْأَلَنَ يَوْمَئِذٍ عَنِ النَّعِيمِ ۝

باز البته سوال کرده خواهید شد آنوقت یعنی در مقابل آن شکر و سپاس

سورة والعصر بمكة وقيل بالمدينة ثم القاديات

ایاتها وکلماتها و حروفها ۱۴۸

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

وَالْعَصْرِ ۝ إِنَّ الْإِنْسَانَ لَفِي خُسْرٍ ۝

و عصر آدمی در زیان است

الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَ

آنکه ایمان آورند و عملهای شایسته کردند و

تَوَّابًا ۝ وَتَوَّابًا ۝ وَتَوَّابًا ۝ وَتَوَّابًا ۝

پسین توبه کننده ای که

بالحق

ع ۶۸

بسم الله الرحمن الرحيم

سورة الممتحنة نزلت بمكة ثلث و الممتحنة
ایاتھا بالا اتفاق کلماتھا و حروفھا
بسم الله الرحمن الرحيم

وَلَيْلٌ لِّكُلِّ مُخْرَجَةٍ لِّمَنْعَةٍ ۖ اَلَّذِي جَمَعَ مَا سَمَا
وای بر عیب نگذرد و عیب گویند و آنکه آنست که هر کس را مال
غزالیست که طغیانی بر بسینت کی جن بیست مال اور
وَعَدَّةٌ ۖ لِّیَحْسَبَ اَنَّ مَالَهُ اخْلُذَةٌ ۖ
و نگاہ داشت از آن می پندارد که مال زندگی جاوید و پیش
کین گن رگها نماند رگهاست که او یک مال سدایک او یک
كَلَّا لَيَنبَذَنَّ فِي الْحُطَمَةِ ۖ وَمَا أَدْرَاكَ
بیست البتة اخذ خواهد شد بخله و چیز مطلع ساخت
که آن زمین او یک بختنای و آن ندانند و او یک بختنای
مَا الْحُطَمَةُ ۖ نَارُ اللَّهِ الْمَوْقِدَةُ الَّتِي تَطْلَمُ
که حطمت طلم آتش نندار آفر و غنچه شد که غالب شود
کون شود و ندانند و آن بختنای و او یک بختنای
عَلَى الْأَفْئِدَةِ ۖ اِنَّهَا عَلَيْهِمْ مُّوَصَّلَةٌ ۖ
و او بر آفر و غنچه شد که غالب شود
میں غنچه آنکه او زمین و غنچه شد

جمع
عده
ای گن

کین بختنای

بسم الله الرحمن الرحيم

بسم الله الرحمن الرحيم

مستحق

لَيْلٍ لَيْلٍ
بجذب الهمزة بجذب

ألفهم

بجذب الياء

لَيْلٍ لَيْلٍ

بجذب الهمزة بجذب

ألفهم

بجذب الياء

الَّذِي أَطْعَمَهُمْ مِنْ جُوعِهِمْ وَأَمَنَهُمْ مِنْ خَوْفِهِمْ

بجذب الهمزة بجذب

ألفهم

بجذب الياء

أَيُّهَا كَلِمَاتُ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ حُرُوفُهَا

أَرَأَيْتَ الَّذِي يَكْتُمُ بِالْإِيمَانِ فَذَاكَ الَّذِي يُكَلِّمُ

بجذب الهمزة بجذب

ألفهم

بجذب الياء

الَّذِي أَطْعَمَهُمْ مِنْ جُوعِهِمْ وَأَمَنَهُمْ مِنْ خَوْفِهِمْ

بجذب الهمزة بجذب

ألفهم

بجذب الياء

يَدْعُ

بجذب الهمزة بجذب

ألفهم

بجذب الياء

الَّذِي أَطْعَمَهُمْ مِنْ جُوعِهِمْ وَأَمَنَهُمْ مِنْ خَوْفِهِمْ

بجذب الهمزة بجذب

ألفهم

بجذب الياء

بسم الله الرحمن الرحيم
 الحمد لله رب العالمين
 والصلاة والسلام على سيدنا محمد
 وآله الطيبين الطاهرين
 أجمعين

لِّلْمُصَلِّينَ ۝ الَّذِينَ هُمْ عَرَضُوا عَلٰی سِهُونِ
 آن نمازگزاران که ایشان را نماز خود غفلت دهند
 ۝ اَوْنِ نَّازِيُوْنِكِي ۝ نَزَّ سَيِّدٌ مِّنْ سَمٰوٰتٍ مَّجِئًا
 و اودن نازیوکی بر ابی ناز سید از آسمانهای مجئ
 ۝ الَّذِيْ هُمْ اٰتٰوْنِ ۝ وَيَمْنَعُوْنَ الْمَاعُوْنَ ۝
 آنکه ایشان را آید و عاریت میدهد ماعون را
 ۝ سُوْرَةُ الْكَوثرِ ۝ قُلْ بِالْحَمْدِ ثَمَّ اِلٰهِيْهَا
 کلماتها بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ حُرُوفُهَا
 اَنَا اَعْطٰتُكَ الْكَوْثَرَ ۝ فَصَلِّ لِرَبِّكَ وَ
 ما عود میبخش عطا کردیم ترا کثرت را پس نماز کن برای پروردگار خود
 ۝ اِنْ شِئْنٰكَ هُوَ الْاَبَدُ ۝
 شتر انداختن بر آینه دشمن تو همان است دم برده و
 ۝ سُوْرَةُ الْكَوثرِ ۝ قُلْ سُوْرَةُ الْاٰلِیَّهَا
 کلماتها بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ حُرُوفُهَا
 ۝ قُلْ يٰٓاَيُّهَا الْاَكْفَرُوْنَ ۝ لَا اَعْبُدُ
 بگو ای کافران من پرستش نمیکنم

این نمازگزاران که ایشان را نماز خود غفلت دهند
 و اودن نازیوکی بر ابی ناز سید از آسمانهای مجئ
 آنکه ایشان را آید و عاریت میدهد ماعون را
 کلماتها بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ حُرُوفُهَا
 ما عود میبخش عطا کردیم ترا کثرت را پس نماز کن برای پروردگار خود
 شتر انداختن بر آینه دشمن تو همان است دم برده و
 کلماتها بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ حُرُوفُهَا
 بگو ای کافران من پرستش نمیکنم

بسم الله الرحمن الرحيم
 الحمد لله رب العالمين
 والصلاة والسلام على سيدنا محمد
 وآله الطيبين الطاهرين
 أجمعين

نہ کسی سے جہا اور ہمیں اور سیدے بھر کا لوی

بسم الله الرحمن الرحيم

سَوْءَ الْفَلَقِ نَزَلَ بِالْمَلَكِ وَقِيلَ بِكَ تَسْمَعُ الْفَلَقِ

اَيَاتُهَا بِالْاِتِّفَاقِ وَكَلِمَاتُهَا وَحُرُوفُهَا

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

قُلْ اَعُوذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ

وَمِنْ شَرِّ غَاسِقٍ اِذَا وَقَبَ

وَمِنْ شَرِّ النَّفَّاثَاتِ فِي الْعُقَدِ

وَإِذَا حَسَرَكَ

بِرَحْمَةِ يَوْمٍ حَسَرَكَ

النَّفَثَاتِ النَّفَثَاتِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الانسان
الانسان

سَوْءَ النَّاسِ لَنَا لَمَّا كُنَّا وَقِيلَ لَكُمْ سَوْءَ اخْلَافٍ

آيَاتُهَا وَكَلَامَاتُهَا وَحُرُوفُهَا

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ النَّاسِ ۝ مَلِكِ النَّاسِ ۝

إِلَهِ النَّاسِ ۝ مِنْ شَرِّ الْوَسْوَاسِ

الْخَنَاسِ ۝ الَّذِي يُوَسْوِسُ فِي صُدُورِ النَّاسِ ۝

مَنْ الْجَنَّةِ وَالنَّاسِ ۝

وَلَا يَلْمِزُكَ فِيهَا مِنْ شَيْءٍ

وَلَا يَلْمِزُكَ فِيهَا مِنْ شَيْءٍ
وَلَا يَلْمِزُكَ فِيهَا مِنْ شَيْءٍ

وَلَا يَلْمِزُكَ فِيهَا مِنْ شَيْءٍ
وَلَا يَلْمِزُكَ فِيهَا مِنْ شَيْءٍ

صحیح نامہ قرآن مجید

صفحہ	سطر	غلط	صحیح	صفحہ	سطر	غلط	صحیح	صفحہ	سطر	غلط	صحیح
۱	۴	الموال	الموال	۶۱	۴	حکما	حکما	۹۸	۴	انصرنی	انصرنی
۲	۴	یکون	یکون	۶۲	۱	داود	داود	۱۰۰	۱	مبارک	مبارک
۵	۴	تحتها	تحتها	۶۳	۶	يعملون	يعملون	۵	۵	تفوت	تفوت
۹	۳	يا بئ	يا بئ	۶۳	۶	الصلبين	الصلبين	۱۰۲	۲	فجعلناهم	فجعلناهم
۱۱	۴	نبيا	نبيا	۶۴	۳	ربه	ربه	۱۰۳	۴	واوينهما	واوينهما
۱۲	۱	النبيين	النبيين	۶۴	۵	يوم	يوم	۱۰۴	۳	ربكم	ربكم
۱۵	۱	نذر	نذر	۶۵	۶	يحي	يحي	۱۰۴	۴	الخيرات	الخيرات
۱۶	۴	جهنم	جهنم	۶۵	۵	ذلك	ذلك	۱۰۶	۳	لا تحذوا	لا تحذوا
۱۷	۴	المجرمين	المجرمين	۶۵	۴	اطمئن	اطمئن	۱۰۸	۱	بالاخرة	بالاخرة
۱۸	۲	جنتهم	جنتهم	۶۵	۶	عملوا	عملوا	۱۰۹	۴	الا	الا
۲۲	۱	كل	كل	۶۵	۴	من	من	۲۰۲	۳	يحضرون	يحضرون
۲۳	۴	تخرج	تخرج	۶۶	۶	الجوار	الجوار	۲۰۵	۴	رب	رب
۲۴	۱	غير	غير	۶۵	۴	رؤسهم	رؤسهم	۲۰۸	۲	فان	فان
۲۵	۶	امرئ	امرئ	۶۵	۶	يحلون	يحلون	۲۰۸	۳	ازواجهم	ازواجهم
۲۶	۲	اسرائيل	اسرائيل	۶۶	۳	مشركين	مشركين	۲۱۰	۱	كبيرة	كبيرة
۲۷	۶	القرن	القرن	۶۷	۲	هيمة	هيمة	۲۱۱	۴	جاءو	جاءو
۲۸	۵	بعذاب	بعذاب	۶۷	۴	الله	الله	۲۱۱	۵	بعضكم	بعضكم
۲۹	۴	حسابهم	حسابهم	۶۸	۱	بالمعروف	بالمعروف	۲۱۲	۴	رؤوف	رؤوف
۳۰	۴	ذكركم	ذكركم	۶۸	۵	كن	كن	۲۱۳	۵	ون	ون
۳۱	۴	العرش	العرش	۶۹	۱	الذين	الذين	۲۱۴	۶	المومنت	المومنت
۳۲	۶	عذاب	عذاب	۶۹	۲	كفى	كفى	۲۱۴	۴	الاربة	الاربة
۳۳	۱	تظلم	تظلم	۷۰	۳	باياتنا	باياتنا	۲۱۵	۶	يضرب	يضرب
۳۴	۴	قالوا	قالوا	۷۱	۶	السماء	السماء	۲۱۹	۳	من بعد	من بعد
۳۵	۴	انكم	انكم	۷۱	۴	ذالكم	ذالكم	۲۲۰	۱	الزجاجة	الزجاجة
۳۶	۱	رؤسهم	رؤسهم	۷۲	۴	واعيدوا	واعيدوا	۲۲۰	۲	مباركة	مباركة
۳۷	۴	رؤسهم	رؤسهم	۷۳	۴	لميتون	لميتون	۲۲۲	۴	يرنوا	يرنوا

صفحہ	سطر	غلط	صحیح	صفحہ	سطر	غلط	صحیح
۲۱۶	۱	اولتک	اولتک	۲۱۸	۲	خزانی	خزانی
۲۱۷	۲	وعد	وعد	۲۱۹	۳	تقتلون	تقتلون
۲۱۸	۲	نحسین	نحسین	۲۲۱	۴	کہ	کہ
۲۱۹	۵	اعرج	اعرج	۲۲۲	۵	ربی	ربی
۲۲۰	۲	اعملہ	اعملہ	۲۲۳	۶	یانت	یانت
۲۲۱	۲	جاق	جاق	۲۲۴	۱	ایک	ایک
۲۲۲	۴	الذی	الذی	۲۲۵	۱	اتی	اتی
۲۲۳	۵	زفیرا	زفیرا	۲۲۶	۲	یا یاتیا	یا یاتیا
۲۲۴	۶	ینسج	ینسج	۲۲۷	۳	اجتہم	اجتہم
۲۲۵	۱	نذیرا	نذیرا	۲۲۸	۴	عند	عند
۲۲۶	۲	یستون	یستون	۲۲۹	۵	الذین	الذین
۲۲۷	۳	الرحیم	الرحیم	۲۳۰	۶	الذین	الذین
۲۲۸	۴	معنا	معنا	۲۳۱	۱	الذین	الذین
۲۲۹	۵	تقبلان	تقبلان	۲۳۲	۲	الذین	الذین
۲۳۰	۶	خطیئہ	خطیئہ	۲۳۳	۳	الذین	الذین
۲۳۱	۱	جنت	جنت	۲۳۴	۴	الذین	الذین
۲۳۲	۲	فاقم	فاقم	۲۳۵	۵	الذین	الذین
۲۳۳	۳	اجکم	اجکم	۲۳۶	۶	الذین	الذین
۲۳۴	۴	ماخاق	ماخاق	۲۳۷	۱	الذین	الذین
۲۳۵	۵	الفریز	الفریز	۲۳۸	۲	الذین	الذین
۲۳۶	۶	لبن	لبن	۲۳۹	۳	الذین	الذین
۲۳۷	۴	الثراء	الثراء	۲۴۰	۴	الذین	الذین
۲۳۸	۵	الذی	الذی	۲۴۱	۵	الذین	الذین
۲۳۹	۶	برجیان	برجیان	۲۴۲	۶	الذین	الذین
۲۴۰	۱	صبر	صبر	۲۴۳	۱	الذین	الذین
۲۴۱	۲	قد ثوبا	قد ثوبا	۲۴۴	۲	الذین	الذین
۲۴۲	۳	الذین	الذین	۲۴۵	۳	الذین	الذین
۲۴۳	۴	الذی	الذی	۲۴۶	۴	الذین	الذین
۲۴۴	۵	تقتلون	تقتلون	۲۴۷	۵	الذین	الذین
۲۴۵	۶	لبن	لبن	۲۴۸	۶	الذین	الذین
۲۴۶	۱	الذین	الذین	۲۴۹	۱	الذین	الذین
۲۴۷	۲	الذین	الذین	۲۵۰	۲	الذین	الذین
۲۴۸	۳	الذین	الذین	۲۵۱	۳	الذین	الذین
۲۴۹	۴	الذین	الذین	۲۵۲	۴	الذین	الذین
۲۵۰	۵	الذین	الذین	۲۵۳	۵	الذین	الذین
۲۵۱	۶	الذین	الذین	۲۵۴	۶	الذین	الذین

صفحة	سطر	غلط	صحیح	صفحة	سطر	غلط	صحیح
٢٠٣	٢	تظوها	جنه	٢٠٤	٢	جنه	جنه
٢٠٤	٢	التقيت	بميتين	٢٠٥	٤	بميتين	بميتين
=	٢	و	سجدتي	٢٠٦	٥	سجدتي	سجدتي
=	٤	اتين	تقفون	٢٠٧	٤	تقفون	تقفون
=	٤	عنكم	عليه	٢٠٨	٢	عليه	عليه
٢٠٤	٤	فوجهم	الاخيرين	٢٠٩	١	الاخيرين	الاخيرين
٢١٠	٢	الاالله	الربك	٢١٠	١٣	الربك	الربك
=	٢	النبيين	وانا	٢١١	١	وانا	وانا
٢١٢	١	بالله	يستعملون	٢١٢	١	يستعملون	يستعملون
٢١٢	٢٧	كلهت	كذب	٢١٣	٢٧	كذب	كذب
٢٢٥	٤	داود	ان هذا	٢١٤	٢	ان هذا	ان هذا
٢٢٤	١	داود	داود	٢١٥	١	داود	داود
٢٢٨	٢	جنه تين	=	٢١٦	٤	=	=
٢٢٨	٢٧	ارض	ان	٢١٧	٢٧	ان	ان
٢٢٨	٤	الارض	داود	٢١٨	٤	داود	داود
٢٢٨	٤	والانبياء	=	٢١٩	٢	=	=
٢٢٨	٢٧	منزل	=	٢٢٠	٥	=	=
٢٢٨	٢	نزل	هنا	٢٢١	٢	هنا	هنا
٢٥٠	٤	فوجهم	هنا	٢٢٢	٢٧	هنا	هنا
٢٥١	٢	قالباسهم	قوبسهم	٢٢٣	٢	قوبسهم	قوبسهم
٢٥١	٥	بمسرة	بمسرة	٢٢٤	٢	بمسرة	بمسرة
٢٥٢	١	اية	بمسرة	٢٢٥	٢٧	بمسرة	بمسرة
٢٥٢	٢	منكم	انا	٢٢٦	٢٧	انا	انا
=	٢٧	جنتهم	وارض	٢٢٧	١	وارض	وارض
٢٥٤	٢	فيكون	من	٢٢٨	٢	من	من
٢٥٤	١	لا اله الا الله	ليس	٢٢٩	٢	ليس	ليس
٢٥٤	١	قالوا	وحده	٢٣٠	٤	وحده	وحده
=	٤	ظالموا	لمن	٢٣١	٢	لمن	لمن
٢٥٤	١	مستولون	لنكون	٢٣٢	٥	لنكون	لنكون
٢٥٤	٢	كنتم	يشركون	٢٣٣	٢	يشركون	يشركون

[illegible]

صفحہ	سطر	غلط	صحیح	صفحہ	سطر	غلط	صحیح	صفحہ	سطر	غلط	صحیح
۸۳	۶	جاؤ	والذین	۱۲۵	۷	والذین	والذین	۱۴۴	۴	وسقہم	وسقہم
۸۶	۵	خالدین	و	۱۵۰	۵	و	و	۱۴۹	۲۱	وَو	و
=	<	و	والله	۱۵۱	۲	والله	والله	=	۷	وَمَا	وَمَا
۹۰	۱	زاغوا	و	=	۵	و	و	۱۸۰	۵	نذرا	نذرا
۹۲	<	والله	و	=	۶	و	و	۱۸۳	۳	لا یذوقوا	لا یذوقوا
۹۳	۳	حارثین	ولا	۱۵۲	۱	ولا	ولا	=	۷	جیمہ	جیمہ
۹۴	۶	الامین	مما	=	۲	مما	مما	۱۸۷	۲	لا	لا
۹۹	<	وان	و	=	۷	و	و	۱۸۶	۱	النشط	النشط
۱۰۵	۵	لستین	رب	=	<	رب	رب	=	۳	یعم	یعم
۱۰۶	۷	من	شططاه	۱۵۷	۲	شططاه	شططاه	۱۹۶	۲	وَمَا	وَمَا
=	=	ججری	سفینہا	=	=	سفینہا	سفینہا	=	۳	ولقد	ولقد
۱۰۸	۷	اطیعوا	کما	=	۶	کما	کما	=	<	تشاور	تشاور
۱۱۱	۷	بلغن	واما	۱۵۶	۷	واما	واما	۱۹۸	<	یصلوا	یصلوا
=	<	الاخر	ولن	۱۵۷	۶	ولن	ولن	۱۹۹	۷	حروفہا	حروفہا
۱۱۲	۷	والی	واصبر	۱۶۰	۵	واصبر	واصبر	۲۰۱	۲	بل	بل
۱۱۳	۷	والذین	وذری	=	۶	وذری	وذری	۲۰۲	۷	وفی	وفی
=	۵	ما	وما	۱۶۳	۵	وما	وما	۲۰۷	۶	وما	وما
۱۲۷	۱	و	یخافون	۱۶۹	۷	یخافون	یخافون	۲۱۲	۵	الکبریٰ	الکبریٰ
=	<	خزنتہا	القمر	۱۷۱	۱	القمر	القمر	۲۲۰	۵	عینین	عینین
۱۲۵	<	و	راق	۱۷۲	۵	راق	راق	۲۲۲	۶	بطغہا	بطغہا
۱۳۱	۷	و	حروفہا	۱۷۷	۱	حروفہا	حروفہا	۲۲۸	۷	عجلا	عجلا
۱۳۲	<	لضالون	وجزائهم	۱۷۶	۲	وجزائهم	وجزائهم	۲۳۲	۶	وما	وما
۱۳۷	۱	سبع	ودانیہ	=	۷	ودانیہ	ودانیہ	۲۳۷	۲	رضی	رضی
۱۳۸	۶	یومئذ	ویطاف	=	۶	ویطاف	ویطاف	۲۳۶	۷	وانہ	وانہ
۱۴۳	۶	یبصرون	ویطوف	۱۷۷	۳	ویطوف	ویطوف	۲۴۲	۵	ابیل	ابیل
۱۴۷	۶	الذین	وملکا	=	۵	وملکا	وملکا	۲۴۷	<	قل	قل

تمت

مَصْلَحَةً عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَصَحْبِهِ بَعْدَ مَا فِي جَمِيعِ الْقُرْآنِ حَرْفًا وَبَعْدَ كُلِّ حَرْفٍ أَلْفًا

لما علي قاري در شرح عین العلم گفته که قاری روزی بعد تلاوت آن بن خواند

بِسْمِ الرَّحْمَنِ بِالْقُرْآنِ وَاجْعَلْهُ لِي إِمَامًا وَتُورًا وَهُدًى وَرَحْمَةً اللَّهُمَّ ذِكْرِي مِنْهُ مَا نَسِيتُ وَعَلَيْهِ مِنْهُ مَا جَحَلْتُ
وَأَرْزُقْنِي تِلَاوَتَهُ النَّاءَ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ وَاجْعَلْهُ حُجَّةً لِي يَارَبَّ الْعَالَمِينَ

عالمی ختم قرآن صدق الله العلي العظيم صدق قوله الكريم وخرج على ذلك من الشاهد زربنا نقبل منك انك تعلم

بِسْمِ الرَّحْمَنِ بِالْقُرْآنِ وَاجْعَلْهُ لِي إِمَامًا وَتُورًا وَهُدًى وَرَحْمَةً اللَّهُمَّ ذِكْرِي مِنْهُ مَا نَسِيتُ وَعَلَيْهِ مِنْهُ مَا جَحَلْتُ

وَأَرْزُقْنِي تِلَاوَتَهُ النَّاءَ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ وَاجْعَلْهُ حُجَّةً لِي يَارَبَّ الْعَالَمِينَ

وَأَرْزُقْنِي تِلَاوَتَهُ النَّاءَ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ وَاجْعَلْهُ حُجَّةً لِي يَارَبَّ الْعَالَمِينَ

وَأَرْزُقْنِي تِلَاوَتَهُ النَّاءَ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ وَاجْعَلْهُ حُجَّةً لِي يَارَبَّ الْعَالَمِينَ

وَأَرْزُقْنِي تِلَاوَتَهُ النَّاءَ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ وَاجْعَلْهُ حُجَّةً لِي يَارَبَّ الْعَالَمِينَ

وَأَرْزُقْنِي تِلَاوَتَهُ النَّاءَ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ وَاجْعَلْهُ حُجَّةً لِي يَارَبَّ الْعَالَمِينَ

وَأَرْزُقْنِي تِلَاوَتَهُ النَّاءَ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ وَاجْعَلْهُ حُجَّةً لِي يَارَبَّ الْعَالَمِينَ

وَأَرْزُقْنِي تِلَاوَتَهُ النَّاءَ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ وَاجْعَلْهُ حُجَّةً لِي يَارَبَّ الْعَالَمِينَ

وَأَرْزُقْنِي تِلَاوَتَهُ النَّاءَ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ وَاجْعَلْهُ حُجَّةً لِي يَارَبَّ الْعَالَمِينَ

وَأَرْزُقْنِي تِلَاوَتَهُ النَّاءَ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ وَاجْعَلْهُ حُجَّةً لِي يَارَبَّ الْعَالَمِينَ

وَأَرْزُقْنِي تِلَاوَتَهُ النَّاءَ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ وَاجْعَلْهُ حُجَّةً لِي يَارَبَّ الْعَالَمِينَ

وَأَرْزُقْنِي تِلَاوَتَهُ النَّاءَ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ وَاجْعَلْهُ حُجَّةً لِي يَارَبَّ الْعَالَمِينَ

وَأَرْزُقْنِي تِلَاوَتَهُ النَّاءَ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ وَاجْعَلْهُ حُجَّةً لِي يَارَبَّ الْعَالَمِينَ

وَأَرْزُقْنِي تِلَاوَتَهُ النَّاءَ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ وَاجْعَلْهُ حُجَّةً لِي يَارَبَّ الْعَالَمِينَ

وَأَرْزُقْنِي تِلَاوَتَهُ النَّاءَ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ وَاجْعَلْهُ حُجَّةً لِي يَارَبَّ الْعَالَمِينَ

[illegible]

ق ۲۲ و ع
۱۳

DUE DATE

~~۱۳~~
۱۹۴۱

